

סֵפֶר
אֲשֶׁר בַּנַּחַל
חֵלֶק עַח

וְהוּא קִבְּץ מִכְּתָבִים וּשְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת אֲשֶׁר בַּנַּחַל
הַנּוֹבֵעַ מִקּוֹר הַכְּמָה יִסְדְּתֶם, עֲנִינִים נוֹרָאִים
וְנִפְלְאִים, עֲצוֹת יְקָרוֹת, הַתְּחִזְקוֹת וְהַתְּעוֹרוֹרוֹת
לְהִתְקָרֵב אֶל הַשֵּׁם יִתְפָּרֵךְ בְּכָל דְּרָגָה וְדְרָגָה מִכָּל
מְקוֹם שֶׁהוּא, יְהִי מִי שִׁיְהִי.



בְּנוֵי וּמֵיֶסֶד עַל-פִּי דְבָרֵי
רַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, אֹר הַגְּנוּז וְהַצֶּפּוֹן
בּוֹצֵינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה, אֲדוֹנֵנוּ, מוֹרְנוּ וְרַבְּנוּ
רַבֵּי נַחֲמָן מְבַרְסֶלֶב, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ
וְעַל-פִּי דְבָרֵי תַלְמִידוֹ, מוֹרְנוּ הַגָּאוֹן
הַקְּדוֹשׁ, אֹר נִפְלְאָ, אֲשֶׁר כָּל רַז לֹא אָנִיס לִי
רַבֵּי נִתָּן מְבַרְסֶלֶב, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ
וּמִשְׁלָב בְּפִסְוִקֵי תוֹרָה, נְבִיאִים, כְּתוּבִים וּמֵאמָרֵי
חֻכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים מְגַמְרָא וּמְדַרְשִׁים וְזֶהר הַקְּדוֹשׁ



הוֹבָא לְדַפּוּס עַל-יַדֵּי
חִסְדֵי בְּרֶסֶלֶב
עִיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹכֵב"א

**הכתובת להשיג את הספר הקודש הזה
וכל ספרי אדמו"ר מוהר"ן מברסלב זי"ע
וספרי תלמידיו הקדושים**

מתיבתא היכל הקודש – חסידי ברסלב

MESIFTA HEICAL HAKODESH

1129-42ND STREET BROOKLYN NY 11219

היכל הקודש וומסב"ג

651 BEDFORD AVE. 917-578-0495

היכל הקודש קרית יואל - היכל הקודש מאנסי

32 DOLSON RD

347-733-7551

8 HAYES CT.

845-662-2548

בארץ ישראל

מוסדות "היכל הקודש" חסידי ברסלב

שע"י עמותת "ישמח צדיק-קהילת ברסלב בגליל" בנשיאות כ"ק מוהרא"ש שליט"א

רחוב רבי נחמן מברסלב 1 ת.ד. 421 יבנאל 15225

טלפון רב קווי 04-6708356 – פקס: 04-6708359

Visit Our Web Site WWW.Mohorosh.org

לשמוע השיעורים 212-444-9191

פְּתַח דְּבַר

הִנֵּה חֲלָקֵי שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בִּנְחַל", נִדְפְּסוּ כְּכַר כְּמָה פְּעָמִים בְּכַמָּה מִהֲדוּרוֹת, וְנִתְפָּשְׁטוּ מְאֹד בְּעוֹלָם, עַד שֶׁיֵּשׁ בְּנֵי-אָדָם שְׂמֻחִיִּים וּמְחֻזְקִים עֲצָמָם עִם סְפָרִים אֱלוֹ, וְכָל חַיּוֹתָם וְהִתְמַדְתָּם בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, הֵיא רַק עַל יָדָם, וַיְמָה גַם שְׂאֵפְלוֹ אֶת הַנְּהַגְתָּם בְּגִשְׁמִיּוֹת הֵם גַּם-כֵּן לֹאֲקַחִים מִסְפָּרִים אֱלוֹ, כִּי הַסְפָּרִים מְדַבְּרִים אֶל הָאָדָם כְּדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, וְהָאֵב אֶל בְּנוֹ, וְהָרַב אֶל תַּלְמִידוֹ.

וְהִנֵּה סְפָרִים אֵלֶּה נִדְפְּסוּ עַד עֵתָה שֶׁלֹּא כָּסֵדֵר הַשָּׁנִים, רַק בְּכָל כְּרֹךְ מְעַרְבִים מְכַתְּבִים מִכְּמָה שָׁנִים, וְכֵן חֲסֵרִים הַרְבֵּה מְכַתְּבִים מִכְּמָה שָׁנִים, לְזֹאת לְקַחְנוּ עַל עֲצָמָנוּ לְסֵדֵר אֶת כָּל חֲלָקֵי שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בִּנְחַל", מִהַמְּכַתֵּב הָרִאשׁוֹן שֶׁנִּדְפַּס עַד עֵתָה, דְּבַר הַמְּסַתְּכָם בְּיֹתֵר מְעַשְׂרִים אֶלְף מְכַתְּבִים, וְסִדְרָנוּ אֶת הַמְּכַתְּבִים עַל-פִּי סֵדֵר הַשָּׁנִים, וְכֵן הוֹסַפְנוּ מְכַתְּבִים רַבִּים שֶׁהִגִּיעוּ לְיַדֵּינוּ אַחֲרֵ-כֵן מִכְּתַב יָד, אֲשֶׁר טָרַם רָאוּ אֶת עֵינֵי הַדְּפוּס, וְכִמּוֹ-כֵן סִדְרָנוּ אֶת הַמְּכַתְּבִים בְּהַדְּפָסָה מְחֻדָּשֶׁת עִם נִקּוּד בְּתַכְלִית הַהֲדוּר וְהִלְפִי, וְהַכְּנִסְנוּ אֶת כָּל מְרָאֵי הַמְּקוּמוֹת מִפְּסוּקֵי תַנ"ךְ וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים ז"ל, כְּאֲשֶׁר עֵינֵיכֶם תִּרְאִינָה, גַּם הוֹסַפְנוּ מִפְּתַח הָעֲנֻנִים עַל

כָּל מִכְתָּב וּמִכְתָּב, הַמְבִיא תְּמִצִּית הַנוֹשָׂאִים שְׂמֵדְבַר עֲלֵיהֶם
בַּמִּכְתָּב.

וּלְאַחַר עֲמַל וְיִגִיעָה רַבָּה, אָנוּ מְדַפְּסִים עֲתָה אֶת כְּרֶךְ ע"ח,
וּמְקוּיִם לְהוֹצִיא אַחֲרָיו אֶת כָּל שְׂאֵר הַכְּרָכִים כְּפִי סֵדֶר
הַשָּׁנִים, כְּרֶךְ אַחַר כְּרֶךְ, וּבִלְבָנוּ תִקְוָה, שְׁכַל מִי שְׂיִקְרָא בְּזֶה,
יִהְיֶה וְיִחְיֶה אֶת עֲצָמוֹ מְאֹד, כִּי מִכְתָּבִים אֵלֹו הֵם אוֹצֵר כְּלֵי
חֲמֻדָּה, הַפּוֹתְחִים דְּרֶךְ חֲדָשָׁה בְּפְרוּשִׁים נִפְלְאִים עַל פְּסוּקֵי
תנ"ך וְעַל מֵאֲמָרֵי חַז"ל הַקְּדוּשִׁים בְּגִמְרָא וּמְדַרְשִׁים וּבִזְהַר
הַקְּדוּשׁ וְכו', וְגִלְוִיִּים חֲדָשִׁים בְּהַשְׁגוֹת אֱלֻקוֹת, מְלַבְּשִׁים
בְּכַמָּה לְבוּשִׁים מְלַבְּוֹשִׁים שׁוֹנִים, עַד אֲשֶׁר אֶפְלוּ הִירוּד
וְהַנְּמֻךְ בְּיֹתֵר, יוֹכֵל גַּם-כֵּן לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הַשְׁגוֹת
אֱלֻקוֹתוֹ? יִתְבָּרֵךְ בְּאִפְּן נִפְלֵא וְנִעְלָה מְאֹד, מִשְׁכַּל עֲלִיוֹן לְשִׁכַּל
תַּחְתּוֹן, מֵעִילָא לְעֻלּוּל, כַּאֲשֶׁר יוֹדֵה מִי שְׂרָגִיל בְּהֵם.

וְכָל הַמִּכְתָּבִים הֵם יַעֲצוּת נוֹרָאוֹת וְנִפְלְאוֹת בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם
יִתְבָּרֵךְ, אֵיךְ לְהַחֲזִיק מִעֲמֵד עַל כָּל מֵה שְׂעוֹבֵר עָלָיו
בְּרוּחַנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, בְּפִרְטֵי פִרְטִיּוֹת, וְנוֹתְנִים יַעֲצוֹת נִפְלְאוֹת
אֵיךְ לְהִתְמוּדֵד עִם כָּל בְּעִיּוֹת הַחַיִּים שְׂעוֹבֵרוֹת עַל כָּל אֶחָד
וְאֶחָד בְּזֶה הָעוֹלָם מִקְטָן וְעַד גְּדוֹל.

אֲשֶׁרֵי מִי שְׂיִתְמִיד בְּהֵם, וְאִזּוּ יִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ עֲרֻבוֹת,
נְעִימוֹת, יְדִידוֹת, זִיו וְחִיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְיִזְכֶּה
לְאֲשֶׁר אָמְתִי וְנִצְחִי לְאוֹר בְּאוֹר הַחַיִּים, ח'בָּלִים נִפְלוּ לְנוּ
בְּנְעִימִים, אוֹר הַגְּנוּז וְהַצָּפוּן שְׂעֵלָיו נֶאֱמַר ע'יֵן ל'א ר'אֲתָה
אֱלֻקִּים ז'וֹלְתִיךְ י'עֲשֶׂה, וְיִזְכֶּה לְגֵאֲלָה ש'ל'מ'ה', אָמֵן וְאָמֵן!

הַמוֹצִיאִים לְאוֹר

הַקְדָּמָה

מבאר בלקויטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ס"א: על-ידי אמונת חכמים יכולין להוציא משפטינו לאור.

הינו מכל הלמודים שאדם לומד, צריך שיקבל ויוציא מהם משפטי אמת, שלא יהיה משפט מעקל, שיקבל וילמד מכל הלמודים שלומד משפטי הנהגות, שידע איך להתנהג — הן לעצמו והן לאחרים, שמתנהגים לפי דעתו כל אחד ואחד כפי בחינתו, וכפי הממשלה והרבנות שיש לו, הן לרב או למעט, וכל זה זוכים על-ידי אמונת חכמים וכו'.

והנה עקר שלמות אמונת חכמים הוא, כשיזכה לסלק את דעת עצמו לגמרי, וידע ויבין באמת באיזה מעמד ומצב אני נמצא, ועל-כן עלי לסלק את דעתי לגמרי, וכל מה שאומר לי החכם הרב האמת, אני צריך לקבל עלי כל אשר יאמר כהוא זה — דבר קטן ודבר גדול, ולבלי לנטות, חס ושלום, מדבריו ימין ושמאל, וכמו שאמרו חכמינו, זכרונם לברכה (ספרי, שופטים יא): אפלו אומר לה על ימין שהוא שמאל וכו'; ולהשליך מאתו כל החכמות, ולסלק דעתו כאלו אין לו שום שכל בלעדי אשר יקבל מהצדיק והרב שבדור. וכל זמן שנשא אצלו שכל עצמו, הוא אינו בשלמות ואינו מקשר ומקרב לצדיק, אבל כשזוכה לבטל את עצמו לגמרי אל

הצדיק והרב האמת, או יכול לקבל ממנו עצות על כל דבר, הן לו והן לאחרים — החפצים לשמע בקולו (עין לקוטי-מורה"ן, חלק א', סימן קכג), וגם יזכה לצאת משגעונו ומשטיותו, שנדבקו בו על-ידי עוונותיו (עין שיחות-ה"ן, סימן סז), כי הצדיק הוא מלא עצות וחדושים נוראים ונפלאים מגדול ועד קטן, דרי מעלה ודרי מטה, ועל-כן עלינו רק להעתיק דברי הצדיק כפשוטם ולהלבישם בכלים מפלים שונים לכל השואלים אותנו דבר השם, ולבלי לומר ולהמציא סברות פרסיות וכו', כי כל אלו החולקים על הצדיק, למודם הוא ממותרות, אשר משם יוצא משפט מעקל, ולא די שאינם יכולים אפלו להנהיג את עצמן, מכל שכן שאינם יכולים להנהיג את אחרים וכו'.

ועל-כן העקר לשוב על פגם אמונת חכמים, וכשאחד שואל איזה דבר או איזו עצה בעבודת השם, העקר להשיב דברי הצדיק האמת, ועל-ידי שזה מקשה ושואל, וזה משיב ומתרחץ את השאלה, על-ידי-זה נעשה ספר שאלות ותשובות, ועל-ידי-זה יתחדשו הרבה ספרים לגלות ולפרסם את הרב האמת, שהוא שכל הפולל כל העולמות וכל הדרגות וכו'.

ואמר רבנו ז"ל: יש כמה ספרים עכשו וגם עתידים להיות עוד כמה ספרים, וכלם צריכים לעולם, ואסור ללעג עליהם, חס ושלום (עין לקוטי-הלכות, קדושין, הלכה ג), כי רק הספרים המדברים מחקירות צריכין להרחיקם כמטחוי קשת, ולבערם מביתו בבעור חמץ ושאר ויותר ויותר וכו', וראוי לגזר שלא להדפיסם עוד, כי שורפים נשמות הקוראים בהם וכו', אבל כל הספרים ההולכים בדרכי התורה הקדושה, בדרך אבותינו, בדרך האמונה הקדושה, בודאי מצוה גדולה להדפיסם להרבות ספרים כחול הים, כי כל ספר שמדבר מעניני תורה הן בדרך פשט, או דרוש, או רמז, או סוד, או

פּרוּשׁ, או באור, או ספרי הפוסקים ושאלות ותשובות, או ספרי מוסר ואגדות וכיוצא בהם, כלם נכוחים למבין, וכלם צריכים לעולם, כלם אהובים, כלם קדושים, כי כלם מדברים מרצונו יתברך, הנעלם בתורה ובמצוות, ובדאי אסור לקוץ ברבוי ספרים, כמו שנמצאים קצת, אשר עינם צרה כשרואים שנתחדש עוד איזה ספר חדש, ועתק יוצא מפיהם כאלו מצטערים על הראשונים, שכבר יש הרבה ספרים, ולמה להם עוד; ובאמת לא בדעת ידברו, כי "לכל זמן ועת לכל חפץ" (קהלת ג, א), כי מי יכריח אותם ללמד זה הספר, ואם לא יהיה להם פנאי ללמד זה הספר החדש, רק יבלו ימיהם בספרים שיש מכבר, מי ימחה בידם, ומה אכפת להם, שיש עוד ספרים בעולם, אולי יש בני-אדם שמסגל להם זה הספר דוקא, כמו שראים בחוש, שיש בני-אדם שיש להם חיות מספר זה, ויש בני-אדם שמחיה אותם ספר אחר, וגם באדם אחד בעצמו יש שנויים בין הזמן, לפעמים מתעורר להשם יתברך על-ידי דבר זה שבספר זה, ולפעמים אינו יכול להתעורר כי אם על-ידי דברי תורה ומוסר שבספר אחר, וגם מי שנפשו חשקה בתורה, ומבלה ימיו עליה כראוי פי לכה נוצר, יש פנאי בימי האדם אשר הוא חי על פני האדמה לעין ולהביט בספרים הרבה מאד, כמו שראינו כמה גדולים, שהיו בקיאים בכמה ספרים הרבה מאד, ולמה לא נלמד קל וחמר מהגוים, שלא קבלו את התורה הקדושה, וכל עניני חכמתם בעסקי העולם הזה, שהוא הבל וריק, צל עובר, ואף-על-פי-כן יש להם הרבה ספרים באריכות גדולה מאד, ובכל מדינה ומדינה נתחדשים אצלם ספריהם הרבה מאד בכל שנה וכמעט בכל יום, ואינם קצים ברבוי ספריהם, ומדוע נבגד אנחנו, חס ושלום, להקפיד, חס ושלום, על רבוי הספרים של התורה הקדושה, אשר היא חיינו וארץ ימינו בעולם הזה ובעולם הבא, לעולם שכלו ארץ וטוב לעולמי עד ולנצח

נצחיים?! והלא כִּמָּה תחבולות עושים וכִּמָּה סִפְרִים לְאֲלָפִים וְלִרְבֻבוֹת מְחַבְרִים בְּשִׁבִיל עֶסְקֵי הָעוֹלָם הַזֶּה, קַל וְחֹמֶר בֶּן בְּנוֹ שֶׁל קַל וְחֹמֶר כִּמָּה אֲלָפֵי אֲלָפִים וְרֹב רַבֵּי רַבּוֹת רַבּוֹת וְכוּ' סִפְרִים עַד אֵין קֶץ, אָנוּ צְרִיכִים לְחַבֵּר וּלְהַדְפִּיס בְּשִׁבִיל הַתְּכָלִית הָאֲחֻרוֹנָה לְעוֹלָם הַבָּא, כִּי אָנוּ צְרִיכִים לְהַכִּין לְעֶצְמָנוּ צִידָה לְדַרְכָּנוּ הָרַחוּקָה מְאֹד מְאֹד, וְכִבֵּר נִלְכְּדוּ רַבִּים מְאֹד מְאֹד בְּתַאוּוֹת הָעוֹלָם הַזֶּה וּבְהִבְלָיו וּבְטַעֲיוֹתָיו וְכוּ', וְכִמָּה סִפְרִים וְתַחבּוּלוֹת אֵין מְסֻפָּר אָנוּ צְרִיכִים לְחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם, כְּדֵי לְמַצֵּא עֶצֶה וְתַחבּוּלָה לְהַצִּיל אֶת נַפְשׁוֹתֵינוּ וְנַפְשׁ בְּנֵינוּ וּבְנוֹתֵינוּ וְהַתְּלוּיִים בָּנוּ לְהַצִּיל כָּלֵם מִנֵּי שַׁחַת, וְלְהַחְיֹתָם עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה בְּחַיִּים נְצַחִים, לְקַרְבֵּם אֶל הַתּוֹרָה וְאֶל הָעֲבוּדָה, וְגַם כִּי הָעוֹלָם אוֹמְרִים בְּשֵׁם הַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ, כִּי תוֹרַת ה' תְּמִימָה, כִּי לֹא נִגְעוּ בָּהּ עַדִּין.

נמצא, שְׁכָל הַסִּפְרִים הַקְּדוּשִׁים וְהַנוֹרָאִים שֶׁכָּבַר נִמְצְאִים בְּעוֹלָם, עַדִּין לֹא נִגְעוּ בְּעֶצֶם הַתּוֹרָה, וְעַתָּה רְאֵה וְהִבֵּן כִּמָּה סִפְרִים צְרִיכִים עוֹד, עַד שְׁנַתְּחִיל לִגַּע בְּתוֹרָה, מְכַל שְׁכָן וְכָל שְׁכָן לָבוֹא לְחַדְרֶיהָ וְלִירֵד לְעַמְקָהּ, עַל-כֵּן כָּל הַסִּפְרִים הַקְּדוּשִׁים שֶׁחִבְרוּ עַד הַנֶּה, עַדִּין אֵינָם חֶלֶק אֶחָד מֵאֵלֶּף מַעֲמָק רַבּוּי הַסִּפְרִים שֶׁיִּתְגַּלּוּ עוֹד, בְּעַת שֶׁיִּתְגַּלּוּ סִתְרֵי וְרֵזֵי הַתּוֹרָה הָאֲמִתִּיִּים, עַל-כֵּן צְרִיכִים לְהַזְהֵר לֹא לִלְעַג וּלְבַזּוֹת שׁוֹם סִפֵּר הַהוֹלֵךְ עַל-פִּי דֶרֶךְ הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, עַל-פִּי הַגְּמָרָא וְהַמְדַרְשִׁים וְסִפְרֵי הַזְהָר הַקְּדוֹשׁ וְהָאֲרִיז"ל, כִּי כָּלֵם צְרִיכִים לְעוֹלָם, וְגַם כִּי יֵשׁ כִּמָּה וְכִמָּה מְדִינוֹת וְעִירוֹת שֶׁל יִשְׂרָאֵל, וּבְמִקּוֹמוֹת אֵלוּ מִתְפַּשְׁטִים אֵלוּ הַסִּפְרִים וְהֵם מְחִיִּין אֶת עֶצְמָן בָּהֶם, וּבְמִקּוֹמוֹת אַחֵרִים מְחִיִּין אֶת עֶצְמָן בְּסִפְרִים אַחֵרִים דִּיקָא וְכוּ'.

והנה תמצית הספר הזה היא מכתבים, אשר נכתבו למקורבים חדשים, אשר, תהלה לאל, באים ומתקרבים אל האור הגנוז והנעלם, אורו של רבנו ו"ל, ומריצים מכתביהם להורותם הדרך, לראות אור ולצאת מהחשך והרע שנלכדו בו וכו' וכו', והמכתבים האלו נכתבו תשובות על מכתביהם.

ובאמת לא נתחדש בו שום דבר, באשר יראה הרוצה, רק נלקט מכל ספרי רבנו ו"ל בכלים מכלים שונים, וכדרך הרופא אשר מערב כמה סמים יחד (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן נו), כי כל הרפואות הן הרפבות, דהינו שלוקחים סם פלוני ועשב פלוני במדה ובמשקל כף וכף, וכן עשב אחר, שמשקלו כף וכף, וכן שוקלים מכמה מינים, וכל עשב ועשב יש לו כח אחר, ומערבין אלו המינים ביחד, ועושין מהם ההרפכה, וזאת ההרפכה יש לה כח לרפא החולאת, כי עקר הרפואה הוא על-ידי הרפכה דיקא, שנעשה לה כח אחר חדש, על-ידי הכח שקבלה מכל אלו העשבים שנתערבו, ובזה הכח החדש של ההרפכה דיקא מרפאין כל מיני חולאות וכו', עין שם; ודבר זה יכול כל אחד מאנשי שלומנו ומחביב לעשותו — לגלות ולפרסם את הצדיק האמת בעולם, ולהציל נפשות מרדת שחת, ובפרט אם בא אחד ושואל אותו, מטל עליו חיוב לענות לו, כי הרבה דורות תלויים בנפש זו, ואם תרחקו בענוה של שקר, אתה הורג אותו וכל התלויים בו וכו', וזהו החסד הגדול ביותר בעולם, ואין עוד חסד גדול מזה — בשזוכין להכניס את הדעת האמת בחבריו, ובפרט בעתים הללו אשר החשך והאפלה נתפשטו בעולם, ונתקיים בעוונותינו הרבים (איכה ד, א): "תשתפכנה אבני קדש בראש כל חוצות", דהינו ישראל קדושים מתגלגלים, רחמנא לצלן, בראש כל חוצות, ובפרטיות נערי ישראל, אשר עוברים

עליהם בעתים הללו נסיונות כאלו, אשר לא שערום אבותינו ואבות אבותינו בלי שום גזמא כלל, ממש כמו בדור המבול, רחמנא לצלן, ואין מי שירחם עליהם כלל, כי נתפשטו ספרי מינות ונאוף לאלפים ולרבבות, אשר רבים נתפסו בזה ביודעים ובלא יודעים, רחמנא לצלן, וחברא חברי אית ליה, וחברא דחברי חברי אית ליה, ואחד מכשיל את חברו, ושום ראש ישיבה ומשגיח אינו יודע מזה כלל (או עושה את עצמו כאינו יודע), ועל-ידי-זה נשקעים יותר ויותר, השם יתברך ירחם; על-כן ההכרח להרחיב את הדבור בכמה מיני דבורים, כאשר אמר רבנו ז"ל, למוהרנ"ת ז"ל: כשיגיע בכתובתו לענין "אמונה" או "צדיק", ירחיב את העט, כי אי אפשר להנצל ולצאת מהחשך, כי אם על-ידי התקרבות אל הצדיק האמת, אשר מגלה אמונתו יתברך, אמתתו יתברך ורחמנותו יתברך, כי הוא הרופא האמתי, הרופא הממחה מאד מאד (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ל), והוא ואנשיו יכולים לירד אל כל מיני צנורות של הסטרא אחרא להכניעה, לשברה ולבטלה, ולהרים את הנפשות שנשקעו שם (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ח).

על-כן אשרי הזוכה להתקרב אל הצדיק האמת מיחידי הדורות, שהוא גמר כל התקונים וכו', שהוא תקות כל בית ישראל, ותקות כל הדורות ותקות כל העולמות וכו', נחל הנובע בו מקור החכמה הקדומה היוצאת משלש ראשונות דעתיק וכו', גאלתן של ישראל וכו', ואל אנשיו היקרים שבכל דור, שהם צדיקי האמת שבדור, כי כל אחד מאנשיו הוא איבר לצדיק, ובהתחברותם יחד, שם כל הצדיק וכו'.

ואז יזכה לתקון אמתו ונצחי, ויזכה להתגלות האור הגנוז, אשר עין לא ראתה אלקים זולתה נעשה ויזכה לגאולה שלמה, אמן כן יהי רצון!

סֵפֶר אֲשֶׁר בִּנְחַל כֶּרֶךְ עַח

ט"ז תתקמד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר מְשֻׁפְּטִים, כ' שְׁבַט ה'תנש"א.

שְׁלוֹם אֶל ... נְרוּ יְאִיר.

דְּבַרְתִּי הַלֵּילָה עִם ... (עוֹרְרֵתִי אוֹתוֹ מִהַשָּׁנָה), הוּא יִסְפֵּר לְךָ
בְּאֵרִיכוֹת, וְעַכְשָׁיו רַק אֶקְצֵר, כִּי טְרֵדוֹתַי רַבּוּ מְאֹד, כְּפִי הַנִּרְאָה
"הַרְשָׁעִים פִּיָּם נִגְרָשׁ, הַשֶּׁקֶט לֹא יוֹכֵל" (יִשְׁעִיָּה נז, כ), הַסֵּמ"ך-מ"ם
מְסֻתוֹבֵב עִם "גְּלוֹי דַּעַת" נִגְדְּכֶם וְנִגְדֵּי הַסְּפָרִים לְאַסֵּר אוֹתָם, וְהוֹלֵךְ
וְנוֹסֵעַ מְרַב לְרַב שְׂיִחָתָם, וּבְדִיּוֹק טֹלְפֵן אֵלַי אֵיזָה רַב, וְאָמַר לִי:
מֵאַחַר שְׁשֻׁמַּע וְכֵן בְּקִשׁוֹ אוֹתוֹ לְחַתֵּם עַל הַגְּלוֹי דַּעַת, וְרָצָה קִדְּם
לְבָרֵר מֵהַ זֶה. וְעִנִּיתִי לוֹ מֵהַ שְׁעֵנִיתִי כָּל הַסְּפֹר. וְעַל-כֵּן מֵהַ טוֹב
וּמֵהַ גָּעִים לֹא לְנוֹסֵעַ עַכְשָׁיו, רַק אֶמְרֵתִי לְךָ ... שְׂיִסַּע אֶל ... וְחִכְךָ-וּמִיד
לְהַתְחִיל עִמּוֹ בְּדִין — מְדוּעַ קִפַּח אֶת פְּרִנְסָתוֹ וְכוּ', וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא יַעֲזֹר, שְׂתַהֲיֶה לוֹ מִפְּלֵה גְדוֹלָה כְּמוֹ הַמֶּן בְּשַׁעְתּוֹ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ ...

ט"ז תתקמה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר מְשַׁפְּטִים, כ' שְׁבַט ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שְׁיַחֲיוּ.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

מָה אִמַּר לָכֶם! רְאוּ לְדוֹן אוֹתִי לְכַף זְכוּת, כִּי זֶה יוֹמִים שְׁאַנִּי מְאֹד מְאֹד טְרוּד עִם רִבּוֹנִים וְכו', וְהַפֵּל מִחֲמַת רְשָׁעוֹת הַסֵּמ"ך-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ, שְׁעוֹשֶׂה לָנוּ צְרוּת צְרוּרוֹת. וְכֵן עֲכָשׁוּ הוּא הוֹלֵךְ לְהַחֲתִים 'רַע-בְּנִים' נֶגֶד הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים. וּבִאֲמַת לֹא יוֹעִיל לוֹ שׁוֹם דְּבָר, כִּי בְּעֶזְרַתוֹ יִתְבָּרַךְ, יִפְרָסְמוּ אֶת מַעֲשָׂיו הַרְעִים וְהַמְתַּעְבִּים בְּ"אוֹר יִבְנָאֵל". אֲנִי מִקְוֶה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁסוּף כָּל סוּף תִּהְיֶה לוֹ מִפְּלֵה גְדוֹלָה.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָכֶם עַל גְּדֹל מְסִירוֹת הַנֶּפֶשׁ שְׁלָכֶם בְּעִבּוּר עֶסֶק הַדְּפָסָה, אֵף שְׁעַכְשׁוּ מְאֹד מְאֹד דְּחוּק הַמְּצַב בֵּין בְּכִסְפִּים וּבֵין בְּרוּחַ וְכו', אֲבָל בְּקִרְוֹב, בְּעֶזְרַתוֹ יִתְבָּרַךְ, הַפֵּל יִשְׁתַּנֶּה לְטוֹבָה, וְנִזְכָּה לְבָנוֹת אֶת "יִבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב" עַל אִפּוֹ וְחֲמַתוֹ שֶׁל הַסֵּמ"ך-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ.

אוֹדוֹת שֵׁם בְּסִפֵּר הַשִּׁיחוֹת תִּכְנִיסוּ אֶת מִי שְׁאַתֶּם רוֹצִים, אֲבָל בְּקוֹנְטֵרַס "צַעַר גְּדוֹל בְּנִים" אִם אֶפְשָׁר לְהַכְנִיס, שְׁהַקוֹנְטֵרַס נִדְפַס לְזְכוּת הַיְלָדִים ... וְ... שְׁיִזְכּוּ לְבְרִיאוֹת הַגּוֹף וְהַנֶּפֶשׁ, כִּי הֵם צְרִיכִים לְרַחֲמִים מְרַבִּים מִן הַשָּׁמַיִם.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי, אִם ... מִפִּיץ אֶת "אוֹר יִבְנָאֵל", וְהֵאֵם יֵשׁ לוֹ חִלִּישוֹת בְּעֵנֵן זֶה, כִּי אֲנִי מְאֹד מְעֵנֵן שְׁזֵה יוֹפֵץ בְּכָל חֲלָקֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל.

אוֹדוֹת הַהֶכְשֵׁר שֶׁל הָרֵב ... מִיסוּדוֹת, זֶה מְאֹד מְאֹד טוֹב, וְאַתֶּם יְכוּלִים לְנַסֵּעַ עַל חַג הַפֶּסַח, וְתַחֲוּגוּ בְּדִיצוֹת. וּמִי יִתֵּן, שְׁפַכֵּר יִבְנָה

בית-המקדש, ושם נאכל מהזבחים ומהפסחים. פשוט לא יצא לשלח ביומים אלו עלונים, אבל אני מקנה שהיום בלילה תקבלו.

האם ... כָּבֵר הַבֵּיא לָךְ כֶּסֶף עַל הַחֹב שֶׁאֲנִי חַיֵּב עַל הַדְּפֶסֶה?

הַעֲקֹר רְאוּ לְשִׂמְחָת אֶת עֲצֻמְכֶם, אִם שְׂעוּבָר עָלֵינוּ עֲכָשׁוּ צָרוֹת בְּכִלְיֹת מִסָּאדָם שֶׁבְּבָבֶל, וְכֵן מִהֶסֶם"ד-מ"ם שֶׁבִּיבְנָאֵל, אֲבָל סוּף כָּל סוּף תִּהְיֶה לְשִׁנְיָהֶם מִפְּלֵה גְדוּלָה, יִרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׂמַח לְבָנוּ.

תִּאֲמִינוּ לִי, אִם שֶׁכָּבֵר עָבְרוּ עָלֵי בְּחַיֵּי הַרְבֵּה צָרוֹת וְיִסוּרִים וּמַחְלָקֹת וּמְרִיבוֹת וְכוּ', אֲבָל צָרוֹת כָּאֵלוּ מִהֶרְשֶׁע הַזֶּה עֲדִין לֹא עָבְרוּ, כִּי הוּא מִמָּשׁ מֵצִיק לָנוּ עַל כָּל פְּסִיעָה, וְהוּא אֲשֶׁר מוֹנֵעַ בְּגִין בֵּית-הַמִּדְרָשׁ הַגָּדוֹל וְהַתְּפִתְחוֹת "עִיר בְּרֶסֶלֶב", אֲבָל לִי אֵין רַק הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּבּוֹדָאֵי יַעֲשֶׂה עִמִּי נְסִים נְגִלִים בְּקִרְוֹב.

הָאֵם הַדְּפֶסֶת "שְׂמִירָה לְבֵית", תֹּאמֶר לְ... וְלֹא... שֶׁיִּפְיֵצוּ אֶת זֶה, וְתִהְיֶה שְׂמִירָה לְבֵית יִשְׂרָאֵל.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ...

ט"ז תתקמו

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֵדֶר מְשֻׁפְּטִים, כ"א שְׁבַט ה'תנשא.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִחוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ, וְלֹא הָיָה הַפְּנָאֵי לְהַשִּׁיבָךְ תִּכְף-וּמְיָד.

מָה אִמַּר לָךְ, יְדֵי הַיָּקָר! רְאוּ לָנוּ לְשִׂמְחָה בְּכָל יוֹם עַל נַעַם חִלְקֵנוּ, עַל אֲשֶׁר בְּנַחַל שָׁם גּוֹרְלָנוּ, וְאֲנוּ יוֹדְעִים מְרַבֵּי אֶמֶת כְּזֶה, רַבֵּי נוֹרָא וְנִפְלָא כְּזֶה, הַמְּחִיָּה אוֹתָנוּ, וְנוֹתֵן לָנוּ עֲצוֹת נוֹרָאוֹת וְנִפְלָאוֹת אֵיךְ לְהַתְחַזֵּק בְּכָל מַה שְׂעוּבָר עָלֵינוּ. וְעַל-כֵּן רָאָה, אֶהוּבֵי, אַחֵי הַיָּקָר! לְחַזֵּק אֶת עֲצֻמָּךְ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְאֵל תִּמְשֹׁךְ אֶת עֲצֻמָּךְ אֶל הַעֲצָבוֹת וְהַעֲצָלוֹת כָּלֵל, אֲלֵא תִדַּע שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-

הוא נמצא אתך, עמך ואצלך, ומה שאתה צריך רק לפנות אליו ותברך; כי באמת אין לו לאדם אף אחד בעולם — רק הקדוש-ברוך-הוא. וכשאדם מכניס דברים אלו בתוך לבו, אז הוא נצל כבר מכל צרותיו, כי כל הצרות והיסורים והנדחקות והמרירות והפחדים יתרים והלחצים, שעוברים על האדם, הם רק מחמת שאין לו אמונה ברוך ומזככת בו ותברך, אבל בו ברגע שאדם מאמין באמונה פשוטה בו ותברך, על-ידי-זה נצל מכל צרותיו.

ועל-כן ראה, אהובי, אחי היקר! לחזק את עצמך באמונה פשוטה, כי עקר הנסיון בזה העולם הוא רק על אמונה — להאמין באמונה פשוטה, שהקדוש-ברוך-הוא נמצא, ואין בלעדיו נמצא, ואין שום דבר נעשה מעצמו, רק הקדוש-ברוך-הוא מנהיג את עולמו בהשגחה פרטית, ואף שאנו שומעים בעתים הללו כל מיני חדשות, וכל מיני מלחמות, וכל מיני תכניות, וכל מיני פחדים, שמפחידים בני-אדם, תדע כי בכל תנועה ותנועה שם אלופו של עולם גנוז, וכשאדם ידביק את עצמו בו ותברך, על-ידי-זה ינצל מכל רע.

על-כן ראה, אהובי, אחי היקר! למסר את נפשך לגלות ולפרסם את דעת רבנו ז"ל בעולם, ואל תפחד משום בריה כלל, כי גדול אדוננו ורב להושיע, ורק בזכות זה שתמסר את נפשך לגלות את אור רבנו ז"ל בעולם, על-ידי-זה ישפע עליך שפע ברכה והצלחה בכל מעשה ידך, ולא תצטרך ללוות כספים, אלא יבוא לך שפע.

עליך לדעת, כי בעתים הללו זוהי מצוה גדולה לגלות ולפרסם את אור רבנו ז"ל בעולם, בפרט את הקונטרסים החדשים, שהם תמצית דברי רבנו ז"ל בכלים מפלים שונים, והמון-עם קופצים עליהם. ועל-כן ראוי ונכון לכל מי ששם רבנו ז"ל נקרא עליו, שילך להפיצם בכל שכבות העם, ועל-ידי-זה יזכה שהקדוש-ברוך-הוא יחוס וירחם עליו, וישפע עליו שפע ברכה והצלחה ונחת מילדיו; כי באמת אין עוד דבר חשוב אצלו ותברך כמי שעוזר לעם ישראל,

ועל-כן ראה, אהובי, ידידי היקר! להפיץ את הקונטרסים החדשים בעתים הללו, והקדוש-ברוך-הוא בודאי לא יעזב אותך.

נא ונא ראה 'לגנב' עתים לתורה, ותלמד בכל יום שעור ב'עין יעקב', שהם אגדות חז"ל, המושכים את לבו של אדם אליו יתברך, ובזכות שזוכים ללמד אגדות חז"ל, נכנסת באדם יראת שמים. ועל-כן ראה, שלבל יחסר לך יום אחד מבלי למוד 'עין יעקב', ומי יתן, שתזכה לחדש איזה חדוש בכל יום על מאמרי חכמינו הקדושים.

נא ונא ראה לדבר עמו יתברך על-כל-פנים כמה דבורים, באפן שתהיה קשור ודבוק בו יתברך, פי על-ידי כל דבור ודבור שמדברים עמו יתברך, על-ידי-זה מתקשרים ומתדבקים עמו יתברך, אשרי מי שזוכה לדבר בכל יום עמו יתברך, ואז טוב לו כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ראה להפיץ עכשו בכל בתי ישראל "שמירה לבית", פי אצל מי שיתלה בבית הטבלה של "שמירה לבית", נכון יהיה לבו בטוח, שלא יקרה לו מקרה רע, חס ושלום.

ט"ז תתקמז.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר משפטים, כ"ג שבט ה'תנש"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל פלליות אנשי שלומנו "חסידי ברסלב", תלמידי "היכל-הקדוש", הגרים ב"יבנאל עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכניתו תמיד, ויזכו להמשיך על עצמם ערכות, נעימות, ידידות, זיו, חיות אלקותו יתברך, וישמרם הקדוש-ברוך-הוא מפל צרה וצוקה, ומפל נגע ומחלה, וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם.

אחי ורעי היקרים! ראו לחזק את עצמכם מאד מאד בעתים הללו להיות בשמחה, ובפרט כי השבת הזו היא 'שבת מברכים' חדש אדר, חדש השמחה, חדש שבו נתלה המן, וחדש שאנו מקוים, שתהיה מפלה גדולה לכל שונאי ישראל למיניהם. וידוע מה שמובא בזהר הקדוש (חלק ב', פח:), אשר כל הברכות וההשפעות הבאות לאדם בששת ימי החל, הן מתחילים מהשבת הקודמת, ועל-כן ראו בשבת-קדש זו להיות בשמחה עצומה, ובפרט בליל שבת בענג שבת, תדברו הרבה מרבנו ז"ל ומעצותיו הקדושות, וכן בשבת בבקר בלמוד "ספורי-מעשיות", וכן בסעדה שלישית, וכן במלכה-מלכה, תדברו הרבה מעצותיו הקדושות של רבנו ז"ל, דבורי אמונה והשגחה פרטית, ותשמרו את עצמכם מאד מאד מליצנות, כי דבר רבנו ז"ל אינו מתערב כלל עם ליצנות, ובמקום שיש ליצנות, שם מקומו של הסמ"ך-מ"ם, ועל-כן עלינו לעקר מאתנו את כל הלצים, ולשמר מאד מאד מהמדה המגנה של ליצנות, אשר רק עוקרת את האדם מננו יתברך, כי אי אפשר להשיג השגות אלקיות, כי אם על-ידי תמימות ופשיטות גמורה, וברגע שאדם עושה ליצנות, הוא מגרש את השכינה. ועל-כן תשמרו את עצמכם מאד מאד ממתת הליצנות, ותשתדלו לדבר רק דבורי רבנו ז"ל ודבורי אמונה והשגחה פרטית, כפי שקבלתם אצלי.

נא ונא ראו כל אחד ללמד מסכת מגלה, אפלו בגרסא בלי רש"י ותוספות, כדי שתוכלו לסיים ביום הפורים מסכת מגלה, והיא סגלה נפלאה מאד מאד לבטל את הסמ"ך-מ"ם, כי על-ידי למוד תלמוד מבטלים את הקלפה שלו, כמובא (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ריד); וזה אשר שמו מרמז בראשי תבות: ס'יום מ'סכתא א'ין ל'עשות, ועל-כן בזה שזוכים לעשות סיום על מסכתא, מבטלים את הסמ"ך-מ"ם לגמרי. ולכן ראו כל אחד ואחד לקבל על עצמכם בלי גדר להתחיל מהיום מסכת מגלה ולסיימה ביום הפורים, ויש לומר, אשר מגלה עולה פ"ח, ועל זה נאמר (תהלים קכד, ז): "הפח נשבר ואנחנו נמלטנו", בזה שאדם מסיים מסכת מגלה, שעולה בגימטריה

פ"ח, יהיה נשבר הפח שרוצה הסמ"ך-מ"ם להטמין לנו, ואנחנו נמלט.

העקר ראו להחזיק את עצמכם ביחד, ותשמרו את עצמכם מאד מאד ממחלקת ומריבות, כי בזה שנחזיק את עצמנו ביחד, בזה נצליח תמיד.

ועל-כן ראו, אחי ורעי היקרים! להחזיק את עצמכם באהבה, אחנה ורעות, ואיש את רעהו יאמר חזק, ותשתדלו להתפלל בעדי, שאזכה לצאת מהחובות, ויתרחב לי בגשמיות וברוחניות, ונזכה כבר לבנות את בית-המדרש הגדול, ואזכה לבוא לגור ביבנאל לצמיתות.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שתצליחו בכל אשר תפנו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ז תתקמח.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר משפטים, כ"ג שבט ה'תנשא.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידידי היקר לי מאד ... גרו ואיר.

לנכון קבלתי את מכתבך. אודות הפרסומים — תדע, שכל פרסום הוא קרן נפלא, כי באפן ובצורה כזו תוכל לקנות את התושבים. ועל-כן כל מי שרק יכניס אצלך פרסמת מעסקו ביבנאל, תכניסו חנם אין כסף, ובמשך הזמן כל התושבים יכניסו פרסומות. ועליך לדעת, שיקח זמן עד שלתושבים תהיה נאמנות שהעתון הוא בר קיימא ובאפן קבוע, כי הרבה חושבים אשר זוהי תופעה עוברת עוד שבווע... ועוד שבווע... וזהו זה... כבר לא יהיה מה לכתב... וכבר לא יהיה כסף וכדומה, אבל אם יראו שזהו דבר קבוע, ולא יוכלו לבטלו כלל, אדרבה יש לה גם תכנית להוציא בכריכה

צבעונית, וְכָל שָׁבוּעַ בְּצַבֵּעַ אַחֲרֵי הַמּוֹשֵׁף אֶת הָעֵינַיִם, וְעוֹד הַרְבֵּה תְּקוּנִים, כְּשִׁירָאוּ אֶת זֹאת, כָּלֵם יְבוֹאוּ וְיִכְנִיסוּ פְּרִסּוּמוֹת, וְזֶה יִכְבַּשׁ אֶת הָעֵינָה, וְעַל-כֵּן כָּל מִי שֶׁרַק יְבוֹא אֵלֶיךָ, שְׂרוּצָה לְהִכְנִיס פְּרִסּוּמוֹת, תִּגִּיד לוֹ: בְּכַבּוּד רַב... וְאֶפְלוּ הַמּוֹעֵצָה הַמְּקוּמִית, כָּל מֵה שֶׁהֵם רוֹצִים לְהִכְנִיס — תִּכְנִיס אֶת זֶה בְּשִׂמְחָה, וְאַתָּה יָכוֹל לְהִגִּיד אֶת זֶה לְ...
 רְאֵה לְצַלְצֵל לְ... וּלְנִדְנֵד לוֹ קֶצֶת, אֲנִי מְקַנֶּה לְהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-

הוא, שְׂבָקָרוֹב נִקְבֵּל אֶת הַתֵּר הַבְּנִיָּה, וְתִכְף-וּמִיד נִתְחִיל לְבְנוֹת בְּזִרְיוֹת עֲצוּמָה, וְזֶה יִבְנֶה יוֹתֵר מֵהַר מִמֶּה שֶׁנִּבְנְהָ הַבַּיִת שְׁלִי בְּלִי שׁוֹם גְּזֻמָּא.

אודות הדוד וכו', רְאֵה לוֹמֵר לוֹ, שֶׁתִּכְף-וּמִיד יִגְמַר עִם הַקְּנִיָּה בְּסִימָן טוֹב וּבְמִזֵּל טוֹב, כִּי הַכֹּל רֵוַח, עוֹד מִשְׂפָּחָה שֶׁל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ נִכְנָסֶת לְגוֹר, וְתִהְיֶה לוֹ בְּרָכָה וְהִצְלָחָה בְּכֹל אֲשֶׁר יִפְנֶה, וּמִשְׁנֵה מְקוֹם מִשְׁנֵה מִזֵּל, וּבְפֶרֶט כָּאֵן בִּיבְנָאֵל עוֹד יִשְׁגֶּשֶׁג הַמְּקוֹם.

מָה אָמַר לָךְ! גְּדֵל צְעָרִי — אֵין לְתֹאֵר כָּלֵל בְּמַלִּים. אֵךְ זֹאת תִּדַע, בְּרָגַע שְׂיוּצִיא נִגְדָנוּ גְלוּי דַעַת שֶׁל כְּזָב וְשֶׁקֶר, אֲזַ אֵין חֶק שֶׁיִּכּוֹל לְקַשֵּׁר אוֹתָנוּ לֹא לְכַתּוֹב אֶת הַשֵּׁם שְׁלוֹ, מֵאַחֲרֵי שֶׁאֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהִגָּן עַל עֲצָמֵנוּ.

רק חזק ואמץ מאוד, וְאֵל תִּירָא וְאֵל תַּחַת מִשׁוֹם בְּרִיָּה שְׂבַעוּלָם, כִּי סוּף כָּל סוּף תִּרְאֶה נְסִים כְּאֵלוּ, שְׁלֹא תֵאָרֵת וְלֹא שְׂעָרֵת בְּעֲצָמֶךָ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהִצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תתקמט.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסֹדֵר מִשְׁפָּטִים, כ"ד שְׁבַט ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלֵי יוֹתֵר אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", תְּלִמִּידֵי "הַיִּכְל־הַקִּדְשׁ", הַגְּרִים בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיּוֹנִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, וְיִשְׁלַח

בְּרַכָּה וְהִצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, וַיִּשְׁמְרֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל
נֶגַע וּמַחֲלָה, וַיִּתְּבַרְכוּ בְּכָל הַבְּרָכוֹת הַמְּבֹאָרוֹת בַּתּוֹרָה.

אחי ורעי היקרים! ראו לחזק את עצמכם בכל מיני אפנים
שבעולם להיות תמיד שמחים ועליזים, כי השמחה היא היסוד
ביהדות, כי בזה שאדם שמח, הוא מגלה שיש לו אמונה בו יתברך,
כי שמחה ואמונה תלויות זו בזו, וכך מה שאדם שמח יותר בו
יתברך, בזה מגלה את טהר לבבו. ועל-כן ראו לעבד מאד על נקדת
השמחה, וכך מה שתשמחו יותר, בזה תתגלה אמונתכם יותר בו
יתברך, וברגע שאדם שמח בו יתברך, ויש לו אמונה בו יתברך,
כבר נעשה כלי להמשכת השפע שנשפע עליו, שפע רוחני ושפע
גשמי, הינו שפע רוחני — שנפתח לו המחין, וזוכה להשגת האין
סוף ברוך הוא, ותמיד משתוקק רק להכליל בו יתברך, אין לו שום
רצונות אחרים — רק להכליל באין סוף ברוך הוא, ועל-ידי-זה
מתחדשים לו המחין בכל פעם, וזוכה לבוא לגדלות המחין,
ומתחדשים לו חדושים בתורה וחדושים בתפלה, שיש לו דבורים
חדשים בכל פעם אליו יתברך, וכן שפע גשמי — שנשפעת עליו
פרנסה והשפעה מרבה, כי הכל תלוי כפי המחין של האדם, אם
המחין של האדם דבקים בו יתברך, על-ידי-זה נשפע עליו אור נורא
ונשגב מאד ברוחניות, והשפעה מרבה בגשמיות.

ועל-כן ראו, אחי ורעי היקרים! להיות תמיד שמחים ועליזים,
ותאמינו בו יתברך באמונה פשוטה, אשר אין בלעדו יתברך כלל,
ועל-ידי-זה תנצלו מכל צרה וצוקה ומכל נגע ומחלה, והסמ"ך-מ"ם
לא יוכל לשלט עליכם כלל, כי ברגע שאדם שש ושמח, ומאמין
באמונה אמיתית בו יתברך, על-ידי-זה מבטל את הסמ"ך-מ"ם
לגמרי.

נא ונא זכרו היטב, כי עוברים עכשו על כלל ישראל כל מיני
יראות חיצוניות ופחדים יתרים, וכך אחד נרדף מעצמו, כי קדם
התגלות מלך המשיח, ימסרו כחות עצומים להסמ"ך-מ"ם, שיוכל
להתגבר, חס ושלום, על עם ישראל, ויכניס בהם פחדים יתרים

וְיִרְאוּת חִיצוֹנִיּוֹת, עַד שְׂיִבְהִלוּ וַיִּפְחְדוּ מִצֵּל עֲצָמָם וְכוּ', וְלֹא יִדְעוּ מַה לַעֲשׂוֹת; כִּי זֶה עֵקֶר כַּחוֹ שֶׁל הַסֵּמ"ף-מ"ם — לְהַעֲלִים וּלְהַסְתִּיר אֶת אֲמַתּוֹת מִצִּיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה מַחְלִישׁ אֶת הַדַּעַת, וּמְכַנְּסֵי פְחָדִים בְּאָדָם. וְעַל-כֵּן רָאוּ לְמַסֵּר אֶת נַפְשָׁכֶם עַל נִקְדַּת הַשְּׂמִיחָה, וַתַּחֲזִקוּ אֶת עֲצָמְכֶם בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאִז תֵּרְאוּ אִיךָ שֶׁתִּבְטַל מִכֶּם שְׁלִיטַת הַסֵּמ"ף-מ"ם, עַד שְׂיִתְבַטַּל לְגַמְרֵי.

נָא וְנָא רָאוּ לְמַסֵּר אֶת נַפְשָׁכֶם, שְׂבִבֵית-הַמְדָּרֵשׁ יִדְבְּרוּ רַק דְּבוּרֵי אֲמוּנָה וְהַשְּׂגָחָה פְּרָטִית, דְּבוּרֵי תוֹרָה וְדְבוּרֵי תְּפִלָּה, כִּי בְּבֵית-הַמְדָּרֵשׁ צְרִיכִים לְהִזְהַר מְאֹד מְאֹד לֹא לְבִלּוֹת אֶת הַזְּמַן, וְלֹא לְדַבֵּר, חֵס וְשְׁלוֹם, דְּבוּרֵי לִיצְנוּת וּדְבָרִים בְּטָלִים, וּמִכָּל שֶׁכֵּן לְשׁוֹן-הֶרֶע וּרְכִילוֹת, וּמַחְלָקַת וּמְרִיבוֹת, חֵס וְשְׁלוֹם, כִּי בֵּית-הַכְּנֶסֶת וּבֵית-הַמְדָּרֵשׁ הֵם מְשַׁכְּנֵי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְעַל-כֵּן צְרִיכִים לְשַׁמֵּר מְאֹד מְאֹד עַל מְשַׁכְּנוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּכְשֶׁאָדָם שׁוֹמֵר עַל מְשַׁכְּנוֹ יִתְבָּרֵךְ, עַל-יְדֵי-זֶה הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְשַׁרְהָ שְׂכִינְתּוֹ בִּינֵיהֶם.

וְלָכֵן זָכְרוּ זֹאת הַיֵּטֵב, אַחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! שְׂבִיבֵית-הַמְדָּרֵשׁ וּבֵית-הַכְּנֶסֶת שְׁלָנוּ יִהְיֶה מְקוֹם שֶׁל תוֹרָה וַתְּפִלָּה וְאַהֲבַת חֲבֵרִים, וּבְיַחַד תְּלַמְדוּ, וּבְיַחַד תִּתְפַּלְלוּ, וּבְיַחַד תִּרְקְדוּ וַתְּשַׁמְחוּ, וּבְזָכוֹת זֶה תִּזְכּוּ לְהַגְאֵל בְּגֵאֵלַת עוֹלָם.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תתקנ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תְּרוּמָה, כ"ו שְׁבַט ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כְּלָלִיּוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶל"ב", תְּלַמְּדֵי "הַיִּכְל-הַקְּדוּשׁ" הַגָּרִים בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶל"ב", הַנִּזְוִיָּה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינְתּוֹ, וַיִּשְׁמְרֵם וַיִּצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה, וּמִכָּל נֶגַע וּמַחְלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם.

אחי ורעי הנקרים! ראו לחזק את עצמכם להיות בשמחה עצומה, שעל-ידי-זה מוחין את המן-עמלק, שהוא הסמ"ך-מ"ם, כי תבת שמחה היא שמחה תמחה את זכר עמלק, דיקא על-ידי שמחה זוכים למחק את זכרו של עמלק המכניס ספקות וקרירות באדם. וראוי לכם לשמח אחד את השני, וכן לשמח את התושבים, ואל תתפעלו מההסתות שמסית ומדיח הסמ"ך-מ"ם נגדכם, כי נפול יפל לבסוף, אם תחזיקו את עצמכם ביחד, בלי שום ספק.

נא ונא ראו לשמר מאד מאד על חנוף בניכם ובנותיכם, ואל תאבו ואל תשמעו לאף אחד שרוצה להטעות אתכם, כאלו יש חנוף יותר טוב מאשר אתם מקבלים, כי עליכם לדעת, אשר צריכים לשמר מאד מאד על הבנים ועל הבנות היכן הם לומדים, שלא ללמדו בשום פנים ואפן בבית-ספר מערב, חס ושלום, אשר הוא גלוי עריות ממש, ואין על זה שום תרוץ, ומוטב להחזיק את הילדים בבית מלשלח אותם לבית-ספר מערב, וכמו שאין עושים נסוי עם אישון העין, כי בודאי זהו סכון בלי שום ספק, כמו-כן אין עושים נסויים עם הילדים, כי אם, חס ושלום, מקבלים רק השפעה קטנה מתחברים לא טובים, זהו כמו ארס מסכן הממית, רחמנא לישזבן. ועל-כן ראו למסר את נפשכם מאד מאד על חנוף בניכם ובנותיכם, וכבר צריכים לעמד על המשמר לשנה הבאה לשנת הלמודים, כי אני רואה שהסמ"ך-מ"ם אינו יושב בשקט כרגע, והוא כבר עושה תעמולה בעבור הבית-ספר שגנב וגזל מאתנו, והיא רשעות שאין פמותה, כי סוף כל סוף אין להם מספיק ילדים מתושבי המקום למלא את בית-הספר, ומכל שכן שאינו מביא מבחוץ כלל ילדים, וזה אחד ממניגרי הרשעות של הסמ"ך-מ"ם שעושה לנו, שלא יהיה לנו חדר ובית-ספר במקום, עם כל זאת עלינו למסר את נפשנו על חנוף בנינו ובנותינו, ובפרט לשמר על הזאטוטים והפעוטים, להכניסם בגן שלנו, ולא, חס ושלום, בגן שלהם, לכן ראו להתישב בדבר להכניס את התינוקות של בית רבן רק בגן שלנו, גן "היכל-הקדש", ואל יהיה דבר זה נקל בעיניכם, כי בזה תלוי כל העתיד של הילדים שלנו.

ראו, אחי ורעי היקרים! לחזק את עצמכם בכל מיני אפנים שבעולם, כי צריך שתדעו, שאף שנראה עכשו הכל כחלום, ומה גם שאני יודע את צערכם ועגמת נפשכם, שאיני נמצא אתכם בגשמיות ובפעל ממש, עם כל זאת תאמינו לי, שאיני מסיח דעתי מכם כרגע, ואני נמצא ברוחי אתכם תמיד, וכל יגיעי וטרחי הוא רק איך להרחיב את הקדשה ביבנאל, לבנות עיר על שם רבנו ז"ל, ואני מוסר את נפשי יומם וליילה לגיסי בעבור בנין בית המדרש, אשר בקרוב מאד מאד נתחיל בעבודת הבניה, ובודאי צריכים עוד הרבה תפלה על כל פרט ופרט. אבל עליכם לדעת, כי סוף כל סוף יבנה בית מדרש ענקי עם אוּלם שמחות וחדרי שנה לאורחים, ובו יהיו חדרים גדולים לכוללים שלנו, כולל בקר, כולל צהרנים וכולל ערב, וכן בשביל החוגים — חוג לבנים וחוג לבנות, ועוד נזכה שיהיה לנו שם תלמוד תורה לילדים "ילדי חזן", ובית ספר לבנות "בית פייגא", ומקנה טהרה משלנו "אהל מלכה", משכלת בתכלית השכלול והיפי, ולא נצטרך טובות מזלתנו, ועוד הרבה מפעלי צדקה וחסד: ישיבה ענקית לבחורים, וכל אנשי שלומנו תושבי יבנאל יוכלו ללמד בכולל, ויקבלו תמיכה בעזרתו ותברך, ואל תחשבו שכל זה חלום, כי בסופו של דבר, אם תהיו חזקים בדעתכם, וכן תהיו סבלנים גדולים, אז תראו איך יתממש כל זה בפעל ממש, העקר תלוי כפי שאתם תחזיקו את עצמכם ביחד באהבה, אחוה ורעות, ועל אף כל הקשיים שאתם עוברים עכשו, אם רק תחזיקו מעמד, תראו איך שייפנסו לגור עוד כמה מאות משפחות של אנשי שלומנו בלי שום גזמא, ויהיה באמת נעשה "יבנאל עיר ברסלב" — על אפם וחסמתם של כל שונאינו.

הכפל הדבר, ראו להחזיק את עצמכם ביחד, ואיש את רעהו יאמר חזק, ואל תריבו אחד עם השני, חס ושלום, רק תתמידו מאד בלמוד התורה הקדושה.

אם אפשר לעשות רצוני ולסיים עד פורים מסכת מגלה — מה טוב ומה נעים, ולעשות סעדה גדולה לסעדת פורים, סעדת סיום מסכתא בצותא בבית מדרשנו, ושמחה בכלי זמר — מה טוב ומה

נְעִים, אֲבָקֶשׁ מִכָּל אֶחָד וְאֶחָד לְכָתֹב לִי מִכְתָּב, וּמִמֶּשׁ תַּחֲיוֹ אוֹתִי, כִּי נִפְשֵׁי קְשׁוּרָה בְּנַפְשְׁכֶם, וְאִינִי מְסִיחַ דַּעְתִּי מִכֶּם אִפְלוּ כְּרַגַע.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ בְּדַרְכְּכֶם, וְתִרְוּוּ רַב גַּחַת מִיְלָדֵיכֶם, וְתִזְכּוּ לְעֵלוֹת מַעְלָה מַעְלָה בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְתִהְיֶה בְּאַמַּת יִרְאִים וּשְׁלָמִים, עוֹבְדֵי ה' כְּרִצּוֹנִי שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, וְתִהְיֶה יִבְנָאֵל "עִיר בְּרִסְלָב" בְּמֵלֵא מוֹבֵן הַמְּלָה, עִיר שֶׁל צְדָקָה וְחֶסֶד, עִיר שֶׁל תּוֹרָה וּתְפִלָּה, עִיר שֶׁל אֱהָבָה, אַחְוָה וְרַעוּת, עִיר שֶׁל שְׁלוֹם וְשִׂמְחָה וְקִרּוּב לְבָבוֹת, בְּאִפְּן שְׁמֵי שָׁרָק יִכְנֹס לְיִבְנָאֵל, אִפְלוּ לְבַקּוֹר, שֶׁתְּכַף-וּמִיד יִרְגִישׁ שֶׁם אֶת הַקְּדוּשָׁה וְאֶת הָאֱהָבָה וְאֶת הַשִּׂמְחָה, הַעֲקֹר אֵל תְּפַחְדוּ מְאֹד אֶחָד בְּעוֹלָם, כִּי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶתְכֶם, עִמָּכֶם וְאַצְלָכֶם.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תתקנא.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת תְּרוּמָה, כ"ו שְׁבַט ה'תנש"א.

שְׁלוֹם רַב לְכָל נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַגָּרִים בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב", הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶן יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ, וְיִשְׁמְרֵן וְיַצִּילֵן מִכָּל צָרָה וְצוּקָה, וּמִכָּל נֶגַע וּמַחְלָה, וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֵיהֶן, וְיִזְכּוּ לְבְרִיאוֹת הַשְּׁלָמָה, וּלְגִדּוֹל אֶת יְלָדֵיהֶן בְּנִקְלָה.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מוֹדֶה לָכֵן עַל כָּל הַתְּפִלוֹת שֶׁאַתָּן מְתַפְּלוֹת בְּעִבּוּרֵי, יַעֲזֹר לָכֵן הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהוֹסִיף כְּהַנָּה וְכַהֲנָה, וְכָל הַמְתַפְּלֵל עַל חֲבֵרוֹ — הוּא נֶעֱנֶה תְּחִלָּה, שְׁגִם אַתֶּם תִּנְשְׁעוּ בְּמָה שֶׁאַתָּן צְרִיכוֹת — בְּכַנֵּי חַיִּי וּמְזוֹנֵי רוּיְחֵי וּבְכָל מְלֵי דְמִיטָב.

נָא וְנָא רְאוּ לְהַחְזִיק אֶת עֲצָמְכֶן בְּיַחַד בְּאֱהָבָה, אַחְוָה וְרַעוּת, כִּי בְּזָה תְלוּיָה כָּל הַגְּאֻלָּה — אִם הַנְּשִׁים מַחְזִיקוֹת אֶת עֲצָמֵן בְּיַחַד, וְשׁוּרָה שְׁלוֹם בִּינֵיהֶן, כִּי כְּשֵׁי שְׁלוֹם וְאֱהָבָה וְאַחֲדוּת בֵּין הַנְּשִׁים,

ואחת דָּנָה אֶת חֲבֵרְתָּהּ לְכַף זְכוּת, יִהְיֶה אִיךָ שְׂיֵהְיָה וְיִהְיֶה מָה שְׂיֵהְיָה, עַל-דִּי-זֶה מִמִּילָא נַעֲשֶׂה אֲהַבָּה, אַחְוָה וְרַעוּת בֵּין הַגְּבָרִים, כִּי אִשָּׁה יֵשׁ לָהּ כַּח וְהַשְׁפָּעָה גְדוּלָּה עַל בַּעְלָהּ, וְעַל-כֵּן רְאִינָה לְמִסּוּר אֶת נַפְשָׁכֶן עַל גְּקֻדָּה זו, שְׂתִהְיֶה אֲהַבָּה, אַחְוָה וְרַעוּת שְׂרוּיָה בִּינֵינוּ, וְאִשָּׁה תַחֲזֹק אֶת רַעוּתָהּ, וְתִתְאַסְּפָנָה לְכָל הַפְּחוּת פְּעֻמִּים בְּשָׂבוּעַ, וְלִדְבַר דְּבוּרֵי אֲמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וְלַחֲשֹׁב עֲצוֹת אִיךָ לְקָרֵב אֶת כָּל נָשׁוֹת הַמוֹשְׁבָה אֶל קִיּוּם הַיְיָדוּת, וּבִפְרָט עֲכָשׁוּ, שְׂמַתְקָרְבִים וּבָאִים יְמֵי הַפּוּרִים הַקְּדוּשִׁים, צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת אִיזוֹ תְּכָנִית יָפָה בְּעִנְיָן מְבַצֵּעַ מְשֻׁלֹּחַ מְנוּת, וְיָפָה שְׁעָה אַחַת קָדָם, כְּבָר לְהַתְּחִיל לְחַשֵּׁב וְלִתְכַנֵּן תְּכָנִיּוֹת לְהַצְלַחַת הַמְּבַצֵּעַ מְשֻׁלֹּחַ מְנוּת. אָנִי מִכִּין עֲכָשׁוּ קוֹנְטְרַס "פּוּרִים שְׂמַח", שְׂתַחֲלָקוּ אוֹתוֹ חֲנָם לְכָל תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם עִם הַמְּשֻׁלֹּחַ מְנוּת.

הַעֲקָר רְאִינָה לְשָׁמֹר עַל בְּנֵינוּ וּבְנוֹתֵינוּ, שְׂתַקְבְּלָנָה אֶת הַחֲנוּנֵי הַכִּי טוֹב, וְתִשְׁמְרָנָה מְאֹד מְאֹד, שְׁלֹא יִהְיוּ, חַס וְשָׁלוֹם, תַּעֲרוּבוֹת בֵּין הַבָּנִים וְהַבָּנוֹת, רַק תִּשְׁלַחוּ אֶת הַיְלָדִים לְחֻוּגִים שְׁלָנוּ, אֶת הַבָּנוֹת לְחֻוּג הַבָּנוֹת שְׁלָנוּ, וְאֶת הַבָּנִים לְחֻוּג הַבָּנִים שְׁלָנוּ, וְלֹא לְשַׁלַּח אוֹתָם לְמְקוֹמוֹת אַחֵרִים. וְכֵן רְאוּ לְרַשֵּׁם אֶת הַפְּעוּטִים לְגַן "הַיְכָל-הַקְּדוֹשׁ" לְשָׁנָה הַבָּאָה, כִּי הַסֵּמ"ךְ-מ"ם עָמַל בְּכָל מִיּוֹנֵי פְּעֻלוֹת וְתְּכָנִיּוֹת כְּבָר לְשָׁנָה הַחֲדָשָׁה, לֹא דֵי שְׁעָשֶׂה לָנוּ רַשְׁעוֹת גְּדוּלָּה, שְׁגָזַל וּגְנַב מֵאֲתָנוּ אֶת בֵּית-הַסֵּפֶר, וְעֲלִינוּ לְשַׁלַּח אֶת הַיְלָדִים לְטַבְרִיָּה, וְהֵם צְרִיכִים לְהַטְלִיט לְבֵטְלוֹת הַקְּשָׁה בְּקִיץ וּבַחֲרֹף עַד שָׁם, וּבְאַמֶּת אֵין לוֹ אֲפִלוּ רִבַּע מִמֶּסְפֵּר הַיְלָדִים שְׁלָנוּ לְמִלָּא אֶת בֵּית-הַסֵּפֶר, עִם כָּל זֹאת עָשֶׂה וְעוֹשֶׂה עִמָּנוּ רַשְׁעוֹת שְׂאִין כְּמוֹתָהּ, וְאֵין עַל זֶה שׁוּם מְחִילָה כְּלָל, וְלֹא יָבוֹאוּ אֵלָיו שְׂמַחְזִיקִים עֲכָשׁוּ אֶת בֵּית-הַסֵּפֶר בְּטַעֲנוֹת כְּאֵלוֹ אֲנַחְנוּ רּוֹדְפִים אוֹתָם... הֵם סִתְּמוּ רּוֹדְפִים אוֹתָנוּ, כִּי לֹא הִיתָה לָהֶם שׁוּם רַשׁוּת לֹא עַל-פִּי דִין תּוֹרָה, וְלֹא עַל-פִּי אֲנֻשִׁיּוֹת לְהַכְנִס בְּזָה, אֲלֹא שְׂבָאוּ בְּהַזְמַנֵּת הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ, וְעַל-כֵּן שְׁלֹא תִהְיֶה לָכֶם שׁוּם שְׂיִכוּת עִמָּהֶם כְּלָל, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְדַאֵג עַל יְלָדֵינוּ, שְׂיִקְבְּלוּ אֶת הַחֲנוּנֵי הַכִּי טוֹב וְהַכִּי חֲרָדִי, וְצְרִיכִים לְהַתְּפַלֵּל וּלְבַקֵּשׁ רַחֲמִים רַבִּים מִמָּנוּ וְתַבְרָךְ עַל כָּל הַיְלָדִים, בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכְּלָל,

שִׁינְצְלִיחוּ בלמודים, וְיִזְכּוּ לַהֲיוֹת יְרֵאִים וְשְׁלָמִים כְּרָצוֹנוֹ יִתְבַּרְךָ
 וְכְרָצוֹן רַבְּנוּ ז"ל. וְהַזְמַן הַכִּי טוֹב בְּשָׁבִיל זֶה הוּא בַּעַת הַדְּלָקַת
 הַגְּרוֹת, שְׁאֵז צְרִיכָה כָּל אִמָּא וְאִמָּא לְשַׁפֵּךְ דְּמַעוֹת לְפָנָיו יִתְבַּרְךָ,
 וְלַהֲזַפִּיר כָּל בֶּן וּבַת, וְלִבְקֹשׁ עַל כָּל אֶחָד וְאַחַת מֵהֶם, שִׁינְצְלִיחוּ
 וְיִשְׂאָרוּ יְהוּדִים יְרֵאִים וְשְׁלָמִים, כִּי בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים, רוּחַ
 הַחִילוּנִיּוֹת, רוּחַ הַכְּפִירוֹת, נוֹשֶׁבֶת עִתָּה בְּכָל אֲרָצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה וּבְכָל
 הָעוֹלָם כְּלוּ, וְצְרִיכִים רַחֲמִים רַבִּים, שְׁנֹזְכָה לְגַדֵּל וּלְחַנּוּךְ אֶת יְלָדֵינוּ
 עַל-פִּי דְרָכֵי הַתּוֹרָה וְהִירָאָה שְׁקַבְּלָנוּ מֵאַבוֹתֵינוּ וּמֵאַבוֹת אַבוֹתֵינוּ.

רְצִיתִי מְאֹד, שְׁפָל אַחַת מִכֶּן תַּצִּיעַ רַעֲיוֹנוֹת וְשְׁפוּרִים בְּעֵנִין
 הַחוּגִים לְטוֹבַת יְלָדֵינוּ, וְזוֹ תִהְיֶה טוֹבָה לְכָלֵנוּ, וּבִכְפֹּרֵט פֶּה בְּיַבְנָאֵל,
 שְׁעֵדִין צְרִיכִים בְּמָקוֹם הַרְבֵּה תְקוּנִים בְּעֵנִין הַדָּת, וּבִכְפֹּרֵטוֹת בְּעֵנִין
 הַחֲנוּף. וּבַעֲוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים, הַסֵּמ"ף-מ"ם לֹא עָשָׂה כָּל הַשָּׁנִים שׁוֹם
 דְּבָר בְּשָׁבִיל הַיְהוּדוֹת, רַק גְּנָבָה וּגְזֵלָה שֶׁל תְּקַצִּיבִים. וְעַל-כֵּן עָלִינוּ
 לַהֲתַחִיל עֲכָשׁוּ מֵאֲל"ף, לְמַסֵּר אֶת נַפְשֵׁנוּ עַל חֲנוּף יְלָדֵינוּ וְעַל
 פְּשָׁרוֹת הַמֵּאֲכָלִים.

וְלִכֵּן רָאוּ כָּל אַחַת וְאַחַת מִכֶּן לַעֲזוֹר בְּגוּף וּבְנַפְשׁ וּלְרַשֵּׁם אִיזוֹ
 תְּכַנִּית וְהִצָּעָה טוֹבָה, וְכֵן מָה טוֹב וּמָה נָעִים, שְׁפָל אַחַת מִכֶּן תִּכְתַּב
 אִילוּ דְּבָרִים יָפִים דְּבָרִים חִיּוּבִיִּים בְּעֵתוֹן שְׁלָנוּ "אוֹר יַבְנָאֵל", אֲשֶׁר
 אֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁהֵאֲבָרְכִים הַעוֹסְקִים בָּזֶה, יוֹצִיאֵנוּ
 דְּבָר יָפֶה מִתַּחַת יָדָם, וְיִשְׁפְּרוּ וְיַפְּאָרוּ אֶת הָעֵתוֹן בְּכָל פֶּעַם בְּתוֹסֶפֶת
 יָפִי וּבְכָל מִינֵי צְבָעִים.

וְעַל כָּלֵם — רְאִינָה לְהַתְּפַלֵּל בְּכָל יוֹם עַל הַצְּלַחַת "עִיר
 בְּרִסְלָב", וְאַל תַּחֲשָׁבוּ שֶׁזֶה חֲלוֹם, כִּי עוֹד יִשְׁגָּשֵׁג הַמָּקוֹם, וְתִכְנַסְנָה
 מֵאוֹת מְשַׁפְּחוֹת מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוּמֵנוּ לְגוֹר שֶׁם בְּלִי שׁוֹם גְּזֵמָא כָּלֵל, וְיִהְיוּ
 לָנוּ מוֹסְדוֹת שֶׁל חֲנוּף בֵּין לְבָנִים וּבֵין לְבָנוֹת, תְּלַמּוּד-תּוֹרָה "יְלָדֵי
 חֵן" לְבָנִים, וּבֵית-סֵפֶר "בֵּית פִּיגָא" לְבָנוֹת, וּמְקַנְהָ טְהָרָה "אַהֲל
 מִלְכָּה" מְשַׁכְּלֵלַת בְּתַכְלִית הַשְּׁכָלוֹל וְהַהַדוּר, שְׁלֹא נִצְטָרֵךְ טוֹבוֹת שֶׁל
 הַרְשָׁע מְרָשָׁע.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי

שְׁאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְכֶם, שְׂנוֹזְפָה לְהַצְלִיחַ בְּדַרְכֵּנוּ לְבָנוֹת עִיר
עַל שֵׁם רַבֵּנוּ ז"ל, וּלְחַנּוּךְ אֶת יְלָדֵינוּ עַל טְהוּרַת-הַקֶּדֶשׁ כְּפִי שֶׁקִּבְּלָנוּ
מֵאֲבוֹתֵינוּ וּמֵאֲבוֹת אֲבוֹתֵינוּ מִדוֹר דוֹר.

הַמֵּאֲחֵל לָכֵן בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תתקנב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תְּרוּמָה, כ"ו שְׁבֹט ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה לִיְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

פֶּה תִקְבַּל רְצוּף מִכְתָּבִים כְּלָלִיִּים, וּמְאֹד רְצִיטֵי שְׁעוֹד תְּחִלָּקֶם
הַבְּקָר בְּעַת תְּפִלַּת שַׁחֲרִית לְכָל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ וּנְשׁוֹתֵיהֶם, וְכֵן תִּקְבַּל
פֶּה רְצוּף מִכְתָּבִים פְּרָטִיִּים שְׂתַמְסוּר לְכָל אֶחָד וְאֶחָד, וְכֵן תִּקְבַּל פֶּה
אֶת נֹסֶח הַפְּרָסוּמוֹת בְּעֵגֶן הַהֲרֻשְׁמָה לְגַן הַיְלָדִים שְׁלָנוּ לְשָׁנָה הַבָּאָה,
וְתִקַּח אֶת זֶה אֶל ... וְתִכְרַף-וּמִיָּד תְּדַוַּח חֲזָרָה אִם הַנֹּסֶח טוֹב, אוֹ
שְׁצָרִיכִים לְהוֹסִיף מִשְׁהוּ, אוֹ לְגַרֵעַ מִשְׁהוּ, כִּי הֵרִי אֵינִי יוֹדֵעַ מַה
צָרִיכִים לְפָרְסֵם בְּעֵגֶן הַגֵּן לְשָׁנָה הַבָּאָה, וְכֵן הֵאֵם יֵשׁ עוֹד מַה לְרַשֵּׁם,
כֹּל זֶה תִּתְיַעֵץ עִם ... כִּי כְּפִי שְׁאֵנִי מִבֵּין, הַסְּמ"ף-מ"ם אֵינִי נָח כְּרָגַע,
וַיֵּשׁ לוֹ כֹּל מִיְּנֵי תְּכֵנוּיֹת כְּבָר לְשָׁנָה הַבָּאָה... הָאָדָם אֵינִי בְּטוּחַ עַל
יוֹם אֶחָד, וּכְבָר עוֹשֶׂה תְּכֵנוּיֹת עַל שָׁנָה הַבָּאָה... וְעַל-כֵּן זֶה לְעֻמַּת
זֶה צָרִיכִים לְחַגֵּר אֶת מְתַנְּנוּ, וּלְהַחֲזִיר לוֹ מְנָה אַחַת אֲפִים פִּי מְאָה...
וְאֵנִי רוֹאָה אֵיךְ שֶׁהֵם קוֹרְאִים הֵיטֵב הֵיטֵב אֶת הָעֵתוֹן, כֹּל שׁוֹרָה
וְשׁוֹרָה הֵם מְדַקְדָּקִים, וְזֶה הַמְּקַל הֵכִי טוֹב בְּשִׁבִיל כֹּל הַמְתַּנְּנָדִים,
וּבַפְּרָט שִׁיְהִיו בְּכָל שְׁבוּעַת הַמּוֹן פְּרָסוּמוֹת שֶׁל תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם, וּבְמִשְׁוֹף
הַזְּמַן נִקְנָה כֶּף אֶת לְבָבוֹת כֹּל הַתּוֹשְׁבִים, כִּי טוֹבָה לְגִימָה אַחַת וְכוּ',
כְּשֶׁעוֹשִׂים טוֹבָה לְאִיזָה תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם, וּמִפְּרָסְמִים לוֹ אֶת הָעֵסֶק
שֶׁלוֹ, אֲזִי בְּאִפְּן אוֹטוֹמָטִי הוּא נֶעֱשֶׂה לָנוּ אוֹהֵב וְיָדִיד, וְצָרִיכִים לְעַבֵּד
עִם שִׁכָּל, כִּי אֵנִי רוֹאָה שֶׁהַסְּמ"ף-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ, אֵינִי נָח כְּרָגַע, רַק
מִסִּית וּמִדִּיחַ מִי שֶׁהוּא רַק יְכוֹל, וְאֵינִי שׁוֹקֵט כְּלָל.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ מְאֹד מְאֹד, וְאֵל תִּירָא וְאֵל תַּחַת מְשׁוּם

בְּרִיָּה שְׁבַע־עוֹלָם, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְעוֹד תִּרְאֶה נְסִים
נִגְלִים שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאַף שְׁעֵתָה הַמַּצְבֵּי מְאֹד
דְּחֹק, וְדוֹחֲקִים אוֹתָנוּ מִכָּל הַפּוּגִים, וּבִפְרֹט שְׁהִדְחָקוֹת וְהַחֻבּוֹת
דוֹחֲקִים אוֹתָנוּ וְכוּ', הַכֹּל הוּא בְּשִׁבִיל הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיּוֹן, כִּי אֲנִי מְקַנְיָה
לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁבוֹא יָבוֹא יוֹם יִשׁוּעָתָנוּ, וְעוֹד נִסְפָּר אֶת הַכֹּל
בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְנִזְכָּה לְהִקְיָם קְהֵלָה לְתַפְאֶרֶת עִם בְּתֵי חַנוּךְ
וּמִפְעֲלֵי צְדָקָה וְחֶסֶד.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תתקנ"ג.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תְּרוּמָה, כ"ו שְׁבַט ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאָר.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצֻמָּךְ בְּכֹל מִינֵי אָפְנִים שְׁבַע־עוֹלָם, וְתַפִּיץ אֶת
הַסְּפָרִים וְהַקּוּנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים, כִּי עַכְשָׁו הוּא הַזְּמַן הַכִּי קָשָׁה לָעַם
יִשְׂרָאֵל, וְהֵם מְאֹד זְקוּקִים לְחִזּוֹק. וַיְמָה טוֹב וַיְמָה נְעִים, אִם תּוֹכֵל גַּם
לְהַפִּיץ אֶת טְבֵלַת "שְׁמִירָה לְבֵית", אֲשֶׁר בְּזֶה מִמֶּשׁ תַּחֲיָה אֶת נְשָׁמוֹת
יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר כָּלֵם שְׂרוּיִים עַכְשָׁו בַּפְּחָדִים גְּדוֹלִים.

רְאֵה לְסִיִּים מְסַכֶּת מְגֵלָה עַד יוֹם פּוּרִים, וְתִלְמַד בְּגִרְסָא בְּעֵלְמָא,
וְהִיא זְכוּת גְּדוּלָה וְהַצְלָחָה נְצַחִית לְנִשְׁמָה. וְכֵן רְאֵה לְהַתְמִיד
בְּאִמִּירַת זֶהר וְתַקּוּנִים, שְׁמִזְפְּכַת מְאֹד אֶת הַנְּשָׁמָה.

וְעַל כָּלֵם — רְאֵה לְהַתְּבוּדָה עֲצֻמָּךְ בְּכֹל יוֹם עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר
כָּל דְּבוּר וְדְבוּר הוּא הַצְלָחָה נְצַחִית, הַצְלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתֵאָר
וְלִשְׁעַר כָּלֵל.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תתקנד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תְּרוּמָה, כ"ו שְׁבַט ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לְךָ, יְדִידֵי הַיָּקָר! אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לְךָ עַל
מַעֲשֶׂיךָ וּמַפְעָלֶיךָ הַכּפִּירִים שְׁאַתָּה עוֹשֶׂה בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, הֵן
שְׁאַתָּה לּוֹמֵד אֶתְּם הַלְכוֹת שְׁבֵת, וּמְחַזֵּק וּמְעוֹדֵד אוֹתְּם בְּכֹל הַעֲנִינִים,
וְכֵן הַהֲלָכוֹת שְׁאַתָּה לּוֹמֵד עִם הַנָּשִׁים — אֵין לְתָאֵר וְאֵין לְשַׁעַר
זְכוּתְךָ בְּשָׂמִים. וְהֵייתִי מִיַּעֲזֵן אוֹתְךָ מְאֹד, שְׁתִּלַּף לְלִמּוֹד הוֹרָאָה, בְּאֶפֶן
שְׁתִּקְבַּל הֵתֵר הוֹרָאָה, וְזֶה מְאֹד מְאֹד נְחוּץ לָנוּ, כִּי אֲנִי צָרִיךְ שְׁלֹשָׁה
אֲבָרְכִים, שִׁיְהִיו בְּעַלֵּי הֵתֵר הוֹרָאָה, וְנַעֲשֶׂה בֵּית-דִין מְשֻׁלָּנוּ, וּבְכַרְט
אֶתָּה, שְׂאֵם תִּקְבַּל הֵתֵר הוֹרָאָה, תּוֹכֵל לְהִיּוֹת פּוֹסֵק סְפָרְדִי בִּיבְנָאֵל
— עַל אִפּוֹ וְעַל חֲמַתּוֹ שֶׁל הַסֵּמ"ך-מ"ם. (וְדַעַת לְנִבּוֹן, שְׁפָל הוֹצֵאת
הֵתֵר הוֹרָאָה מִהַרְבָּנִים הָרְאשִׁיִּים תַּעֲשֶׂה בְּחֻכְמָה וּבְהַצָּנֵעַ, כְּדֵי שְׁלֹא
יִחְבְּלוּ לְךָ).

אוֹדוֹת הַחֲלֻפַת הַדִּירָה, זֶה רַעֲיוֹן טוֹב, אָבֵל כָּל זְמַן שְׁלֹא בָּנִיתִי
אֶת בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, זֶה אֵינּוּ בָּא בְּחֻשְׁבוֹן כָּלֵל, כִּי פֶשׁוּט אֵין לִי אֶפְלוֹ
שׁוּה פְרוּטָה לְפָרְטָה, וְכֹל פְרוּטָה וּפְרוּטָה אֲנִי מִכְרָח לְהַכְנִיס
לְבֵית-הַמִּדְרָשׁ, אָבֵל אֵל תַּחֲשֵׁב כִּי בָּנִיתִי בֵּית-הַמִּדְרָשׁ זֶה כְּמוֹ חֲלוֹם
בְּאֶסְפִּמְיָא... כְּאֵלוֹ זֶה יִקַּח כְּמָה שָׁנִים וְכוּ', עֲלֶיךָ לְדַעַת, כִּי מִהַרְגַע
שְׁיִתְחִילוּ לְבָנוֹת, אֲנִי מְקוּהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁזֶה לֹא יִקַּח יוֹתֵר
מִשְׁשָׁה אוֹ שְׁבַעַת חֲדָשִׁים, כִּי אֶת הַשְּׁלֵד הַבְּטִיחוֹ לִי שְׁיִקַּח כְּשִׁלְשָׁה
חֲדָשִׁים, וְהַדְּבָר הָרְאשׁוֹן שְׁנִגְמַר, יִהְיֶה בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, וְאַחַר זֶה
יִכּוּלִים לְדַבֵּר.

נָא וְנָא אֵל תִּפְּל בְּדַעַתְךָ כָּלֵל, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ,

וּגְדוּלָה זְכוּתָךְ בְּזְכוּת הַרְבִּים מְאֹד מְאֹד, וְכָל הַמְזוּכָה אֶת הַרְבִּים אֵין חֲטָא בָּא עַל יְדוֹ' (יומא פז.), וְאֵין לָךְ עוֹד תְּקוּן גְּדוּל מִתְקוּנֵי הַנֶּפֶשׁ בְּזֶה שְׁמֻזְפִּים אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְעַל-פֶּן חִילָךְ לְאוֹרֵיָתָא, וְתַלְךָ מַעֲלָה מַעֲלָה. וְכֵן רְאֵה לְדוּחַ מַה יְכוּלִים עוֹד לְתַקֵּן בְּעֵינֵן חוּג הַיְלָדִים, וּבְאִיזָה אַפֵּן יְכוּלִים לְמַשֵּׁךְ אוֹתָם, וְכַמָּה צְרִיכִים בְּעֵינֵן מִמְתַּקִּים אוֹ פְּרָסִים, כִּי מְאֹד מְאֹד רְצִינִי שֶׁהַיְלָדִים שְׁלַנּוּ יִקְבְּלוּ אֶת הַחֲנוּךְ הַכִּי טוֹב, וְשִׁיכִירוּ כָּל רוֹאֵיהֶם, אֲשֶׁר הֵם זָרַע בְּרַךְ ה', כִּי אֲנִי מְקַנָּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנִפְתַּח לָהֶם בְּעֵזְרְתוֹ יִתְבַּרַךְ, יְשִׁיבָה קִטְנָה כְּשִׁיגְדְלוּ שֵׁם בְּיַבְנְאֵל.

הָעֵקֶר רְאֵה לְחִזְק אֶת עֲצָמְךָ, כִּי סוּף כָּל סוּף כָּל הַתְּכַנְיּוֹת שְׁלַנּוּ יֵצְאוּ מִהַכַּח אֶל הַפַּעַל עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תתקנא.

בְּעֵזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְר תְּרוּמָה, כ"ו שְׁבַט ה'תנש"א.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְלִיתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ. מַה אִמַּר לָכֶם! אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדוּל זְכוּתָךְ שִׁישׁ לָךְ בְּזְכוּת הַרְבִּים, כִּי בְּזֶה שְׁפַעְלָךְ לוֹמַד עִם הַנְּשִׁים, וּמַחְדִּיר בְּהֵן הַלְכוּת וַיִּרְאֵת שְׁמִים, הוּא מִמֶּשׁ מְחִיָּה אוֹתָן בֵּין בְּגִשְׁמֵי וּבֵין בְּרוּחֵינִי, וְכֵן מַה שֶּׁהוּא לוֹמַד עִם הָאֲבָרְכִים בְּבֵית-הַמְּדַרְשׁ, זוֹ מִמֶּשׁ זְכוּת הַרְבִּים שְׁאֵין כְּמוֹתָהּ, וּבְיַדֵּי אֶת מַתְחַלְקַת עִם הַזְּכִיּוֹת שְׁלוֹ שׁוּה בְּשׁוּה.

הָעֵקֶר רְאֵי לְהִיּוֹת סְבֻלָּנִית, וְאֲנִי מְקַנָּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁבִסוּפוֹ שֶׁל דְּבַר תְּחִלִּיפוֹ דִּירָה, וְתַגּוּרוֹ קָרוֹב מְאֹד אֶל "הַיְכָל-הַקֹּדֶשׁ", וְדַעַת לְנִכּוֹן שְׁצְרִיכִים לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבַּרַךְ עַל כָּל פְּרָט וּפְרָט, כִּי בְּלֹא תַפְלָה זֶה לֹא יֵלֵךְ, וְאֲנִי רוֹאָה, שְׁפָל דְּבַר צְרִיכִים

הַעֲקֵר לְבַקֵּשׁ רַק מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲבָל בְּסוּפוֹ שֶׁל דְּבַר תּוֹכִי לַפְּעַל אֲצִלוֹ יתְבַרֵךְ, שֶׁתְּגוּרוּ קָרוֹב מְאֹד אֶל "הַיְכַל-הַקְדוֹשׁ".

רְאֵי לַחֲזֹק אֶת נְשׂוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, שֶׁתְּהַיִּינָה תְּמִיד שְׂמֵחוֹת וְעֵלִיזוֹת, וְתַחֲזֹקְנָה אֶת עֲצָמָךְ בְּיַחַד, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ כָּל יְמֵי חַיֵּיכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תתקנו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יתְבַרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תְּרוּמָה, כ"ו שְׁבַט ה'תשנ"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוֹ וְאִיר.

לְנִכּוֹן קְבִלָּתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שֶׁמַּחֲתִי לִשְׁמַע הַטוֹב מִמֶּךָ, אֵיךְ שֶׁאַתָּה מַחֲזִיק אֶת עֲצָמְךָ לִילֶךְ בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְאַתָּה מִתְמַיֵּד בְּלַמּוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, כִּי סוּף כָּל סוּף לֹא יִשְׁאַר מֵאַתָּנוּ, רַק זֶה שְׂאֵנוּ זוֹכִים לַחֲטֹף בְּכָל יוֹם תּוֹרָה וְתַפְלָה וּמַצּוּוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים, כִּי יוֹתֵר מִזֶּה הַכָּל הֶבֶל וְרַעוּת-רוּחַ, כִּי לֹא כְּדַאי אֲפִלוּ לְדַבֵּר מִזֶּה, וְעַל-כֵּן רְאֵה לְמַסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ לַחֲטֹף בְּכָל יוֹם מְקַרָּא, מְשֻׁנָּה, גְּמֵרָא, מְדַרְשׁ, וְשִׁלְחַן עָרוּף, וְאֵל יַחֲסֵר לְךָ יוֹם אֶחָד בְּלִי לַמּוֹדִים אֵלָיו, וְכֵן תִּתְּבוּדַד עֲצָמְךָ עִמוֹ יתְבַרֵךְ, וְתַהֲיֶה שְׂמֵחַ וְתִשְׂמַח אֶת כָּל תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם, וְאַתָּה כָּל מִי שֶׁאַתָּה רַק פּוֹגֵשׁ תִּרְאֶה לִשְׂמַח אוֹתוֹ וּלְדַבֵּר עִמוֹ דְּבוּרֵי אֱמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וְאֵל תִּירָא וְאֵל תַּחַת מְשׁוּם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי אֵין לָנוּ מָה לְפַחַד כָּלֵל, כִּי גְדוֹל אֲדוֹגְנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְהוּא יתְבַרֵךְ נִמְצָא וְאֵין מִבְּלַעְדָיו שׁוֹם נִמְצָא. רְאֵה לְכַתֵּב לִי מִכְתָּב אֶחָד בְּכָל שָׁבוּעַ, וּמִמֶּשׁ תַּחֲיִינִי, כִּי נַפְשִׁי קְשׁוּרָה בְּנַפְשְׁךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תתקנז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תְּרוּמָה, כ"ו שְׁבַט ה'תנש"א.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע אִיךָ אֶת מַחֲזָקֶת אֶת עֲצָמְךָ בִּיבְנָאֵל.

מָה אִמַּר לָכֶם! תֵּאֱמִינּוּ לִי, שְׂאִין עוֹד מְקוֹם בְּטוֹחַ בְּכָל הָעוֹלָם כְּמוֹ אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְאִין עוֹד מְקוֹם בְּטוֹחַ בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל כְּמוֹ יבְנָאֵל, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזוֹר לָנוּ, שְׁנִזְכֶּה לְבָנוֹת עִיר עַל שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל, וְתִכְנֶסְנָה לְגוֹר שֵׁם מְאוֹת מְשֻׁפָּחוֹת שֶׁל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְתִהְיֶה תַעֲסוּקָה לְכָל אַנְשִׁים. וְכֵן יִהְיוּ לָנוּ מוֹסְדוֹת שֶׁל חֲנוּפָה עַל טְהֻרַת הַקִּדְּשׁ, וְתִהְיֶה עֵינָה מִיַּחַדֶּת בְּמִינָה בְּמְאֹד מְאֹד.

אֵל תִּכְנֶסִי בְּשׁוֹם לְחֻצִים, רַק תִּקְחִי אֶת הַכֹּל בְּנִקְלָה, וְתִרְגְּלִי אֶת עֲצָמְךָ לְשִׁמְחַת אֶת אַחֲרִים, וּבִפְרָט אֶת בְּעַלְךָ, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִשְׁפַּע גַּם עֲלֶיךָ שְׂמִיחָה, וּבְזִכּוֹת הַשְׂמִיחָה יִתְרַחֵב לָךְ — בֵּין בְּגִשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחֵי.

רְאֵי לְכָתֵב לִי בְּכָל פַּעַם מִכְתָּב, וְאֵל תִּתְבַּיְשִׁי.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תתקנח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תְּרוּמָה, כ"ו שְׁבַט ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גְּרוֹ יָאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד אֲנִי שְׂמַח לְשִׁמְעַע בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת מִמֶּךָ. אֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁפָקְרוּב תִּזְכֶּה

לְקָנוֹת דִּינָה פְּרָטִית, וְלֹא תִצְטָרֵף לְגוֹר יוֹתֵר אֲצֵל שְׂכָנִים, וְהִקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא יִצְלִיחַ אֶת דְּרָכָךְ, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה — תִּשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַחֲיוֹת אֶת אֲשֶׁתְּךָ, וְתִקְנֶה לָּהּ מַה שֶּׁהִיא צְרִיכָה,
בְּאִפְסוֹ שְׂיִהְיֶה לָּהּ תְּמִיד גְּדֻלוֹת הַמַּחֲיוֹן, וְרְאֵה לְהַדְבִּיק אֶת עֲצָמְךָ בּוֹ
יְתָרְךָ, וְתִדַּע שֶׁהוּא יְתָרְךָ מְחִיָּה וּמְהִיָּה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה
כְּלָהּ, וְדוּמָם, צוּמָח, חֵי, מְדַבֵּר, הֵם עֲצָם עֲצָמֵי חַיּוֹת אֲלֵקוּתוֹ
יְתָרְךָ. וְעַל-כֵּן אַל תִּירָא וְאַל תִּפְחַד מִשׁוּם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם, יִהְיֶה
אִיךָ שְׂיִהְיֶה, וְיִהְיֶה מַה שְׂיִהְיֶה, כִּי כָּל מַה שֶּׁאָדָם מְכַנֵּס בְּעֲצָמוֹ יוֹתֵר
אֲמוּנָה, כֵּן נִכְנָס בּוֹ יוֹתֵר בְּטַחֲוֹן עֲצָמֵי, וְאֵינוֹ מִפְחַד וּמְתִירָא מִשׁוּם
בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם.

רְאֵה לְהַפְיִץ עֲכָשׁוֹ אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים: "פְּחַד שְׂוֹא", "לָמָּה
לְפָחַד", "אֲדוֹן הַנְּפֻלָּאוֹת", וּבִפְרָט טְבֻלָּאוֹת "שְׂמִירָה לְבֵית", וְכֵן
רְאֵה לְהַתְמִיד בְּלַמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְאִם תּוּכַל לְלַמֵּד אֶפְלוּ
בְּגֵרָסָא מִעֲכָשׁוֹ מְסַכֵּת מְגֻלָּה, וְתִזְכֶּה לְסֵיִם בְּיוֹם הַפּוּרִים — מַה טוֹב
וּמַה נְּעִים.

וְהַעֲקֵר אַל תִּשְׁכַּח לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשִׂמְחָה, וּלְשִׂמְחַת אֶת אֲשֶׁתְּךָ
וְאֶת יְלָדֶיךָ, וְזֶה יוֹעִיל לָךְ לְהַצְלַחָה רַבָּה בְּכֹל הָעֲנִינִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תתקנט.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יְתָרְךָ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תְּרוּמָה, כ"ו שְׁבַט ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קְבֻלָּתִי אֶת כָּל מִכְתָּבֶיךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׂמְעַת הַטוֹב
מִמֶּךָ, וּבִפְרָט שְׂאֵתָה זוֹכָה לְלַמֵּד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְכֵן אֵתָה עוֹסֵק
בְּהַפְצַת מַעֲיָנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה.

נָא וְנָא רְאֵה לְשִׂמְחַת אֶת אֲשֶׁתְּךָ, וְתִגּוּרוּ בְּיַחַד בְּאַהֲבָה, אַחְוָה

וְרַעוּת, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּיָדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם, שְׁעוּד תִּהְיֶה לְכֶם
דִּינָה מִשְׁלָכֶם, וְלֹא תִצְטָרְכוּ לְגוֹר בְּשִׁכְנוֹת וּבְשִׁכִירוֹת.

רְאֵה לְרִשָּׁם סְפוּרִים שֶׁל הַפְּצָה לְמַעַן יִדְפְּסוּ, וְכֵן מֵה טוֹב וּמֵה
נְעִים, אִם תִּזְכֶּה לֹמַר בְּכָל יוֹם הַעֲשֶׂרָה מִזְמוּרֵי תְהִלִּים שְׁגִלָּה רַבְּנוּ
ז"ל, שֶׁהֵם תִּקּוּן גָּמוּר לְהַכֵּל, אֲשֶׁרֵי מִי שִׁזְזָה לֹמַר בְּכָל יוֹם אֶת
ה'תקון הפללי'.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תתקס.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תְּרוּמָה, כ"ו שְׁבַט ה'תנש"א.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת כָּל הַמְּכַתְּבִים שֶׁכְּתַבְתָּ לִּי, וּמָאֵד מָאֵד שֶׁמְחַתִּי
לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִכֶּם, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל,
יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי שְׁאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתַּעֲבִרֵי אֶת הַהַרְיוֹן
בְּשָׁלוֹם וּבְנִקְל, וְתִזְכְּנִי לְהוֹלֵדָה קְלָה. רַק תִּשְׁתַּדְּלִי לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה
עֲצוּמָה, כִּי הַשִּׁמְחָה מְכַנְּסֶת בְּטַחֲוֹן עֲצָמִי, וְכֵן מְסִירָה אֶת הַפְּחָדִים,
כִּי בְּדַרְךָ כָּלֵל אֲשֶׁה כְּשֶׁהִיא מְעַבְרָת, הִיא מָאֵד עֲצָבָנִית וּמְתוּסָה,
וְשׂוֹרָה בְּפְחָדִים עֲצוּמִים, וּבְזָה שֶׁהִיא תְּמִיד שִׁמְחָה וְעֲלִינָה, עַל-יְדֵי-
זֶה מִתְבַּטְּלִים מִמֶּנָּה כָּל הַפְּחָדִים. וְלָכֵן תִּשְׁתַּדְּלִי לְהִיּוֹת רַק בְּשִׁמְחָה,
וְכֵן תִּשְׁמַחִי אֶת כָּל נְשׂוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ. וְאַף שְׁאֵנִי יוֹדֵעַ, שְׁעוֹבֵר
עֲלֶיךָ מֵה שְׁעוֹבֵר וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אֵין שׁוֹם עֲצָה אַחֲרֶת רַק שִׁמְחָה,
כִּי הַשִּׁמְחָה הִיא תְּרוּפָה לְכָל, וְצָרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ לְהִיּוֹת תְּמִיד
בְּשִׁמְחָה, וְכָל מִי שֶׁבְּשִׁמְחָה — מְצָלִיחַ יוֹתֵר.

רְאוּ לְכַתֵּב לִי מִשְׁלוֹמְכֶם, וּמִמָּשׁ תְּחִינֵי וּתְשִׁמְחוּנֵי.

נָא וְנָא רְאֵי לְדוֹן אֶת בְּעֲלֶיךָ תְּמִיד לְכַף זְכוּת, כִּי בְּאַמֶּת הוּא
מִשְׁתַּדֵּל לְהִיטִיב אֶת מַעֲשָׂיו, וְאֶת צְרִיכָה לְהַבִּין אוֹתוֹ, שֶׁעֲבַר עָלָיו

בחינים הרבה צרות, כי הוא נשאר תום מגיל צעיר, ועל-כן ראוי
תמיד לדון אותו לכף זכות, ואל תריבו ביניכם, חס ושלום.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ז תתקסא.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר תרומה, כ"ו שבט ה'תנשא"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אֵל ידי היקר לי
מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך מזה זמן רב, אבל תאמין לי, שמרב
טרדותי לא היה לי הפנאי להשיבך כלל, אף לא שכחתי ממך כרגע.

מה אמר לך, ידידי היקר! מנסים את כל אדם בכל יום
בנסיונות קשים ומרים, ואשרי מי שזוכה לרוץ ולברח אליו יתברך,
שאז נכון לבו יהיה בטוח, שיהיה שמור מפל רע. ועל-כן ראה
להרגיל את עצמך לדבר בכל יום עמו יתברך, אשר כל דבור ודבור
שמדברים עמו יתברך — הוא הצלחה נצחית, הצלחה כזו, שאין
לתאר ואין לשער כלל. ובאמת אחר התבוננות אמתית, כשאדם
זוכה להתבונן ולישב עצמו, יראה ויבין וישפיל, שאין לו אֵל מי
לפנות בעת צרה, רק אֵל הקדוש-ברוך-הוא בעצמו, ועל-כן ראה
להיות רגיל בכל יום לדבר עמו יתברך, ותתחבא רק אצלו יתברך,
כי הוא המקום הכי בטוח.

וכן בענין אמירת תהלים, ראה להמשיך לומר את כל ספר
התהלים בכל יום, כי זה מאד מסגל לתשובה, לכל טוב אמתית
ונצחית, כי מי שזוכה לומר בכל יום תהלים, ובפרט שזוכה לגמור
ולסיים את כל ספר התהלים, הקדוש-ברוך-הוא יעשה עמו נסים
ונפלאות.

נא ונא ראה לחזק את עצמך, ואל תמשך אל הצער, ואף שאני
מבין מרחוק את גדל צערך שיש לך בביתך מילדיך, עם כל זאת

רְאֵה לְהַחְזִיק מֵעַמָּד, וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוּם דְּבַר שְׁבַע עוֹלָם. וְתִדַּע, אֲשֶׁר בְּכָל תְּנוּעָה וְתַנּוּעָה — שָׁם אֲלוּפּוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְאִין בִּלְעֲדֵי יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהוּא יִתְבָּרֵךְ מִסְתַּתֵּר וּמִתְחַבֵּא בְּתוֹךְ צְרוּתֶיךָ, וְרַק רוֹצֵה שֶׁתִּבְרַח אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְתִגְלֶה אוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּתוֹךְ צְרוּתֶיךָ וְיִרְדְּתֶךָ, וְאִז בּוֹ בְּרָגַע שֶׁתִּזְכֶּה לְמִצָּא אוֹתוֹ, אֲזִי יִתְפָּרְדוּ מִמֶּךָ כָּל פּוֹעֲלֵי אֶן (תהלים צב, י), וְיִתְגַּלֶּה עֲלֶיךָ מִלְךְ הַכְּבוֹד בַּעֲצָמוֹ.

מָה טוֹב וּמָה נָעִים, אִם תִּזְכֶּה לְלַמֵּד עֲכָשׁוּ עַד חַג הַפּוּרִים כָּל מִסְכַּת מְגִלַּת בְּגִרְסָא, בְּאִפֵּן שֶׁתַּעֲשֶׂה סִיּוּם בְּפּוּרִים. וְכֵן תִּכְףּ-וּמִיד לְהִתְחִיל מִסְכַּת פְּסָחִים, וְלַעֲשׂוֹת סִיּוּם בְּעָרֵב פֶּסַח עַל-כָּל-פְּנִיּוֹת בְּגִירְסָא, וְזֶה תִּקּוּן נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד לְנַשְׁמָה. הַעֲקֹר אֵל תִּפְחַד כָּלֵל, כִּי גְדוֹל אֲדוּנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וּבּוֹדָאֵי אֲצִלוּ יִתְבָּרֵךְ יִצְטָרְפוּ כָּל הַצְּרוֹת וְהַעֲגָמֹת נִפְשׁ וְהַיְסוּרִים שְׁעוֹבְרִים עֲלֶיךָ, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִתְנַקֵּה וְיִזְדַּכֵּךְ הַכֵּל וְכוּ'.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל עֲלֶיךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרָכְךָ, וְתִרְוָה רַב נַחַת מִיְלֻדְיָךְ, וְאֲשַׁתֵּךְ תַּהֲיֶה בְּרִיאָה וּשְׁלָמָה תָּמִיד.

פֶּה תִּקְבֵּל רְצוֹן מִכְּתָב לְבִנְךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תתקסב.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תְּרוּמָה, כ"ו שְׁבַט ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה וְיִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִשְׁתַּוְּקֵק לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ, מֵאַחַר שְׁזָכִיתִי וְלִמְדֵת אֲצִלְנוּ כְּשִׁנְתִּים, וְנִפְשֵׁי קְשׁוּרָה בְּנִפְשֶׁךָ, רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׁבַע עוֹלָם, וְאַף שְׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ בְּחַיִּיךָ עֲכָשׁוּ כָּל מִינֵי יְרִידוֹת וּנְפִילוֹת וּסְפָקוֹת וְחִלְשׁוֹת הַדַּעַת וְכוּ', עִם כָּל זֹאת עֲשֵׂה זֹאת, אִיפֹא, בְּנִי! לְחַק וְלֹא יַעֲבֹר, שֶׁתִּנְיַח בְּכָל יוֹם תְּפִלִּין, כִּי הַתְּפִלִּין מִמְּשִׁיכִים

חיים לאדם, ואריכות ימים ושנים טובות, ומכניסים מחין לאדם. כי התפלגין הם הדבקות, להיות דבוק בו ותברך. ותהיה חזק ואמין מאד בהנחת תפלגין בכל יום חק ולא יעבר, וכן תדקדק להתפלל בכל יום שחרית, מנחה, מעריב, מתוך הסדור דיקא, וכן ברפת-המזון וקריאת שמע שעל המטה, שיהיה מתוך הסדור דיקא, ואז נכון לבך יהיה בטוח, שתצליח בחיך.

עליך לדעת, שיש לך כלים טובים, בעזרתו ותברך, אף מאחר שעבר עליך בחיך מה שעבר וכו' וכו', זה אשר שבר אותך. ואם תקים את בקשתי שאני מבקש אותך כנ"ל, ותקים את זאת בשלמות, בלי שום חכמות, אז תראה נסים נגלים וישועה גדולה שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

שמר עצמך מאד מחברים רעים, אשר סתם מבלים את הזמן היקר, שיכולים בו לעבד לפרנסה ולמחיה וכו', או ללמד תורה ולהתעלות בגשמיות וברוחניות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ז תתקסג.

בעזרת השם ותברך, יום ראשון לסדר תרומה, כ"ו שבט ה'תשנ"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, אף מרב טרדותי כל הזמן, לא היה הפנאי להשיבך.

מה אמר לך, ידידי היקר! מנסים את כל אדם בכל יום עם כל מיני נסיונות, ואשרי מי שזוכה להיות חזק באמונה פשוטה בו ותברך. תאמין לי, שכלנו חיים בגס נפלא, כל עם ישראל כבשה אחת בין שבעים זאבים (אסתר רבה, פרשה י', סימן יא), כלל אמות העולם, אשר זהו כבוד גס, שיכולים ישראל להתקיים ביניהם, ובארצנו הקדושה עובר עכשו מה שעובר עם הטילים וכו', וגס

בתוך גם — איך שַׁעַם יִשְׂרָאֵל נְצוּלִים, וְאַנְחָנוּ נְרַדְפִים מֵהַסְמָךְ-מֵם
 בְּעֶצְמוֹ בִּבְנֵאֵל, וְהַפִּיס רִיק וְאֵין בּוֹ, וְהַדְחָקוֹת מְצִיקָה, עִם כָּל זֹאת
 אָנוּ מִתְקַיְמִים, וְעוֹד מְחַזְקִים אֶת כָּלֵל נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, שְׁיֵהִיו
 בְּשִׁמְחָה וְלֹא יִפְחָדוּ, נְסִים, נְסִי נְסִים, פְּלֵאֵי פְּלֵאוֹת, הֲרִי לָךְ, שְׁכַל
 הָעוֹלָם כְּלוֹ הוּא גַם, וְעַם יִשְׂרָאֵל הוּא גַם בְּתוֹךְ גַם, וְאַרְץ יִשְׂרָאֵל
 הִיא נְסִים וְנִפְלְאוֹת, וְאַנְחָנוּ בִּבְנֵאֵל נְסִי נְסִים וּפְלֵאֵי פְּלֵאוֹת.

רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֶצְמְךָ לְצַחֵק מְכַל הָעוֹלָם כְּלוֹ, כִּי סוּף כָּל סוּף
 בְּוִדְאֵי הַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה. הַעֲקֹר רְאֵה לְהַתְמִיד בְּתַפְלָה וְהַתְבוּדוּת,
 וְאֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן, וְכֵן רְאֵה לְצִאת לְתַת הַרְצָאוֹת לְעַם יִשְׂרָאֵל, כִּי
 עֲכָשׁוּ כְּלָם זְקוּקִים לְדַבְרֵי חֲזוּק.

רְאֵה לְלַמֵּד אֶפְלוֹ בְּגִרְסָא מְסַכַּת מְגָלָה, וְלַעֲשׂוֹת סִיּוּם בְּיוֹם
 הַפּוּרִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי
 מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְךָ תְּמִיד, וְתִזְכֶּה לְבָנוֹת אֶת
 הַמְּקָנָה בְּנִקְל.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תתקסד.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תְּרוּמָה, כ"ו שְׁבַט ה'תנש"א.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתְּבֶךָ.

רְאֵי לְחִזֵּק אֶת עֶצְמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, וְתִשְׁמַחֵי אֶת
 בְּעַלְךָ וְאֶת הַיְלָדִים וְאֶת כָּל נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ וְאֶת כָּל תּוֹשְׁבֵי
 הַמְּקוֹם, וּבִכּוֹת הַשִּׁמְחָה, יִשְׁפְּעוּ עֲלֶיךָ כָּל מִינֵי הַשְּׁפָעוֹת טוֹבוֹת, כִּי
 הַשִּׁמְחָה הִיא כְּלִי לְקַבֵּל בּוֹ כָּל מִינֵי הַשְּׁפָעוֹת טוֹבוֹת.

וְעַל כֵּלָם — רְאֵי לְבַקֵּשׁ מִמְּנוּ יִתְבַּרַךְ בְּכָל יוֹם עַל הַצְלָחָת

בעלך ועל הצלחת הילדים, פי רבנו ו"ל גלה לנו, אשר אצלו יתברך
מאד מאד חשובה תפלת הנשים.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ז תתקסה.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר תרומה, כ"ו שבט ה'תשס"א.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראי לדון את בעלך תמיד לכף זכות. וחקמינו הקדושים אמרו
(תנא דבי אליהו רבה, פרק ט'): איזוהי אשה כשרה העושה רצון בעלה;
ואף שאני יודע שאת סובלת, ועובר עליך מה שעובר, עם כל זאת
תדעי, שלבעלך יש נשמה טובה, והוא בחר טוב מאד, אף לוקח
זמן עד שהוא נגמל וכו', ולכן תעשי כל מיני מאמצים שבעולם
לשמחו ולחזקו ולעודדו, ואל תהיי כל-כך רגישה, כי חבל לכם
לשבר בית כל-כך נעים עם ילדים כל-כך נחמדים.

ברוך השם, שבעלך נמצא בחבורה של אנשי שלומנו, והוא
אשר זכה ליסד את המגן למנחה ולמעריב לאנשי שלומנו, ובלעדיו
מי יודע אם היה לנו מגן. ועל-כן ראי לכבדו מאד, ועוד תזכי
לראות דברים יפים בחיך.

מי יתן, שתציעי לנשות אנשי שלומנו, שיסדו "אגדת בקור
חולים", שעל-ידי חסידי ברסלב, ופעם בשבוע ראוי שיתנדבו שתיים
או שלש נשים לנסע לבית-החולים פוריה, ולבקר שם את החולים,
לחזקם לאמצם ולעודדם.

המאחל ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ז תתקסו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְפָּרוּ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, כ"ח שְׁבַט ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

תִּכְתַּב לִי הֵיכֵן אַתֶּם מַחְזִיקִים בְּנִקּוּד "אַשֶׁר בַּנְחַל", כִּי כָּפִי הַנִּרְאָה לֹא נַעֲשֶׂה מִפְתַּח לְעַת עֲתָה, כִּי לֹקַח אֶת הַזְּמַן, וְחָבַל מְאֹד מְאֹד עַל כָּל יוֹם וְיוֹם שֶׁלֹּא יוֹצְאִים הַסְּפָרִים לְאוֹר עוֹלָם, כִּי רַבִּים מֵאַחֲנֵנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר מְחִיִּים עֲצָמָם עִם סִפְרֵי "אַשֶׁר בַּנְחַל", וְזוֹ כָּל חֵיוֹתָם, וְעַל-כֵּן מָה טוֹב וּמָה נָעִים לְהַדְפִּיס חֶלֶק אַחֵר חֶלֶק, וְיִתְפַּשֵּׁט בְּכָל תְּפוּצוֹת יִשְׂרָאֵל. וְתִהְיֶה לְאֵל, אֵין לָנוּ לְהַתְּבַיֵּשׁ כָּלָל עִם דְּבָרֵי רַבֵּנוּ ז"ל, וּבִכְפָּרְט שְׂאֲנֵי רוּאָה שְׂמֵדְפִיסִים כָּל מִינֵי סִפְרִים וְכוּ', אֲשֶׁר בְּיָדָאֵי טוֹב מְאֹד, כַּמּוּבָא (לְקוּטֵי-מוֹחֲרֵן, חֶלֶק א', סִימָן סא), אָבֵל "וְאַתָּה עֲלִית עַל כְּלָנָה" (מִשְׁלֵי לא, כט) — זֶה סוֹכֵב עַל רַבֵּנוּ ז"ל וְעַל סִפְרָיו הַקְּדוּשִׁים, וְזֶה אֲשֶׁר מְחַיֶּה אֶת כָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְזֶה עֵקֶר הַתְּגָלוֹת מְלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, שְׁבוּא יָבוֹא וְלֹא יֵאָחֵר.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תתקסז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְפָּרוּ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, כ"ח שְׁבַט ה'תנש"א.

שְׁלוֹם אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אוֹדוֹת וְכוּ', הָעֵקֶר שֶׁכָּלֵל אֲנִשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יִדְעוּ מִיְהוּ הַסְּמִךְ-מִם. לְדַעֲתִי, אַחֲרֵי הַרְבֵּה יָשׁוּב הַדְּעַת וְהַתְּבוּדוֹת, נִרְאָה לִי שֶׁהָאָדָם הַזֶּה יֵשׁ לוֹ כַּחוֹת רַבִּים מְצִד הַטְּמָאָה, וְהוּא קָלְפָה עֲצוּמָה, מְצַח הַנְּחָשׁ, אֵיזָה חֶלֶק מִהַסְּמִךְ-מ"ם בְּעֲצָמוֹ בְּלֵי שׁוּם הַתְּגַשְׁמוֹת, כִּי לֹא יִמְלֹט, שְׂאָדָם "דְּתִי", וְעוֹד נִקְרָא "רַב", שְׂיַעֲמֹד כָּל-כַּף נֶגֶד הַדַּת יוֹתֵר

מ אֲשֶׁר ט"ז תתקסח — ט"ז תתקסט בַּנְחַל

מֵהַחִילוּנִים, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנוֹזְכָה לְהַכְנִיעוֹ בְּאַמַּת, עַד שִׁיתְבַּטֵּל לְגַמְרֵי.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תתקסח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, כ"ח שְׁבַט ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מָה אָמַר לָךְ! אִם רוֹצִים לְהַצְלִיחַ בֵּין בְּגִשְׁמֵי וּבֵין בְּרוּחֵי, צְרִיכִים לְחִיּוֹת עִם סֵדֶר, וּכְשֶׁאָדָם מְסֵדֵר בְּכֹל עֲנִיָּו, יֵשׁ לוֹ הַצְלָחָה גְּדוּלָה, כָּל דְּבַר וְדָבָר בְּזִמְנֵי שְׁלוֹ, כָּל לְמוּד וְלְמוּד בְּזִמְנֵי שְׁלוֹ, וּבְאִפְּנֵי הַזֶּה בְּוֹדָאֵי יִצְלִיחַ. וּבְפֶרֶט בְּעֲנִיָּו רַבָּנוּ ז"ל צְרִיכִים לְסֵדֶר גְּדוּל, לְהַחֲזִיק קֶשֶׁר עִם כָּל הַמְקַשְּׂרִים אֵלָיו, אֲזוּ בְּוֹדָאֵי יִצְלִיחַ, וּבְוֹדָאֵי הַרְבֵּה יִפְלוּ וְכוּ', וְלֹא יִחֲזִיקוּ מֵעַמֵּד, אֲךָ עָלֶיךָ לַעֲשׂוֹת כָּל מַה שְׁמַטָּל עָלֶיךָ, וְלֹא לְהַתְפַּעֵל מִשׁוֹם דְּבַר שְׂפָעוּלָם, רַק לַעֲסֹק בְּהַפְצַת מַעֲיִנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה, וְאֵל תַּסְתַּכֵּל עַל זוּלָתְךָ כָּלֵל, וְדִיקָא עַל-יַדֵּי-זֶה תִּצְלִיחַ.

הַכֹּפֵל הַדְּבַר, רְאֵה לְחִיּוֹת עִם סֵדֶר, וְאֲזוּ תִצְלִיחַ.

הַמֵּאַחַח לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תתקסט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, כ"ח שְׁבַט ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל הַיָּקָר וְהַנְּעֻלָה ... גֵּרוֹ יְאִיר וְיִזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

נָא רְאֵה לְתַפְסֵי אֲמָנוֹת אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁהִיא חֶרֶב הַתַּפְלָה, וְתִרְגִּיל

עצמך לדבר הרבה עמו יתברך בלשון שאתה רגיל בה (אידיש), ותשפך נפשך אליו יתברך, ותספר לפניו את כל לבך, וזה עולה על הכל, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן כה): ההתבודדות היא מעלה עליונה מהכל, והרבה צדיקים גדולים גלו, שלא באו אל מדרגתם, אלא על-ידי תפלה והתבודדות ושיחה בינו לבין קונו, והרבו בדבר זה ימים ושנים בהתמדה רבה.

בענין ראש השנה וכו', צריכים לבקש בכל יום ויום, שישנה להיות אצל רבנו ז"ל באומן על ראש השנה, כי עכשו כבר נפתח הגבול, ואין יותר מניעות מהמלכות וכו', רק עקר המניעות הן מניעות המח וכו', מניעות מחמת פסך וכו', והעולה על הכל מניעות מפמה ריקים ופוחזים, אשר ראשם מלא צואה וטנוף (לא נקיי הדעת שפירושלים, כמו שפותרים עליהם), פי בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן סא), שעל-ידי פגם אמונת חכמים, עולים עשנים סרוחים על הראש ומבלבלים אותו וכו', ומאחר שרבנו ז"ל כל-כף בקש אותנו להיות אצלו על ראש השנה בכל מחיר, איך יכול אברך מטנף וכו' לומר אחרת, ועוד למנע את אנשי שלומנו מלנסע לאומן על ראש השנה? ! ולכן צריכים לעשות עכשו תעמולה הכי גדולה לנסע לאומן על ראש השנה. וכבר הכנתי כמה קונטרסים המדברים ממעלת הראש השנה של רבנו ז"ל, ואני הולך להדפיסם ולהפיצם בכל קצוות תבל כדרכי עם הקונטרסים, שהולכים מסוף העולם ועד סופו.

מה אמר לה! זו חצפה גדולה לאברך מטנף וכו', שידבר כל-כף פתוח נגד הנסיעה לראש השנה לאומן וכו', איני מפחד לומר את האמת. ולכן איני מפחד מהאיומים שחבורה של עזי פנים מאימים. תהלה לאל, יש לי אמונה בו יתברך, והוא לא יעזב אותי, ואני בתמי אלף — לגלות ולפרסם את רבנו ז"ל בעולם, ואת גדל מעלת האדם הזוכה לבוא אליו על ראש השנה לאומן דיקא, אשר רק שם הוא הקבוצ ואל במקום אחר וכו', מהיכי תיתי אם אדם אינו יכול לנסע מאיזו סבה, יאמר שהוא אינו יכול, אבל לא יאמר שלא צריכים לנסע וכו', ובראש השנה ה'תש"ן לא יכלתי לנסע,

וְאִמְרָתִי בְּפִרוּשׁ: "אֵינִי יָכוֹל לְנַסֵּעַ" (מִפְּנֵי כַּמָּה טְעָמִים), אָבֵל עוֹדֵדְתִי אֶת כָּלֶם שֶׁכֵּן יִסְעוּ. וְלִכֵּן עָלִינוּ לְעֶסֶק עֲכָשׁוּ כָּל הַשָּׁנָה בְּתַעֲמוּלָה גְדוּלָה, שֶׁכָּל מִי שֶׁרָק רוֹצֵה תִקּוּן, שְׂיָבֹא עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה לְאוֹמֵן, שֶׁשָּׂם בְּקֹשׁ אוֹתָנוּ רַבְּנוּ ז"ל בְּהִרְבֵּה בְּקִשּׁוֹת וְאֲזָהָרוֹת, שֶׁנִּזְכָּה לָבוֹא וּלְהַגִּיעַ לְשֵׁם, וּצְרִיכִים לְקַיֵּם עֲכָשׁוּ (תְּהִלִּים קִיט מו): "וְאֲדַבְּרָה בְּעֵדוּתֶיךָ נֶגֶד מַלְכִים וְלֹא אֲבוֹשׁ".

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תתקע.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, כ"ח שָׁבֹט ה'תנשא"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוֹת הַתְּלוּיָה בְּאַמוּנָה, כַּמּוּבָא בְּדַבְּרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קנ"ה), כִּי מִי שֶׁחֲזַק בְּאַמוּנָה, יֵשׁ בּוֹ כַח הַגְּדֵל וְהַצּוּמָח, וְשׁוֹם דָּבָר אֵינּוּ יָכוֹל לְשִׁבֵּר אוֹתוֹ, וְסְבָלָנוֹת זֶה אַרְיַכַת אַפִּים, שֶׁמֵּאַרְיָךְ אֶף עַל כָּל מָה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו, וְזִכְנֵי הַקְּדוּשָׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְחַבֵּר סֵפֶר "אֶרֶךְ אַפִּים", שֶׁמְדַבֵּר הִרְבֵּה מְאַרְיַכַת אַפִּים, וּכְבָר נִדְפַס לְמַעַלָּה מְעַשְׂרִים מִהַדוּרוֹת עַד עֲכָשׁוּ, פַּעַם חֲמִשָּׁת אֲלָפִים סֵפָרִים, וּפַעַם עֶשְׂרִים אֲלָף סֵפָרִים, וְכֵן בְּכָל פַּעַם בְּעֵשְׂרוֹת אֲלָפֵי עֶתְקִים, וְתִהְיֶה לְאֵל, הַתְּפֹשֵׁט בְּכָל תְּפוּצוֹת יִשְׂרָאֵל, וְדִיקָא מִהַסֵּפֶר הַזֶּה הַתְּחִילָה עָלֵי הַמַּחְלָקֶת וְכוּ'. וְרוֹאִים בְּחוּשׁ, שֶׁבְּדוּר הָאֲחֵרוֹן לֹא הָיָה סֵפֶר שֶׁיִּצָּא בְּחַיֵּי הַמַּחְבֵּר בְּכָל פַּעַם בְּמַהְדוּרָה חֲדָשָׁה לְמַעַלָּה מְעַשְׂרִים פַּעַם וּבְרַבֵּי רַבּוֹת עֶתְקִים וְכוּ', וְכָל זֶה רַק מִחֲמַת הַבְּזִיוּנוֹת שֶׁהָיוּ מִנַּת חֵלְקִי.

וְלִכֵּן אִם אַתָּה רוֹצֵה גַם-כֵּן לְהַדְפִּיסוֹ — הִרְשׁוֹת בְּיָדְךָ, וְאֵין עַל זֶה "כָּל הַזְּכִיּוֹת שְׁמוּרוֹת", אֲדַרְבֵּה כָּל מִי שֶׁרוֹצֵה לְהַדְפִּיס אֶת

אֲשֶׁר ט"ז תתקעא בנחל מג
זֶה, תבוא עָלָיו בְּרָכָה, וַיִּגְדִּיל תוֹרָה וַיֵּאדִירָהּ, וַיִּקְיַם: "יפוצו
מעִינוֹתֶיךָ חוֹצָה".

הדורש שְׁלוֹמְךָ וְטוֹבְתְךָ כָּל הַיָּמִים...

ט"ז תתקעא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, כ"ח שְׁבַט ה'תנש"א.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ הָאָרוֹךְ וְכו'.

הַהֶכְרַח לומר לך, כְּשֶׁהֵיית עִם בְּעֵלְךָ אֶצְלִי וְכו', הַתְּפִלָּאתִי
מָאד, אֵיךְ יֵצֵאָה שְׁנֵאָה מִמֶּךָ כְּנִגְד בְּעֵלְךָ וְכו', דְּבָרִים שְׁאִסוּר שְׂיִקְרוּ.
סוֹף כָּל סוֹף הוּא הָאָבָא שֶׁל שְׁנֵי יְלָדֶיךָ הַחֲמוּדִים וְכו'.

לְאִשָּׁה אִסוּר לְשֵׁנָא כָּל-כָּף אֶת בְּעֵלָהּ בְּצוּרָה קִיצוּנִית וְכו', שְׁזָה
מְעוֹרָר מִמֶּשׁ שְׁאֵט נֶפֶשׁ, הַהֲתַנְהֵגוֹת שֶׁהֲתַנְהֵגָת כָּלפִּי בְּעֵלְךָ.

וְזֹאת עֲלֶיךָ לִידַע, שְׁבַמְרִיבוֹת יִשְׁנָם שְׁנֵי צְדָדֵי הַמְטַבֵּעַ וְכו', וְאֵי
אֶפְשָׁר לְהֵאשִׁים רַק צַד אֶחָד וְכו', וְלִכֵּן אֲנִי מָאד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, תִּרְאֵי
לְכַבֵּד אֶת בְּעֵלְךָ, וְאִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (תְּנָא דְבֵי אֵלֵיהוּ רַבָּה, פִּרְשָׁה
ט'): אֵיזוּהִי אִשָּׁה כְּשֶׁרָה? הָעוֹשֶׂה רִצּוֹן בְּעֵלָהּ. כְּמוֹכֵן שֶׁהָרִצּוֹן שֶׁלוֹ
צָרִיךְ לְהִיּוֹת עַל-פִּי הַתּוֹרָה. וַיַּעַן שְׁאֲנִי מִכִּיר אֶת בְּעֵלְךָ, שֶׁהוּא יִרְאֵי
שְׂמִים, וְאִינוּ רוֹצֵה, חַס וְשָׁלוֹם, לְעַבֵּר עַל הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, אֲדַרְבֵּה
הוּא מוֹסֵר אֶת נַפְשׁוֹ לְלַמֵּד תּוֹרָה, וּמִשְׁמֵשׁ תַּלְמִידֵי חֲכָמִים וְדַבּוּק
בָּהֶם, לִכֵּן רְאִי לְהִתְפַּיֵּס עִמוֹ, וּתְבַקְשִׁי בְּכָל יוֹם מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ, שְׁלֵא
יִהְיֶה בְּלִבְךָ שׁוֹם שְׁנֵאָה כָּלפִּיו בְּעֵלְךָ, שְׁזָה בָּא מִהָעֶבֶר הֲלֵא כָּל-כָּף
מִזְהִיר וְכו'.

מָה אָמַר לְךָ! לְאִשָּׁה יֵשׁ כַּחוֹת הַנֶּפֶשׁ בְּלָתִי מְגַבְלִים, וְאִם הִיא
תִּדַע אֵיךְ לְהִתְנַהֵג עִם בְּעֵלָהּ, אֲזִי הַכֹּל יִשְׁתַּנֶּה לְגַמְרֵי מִהַקְּצָה אֶל
הַקְּצָה, קֹדֶם עֲלֶיךָ לְדַעַת, שְׁטַבֵּעַ שֶׁל בְּעַל, שֶׁהוּא אוֹהֵב שְׁנוֹתָנִים לוֹ

יחס וכו', ואף שגם האשה צריכה זאת יותר וכו', עם כל זאת אשה פקחית יודעת איך להתנהג עם בעל וכו', ונותנת לו את כל היחס, אזי הוא יחזיר לה פי-אלף את היחס שהיא נותנת לו, וזה ברור, כי אשה חכמה וחזקה, כשיודעת איך להיות מסורה לבעלה וכו', ובפרטיות בעת שעוברים עליו משברים וגלים, שרודפים אותו ומשפילים אותו, והיא נותנת לו את הגב שלא יפל, מלבד אשר זו מצנה רבה, אף גם זאת הבעל לא ישכח את זה אף פעם, אשר בעת ירידתו ונפילתו וצערו הכבד והקשה, אשתו עזרה לו לעבור על הכל וכו', ולכן תהיי פקחית, ותעזרי לבעלך, הוא בעל טוב מאד פניהלום ממש, אבל צריכים ללטשו וכו'.

אני מאד מקנה, שתכניסי את דברי אלו אל תוך לבך, והכל ישתנה לטובה.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ז תתקעב.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר תרומה, כ"ח שבט ה'תשנ"א.

שלום וברכה אל ... נרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך בצרוף הפדיון, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שימתקו ממך הדינים על-ידי פלא עליון, וימשכו עליך רחמים וחסדים מרבים.

בענין שאתה עובר דירה וכו', ונכנס שם יהודי, מה עושים עם המזוזות? זו גמרא מפרשת (בבא מציעא קב.): וכשהוא יוצא, לא יטלנה בידו ויצא וכו', ומעשה באחד שנטלה בידו ויצא, וקבר אשתו ושגי בניו, וזה רק אם יודע ברור שיפגס שם יהודי, אסור להורידן, אבל אם יודעים שיפגס שם גוי, או אינו יודע מי יפגס שם, אזי יבקש מאחד שיוריד לו את המזוזות, כי לבידו אין כדאי, כי כן משמע מלשון הגמרא: "לא יטלנה בידו", אבל יודע בודאי

שְׁגוּי יִכְנַס שָׁם — אָמְרוּ: וּמִנְכָרֵי נוֹטְלָה בְּיָדוֹ, כִּי הָרִי הַגּוּי יִזְרַק אֶת זֹאת, וְאִף שֶׁבִשְׁלֶחֶן עָרוֹף (מְזוּזָה סִמֵּן רֵצָא, סְעִיף ב'), מְבִיא: אִם מִקְפִּיד עַל מְעוֹת הַמְזוּזָה, הַשְּׁנֵי צָרִיף לְשָׁלֵם לוֹ, עִם כָּל זֹאת כָּבַר נִהְגוּ לְהַקְפִּיד, כִּי חֲמִירָא סַכְנָתָא מְאֹסוּרָא, וְהַיּוֹם יֵשׁ נוֹהֲגִין לְקַנּוֹת מְזוּזוֹת זוֹלוֹת, וְקוֹבְעִים אֶת זֶה אַחַר שְׁמוּרִיד אֶת הַמְזוּזוֹת הַיְקָרוֹת וְהַמְהַדְרוֹת שָׁלוֹ, וְהַנַּח לְיִשְׂרָאֵל וְכוּ'.

בְּעֵנִין הַנַּחַת הַמְזוּזָה עֲקָמָה וְכוּ', כִּי לְפִי רִשׁוּ"י צָרִיכָה לְהִיּוֹת עוֹמְדָת, וּלְפִי רַבְנּוּ תָם צָרִיכָה לְהִיּוֹת בְּשִׁכְיָה, וְלִכֵּן נוֹהֲגִים לַעֲשׂוֹת אֶת זֶה עֲקָם (עֵינֵן מְנַחֵחַת לַג'): וְאַחֲרֵים אוֹמְרִים, הָרִי לֹא כָּזָה וְלֹא כָּזָה, אֲזִי מָה הוֹעִילוֹ; וְגַם בְּזֶה רָאָה אִיף שְׁנוֹהֲגִים הָאֲשִׁכְנַזִּים — לְהַעֲמִידָה עֲקָמָה, וְהַסְפְּרִידִים נוֹהֲגִים לְהַעֲמִידָה יִשְׂרָה וְכוּ'.

עַל-כָּל-פָּנִים אִיף שֶׁהוּא רָאָה לְהַתְחַזֵּק, וְשׁוּם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם לֹא יִשְׁבֵּר אוֹתוֹ, הַדְּבָק עֲצוּמָךְ בּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר אֵין טוֹב מִזֶּה, כִּי הַדְּבָקוֹת הַיָּא הַנֶּעֱמָם הַעֲלִיּוֹן הַיּוֹרֵד מְלַמְעֵלָה, כְּמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבְנּוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִמֵּן עֵא), שֶׁהַנֶּעֱמָם הַעֲלִיּוֹן נִשְׁפָּע מְלַמְעֵלָה, וְעַל יָדוֹ מְנַעִימִין זֶה לְזֶה בְּהִלְכָה, שֶׁכָּל זֶה עֵנִין הַדְּבָקוֹת, שִׁיּוֹרֵד מְלַמְעֵלָה אוֹר כָּזָה, עַד שֶׁאֹהֵב אֶת כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, וְהוּא מִבֵּין שֶׁכָּל יְהוּדֵי הוּא חֶלֶק אֵלוֹהַ מְמַעַל, וְצָרִיכִים לְאַהֵב אוֹתוֹ. וְדַעַת לְנִבּוֹן, שֶׁהַכֹּל צָרִיף לְהִיּוֹת עַל-פִּי הַלְכָה, כִּי אֵי אֶפְשָׁר שֶׁאֶחָד יִגְנֹב וְיִעֲשֶׂה עוֹל, וְאַחַר-כֵּן יִגִּידוּ לוֹ מִצַּד אֶהְבַּת יִשְׂרָאֵל תְּאַהֵב אוֹתוֹ, אֲנַחְנוּ צָרִיכִים לְלַכֵּת רַק עַל-פִּי הַלְכָה, וְרַק זֶה נִקְרָאת אֶהְבַּת יִשְׂרָאֵל.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוּמָךְ לְטוֹב כָּל הַיָּמִים...

ט"ז תתקעג.

בְּעֵזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, כ"ח שְׁבָט ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר וְיִזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בַּעֲנֵינָּהּ הַמוֹעֵצָה וְכוּ', אֶל תִּפְחַד, יֵשׁ חֵק, וְאַנְחֵנוּ אֲנָשֵׁי חֵק, נִקַּח
עוֹרֶךְ דִּין וְנִרְאָה לָהֶם, שְׂאִין זֶה הַפֶּקֶר, הַחֵק אֵינוֹ גָּמִישׁ לְמִי שֶׁהֵם
רוֹצִים וְכוּ', חֵק זֶה חֵק, אִם הוֹלְכִים עִם הַחֵק, הָרִי זֶה עַד הַסּוֹף וְכוּ'.

הַעֲקָר לֹא לִפְחַד, יֵשׁ עוֹרְכֵי-דִין טוֹבִים, וְלֹא צָרִיכִים לִפְחַד כָּלֵל,
הַעוֹלָם אֵינוֹ הַפֶּקֶר כָּלֵל, וְאִם הוּא דוֹקָא מְחַפֵּשׁ מְשַׁפְּטִים, הוּא יִפֹּל,
וְיִקָּים אֲצִלוֹ (תְּהִלִּים ז, טז-יז): "בּוֹר כָּרָה וַיַּחֲפְרֵהוּ וַיִּפֹּל בְּשַׁחַת יִפְעַל,
יָשׁוּב עֲמָלוֹ בְּרֵאשׁוֹ, וְעַל קַדְקָדוֹ חָמְסוֹ יִרַד", עַלִּינוּ רַק לְמָסַר אֶת
נַפְשֵׁנוּ אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וְלִבְקֵשׁ רַק רַחֲמִים וְתַחֲנוּנִים.

עִם כָּל זֹאת אֵינְנוּ צוֹרְכִים, אֲשֶׁר אֵין טוֹב מִשְׁתִּיקָה לְדָם וְלִשְׂתֵּק, וְלֹא
לְעֲנוּת לְמַחְרָפֵהוּ דְבָר.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תתקעד.

בְּעֲזַרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, כ"ט שְׁבַט ה'תנשא.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר וַיִּזְרַח לְנִצָּח.

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

מָאֵד מָאֵד אָנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁלַבֵּל תִּהְיֶה שְׁבוּר מִכָּל מָה
שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

תִּהְיֶה לְאֵל, זְכִינוּ לְהַבְרָא מִזְרַע יִשְׂרָאֵל, וַיֵּשׁ לָנוּ אֶת אֲבִינוּ
שְׁבַשְׁמִים, כִּי עִם יִשְׂרָאֵל נִקְרְאִים בְּנִים לְמִקּוֹם, כְּמוֹ שְׁכֵתוֹב (דְּבָרִים
יד, א): "בְּנִים אַתֶּם לַיהוָה" אֱלֹקֵיכֶם", וְכִמוֹ שֶׁבֶן כָּל מָה שֶׁהוּא צָרִיךְ,
הוּא אֵינוֹ מִתְבַּיֵּשׁ מֵאֲבִיו וּמִתְעַקֵּשׁ, וּבוֹכָה וְאֵינוֹ עוֹזֵב אֶת אֲבִיו עַד
שֶׁמִּקְבֵּל, כִּךָּ בָּאִין עֲרֹךְ אֲבִינוּ שְׁבַשְׁמִים הוּא אָב הַרְחֵמֵן, כָּל מָה
שֶׁצָּרִיכִים מְבַקְּשִׁים מִמֶּנּוּ, וְהוּא יַעֲזֵר — אִם מִתְעַקְּשִׁים לְבַקֵּשׁ רַק
בְּרַחֲמִים וּבְתַחֲנוּנִים. וְאָמַר הַצַּדִּיק הַקְּדוֹשׁ רַבִּי דָּוִד מְלַעְלוֹב ז"ע
עַל מֵאֲמָרָם ו'ל (בְּרִכּוֹת כו:): אֵין פִּגְעַ אֵלָא תִּפְלָה, כְּמוֹ שְׁכֵתוֹב

(בראשית כח, יא): "וַיִּפְגַּע בַּמָּקוֹם", מַעַן דָּאָרְף פֿעגין דַּעם אַיבִישְׁטֶער ביז מַעַן קָרִיגט דָּאס וואס מַעַן וויל (צָרִיכִים לְהַתְעַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ עַד שְׁמֵיגַיִם מַה שְּׁצָרִיכִים). וְלָכֵן אַל תְּהִיָּה בְּטֹלָן! תִּתְעַקֵּשׁ לְבַקֵּשׁ, אָבֵל רַק בְּרַחֲמִים וּבְתַחֲנוּנִים, כְּמוֹ שֶׁהִזְהִירָנוּ רַבֵּנוּ ז"ל (לקוטי־מוהר"ן, חלק א', סימן כ', וסימן קצז): לְבַקֵּשׁ בְּרַחֲמִים וּבְתַחֲנוּנִים.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ וְטוֹבְתָךְ כָּל הַיָּמִים...

ט"ז תתקעה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, כ"ט שְׁבַט ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

בְּעֵינֵינוּ פְּדִיּוֹן הַבֵּן וְכוּ', אֵינן מַה לְשָׂאֵל, גִּפְּל זֶה רַק כְּשִׁפְלוּ חֲדָשִׁיו, אָבֵל בְּהַתְחַלָּה זֶה סֵתֵם רוּחַ אוֹ מִשְׁהוֹ אַחֵר, כִּי עַד שְׁלֵא רוּאִים גּוּף וְאִיבָרִים מְתַקְנִים וְלָד גָּמוּר, אֵינן זֶה גִּפְּל כָּלָל, וְלָכֵן מַחֲיִבִים לַעֲשׂוֹת פְּדִיּוֹן הַבֵּן, וְזֶה בְּרוּר.

רַק חֲזוֹק וְאַמִּץ מְאֹד לְלַמֵּד מְכַל דְּבַר רַמְזוּ מַה רוּצָה מִמֶּךָ הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, כִּי רַבֵּנוּ ז"ל אָמַר (לקוטי־מוהר"ן, חלק א', סימן נד), שֶׁהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא מְצַמְצֵם עֲצָמוֹ מֵאִין סוּף עַד אֵינן תְּכָלִית, לְרַמְזוֹ לְאָדָם רַמְזִים בְּמַחֲשָׁבָה, דְּבוּר וּמַעֲשֵׂה, כְּדֵי שְׁיִלְמַד אִיף לְהַתְקַרֵּב אֵלָיו.

וְהִנֵּה הַבְּכוֹר נוֹטֵל פִּי־שָׁנִים בְּנַחֲלָה, וּפְרֵשׁ מוֹהַרְנָתָ ז"ל (לקוטי־הַלְכוֹת, גַּחְלוֹת הַלְכָה ד') עַל־פִּי דְבָרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לקוטי־מוהר"ן, חלק א', סימן ב'), כִּי הַתְּפִלָּה צָרִיכָה לְהִיּוֹת פִּי־שָׁנִים תּוֹדָה וְהוֹדָאָה וּשְׂאֵלַת צָרְכָיו, וְכֵן יִנְצַח בְּמִלְחָמָה, וְזֶה (תְּהֵלִים קמט, ו): "חָרַב פְּפִיּוֹת" — שְׁתֵּי פִיּוֹת, תְּמִיד צָרִיכִים לְתַת תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ עַל הָעֶבֶר, וְכֵן יִתְרַחֵב לְבָבוֹ עַל לְהַבָּא, שְׁיִוְכַל לְבַקֵּשׁ עוֹד, כִּי רוּאָה שְׁיֵשׁ לוֹ כַּחוֹת לְפַעַל. וְהִרְאָיָה שְׁכָבֵר פְּעַל, וְלָכֵן יִבְקֵשׁ עוֹד וְיַפְעַל עוֹד, כִּי

הַסֵּמֶן הַמֵּן שׁוֹבֵר אֶת הָאָדָם כְּאִלּוּ לֹא נִתְּנוּ לוֹ אֵף פְּעַם מֵה שֶׁבִקֵּשׁ, וְעַל-יְדֵי-זֶה צְרִיכִים תְּמִיד קִדְּם לְתֵן תּוֹדָה וְהוֹדָאָה, שְׁכֵן פְּעֻלָּתִי כְּבוֹר הֶרְבֵּה יְשׁוּעוֹת, וְכֵן לְבַקֵּשׁ עַל לְהִבָּא, שֶׁבּוֹדָאֵי אֲזָכָה עוֹד לְפַעַל יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְזֶה עֲנִין הִבְכוּרָה בְּתַפְלָה, שֶׁצְרִיכִים שְׂתִים, מִצַּד אֶחָד לְתַת תּוֹדָה, וּמִצַּד שְׁנֵי לְבַקֵּשׁ עַל לְהִבָּא, וְאִז תִּרְאֶה יְשׁוּעָה גְדוֹלָה.

רק אל תתיאש בשום פנים ואופן, ואל תפסיק מלהתפלל ולבקש רחמים מרבים. וזכור גם זכור, שתשמור פתחי פיך לא לדבר כל העולה על רוחך, ואז תהיה שמור מכל רע, כמו שאמר החכם מכל האדם (משלי כא, כג): "שמר פיו ולשונו, שמר מצרות נפשו", אם תצית — לא תפסיד, לא בעולם הזה, ומכל שכן לא בעולם הבא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ז תתקעו.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֻדֵּר תְּרוּמָה, כ"ט שְׁבַט ה'תשנ"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיָּקָר לִי מְאֹד ... נִרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ הַמְּלֵא מְרִירוֹת וְכוּ'.

מָה אָמַר לְךָ! כְּתִיב (דְּבָרִים ח, ב): "וְזָכַרְתָּ אֶת כָּל הַדְּרָךְ אֲשֶׁר הוֹלִיכָה הַיְיָ אֱלֹהֶיךָ זֶה אֲרַבְעִים שָׁנָה בְּמִדְבָּר, לְמַעַן עֲנוֹתְךָ לְנִסּוֹתֶיךָ לְדַעַת אֶת אֲשֶׁר בְּלִבְךָ, הַתְּשׁוּמָה מִצִּוְתֵי אִם לֹא". וּפְרָשׁ רַש"י הַקְּדוֹשׁ, שֶׁלֹּא תִּנְסֶהוּ וְלֹא תִּהְרָה אַחֲרָיו. אָדָם אֲסוּר לוֹ לְהִרְהֵר אַחֲרֵי דְרָכָיו יִתְבָּרַךְ. צְרִיכִים תְּמִיד לִידַע, שְׁכָל מֵה שֶׁקּוֹרָה עִמּוֹ, זֶה בּוֹדָאֵי לְטוֹבָתוֹ, וְאִז הַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ד'): כִּשְׂאָדָם יוֹדַע, שְׁכָל מְאוֹרְעוֹתָיו הֵם לְטוֹבָתוֹ, זֹאת הִבְחִינָה הִיא מַעֲיִן עוֹלָם הִבָּא (דְּבָרִים ח, ה): "וְיִדְעָתָ עִם לְבָבְךָ, כִּי כַּאֲשֶׁר יִיָּסֵר אִישׁ אֶת בְּנוֹ הַיְיָ אֱלֹהֶיךָ מִיִּסְרֶיךָ", הַכֹּל נִסְיוֹנוֹת מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ לְנִסּוֹת אִם תִּהְיֶה חֲזָק בְּאַמוּנָה, וְשׁוּם דְּבָר לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, כִּי סוּף כָּל סוּף אִם תִּבְטַל עֲצֻמָּה רַק אֵלָיו יִתְבָּרַךְ

לְגַמְרֵי לְגַמְרֵי, אַזֵּי כָּל מַה שֶׁתִּצְטָרֵף יָבֹוא אֵלֶיךָ בְּקִלּוֹת, וְלֹא תִצְטָרֵף
לְהַתְיַגֵּעַ עַל זֶה.

הַעֲקָר רַק לְבַטֵּל עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְאֵיךְ שֶׁהוּא יִתְבָּרֵךְ
רוֹצֵה כִּף יִהְיֶה, אֵין לָנוּ מִשְׁגַּח מַה זֶה צְדִיק, הָרִי הוּא מוֹסֵר נַפְשׁוֹ
לְגַמְרֵי, וְאֵת כָּל כְּלוֹ וְחֻלְבוֹ וְדָמוֹ וְכָל מַהוּתוֹ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וּמוֹכֵן
וּמְזַמֵּן כָּל רַגַע וְדָקָה לְמִסֵּר אֵת נַפְשׁוֹ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, אִתָּהּ יוֹדַע מַה
זֶה?! הָאֵם יֵשׁ לָךְ מִשְׁגַּח דְּבָר כְּזֶה?! הֲלֹא אֲנַחְנוּ רַק כְּשִׁמְזִכִּירִים לָנוּ
אֵת יוֹם הַמִּיתָה, נוֹפֵל עָלֵינוּ יִרְאָה וּפְחַד גְּדוֹל עַד מְאֹד, וְצְדִיקִים
אֲמִתִּיִּים מוֹסְרִים נַפְשָׁם אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ בְּכָל רַגַע וְדָקָה מִמֶּשׁ, בְּלִי שׁוּם
הִרְהוּר רַע, חֵס וְשִׁלּוּם, אֵינָם מְנַסִּים אֵת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מוֹכֵנִים
אֶל הַכֹּל מְרַב אֶהְבֶּתֶם וְדַבְּקוּתֶם בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁרֵי עֵינַי רְאִיתָה זֹאת!
הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תתקעז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, כ"ט שְׁבַט ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֵת מַכְתָּבֶךָ.

מַה אִמַּר לָךְ! כָּל הַחַיִּים מְלֵאִים נְסִיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים וְכוּ', אֵין
בֵּית שְׁלֹא תִהְיֶה שָׁם אֵיזוֹ צָרָה וְכוּ', וְעַקֵּר גְּדֻלַּת בֵּר יִשְׂרָאֵל, שְׁזוֹכָה
לְהַחְזִיק מִעֲמֵד, וְאֵינוּ נִשְׁפָּר מִשׁוּם דְּבָר, וְאֵינוּ מִהִרְהָר אַחֲרֵי מַדּוּתָיו
יִתְבָּרֵךְ, אֶלָּא תְּמִיד חוֹזֵר עַל הַפְּסוּק (דְּבָרִים ל"ב, ד): "הַצּוֹר תָּמִים
פָּעֵלוּ, כִּי כָּל דְּרָכָיו מִשְׁפָּט, אֵל אֲמוּנָה וְאֵין עֹל, צְדִיק וְיֵשֶׁר הוּא",
וּפִרְשׁ רַש"י הַקְּדוּשׁ: הַכֹּל מִצְדִּיקִים עָלֵיהֶם אֵת דֵּינוֹ, וְכִף רְאוּי וְיֵשֶׁר.
וְלָכֵן רְאִי לְהַתְחַזֵּק, וְתִרְגְּלִי עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
וְלִסְפֹּר אֵת כְּפֹאֵב לְבָבְךָ מִה שֶׁחוֹשְׁדִּין אוֹתָךְ וְכוּ', אֵין לָךְ עֲצָה אַחֲרַת
רַק לְבֹוא לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ, וְלִכְפּוֹת וְלִכְפּוֹת וְלִכְפּוֹת וְכוּ', רַק זֶה עַקֵּר
הַעֲצָה לְתוֹךְ לָךְ.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי
אִף לְאַחַר גְּזַר דֵּינךָ וְכוּ', וְיִמְתְּקוּ מִמֶּנִּי כָּל הַדֵּינִים, וְיִמְשְׁכוּ עָלַי
רַחֲמִים וְחַסְדִּים מְרַבִּים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תתקעח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְפָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, כ"ט שְׁבַט ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לָךְ! מֵצַד אֶחָד אַתָּה צָרִיךְ מְאֹד לְשָׁמַר עַל כֶּסֶףְךָ לֹא
לְבִזְבוֹז, כִּי רַבְנוּ ז"ל הִקְפִּיד עַל זֶה מְאֹד, וְאָמַר: כִּמְהַר בָּטוּל תּוֹרָה
וְתִפְלָה יֵשׁ לְאָדָם, עַד שֶׁמִּשְׁיַג אֶת הַכֶּסֶף, וְאַחֲרֵי-כֵן בְּשִׁבִיל שְׁטוּת
וְחִמְרָה וְכוּ', הוּא מְאֹבֵד אֶת הַכֹּל, וְלֹכֵן שָׁמַר עַל הַכֶּסֶף מְאֹד.
וְחִכְמִינוּ הַקְדוֹשִׁים אָמְרוּ (סְנֵהדִין קי.) עַל הַפְּסוּק (דְּבָרִים יא, ו): "וְאַתָּה
כָּל הַיְקוּם אֲשֶׁר בְּרַגְלֵיהֶם" — זֶה מְמוֹנֵו שֶׁל אָדָם, שֶׁמֵּעֲמִידוֹ עַל
רַגְלָיו (עֵין רש"י שם); וְלֹכֵן אֶסוּר לְהִיּוֹת שׁוֹטֵה וְלְהִפְקִיר הַכֹּל, אֲבָל
מֵצַד שְׁנֵי צְרִיכִים מְאֹד לְשָׁמַר לֹא לְהִיּוֹת קִמְצָן בְּבֵיתוֹ — זוֹ אֲשֶׁתוֹ,
וְלְמַרַר אֶת חַיֵּיהָ עַל כָּל שֶׁקָּל וְדוֹלָר שֶׁהִיא מוֹצִיאָה וְכוּ', סוֹף כָּל
סוֹף הִיא קוֹנָה אֲכָל — לְמִי? לְיְלָדִים, וְלֹכֵן אֵל תִּהְיֶה קִמְצָן, נִבְּל
בְּמִמוֹנֶיהָ, כִּי זוֹ מְדָה מְגַנָּה עַד מְאֹד לִיְרֵד לְחַיֵּי הָאִשָּׁה. כִּמְהַר יֵשׁ
לָךְ!! הֵיכֵן הַכֶּסֶף!! מָה עֲשִׂית עִם הַכֶּסֶף?! וְכִדוּמָה, יֵשׁ אֲנָשִׁים
רָשָׁעִים אֲרוּרִים, שֶׁפְּשׁוּט יוֹרְדִים לְחַיֵּי נְשׁוֹתֵיהֶם וְכוּ', וְלֹא נוֹתְנִים
לָהֶם מְנוּחַ מְרַב הַקְּמִצְנוּת שֶׁנִּטְבָּעָה בָּהֶם, שֶׁזוֹ מְדָה מְגַנָּה עַד מְאֹד,
וְיֵשׁ אֲנָשִׁים שֶׁפְּשׁוּט בְּטֵרוּף הַדַּעַת נֶאֱחָזָה בָּהֶם מִדַּת הַקְּמִצְנוּת, וְכָל
זֶה בָּא מִמְּחִלַת עֲצָבִים, וְכֵן מְאֵנוּכִיּוֹת שֶׁנִּטְבָּעָה בָּהֶם, וּמִי שֶׁנִּכְנָס
בְּמְדָה הַרְעָה שֶׁל קִמְצְנוּת, הוּא נֶעֱשֶׂה חוֹלָה, פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמָעוֹ (חֲלִי
נִפְשׁ מִמֶּשׁ), וְכֵן כָּל הַבֵּית שֶׁלוֹ נִהְפָּךְ לְטֵרוּר אֶחָד גְּדוֹל; הָאִשָּׁה
וְהַיְלָדִים מִפְּחָדִים מְמוֹנֵו וְכוּ', פֶּן יִתְפָּרֵץ עֲלֵיהֶם וְכוּ', וַיְמַה קוֹרָה עִם

יְלָדִים כָּאֵלֹהֵינוּ, רַחֲמָנָא לְצַלָן? מִלְמָדִים עֲצָמָם אֵיךְ לְגַנֵּב וְכוּ', וְהָאִשָּׁה מְמַרְמֶרֶת וְכוּ', וְגַם הָאָדָם בְּעֲצָמוֹ חַי חַיִּים מְטַרְפִּים.

וְצָרִיף שְׁתַּדַּע, שְׁמִדַּת הַקְּמָצָנוֹת בָּאָה מִחֲסָרוֹן אֲמוּנָה, כִּי הַמְּאֲמִין הָאֲמִתִּי, שֶׁהַכֹּל בְּהַשְׁגָּחָה פְּרֻטִית, וְדָבָר גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן אֵינּוּ נִעְשָׂה מִעֲצָמוֹ, הוּא לֹא יִהְיֶה קִמְצָן נָבֵל בְּמַמּוֹנִיָּה, אֲלֵא יוֹדֵעַ שֶׁכָּל מַה שֵׁיֵשׁ לוֹ — זֶה מִמְּנוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְכִמּוֹ שֶׁנִּתֵּן לִי עַד עַכְשָׁו, כֵּן יִתֵּן לִי עוֹד.

וְצָרִיכִים לִהְיוֹת חֲכָם עִם כֶּסֶף, אֵיךְ לְלַכֵּת בְּדַרְךְ הַמְּמַצֵּעַ וְכוּ'.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תתקעט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רִבְעֵי לְסֹדֵר תְּרוּמָה, כ"ט שְׁבַט ה'תשנ"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רַק חֲזַק בְּאֲמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְעַל זֶה צָרִיכִים לְחַזֵּר אֲלֵךְ פְּעָמִים בַּיּוֹם, כִּי כִּף אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן ה'): הָעֶקֶר הוּא הָאֲמוּנָה, וְצָרִיכִים לְחַפֵּשׂ וּלְבַקֵּשׁ בְּעֲצָמָנוּ תְּמִיד אֵיךְ הוּא אוֹחֵז בְּאֲמוּנָה, כִּי יֵשׁ סוּבְלֵי חֲלָאִים, אֲשֶׁר עֵקֶר הַסִּבֵּל שְׁלֵהֶם זֶה מִחֲמַת חֲסָרוֹן אֲמוּנָה, כִּי הַמְּאֲמִין הָאֲמִתִּי, שֶׁמְּאֲמִין שְׂאִין שׁוֹם דָּבָר הוֹלֵךְ בְּעֲצָמוֹ, אֲלֵא הַכֹּל מִתְנַהֵג מִלְּמַעְלָה בְּחֻשְׁבוֹן צָדֵק, וּמִכָּל רַע יוֹצֵא אַחֲרֵי-כֵן טוֹב, אֲזִי הוּא תְּמִיד בְּשִׁמְחָה.

הָעֶקֶר קַח אֶת הַתְּהִלִּים עַכְשָׁו, וְתִשְׁפֹּךְ נִפְשְׁךָ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וּבֵינָן מִזְמוֹר לְמִזְמוֹר תְּשִׁיחַ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבְךָ לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ בְּרַחֲמִים וּבְחַנּוּנִים, וְתִשְׁפֹּךְ דְּמָעוֹת כַּמַּיִם, וְזָכַר גַּם זָכַר, אֲשֶׁר שְׁעָרֵי דְמָעוֹת

לא ננעלו, ועוד תראה נסים גלויים שייעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא, פלאי פלאים, יראו עינינו וישמח לבנו, ותגל נפשנו בישועתך.

הדורש שלומך וטובתך כל הימים...

ט"ז תתקפ.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר תרומה, כ"ט שבט ה'תנשא"א.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

חזק ואמן באמונה בו יתברך, כי בזכות האמונה תזכה לעבר על הכל, ואמר מוהרנ"ת ז"ל, אשר (יחזקאל א, א): "נפתחו השמים וראתה מראות אלקים", ראשי תבות א'מ'ו'נ'ה; אם אדם חזק באמונה, על-ידי-זה נפתחים לפניו שערי השמים, וזוכה לראות מראות אלקים, כי אין לתאר ואין לשער אל מה יכולים לזכות על-ידי תקף האמונה הקדושה. והעקר הוא אמונה פשוטה, לידיע ולהודיע ולהודיע, אשר אין בלעדיו יתברך כלל, ודבר גדול ודבר קטן אינו נעשה מעצמו, אלא בהשגחת המאציל העליון, ובאפן הזה כשאדם יודע בידיעה ברורה, וכן מה שאינו מבין, הוא מאמין באמונה שלמה, שהכל זה אלקות ואלקות זה הכל, כי דומם, צומח, חי, מדבר, זה לבוש לגבי האין סוף ברוך הוא, ודבר זה אי אפשר להסביר כלל, הלא סוף כל סוף יש בעלי בחירה וכו', סוף כל סוף יש רשעים וכו', ולכן אסור להכנס בחקירות כאלו, שגובל עם מה למעלה ומה למטה, שאסור להכנס בזה וכו', ולכן העקר הוא אמונה, שפך רבנו ז"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן סד), שעל-ידי אמונה עוברים גם את החלל הפנוי (שהוא דבר שאי אפשר להבין בשכל), ובשביל זה עם ישראל נקראים עברים, שעוברים מעבר אל עבר וכו', אשרי מי שזוכה לטיל בגן האמונה בתמימות ובפשיטות, שמשם נפתחים עוד היכלות יפים, כמו שאמר רבנו ז"ל, שמאמונה

נפתח פתח לבטחון וכו', וכן הלאה פתח אַל פתח, אולם אַל אולם,
אשרי עין ראַתה זאת!

מה אמר לך! אַבל על האמונה צריכים הרבה לבקש, פי מרב
עונות נפגמת האמונה הקדושה, כי (ספר-המדות, אות אמונה, סימן כב):
הפשע של האדם מכניס כפירות לאדם. ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-
מוהר"ן, חלק א', סימן לא): אמונה תלויה בתקון הברית, כמו שכתוב
(תהלים פט, ט): "ויבריתי נאמנת לו", ולכן מי שקלקל בבריתו, קשה
וכבד לו מאד בעניני אמונה וכו', ועולים לו תמיד מחשבות של
ספקות, רחמנא לצלן, שזו קלפת עמל"ק שעולה ספ"ק (שמות יז, ז):
"היש הוי"ה בקרבנו אם אין", והוא טמא את הברית (דברים כה, יח):
"אשר קרף בדרך" וגו', ולכן צריכים לבקש הרבה על תקון הברית
ועל אמונה, שתלויות זו בזו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ז תתקפא.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר תרומה, כ"ט שבט ה'תשנ"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר.

לְנֶכֶן קִבְּלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בענין הנסיעה לאומן על ראש השנה וכו', הנה אני רואה,
שהמצב כל-כך רגיש בביתך, ומסיתים ומדיחים את אשתך כל-כך
כנגדך וכו', ואף שהיא רוצה אותך מאד, ויש לכם, תהלה לאל,
ארבעה ילדים, עם כל זאת היא אינה יכולה לעמד בלחץ מכל
המשפחה וכו', אשר הם רשעים ארורים [כי מי שמדבר כל-כך
פתוח נגד רבנו ז"ל, זהו רשע ארור. ואיך יתכן בדורותינו אלו
אנשים קטני ערך ופחותים, שלא יפחדו לדבר ולפער פה נגד צדיק
קדוש שהיה לפני מאתים שנה?!] עם כל זאת בתחבולות תעשה

מִלְחָמָה. וְלָכֵן עֲצָתִי, שְׁתַּקִּים אֶת מַאֲמָרְם וְ"ל (שְׁבַת קנא:): 'מוֹטֵב לְחַלֵּל שְׁבַת אַחַת, כְּדֵי שְׂיִקִּים הַרְבֵּה שְׁבַתוֹת', הֵינּוּ שֶׁהַשָּׁנָה לֹא תִסַּע לְאוֹמֵן, וְתִפְסִיק לְדַבֵּר עִם אֲשֶׁתְךָ מִרְבֵּנוּ וְ"ל, רַק קַח עֲצָמָךְ בְּיַדְךָ, וְתִלְמַד בְּכָל יוֹם בְּהַתְמַדָּה רַבָּה מִקֶּרָא — חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם, מִשָּׁנָה — הַתְּמִיד מְאֹד בְּלִמּוּד זֶה, הַרְבֵּה פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, וְאִם אֲפָשֶׁר ח"י פְּרָקִים — אֵינִי לְמַעְלָה מִזֶּה, גִּמְרָא — תַּעֲשֶׂה שְׁנֵי שְׁעוּרִים: אֶחָד דָּף הַיּוֹמִי עִם רִשְׁ"י וְתוֹסְפוֹת, וְשְׁעוֹר בְּבִקְיָאוֹת לְגֵרֵם הַרְבֵּה דְפִים עַל-פִּי סֵדֵר הַש"ס, אוֹ תַקַּח מִסְכָּת, וְתַחֲזֹר עַל זֶה מְאֹה פְּעָמִים וְאַחַת, וְכֵן בְּכָל פַּעַם קַח מִסְכָּת אַחֲרֶת, וְתַחֲזֹר עָלֶיהָ מְאֹה פְּעָמִים וְאַחַת, וּבְאִפְסוֹן כְּזֶה תַהֲיֶה לָךְ יְדִיעָה בַּש"ס. וְעַל כָּל־ם — תִּלְמַד הַרְבֵּה טוֹר בֵּית יוֹסֵף וְשִׁלְחַן עֲרוּךְ עִם הַמַּגְנִים, וְכֹךְ בְּמִשְׁךְ הַזְּמַן אֲשֶׁתְךָ תִּרְאֶה שְׂאֵתָה לּוֹמֵד בְּהַתְמַדָּה, וְכֵן תִּתְפַּלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת: שְׁחֲרִית, מְנַחֵה, עֲרֵבִית — בְּכַוְנָה, פְּרוּשׁ הַמְּלוֹת, וְכֵן אִם תִּזְכֶּה לְחַטֵּף לּוֹמֵר סֵדֵר תְּקוּנַת חֲצוֹת — אֵינִי לְמַעְלָה מִזֶּה, שְׂאֵז הוּא עֵת רְצוֹן גְּדוֹל בַּשָּׁמַיִם, וְתִתְנַהֵג בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, וְאֵל תִּזְכִּיר שׁוֹם דְּבָר מַחְסִידוֹת בְּרִסְלָב, וְאֵז תִּרְאֶה שְׁלֹא יִקַּח הַרְבֵּה זְמַן, וְאַשְׁתְּךָ תִּתְהַפֵּף לְגַמְרֵי מִן הַקְּצָה אֶל הַקְּצָה, וְעוֹד תִּגְרַשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּסַּע לְאוֹמֵן אֶל רְבֵנוּ וְ"ל לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְאַף אֶחָד לֹא יוּכַל עוֹד לְהַשְׁפִּיעַ עָלֶיהָ בְּשׁוֹם פְּנִים וְאַפֵּן.

הַעֲקֵר שְׁתַּק, שְׁתַּק, וְאֵל תִּזְכִּיר עוֹד שׁוֹם דְּבָר מִדְּבַר רְבֵנוּ וְ"ל, רַק תִּתְבּוֹדֵד הַרְבֵּה עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ, אֲשֶׁר עַל זֶה לֹא צְרִיכִים כָּל־ל לְדַעַת, כִּי זֶה עֲנִיָּן בֵּינְךָ לְבֵין קוֹנֵךְ, וְזֶה אֵתָה יְכוֹל בְּכָל מְקוֹם, וְאַף אֶחָד אֵינּוּ יוֹדֵעַ מִזֶּה, וְאֵז תִּרְאֶה אֵיךְ שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּף וְכוּ', וּפְתָאֵם יֵאמְרוּ: אֵיזָה תִּלְמִיד חֲכָם אֵתָה וְכוּ', אֵיזָה אַבְרָהָ יִקַּר אֵתָה — מִתְמִיד בְּתוֹרָה! וְלָכֵן שְׁמַר מְאֹד מְאֹד לֹא לְהַכְנִס בְּכּוֹפְחִים כָּל־ל, רַק תַּעֲשֶׂה כְּמוֹ שְׂאֵנִי מִיַּעַץ לָךְ, וְאֵז תִּרְאֶה שֶׁהַיִּתִּי צוֹרֵק.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ וְטוֹבֶתְךָ כָּל הַיָּמִים...

ט"ז תתקפב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, א' דְּרֹאשׁ-חֹדֶשׁ אֲדָר ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רק אל תפגס בלחץ זו הדחוק, ושום דבר בעולם לא יוכל להלחיץ אותך, כי גדול אדוננו ורב להושיע, והוא יתברך לא יעזב אותך, רק ברח לך אליו יתברך בשיחה בינך לבין קונך, אשר אין למעלה מזה. אדם בשר ודם קרוץ מחמר עב וגס, מסבב עם קלפות וכו', מתחזק בכל הפחות עם אמונה פשוטה בו יתברך, ומדבר עמו יתברך, אין שעשוע למעלה בכל העולמות כמו שעשוע זה, ממש מלאכי מעלה מקנאים באדם כזה, שמתבודד תמיד עמו יתברך, שעל-ידי-זה ממשיך על נשמתו אור גדול ונורא מאד, אשר לא יאמן כי יספר, אשרי מי שמציית את רבנו ז"ל, ומקיים את דברו בתמימות ובפשיטות גמורה.

הדורש שלומך וטובתך כל הימים...

ט"ז תתקפג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, א' דְּרֹאשׁ-חֹדֶשׁ אֲדָר ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

העקר זה שמחה, כי השמחה מרחבת את הדעת, וברגע שתהיה לך שמחה והרחבת הדעת, כבר לא תהיה בכעס, ואז יבוא אליך שפע גדול בפרנסה, כי בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן סח), אשר קדם שרוצים לתת לאדם שפע של ממון, אזי

מנסיים אותו במדת הפעס, ואם הוא כוועס, אזי מאבד את הממון שהיה קצוב בעבורו. עם כל זאת אמר רבנו ז"ל, שתאות הפעס כל-כך גדולה, שאפלו שיודע שהולך לאבד את הכסף והממון שהקצב בעבורו, אם ימנע את עצמו מפעס, אף-על-פי-כן כשבא לכעס, כבר לא אכפת לו מכלום, והוא מאבד את שפיותו, ונכנס בכעס ועצבים. וזה שאמרו חכמינו הקדושים (ספרי מטות קנו): בא לכלל פעס — בא לכלל טעות; ואמרו (פסחים טו): כל הכוועס, אם חכם — חכמתו מסתלקת ממנו; ולכן צריכים לשמר מאד מאד לא להתעצבן ולא להיות בכעס, וכל מה שצריך יבקש רק ממנו יתברך. ולכן אמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קנה), אשר על-ידי אמונה זוכה למדת הסבלנות, שהיא אריכת אפים, ויש לו כח הגדל וכח הצומח, ושום דבר לא יוכל לשבר אותו, כי המאמין האמתי, שאין בלעדיו יתברך כלל, והכל משגח בהשגחה פרטית ממנו יתברך, אזי הוא סובל ועובר על הכל, וסוף הכבוד בא לו, ומקבל כל מה שהוא צריך. ולכן אשרי האדם שמחזק עצמו להיות בשמחה, ותמיד שרוי בסבר פנים יפות, אנפין נהורין, שאז מאיר בו אורו יתברך, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן כג), שגה בחינת (שמות כ, ג): "לא יהיה לה אלהים אחרים על פני", על פני דיקא, כי מי שנוכנסה בו תאות ממון, הוא שרוי תמיד באנפין חשוכין עצבות ומרה שחורה, ולהפך מי שזכה לצאת מתאות ממון, הוא תמיד שרוי באנפין נהורין, פנים שוחקות, וממילא אינו כוועס ומקפיד על שום דבר, ולכן העקר מה שאמה צריך לעבד עכשו הוא על נקדת הפעס, שתוציא ממך אחת ולתמיד את המדה המגנה של פעס, שגובל עם כפירות ואפיקורסות, כמאמרם ז"ל (זהר חלק א' כו): 'כל הכוועס כאלו עובד עבודה זרה'; כי מי שמאמין שהכל ממנו יתברך, ודבר גדול ודבר קטן אינו נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, אז אף פעם לא היה כוועס, כי מה שיהיה להתעצבן על הזולת — בשעה שהכל ממנו יתברך, ואפלו צער שיש לו מבעל בחירה וכו', זה גם-כן ממנו יתברך. ולכן ראה לעקר מעצמך פעם ולתמיד את מדת הפעס והקפדות, וראה לביטל עצמך לגמרי באין סוף ברוך הוא, ותרגיל עצמך שלא יהיה אכפת לה שום דבר

בְּעוֹלָם, יִהְיֶה מַה שְׂיִהְיֶה, אַתָּה רְאֵה לְבַטֵּל עֲצֻמָּךְ רַק בּוֹ יִתְבַּרְךָ, וְאַזְ
 דִּיקָא תִּרְאֶה נְסִים נְגִלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי כִפִּי
 שְׂאָדָם מְבַטֵּל עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי לְגַמְרֵי אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, וְלֹא אֲכַפֵּת לוֹ כְּבָר
 שׁוּם דְּבָר, רַק מַה שֶּׁהוּא יִתְבַּרְךָ רוּצָה, אֲזִי דִיקָא זֹכֶה לְרֵאוֹת נְסִים
 נְגִלִים. וְזֶה שְׂאָמַר הַתַּנָּא הַקְדוּשׁ (אֲבוֹת, פָּרָק ב'): בְּטֵל רְצוֹנָךְ לְרְצוֹנוֹ
 יִתְבַּרְךָ, וְאַזְ יְבַטֵּל רְצוֹן אַחֲרִים לְרְצוֹנָךְ; וְזוֹ צְרִיכָה לִהְיוֹת עֲבוּדָה
 תְּמִידִית, לִהְיוֹת תְּמִיד בְּטֵל וּמְבַטֵּל בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְזֶהוּ שְׂאָמַר
 הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְדוּשׁ זי"ע: וְוִילֹסְט וְוִי סְאִז וְוַעַט זֵיין וְוִי דו
 וְוִילֹסְט (אם תִּרְצֶה כְּמוֹ שֶׁהוּא, אֲזִי יִהְיֶה כְּמוֹ שְׂתִרְצֶה). וְיֵשׁ בְּדַבּוּר
 זֶה עֲמֻקּוֹת עֲמֻקָּה, עֲמֻק עֲמֻק מִי יִמְצְאוּנוּ, כִּי בְּזֶה תְּלוּי גְלוּי אִוְרוֹ
 יִתְבַּרְךָ בְּהַתְגַּלוּת נוֹרְאָה וְנִפְלְאָה מְאֹד, וְאַזְ תִּשְׁרָה עָלָיו בְּקַבִּיעוֹת
 שְׂכִינַת עֲזוֹ יִתְבַּרְךָ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׂלוֹמָךְ לְטוֹב כָּל הַיָּמִים...

ט"ז תתקפד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, א' דְּרֵאש־חֲדָשׁ אֲדָר ה'תנשא.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלִיּוֹת אַנְשֵׁי
 שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", תְּלַמִּידֵי "הַיְכַל-הַקְדוֹשׁ", הַגָּרִים
 בְּ"יְבִנְאֵל עִיר בְּרִסְלָב", הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינַתוֹ תְּמִיד, וְיִשְׁמְרֵם
 וְיִצְלִיֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה, וּמִכָּל נִגְעַת וּמַחֲלָה, וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה
 בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! רְאוּ לְחִזּוֹק אֶת עֲצֻמְכֶם בְּכָל מִינֵי אַפְּנִים
 שְׂבַעוֹלָם לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וּבִפְרֹט עֲכָשׁוּ בִימֵי אֲדָר הַקְדוּשִׁים
 הַנּוֹכְנְסִים וּבָאִים, צְרִיכִים לְמָסַר אֶת נַפְשׁוֹ עַל מִצְוֹת הַשְׂמֻחָה,
 וּתְשֻׁמְחוּ אֶת אַנְשֵׁי הַמְּקוֹם בְּכָל מִינֵי אַפְּנִים שְׂבַעוֹלָם, כִּי עַל-יְדֵי
 שְׂמֻחָה זֹכִים לְמַחֲוֹת אֶת הַמֶּן-עֲמֻלָּק, שֶׁהִיא קְלִפָּה עֲצוּמָה הַמְּכַנִּיסָה
 סִפְקוֹת בְּלִב הָאָדָם — הַיֵּשׁ הַיְוִ"ה אִם אֵין (שְׁמוֹת יז, ז), וּמִמֶּנּוּ בָּאִים
 כָּל הַפְּחָדִים וְהַיְרָאוֹת חִיצוֹנִיּוֹת, שְׂמִפְחִיד אֶת כָּל אַחַד, וּבִפְרֹט עֲכָשׁוּ

בזמן הזה, שעם ישראל מצויים בפחדים גדולים, ועל-כן מצוה רבה לשמח ולחזק ולאמץ ולעודד את עם ישראל, ואין עוד מצוה יותר גדולה מזו — לשמח ולחזק את נשמות ישראל, אשר דבר זה מאד מאד חשוב אצלו יתברך.

ראו להתמיד בלמוד התורה הקדושה, ואם אפשר לעשות סיום עד יום הפורים על מסכת מגלה — אין למעלה מזה, כי על-ידי סיום מסכתא זוכים להכניע את הסמ"ד-מ"ם, אשר עקר כחו הוא רק בשלא לומדים תורה, ועל-כן שמו מרמז בראשי תבות: ס'יום מ'סכתא א'ין ל'עשות, כי הוא מאד מפחד מסיים מסכתא. ולכן מי שזוכה לסיים מסכתא, בזה הוא מכניע את הסמ"ד-מ"ם לגמרי. ועל-כן ראו לסיים עכשו מסכת מגלה, וכן תזכו לסיים עוד מסכתות רבות, כי על כל מסכתא ומסכתא שאדם זוכה לסיים, מובא בתקוני זהר, שנותנים לו עולם אחד. ותתארו לעצמכם מה זה עולם? שמש וירח ובליוני פוכבים וכו', מזלות וכו', ובפרט בזה העולם הגשמי מליוני אנשים, מדינות ועירות, יערות, אילנות ומדבריות, הרים וגבעות, ימים ונחלים וכו' וכו', ולכל זה זוכים ברוחניות, על-ידי שזוכים לסיים מסכת אחת, אשר אי אפשר לתאר ולשער את בליוני המלאכים כמות כמות שלמות, שזוכים ליצר ולברא, על-ידי למוד מסכת אחת, כי אם היה האדם יודע מה נקרא סיום מסכתא, היה תמיד משתדל לסיים מסכתא אחר מסכתא, אשרי מי שמתבונן היטב בדברינו אלו, ומקימם בפעל ממש, לזכות לסיים מסכתא אחר מסכתא, ואז יזכה להיות נעשה כלי להמשכת אור השכינה, אשרי לו בזה ואשרי לו בבא!

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ז תתקפה.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר תצוה, ג' אדר ה'תנשא.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו אל ... גרו יאיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְהִנֵּה אֹדוֹת הַדִּירוֹת מֵה שֶׁ... כּוֹתֵב
 בְּכָל מִינֵי מִשְׁרָדִים וְכוּ', תֹּאמִין לִי שֶׁהִפֵּל לְטוֹבְתָנוּ, אִם אֲנִשִּׁי
 שְׁלוֹמֵנוּ רַק יִחְזִיקוּ אֶת עֲצָמָם בְּיַחַד, וְאֶחָד יוֹתֵר לְהַשְׁנִי בְּכָל פֶּרֶט
 וּפְרָט וְכוּ', אֲזִי אָנִי בְּטוֹחַ, שֶׁהִפֵּל יִפֹּל וְיִתְמוּטֵט כְּבִית הָעֵשׂוּי
 מִקְּלָפִים... כִּי מִי שֶׁאֵין לוֹ אֲמוּנָה בַּהֲקֵדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, רַחֲמָנָא לְצַלָּן,
 חֲזִיו אֵינָם חַיִּים כָּלָל. וְעַל-כֵּן אֶפְלוּ שְׂיִאֲמִמוּ וְכוּ', וְיַעֲשׂוּ מֵה שֶׁיַּעֲשׂוּ
 וְכוּ', מִי שֶׁחֲזַק בְּאֲמוּנָה, בְּסוּפוֹ שֶׁל דְּבַר מְצָלִיחַ, וְעַל-כֵּן בְּעֵנִין
 הַדִּירוֹת, אֵין מֵה לְהִתְפַּחַד כָּלָל, לְאֵט לְאֵט יִכְנָסוּ שָׁם אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמֵנוּ,
 וּמֵה שֶׁ... עוֹשֶׂה, זֶהוּ רַק לְטוֹבְתָנוּ, כִּי שְׁנַיִם אוֹ שְׁלֹשָׁה זּוּגוֹת צְעִירִים
 שֶׁל יִבְנְאֵל שְׂיִקְנוּ אֶת הַבָּתִּים זֶה שׁוֹם דְּבַר, וְהַשְּׂאָר יִלָּךְ לְאֲנִשִּׁי
 שְׁלוֹמֵנוּ, וְעַל-כֵּן אֵין מֵה לְדַאֵג לְ... כָּלָל.

אֶךְ אֹדוֹת הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, זוֹ קִלְפָה עֲצוּמָה, שֶׁהוֹלֵךְ וּמְסִית,
 וּבִפְרָט אַחַר שֶׁקָּרָה מֵה שֶׁקָּרָה, בְּשָׁבוֹעַ שֶׁעֲבַר הַכְּנִיס אֶת זֶה כָּבֵר
 בְּכַמָּה עֲתוּנִים חִילוּנִיִּים, כִּךָּ סִפְרוּ לִי גּוֹרְמִים... וְכָתַב כְּתָבָה מְאֹד
 שְׁלִילִית נִגְדָנוּ, כִּי הַבֵּן-אָדָם הַזֶּה יַעֲשֶׂה כָּל מֵה שֶׁיִּכְלָתוּ לְהַכְפִּישְׁנִי,
 וְעַל-כֵּן אָנוּ נְשִׁים בַּה' מִבְּטַחְנוּ, וְהוּא יִלְחָם לָנוּ. וְיִקְיָם (מְשָׁלִי טז, ז):
 "בְּרִצּוֹת הַשֵּׁם דְּרָכֵי אִישׁ, גַּם אוֹיְבָיו יִשְׁלִים אֹתוֹ", הִינּוּ לֹא צְרִיכִים
 לְתַת לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עֲצוֹת, כִּי הַרְבֵּה שְׁלוּחִים לְמָקוֹם, שֶׁהֵם
 כָּבֵר יִקְמוּ אֶת נִקְמַתָנוּ.

הָעֵקֶר שֶׁיִּהְיֶה רַק שְׁלוֹם וְאַהֲבָה וְאַחֲדוּת בֵּין אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמֵנוּ,
 וְלוֹתֵר אִישׁ לְרַעְהוּ, וְאֵז תִּרְאֶה נְסִים נִגְלִים מֵה שֶׁיִּקְרָה פֹּה בְּיִבְנְאֵל.
 הָעֵקֶר סְבֻלָנוּת בְּכָל פֶּרֶט וּפְרָט, וְאֵז נְצָלִיחַ.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ לְהִתְמַיֵּד בְּלַמוּד מְסַכַּת מַגְלָה, כְּדֵי שֶׁתִּסְיָם
 עַד פּוּרִים, וְתֹאמַר בְּכָל יוֹם פְּמָה דְפִים זֶהוּ, וְכַמָּה דְפִים תִּקְוִינִים
 וְ"יוֹם תִּהְלִים", וְאֵז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תתקפו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְפָּרֵד, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תְּצוּהָ, ג' אָדָר ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", תְּלִמִּידֵי "הַיְכַל־הַקֹּדֶשׁ", הַגָּרִים ב"יבְנֵי־אֵל עִיר בְּרִסְלָב", הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, וַיִּצְיֵלֵם מִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וּמִכָּל צָרָה וְצוּקָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! רְאוּ לְחִזּוֹק אֶת עֲצַמְכֶם מְאֹד בְּאַהֲבָה, אַחֲוָה וְרַעוּת, וְעַל־יְדֵי־זֶה תְּמִיד תְּצַלִּיחוּ, וַרְאוּ לְמִסֵּר אֶת נַפְשְׁכֶם עַל נִקְדָּה זוֹ, כִּי אֵי אֶפְשֶׁר לְהַשִּׁיג הַשְּׂגוּת אֱלֻקוֹת בְּשׁוּם פָּנִים וְאִפֶּן עַל־יְדֵי פְרוּדִים וְכוּ', אוֹ מִחֲלָקֶת וּמְפֻזָּחִים וּמְרִיבוֹת וְכוּ', אֲלֵא עַל־יְדֵי תַקְוָה הָאֲהָבָה, אַחֲוָה וְרַעוּת, וְזֶה הַכְּלִי לְקַבֵּל בּוֹ כָּל הַשְּׁפָעוֹת — בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת. וְרוֹאִים בְּזֵהֵר הַקְּדוּשׁ, כַּאֲשֶׁר רַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי רָצָה לְגַלּוֹת לְתִלְמִידָיו סוּדוֹת הַתּוֹרָה, הָאִיר אֶצְלָם קִדְּם אֶת הָאֲהָבָה, וַקְּרָאם בְּלִשׁוֹן חֲבֵה, וְעוֹרָר אֶצְלָם אֶת הָאֲהָבָה הַטְּמוּנָה בָּהֶם, שֶׁתְּהִיֶּה אֲהָבָה בֵּין הַחֲבֵרִים, וְעַל־יְדֵי־זֶה דִּיקָא גְלָה לָהֶם סוּדוֹת וְרוֹזִין סִתְרֵי תּוֹרָה וְכוּ', רוֹאִים מִזֶּה אֶת גְּדֹל עֲנִיַן הָאֲהָבָה, שְׁעַל־יְדֵי־זֶה נִתְגַּלָּה רְזִין וְסִתְרֵי תּוֹרָה, וּמִזֶּה גַם הַשְּׁפָעָה בְּפִרְנֶסָה, וְלָכֵן עוֹשֶׂה הַסֵּמ"ךְ־מ"ם כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַע־עוֹלָם, שִׁיְהִיוּ רַק פְּרוּדִים וּמִחֲלָקֶת וּמְפֻזָּחִים וְחִלּוּקֵי דַעוֹת בֵּין עַם יִשְׂרָאֵל.

וְלָכֵן רְאוּ, אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! לְמִסֵּר אֶת נַפְשְׁכֶם עַל נִקְדָּה זוֹ, שְׁלֵא יְהִיוּ בִּינֵיכֶם שׁוּם פְּרוּדִים, רַק אֲהָבָה, אַחֲוָה וְרַעוּת, וּמִמָּשׁ כְּדַאי לָכֶם לְמִסֵּר אֶת נַפְשְׁכֶם עַל דְּבַר זֶה — לְהִיּוֹת וּתְרַנְיִים אַחֲד לְחֲבֵרוֹ, וְעַל־יְדֵי־זֶה יְהִיֶּה נַעֲשֵׂה עִמָּכֶם נְסִים וּנְפִלְאוֹת, אֲשֶׁר אֵינְכֶם יְכוּלִים לְתַאֵר לְעֲצַמְכֶם. וְהֵרַב הַקְּדוּשׁ הַרְבִּי ר' זושא זי"ע, שְׁאֵל פַּעַם אֶת אַחֲיו הַרַב הַקְּדוּשׁ הַרְבִּי ר' אֱלִימֶלֶךְ זי"ע: תֹּאמַר לִי, אַחֵי, מִדּוּעַ נַעֲשִׂים אֶצְלָךְ כָּל־כֶּף נְסִים וּמוֹפְתִים, מִמָּשׁ כְּמוֹ בִּימֵי הַתְּנַאֲמִים?

עָנָה וְאָמַר לוֹ: מָה אָמַר לְךָ, אָחִי, הַכְּנַסְתִּי אֶהְבֵּה וְאַחֲוָה וְרַעוּת בֵּין תְּלִמִּידי, אֲשֶׁר הֵם כָּל־כָּף מְאַחְדִּים, וּבִכְפֹּחַ הַזֶּה אֲנִי יָכוֹל לַעֲשׂוֹת אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים, שְׂדוּד הַטָּבַע מִמֶּשׁ. וְעַל־כֵּן רָאוּ, אָחִי וְרַעֲי הַיְקָרִים! לְהַחְזִיק אֶת עֲצָמְכֶם בְּיַחַד, וְאִז תֵּרְאוּ אֶת גְּדֹל הַנְּסִים נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּנוּ הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׂיַכְנִסוּ לְגוּר פֶּה כַּמָּה מְאוֹת מִשְׁפָּחוֹת מְאֻנְשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ, בְּלִי שׁוּם גְּזֻמָּא כָּלֵל, וְעוֹד נִזְכָּה לְכַנּוֹת אֶת בֵּית־הַמְּדַרְשׁ הַגְּדוֹל, וְאִזְכָּה לְבוֹא לְגוּר אֶתְכֶם לְצִמְיִתוֹת, וְנִפְתָּח תְּלִמוּד תּוֹרָה לִילָדִים וּבֵית־סֵפֶר לְכַנּוֹת, אֲבָל הַעֲקָר תְּלוּי כְּפִי גְדֹל אֶהְבֵּה וְאַחֲוָה וְרַעוּת וְהַשְּׁלוֹם שְׂיִהְיֶה בֵּינֵיכֶם.

וְלִכֵּן מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שְׂתַשְׁתַּדְּלוּ לְדוֹן אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי לְכָף זְכוּת, וְאֵל תִּכְנָסוּ בְּשׁוּם וּכְוֹחִים, רַק תִּתְמִידוֹ בְּתוֹרָה וּבַתְּפִלָּה וּבַהֲפָצַת אוֹר רַבָּנוּ וְ"ל, וְהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִשְׁפִיעַ עֲלֵיכֶם פְּרֻנְסָה בְּשִׁפְעַ, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנוּ תִצְלִיחוּ.

נָא וְנָא אֲבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד מְאֻנְשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ הַחֲקוּק בְּתוֹךְ לְבָבִי, שְׂיַעֲשֶׂה עִמִּי אֶת הַחֶסֶד הַזֶּה, וְיִתְפַּלֵּל בְּעַדִּי, שְׂאִזְכָּה לְצִאת מֵהַסְּבוּכִים שְׂנִסְתַּבְּכְתִּי בָהֶם, וּמֵהַצָּרוֹת וְהַיְסוּרִים שְׂעוֹבָרִים עָלַי וְכוּ', וְאֶהְיֶה לָכֶם אֶסִיר תּוֹדָה תְּמִיד עַל זֶה, כִּי תִפְלַת הָרַבִּים, תִּפְלַת צְבוּר, מִתְקַבְּלַת בְּרַחֲמִים וּבְרִצּוֹן אֲצִלוּ יִתְבָּרַךְ. תַּעֲשׂוּ עִמִּי אֶת הַחֶסֶד הַזֶּה, וְהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲשֶׂה עִמָּכֶם תְּמִיד חֶסְדִּים וְרַחֲמִים גְּמוּרִים.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תתקפז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר תְּצִיָּה, ד' אָדָר ה'תּשנ"א.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד אֲנִי מִצְטַעֵר בְּצַעֲרֶךָ הַקָּשָׁה. אַךְ, לְדַעְתִּי, זֶה מְגִזֵּם קִצָּת, כִּי עַקֵּר הַתְּקוּנָה וְהַתְּעַלּוּת בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת לְבַעֲלֶךָ יִהְיֶה כָּאֵן בֵּיבְנָאֵל, כִּי אֲנִי מְקוּנָה

לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהוּא עוֹד יִהְיֶה פֶה הַרְבֵּה הַסְפָּרְדִי שֶׁל קְהֵלָתְנוּ, וְגַם יִהְיֶה חֵבֵר הַבֵּית-דִּין שְׁלֵנוּ, שְׂאֵנִי רוֹצֵה לְהַקִּים פֶּה בִּיבְנָאֵל, כִּי תִהְלֶה לְאֵל, בְּעֵלְךָ הוּא תַלְמִיד-חֶכֶם, וְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂיִקְבַּל הַתֵּר הוֹרָאָה, וְיִתְעַלֶּה בְּתוֹרָה וּבִירְאֵת שְׁמַיִם מְעֵלָה מְעֵלָה.

מָה אָמַר לָךְ! כָּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ בֵּין הָאֲנָשִׁים וּבֵּין הַנְּשִׁים, מִפְּלִיגִים בְּמַעְלָתוֹ מְאֹד, וּמִמֶּשׁ הוּא מַחֲיָה אוֹתָם בְּדַבּוּרָיו, וְלוֹמְדִים מִמְּנוּ הַרְבֵּה הַלְכוֹת שְׁלֵא יָדְעוּ, וְעַל-כֵּן מָה וְלָמָּה לוֹ לַעֲזוֹב אֶת הַמְּקוֹם, הֲלֹא הִכַּל בְּהַשְׁגָּחַה פְּרֻטִית, וְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא סִבֵּב עִמּוֹ שְׂיָבֹא לְכָאן, אֲזַי בּוֹדָאִי פֶה יָבֹא אֶל הַשְּׁלֵמוֹת שְׁלוֹ, צְרִיכִים רַק סִבְלָנוֹת. תֵּאֱמִינִי לִי, שְׁעוֹבְרִים עָלַי מִשְׁבָּרִים וְגַלִּים, צְרוֹת וְחוֹבוֹת כְּאֵלוֹ, אֲשֶׁר לֹא נִתֵּן לְפָרֵט אוֹתָם וְכוּ', וְלִבִּי נִשְׁבֵּר בְּאֶלְךָ רְסִיסִים עַל עֶכּוֹב בְּנִית בֵּית-הַמְּדֻרָשׁ, וְאֲנִי מְחַכֶּה וּמְחַכֶּה וּמְחַכֶּה בְּסִבְלָנוֹת גְּדוֹלָה מְאֹד, וְאֲנִי מֵאֲמִין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה, שְׁסוּף כָּל סוּף אַחַר הָרַע יָבֹא הַטּוֹב, וְאֲזַכֶּה לְרֵאוֹת אֶת בֵּית-הַמְּדֻרָשׁ עוֹמֵד עַל תְּלוֹ, וְלָבֹא לְגוֹר שֶׁם בְּקִבְעוֹת, בְּעֲזָרְתוֹ יִתְבַּרֵךְ.

וְעַל-כֵּן רָאוּ לְהִתְחַזֵּק וּלְהִתְאַמֵּץ, וּבּוֹדָאִי עוֹד תִּזְכּוּ לְדִירָה יָפָה כָּאֵן עַל יַד בֵּית-הַמְּדֻרָשׁ, וְאֶת בֵּיתְכֶם תִּמְכְּרוּ עוֹד עִם רוּחַ בְּלִי שׁוֹם סִפְקִי.

אוֹדוֹת וְכוּ', כָּל זְמַן שְׁלֵא בְּנִיתִי אֶת בֵּית-הַמְּדֻרָשׁ, קָשָׁה לִי לְהַפְנִס בְּחוֹבוֹת חֲדָשִׁים, וּבְעֵנִין קְנִית הַבֵּית לְגַן יְלָדִים אוֹ לְבֵית-סֵפֶר, אִף שֶׁהוּא רַעִיז טוֹב מְאֹד, אָבֵל עִם כָּל זֹאת אֲצֵל הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַכֹּל יָכוֹל לְהֵיוֹת, רַק צְרִיכִים סִבְלָנוֹת, כִּי כָּל הַחַיִּים שֶׁל הָאָדָם מְלֵאִים נְסִיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂזוּכָה לְהִחְזִיק מִמֶּעַמְד, וַיֵּשׁ לוֹ סִבְלָנוֹת עַל כָּל פָּרֵט וּפְרֻט.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי, שְׂאֵנִי מִתְּפִלָּל בְּעַדְכֶם, שְׁתַּעֲבְרוּ הַכֹּל בְּשָׁלוֹם וּבְנִקְל, וּתְבַשְׂרוּ לִי תַמִּיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, וְתִרְוּוּ רַב נַחַת מִכָּל הַיְלָדִים.

הַמֵּאַחַל בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תתקפח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר תְּצִוָּה, ד' אָדָר ה'תנשא"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגְיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... נֵרוֹ יָאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

וְהִנֵּה אֲשַׁתְּךָ צוֹדֶקֶת בְּהַחְלֵט, יוֹתֵר טוֹב שֶׁתִּתְחִילוּ תַּכְּף-וּמְיָד
לְבָנוֹת עוֹד שְׁנֵי חֲדָרִים כְּרִצוֹנָה, פִּי בְּעִנְיַן בְּנִיָּה, אִם לֹא בּוֹנִים
תַּכְּף-וּמְיָד, אֲזִי 'עֶבֶר זְמַנּוֹ בְּטֵל קָרְבָּנוֹ'... וְלִכֵּן עֲדִיף שֶׁתַּכְּף-וּמְיָד
אֲחֵר קִבְלָת הָאֲשׁוּר וְהַהֲתֵר בְּנִיָּה, שֶׁתִּתְחִילוּ לְבָנוֹת.

רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ מְאֹד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְתִתְמַיֵּד
מְאֹד בְּכָל יוֹם בְּלִמּוּדָהּ, וְתִדְבֵּר עִם אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְתַחֲזִקֵם וְתֹאמְצֵם,
וְכֵן רְאֵה לְהַפְיֵץ אֶת אוֹר רַבְּנוֹ ז"ל בְּעוֹלָם בְּמִסִּירוֹת נַפֶּשׁ, וְאֵל תִּירָא
וְאֵל תַּחַת מְשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ,
וּבְיַדָּאִי תִרְאֶה נְסִים נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

אֲנִי חֵיב סְכוּם גְּדוֹל לְ... עַל עֵסֶק הַהֲדַפְסָה, וְעַל-כֵּן תִּמְסַר אֶת
זֶה לוֹ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תתקפט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר תְּצִוָּה, ד' אָדָר ה'תנשא"א.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ. רְאֵי לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ מְאֹד מְאֹד,
וְתִדְעֵי שְׁבַעֲלֶךָ, כָּל מַחְשַׁבְתּוֹ הִיא רַק אֵיף לְעֶזֶר לְךָ וּלְהַקְל מְעַלְיָךְ
הָעַל הַקֶּשֶׁה בְּבֵית, וְלֹא אִכְפַּת לוֹ שׁוּם דְּבָר רַק טוֹבְתְךָ, כִּי אֶת אֲשֶׁתּוֹ,

וְדָבַר זֶה הוּא אָמַר לִי כָּבֵד כְּמֵה פְּעָמִים. וְעַל-כֵּן אֵל תִּתְּבַלְּבְּלִי מִשׁוּם דְּבָר, כִּי אֶצְלוּ אֶת קוּדְמַת לְפָנַי כָּל הַמְשַׁפְּחָה, וְעַל-כֵּן רָאִי לְשִׁמְחָה עַל חֲלֻקָּךְ, וְהַקְדוּשָׁ-בְרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שְׁתַּרְוּוּ רַב גִּחַת מֵהִילָדִים, וְלֹא יִחְסַר לָכֶם אֵף פַּעַם פְּרִנְסָה, וְתִרְאִי לְהִיּוֹת בְּיַחַד עִם נָשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תתקצ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר תְּצִיגָה, ד' אָדָר ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלִיתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְאֶקְנֶה שְׁמִסְרֶת לְכָל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ אֶת הַמִּכְתָּב כָּלְלִי שֶׁשֶּׁלַּחְתִּי אֶתְמוּל, וּפְהָ תִקְבַּל שְׁנֵי מִכְתָּבִים לְמִסֵּר, כִּי הֵם מְאֹד נְחוּצִים, בְּאֶשֶׁר אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ נוֹפְלִים בְּכָל פַּעַם בְּקִטְנוּת הַמַּחֲזִין, וְצָרִיכִים לְהַחֲיוֹת אוֹתָם וּלְשַׁמְחָם וּלְעוֹדְדָם. אֶקְנֶה לְכָתֹב לְכָל אֶחָד וְאֶחָד מִכְתָּב אֶחָד בְּפִרְטוּיּוֹת פַּעַם בְּשָׁבוּעַ. מַה לַּעֲשׂוֹת? הַהֲכָרַח לֹא יִגְנֶה.

אוֹדוֹת הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, הוּא גִדְמָה מִמָּשׁ כְּמוֹ הַמֶּן, שֵׁישׁ לוֹ אַחִים בְּכָל מְקוֹם, כְּמוֹבָא (בְּסִפּוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת, מַעֲשֵׂה א'): הַסֵּמ"ךְ-מ"ם הִיָּה לוֹ אֶחָד מְמַנֶּה עַל הַחֲיוֹת, וְאֶחָד מְמַנֶּה עַל הָעוֹפּוֹת, וְאֶחָד מְמַנֶּה עַל הָרוֹחוֹת וְכוּ', עֵינֵן שָׁם; הֵיכֵן שָׁרַק מִסְתוֹכְבִּים שָׁם יֵשׁ לוֹ אֶחָד... אֲבָל אֵינִן מַה לְהַתְּפַחַד כָּלְלִי, כִּי סוּף כָּל סוּף אִם גִּחְזִיק אֶת עֲצָמֵנוּ בְּיַחַד נִצְלִיחַ.

הִיָּה טוֹב מְאֹד אִם יְכוּלִים לְשַׁלַּח פְּרִטִים בְּעֵנִין גִּסַּח "מְזֵל טוֹב" לְ... עַל הַלְדָּת נִכְדָּיו, וְכֵן עוֹד לְאֵלוֹ הַתּוֹשָׁבִים הַגָּרִים שָׁמָּה, כִּי דְבָר זֶה מְאֹד מְאֹד נְחוּץ, כִּי הַתּוֹשָׁבִים מְאֹד שְׁמֵחִים וְעֵלְיִזִּים כְּשִׁמוּצָאִים אֶת עֲצָמָם בְּתוֹךְ הָעֵתוֹן.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תתקצא.

בַּעֲזַרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תְּצַוָּה, ז' אָדָר ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נֵרוֹ יֵאִיר.

מָאָד מָאָד רָצִיתִי לְדַעַת מַה קוֹרָה בַּעֲנִינּוֹ שֶׁל ... הָאֵם עֲשִׂיתָ כְּבָר מְשֵׁהוּ, כִּי הָאָדָם הַזֶּה מְסֻתּוֹבֵב כְּבָר חֲדָשִׁים בְּלִי פְרִנְסָה, וְכֵן בַּעֲנִין שְׁלִי כְּפִי שֶׁשָּׁמַעְתִּי, הוּא עֲכָשׁוּ מְסֻתּוֹבֵב בֵּין רַבָּנִים, וַיֵּשׁ לוֹ מֵאָה חֲתִימוֹת (כֶּף הוּא אוֹמֵר) נִגְדִי, וַיִּפְרָסֵם אֶת זֶה בַּעֲתוֹן.

אֲנִי מַחֲפָה לְתִשׁוּבָה מִמֶּךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תתקצב.

בַּעֲזַרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תְּצַוָּה, ז' אָדָר ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... שְׂיַחֲיוּ.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם. וְאוֹדוֹת שְׁאַתֶּם שׁוֹאֲלִים מַה עוֹשִׂים? מוֹהֲרֵנִי? וְ"ל כְּשֶׁהָיָה בְּעִיר לְאֲדִיזִין, וְהוֹכִילוּ אוֹתוֹ הַמְשֻׁטָּרָה כְּבוֹל בְּאֲזָקִים, וְכָל הַמְתַּנְגְּדִים שָׂרוּ וְרָקְדוּ וּמְחֵאוּ כֶּף אֶל כֶּף וְכוּ', וְגִדְל הַבְּזִיוֹן הַזֶּה אִי אֶפְשָׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל כְּמוֹבֵן מֵאֲלִיו, וְהָיָה אִז אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, אֲשֶׁר מָאָד מָאָד הִצְטַעַר מְכַל הַבְּזִיוֹנוֹת שְׁסָבַל, וְשָׂאֵל אֶת מוֹהֲרֵנִי? וְ"ל בְּקוֹל: מַה עוֹשִׂים? אֵיךְ יְכוּלִים לְעֹזֵר לָכֶם עֲכָשׁוּ? וְהִגְבִּיָה שְׂפִתי יְדִיו, אֵף שֶׁהָיוּ כְּבוֹלוֹת בְּאֲזָקִים אֶל הַשָּׁמַיִם, וְאָמַר בְּזוֹ הַלְשׁוֹן: "מַה אַתֶּם יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת בְּשִׁבְלִי? הַעֲבָדָה שְׁלָכֶם יְהִיָה — שְׂיַהֲיָה יְפוּצוֹ מַעֲיִנוֹתֶיךָ חוּצָה, שְׂתִדְפִּיסוּ אֶת הַסִּפְרִים... אוֹתוֹ דְּבַר אֲנִי אוֹמֵר לָכֶם, אֵל תַּעֲשׂוּ שׁוֹם דְּבַר, וְאֵל תַּעֲשׂוּ מוֹדְעוֹת בַּעֲתוֹנִים נִגְדֵי וְכוּ', כִּי זֶה מִמִּילָא לֹא יוֹעִיל, הַעֲקֵר רְאוּ לְהַדְפִּיס בְּכָל שָׁבוּעַ אֶת הַעֲתוֹן "אוֹר יִבְנֵאל", וְכֵן לְהַדְפִּיס

אֶת הַקּוֹנְטְרַסִּים וְאֶת כָּל הַסְּפָרִים, וְאֵין לָכֶם מֵה לְדַאֵג כָּלֵל, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ. וּכְבֹּר עֲבַרְתִּי בַּחַיֵּי הָרִים יוֹתֵר גְּבוּהִים מֵאֵלּוּ, וּבְרוּךְ הַשֵּׁם, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא תָּמִיד עֶזֶר לִי, וְנִתְקַיֵּם אֲצֵלִי (תְּהִלִּים ד, ב): "בַּצָּר הִרְחַבְתָּ לִּי", לֹא כִּדְאִי בְּכֹלֵל לְהִתְיַחֵס וְלַעֲשׂוֹת מִזֶּה עֶסֶק, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא גְדוֹל מְאֹד מְאֹד וְכוּ' וְכוּ', כִּי לִגְדֹלְתוֹ אֵין חֶקֶר, וְהוּא כָּבֵד יְכוֹל לַעֲשׂוֹת עֲבוֹדָה טוֹבָה מְאֹד מְאֹד, מֵה שֶׁבָּשָׂר וְדָם אֵינּוּ יְכוֹל.

נָא לְבַשֶּׁר לִי מֵה שְׁלוֹם הָאָבָא שְׁלֵךְ, וְכֵן בְּעֲנִין הַגָּב, אִם נִגְשַׁתְּ אֶל רוּפָא.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תתקצג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תְּצוּהָ, ז' אָדָר ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְבִדֵּק אֶת הַתְּפִלִּין שְׁלֵךְ אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְכֵן תִּזְהַר מְאֹד לְהַתְּפַלֵּל בְּכָל יוֹם עָרֵב וּבִקְרַב בְּמִנְיָן, וְתִשְׁמַר מְאֹד מֵה שְׂאֵתָה אוֹכֵל, שְׂיִהְיֶה בְּתַכְלִית הַכְּשֵׁרוֹת, וּבְכַפְרֵט בְּשָׂר, וְאֵז תִּרְאֶה נְסִים נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתִזְכֶּה סוּף כָּל סוּף לְצֵאת מֵהַחֻבוֹת שְׁלֵךְ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תתקצד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תְּצוּהָ, ז' אָדָר ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיִחְיוּ.

מָאד מָאד הַצְטַעַרְתִּי לְשִׁמְעַתְּ כָּל הַצָּרָה שֶׁעָבְרָה עָלֵיכֶם וְכוּ'.
וְהָיָה טוֹב מְאֹד, שֶׁתִּבְדֹּק אֶת הַתְּפִלִּין שֶׁלָּךְ וְכֵן אֶת הַמְּזוּזוֹת,
וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שֶׁיָּבֹא לָךְ שְׁפַע, וְתִזְכֶּה לְשָׁלֵם אֶת כָּל
הַחֻבוֹת, וְתֵצֵא מֵהַפַּח שֶׁנִּפְלְתָ בּוֹ.

הַעֲקֹר רְאֵה לְהַתְּפַלֵּל עָרֵב וּבִקֵּר בְּמַנְיֵן דִּיקָא, כִּי בְּפִרוּשׁ גָּלוּ לָנוּ
חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים, כִּי מִי שֶׁמִּתְּפַלֵּל עָרֵב וּבִקֵּר בְּמַנְיֵן, עַל-יְדֵי-זֶה לֹא
יְכוּל לְשַׁלֵּט בּוֹ שׁוּם שׁוּנָא. וְכֵן טוֹב שֶׁתִּקְבַּע לְעֲצֻמָּךְ אֵיזָה זְמַן לְלַמֵּד
תּוֹרָה, כִּי, תִּהְיֶה לְאֵל, יֵשׁ לָנוּ שְׁלֹשָׁה כּוֹלָלִים: כּוֹלָל לְפָנֵי הַתְּפִלָּה,
כּוֹלָל לְפָנֵי הַצְּהָרִים, וְכוֹלָל עָרֵב, וְעַל-כֵּן פְּדָאֵי לְהַצְּטַרֵּף אֶל אֵיזָה
שְׁעוֹר עַל-כָּל-פְּנִים שֶׁעָה אַחַת בַּיּוֹם, וּבְזִכּוֹת לְמוֹד הַתּוֹרָה, תִּזְכֶּה
לְפָרְנָסָה וּלְנַחַת מְכָל יְלָדֶיךָ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תתקצה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסִדְרַת תְּצִוָּה, ז' אָדָר ה'תנשא"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֵתִי אֶת מִכְתְּבֶךָ, וּמְאֹד מְאֹד שֶׁמִּחֲתִי לְשִׁמְעַתְּ הַטוֹב
מִמֶּךָ, אֵיךְ שֶׁאַתָּה מְחַזֵּק אֶת עֲצֻמָּךְ בְּעֶבְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ.

רְאֵה לֹא לְהִיּוֹת בְּטָלָן, רַק תַּחֲטֹף בְּכָל יוֹם תּוֹרָה וּתְפִלָּה, כִּי רַק
זֶה מַה שֶׁיִּשְׁאֹר מֵהָאָדָם, כִּי הַכֹּל הֶבֶל וּרְעוּת-רוּחַ. וְלָכֵן רְאֵה לְהִיּוֹת
קְבוּעַ בְּשְׁעוּרִים קְבוּעִים בְּכָל יוֹם — מִקְרָא, מְשָׁנָה, גְּמָרָא, מְדֻרָשׁ,
כִּי הָאֲרַבְעָה לְמוֹדִים הָאֵלוּ, הֵם כְּנֻגַד הָאֲרַבְעָה עוֹלָמוֹת: אֲצִילוֹת,
בְּרִיאָה, יְצִירָה, עֲשִׂיָּה; אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁאֵינוֹ מַחְסִיר יוֹם אֶחָד מִלְּמוֹדִים
אֵלוּ.

וְכֵן רְאֵה לְהַתְּבוּדָד עֲצֻמָּךְ הַרְבֵּה עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי רַק הוּא יִתְבָּרַךְ
יְכוּל לְעֲזֹר לָךְ, וְאַתָּה תְּלוּי רַק בְּיָדוֹ יִתְבָּרַךְ. וְעַל כָּלֵם — רְאֵה לְהִיּוֹת
בְּשִׁמְחָה, וּבְפִרְט עֲכָשׁוּ בְּחֻדְשׁ הַשְּׁמִחָה, כִּי עַל-יְדֵי שִׁמְחָה תִּזְכֶּה

למחות את זכר עמלק, שהיא כלל הספיקות והבלבולים שעוברים על כל אחד ואחד. וכן ראה להפיץ את הקונטרסים בכל ארצנו הקדושה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ז תתקצו.

בעזרת השם ותפלה, יום חמישי לסדר תצוה, ז' אדר ה'תנשא"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד שמחתי לשמע הטוב ממך, ראה להתמיד בשעורים קבועים בכל יום, כי רק זה מה שנושא מהאדם, ויותר מזה הכל הכל ורעות-רוח.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שתהיה לכם דירה משל עצמכם, ולא תצטרכו לגור בשכנות ובשכירות, וישפע עליכם שפע ברכה והצלחה בכל מעשה ידיכם.

העקר ראה להפיץ את אור רבנו ז"ל בכל ארצנו הקדושה, וזה יהיה לך פלי להמשכת ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ז תתקצו.

בעזרת השם ותפלה, יום חמישי לסדר תצוה, ז' אדר ה'תנשא"א.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך עם הדיו"ח מהשעורים שלמדתם בריב, ומאד מאד נהניתי מזה, יעזר לך הקדוש-ברוך-הוא כהנה וכהנה להוסיף לעלות מחיל אל חיל, ובפרט עכשו, ראו להשתתף

אֲשֶׁר ט"ז תתקצח — ט"ז תתקצט בַּנְחַל סט

עם כל הנשים בענין מצות "משלוח מנות" לכל תושבי המקום בלי יוצא מן הכלל.

המאחל ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ז תתקצח.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר תצוה, ז' אדר ה'תנש"א.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, ואין לך מה לדאג כָּלֵל, הקדוש-ברוך הוא ישמר אתכם מכל רע, וימשיך לכם ברכה והצלחה בכל מעשה ידיכם, וימשיך לכם פרנסה בשפע, ותרוו רב נחת מהילדים.

היה טוב מאוד שלא תקחי את אף אחד עכשו לבית, כדי שתהיה לך מנוחה, ואף שזו אחותך וכו', עם כל זאת כבר אמרו חכמינו הקדושים (בבא מציעא סב.): חייך קודמים, ועל-כן ראו לנוח, והקדוש-ברוך הוא ימשיך לך רפואה שלמה, ותבשרי לי תמיד בשורות משמחות.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ז תתקצט.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר תצוה, ז' אדר ה'תנש"א.

שלום וברכה אל היקר לי מאוד ... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה להחדיר בך אמונה פשוטה בו יתברך, ואל תהיה שבור, כי כל רגע שאתה רק חושב ממנו יתברך, נעשים מזה יחודים וצורפים עליונים בכל העולמות, ואף שאתה שקוע עכשו במחשבות זרות ובהרהורים מגנים בנאוף וכו', רחמנא לצלן, עם כל זאת

אדרבה, אם תזכה להמשיך עצמך מתוך הלכלוך והבוץ שנתפסת בהם אליו? תברך, בזה אתה גורם שעשועים גדולים בכל העולמות. אדם נמצא במדור הקלפות, מדור הנאוף וכו', ואף-על-פי-כן מתגבר על הכל, ואומר: "רבנו של עולם, אני מאמין בך, שאין שום מציאות בלעדך כלל, אתה נמצא ובלעדך אין שום נמצא וכו', ברגעים אלו אתה מקשר את כל העולמות ומיחדם עמו? תברך, ואת גדל התענוג שאתה גורם למעלה, זה אין לתאר ולשער כלל.

ומה טוב ומה נעים, אם תלמד עכשו את המאמר בלקויטי-מוהר"ן, סימן רלג, ותחזר על זה כל יום, אז תראה איזה נחת-רוח אתה גורם להקדוש-ברוך-הוא. העקר שאף אחד לא יכניס לך בראש, שהקדוש-ברוך-הוא שונא אותך וכו', אדרבה, עליך לדעת, שאנו נקראים בנים למקום, כמו שכתוב (דברים יד, א): "בנים אתם להנ"ה אלקיכם", וכמו שבן, איך שרק לא יהיה, האבא מוחל לו, על אחת כמה וכמה באין ערך הקדוש-ברוך-הוא מוחל לנשמות ישראל, כי בניו בני רחומיו, ויודע יצריהם, רק דבר אחד הוא מבקש מאתנו — שנפתח פינו ונדבר עמו, שזה מאד יקר אצלו, כשבר ישראל בא ובוכה וצועק ומבקש ומתחנן ממנו? תברך, שיחוס וירחם עליו, וימתיק ממנו את כל הדינים וכו', ויוציאו מהפח נשבר שנפל לשם וכו', ומרבה לבכות ולבקש רחמים על עצמו ועל כלל נשמות ישראל, שנפלו בחשך, זה מאד מאד יקר בעיניו? תברך, ואם היו בני-אדם יודעים מעלת האדם הבא תמיד אליו? תברך, ושופך שיח ותפלה לפניו? תברך, אזי תמיד היו יושבים בסתר עליון, ומדברים עמו? תברך, וזה היה הרצון של רבנו ז"ל, שתמיד נדבר אליו? תברך. והצדיקים כל-כך דבקים בו? תברך, עד שאפלו כשמדברים עם בני-אדם, הם מדברים אז עמו? תברך.

הדורש שלומך וטובתך כל הימים...

י"ז אלפים.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם חַמִּישִׁי לְסֵדֶר תְּצִוָּה, ז' אָדָר ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבָרָךְ ... גִּירוּ יְאִיר.

אֵינִי מִבִּין מָה אַתָּה, כְּשֶׁהֵייתָ בְּחוֹר צְעִיר, עָבְרוּ עָלֶיךָ מְשַׁבְּרִים וְגִלִּים בְּפָגֶם-הַבְּרִית הוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה וְכוּ', עַד שֶׁנֶּעֱקְרָה דַעְתָּךְ, וְהֵייתָ מְשַׁעַע מִמֶּשׁ וְכוּ', וְלִבְסוֹף עֶזְרָ לְךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְזָכִיתָ לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁזֶה גַם בְּתוֹךְ גַּם, כִּי בְּדַרְךָ פָּלַל לְאֲבָרָךְ כְּבָר קָשָׁה לְהִתְקַרֵּב מִרְבוּי הַחֲכָמוֹת וְהַמְּנִיעוֹת שֶׁמְסַבְּבִים אוֹתוֹ וְכוּ', וְכִבֵּר זָכִיתָ לִילְדִים חֲמוּדִים, וְתִהְיֶה לְאֵל, לְבָךְ בְּעֵר כַּמָּה שָׁנִים אֶל רַבְּנוּ ז"ל, וְלִבְסוֹף נִתְקַרְרַת לְגַמְרֵי וְכוּ', עַד שֶׁעוֹלָיִם לְךָ סְפָקוֹת גְּדוֹלִים עַל הַנְּסִיעָה הַקְּדוֹשָׁה לְהִיּוֹת אֶצְל רַבְּנוּ ז"ל בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּאוֹמֵן, מָה אַתָּה? הֲאֵם אַתָּה אֵינְךָ רוֹאֶה בְּאִיזָה פֶּח יְקוֹשׁ הַסְּמָךְ"מ"ם הַרְשָׁע רוֹצֵה לְהַפִּיל אוֹתָךְ? ! וְלָכֵן רֵאֵה לְחֹזֵר בָּךְ, וְתַעֲשֶׂה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה בְּהִתְקַרְבוֹת אֶל רַבְּנוּ ז"ל, תִּתְחִיל לְהִתְמַיֵּד מִחֲדָשׁ בְּסִפְרֵי הַקְּדוּשִׁים, וְכֵן תִּתְחִיל לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִמוֹ יִתְבַּרֵךְ.

הַעֲקֵר תְּבַקֵּשׁ עַל שְׂמִחָה, כִּי שְׂמִחָה אֲנִפִּין נְהוֹרִין הֵם הַקְּדוּשָׁה, וְכִשְׁאָדָם חוּטָא, רַחֲמָנָא לְצִלָּן, בּוֹרָא קְלָפוֹת וּמְשַׁחִיתִים שֶׁמְסַבְּבִים אוֹתוֹ, וּמְכַנִּיסִים בּוֹ עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדַפְאוֹן, אֲנִפִּין חֲשׂוֹכִין, וְלָכֵן בְּזֶה שֶׁתִּתְחִיל מִהַרְגֵעַ הַזֶּה לְהִיּוֹת בְּשְׂמִחָה, וְלַחֲיֵךְ לְכָל אֶחָד, וְיִהְיֶה לְךָ אֲנִפִּין נְהוֹרִין, אַתָּה מִבְּעַר אֵת כָּל הַקְּלָפוֹת שֶׁבְּרֹאתָ עַל-יְדֵי עוֹנוֹתֶיךָ הַמְּרַבִּים, וְזֶה בְּרוּר. הַלּוֹאֵי שְׂתַצִּית אוֹתִי עַל-כָּל-פְּנִיִם מִעַכְשָׁו, וְאֵז לֹא תִתְחַרֵּט.

אִם אֲפֹשֶׁר לְךָ לֹאמַר בְּכָל לַיְלָה סֵדֶר תְּקוּן חֲצוֹת, אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז א'.

בעזרת השם ותפריך, יום חמישי לסדר תצוה, ז' אדר ה'תנשא"א.

שלום וברכה אל היקר לי מאד ... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה לחזק עצמך, ועקר ההתחזקות הוא שמחה, להיות בשמחה, ולהשתדל לשמר תמיד את עצמו ואת הזולת, וזו שלמות ההתחזקות, ותפריך כלל מה רואים? אדם שבור ורצון, מיאש ומדכא, עצוב וממרמר וכו', הוא אינו יכול לסבל עצמו, ואינו יכול לסבל את אחרים, ולכן מרים לו החיים מאד מאד, ועוד זורק את המרירות על הזולת, ועושה מר לכלם, לא-כן אדם שהוא תמיד שמח, זוהי ההתחזקות האמתית, שמח בעצמו, ומשמח את הזולת, והוא תמיד שש ושמח, ומקים את מצוותיו ותפריך בשמחה עצומה, האדם הזה הגיע אל השלמות. ואמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות שמחה, סימן א'): כשאדם עושה מצוה בשמחה, בידוע שלבו שלם עם אלקיו; ולכן אשרי מי שהוא שמח תמיד, וכל מה שעושה בעבור הקדוש-ברוך-הוא, הוא עושה את זאת בשמחה, כגון: כל מצוה ממצוותיו ותפריך, הוא מקים בשמחה, מרב אהבתו ותפריך, שזוכה לקיים את רצון בוראו, וכן מתפלל בשמחה עצומה, שהוא יודע שמדבר עכשו עם המלך מלכי המלכים הקדוש-ברוך-הוא, וכן כשלומד תורה, הוא לומד בשמחה, שגננס בתוך חכמתו ותפריך, ובזה שאדם מקיים את המצוות בשמחה עצומה, וכן מתפלל ולומד בשמחה, בזה מגלה את טהר לבבו, שכל מחשבתו היא רק לעבד את הקדוש-ברוך-הוא באהבה עצומה, בלי שום קווי שכר, אשר זוהי תכלית השלמות, שאין שלמות אחריה, שאינו רואה שום דבר, רק לעשות רצונו ותפריך, אשרי מי שמגיע למדרגה זו!

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ז ב'.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תְּצִוָּה, ז' אָדָר ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח לְנִצְחָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

נָא וְנָא אֵל תִּהְיֶה שְׁבוּר מְכַל מַה שְּׁעוֹבֵר עָלֶיךָ וְכוּ', כִּי עָלֶיךָ לְזַכֵּר, אֲשֶׁר יֵשׁ מְנַהִיג לְבִירָה, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהִיג אֶת הָעוֹלָם בְּהַשְׁגָּחַת פְּרֻטִית, וּבְיִדְאֵי יֵשׁ כְּוִנָּה עֲמֻקָּה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ בְּכָל מַה שְּׁעוֹבֵר עָלֶיךָ עֲכָשׁוּ, דְּבָרִים הַפֶּךָ שֶׁכָּל אֲנוּשֵׁי וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אֲסוּר לְהִתְיַאֵשׁ בְּשׁוּם פְּנִים וְאֶפֶן, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ. וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר: יֵשׁ עֲנִיָּן שֶׁהֵכֵל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה; וְלִכֵּן צְרִיכִים רַחֲמִים מְרַבִּים לְבַקֵּשׁ וּלְהִתְחַנֵּן וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, שְׂיַחֲוֶס וַיִּרְחַם עָלֶיךָ, וּבְיִדְאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ, כִּי אֲצִלוּ יִתְבָּרֵךְ מְאֹד חֲשׂוּבָה תְּפִלָּה עִם דְּמַעוֹת, רַק אֲסוּר לְהִתְיַאֵשׁ מִתְּפִלָּה וּבִקְשָׁה, וְאֵל יִהְיֶה בְּעִינֶיךָ נִקְל תְּפִלָּה וּבִקְשָׁה, כִּי זֶה עוֹשֶׂה רָשָׁם בְּכָל הָעוֹלָמוֹת. וְאִם הָיָה בְּנִי-אָדָם יוֹדְעִים מַה זֶה תְּפִלָּה וּמַה הִיא פּוֹעֵלֶת בְּשָׁמַיִם, לֹא הָיָה מְפַסְּקִים לְהִתְפַּלֵּל כָּל הַיּוֹם וּלְרַבּוֹת הַלֵּילָה, כִּי תְּפִלָּה מְהַפְּכַת עוֹלָמוֹת, אִף שָׁזָה לֹא נִרְגַּשׁ כָּל-כָּף.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ וְטוֹבְתְךָ כָּל הַיָּמִים...

י"ז ג'.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תְּצִוָּה, ז' אָדָר ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רַק חֲזוּק וְאַמֵץ מְאֹד, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְרֵאוּי לָנוּ

לְשִׁמַח מְאֹד, שְׂזָכִינוּ לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבֵּנוּ ז"ל, וְזֶה עֵקֶר הַשְּׂמִיחָה, כִּי סוּף כָּל סוּף רַבֵּנוּ ז"ל פּוֹתֵחַ לָנוּ אֶת הַפֶּה לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, אֲשֶׁר בְּאַמֶּת אֵין עוֹד דְּבַר כָּל-כָּךְ טוֹב לְאָדָם, כְּמוֹ הַדְּבִיר שֶׁמְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ, שְׂאֵז הוּא אֶף פַּעַם אֵינוֹ לְבַד, הֵיכֵן שֶׁהוֹלֵךְ, הוֹלֵךְ עִם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֶפְלוּ בַּמְקוֹמוֹת הַמְּטַנְפִים, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימֵן עח) עַל הַפֶּסוּק (וַיִּמְזַהוּ לֵא, יט): "כִּי מִדִּי דְבָרֵי בּוֹ זָכוֹר אֲזַכְּרֵנוּ", הַדְּבִיר הוּא בְּחִינַת אִמָּא שֶׁהוֹלֶכֶת עִם הָאָדָם לְכָל מְקוֹם שֶׁהוֹלֵךְ, וְאוֹי לּוֹ לְאָדָם שְׂאֵין לוֹ אֶת זֶה, שְׂאֵז הוּא פְּשׁוּט מְקַלֵּל, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, הוּא הוֹלֵךְ מִמָּשׁ נַע וְנָגַד, וְאֵינוֹ מוֹצֵא אֶת מְקוֹמוֹ, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְצִיֵת אֶת רַבֵּנוּ ז"ל, וְתָמִיד מְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ וְטוֹבְתָךְ כָּל הַיָּמִים...

י"ז ד'.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תְּצִוָּה, ז' אָדָר ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר וַיִּזְרַח לְנִצְחָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת הַגְּלִיּוֹנוֹת לְהַגִּיחָה.

מָה אָמַר לָךְ! תְּהִלָּה לְאֵל, זֶה נִדְפָס כָּל-כָּךְ מֵהָר וְכוּ', וְלָכֵן קוֹרָה מְאֹד שֶׁתְּהַיִּינָה טְעִיּוֹת — הֵן בְּתַאֲרִיךְ וְהֵן בְּמַכְתָּבִים וְכוּ', כִּי זֶה בָּא מִכַּפָּה מְקוֹמוֹת וְכוּ', וַיַּעַן שְׂאֵינִי רוֹצֵה שְׂיֵאבֵד אֶפְלוּ מִכְּתָב אַחַד, לָכֵן יִתְכַּן שֶׁהַחֲלִיפוּ מִכְּתָבִים, כְּמוֹ הַמְּכַתָּבִים שֶׁשְׂיָכִים לְעָרֵב סְכוּת הַדְּפִיסוֹ לְאַחַר סְכוּת וְכוּ', אֲבָל אֵין דְּבַר, הָעֵקֶר הוּא הַתְּכַן, כִּי צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בְּזֶה הָעוֹלָם עַל כָּל מָה שֶׁעוֹבֵר עַל כָּל אַחַד וְאַחַד, כִּי אֵין אָדָם שְׂלֵא יַעֲבֹר עָלָיו אֵיזָה מִשְׁבֵּר בְּזֶה הָעוֹלָם — זֶה יוֹתֵר וְזֶה פָּחוֹת, אֲבָל עַל כָּלֵם עוֹבֵר מָה שֶׁעוֹבֵר וְכוּ', וְאַצֵּל כָּל אָדָם הַצָּרָה שְׁלוֹ הִיא הַכִּי גְדוּלָה.

נָא וְנָא אֵל תְּבַלְבֵּל עֲצָמָךְ מִשׁוּם דְּבַר.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה...

י"ז ה'.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר תצווה, ז' אדר ה'תנשא"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

מָה אָמַר לָךְ! בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים הַתְּחִזְקוֹת חֲדָשָׁה בְּכָל יוֹם וּבְכָל שָׁעָה וּבְכָל רִגְעַ מִחֲדָשׁ, פְּשׁוּטוֹ כַּמְשָׁמְעוֹ, וְאֵף שֶׁכֻּלָּם צוֹחֲקִים וְלוֹעֲגִים מִדְּבוּרִים אֵלָיו וְכוּ', כִּי נִרְאָה דְבָר זֶה בְּעֵינֵיהֶם כַּצְּחוּק וְכוּ', מַה בְּכֶף, יֵאָחַז כָּל אֶחָד אֶת דְּרָכּוֹ, וְנִרְאָה מַה יִּהְיֶה בְּסוֹף וְכוּ', מִי שָׁחִי כָּל יוֹם וַיּוֹם עִם הַתְּחִזְקוֹת, שׁוֹמֵר מְאֹד עַל כָּל יוֹם וְחוּטֶף בְּכָל יוֹם טוֹב אֲמַתִּי וְנִצְחִי, וּמְקַפֵּיד לֹאמַר אֶת הַמְּאָה בְּרָכוֹת בְּמַתִּינּוֹת וּבְכּוֹנֵה גְדוּלָה פְּרוּשׁ הַמְּלוֹת, וְכֵן נִזְהָר לְהַתְּפַלֵּל בְּכָל יוֹם אֶת הַתְּפִלוֹת הַקְּבוּעוֹת: שְׁחֲרִית, מְנַחָה, עֶרְבִית וְחִצּוֹת בְּכּוֹנֵה גְדוּלָה, וְעַקֵּר הַכּוֹנֵה זֶה פְּרוּשׁ הַמְּלוֹת בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, וְכֵן מְבַרֵךְ בְּרִכְת־הַמְּזוּן מְלָה בְּמִלָּה, וְכֵן קְרִיאַת שְׁמַע שֶׁעַל הַמְּטָה מִתּוֹף הַסְּדוּר. וְעַל כָּל־כֵּן — מִתְּבוּדָד עֲצָמוֹ עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּמְפָרֵשׁ כָּל שִׁיחָתוֹ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ בְּמִשְׁפָּחָךְ כָּל הַיּוֹם, כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר הַבֵּן אֶל אָבִיו, אֲשֶׁר אֵין טוֹב מִזֶּה, כִּי מִי שֶׁמְרַגֵּיל עֲצָמוֹ לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְכֵן כָּל מַה שֶּׁהוּא צָרִיף, הוּא מְבַקֵּשׁ רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, אֲזִי הוּא הַכִּי מְאֲשֶׁר בְּחַיִּיו, כִּי יֵשׁ לוֹ אֶל מִי לְפָנָיו בְּעַת צָרָה.

וְעַל כָּל־כֵּן — כְּשֶׁאָדָם מְרַגֵּיל עֲצָמוֹ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וְרֶשֶׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם וְעִם ה'אֹר הַחַיִּים' הַקְּדוּשׁ וְהַרְמָב"ן הַקְּדוּשׁ, וְכֵן גּוֹרֵם הַרְבֵּה פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, וְכֵן קוֹבֵעַ שְׁעוֹר עֵינַי בְּגִמְרָא רֶש"י וְתוֹסְפוֹת עִם מְפָרֵשִׁים, מְלַבֵּד מַה שֶּׁהוּא חוֹזֵר הַרְבֵּה דְּפִים גְּמֵרָא בְּכָל יוֹם בְּאִפְּן שֶׁל בְּקִיאוֹת, וְכֵן לֹאמַד אֶת הַמְּדַרְשׁ רַבָּה וְתַנְחוּמָא מְפָרֵשׁת הַשְּׁבוּעַ, וְעַל כָּל־כֵּן שְׁעוֹר בְּרַמְב"ם, שְׁעוֹר בְּטוֹר, וְשֶׁלְחַן עָרוּף, וְכָל הַפּוֹסְקִים שֶׁסְּבִיבָם אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, וְכֵן שְׁעוֹר בְּזִהָר וּבַתְּקוּנִים

ובכתבי האריז"ל, אֲשֶׁר זֶה מֵאִיר אֶת הַחַיִּים, וְאִם אָדָם מְבַלָּה אֶת
יְמֵי חַיָּו בְּצוּרָה כְּזוֹ, אֲזִי כָּל הַחַיִּים שְׁלוֹ חַיִּים מְיֻשְׁבִים, אֲשֶׁרִי לוֹ!

הדורש שלומך וטובתך כל הימים...

י"ז ו'.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יתְפַּרֵּךְ, יוֹם חַמִּישִׁי לְסֵדֶר תְּצַוֶּה, ז' אָדָר ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תְּאֲמִינִי לִי, שָׁאֵם הָיִית מִתְנַהֶגֶת אַחֶרֶת עִם בְּעֵלְךָ, לֹא הָיִיתָ
בָּאִים לִיְדֵי דִּיּוּנִים בְּבֵית-דִּין וְכוּ', וְלֹא הָיָה יוֹצֵא כָּל הַלְכָלוֹךְ וְכוּ'
בַּחוּצוֹת, שְׁנָה בְּכֻלָּל הָיָה מֵיִתֵּר לְגַמְרִי, וְעַכְשָׁו הֵילְדִים מִתְבַּיְשִׁים
מְאֹד מְאֹד.

עִם כָּל זֹאת גַּם עַכְשָׁו יְכוּלִים לְהַצִּיל אֶת הַמְּצָב וְכוּ', וְזֶה רַק
אִם אַתָּה רוֹצֵה לְתַקֵּן וְכוּ', זְכָרִי הֵיטֵב מֵה שְׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל
(לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִמֵּן קיב): אִם אַתָּה מֵאֲמִין שְׁיְכוּלִים לְקַלְקֵל,
תְּאֲמִין שְׁיְכוּלִים לְתַקֵּן; וְלִכֵּן תִּכְנִיֶסִי הֵיטֵב בְּדַעְתְּךָ מֵה שְׁאָמַרְוּ
חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עַקְצִין ג', יב): לֹא מְצָא הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כְּלִי
הַמְּחַזֵּיק בְּרָכָה לְיִשְׂרָאֵל אֲלֵא הַשְּׁלוֹם; וְלִכֵּן תִּלְכִּי עַל שְׁלוֹם-בֵּית,
וְתִדְעִי שֶׁהַכֹּל יְכוּלִים לְתַקֵּן, וּבִפְרָט שְׂיֵשׁ לָכֶם בְּלִי עֵינַי הַרְעָה שִׁשָּׁה
יְלָדִים גְּדוּלִים, חָבַל לְשֹׁבֵר בֵּית כָּל-כָּף יָפָה בְּשָׁבִיל שְׁטִיּוֹת וְכוּ',
וּפְחִים שֶׁל הַבְּלִי הַבָּלִים וְכוּ', הָרִי מִי סוֹבֵל וּמִי יִסְבֵּל? רַק הֵילְדִים,
שְׁנָה לָהֶם טְרָאוּמָה וְכוּ', וְתִסְכּוּל וְכוּ', וְשׁוֹבֵר אוֹתָם בְּתַכְלִית וְכוּ'.

וְלִכֵּן לְדַעְתִּי, תּוֹרִידִי אֶת הַגְּאֻנָה הַסְּרוּחָה וְכוּ', וְתִשְׁתַּדְּלִי לְבוֹא,
וְנַעֲשֶׂה שְׁלוֹם-בֵּית, וְאֲנִי בְּטוֹחַ שְׁאוּכַל לְשַׁנּוֹת אֶת כָּל הַחַיִּים שְׁלָכֶם
לְגַן-עֵדֶן, אֲנִי אֲשַׁמֵּר עַל בְּעֵלְךָ בְּכָל הַבְּחִינּוֹת, רַק רְאֵי לְרַחֵם עַל
הֵילְדִים שְׁלָכֶם.

אָשֶׁר י"ז ז' — י"ז ח' בַּנְחַל עז

תְּאַמִּינֵי לִי, אִם תְּצִיִּתִי, אֲזִי כָּל הַחַיִּים שְׁלָכֶם יתְּהַפְּכוּ לְגַמְרֵי לְטוֹבָה.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז ז'.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יתְּבַרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תְּצַוֶּה, ז' אָדָר ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

דְּעֵי לָךְ, שְׂאֵת אֲשֶׁת אִישׁ, וְאֶסוּר לָךְ לְחַיּוֹת עִם וְכוּ', הַיְלָדִים יִהְיוּ נִקְרָאִים מִמְּזוּרִים אִם תּוֹלִידֵי מִמֶּנּוּ יְלָדִים, וְזֶהוּ עוֹן חָמוּר לְאֲשֶׁת אִישׁ לְגוֹר עִם אַחֵר.

הַהִכָּרַח לָךְ לְגֵשֶׁת אֶל בֵּית-דִּין צָדֵק, וּלְקַיֵּם מֵה שֶׁהֵם אוֹמְרִים, אֵין דְּבָר כְּזֶה מֵה שְׂאֵמְרוּ לָךְ, אֲשֶׁר הַנְּשׂוּאִים הָרֵאשׁוֹנִים אֵינָם תּוֹפְסִים וְכוּ', הַכֹּל הֶבֶל וּרְעוֹת רוּחַ, דַּעוֹת נִפְסְדוֹת כְּאֵלוֹ, הָרִי יֵשׁ לָךְ יְלָדִים מֵהַבֶּעַל וְכוּ', וְאִיךָ תְּבוֹאֵי עֲכָשׁוּ בְּשִׁבִיל הַיֵּצֵר הָרַע לְאַבֵּד אֶת שְׁנֵי הָעוֹלָמוֹת?!

אֲנִי אֶת שְׁלִי כּוֹתֵב, וּמוֹחָה עַל זֶה, וּדְעֵי לָךְ, שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְאֹד מְקַפֵּיד עַל גְּלוּי עֲרִיּוֹת וְכוּ'.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ תְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה...

י"ז ח'.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יתְּבַרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תְּצַוֶּה, ז' אָדָר ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר וְיִזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תִּאֲמִין לִי, שְׁלֹא פָדַאי לְהִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם דְּבַר. לֹאֲקַחִים אֶת סִפֵּר
הַתְּהִלִּים, וְשׁוֹפְכִים אֶת הַלֵּב אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וּמְדַבְּרִים עִמּוֹ יִתְבַּרֵךְ,
וּמְבַקְשִׁים מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ כָּל מֵה שָׁרַק צְרִיכִים.

זָכַר, אֲשֶׁר אֵין טִבֵּעַ, מְקַרָּה וּמְזֵל כָּלֵל, וְלִכְּן לְמָה לָּךְ לֶאֱכַל אֶת
הַלֵּב?! יוֹתֵר טוֹב שֶׁתְּחַזֵּר עַד הַמַּכְהוֹ, וְאִזּוּ יִמְתְּקוּ מִמֶּךָ כָּל הַדִּינִים.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמֶךָ וְטוֹבֶתְךָ כָּל הַיָּמִים...

י"ז ט'

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם חַמִּישִׁי לְסֵדֵר תְּצִיחָה, ז' אָדָר ה'תשנ"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

חִזַּק וְאַמֵץ מְאֹד, וְהִרְגַל עֲצֻמָּה לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרֵךְ כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר
אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, אֲשֶׁר זוּהִי הַמַּתְנָה הַכִּי יָפָה שֶׁקִּבְּלָנוּ מִרַבְּנוּ ז"ל,
וְהַמַּתְנָה הַזֹּאת יִכְנִים מְשִׁיחַ בְּעוֹלָם. וְלִכְּן עָלִינוּ לְנִצֵּל אֶת הַמַּתְנָה
הַיִּקְרָה הַזֶּה עוֹד עֲכָשׁוּ בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה. וְאָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים
(שׁוֹחֵר טוֹב, תְּהִלִּים ק'): כְּשֶׁאֲתָה מִתְּפִלָּל תִּתְפַּלֵּל בְּשִׂמְחָה, כִּי אֲתָה
עוֹמֵד לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשֵׁי-בְרוּךְ-הוּא, שְׁנֵאָמַר (תְּהִלִּים ק,
ב): "עֲבַדוּ אֶת הוֹי"ה בְּשִׂמְחָה וּבֹאוּ לִפְנֵי בְּרִנָּה", וְזוֹ הַשִּׂמְחָה הַכִּי
גְּדוֹלָה, שֶׁבְּשֶׁר וְדָם טָפָה סְרוּחָה יְכוּל לְדַבֵּר עִם הַקְּדוֹשֵׁי-בְרוּךְ-הוּא,
כָּל זְמַן שֶׁהוּא נִמְצָא בְּגוֹפּוֹ הַגָּשְׁמִי, וּבְאַמַּת מִי שֶׁטּוֹעַם טַעַם תְּפִלָּה
וְהַתְּבוּדָּה, מְרַגֵּשׁ עוֹלָם הַבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה מִמֶּשׁ, וְלִכְּן אֵל תִּהְיֶה
בְּטָלָן! כָּל זְמַן שֶׁאֲתָה חַי וְנוֹשֵׁם, דַּבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְאֶפְלוּ שֶׁאֲתָה
מְדַבֵּר עִם אֲנָשִׁים, הַדְּבִק עֲצֻמָּה בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְיִתְדַבֵּר אֶת דִּבּוּרֶיךָ בְּשִׁגְי
אֶפְנִים, הָאֵדָם שֶׁאֲתָה מְדַבֵּר עִמּוֹ, יִחַשֵׁב שֶׁאֲתָה מְדַבֵּר עִמּוֹ, אֲבָל
בְּאַמַּת אִזּוּ אֲתָה מְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרֵךְ (עֵינִי לְקוּטִי-מוֹתֵר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ה';
וּבְנַעַם אֱלִימֶלֶךְ, פָּרֶשֶׁת וַיִּשְׁלַח); וְדַע, שֶׁכָּל אֶחָד יְכוּל לְזַכּוֹת לְזֶה, וּבְאֶפְן
הַזֶּה לֹא תִצְטָרֵךְ לְדַבֵּר לְשׁוֹן-הֶרַע וּרְכִילוֹת וְכוּ', כִּי אֲתָה מְסַפֵּר הַכֵּל

אָפּר י"ז י' — י"ז יא בּנחל עט

לְפָנַי יתְבַרֵךְ, וּמִבְקֶשׁ וּמִתְחַנֵּן עַל כָּלֵל גִּשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְזוֹ עֲבוּדָה
קְדוּשָׁה עַד מָאד, אֲשֶׁרִי מִי שְׂיִזְכֶּה לָזֶה!

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ לְטוֹב כָּל הַיָּמִים...

י"ז י'

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יתְבַרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תְּצַוֶּה, ז' אָדָר ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל הַיָּקָר לִי מָאד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאִיתִי פְרוּשׁ מְהֻרָאשׁוּנִים עַל הַפְּסוּק (תְּהִלִּים א, א): "אֲשֶׁרִי
הָאִישׁ", דְּבַר יְדוּעַ, שְׁלֵא יִשְׁלְמוּ עֲנִינֵי הָאָדָם לְהִיּוֹת עַל שְׁלֵמוֹתוֹ
לְהִיּוֹת רְאוּי לְהִקְרָא אִישׁ, כִּי אִם בְּשִׁלְשָׁה דְבָרִים: א. בְּטִהְרַת
הַמַּחְשְׁבָה. ב. בְּטִהְרַת הַמַּעֲשֵׂה. ג. בְּטִהְרַת הַדְּבֹר, וְלִכְּן הַתְּחִיל דְּוֹד
הַמֶּלֶךְ אֶת סִפְרוֹ בְּשִׁלְשָׁה דְבָרִים אֵלוֹ, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁמֻרְגִיל עֲצָמוֹ
בָּהֶם — לְשֹׁמֵר עַל קִדְשַׁת הַמַּחְשְׁבָה לְחֹשֵׁב רַק מִמֶּנּוּ יתְבַרֵךְ,
וְלַעֲשׂוֹת רַק מַעֲשִׂים טוֹבִים, וְלְשֹׁמֵר מָאד עַל הַדְּבֹר, וְאִם שְׁלֵשׁ
אֵלֶּה יַעֲשֶׂה לְגִשְׁמָתוֹ, אֲזִי הִיא תִשְׁרָה אֲצִלוֹ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז יא

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יתְבַרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תְּצַוֶּה, ז' אָדָר ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר וְיִזְרַח לְנִצְחָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אוֹדוֹת לְנִסְעֵ אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו"ל בְּעִיר אוּמָן וְכוּ'.

מָה אָמַר לְךָ! אֵין עוֹד תְּקוּן יוֹתֵר גְּדוֹל מְזֵה, כִּי רַבְּנוּ ו"ל

הבטיח עם שני יעדים אנשים קדושים, שמי שיבוא אל ציונו הקדוש, ויתן פרוטה לצדקה בעבורו, אפלו אם עצמו וגבהו חטאיו ופשעיו, יעשה לו טובה, ובפאות יוציאו מהשאל תחתית וכו', והסמ"ף-מ"ם יודע את זאת, ועל-כן הוא מסית ומדיח לא לנסע אל ציון רבנו ז"ל. ועלינו למסור את נפשנו לא רק לנסע בעצמנו, אלא לגלות ולפרסם את הסגלה הזאת לעם סגלה, ולעשות התעוררות גדולה "שכלם יבואו וישתטחו על ציונו הקדוש בעיר אומן".

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ז יב.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר תצוה, ז' אדר ה'תנשא.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

זכר וגם זכר, אשר עקר למודו הטוב של רבנו ז"ל — לחזקנו במצבים הקשים שבהם אנחנו נמצאים וכו', ולהראות לנו, שגם בתקף הקטנות והדחוקות, הקדוש-ברוך-הוא נמצא אתנו, והוא מזכירנו, שנחשב רק ממנו יתברך, כי איש הישראלי צריך תמיד להסתפל על השכל שיש בכל דבר (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן א'), והשכל הזה זוהי החיות אלקות שיש בכל דבר. וצריכים לשמר על הזכרון (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ג'), לזכר בעלמא דאתי, שלא יחשב כרגע שפא לזה העולם להשאר כאן. וכן צריכים לידע, שכל מאורעותיו הכל לטובה (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ד'), ועל-ידי-זה יחיה עוד בזה העולם חיים של שלווה, חיים רוחניים, וזה עקר הגלוי של רבנו ז"ל, לחיות עוד בזה העולם כדגמת העולם הבא (עין שיחות-הר"ן, סימן צו).

עליך לדעת, שתדושי תורה זהו דבר גדול מאד, והוא תקון על הרהורים רעים (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן קה), אבל אף אחד אינו

יכול לומר, שרק חדושינו הם חדושים ברורים ומזככים, ושל אחרים זה מערב עם בר ותבן וכו', מי שאומר זאת, הוא בעצמו מלא דמיונות וכו', שיחדש כל אחד כפי רצונו, העקר לא לגע בהלכה. הינו לא לחלק על איזה דין בשלחן ערוך, וכן לא לחדש דינים חדשים, שזו תאנה גדולה וכו', על-כל-פנים איך שהוא עקר שלמות החדושים צריך להיות לקרב את כלל נשמות ישראל אליו ותברך, ולחזק ולאמץ את כל החלושי כח וכו'.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ז יג.

בעזרת השם ותברך, יום חמישי לסדר תצוה, ז' אדר ה'תנשא"א.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר ויזרח לנצח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין אתה יודע אל מי אתה מקרב וכו', אל רבנו ז"ל, שעבר את זה העולם בלי לראות את העולם, בלי לשמע את העולם, בלי לדבר אל העולם, בלי לתת הבל אחד לזה העולם, בלי ללכת בזה העולם, ואשר היה למעלה מהמקום ולמעלה מהזמן (עין היטב ספורי-מעשיות, מעשה יג), וכמו שאמר פעם מוהרנ"ת ז"ל: אם רבנו ז"ל היה יכול לספר ספור בזה, בנדאי אחז בזה בתכלית השלמות, שאין שלמות אחריה וכו', הוא לא טעם מטעם עץ הדעת טוב ורע, כאשר ספר, שבעת שאדם הראשון טעם, נשמתו ברחו אז וכו', ועוד שבחים — מי ימלל ומי יספר ומי יפאר וכו', והוא המרפא נשמות פגומות כמוןנו היום וכו', ואתה עדין במרה שחורה? ! אתה עדין מספק? ! כלך מדרך זו, רק חזק ואמץ בהתקרבותך אל רבנו ז"ל, אשר בפרוש גלה לנו, שראוי לנו לשמח על אשר אנחנו יודעים מרבי בזה (עין שיחות-הר"ן, סימן קעז); ולכן תחיה את עצמך, שזכית להיות בקדש קדשים, נקדחת אכן שתיה אצל ציון רבנו ז"ל, ואמרת שם את העשרה מיני נגינה, ה'תקון הפלילי, הפולל כל

הַחֲטָאִים (עֵינִן לְקוּטֵי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן כט), וְהוּא מְרַפָּא אֶת נַשְׁמַתְנוּ, עַל־יְדֵי שְׁנֹכְנֵס בְּתוֹךְ בֵּית הַבְּלִיעָה שְׁבַלְע אוֹתְנוּ הַסְּמוּךְ־מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ (עֵינִן לְקוּטֵי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ח'); וְהַהֲכָרַח לְהִטְמָאָה וְכוּ' לְהַקְיֵא אֶת מַה שְׁבַלְעָה, בְּסוּד (אִיּוֹב כ, טו): "חֵיל בְּלַע וַיְקִיֶּאֱנוּ", וְלִכְן חִזַּק וְאַמֵּץ שְׂאֵתָה מְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל, וְזֶה עֵקֶר שְׂמַחְתְּנוּ, וְהַלְוֵאֵי הָיְתָה אַחֲדוּת בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְאַחַד לֹא הָיָה מְקַנָּא בְּזוּלָתוֹ, וְאַחַד לֹא הָיָה מַתְנַגֵּד עַל זוּלָתוֹ, וְאִזּוּ הָיִינוּ יְכוּלִים לְקַבֵּל הַרְבֵּה מֵרַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁרֵנוּ!

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ וְטוֹבְתָךְ כָּל הַיָּמִים...

י"ז יד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר תְּצִוָּה, ז' אָדָר ה'תּשנ"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ וְאִיר וַיִּזְרַח לְנֶצַח.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אִינִי יוֹדֵעַ מַה יֵּשׁ לָךְ טְעֵנוֹת וּמְעֵנוֹת וְכוּ' וְכוּ', אֲנִי מְדַפֵּס אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, רַק לְטַעַם אַחַד, שְׂיִהְיֶה תִקּוֹן לְנַפְשׁ, רוּחַ וּנְשָׁמָה שְׁלִי, שְׂיִהְיֶה לִי תִקּוֹן, אֲנִי רוֹצֶה רַק לְפָרְסֵם אֶת דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, שְׁכַלֵּם יִתְקַרְבוּ לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא עַל־יְדֵי עֲצוּתוֹ הַקְדוּשׁוֹת, לֹא אֲכַפֵּת לִי כֶּסֶף וְכוּ', כִּמָּה שָׂרַק יַחֲזִירוּ לִי אֶפְלוֹ לְמַחְצָה שְׁלִישׁ וּרְבִיעַ וְכוּ', גַּם־כֵּן אֲנִי שֹׂמַח בְּזֶה, הָעֵקֶר שְׂבִיִן כָּךְ מוּפְצִים סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם הַזֶּה, כָּל פּוֹנְתֵי בְּזֶה שְׂאֵנִי סוֹבֵל עַלְבוּנוֹת בְּזִיוּנוֹת וּשְׂפִיכוֹת דָּמִים, חֲרוּפִין וְגִדּוּפִין מֵאִינְשֵׁי דְלֹא מְעַלִּי וְכוּ', וְלֹא אֲכַפֵּת לִי הָעֵקֶר שְׂיִתְגַּלֶּה שְׁמוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז טו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תְּצִוָּה, ז' אָדָר ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לָךְ! הֲרָשַׁע הִזָּה עוֹשֶׂה לִי רָעָה, וּמִשְׁלֵם רָעָה תַּחַת טוֹבָה, כְּכֹר אָמַר הַחֲכָם מִכָּל הָאָדָם (מִשְׁלֵי יז, יג): "מִשְׁלֵם רָעָה תַּחַת טוֹבָה לֹא תִמְיֵשׁ רָעָה מִתּוֹךְ בֵּיתוֹ". וְדוֹד הַמֶּלֶךְ אֹמֵר (תְּהִלִּים נב, ד): "הַיּוֹת תַּחֲשֹׁב לְשׁוֹנֵךְ כְּתַעַר מִלְטָשׁ עֲשֵׂה רְמִיָּה", וְהַפְּרוֹשׁ הוּא "הַיּוֹת תַּחֲשֹׁב", אִם תַּחֲשֹׁב תִּמְיֵד מִשֵּׁם הַנְּיָ"ה בְּרוּךְ הוּא מִכָּל הַצְּרוּפִים (הַיּוֹת לְשׁוֹן רַבִּים), אֲזַי דַּע לָךְ, "לְשׁוֹנֵךְ" תִּהְיֶה "כְּתַעַר מִלְטָשׁ", כְּמוֹ סַכִּין חֲדָה וּמִלְטָשָׁת, וְתִפְעַל לְהַעֲנִישׁ וּלְהַכְנִיעַ כָּל "עוֹשֶׂה רְמִיָּה", אֵלּוֹ שְׁעוֹשִׂים לָךְ רַע וּבוֹגְדִים בָּךְ, וְהֵבֵן לְמַעֲשֶׂה.

הַמְצַפֶּה לְרֵאוֹתֶךָ בְּקָרוֹב וְחַפֵּץ בְּטוֹבָתְךָ...

י"ז טז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תְּצִוָּה, ז' אָדָר ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין לָךְ מִשְׁגַּח מַה זֶה לְזִכּוֹת לְהַיּוֹת אֶפְלוּ פַעַם אַחַת אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר אֵין כֶּסֶף בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ לְשֵׁלֵם עַל זֶה, עִם כָּל הוֹן דְּעִלְמָא לֹא יְכוּלִים לְשֵׁלֵם בְּעֵבוֹר זֶה, הַבְּטָחָה כְּזוֹ מַצְדִּיק כְּזֶה, לֹא נִרְאָתָה וְלֹא נִשְׁמָעָה מֵאֵף אַחַד, וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמֵּאֲמִין בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְנוֹסֵעַ וּבָא בְּתַמִּימוֹת אֶל צִיּוֹנוֹ הַקָּדוֹשׁ בְּעִיר אוֹמֵן לְרֵאשׁ הַשָּׁנָה, אֲשֶׁר אָז הוּא הָעֶקֶר. וְאִם אֵינוֹ יְכוּל, עַל-כָּל-פָּנִים פַּעַם בְּחַיִּים אַחַר הַבְּטָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין מִי שֶׁהַבְּטִיחַ עוֹד הַבְּטָחָה כְּזוֹ, אֵל תִּסְתַּכַּל עַל

אחרים, אפלו הם נקראים מאנשי שלומנו, אם הם נגד ראש השנה באומן, שלא יהיה לה שום עסק עמָהֶם.

הדורש שלומך כל הימים...

י"ז יז.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר תצוה, ז' אדר ה'תנשא"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנֶכּוֹן קִבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

שְׁמַעְתִּי מַה שֶּׁקָּרָה וְכוּ', אֲבָל הַדָּבָר הֵרָאשׁוֹן תַּכְנִיִּס בְּדַעְתָּךְ, לְבַל תִּפְחַד, "וּמִפֶּל צָרָה יְכוּלִים לְצֵאתָ". וְלִכֵּן אֵל תִּפְנֵס בְּלַחֲץ, צְרִיכִים רַק סִבְּלָנוּת וְחִזְק לֵב, וְעַל כֵּלָם — שִׁיחָה בֵּינֵנוּ לְבֵין קוֹנֵנוּ, לְסַפֵּר לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מַה קָּרָה וְכוּ', וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ עֲצָה אִיךָ יוֹצֵאִים מֵהַצָּרָה, אֲבָל שׁוֹב פַּעַם, לֹא נִכְנָסִים בְּלַחֲץ, לֹא נִשְׁבָּרִים וְלֹא מִפְחָדִים. וְאֵל זֶה תִּזְכֶּה עַל-יְדֵי תַקְוָה הַאֲמוּנָה הַקְדוּשָׁה, לְהֶאֱמִין שְׁשׁוּם דָּבָר אֵינֵנוּ קוֹרָה מַעֲצָמוֹ, אֲלֵא בְּהַשְׁגָּחַת הַמַּאֲצִיל הַעֲלִיּוֹן, דָּבָר גָּדוֹל וְדָבָר קָטָן אֵינֵנוּ נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ, אֲלֵא הַכֹּל מִשְׁגָּח מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ בְּהַשְׁגָּחַה פְּרֻטִי פְּרֻטִית, וּמֵאֲתוֹ יִתְבָּרַךְ לֹא תֵצֵא הַרְעוּת. וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ד'): כְּשֶׁאָדָם יוֹדֵעַ, שֶׁכֹּל מְאוֹרְעוּתוֹ הֵם לְטוֹבָתוֹ, זֹאת הַבְּחִינָה הִיא מַעֲיִן עוֹלָם הַבָּא. וְלִכֵּן אֵל תִּתְיַאֵשׁ מִן הַרְחָמִים, כִּי (בְּרִכּוֹת י'): אֲפֵלוּ חֶרֶב חִדָּה מִנְחַת עַל צְנֹאָרוֹ שֶׁל אָדָם, אֵל תִּתְיַאֵשׁ עֲצָמוֹ מִן הַרְחָמִים; וְעַדִּין עַל הַצְּנֹאָר שֶׁלָּךְ לֹא מִנְחַת חֶרֶב חִדָּה... וְלִכֵּן בְּיָדָאִי אֲסוּר לָךְ לְהִתְיַאֵשׁ מִן הַרְחָמִים, כִּי רַק הוּא יִתְבָּרַךְ יוֹצֵא אוֹתָךְ מֵהַסְּבוּךְ הַזֶּה שְׁנֹסֶתְבַכְתָּ, רַק אֵל תִּפְנֵס בְּהַסְטֵרְיָה וְכוּ', וּבְפִאֲנִיקָה וְכוּ', וּבְפִחָדִים שֶׁל הֶבֶל וְכוּ', צְרִיכִים הַרְבֵּה יְשׁוּב הַדַּעַת, וְאִם נִצְטָרַךְ עוֹרֵךְ-דִּין, תִּהְלֶה לְאֵל, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִזְמִין לָנוּ עוֹרֵךְ-דִּין טוֹב.

מָה אָמַר לָךְ! הַחַיִּים אֵינָם קָלִים כָּלֵל וְעַקָּר, אַךְ מִי שֶׁמְרַגֵּיל

עצמו לברח תמיד אליו יתברך, ולספר לפניו יתברך את כל לבו, וראוה ישועה גדולה מן השמים, כמו שאמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות ישועה, סימן ג'): על-ידי התבודדות באה ישועה. ולכן אל תפסיק לדבר עמו יתברך, ולבקש ולהתחנן על נפשך, רק אל תכנס בלחץ ובפחד, זהו היסוד בהתחזקות האדם — לא לאבד עשתונותו בעת צרתו, ואז תראה ישועה גדולה שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

מה אמר לך! עלינו לשבח לאדון הכל, שזכינו להתנדע מרבנו ז"ל, ובזה ראוי להחיות את עצמנו כל ימי חיינו, ורבנו ז"ל אמר פעם: הכנסתי באנשי אמת גדולה, א גרויסער אמת, עד שאין אחד יכול להרים ראש, הינו התנשאות. ולכן רואים, מי שבאמת מקרב אל רבנו ז"ל, יש בו אמת אחרת, א אנדערין סארט אמת, אינו רוצה רק את הקדוש-ברוך-הוא, וכל דבוריו הם רק מהקדוש-ברוך-הוא. ואמר החכם מפל האדם (משלי ב, ו): מפיו דעת ותבונה, מפיו של האדם יכולים להבין את דעתו ותבונתו של האדם, במה הוא אוהו. מצינו אצל יוסף הצדיק כתיב (בראשית לט, ג): "וירא אדוניו כי הני"ה אתו", פּרש רש"י: שם שמים שגור בפיו, הינו כיצד ראה מצרי ערל טמא, שהקדוש-ברוך-הוא אתו? אלא במה שמדבר האדם, זה כל האדם; ולכן גם בין אנשי שלומנו יכולים להפיר מי באמת מקרב אל רבנו ז"ל, כי אם מזכיר בכל פעם את רבנו ז"ל, סימן שרבנו ז"ל נמצא אצלו. וכן כשאחד מדבר תמיד רק מהקדוש-ברוך-הוא, סימן שזה יש לו בראש תמיד.

וידוע, שרבנו ז"ל הפליג במעלת רבי פנחס מקוריץ זי"ע, ואמר שהיה חד בדרא. ופעם אמר: אשרי העינים שראו את רבי פנחס זי"ע. וידוע, שאצלו היה העקר נקדת אמת, ולא הפסיק לדבר מאמת, כי זכה לאמת ברורה ומזככת עד מאד. מנהגו שלא הלך אף פעם לבקר חולה [אף שזו מצוה "בקור חולים", עם כל זאת לא הלך], כי אמר, כשבאים אל חולה, הוא מתחיל להתאנח, כדי שירחמו עליו, והרבה פעמים החולה מגזים, הינו שאין שם כבר אותה האמת לאמתה, ולכן לא רצה להכשיל יהודי עם תנועות של שקר, רק פעם אחת הלך לבקר חולה, וזה היה בעל מזמר בכתנות,

שְׁהִיָּה כְּאֵלוֹ סָגִי נְהוּר [הִינּוּ הָיָה בְּעַל מְזֻמָּר עִם כְּלֵי זְמֹר בְּחַתְנוּת, וּמַחֲמַת שְׁבִדְרָךְ כְּלָל בְּחַתְנוּת יִשׁ תַּעֲרוּבוֹת בֵּין גְּבָרִים וְנָשִׁים, וְהוּא לֹא רָצָה לְהַפְשִׁיל בְּרֵאיוֹת אֲסוּרוֹת, לְכֵן עָשָׂה עֲצָמוֹ כְּעוֹר, וְכָל הָעִיר יָדְעוּ אֲשֶׁר הִבְעֵל מִנְגֵן הוּא עוֹר]. לְיָמִים, נִחְלָה וְהָיָה כְּבָר זָקֵן מְאֹד, וְהֵלֶךְ רַבִּי פִּנְחָס מְקוֹרֵיץ זי"ע לְבִקְרוֹ, וְאָמַר, שֶׁהִבְעֵל מִנְגֵן הִזָּה הָיָה אִישׁ אֲמֵת, שְׂאִין דְּגָמְתוֹ, וְיַעַן שֶׁהוּא אָהֵב אֲמֵת, עַל-יְדֵי-זֶה הֵלֶךְ לְבִקְרָא אוֹתוֹ. וְהִבְעֵל מִנְגֵן תַּכְף כְּשֶׁנִּכְנָס רַבִּי פִּנְחָס מְקוֹרֵיץ זי"ע, פִּתַּח אֶת עֵינָיו וְאָמַר: אֲנִי רוֹצֵה עוֹד פַּעַם אַחַת לְפָקַח אֶת עֵינֵי לְרֵאוֹת אֶת עוֹלְמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהִסְתַּכַּל עַל רַבִּי פִּנְחָס מְקוֹרֵיץ זי"ע. וְתַכְף נִסְתַּלַּק לְחַיֵּי עוֹלָם הַבָּא. רוֹאִים מְכַל זֶה, מַה זֶה אֲמֵת, מַה זֶה דְּרַכּוֹ שֶׁל רַבְּנוֹ ז"ל, שֶׁלֹּא לְהִסְתַּכַּל בְּשִׁטּוֹת שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה, רַק לְהַמְשִׁיךְ אֶת הַשְּׂכִינָה בְּעוֹלָם הַזֶּה, וּלְהִסְתַּכַּל עַל הַשֶּׁכֶל שֵׁיִשׁ בְּכָל דְּבָר (עֵינֵי לְקוֹטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן א'); אֲשֶׁרֵי מִי שֵׁיִאֲחִז בְּזֶה!

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ וְטוֹבְתָךְ כָּל הַיָּמִים...

י"ז יח.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תְּצַוֶּה, ז' אָדָר ה'תשנ"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יָאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רַק חֲזַק וְאַמֵץ מְאֹד, שְׂזַכִּיתָ לְנִסְעַ אֶל צִיּוֹן רַבְּנוֹ ז"ל עַל רֵאשׁ הַשָּׁנָה, אֲשֶׁר אֵין עוֹד דְּבָר לְמַעַלָּה מִזֶּה.

וְהִנֵּה בְּזִהַר (תַּקּוּנֵי-זִהַר, תַּקּוּן ו'), הַקְּפִידוּ עַל אֲשֶׁר צוּעְקִים בְּיוֹמֵי דְכַפּוּרֵי, רַק עַל חַיִּים וּמְזוּנֵי צוּחִינִן כְּכִלְבִּים: הַב לָן חַיֵּי, הַב לָן מְזוּנָא. וּבְאֲמַת שְׂמַעְתִּי בְּשֵׁם צְדִיק אַחַד, אֲשֶׁר הִזְהַר אֵינּוּ מְקַפֵּיד, אֶלֹא הוּא עַל דְּרָךְ שְׂאֵמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּבֹא בַתְּרֵא ח.): רַבִּי פִּתַּח אוֹצְרוֹת בְּשִׁנֵּי בַצְרֵת, אָמַר: יִכְנָסוּ בְּעֵלֵי מְקַרָּא, בְּעֵלֵי מִשְׁנָה, בְּעֵלֵי גְמַרָּא, בְּעֵלֵי הֶלְכָה, בְּעֵלֵי אַגְדָּה, אַבְל עַמֵּי הָאֲרָץ אֵל יִכְנָסוּ. דַּחַק

רבי יונתן בן עמרם וְנִכְנַס, אָמַר לוֹ: רבי פֶּרְנָסְנִי, אָמַר לוֹ: בְּנִי, קָרִית? אָמַר לוֹ: לֹא. שְׁנִית? אָמַר לוֹ: לֹא. אָמַר לוֹ: אִם כֵּן בְּמָה אֶפְרָנְסֶךָ? אָמַר לוֹ: פֶּרְנָסְנִי כְּכֹלֵב וְכַעֲזֹרָב פֶּרְנָסִיָּה וְכוּ', הִינּוּ זֶה שְׁאֲנוּ צוֹעֲקִים בְּיָמִים נוֹרְאִים, וְצוֹנְחִין כְּכֹלָבִים הֵב לָן חַיִּי, הֵב לָן מְזוֹנִי, שְׁלֹא נִהְיֶה גְרוּעִים מִכָּלֵב, וְלָכֵן צָרִיכִים לְהִתְחַזֵּק, וּלְבַקֵּשׁ בְּתַמִּימוֹת וּבְפְשִׁיטוֹת, שְׁלֹא אֶהְיֶה יוֹתֵר גְרוּעַ מִכָּלֵב, שְׁגַם לוֹ מִפְּרָנְסִים וְנוֹתָנִים חַיּוֹת.

מָה אָמַר לָךְ! רַבְּנוּ ז"ל בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ, שְׁמִי שְׁהִיָּה אֶצְלוֹ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, רְאוּי לוֹ לְשִׁמַּח כָּל הַשָּׁנָה. וְלָכֵן בָּזָה שְׁפָכָר הָיִיתָ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְעוֹד תִּזְכָּה לְהִיּוֹת בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, רְאוּי לָךְ לְשִׁמַּח כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ, רַק לֹא לְהַפְּנֵס בְּלַחֵץ גְּדוֹל.

הַמְדַרְגָּה הַכִּי עֲלִיוֹנָה לְהַגִּיעַ אֵלֶיהָ בָּזָה הָעוֹלָם הִיא — לְהִיּוֹת סֹבֵלָן עַל כָּל מָה שְׁעוֹבֵר עָלָיו, וְדָבָר זֶה תְּלוּי כְּפִי מִדַּת הָאֱמוּנָה שְׁלוֹ, כַּמּוּבָא בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קנ"ה), שְׁהִיא מִדַּת הַסֹּבְלָנוּת הַתְּלוּיָה בְּאֱמוּנָה, כִּי הַמְּאֲמִין הָאֱמֵתִי, שְׁהַכֵּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, תָּמִיד יִסְבֵּל וְיִסְבַּל וְכוּ', וְיִבְרַח אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְאֵז יִתְפָּרְדּוּ כָּל פּוֹעֲלֵי אֱוֶן.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ וְטוֹבְתָךְ כָּל הַיָּמִים...

י"ז יט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תְּצִיָּה, ז' אָדָר ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר וְיִזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רַק חֲזוֹק וְאֶמֶץ מְאֹד, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, יְהִיָּה אִיךָ שְׁיִהְיֶה, וּבָזָה נִמְדָּדֶת גְּדֻלַּת בַּר יִשְׂרָאֵל — כְּפִי מִדַּת הַהִתְחַזְּקוֹת שְׁיֵשׁ בּוֹ. כִּי בְּאֵמֶת אֵין אָדָם בָּזָה הָעוֹלָם, שְׁלֹא יַעֲבֹר עָלָיו אֵיזָה מִשְׁבֵּר, אוֹ אֵיזוֹ צָרָה בְּחַיָּיו, וּגְדֻלַּתוֹ נִמְדָּדֶת כְּפִי מִדַּת

ההתחזקות שיש בו. ולכן ראה להיות גבור, כי איזהו גבור? הכובש את יצרו (אבות ד, ו), והיצר רוצה רק לשבר את האדם, ומי שבאמת חזק באמונה פשוטה בו יתברך, ויודע אשר אין בלעדיו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, אזי לא ישבר אותו שום דבר בעולם. ולכן העקר צריך לעבד הרבה על מדת האמונה הקדושה, לידע בידיעה ברורה, אשר אין בלעדיו יתברך כלל, ודבר גדול ודבר קטן מתנהג רק בהשגחה פרטית, ולכן אשרי מי שמחזק עצמו באמונה, אשר יש ידיעה כזו, שהכל אלקות, וזה ההפרש בין ידיעה לבין בחירה. ידיעה היא שאדם יודע בידיעה ברורה ומזככת, אשר הכל ממנו יתברך, ובחירה זה שאדם חושב שיש ענין שיוכל לבחור בטוב או להפוך וכו', ועל זה צריכים אמונה, לידע שהוא יתברך מנהיג את עולמו בחסד וברחמים, בצדק ובמשפט, והכל משגח בחשבון צדק. אשרי מי שחזק באמונה, אשר אז כל חיו חיים אחרים לגמרי, כמו שאמר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן, סימן נג): מי שיש לו אמונה — חיו חיים; כי ברגע שידע שהכל ממנו יתברך, אזי כל החיים שלו משתנים לגמרי, וחי חיי אמונה ברורה ומזככת, אשרי לו!

מה אמר לך! לזכות לכל זה, הוא על-ידי שקידה רבה בלמוד משנה, כי משנה אותיות נשמ"ה, מי שמתמיד במשניות, זוכה לזכר את נשמתו, וכן משנה אותיות משנה, על-ידי למוד משניות משנה את נשמתו לטובה. אשרי מי שאינו מטעה את עצמו בזה העולם, כי מי שרגיל במשניות, לא יראה פני גיהנום, כי אשר בן יעקב יושב על פתחו של גיהנום, ומי שלמד הרבה משניות, אינו מניחו להפגס בגיהנום. והחיד"א הביא רמז לזה מהפסוק (בראשית מט, כ): "מאשר שמנה לחמו", שמנ"ה אותיות משנ"ה. ויש להוסיף על דבריו — לחמ"ו עם התבה והכולל מכון כמספר אלהים, שעל-ידי למוד משנ"ה ממתיקין את הדין, ומבטלין אותו לגמרי ממנו. וכן משנ"ה עולה כמספר פרנס"ה, על-ידי למוד משנ"ה, תהיה לו פרנס"ה, ולא יחסר לו שום דבר.

בכן צריכים להרגיל את בני הנעורים להתמיד מגיל צעיר לגרס הרבה פרקים משניות, "בן עשר למשנה", מגיל עשר יש להרגיל

אֶת הַיְלֵד לְגַרְס הַרְבֵּה פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת בְּכֹל יוֹם, עַד שֶׁהַרְגָּל נֶעֱשֶׂה טָבֵעַ, וַיְהִי רָגִיל בָּזֶה כָּל יְמֵי חַיָּו, וְזֶה אֲשֶׁר יִשְׁמַר אוֹתוֹ מִכָּל רַע כָּל יְמֵי חַיָּו, וְאִם הָיוּ מְרַגְּלִים אֶת הַיְלָדִים לְגַרְס הַרְבֵּה מִשְׁנִיּוֹת, אַז עַד עֵת זְקֻנָּה לֹא הָיוּ פּוֹסְקִים מִלְּגַרְס מִשְׁנִיּוֹת, וְזֶה הָיָה מִצִּילָם מִהַבְטָלָה, וְשׁוֹמֵר אוֹתָם מִלְּעֲשׂוֹת שְׁטִיּוֹת, וְחֻבֵּל מְאֹד מְאֹד, שֶׁהַזְּנִיחוּ אֶת לְמוּד מִשְׁנִיּוֹת, כִּי כָּבֵר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (וַיִּקְרָא רַבָּה, פֶּרֶשֶׁה א', סִימָן ג'): אֵינן כָּל הַגְּלִיּוֹת הָאֵלוּ מִתְקַבְּצוֹת, אֶלָּא בְּזָכוֹת מִשְׁנִיּוֹת, וְכֹל-כֵּן חֻבֵּל עַל בְּנֵי הַנְּעוּרִים, שֶׁמִּסְתַּוְּבָכִים בְּלֹא מַעַשׂ בְּשַׁעַה שֶׁהָיוּ יְכוּלִים לְגַרְס הַרְבֵּה פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת בְּכֹל יוֹם, וְלֹא הָיָה מִשְׁעָמָם לָהֶם, וּבַפְּרָטִיּוֹת שֶׁלְמוּד מִשְׁנִיּוֹת מִחֲדִיר בְּאֲדָם אָמוּנָה פְּשוּטָה, שֶׁיֵּדַע שֶׁהַכֹּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, וְהַטֵּב"ע הוּא לְבוֹשׁ לְהַשְׁגָּח"ה, וְהַבְּחִיר"ה נִכְלָלַת בְּתוֹךְ הַיְדִיעָ"ה, שֶׁעַל-יָדֵי כָּל זֶה יְהִי נִקְל לִּי הַכֹּל, וַיּוּכַל לַעֲבֹר אֶת זֶה הָעוֹלָם בְּשָׁלוֹם, כִּי אֵינן עוֹד דְּבָר שֶׁהוֹרֵס אֶת הָאָדָם כְּמוֹ הַשְּׁעָמוּם, כִּי (כְּתוּבֹת נט.): הַבְטָלָה מְבִיאָה לַיְדֵי שְׁעָמוּם (שְׁגָעוֹן) וּבָא לַיְדֵי זְמָה וְכוּ', אֲבָל עַל-יְדֵי רַבּוּי גְרוּסָה בְּמִשְׁנִיּוֹת נִצַּל מִהַכֹּל, אֲשֶׁרֵי לִּי!

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ וְטוֹבְתָךְ כָּל הַיָּמִים...

י"ז כ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תְּצַוֶּה, ז' אָדָר ה'תּשנ"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (בְּרָכוֹת ו:): לְעוֹלָם יְהִי אָדָם זָהִיר בְּתַפְלַת הַמִּנְחָה, שֶׁכֵּן אֵלֶיָּהוּ לֹא נֶעֱנָה אֶלָּא בְּתַפְלַת הַמִּנְחָה, כִּי אַז הוּא זְמַן דִּינִים, וְאָדָם הוּא טְרוּד בְּעִסְקָיו וְכוּ', וְהוּא מְבַהֵל וּמְבַלְבֵּל וּבַהוּל עַל מְמוֹנוֹ, וְלִכֵּן הוּא מְלֵא דִינִים, וַיִּדְקָא אַז כְּשֶׁאָדָם חוּטֵף תַּפְלַת מִנְחָה, זוֹהִי מַעֲלָתוֹ בְּשָׂמִים, שְׁזוּכָה לְהַתְגַּבֵּר עַל הַכֹּל, וּמִתְחַזֵּק בְּתַקְוָה הַבְּלוּלִים לְהַתְפַּלֵּל, וְכֵן הוּא בְּעֵינָן תַּפְלַת עַרְבִית,

אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרֻכּוֹת ד:), שְׁלֹא יֵאמֵר אֶחָד קִמְעָא וְאֵישׁן קִמְעָא, וְנִמְצָא שְׂיֵשֶׁן כָּל הַלַּיְלָה, וְלִכְּנֵן דִּיקָא בְּשַׁעָה שְׂאָדָם מְבַהֵל וּמְבַלְבֵּל וְכוּ', וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן הוּא חוּטֵף אֶת הַתְּפִלָּה, זֹהֵי מַעֲלָתוֹ בְּשָׂמַיִם, וְלִכְּנֵן רָאָה לְחֻטֵּף בְּכָל יוֹם תְּפִלַּת מְנַחָה וּמַעְרִיב מִתּוֹךְ הַבְּלִבּוּל דִּיקָא, וְשׁוּם דְּבַר שְׁלֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָהּ.

וְצָרִיף שְׂתַדַּע, שְׂאָצְלוֹ יִתְבָּרַךְ חָשׁוּב בַּר יִשְׂרָאֵל שְׂמַתְחִזֵּק בְּתַקְוָה הַדְּחָקוֹת שְׁלוֹ, וּמַתְפַּלֵּל לְפָנָיו, וּבַפֶּרֶט הַתְּפִלוֹת הַקְּבוּעוֹת: שְׂחֲרִית, מְנַחָה, עֶרְבִית, וְדִיקָא אֲזוֹ מַתְחִזֵּק לְקִשֵּׁר אֶת הַמַּחְשָׁבָה לַדְּבוּר, אֲשֶׁרִי לוֹ!

וְלִכְּנֵן חִזֵּק וְאַמֵּץ מְאֹד.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז כא.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תְּצִיָּה, ז' אָדָר ה'תּשׁנ"א.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֵל ... גִּירוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

דַּע לָךְ, אֲשֶׁר לְחִזֵּק בַּר יִשְׂרָאֵל, זֹהֵי הַמְצָנָה הַכִּי גְדוֹלָה, וְזוֹ צְדָקָה רוּחָנִית וְצְדָקָה גְּשָׁמִית, וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּשִׁי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קו), עַל הַפֶּסוּק (תְּהִלִּים מֵא, א): "אֲשֶׁרִי מִשְׁכִּיל אֵל דָּל", אֲשֶׁרִי הָאָדָם שְׂמַכְנִים שְׁכָל בְּדָל, כִּי אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (גְּדָרִים מֵא): אֵין עֲנִי אֵלָא מַדְעַת, וְלִכְּנֵן אֲשֶׁרִי מִי שְׂמַכְנִים שְׁכָל בְּעֲנִי, וְאֲזוֹ כְּבָר לֹא יִהְיֶה עֲנִי. כִּי כְּשֵׁישׁ לְאָדָם גְּדֵלוֹת הַמַּחִין, הוּא הָעֲשִׂיר הַכִּי גְדוֹל, כִּי עֲשִׂירוֹת וְעֲנִיּוֹת תְּלוּיּוֹת רַק בְּדַעַת וּבְשְׁכָל הָאָדָם, אִם אָדָם דְּבוּק תְּמִיד בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲזִי הוּא הָעֲשִׂיר הַכִּי גְדוֹל, וְצוּחֵק מִכְּלָם, מֵה שְׂאִין כֵּן, אִם הָאָדָם מְנַתֵּק מִמְּנוֹ יִתְבָּרַךְ, רַק חוֹשֵׁב בְּהַבְּלִי הַעוֹלָם הַזֶּה, וְאִיךָ שְׁהַכֵּל טֹבֵעַ, מְקַרְהָ וּמְזַל, אֲזִי הוּא הָעֲנִי הַכִּי גְדוֹל, תְּמִיד שְׂרוּי בְּצַעַר, וּמְקַנָּא בְּזוּלַת, וְנִדְמָה לוֹ שְׂיֵשׁ לְכָלֵם יוֹתֵר מִמְּנוֹ, וְלְכָלֵם

יש הצלחה רק לו אין וכו', והוא נמצא תמיד בקטנות ובחלישות הדעת וכו'. ולכן אמר רבנו ז"ל: עצה לבוא לגדלות המחין — לחזק אחרים, ואז יש לו שני דברים: אחד — שמחזק את עצמו ושנים — שמחזק אחרים. ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן, חלק א', סימן קפד), שיש אור ישר ואור חוזר, בזה שמדבר עם אחרים, הדבורים קופצים אליו חזרה. ולכן אשרי מי שעוסק תמיד לחזק אחרים, ועקר ההתחזקות היא שמחה, לשמח עצמו בכל דבר, אפלו במלי דשטותא (עין לקוטי מוה"ר"ן, חלק ב', סימן כד), וכן לחזק את הזולת עם שמחה, כי עצם השמחה זה הגאולה, כי (דברי הימים א' טז, כז): "עז וחדנה במקומו", שם אצלו יתברך שורה רק השמחה והחדנה, ואין שם עצבות כלל. ולכן זהו הסימן אם האדם דבוק בו יתברך — אם הוא תמיד בשמחה.

מה אמר לך! שמחה זו הקדשה, שמחה זו הדבקות, שמחה זה העולם הבא, שמחה זהו הגן-עדן, ולהפוך להפוך וכו', תכניס את זה היטב בדעתך, ואז טוב לך כל הימים.

הדורש שלומך וטובתך תמיד...

י"ז כב.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר תצוה, ז' אדר ה'תנשא.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

חסדי השם יתברך, שזכית להיות בראש השנה באומן, בזה ראוי לך לשמח מאד, כי רבנו ז"ל אמר (חיי מוה"ר"ן, סימן תג): מה אמר לכם, אין עוד דבר יותר גדול מלהיות אצלי בראש השנה, ומי שהיה אצלי בראש השנה, ראוי לו לשמח כל השנה. ולכן מאחר

שְׁזָכִיתָ לְהִיּוֹת אֶצֶל רַבְּנוּ ז"ל עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, רְאוּי לָךְ לְשִׁמּוֹחַ מְאֹד מְאֹד, וְאֵל תַּנִּיחַ אֶת הָעֲצָבוֹת אֶצְלָךְ כְּרָגַע.

צְרִיכִים לְדַעַת, מִי שֶׁמְדַבֵּר נֶגֶד הַנְּסִיעָה לְרַבְּנוּ ז"ל עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה לְאוּמָן (אִם הוּא אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, בּוֹדְאֵי אֵין לוֹ שׁוֹם אֲמוּנַת חֻכְמִים בְּרַבְּנוּ ז"ל, וְאִם זֶה אֶחָד מִבְּחוּץ, מִסָּבֵן, הוּא אֵינוֹ יוֹדֵעַ מִי הוּא זֶה רַבְּנוּ ז"ל, וְחֻבֵּל מְאֹד). אֲנַחְנוּ צְרִיכִים רַק לְפָרְסֵם אֶת עֲנִיַן רַבְּנוּ ז"ל בְּכָל־לַיּוֹת, וְאֶת עֲנִיַן רֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּאוּמָן בְּפֶרְטִיּוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז כג.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֻדְרַת תְּצַוֶּה, ז' אָדָר ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ וְאִיר וְיִזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַק חֲזַק וְאַמֵץ וְכֵן תַּחֲזֹק גַּם אֶת אַחֲרֵימִים, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, כִּי הַתַּחֲזִיקוֹת כָּלֵם צְרִיכִים, וְעַקֵּר הַהִתְחַזְּקוֹת זֶה עַל אֲמוּנָה — לְהֵאֲמִין שֶׁהַכֹּל לְכָל אֲלָקוֹת גָּמוּר הוּא, וְדוּמָם, צוּמָח, חֵי, מְדַבֵּר, זֶה לְבוֹשׁ לְגִבִּי אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְעַל-יַדֵּי אֲמוּנָה טְהוּרָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, יְבוֹא לִידֵי שְׂמִחָה אֲמֵתִית, לְהִיּוֹת שֵׁשׁ וְשִׁמּוֹחַ בְּעֵשִׂית כָּל מַצְוֵה וּמַצְוֵה, וּבְפֶרֶט לְהִיּוֹת שְׂמִחַ וְטוֹב לֵב בְּדַבְּקוֹת בְּעַת הַתְּפִלָּה, וְאִז אִם יִהְיֶה רְאוּי, מִמִּילָא יְבוֹאוּ לְפָנָי עֲיִנָיו כָּל הַשְּׂמוֹת וְהַיְחוּדִים הַשְּׂיִכִים לְכָל שֵׁם מְשֻׁמוֹת הַבְּרָכוֹת וְהַפְּסוּקֵי דְזִמְרָה וְכוּ', וּמְכָל פֶּרֶט מִפְּרִטֵי הַתְּפִלָּה, וְכֵן מְכָל בְּרַפְתַּת הַמַּצְוֹת וְכוּ', יֵאִירוּ לְפָנָי עֲיִנָיו לְבַד הַשְּׂמוֹת, וְלֹא יִצְטָרֵךְ לְהַסְתַּכֵּל בְּסֻדְרוֹ [כְּמוֹ הַתְּרַנְּגוּל בְּנִסְחַת בְּנֵי אָדָם...] הַשְּׂמוֹת צְרִיכִים לְבוֹא לְבַד אִם יִזְכֶּה.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוּמָךְ וְטוֹבְתְךָ כָּל הַיָּמִים...

י"ז כד.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר תצווה, ז' אדר ה'תנשא"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח לְנִצָּח.

מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי.

זְכוֹר תִּזְכֹּר, שְׁיִהְיֶה צְרִיף תְּמִיד לְרָצוֹת לְהִיּוֹת צְנוּר הַמְשָׁפִיעַ שְׁפַע לְנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְזֶה מְאֹד חָשׁוּב בְּעֵינָיו יִתְבָּרֵךְ, כִּי בְּאַמֶּת הוּא יִתְבָּרֵךְ אֵין סוּף, הֵינּוּ אִוְרוֹ אֵינּוּ מְצַמְצֵם בְּשׁוּם דְּבָר, וְאֶפְלוּ הַסְּפִירוֹת הַקְּדוֹשׁוֹת שֶׁהֵן: כְּתָר, חֲכָמָה, בִּינָה, חֶסֶד, גְּבוּרָה, תְּפָאֶרֶת, גִּצְחַת, הוֹד, יְסוּד, מְלָכוּת, הֵן מְצִיאוֹת, אָבֵל אֵין אָנוּ מִתְעַסְקִים בְּמַהוּתָם, עִם כָּל זֹאת גַּם כָּל סְפִירָה לְגַבֵּי כָּל הָעוֹלָם הִיא אֵין סוּף בְּלִי שׁוּם גְּבוּל וְצִמְצוּם, וְלָכֵן שָׁתַל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא צִדִּיקִים בְּכָל דוֹר וְדוֹר, שֶׁהֵם יִמְשִׁיכוּ אֶת כָּל הַבְּרָכוֹת לְעוֹלָם, שֶׁהֵם יִהְיוּ הַצְּנוּרוֹת. וְזֶה שְׁאֲמָרוֹ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (חֲגִיגָה יב:): כָּל הָעוֹלָם עוֹמֵד עַל עַמּוּד אֶחָד וְצִדִּיק שְׂמוֹ; כִּי הוּא הַמְשָׁפִיעַ לְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ בְּכֻלּוֹ, וְלָכֵל בֵּר יִשְׂרָאֵל בְּפָרְט, כִּי בּוֹ יֵשׁ לְכָל אֶחָד עֲדִין הַשְּׁגָה וְכוּ', וְזֶה שְׁבִנֵי-אָדָם טוֹעִים (כָּל אֶחָד חוֹשֵׁב עַל הַזּוּלָתוֹ, (עֵין לְקוּטִי-מוֹתֵבֵרֵן, חֶלֶק ב', סִימָן קטז); וּבְאַמֶּת הַצִּדִּיק הוּא בְּטָל וּמְבֹטָל אֶל הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא לְגַמְרֵי, בְּבִטּוֹל כָּל הַרְגָשׁוֹתָיו, אֲשֶׁר מִבְּחוּץ אֵין רוּאִים אֶת זֹאת בְּשׁוּם פָּנִים וְאֶפֶן שְׁבַעֲוֹלָם, כִּי מִבְּחוּץ הוּא נִדְמָה כְּמוֹ אֲחֵרִים וְכוּ', וּמִזֶּה בָּא, שְׁדִיָּקָא בְּצִדִּיקִים קְדוֹשִׁים מְזַלְזָלִים בְּיוֹתֵר, כִּי אֵין לְאֶף אֶחָד הַשְּׁגָה בּוֹ, מֵאַחֵר שֶׁהוּא אֵין בְּעֵינָיו עֲצָמוֹ, מֵה שְׂאֵין בֵּן בְּמִפְרָסְמִים שֶׁל שְׁקָר יֵשׁ לְכָל אֶחָד תְּפִיסָה וְהַשְּׁגָה, כִּי הוּא עֲדִין לֹא רָחוּק מֵהֶם וְכוּ', וְכֵן כָּל אֶחָד כְּפִי תַאֲוָתוֹ וְגִשְׁמִיּוֹתוֹ יֵשׁ לוֹ שְׂיִכוּת אֶל הָאָדָם הַזֶּה, וְעַל-כֵּן אוֹחֲזִים מִמֶּנּוּ, כִּי הֵם אֵינָם רָחוּקִים מֵהֶם, וְלָכֵן אֵלוֹ הַצִּדִּיקִים הַדְּבָקִים בָּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְהֵם הַצְּנוּר הַמְשָׁפִיעַ טוֹב לְכָל הָעוֹלָם

כּלוּ בְכָל־ל, וּלְכֹל עַם יִשְׂרָאֵל בְּפֶרֶט צְרִיכִים הַתְּחַזְּקוֹת עֲצוּמָה, שְׁלֹא תִחְלַשׁ דַּעַתְם וְהִשְׁגַּתְם מִשׁוּם בְּרִיָּה.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז כה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תְּצַוֶּה, ז' אָדָר ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּעֵנִין פְּנוּת עַל ה'תְּקוּן הַכְּלָלִי וְכוּ', מֵה שִׁיף לִירֵד אֶל עַמֶּךָ סוּדוֹת רַבְּנוּ יו"ל, שֶׁהוּא בְּעֲצָמוֹ אָמַר: מִיּוֹם בְּרִיאַת הָעוֹלָם לֹא הָיָה אָדָם שִׁיעֵסֵק בְּתִקּוּן זֶה, הַרְבֵּה רָצוּ וְהַרְבֵּה כָּבַר הַשִּׁיגוֹ קֶצֶת, אֲבָל רַק מִקֶּצֶת מִן קֶצֶת זָכוּ אֶל קֶצֶת וְכוּ', וְלִי נִתֵּן הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַכֹּל אֶל הַשְּׁלֵמוֹת בְּתִכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת, וְלָכֵן לֹא שִׁיף לוֹמַר שְׁאֵלֹו הֵן הַפְּנוּת וְכוּ' וְכוּ', אֲבָל לְדָרֵשׁ, יְקַבֵּל שְׂכָר כָּל אֶחָד כְּפִי עֵנִינוּ.

הַמְּצַפֶּה לְרֵאוֹתָךְ בְּקָרוֹב.

י"ז כו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תְּצַוֶּה, ז' אָדָר ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ הָאָרוּךְ עִם הַצְּרוּפִים וְכוּ'.

מָה אָמַר לָךְ! כְּבֹר גְּלִיתִי אֶת דַּעַתִּי בְּעֵנִין הַפְּתִק וְכוּ', שְׁזֵה כְּתַב יְהוּדֵי בְּשֵׁם ר' יוֹאֵל אֲשֶׁכְּנֶזֶי יו"ל, וְזֵה בְּרוּר, וְגַם בְּנוֹ הַעֵיד עַל זֶה וְכוּ', וּמַחֲמַת שְׁאֲנִי רוֹאֶה שְׂרָבִים גְּדֻבָּקוּ בְּהַשְּׁטוֹת הַזֹּו וְכוּ', וּכְדִי לֹא לְהַרְבוֹת בְּמַחֲלָקָת, כְּבֹר כְּתִבְתִּי מִסְפִּיק מְזֵה, וְאֵין לְחַזֵּר עַל כֵּן בְּכֹל פְּעַם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לְכַלְנוּ רְפוּאָת הַנְּפֹשׁ וְהַגּוּף גַּם יַחַד, וְאִם יוּצֵא מִמֶּה שֶׁפְּתַבְּתִי מִחֲלָקֶת וְכוּ', לֹא פְדָאִי כָּל הָעֲנָנִים, כִּי שְׂנוּאָה הַמְּחַלְקֶת וְכוּ', וְאִי אֶפְשֶׁר לִי־שֶׁר אֶת כָּל הָרָאשִׁים, יֵאָחֵז כָּל אֶחָד בְּרַכּוֹ... הָעֶקֶר הוּא הַתְּבוּדָּה, שְׁנֵה הַמְּפַתַּח אֶצֶל רַבְּנוּ ז"ל, וְעַל-יְדֵי הַתְּבוּדָּה תִּחְקַק בּוֹ אֲמֶת (עֵינִי לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ט', וְסִימָן קיב); וְאֲמֶת זֶה רַק הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא (עֵינִי לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן נא); וְיָמִי שֶׁחֶפְצִי בְּאֲמֶת, תִּתְגַּלֶּה אֵלָיו הָאֲמֶת.

הַמְצַפֶּה לְרֵאוֹתָךְ בְּקִרְוֹב...

י"ז כז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תְּצִוָּה, ז' אָדָר ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיָּקָר וְהַנְּעֻלָּה ... נִרוֹ יֵאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

דַּע לָךְ, מִי שֶׁשִּׁיף אֵלֶיךָ — יָבוֹא אֵלֶיךָ, וְאִתָּה לֹא צָרִיךְ לְרוּץ אַחֲרָיו, וְיָמִי שֶׁאֵינִי שִׁיף אֵלֶיךָ, לֹא יוֹעִיל אֶפְלוּ שֶׁתְּרוּץ אַחֲרָיו, כִּי לֹא תִפְעַל כְּלוּם. וְלִכֵּן בָּרַח לָךְ רַק אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְזוֹ צָרִיכָה לְהִיּוֹת עֲבוּדָתְךָ כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ, רַק לְהַמְשִׁיךְ עֲצָמְךָ אֵלָיו יִתְבַּרַךְ, אֲשֶׁר אֵין עוֹד טוֹב מִזֶּה.

וְצָרִיךְ שֶׁתִּדַּע, שֶׁהַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְבַּרַךְ מְשַׁנָּח בְּהַשְׁגָּחָה פְּרִטִי פְּרִטִית, לְכָל אֶחָד יֵשׁ שְׂרֵשׁ, וְהַשְׂרֵשׁ יֵשׁ לוֹ עֲנָפִים, וְהָעֲנָפִים יֵשׁ לָהֶם עָלִים וְכוּ', כְּמוֹ-כֵן הַנְּשֻׁמוֹת מִי שֶׁרַק שִׁיף אֵלֶיךָ — יָבוֹא אֵלֶיךָ, אֶל תְּדַאֵג וְאֶל תִּעְשֶׂה שׁוּם הַשְׁתַּדְּלוּת שֶׁבְּעוֹלָם.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ וְטוֹבָתְךָ כָּל הַיָּמִים...

י"ז כח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְפָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תְּצַוֶּה, ז' אָדָר ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיָּקָר וְהַנְּעֻלָּה ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַרְגַּל עֲצֻמָּךְ לַעֲשׂוֹת גְּמִילוּת חֶסֶד לְכָל בֵּר יִשְׂרָאֵל, וּבִפְרָטִיּוֹת
לְאִשְׁתְּךָ וּלְדִידֶיךָ, וְשֹׁבֵר אֶת הָאֲכֹזְרִיּוֹת שֵׁשׁ בָּךְ וְכוּ', וּכְמוֹ שֶׁאָמַר
רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ד'), אֲשֶׁר כָּל מִי שֶׁרוֹצֵה לַעֲשׂוֹת
צְדָקָה וְחֶסֶד, צָרִיף לְשֹׁבֵר אֶת מִדַּת הָאֲכֹזְרִיּוֹת שָׁבוּ, כְּמוֹ שֶׁפְּתוּב
(מְלָכִים-א' יז, ד): "וְאֵת הָעוֹרְבִים צוִיִּיתִי לְכָל־כְּלֶיךָ", כִּי טָבֵעַ שֶׁל עוֹרֵב
שֶׁהוּא אֲכֹזֵר, וְדִיקָא הוּא כָּל־כָּל אֶת אֱלֵיהּ הַנְּבִיא, כְּמוֹ-כֵן צָרִיף כָּל
אֶחָד לְשֹׁבֵר אֶת הָאֲכֹזְרִיּוֹת שֵׁשׁ בּוֹ, וְכֵף יִתֵּן צְדָקָה בְּשִׁפְעוֹ, אֲשֶׁרִי
לוּ!

כְּדָאֵי שֶׁתֵּאמַר אֶת הַתְּפִלָּה בְּלְקוּטִי-תְּפִלוֹת עַל תּוֹרַה ד', וְשֵׁם
תְּרָאָה נִפְלְאוֹת עַל נִקְדָּה זוּ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ וְטוֹבְתְּךָ כָּל הַיָּמִים...

י"ז כט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְפָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תְּצַוֶּה, ז' אָדָר ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיָּקָר לִי ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח לְנִצָּחַת.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנַחְנוּ צָרִיכִים לְשִׂמְחָה מְאֹד, שֶׁזְּכִינוּ לְהִיּוֹת אֶצְל רַבֵּנוּ ז"ל בְּאוֹמֵן
עַל רֵאשׁ הַשָּׁנָה, וּבִפְרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבֵּנוּ ז"ל: "מִי שֶׁהֵיָה אֶצְלוֹ בְּרֵאשׁ
הַשָּׁנָה, רָאוּי לוֹ לְשִׂמְחָה כָּל הַשָּׁנָה" (עֲמֵן חַיִּי-מוֹהֲר"ן, סִימָן תג). וְלִכֵּן בְּזֵה

ראוי להחיות עצמנו, שזכינו להיות אצל רבנו ז"ל בראש השנה, ואם אין האדם שמח עם הראש השנה של רבנו ז"ל, סימן שנפגמה אצלו האמונת חכמים.

מהרבנ"ת ז"ל אמר: כל אחד שהיה אצל רבנו ז"ל בראש השנה, יש לו חלק בגאולה העתידה. ורואים דבר נפלא מאד, אשר על ראש השנה הזה הגיעו יהודים מכל חלקי העולם וכו', אנשים שנראים רחוקים לגמרי וכו', למדים מפאן, שרבנו ז"ל יכול לתקן את כלם, ואין לנו להתבלבל כלל משום בריה וכו', כי כלם באו לתקון ולא אכפת מוצאו וכו' או מקומו שאוחז בזה וכו', כי רבנו ז"ל מתקן את כלם, ועוד יהיה זמן, שיבואו מכל חלקי העולם, פשוטו כמשמעו, וכל מיני טפוסים שבעולם יבואו וכו', כי כלם צריכים תקון.

ודבר זה אי אפשר להסביר, ואף שעכשו צוחקים מכל זה, יבוא יום ויראו את אמתת דברי. אני זוכר בשעה שהדפסתי בפעם הראשונה את הספר "פעלת הצדיק" תולדות רבנו ז"ל, ובקטע האחרון מובא שם, שעוד יהיה זמן שציון רבנו ז"ל יהיה פתוח לרוחה, והיה זה בשנת תשל"ח, וכלם צחקו ממני, ועשו כל מיני צחוק וליצנות וכו', ועכשו בשנת תשנ"א שנפתח כבר הציון, שחשבו מה שחשבו וכו', ודברו מה שדברו וכו', אינם יודעים היכן להחביא את בשתם.

ויש הרבה לדבר עוד מציון רבנו ז"ל [אף כבוד השם הסתר דבר], יהיה נעשה עוד בציון רבנו ז"ל מה שיהיה נעשה וכו', יבואו רבבות רבבות אנשים וכו', וכל אלו שירצו להיות בעלי בתים על ציון רבנו ז"ל, וירצו למשל וכו', רבנו ז"ל נפילם אחד אחר השני וכו', כי סוד ציון רבנו ז"ל הוא ענין של למעלה מהמקום וכו', והוא סוד (סוטה לה): "הארון נושא את נושאינו", על ציון רבנו ז"ל אין אף אחד בעל-הבית וכו', רבנו ז"ל הוא מתנה לכלל נשמות ישראל, ולבסוף כלם יבואו לשם, כדי לקבל תקונם הנצחי, יראו

עֵינֵינוּ וַיִּשְׂמַח לִבֵּנוּ וְתִגַּל נַפְשֵׁנוּ בְּהַתְגַּלוּת צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל לְכֹל הָעוֹלָם כְּלוּ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ וְטוֹבְתְךָ כָּל הַיָּמִים...

י"ז ל.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תְּצַוֶּה, ז' אָדָר ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטּוֹב מִמֶּךָ, אֵיךְ שְׂאֵתָה זוֹכָה וּמְזוּכָה אֶת הַרְבִּים לְחַלֵּק אֶת הַיַּיִן וְהַחֲלוֹת לְכָבוֹד שְׁבַת-קִדְּשׁ, יַעֲזוּר לְךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּזָכוֹת זֶה, שְׁלֵא תַחֲסוּר לְךָ אַף פַּעַם פְּרִנְסָה, וַיִּשְׁפַּע עָלֶיךָ שְׁפַע דְּקִדְּשָׁה. הַעֲקֵר רְאֵה לְבָלוֹת אֶת זְמַנְךָ הַיָּקָר בְּתוֹרָה וּבְהַתְּבוּדוֹת, כִּי רַק זֶה מַה שְׁנֹשָׂאָר לְאָדָם, וַיּוֹתֵר מְזֵה הַכֹּל וְרַעוּת רוּחַ. אֲשֶׁרֵנוּ, שְׁאֲנוּ יוֹדְעִים מְרַבִּי אֲמַת כְּזֶה, רַבִּי נוֹרָא וְנִפְלָא כְּזֶה, טוֹב לְהוֹדוֹת לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל הַחֲסוֹד חֲנָם שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז לא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תְּצַוֶּה, ז' אָדָר ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִשְׂתוֹקֵק לְשִׁמְעַ הַטּוֹב, וְאֵיךְ שְׂאֵתָה מְחֻזָּק אֶת עֲצָמְךָ בְּעֵתִים הַלְלוּ, הַעֲקֵר רְאֵה לְהַתְּבוּדָד עֲצָמְךָ עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר זֶהוּ הַעֲקֵר, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׂמִדְּבָרִים עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, הוּא הַצְּלִיחָה נְצִיחִית, הַצְּלִיחָה כְּזוֹ, שְׂאֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאִם הָיוּ בְּנֵי-אָדָם יוֹדְעִים מַעֲלַת הַשִּׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ, הָיוּ עוֹסְקִים בְּזֶה כָּל הַיּוֹם כְּלוּ, וְר' אַבְרָהָם בֶּר' נַחֲמָן ז"ל (בְּעַל מַחְבֵּר סֵפֶר "בְּאוֹר הַלְקוּטִים"),

אמר פעם לאחד מאנשי שלומנו: הפה של האדם נדמה כפתחנת קמח, וכל זמן שטוחן, יוצא מזה קמח וסלת, וברגע שמפסיק לטחן, מפסיד את הקמח והסלת וכו', כמו-כן הוא הדבור, כל זמן שהאדם מדבר עמו יתברך, הרי זה זוכה לעלות ולהתעלות מעלה מעלה וכו', וברגע שפוסקים — מפסידים וכו', ועל-פן ראה להתבודד עצמו בלילה בחוץ, ואז תצליח דרכך, ובפרט אתה שהנך גר ממש סמוך להר, בנגל לך לקיים מפעם בפעם הנעור בלילה והמהלך בדרך יחידית, כמו שפרש רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן נב): ראה לכתב לי כמה שורות, וממש תחיני.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ז לב.

בעזרת השם יתברך, יום ששי לסדר תצוה, ח' אדר ה'תנשא"א.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד שמחתי לשמע את הדיו"ח מה שקורה אצל אגדת נשות חסידי ברסלב.

ראי לעזר למבצע "משלוח מנות", שיהיה בהצלחה גדולה, הצלחה מפלגת. העקר ראוי שיהיה שלום ואהבה ואחדות בין נשות אנשי שלומנו, ואז תצליחו בכל דרככם, פי העקר תלוי באהבה ובשלום, פי רק בזה תלוי הצלחת האדם בין בגשמיות ובין ברוחניות.

ראי לעזר את נשות אנשי שלומנו, שתתפללנה בעבורי, ואהיה לך אסיר תודה.

המאחל ברכה והצלחה מן השמים...

י"ז לג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְפָּרֵךְ, יוֹם שְׁשִׁי לְסֵדֶר תְּצַנֶּה, ח' אָדָר ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ. רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצֻמְךָ בְּכֹל מִיַּי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וּבִפְרִט עֲכָשׁוּ בַּחֲדָשׁ הַשְּׂמִיחָה, אָסוּר לִפְלֹ בְּדַעְתּוֹ כָּלֵל מִכֹּל מָה שְׁעוֹבֵר עָלָיו, כִּי בְּזֵה הָעוֹלָם עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מָה שְׁעוֹבֵר, וְעַקֵּר גְּדֻלַּת הָאָדָם גְּמֻדָּת כְּפִי שְׂזוּכָה לְחִזּוֹק אֶת עֲצֻמוֹ וּלְהִחְזִיק מִעֲמֹד, וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוּם דְּבַר שְׁבַעוּלָם. עֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי עַל-יְדֵי שְׂמִיחָה תִּזְכֶּה לְעֵבֵר עַל הַכֹּל. וְעַקֵּר הַצְּלַחַת הָאָדָם הוּא רַק עַל-יְדֵי שְׂמִיחָה, וְכֹל מִי שְׁשָׂמַח יוֹתֵר הוּא מְצַלִּיחַ יוֹתֵר, כַּאֲשֶׁר גָּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר עַל-יְדֵי שְׂמִיחָה מְצַלִּיחִים. וְהִיָּה טוֹב מְאֹד, שְׂתִלְמַד בְּכֹל יוֹם בְּסִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת שְׂמִיחָה, וּלְבַקֵּשׁ מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל פֶּרֶט וּפְרִט שְׂכַתוֹב שֵׁם, כִּי "סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת" הוּא שְׁלַחַן עֲרוּךְ שֶׁל מִדּוֹת, וְצִרְיָכִים לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְקַיֵּם כָּל הַנֶּאֱמָר שֵׁם.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז לד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְפָּרֵךְ, יוֹם שְׁשִׁי לְסֵדֶר תְּצַנֶּה, ח' אָדָר ה'תנש"א.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה.

אֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת זְכוּתְךָ בְּשָׂמִים, שְׂאֵת עוֹזְרַת לְבַעֲלָךְ שֵׁיִשֵּׁב וַיִּלְמַד תּוֹרָה, כִּי חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אוֹמְרִים, שְׂהָאִשָּׁה מִתְחַלֶּקֶת עִם בַּעֲלָהּ שְׂוָה בְּשְׂוָה עִם הַתּוֹרָה שְׂלוּמֵד, וְעַל-כֵּן זְכוּתְךָ גְּדוּלָה מְאֹד מְאֹד עַל שְׂאֵת עוֹזְרַת לְבַעֲלָךְ שְׂיוֹכֵל לְלַמֵּד.

הַעֲקֵר אֵל תְּדַאֲגִי, עוֹד תִּזְכֶּי לְדִירָה פְּרָטִית, וְלֹא תִצְטָרְכִי לְגוֹר

אָשֶׁר יִזְזֵה לָהּ — יִזְזֵה לּוֹ בְּנִחָל קֵא

בְּשִׁכְנוּת, וְיִשְׁפַע עָלֶיךָ שְׁפַע בְּרָכָה וּפְרֻנְסָה מְרֻבָּה, וְלֹא תִצְטָרְכִי לְבָרִיּוֹת כָּלֵל, אֲדַרְבָּה עוֹד תִּזְכִּי לְהַמְשִׁיךְ שְׁפַע לְאַחֲרִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתִּצְלִיחוּ בְּחַיֵּיכֶם, וְיִהְיֶה לְכֶם כָּל טוֹב.

הַמְּאַחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

יִזְזֵה לָהּ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁמַיִם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שֵׁשִׁי לְסֵדֶר תְּצַנְהָ, ח' אָדָר ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוֹ יֵאִיר.

רְאֵה לְחִזְק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִינֵי אִפְגִּים שְׁבַעוּלָם לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׁמְחָה, וּבִפְרֻט עֲכָשׁוּ בְּחֻדְשׁ הַשִּׁמְחָה, אֲשֶׁר עַל-יְדֵי שִׁמְחָה זוֹכִים לְהַעֲשׂוֹת כְּלֵי לְקַבֵּל בּוֹ אֹר וְרוּחַנִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֹקוֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׁזוֹכָה לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה פּוֹתַחַת צְנוּרוֹת חֲדָשִׁים לְאָדָם. וְעַקֵּר הַשִּׁמְחָה צָרִיךְ שֶׁיִּהְיֶה כָּל-כֶּף מְלֵא שִׁמְחָה, עַד שֶׁיִּכּוֹל לְהַשְׁפִּיעַ גַּם עַל זוּלָתוֹ, וְלִכֵּן רְאֵה לְשַׂמַּח וּלְבַדַּח אֶת כָּל עַם יִשְׂרָאֵל, וּבִפְרֻט בְּעַתִּים הַלְלוּ, שְׁנִמְצָאִים בְּמִצְבֵי מְאֹד קָשָׁה, וּשְׁכַרְךָ יִכְפַּל בְּשָׁמַיִם, כִּי אֲצַלּוּ יִתְבַּרֵךְ מְאֹד יִקָּר אָדָם הַמְשַׂמַּח אֶת זוּלָתוֹ, וּבְזָכוֹת הַשִּׁמְחָה שֶׁתִּשְׂמַח אֶת אַחֲרִים, תִּשְׁפַע גַּם עָלֶיךָ שִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה תְּבִיא לָךְ פְּרֻנְסָה בְּשִׁפְעָה.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

יִזְזֵה לּוֹ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁמַיִם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שֵׁשִׁי לְסֵדֶר תְּצַנְהָ, ח' אָדָר ה'תנש"א.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה.

רְאֵי לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמוֹךָ עֲכָשׁוּ מְאֹד מְאֹד, וּתְחִזְקִי אֶת בְּעֶלְךָ,
שְׂיוּכַל לְלַמֵּד תּוֹרָה, וּבְזִכּוֹת זֶה יִשְׁפַע עֲלֵיכֶם שְׁפַע בְּרָכָה וְהִצְלָחָה
בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם. וְגִדְל זְכוּתָהּ שֶׁל הָאִשָּׁה הַעֲזוּזָת לְבַעֲלָהּ, שְׂיוּכַל
לְלַמֵּד תּוֹרָה, אֵינן לְתֹאֵר וְאֵינן לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאִזּוּ הִיא מְתַחַלֶּקֶת עִם
הַתּוֹרָה שֶׁהוּא לּוֹמֵד.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי
שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ בְּכָל אֲשֶׁר תִּפְּנוּ, וְתִזְכּוּ
שֶׁתְּהִיָּה לְכֶם דִּירָה מְשֻׁל עֲצָמְכֶם, וְלֹא תִצְטָרְכוּ לְגוֹר בְּשִׁכְנוֹת,
וְתִשְׁפַע לְכֶם הַשְּׁפָעָה רַבָּה בְּפִרְנֹסָה, וְעוֹד תּוּכְלוּ לְפִרְנֹס אֶת אַחֵרִים.

הַמְּאַחַל לְכֶם בְּרָכָה וְהִצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז לו.

בְּעֲזֵרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשִׁי לְסֵדֶר תְּצִיָּה, ח' אָדָר ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שֶׁמְחַתִּי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב
מִמֶּךָ, וְכֵן הַסְפּוּרִים שֶׁל הַפְּצָה, וּכְבֹר נְדַפְסוּ, וְזֶה מְאֹד יָפָה, וּמִי יִתֵּן,
שֶׁתִּסְפֹּר עוֹד סְפּוּרִים, וְאִשְׁתָּךְ תִּכְתֵּב אֶת זֶה.

רְאֵה לְמִסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ לְהַפְיֵן אֶת סְפָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְלִקְרֹב
בְּנֵי-אָדָם אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר בְּזִכּוֹת זֶה תִזְכָּה לְבָנִים חַיִּים וְקַיָּמִים,
כַּמוּבָא (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן נג).

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתְפִלָּתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּכָל עֲנִיָּיִךְ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהִצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

פֶּה תִקְבַּל מִכְתָּבִים פְּרֻטִיִּים לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, רְאֵה לְמִסֵּר לָהֶם,
כִּי עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד עוֹבֵר מֵה שְׁעוֹבֵר — קִטְנוֹת וְחִלְשׁוֹת הַדַּעַת.

י"ז לח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שֵׁשִׁי לְסֵדֶר תְּצַנֶּה, ח' אָדָר ה'תנש"א.

שָׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיֶיהָ.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ, וּמְאֹד שִׂמְחָתִי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב מִכֶּם, אִיךָ שְׁעוֹשִׂים אֶצְלָכֶם תְּמִיד סְעֵדַת רֵאש־חֲדָשׁ, אֲשֶׁר בְּנֻדָּאֵי סוּף כָּל סוּף בְּזִכּוֹת זֶה תִּזְכּוּ לְבָנִים חַיִּים וְקַיָּמִים, וּתְבַשְּׂרֵי לִי תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

נָא וְנָא רְאִי לְחִזֵּק אֶת בְּעֵלְךָ, שְׂיִלְךָ לְלַמֵּד תּוֹרָה, כִּי אֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה הָעוֹזֶרֶת לְבַעֲלָהּ לְלַמֵּד תּוֹרָה, כִּי הִיא מִתְחַלֶּקֶת עִמּוֹ שׁוּהָ בְּשׁוּהָ.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֲנִי מִתְּפִלָּל וּמִבְּקֵשׁ בְּעַדְכֶם, שֶׁתִּפְקְדוּ בְּזֵרַע שְׁל קַיָּמָא, וּתְבַשְּׂרוּ לִי תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז לט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שֵׁשִׁי לְסֵדֶר תְּצַנֶּה, ח' אָדָר ה'תנש"א.

שָׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", תְּלַמִּידֵי "הַיְכָל-הַקְּדוֹשׁ", הַגְּרָיִם בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב", הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תְּמִיד, וְיִשְׁמְרֵם וְיִצְיִלֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! רְאוּ לְחִזֵּק אֶת עַצְמְכֶם מְאֹד מְאֹד לְהַחֲזִיק

אֶת עֲצַמְכֶם בְּיַחַד, וּבִפְרָט עֲכָשׁוּ קִדְּם פּוּרִים, שֶׁהֶמֶן הוּא עֲמָלֶק, מִתְפַּשֵּׁט לְאַרְבֵּה וּלְרַחֲבָה עִם פִּתְשִׁגָּן הַכֶּתֵב שָׁלוֹ, וְחוֹשֵׁב לְהַפְחִידֵנוּ עִם כְּזָבִיו וְכו'.

תֵּאֱמִינוּ לִי, אַחֵי וְרַעֵי הַיְקָרִים! שֶׁכָּלֵל יִשְׂרָאֵל עֲבָרוּ כְּבָר מֵצָבִים יוֹתֵר גְּרוּעִים, וּלְבִסּוּף תָּלוּ אֶת הֶמֶן עַל הַעֵץ, בֵּן יְהִיָּה נַעֲשֶׂה אֲצִלָּנוּ, שְׂנֹזְכָה לְרֵאוֹת כְּבָר בְּמִפְלֵת הַרְשָׁע מְרַשָּׁע סֵאדָם, אֲשֶׁר זוֹרֵק טִילִים בְּחוּצוֹת אֲרָצָנוּ הַקְּדוּשָׁה, וְזוֹרֵעַ פֶּחַד בֵּין עִם יִשְׂרָאֵל, וּבּוֹדָאֵי רַק בְּשָׁבִיל זֶה בְּעֲצָמוֹ רְאוּי לֹ שְׁתַּהַיָּה לוֹ מִפְּלֵה גְדוּלָה כְּמוֹ לְהֶמֶן בְּשַׁעֲתוֹ.

וּבִאֲמַת כָּלֵל יִשְׂרָאֵל סוֹבְלִים כָּל דוֹר וְדוֹר מֵהֶמֶן אַחַר, וּלְבִסּוּף יֵשׁ לָהֶם מִפְּלֵה, וְעַל-כֵּן רְאוּ לְהִתְפַּלֵּל יַחַד עַל מִפְּלֵת הֶמֶן הַרְשָׁע שֶׁבּוֹרְנוּ, וְנִזְכָּה כְּבָר לְשִׁמְעַ קוֹל שׁוֹפְרוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ.

נָא וְנָא רְאוּ לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם, שְׁמַבְצַע "מְשָׁלוֹחַ מְנוֹת" וְשִׁמְחַת פּוּרִים בְּחוּצוֹת יְבִנְאֵל יְהִיָּה בְּהַצְלָחָה מְרַבָּה, וְלַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי תְּכֵנִיּוֹת שֶׁל שְׂמֻחָה, אֲשֶׁר בְּזִכּוֹת הַשְׂמֻחָה שְׁתִּזְכּוּ לְשִׁמְחַ אֶת תּוֹשְׁבֵי הַמָּקוֹם, יְהִיָּה לְרַשָּׁע מִפְּלֵה גְדוּלָה.

רְאוּ וְתִשְׁתַּדְּלוּ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם לְגַמֵּר וּלְסַיֵּם מִסְכַּת מַגְלָה עַד פּוּרִים, אֲשֶׁר בְּזִכּוֹת סִיּוּם מִסְכַּתָּא, נִזְכָּה לְהַכְנִיעַ אֶת הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, אֲשֶׁר רְאִישֵׁי תְבוֹת מְשָׁמוֹ: ס'יּוּם מ'סְכַתָּא אֵינן לַעֲשׂוֹת, וְעַל-יְדִי-זֶה שְׂזוֹכִים לְסַיֵּם מִסְכַּתָּא, הוּא מִתְבַּטֵּל לְגַמְרֵי. הַעֲקָר אֵל תִּירָאוּ וְאֵל תִּפְחָדוּ מִשׁוּם דְּבָר שְׁבַעוּלָם, כִּי גְדוּל אֲדוּנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְזֶהוּ הַנְּסִיּוֹן שְׁלָנוּ, אֲשֶׁר מְנַסִּים אוֹתָנוּ מִן הַשְּׂמִים, לְרֵאוֹת אֵיךְ נִחְזִיק מִעֲמָד. וְאֵנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁעוֹד נְסַפֵּר הַכֹּל בְּשִׂמְחָה, יְרָאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׂמַח לְבָנוּ וְתִגַּל נִפְשָׁנוּ בִישׁוּעָתוֹ וְתִבְרָךְ, וּבִפְרָט הַשְּׁבֵת הַקְּדוּשָׁה הַזֹּאת נִקְרְאָת "שְׁבֵת זְכוֹר", שֶׁעֲלֵינוּ לְזַכֵּר אֶת מַעֲשֵׂה עֲמָלֶק. וְצָרִיכִים לַעֲסֹק בְּמַחֲמַת עֲמָלֶק, וּבְזִכּוֹת שְׂמִיעַת פְּרִשְׁתַּ זְכִירַת עֲמָלֶק, נִזְכָּה כְּבָר לְהוֹשִׁיעַ בִישׁוּעַת עוֹלָמִים.

הַעֲקֵר אֶל תְּשִׁימוּ לֵב לְכֹל הַשְּׁטוּיּוֹת שֶׁלוֹ, שֶׁבּוֹדָאֵי תִהְיֶה לוֹ מִפְּלֵה גְדוֹלָה.

מָה לַעֲשׂוֹת? זֹו קִלְפָּה עֲצוּמָה כְּמוֹ סָאדָם חוּסִין, שְׂאָף שֶׁהֶאֱמַרְיָקָאִים מְפָצִיעִים וּמְפַגְיִים אוֹתוֹ, הוּא עֲדִין חַי, אֲבָל אֲנִי מְקַנְיָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁעַד פּוּרִים כָּבֵר נִשְׁמַע בְּשׁוּרוֹת טוֹבוֹת, וְכֵן לְעִנְיָנֵינוּ, וְדִי לְחַפִּימָא.

הַעֲקֵר רְאוּ לְחִזְק אֶת עֲצֻמְכֶם לְלַמַּד בְּכֹל יוֹם כַּמָּה דְפִים גְּמָרָא וּמִסְכַּת מְגִלָּה, וְכֵן תֵּאמְרוּ כַּמָּה דְפִים זֶהר וְתִקוּנִים, וְעוֹד תִּרְאוּ נְסִים נְגִלִים שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲשֶׂה עִמָּכֶם מִן הַשָּׁמַיִם.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז מ.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שֶׁבֶת-קַדְשׁ לְסִדְר תְּצוּהָ, ט' אָדָר ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", תְּלִמִּידֵי "הַיְכָל-הַקְדוֹשׁ", הַגָּרִים בְּ"יְבִנְאֵל עִיר בְּרִסְלָב", הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, וְיִשְׁמַר אוֹתָם תָּמִיד מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל נִגַע וּמַחֲלָה, וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם תָּמִיד.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! רְאוּ לְחִזְק אֶת עֲצֻמְכֶם בְּכֹל מִינֵי אָפְגִים שֶׁבְּעוֹלָם בְּפָרֵט בְּשָׁבוּעַ הַזֶּה, שְׂאֲנִי מְקַנְיָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּשְׁמְעוּ בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, שֶׁתִּהְיֶה מִפְּלֵה גְדוֹלָה לְסַמ"ך-מ"ם הַעִירָקִי, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁכָּל הַשּׁוֹנְאִים בְּיַחַד תִּהְיֶה לָהֶם מִפְּלֵה אַחַת.

מָאד מָאד אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם לְהִתְפַּלֵּל בְּעִבּוּר בְּנִין בֵּית-הַמִּדְרָשׁ הַגְּדוֹל, כִּי כְּפִי הַנְּרָאָה הָאֲשׁוּרִים הֵם כָּבֵר בְּדִרְךָ, אֲבָל אֲנַחְנוּ מְאֻמִּינִים בְּגֵי מְאֻמִּינִים, שֶׁהַכֹּל תְּלוּי בְּיַד הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֲצֻמוֹ, כִּי הוּא יִתְבָּרַךְ מַעֲמִיד אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֻסָּד וּבְרַחֲמִים, בְּצִדֵּק וּבְמִשְׁפָּט,

ובכל תנועה ותנועה שם אלוֹפוֹ של עולם. ועל-פֶּן עלִינוּ רק לפְּנוֹת אליו יתְּבַרֵךְ, וְלִכֵּן רָאוּי לָכֶם לְנַדֵּב תְּפִלָּה בְּצַבּוּר מִיַּחַדְתָּ בְּכֹל יוֹם עַל-כָּל-פָּנִים חֲמֵשׁ דְּקוֹת — לְבַקֵּשׁ עַל בְּנֵי בֵּית-מִדְרָשׁ הַגָּדוֹל, אֲשֶׁר מְאֹד מְאֹד נִצְרָךְ לָנוּ, כִּי צָר לָנוּ הַמְּקוֹם מְאֹד, תְּהִלָּה לְאֵל, וּבִפְרָטִיּוֹת שְׁעוֹמְדִים לְהַפְגִּס לְגוֹר, בְּעִזְרַתוֹ יתְּבַרֵךְ, עוֹד מֵאוֹת מִשְׁפָּחוֹת שֶׁל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְחֹסֵר לָנוּ מְקוֹם בְּעַבּוּר כָּלֵם, כִּי גַם עֲכָשׁוּ צָר הַמְּקוֹם מְלֵהכִיל כֹּל הַמִּשְׁפָּחוֹת, וְעַל-כֵּן צָרִיכִים לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יתְּבַרֵךְ, וּבִזְכוּת תְּפִלַּת רַבִּים בְּיַדֵּי נִזְכָּה לְפַעַל יִשׁוּעָה שְׁלֵמָה, כִּי מֵה שֶׁתְּפִלָּה פּוֹעֶלֶת, שׁוֹם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם אֵינּוּ פּוֹעֵל, וְאַף שֶׁנִּרְאָה הַדְּבָר כְּחֵלוֹם, וּבִפְרָטִיּוֹת שֶׁהֵסֵמ"ךְ-מ"ם עוֹמֵד לָנוּ עַל הַדֶּרֶךְ, אֲבָל יֵשׁ כָּלֵל מֵהַצְּדִיקִים, שֶׁכָּל דְּבָר שֶׁבִקְדֻשָּׁה בָּא בְּכַבְדוֹת וּבְמַנִּיעוֹת גְּדוֹלוֹת, כִּי הֵסֵמ"ךְ-מ"ם מְאֹד מִפְּחַד שְׁיִהְיֶה בֵּית-מִדְרָשׁ עֲנָקִי, שְׁיִהְיֶה מוֹאָר יוֹמָם וְלַיְלָה עֲשָׂרִים וְאַרְבַּע שְׁעוֹת, שְׁיִלְמְדוּ שֵׁם תּוֹרָה בְּהַתְמַדָּה, וְיִתְפַּלְלוּ שֵׁם מְנַיֵן אַחַר מְנַיֵן, וְעַל-כֵּן הוּא עוֹשֶׂה מֵה שְׁעוֹשֶׂה, וְשֵׁם לָנוּ רַגְלִים וְכוּ', וּמוֹנֵעַ וּמַעֲכֹב בְּכֹל מִיָּנִי נְכֹלֵי עַרְמוּמִיּוֹת וְכוּ', עִם כֹּל זֹאת מַעֲלַת הַתְּפִלָּה כָּל-כָּף גְּדוֹלָה, וּבִפְרָט תְּפִלַּת הַצַּבּוּר, שְׁאִינָה חוֹזֶרֶת רִיקָם. לִכֵּן רָאוּ לְהַתְּפַלֵּל בְּיַחַד בְּכֹל יוֹם עַל דְּבָר זֶה, וְכֵן כָּל אֶחָד וְאֶחָד יִבְקֹשׁ עַל זֶה בְּשַׁעַת הַתְּבוּדָדוֹתוֹ, וְאַז תִּרְאוּ נִסִּים נְגָלִים שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּנוּ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

רָאוּ לְחַזֵּק אֶת עֲצַמְכֶם לְלַמֵּד תּוֹרָה בְּהַתְמַדָּה רַבָּה, אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה מִזֶּה, וְתַעֲשׂוּ בְּכֹל פֶּעַם הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה לְלַמֵּד בְּחֻשָּׁק חֲדָשׁ. וְחַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פְּרָשָׁה צו, סִימָן ח'): מֵה דְגִים הִלְלוּ גְדִלִים בַּמַּיִם, כִּיִּן שְׁיִוְרְדַת טְפָה אַחַת מְלַמְעֵלָה, מְקַבְּלִין אוֹתָהּ בְּצַמְאוֹן כְּמִי שֶׁלֹּא טַעַמוּ טַעַם מַיִם מִימֵיהֶן, כִּיִּן הֵן יִשְׂרָאֵל, גְּדִלִין בַּמַּיִם בַּתּוֹרָה, כִּיִּן שֶׁהֵן שׁוֹמְעִין דְּבָר חֲדָשׁ מִן הַתּוֹרָה, מְקַבְּלִין אוֹתוֹ בְּצַמְאוֹן כְּמִי שֶׁלֹּא שָׁמְעוּ דְּבָר תּוֹרָה מִימֵיהֶן, עֵינֵי שָׁם.

וְלִכֵּן רָאוּ לֹא לְהִיּוֹת בְּטֻלָּנִים, רַק לְהַתְּחִיל לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם בְּחֻשָּׁק חֲדָשׁ תּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, כִּי רַק זֶה מֵה שְׁיִשְׁאָר מֵאַתְנֵנוּ, וְיִוְתַר מִזֶּה הַכֹּל הֵבֵל וּרְעוּת-רוּחַ, כִּי מֵה נִשְׁאָר מֵהָאָדָם? רַק מֵה שֶׁזוֹכָה לְחַטֵּף תּוֹרָה וְתְּפִלָּה, כְּמֵאֲמַר הַתַּנָּא הַקְּדוֹשׁ (אַבוֹת פָּרָק ו'): אֵין מְלוּיִן

לוֹ לְאָדָם לֹא כֶסֶף וְזָהָב וְלֹא אֲבָנִים טוֹבוֹת וּמְרַגְלִיּוֹת, אֲלֵא תוֹרָה וּמִצְוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בְּלִבָּד; עַל-כֵּן רָאוּ לְהִתְמַיֵּד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְתַמְשִׁיכוּ עַל עֲצָמְכֶם אֹר וְחִיּוֹת זֵיו נֶעַם אֲלַקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי הוּא יִתְבָּרַךְ אֶחָד עִם הַתּוֹרָה, וְחִכְמִינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (אֲבוֹת פְּרָק ב'): אֵין לָךְ בֶּן חוֹרִין אֲלֵא מִי שֶׁעוֹסֵק בַּתּוֹרָה; כִּי מִי שֶׁעוֹסֵק בַּתּוֹרָה, מְמַשֵּׁף עַל עֲצָמוֹ אֹר וְזֵיו וְחִיּוֹת מֵאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִכְלָל בְּמָקוֹם שְׁנוּכָלָל, וְנִפְטָר מִכָּל צְרוּתָיו וְדַאֲגוֹתָיו.

נָא וְנָא תַעֲשׂוּ כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַע עוֹלָם, שֶׁתְּהִיָּה שׁוֹרָה בֵּינֵיכֶם אֲהָבָה, אַחְוָה וְרַעוּת, וְתִדּוּנוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנַי לְכַף זְכוּת תְּמִיד, וְרַק עַל-יְדֵי-זֶה תִצְלִיחוּ. וּבִפְרָט עֲכָשׁוּ בְּשַׁבּוּעַ זֶה, שֶׁעוֹמְדִים לְקִרוֹת נְסִים נִגְלִים בְּמַחֲיַת עַמְלָק, וְעַם יִשְׂרָאֵל יִצְלִיחוּ, וְהַכֹּל תְּלוּי כְּפִי הָאֲהָבָה וְהָאֲחֻדוּת שֶׁתְּהִיָּה בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּיַבְנָאֵל.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! אֵין אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר מַה יִּהְיֶה כָּאֵן בְּיַבְנָאֵל, וּבִשְׁבִיל זֶה הַסֵּמ"ךְ-מ"ם אֹרְב כָּל-כֶּף עֲלִינוּ עֲכָשׁוּ. וְלִכֵּן אֵל תִּתְּנוּ לוֹ אֶת הַהִזְדַּמְנוּת שֶׁיִתְגַּבֵּר עֲלִינוּ, וְתַעֲשׂוּ כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַע עוֹלָם, שֶׁתְּהִיָּה אֲהָבָה וְאַחְוָה וְרַעוּת בֵּינֵיכֶם, וְאֵז תִּרְאוּ נוֹרְאוֹת נִפְלְאוֹת שֶׁיִּהְיֶה נַעֲשֶׂה עִמָּכֶם.

הַעֲקָר לֹא לְפָחוּד כָּלֵל מִהַרְשָׁע מְרַשָּׁע הַמוֹסֵר וְכוּ', אֲשֶׁר עֵינָיו לְטַשׁ וְשִׁנְיֵי חֶרֶק עֲלִינוּ וְכוּ', כִּי אִם נִחְזִיק אֶת עֲצָמֵנוּ בְּיַחַד, לֹא יוֹעִיל לוֹ שׁוּם דְּבָר שְׁבַע עוֹלָם. וְאֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁכָּל אֵלוֹ הַדִּירוֹת שְׁבוּנִים עֲכָשׁוּ, וְכָל מַה שֶׁיִּבְנוּ — הַכֹּל יִפֹּל לְבִסּוֹף בְּיַדֵי אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְיִהְיֶה נַעֲשֶׂה "עִיר בְּרִסְלָב" עַל אַפָּם וְחִמְתָּם שֶׁל כָּל שׁוֹנְאֵינוּ, יִרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׂמַח לְבָנוּ בִישׁוּעָתוֹ יִתְבָּרַךְ.

רָאוּ לְהַכִּין תְּכֵנִית מִיַּחַדָּת עַל יוֹם הַפּוּרִים — לְשִׂמְחָה וּלְשִׂמְחָה אֶת כָּל תּוֹשְׁבֵי הַמָּקוֹם, וְכֵן לְמַסֵּר לְכָל אֶחָד מִהַתּוֹשְׁבִים מְשֻׁלוֹחַ מְנוֹת בְּשָׂמִי, וְתַשְׁמְרוּ אֶת עֲצָמְכֶם מֵאֵד מֵאֵד מִפּוֹחִים וְחִלּוּקֵי דַעוֹת, וְאֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּזְכוּת הַשְּׂמִיחָה בְּיוֹם הַפּוּרִים, וְכֵן הַמְשֻׁלוֹחַ מְנוֹת אִישׁ לְרַעְהוּ, וְהָאֲהָבָה, נִזְכָּה לְמַחֲיַת עַמְלָק, וְיִתְבַטֵּל הַסֵּמ"ךְ-מ"ם לְגַמְרֵי.

זכרו היטב, אֲשֶׁר אָצֵל אֲנֹשִׁי שְׁלוֹמְנוּ הָיָה יוֹם הַפּוּרִים עֲנִינְ אַחַר לְגַמְרִי, וְקָרְאוּ אֶת זֶה: "דַּעַם רְבִינִים יוֹם טוֹב" (הַיּוֹם-טוֹב שֶׁל רַבְּנּוּ ז"ל); כִּי בַּאֲמַת כָּל הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנּוּ ז"ל הוּא לְגִלוֹת וּלְפָרֶסֶם אֶת אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יְתִבְרָךְ, וְשֶׁלֹּא נְסִיחַ דַּעַת כְּרָגַע מִמֶּנּוּ יְתִבְרָךְ, וְזֶה לְעַמַּת זֶה יֵשׁ קְלַפֶּת עֲמֶלֶק, שֶׁהִיא הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, וְרוּצָה לְהַשְׁפִּיחַ מִהָאָדָם אֶת אֲמַתָּתוֹ יְתִבְרָךְ. וְרַבְּנּוּ ז"ל לוֹחֵם נִגְדּוֹ עִם עֲשָׂרָה מִיְּנֵי נִגְוָנִים, עַד שֶׁהוּא מוֹצִיא אֶת הַבַּת מִלְכָּה מִמְּקוֹם שֶׁנִּפְלְאָה לְשָׁם, וְכֵן מוֹצִיא אֶת הַחַצִּים שֶׁנִּכְנְסוּ בָּהּ, כַּמּוּבָא בְּסִפּוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת.

מָאד מָאד אֶהְיָה לָכֶם אֶסִיר תּוֹדָה אִם תִּתְפַּלְלוּ בְּעִבּוּרֵי בְּפִרְטֵי פְרָטִיּוֹת, כִּי אֲנִי צָרִיךְ לִישׁוּעוֹת רַבּוֹת בֵּין בְּבִיתִי וְכוּ' וּבֵין בַּחוּץ, לְשֵׁלֶם אֶת כָּל הַחֻבּוֹת שֶׁאֲנִי חַיֵּב, וְאֵינְ מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָכֶם עַל זֶה, שֶׁתִּתְפַּלְלוּ כָּל אֶחָד וְאֶחָד עָלַי בַּעַת שֶׁתִּזְכּוּ לְהַתְּבַרְדֵּן עֲצֻמְכֶם עִמּוֹ יְתִבְרָךְ.

הַמָּאחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם וּפּוּרִים שְׂמֵחַ...

י"ז מא.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יְתִבְרָךְ, מוֹצִיאֵי-שֶׁבֶת-קַדְשׁ לְסִדְרַת תְּצִיָּה, ט' אָדָר ה'תּשנ"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל נְשׁוֹת אֲנֹשִׁי שְׁלוֹמְנוּ הַגֵּרִים בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלַב", הַיּוֹ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תְּמִיד, וְיִזְכּוּ לְרוֹת רַב גַּחַת מִיִּלְדֵיהֶם.

רְאוּ לְהַתְחַזֵּק יַחַד מְאֹד מְאֹד בְּפִרְט עֲכָשׁוּ בְיָמִים אֱלוֹ, שֶׁאֲנוּ מְקוּיִם בְּכָל יוֹם וּבְכָל שָׁעָה וּבְכָל רָגַע, שֶׁיַּעֲשֶׂה הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נְסִים נִגְלִים עִם עִם יִשְׂרָאֵל, וְיִמְחַק אֶת הַסֵּמ"ךְ-מ"ם הָעִירָקִי, וְכִבְרַ נִזְכָּה לְשִׁמְעַע בְּקוֹל שׁוּפְרוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ.

עֲלֵיכֶן לְדַעַת, כִּי עֶקֶר גַּם פּוּרִים הָיָה בְּזִכּוֹת אֶסְתֵּר, וְכֵן הַגְּאֻלָּה תִּהְיֶה בְּזִכּוֹת הַנְּשִׁים, שֶׁהֵן עֲקָרוֹת הַבֵּית (מְלִשׁוֹן עֶקֶר הַבֵּית), כִּי כָּל הַבֵּית עוֹמֵד רַק בְּזִכּוֹת הָאִשָּׁה, וְעַל-כֵּן רְאוּ לַעֲשׂוֹת כָּל מִיְּנֵי פְעֻלוֹת

שְׁבַעֵוֹלָם, שְׁבַעֵלִיכֵן יִלְמְדוּ תוֹרָה בְּהַתְמַדָּה גְדוֹלָה, וְאַתָּן תִּתְחַלְקֶנָּה יחד שְׁוֵה בְשׁוֹה עִם הַתּוֹרָה שֶׁהֵם לוֹמְדִים, וּבְזִכּוֹת לַמּוֹד תּוֹרָה, תִּהְיֶה לָכֵן פְּרִנְסָה בְשִׁפְעַ וְדִירָה פְּרִטִית, שְׁלֵא תִצְטָרְכוּ לַגּוֹר בְּשִׁכִירוֹת.

נָא וְנָא רְאוּ לְהַתְאַרְגֵּן בְּמִבְצַע פּוּרִים, מִבְצַע מְשֻׁלּוּחַ מְנוֹת, לְאַרְזוּ מְשֻׁלּוּחַ מְנוֹת לְכָל תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכֶּלֶל, וְתִשְׁלְחוּ לָהֶם בְּשָׂמִי שְׂמַחַת פּוּרִים, וְכֵן לְצַרְף בְּכָל מְשֻׁלּוּחַ מְנוֹת קוֹנְטְרָס "פּוּרִים שְׂמַח", וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁפַאֲמַת יִהְיֶה לָכֵן פּוּרִים שְׂמַח, וְתִצְלִיחוּ בְּכָל פְּרִט וּפְרִט.

נָא וְנָא רְאוּ לַעֲשׂוֹת מִבְצַע תְּפִלָּה, בְּכָל יוֹם וַיּוֹם לְהַתְפַּלֵּל לְפָנָיו יִתְבַּרֵךְ, שְׁכָבֵר נִזְכָּה לְבָנוֹת אֶת בֵּית-הַמְדָּרֶשׁ הַגְּדוֹל, כִּי צָר לָנוּ הַמְּקוֹם לְהַכִּיל אֶת כָּל הַמַּתְפַּלְלִים, וּמְאֹד מְאֹד כּוֹאֵב לִי דְבַר זֶה, כִּי הִנֵּה אֲנִי כָּבֵר מוֹכֵן בְּכָל יוֹם וּבְכָל שָׁעָה לְהַתְחִיל לְבָנוֹת, וּכְפִי הַנְּרָאָה הָאֲשׁוּרִים כָּבֵר עַל הַדֶּרֶךְ, וְרַק צְרִיכִים תְּפִלוֹת וּבִקְשׁוֹת מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ, שְׁהַסְמִ"ךְ-מ"ם הַרְשַׁע לֹא יֵשִׁים לָנוּ רִגְלִים פְּדָרְכוּ. וְלָכֵן מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶן, תִּנְדְּבוּ עַל-כָּל-פָּנִים חֲמֵשׁ אוֹ עֶשֶׂר דְּקוֹת בְּכָל יוֹם לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ בְּדַמְעוֹת, שְׁצְרִיכִים בֵּית-מְדָרֶשׁ וּמְקוֹה טְהוֹרָה, וְאֵל יִקְטֵן בְּעֵינַיִךְ תְּפִלוֹתֶיךָ, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר אֲצִלוּ יִתְבַּרֵךְ מְאֹד מְאֹד חֲשׂוּבָה תְּפִלַּת הַנָּשִׁים. וְלָכֵן תַּעֲשׂוּ עִמִּי אֶת הַחֶסֶד הַזֶּה לְהַתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם, שְׁכָבֵר נִזְכָּה לְבָנוֹת בֵּית-מְדָרֶשׁ עֲנֻקִי, וְלֹא יִצְטָרְכוּ לְהַצְטוּפָה, וְכֵן שְׂתַּהֲיֶה לָכֵן מְקוֹה טְהוֹרָה מְשֻׁכְּלֶלֶת.

אַקְוֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁבָקְרוּב תִּזְכּוּ לְשִׁמְעַ בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמַּחַת, שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּנוּ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נְסִים נִגְלִים.

הַמְּאַחֵל לָכֵן בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם וּפּוּרִים שְׂמַח...

י"ז מב.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וּנְקֵה-לִפְקוּדֵי, י"ז אָדָר ה'תּשׁנ"א.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֶל הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גְּרוּ יָאִיר וַיִּזְרַח.

מכתבך הארוך לנכון קבלתי.

מה אמר לך! יש לי צער גדול שמסיתים אותך להתגרש וכו', זה האסון הכי גדול שיכולים לעשות לך וכו', אם תכמינו הקדושים אמרו (גטין ז:): המגרש את אשתו ראשונה, אפלו מזבח מוריד עליו דמעות; ואמרו (ערובין מא:): מי שיש לו אשה רעה, אינו רואה פני גיהנום וכו' וכו'; ואמרו (סוטה ב:): זיוג שני הוא לפי מעשיו; מי יודע מה תקבל בזיוג שני?! על-כל-פנים אלו שמסיתים אותך להתגרש, הם, לדעתי, רשעים ארוורים. ורבינו ז"ל הקפיד על דבר זה מאד מאד (עין שיחות-הר"ן, סימנים: רסג, רסד); ואם התנא האלקי רבי חי'א אמר: דינו שמגדלת בנינו ומצלת אותנו מהחטא וכו', מה נאמר אנן, פלים שבורים ורצוצים וכו', ובפרט אתה, שפבר עבר עליך בימי נעורייך מה שעבר וכו', ועכשו ירצו כמה רשעים ארוורים לשבר את ביתך — זו אשתך, ויפילו אותך בפח יקוש, שתהיה אחר-כך הכי אמלל בחיידך.

ולכן אני מאד מאד מבקש אותך, אל תעשה את הצעד הפזיז הזה וכו' (מי יתן, שתבוא אלי, ואסביר לך פנים אל פנים איך החיים הולכים, ולא כל אחד מלקק דבש בתוך ביתו וכו', עם כל זאת לא מתגרשים).

הרב החסיד ר' יואל אשפנזי ז"ל (שהיה גר בטבריה, והוא אשר כתב את הפתק, והכניסו בספרו של ר' ישראל בער אדסער ז"ל) ספר, שהפיר יהודי בטבריה בשם ר' שמעיה ז"ל, שהיה עובד ה' גדול, ותמיד היה בשמחה, הוא התחנן עם אשה, ומאיזו סבה לא הסתדרו ביניהם, והסיתו אותו להתגרש, וכן עשה והתגרש, ולבסוף היה לו מר מאד להיות לבד, אני שדכו לו איזו אשה גרושה (הוא לא ידע את הפרטים אודותיה...); אף אחר החתונה נתגלה לו, שהאשה הייתה חרשת וכן אשה רעה מאד, ומחרפת ומקללת אותו כל היום על לא דבר, ואם זה לא היה מספיק, הביאה לו בנכסי מלוג בן משגע, לא עלינו, שהיה גם בחור אלים, ושבר כל אשר

בָּא תַחַת יָדוֹ, וְגַם הַגְבִּיּהַ גְּדִים עָלָיו וְכוּ', וְאָז הוּא רָאָה כְּבָר בְּאִיזָה
פַּח גָּפֶל, אָבֵל הָיָה כְּבָר מְאַחַר וְכוּ'.

חָזַר עַל הַסְּפּוּר הַזֶּה הַיֵּטֵב, וְתַחֲשֵׁב פְּעָמִים אִם כְּדָאֵי לָךְ
לְהַתְגַּרֵּשׁ.

הַמְצָפָה מְאֹד שֶׁתְּבוֹא אֵלַי תַּכְףּ-וּמְיָד...

י"ז מג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וּבִקְהַל-פְּקוּדֵי, י"ז אָדָר ה'תשנ"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח לְנֶצַח.

לְנֶכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵתָה צְרִיף לְדַעַת, שְׁעַל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אָסוּר לְשָׂאֵל שׁוּם
קְשִׁיּוֹת, רַק לְחֹזֵר תְּמִיד אֶת הַפְּסוּק (דְּבָרִים לב, ד): "הַצּוֹר תְּמִים פְּעָלוֹ,
אֵל אֱמוּנָה וְאִין עוֹל, צַדִּיק וַיֵּשֶׁר הוּא", וּבְכַפְרוֹשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל,
וְאָמַר (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן נב) עַל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שׁוֹאֲלִים
שְׂאֵלוֹת וְקְשִׁיּוֹת? ! אֲדַרְבֶּה, כִּף צְרִיף לְהִיּוֹת, שְׂאִין אָנוּ מְבִינִים אֶת
דְּרָכָיו! כִּי אִיף יְכוּל בְּשֵׁר וְדָם, טָפָה סְרוּחָה, לְהִבִּין דְּרָכֵי הַמְּקוֹם
שֶׁנִּפְלְאִים מְאֹתָנוּ! ! וְכֵן אָמַר שָׁם רַבְּנוּ ז"ל, כִּי גַם עַל הַצַּדִּיקִים
קָשָׁה קְשִׁיּוֹת, כִּי צַדִּיקִים מִתְדַמִּים לְקוֹנָם, הֵאֵם אֵתָה יְכוּל לְתַאֵר
וּלְשַׁעַר מַה זֶה צַדִּיק? אֵתָה רַק שׁוֹמֵעַ מִיּוֹם הַמֵּיתָה וְהַקְּבוּרָה וְכוּ',
נוֹפֵל עָלָיְךָ פַּחַד גְּדוֹל עַד מְאֹד, וְרוֹעֵד מְרַב פַּחַד וְכוּ', אָבֵל צַדִּיק
אֵמֶת הוּא דְבוּק בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, בְּכַטּוּל כָּל הַרְגָּשׁוֹתָיו, וְהוּא מוֹכֵן וּמְזַמֵּן
לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמָעוֹ, כָּל רַגַע מִמֶּשׁ, וְדַבֵּר
זֶה אֵי אֶפְשָׁר לְהַסְבִּיר לְסִתָּם בֵּין אָדָם, כִּי הוּא אֵינוֹ מְסַגֵּל לְהִבִּין אֶת
זֶה כָּלָל, וְלָכֵן מִי יְכוּל לְהִבִּין דְּרָכֵי צַדִּיק, שֶׁהוּא בְּטָל וּמְבַטָּל אֶל
הָאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא לְגַמְרֵי, וּכְמוֹ שְׂיֵשׁ קְשִׁיּוֹת עַל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, כְּמוֹ-כֵן יֵשׁ קְשִׁיּוֹת עַל הַצַּדִּיקִים, כִּי הֵם מִתְדַמִּים לְקוֹנָם. וְלָכֵן

אַשֶׁרִי מִי שֶׁאֵין לוֹ קִשְׁיוֹת עַל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְכֵן אֵין לוֹ קִשְׁיוֹת
עַל צְדִיקִים.

וְכֵן זֶה נֶאמַר עַל כָּל צְדִיק אֲמַת הַדְּבִיק תָּמִיד בּוֹ יִתְבָּרַךְ,
שֶׁאִסוּר לְהִרְהֵר אַחֲרָיו, וּמִכָּל שֶׁכֵּן אַחַר רַבּוֹ שֶׁהוֹצִיאֻ מִהַשְּׂאוּל
תַּחֲתִית וּמִתַּחֲתָיו, וְלָמַד רַב חֲכָמָתוֹ אֶצְלוֹ, שֶׁזֶּה נִקְרָא רַבּוֹ מִבְּהָק.
וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (סְנֵהֲרִין קי.): הַמְהַרְהֵר אַחַר רַבּוֹ, כְּמִהַרְהֵר
אַחַר הַשְּׂכִינָה, וְאוֹי לוֹ וְאוֹי לְנַפְשׁוֹ.

וְכֵן אוֹי וְאוֹבֵי לְמִי שֶׁמְהַרְהֵר אַחַר תַּנְאִים וְאִמּוֹרָאִים, אוֹ עַל
הַנְּבִיאִים כְּמוֹ אֵלֵי הַרְשָׁעִים הַפּוֹשְׁעִים וְהַמּוֹרְדִים שְׂכוּפְרִים בְּכָל,
וּמִמֵּילָא פִּיהֶם הִטְמֵא מְלֵא קִשְׁיוֹת וּפְרוּשִׁים שֶׁל הֶבֶל עַל אַבוֹת
הָעוֹלָם וְכוּ'. וּמִסָּפֵר, שֶׁפַּעַם בְּעַת סְעֻדַת פּוּרִים, עָלָה בְּדַחַן עַל
הַשְּׁלַחַן הַטְּהוֹר שֶׁל הָרַב הַקְדוּשׁ מִצְאֲנוּ זי"ע, בְּעַל "דְּבָרֵי חַיִּים",
וְאָמַר חֲרוּזֵי בְּדַחְנוּת, וּבַתּוֹךְ הַדְּבָרִים אָמַר: מִשֶּׁה הִכָּה אֶת הַסֵּלַע,
וְגַרְם בְּכִיָּה (עַר הָאֵט גִּישְׁלָאֲגֵן דְּעַם שְׁטִיין אוֹן הָאֵט גִּימַאכְט אַ
גִּינוּוִיין), וְעָלָה הָרַב הַקְדוּשׁ מִצְאֲנוּ זי"ע, וְהִתְחִיל לְהַפּוֹתוֹ עִם
הַמְקַטְרֵת שְׁלוֹ (לִילְקַע צִיבְעָף), וְצַעַק עָלָיו: הוּ גַאֲלָאֵן מִשֶּׁה רַבְּנוּ
הָיָה צוֹדֵק, כִּף הָיָה צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת, שְׂיִהְיָה לְעַם יִשְׂרָאֵל מִיָּם לְשִׁתּוֹת,
וְאֵיךְ מְלָאָךְ לְבָךְ לַעֲשׂוֹת חֲרוּזִים עַל מִשֶּׁה רַבְּנוּ, הֲלֵא מִשֶּׁה רַבְּנוּ
מָסַר אֶת נַפְשׁוֹ וְאֶת שְׁמוֹ לְמַעַן עִם יִשְׂרָאֵל שְׂיִהְיָה לָהֶם מִיָּם וְכוּ',
וְהָאֵרִיךְ בְּזֶה, כִּי רָצָה לְהַכְנִיס בְּאַנְשֵׁיוֹ שְׂיִדְעוּ שֶׁאֵין לָנוּ מִשְׁגַּ מִי הָיָה
מִשֶּׁה רַבְּנוּ, וְאֵיךְ שֶׁכָּל כָּלוּ מָסַר נַפְשׁוֹ בְּעַבּוֹר עִם יִשְׂרָאֵל. וְכֵן כָּל
הַתַּנְאִים וְהָאִמּוֹרָאִים אֵין לָנוּ מִשְׁגַּ בְּגַדְלָתָם, וְאוֹי לְאֵלֵינוּ שְׂאוּמְרִים
פְּרוּשִׁים וְדַעוֹת מְעַקְמוֹת עֲלֵיהֶם וְכוּ'.

הַפֶּלֶל, מִי שֶׁפָּגַם בְּבְרִיתוֹ, יֵשׁ לוֹ רַק קִשְׁיוֹת עַל הַנְּהַגְתּוֹ
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְכֵן מְדַבֵּר עַל צְדִיקִים, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (תְּהִלִּים נה,
כא): "שֶׁלַח יָדָיו בְּשִׁלּוּמָיו חָלַל בְּרִיתוֹ", וְזֶה בְּרוּר וּבְדוּק וּמְנַסָּה.
וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (עֵין תַּעֲנִית ז:): כָּל מִי שֶׁיֵּשׁ בּוֹ עֲזוּת, בִּידוּעַ
שֶׁנִּכְשַׁל בְּאַשְׁתֵּי אִישׁ.

וְלָכֵן כָּלֶךְ מִכָּל הַקְּשִׁיּוֹת וְהַסְּפָקוֹת — הֵן עָלָיו יִתְבָּרַךְ וְהֵן עַל צַדִּיקָיו הָאֲמִתִּיִּים, וְשָׁב בְּפִינָה שְׁלֵף, וְתַחֲזֹר בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז מד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיְקַהֵל-פְּקוּדֵי, י"ז אָדָר ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַבְּנוּ ו"ל הִזְהִירָנוּ מְאֹד לְשֹׁמֵר הַשָּׁנָה יוֹתֵר מִהַכֵּל, כִּי צָרִיכִים לָתֵת גִּיחָא לְמַחֲזִין, וְאָמַר, שְׁבִיּוֹתֵר מוֹעִילָה הַשָּׁנָה לְאַמוּנָה, אִם אֶחָד מִבְּהֵל וּמִבְּלָבֵל מְאֹד, עֲצָתוֹ — שְׁלֵף לִישׁוֹן, וַיְקוּם עִם מַחֲזִין מִיִּשְׁכֵּימִים (וְעַיִן סוּדָן שֶׁל דְּבָרִים בְּלִקוּטֵי-מִוְהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן לה); וְהָרַב הַקְּדוֹשׁ מִקְאֲמָרְנָא זי"ע מְאֹד הַקְּפִיד עַל הָאָדָם שֶׁעַר יוֹתֵר מְדַאֵי, וּמִסְתּוֹכָב בְּלִי מַעַשׂ, וְהָיָה רָגִיל לֹאמֹר: גַּם סוּס יִשָּׁן מַעַט... וְלָכֵן נִשְׁאַר סוּס, אָדָם צָרִיף לְשֹׁמֵר עַל הַשָּׁנָה, וְכָךְ הוּא יְכוּל אַחֲר־כֵּן לְלַמַּד תּוֹרָה בְּהַתְמַדָּה רַבָּה, וּכְמֵאַמְרָם ו"ל (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פָּרָשָׁה ט', סִימָן ו'): כִּיִּן שְׁיִשָּׁן מַעַט, יְכוּל אַחֲר־כֵּן לְלַמַּד תּוֹרָה; וְהָרַב הַקְּדוֹשׁ רַבִּי אֶהְרָן מִבְּעֵלְזָא זי"ע הַקְּפִיד מְאֹד לֹא לֹאמֹר: אֵיךְ גִּי שְׁלֵאֲפֵן, נֶאֱהָר אֵיךְ גִּי זֵיךְ אֶפ רֹעֵן, לֹא לֹאמֹר: אֲנִי הוֹלֵךְ לִישׁוֹן, אֶלָּא אֲנִי הוֹלֵךְ לְגוּיָת. וְהָרַב הַקְּדוֹשׁ ר' אַבְרָהָם בֶּן ר' נַחֲמָן טוֹלְטְשִׁינְעֵר ו"ל הָיָה אוֹמֵר: אָדָם צָרִיף לְשֹׁכֵב וְלִהְתְּבוֹדֵד עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאִם חוֹטְפֵתוֹ שָׁנָה, הָרִי זֹו שָׁנָה קְדוּשָׁה, אֵ הֵיִלְיָגַע שְׁלֵאֲפֵ וְדָבָר זֵה רְאוּ אֶצְלוֹ, שְׁהֵלֵךְ לְגוּיָת, וְהָיָה מְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, עַד שֶׁנִּפְלַ בְּשָׁנָה. הַכֵּלֵל, צָרִיכִים לְשֹׁמֵר מְאֹד מְאֹד עַל הַמַּח, וְצָרִיכִים לָתֵת גִּיחָא לְמַחֲזִין, יְהִיָה אֵיךְ שְׁיִהְיָה, וְזֵה נִעֲשֶׂה עַל-יְדֵי שָׁנָה, שְׁנוּתָנָת מְנוּחָה לְמַחֲזִין, וּמִי שֶׁחָכַם בְּעֵינָיו, וְעַר יוֹתֵר מְדַאֵי, זֵה מְזִיק לוֹ לְמַחֲזִין וְכוּ', וְאִזּוֹ גִתְּבֵלְבֵל לְגַמְרֵי, וּמְאוּמָה אֵינן בְּיָדוֹ — לֹא תּוֹרָה וְכוּ', לֹא תְּפִלָּה וְכוּ', לֹא דְבָקוּת וְכוּ', רַק בְּלִבּוֹל הַדְּעַת, וְלָכֵן עַדִּיף "לִישׁוֹן", אוֹ כְּאֲמַרְתָּ הָרַב הַקְּדוֹשׁ מִבְּעֵלְזָא זי"ע

— "לנוח" כמה שעות, כדי שיהיה לו ניחא למחין, ויוכל לחטף טוב אמתי ונצחי.

הדורש שלומך וטובתך כל הימים...

י"ז מה.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר וניקהל-פקודי, י"ז אדר ה'תנש"א.

שלום וברכה אל ... נרו יאיר ויזרח לנצח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

רק תתחזק, ואל תשים לב לכל טפש ושוטה וכו', שרק רוצה לקרר אותך ומדבר נגד רבנו ז"ל, חס ושלום. הלא מה רבנו ז"ל מלמד אותנו? רק איך להתחזק במצבים הכי גרועים שרק עוברים על האדם, איך להתחזק באמונה פשוטה בו יתברך, עד כדי שיוכל לדבר עמו יתברך, פאשר ידבר איש עם רעהו והבן אל אביו, שזה שלמות ברור וזכוף האמונה הקדושה, שמרגישים שהקדוש-ברוך הוא נמצא אתנו, עמנו ואצלנו, וכן מכניס בנו אהבת התורה והתמדת התורה בצורה קלה, עד שלא עוזבים את התורה, ורוצים רק להתחיל ולסיים את כל חלקי התורה הקדושה: מקרא, משנה, גמרא (בבלי, ירושלמי, תוספתא) וכל המדרשים כלם, וספרי הזהר והתקונים, וכל ספרי הפוסקים: רמב"ם, טור ושלחן ערוך וכו' וכו', וכבר לא מדברים מהתפלות הקבועות: שחרית, מנחה, ערבית בכונת פרוש המלות, והעולה על הכל — אמירת סדר תקון חצות, ושיחה בינו לבין קונו אז.

אזי מה מקשקשים ומדברים עלינו כל דבר אסור וכו', הלא כל הפוסל במומו פוסל' וכו', העקר לקיים את עצות רבנו ז"ל בתמימות ובפשיטות גמורה. וכבר אמר רבנו ז"ל: עם כל שיחה ושיחה שלו יכולים להיות איש פשר, כמו שהוא יודע מה זה איש פשר. ולכן אשרי מי שיתמיד בשיחותיו של רבנו ז"ל שבספרי

"שיחות-ה'ר"ן" ו"חיי-מוהר"ן", ויקים את כל שיחה ושיחה כמו שאמר רבנו ז"ל, לא להוסיף ולא לגרע, ואז לא צריכים להתפעל משום מתנגד וכו'.

ההכרח לקצור במקום שראוי להאריך.

הדורש שלומך וטובתך כל הימים...

י"ז מו.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ונקלה-פקודי, י"ז אדר ה'תנשא"א.

שלום וברכה אל ... נרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך! בזה העולם צריכים התחזקות חדשה בכל יום, בכל שעה ובכל רגע, כפי מה שעובר על כל אחד וידידות ונפילות וחלישות הדעת וכו', ובפרט מי שכבר נכשל בפגם הברית — הוצאת זרע לבטלה, שהחטא הזה בורא קלפות ומשחיתים, שהם כלל הדמיונות שיש לאדם וכו', עד שזה הורס אותו לגמרי, כי כל הצרות והיסורים שהאדם סובל, זה מכח המדמה (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן כה), הינו כח הדמיון שנוכנס באדם, ורואים שבגוי-אדם חיים במתח תמידי ובפחדים קבועים, שמפחדים שמשהו יקרה להם וכו', והרעיונות רודפים אותם וכו', ועל-פירב הם רודפים את עצמם מעצמם, יותר מאשר אחרים רודפים אותם וכו', וכל זה בא מהקלפות שמסבכות אותם, שזה בעצמו כח המדמה שנודבק בהם מהחטא המגונה של הוצאת זרע לבטלה. ולכן עקר העצה ליצאת מזה היא על-ידי רבוי תפלה ושיחה בינו לבין קונו, ולהכניס בעצמו אמתת מציאותו יתברך, ותמיד להתבונן בגדלתו יתברך, איך שאין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא. וישתי הנהגות אלו, הינו לדבר הרבה עמו יתברך בלשון שרגיל בה, וכן להסתפל על גדלתו יתברך, אלו שני הדברים יכניסו בו שמחה

עצומה, והשמחה שורפת את כל הקלפות שברא מחמת עוונותיו, ועל-ידי-זה יזכה למחין נקיים, רק לחשב ממנו יתברך.

אחד התלונן פעם לפני רבנו ז"ל, שאינו יכול להתפלל בשלמות את השלש תפלות הקבועות: שחרית, מנחה, ערבית, כי הוא מלא מחשבות זרות, ואינו יכול לצמצם אפלו לכוון פשוטן של דברים, כי קשה לו לקשר מחשבתו אל דבורו, ענה ואמר לו רבנו ז"ל בחייו: אזי לוקחים את זה לכפרת עוונות. והסביר מוהרנ"ת ז"ל, כי הלא אלו המחשבות זרות, הן הן עוונותיו והקלפות שברא מעוונותיו וכו'. ובאמת זכוף וטהרת המחשבה, זה בא מבטול עוונותיו. ובזאת יכול האדם להבחין, אם זכה כבר שנמחלו כל עוונותיו — אם זוכה כבר למחין נקיים, ומקשר דבורו אל מחשבתו. ואמר הרב הקדוש השר שלום מבעלזא ז"ע: כשאדם מתפלל כל תפלתו בלי שום מחשבות זרות, יכול להגיע על-ידי-זה לרוח-הקדש ממש.

ולכן אל תהיה שבור מזה שנדבקו בך כל הדמיונות והמחשבות זרות, כי כל אלו הם עוונותיך המרבים. והרגל עצמך לדבר הרבה עמו יתברך, ותמעיט לדבר דברים בטלים ומבטלים, שאין יוצא מזה שום תכלית וכו', מפל שפן לא דבורים אסורים, כגון: לשון הרע, רכילות וליצנות וכו', ועל-ידי-זה במשך הזמן תפטר מפל המחשבות זרות והדמיונות שנבראו מהחטאים שלך.

העקר להיות חזק בדעתך, ולא להתפעל משום דבר שבעולם, יהיה איך שיהיה, ועל-ידי-זה תזכה לבסוף לעבר על הכל.

הדורש שלומך לטוב כל הימים...

י"ז מז.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויקהל-פקודי, י"ז אדר ה'תנשא"א.

שלום וברכה אל היקר לי מאד ... גרו יאיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ הָאָרֶךְ.

כָּל מַה שְּׁעוֹבֵר עָלַיךָ, זֶה רַק מִחַמַּת שְׂאֵתָה מִפְקִיר אֶת דְּבוּרְךָ. וְכַמוּבָא בְזִהַר עַל הַפְּסוּק (קֹהֶלֶת ו, ז): "כָּל עֲמַל אָדָם לְפִיָּהּ", בְּגִין פִּיָּהּ דְּלֹא נָטִיר לִיָּהּ. וְאָמַר הֶחָכֵם מִכָּל הָאָדָם (מִשְׁלֵי כ"א, כ"ג): "שִׁמְרֵנוּ פִּי וּלְשׁוֹנוֹ שִׁמְרֵנוּ מִצָּרוֹת נַפְשׁוֹ"; וּכְלָל זֶה תִּנְקֹט בְּיָדְךָ — "לֹא כָּל מַה שְׂאֵתָה חוֹשֵׁב אֶתָּה צָרִיךְ לֹאמֹר"; וּכְבָר אָמַר הֶחָכֵם: "כָּל זְמַן שֶׁהַדְּבוּר אֶצְלִי, אֲנִי שׁוֹלֵט עַל הַדְּבוּר, בִּינָן שֶׁהוֹצֵאתִי אֶת הַדְּבוּר, הַדְּבוּר שׁוֹלֵט עָלַי", כָּל זְמַן שֶׁאֲנִי חוֹשֵׁב עַל זִילְתִּי, מַה שְׂאֲנִי חוֹשֵׁב, זו זְכוּתִי, וְאִם אֶחָד אֵינוֹ יוֹדֵעַ מַה אֲנִי חוֹשֵׁב עָלָיו, אֲכַל תִּכְף-וּמְזִד כְּשֶׁהוֹצֵאתִי אֶת הַדְּבוּר הָרַע עָלָיו, אֲנִי כְּבָר אֵינוֹ יָכוֹל לְהַחֲזִירוֹ חֲזָרָה, וְאֲנִי צָרִיךְ לְהַתְחַרֵּט וּלְאָכַל אֶת עֲצָמִי, אֵיזוֹ טְעוּת עֲשִׂיתִי, וּלְבַקֵּשׁ אֶלֶף פְּעָמִים סְלִיחָה, וְזֶה כְּבָר לֹא יוֹעִיל. וְשִׁמְעֵתִי בְּשֵׁם צְדִיק אֶחָד, שְׂאָמַר לְאָדָם שֶׁיֵּשֵׁב מוּלּוֹ וְדַבֵּר עִמוֹ, וְהִלָּה שְׂאָלוֹ: הֲאֵם מֵתָר לִי לְפָרְסֵם דְּבָרִים אֵלָיו? עֲנֵה וְאָמַר לוֹ: דְּבוּרִים שְׂאָסוּר לְפָרְסָמָם, אָסוּר לְדַבְּרָם אֲפִלוּ עַל יַד הַשְּׁלַחָן הַזֶּה, כְּאוֹמֵר: אִם אֶתָּה רוֹצֵה לְהַחֲזִיק סוּד, אֵל תּוֹצִיאֵנוּ מִפִּיךָ בְּשׁוֹם פָּנִים וְאִפְּנָן, וְאִזּוֹ הַסוּד נִשְׂאָר סוּד. וּבִבְאֻמַּת מִי שֶׁמְכִיר הַיּוֹם בְּגִי-אָדָם, אֵין לְבַטֵּחַ בְּשׁוֹם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם, כְּמוֹ שְׂאָמַר דָּוִד הַמֶּלֶךְ (תְּהִלִּים קט"ז, י"א): "וְאֲנִי אֲמַרְתִּי בְּחַפְזִי כָּל הָאָדָם כּוֹזֵב". וְאָמַר (שִׁם ס, י"ג): "וְשׁוֹא תְּשׁוּעַת אָדָם", צָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשִׁמְרֵנוּ מִבְּגִי-אָדָם, וְאִי אֶפְשָׁר לְסַמְךָ עַל אֵף אֶחָד בְּעוֹלָם, כִּי הַיּוֹם הוּא הַיָּדִיד וְהַחֲבֵר הַכִּי טוֹב שְׁלָךְ, וּמִחַר יִתְהַפֵּף עָלֶיךָ, וְיִהְיֶה לְךָ הַשׁוֹנֵא הַכִּי גְדוֹל שְׁלָךְ. וְאִם זֶה מְדַבֵּר גַּם בְּאֶשְׁתְּךָ וּבְיָדֶיךָ, שְׂאָמַר הֶחָכֵם מִכָּל הָאָדָם (מִיכָה ז, ה): "מִשׁוֹכְכֵת חִיקְךָ שִׁמְרֵנוּ פִּתְחֵי פִיךָ", עַל אַחַת כְּפֹה וְכַמָּה בְּאֵין עֲרֹךְ לְאָדָם זֶר, שְׂאָוֹמֵר שֶׁהוּא חֲבֵרְךָ וְיַדִּידְךָ, אֵל תִּאֲמִין לְאֵף אֶחָד, וְשִׁמְרֵנוּ עַל הַדְּבוּר, וְאִזּוֹ תִּנְצַל מִצָּרוֹת וְרַעוּת רַבּוֹת.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז מח.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וְיִקְהַל-פְּקוּדֵי, י"ז אָדָר ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לְךָ! אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁתְּמִיד חוֹשֵׁב רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מִוְהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן כ"א): בְּמָקוֹם שֶׁאָדָם חוֹשֵׁב — שֶׁם כָּל הָאָדָם; וְלִכֵּן אִם אָדָם רַק חוֹשֵׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְאִיךָ שֶׁאֵין פָּאן שׁוֹם טַבַּע, מְקַרְהָ וּמְזַל וְכו', רַק הַכֹּל מִשְׁגָּח מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ בְּעֶצְמוֹ, אֲזִי נִכְלָל בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְעוֹד בְּחַיִּים חֵיוֹתוֹ הוּא חַי חַיִּים נִצְחֵיִים, וְהוּא דְבוּק בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְחַי חַיִּים אֲמֵתִיִּים וְיַחְדָּשִׁים בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת וּבְכָל שְׁעָה וּבְכָל רִגַע מִמֶּשׁ. אֲבָל אָדָם שֶׁחֲטָא, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, נִתְבַּלְבַּל מִחַ מַחְשַׁבְתּוֹ לְגַמְרֵי, וְשׁוֹכַח כְּכִיכּוֹל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְחוֹשֵׁב שֶׁיֵּשׁ פָּאן מְקַרְהָ, וְאֲזִי סוּבֵל מָה שֶׁסוּבֵל וְכו' — הֵן מִעֶצְמוֹ, וְהֵן מֵאֲנָשִׁים וְכו'. וְלִכֵּן הִרְגַּל עֲצָמְךָ רַק לְחֹשֵׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְתִזְכֶּה לְטַהֵר אֶת מַחַ מַחְשַׁבְתְּךָ, שֶׁזֶה עֵקֶר הָאָדָם. כִּי בְּמַחְשַׁבָה שֶׁם מְשַׁכֵּן הַנְּשִׁמָּה.

וְצָרִיךְ שֶׁתִּדַּע, שֶׁיֵּשׁ לְנִשְׁמָה עֲשָׂרָה לְבוּשִׁים, הֵם בְּחִינּוֹת הַמַּחְשַׁבּוֹת, עֲשָׂרָה פְתָרִין דְּמִסְאָבוֹתָא, שֶׁהֵם עֲשָׂרָה מִיְנֵי לְבוּשֵׁין, שֶׁהֵם מַחְשַׁבּוֹת שֶׁל כְּפִירוֹת וְאֶפִיקוֹרְסוֹת וְשֶׁל נְאוּף וְהַרְהוּרִים רְעִים וְכו', וְכַפִּי שְׁזוֹכָה לְזַכָּךְ אֶת עֶצְמוֹ, כְּמוֹ-כֵן מוֹרִיד מִעֶצְמוֹ אֶת הַלְבוּשֵׁין אוֹכְמִין (לְבוּשִׁים שְׁחוּרִים), וּמְלַבֵּישׁ עֶצְמוֹ בְּלְבוּשִׁים נְאִים וְיָפִים, שֶׁהֵם מַחְשַׁבּוֹת קְדוֹשׁוֹת שֶׁל שְׁמוֹת וְיַחְוּדִים, כִּי הַמְדַרְגָּה הַכִּי עֲלִיּוֹנָה הִיא, כְּשֶׁאָדָם רַק חוֹשֵׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וּמְצִיר בְּדַעְתּוֹ אִיךָ שֶׁהַכֹּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּרָה הוּא, וּמִיַּחַד אֶת שְׁמוֹתָיו יִתְבָּרֵךְ בְּשְׁמוֹת הַקְּדוֹשִׁים: ע"ב — יו"ד ה"י וי"ו ה"י. ס"ג — יו"ד ה"י וא"ו ה"י. מ"ה — יו"ד ה"א וא"ו ה"א. ב"ן — יו"ד ה"ה וי"ו ה"ה, אֲשֶׁר אֵין עוֹד תַּעֲנוּג כְּתַעֲנוּג זֶה, שֶׁאָדָם מְדַבֵּק עֶצְמוֹ בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּמְטִיל

בְּשִׁמוֹתָיו הַקְדוּשִׁים מִתְתָּא לְעֵילָא וּמְעֵילָא לְתַתָּא, אֲשֶׁרִי לוֹ! וְזֶה
בְּכָל־לֵוִית, אַחֲר־כֶּן מְפָרְטִים אֶת זֶה לְפָרְטִיּוֹת וְלְפָרְטִי פְּרָטִיּוֹת, כְּגוֹן:
ב"ן דְּב"ן ס"ג דְּב"ן ע"ב דְּב"ן, וְכֵן הֲלָאָה צְרוּפִים וְיַחְוּדִים בְּלִי
שְׁעוֹר וְעָרְךָ וּמְסָפָר כָּלֵל, וְזֶה הַתְּעַנּוּג הַכִּי גְדוֹל, שְׁאִינוּ רוֹאֶה וְאִינוּ
שׁוֹמְעֵי וְאִינוּ מְרַגְּשִׁים כְּבָר מְשׁוּם דְּבָר רַק אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ.

וְאֵל כָּל זֶה יְכוּל כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל לְזָכוֹת כְּפִי שְׁמֻקְדֵּשׁ וּמְטַהֵר אֶת
הָעֵינַיִם, הָאָזְנוֹת, הַחֻטִּים וְהַפֶּה שְׁלוֹ, אֲשֶׁר הַמַּח־מַחְשָׁבָה תְּלוּיִים
בְּכָלִים הָאֵלֹ. וְרַבְּנוּ ז"ל קוֹרֵא אוֹתָם שְׁבַע־גֵּרוֹת. וְצָרִיכִים לְהֵיטִיבָם
בְּכָל יוֹם מִמְּחֻדָּשׁ, כְּדִגְמַת הַמְּנוּרָה בְּבֵית־הַמִּקְדָּשׁ, וְאִזּוֹ יֵאִיר מֵאֲחוֹ תְּמִיד
בְּאוֹר נוֹרָא וְנִפְלָא עַד מְאֹד, אֲשֶׁרִי מִי שְׁאִינוּ מְטַעֵה אֶת עַצְמוֹ בְּזֶה
הָעוֹלָם, כִּי (שִׁיחֻת־הַר"ן, סִימָן נא): הָעוֹלָם הַזֶּה מְטַעֵה מְאֹד. וְהַצְּדִיק
מְנַקֵּה אוֹתָנוּ מִכָּל הַטְּעוּיֹת.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ וְטוֹבְתָךְ כָּל הַיָּמִים...

י"ז מַט

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וּנְקֵה־לְפָקוּדֵי, י"ז אֲדָר ה'תַּשְׁנ"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל הָרַב הַגָּאוֹן, אִישׁ חַי רַב פְּעָלִים, וְתִיק וְחָסִיד
וְכוֹ' ... שְׁלִיט"א.

הִנֵּה אַחֲרֵי שֶׁהִלְכְּתֶם מִמְּנִי, אֲמַרְתִּי לְרוּץ לְפָנֵיכֶם שׁוֹרוֹתַיִם אֵלַי,
כִּי בֵּין שְׂאֵר הָרַבָּנִים לֹא רְצִיתִי לְדַבֵּר.

הָאֵם אֵינְכֶם יוֹדְעִים מָה עוֹבֵר הַיּוֹם עַל בְּנֵי הַנְּעוּרִים וְכוֹ'! ?
מִמֶּשׁ זְנוּעָה וּפְחָד נוֹרָא, נְכַשְׁלִים וּמְכַשְׁלִים אוֹתָם בְּפִגְם־הַבְּרִית,
וּבְכָל מִינֵי תוֹעֵבוֹת רְעוֹת, וְלוֹא סְפָרֵי רַבְּנוּ ז"ל הֵיוּ נְאֻכָּדִים לְגַמְרֵי.
אֲדַרְבָּה, תְּסַתְּפֵל עַל אֵלֹ הַנְּעַר שְׁלֹא לוֹמְדִים וּמְעֵינִים בְּסְפָרֵי רַבְּנוּ
ז"ל, אִיךְ הֵם נִרְאִים, לְבֵין אֵלֹ שְׁפָן לוֹמְדִים וּמְעֵינִים בְּסְפָרֵי רַבְּנוּ
ז"ל. אֵלֹ שְׁאִין מְנִיחִים אוֹתָם לְלַמֵּד בְּסְפָרֵי רַבְּנוּ ז"ל נוֹפְלִים יוֹתֵר
וְיוֹתֵר, וְנִטְבְּעִים בְּטִיט הַיּוֹן יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וּבְכָל פְּעַם נְכַשְׁלִים יוֹתֵר

ויותר וכו', ואין לאף אחד דבורים איך לחזקם ולאמצם ולהוציאם מהשאול תחתית ומתחתיו, מה שאין בן אלו שכן מעינים בספרי רבנו ז"ל, ומקבלים משם התחזקות נצחית, הם מתחילים לרחם על עצמם, ויוצאים לאט לאט מהטיט הזון הזה, שנפלו לשם וכו', לומדים כל יום חמש ורש"י עם התרגום, גורסים ח"י פרקים משניות [שזה הורג את היצר הרע], וגורסים כסדרן ש"ס ומסיימים מסכתא אחר מסכתא, שזה סדר-דרך-הלמוד של רבנו ז"ל, המובא באריכות בשיחות הר"ן, סימן עו, ובקונטרס "סדר-דרך-הלמוד" — קחהו משם. עכשו אשאל אתכם — האם יש לרבנים משג מה עובר היום על בני הנעורים וכו'?! תכף-ומיד שנכשלו בהוצאת זרע לבטלה, אם רחמנא לצלן, איזה רשע טמא רבע אותם וכו' (פאשר זה מצוי היום מאד וכו'), האם אינכם יודעים שהרגו את הבחור הזה לכל ימי חייו, והוא כל-כף נכנס בעצמו וכו', כל-כף מר וחשך לו כל החיים וכו', והולך במחשבות של התאבדות וכו', האם אתם יודעים מה זה?! האם אתם מרגישים את מרירות בני הנעורים, מה שעובר עליהם מחמת פגם-הברית?! ואין שום ברכה יודעת מהם כלל, ולא אכפת מהם כלל. ועכשו גליתי לו את עצותיו הקדושות של רבנו ז"ל, שיקח חמש ומשניות וגמרא וכו' ויגרו, מה כל הרעש הזה?! האם זו לא גמרא מפרשת (עבודה זרה יז): לעולם ליגמור איניש, ואחר-כך לסבר, שיגרו הרבה אפלו אינו יודע מה אמר ולבסוף יבין. ומה זה צריך להיות לצאת בחרב ובחנית נגד ישיבה שהנהיגה לגרוס ח"י פרקים משניות ודפים גמרא וסימנים שלחן ערוך וכו' וכו', האם מגיע מיתה לראש הישיבה הזה?! וצריכים לירד לחייו?! הלא אלו הרע-בנים שאינם יודעים בין מינם לשמאלם, ואינם יכולים להנהיג את עצמם, ואיך יכולים להנהיג אחרים?! אין זה אלא תאות הכבוד והנצחון בידיהם (עין לקוטי-מותר"ן, חלק א', סימן סא); את אלו הרע-בנים היו צריכים להוקיע ולהוציא מכלל ישראל, רוצחים שקמותם... מסתובבים מאות ואלפי בחורים שנכשלו או שהכשילו אותם בפגם-הברית, ועכשו כשבאים להציל אותם, צועקים על המצילים שהם רוצחים, וכותבים עליהם כתבי פלסתר וכו', ויורדים לחייהם?! איה היכן

הַצֶּדֶק וְהַיִּשָּׁר?! מַה קוֹרָה כָּאן?! אַבְרָכִים מְטַנְפִים שְׁקוֹרָאִים עֲצָמִם רַע-בָּנִים ... הֵם אֲשֶׁר רוֹדְפִים אֶת מִצְיָלִי הַנֶּעֱר מִפְּגַם-הַבְּרִית וְכוּ', וְנוֹתְנִים עוֹד לָהֶם אֶת הַצֶּדֶק?! הָאֵין זֶה רִשְׁעוֹת וְטַפְשׁוֹת, רְצִיחָה וְאַכְזָרִיוֹת?! הָאֵם אַתֶּם יוֹדְעִים, שְׂאֲבָרָךְ מִבְּנֵי שְׁהַרְבִּיעַ וְכוּ', וְהַכְשִׁיל בַּחֲזוֹר צָעִיר וְכוּ', הֲרָגוּ אוֹ עָשָׂה אוֹתוֹ בְּעַל מוֹם לְכֹל יָמָי חַיָּו?! וְלָכֵן אֵינִי מִבִּין אֵיזָה וּכְפֹחַ יֵשׁ כָּאן?! אֵיזָה שְׁקָר זֶהוּ לְהַשְׁתִּיק וְלַכְסוֹת עַל פּוֹחֲזִים כְּמוֹהֶם? הֵיכֵן אֲנַחְנוּ נִמְצָאִים הַיּוֹם — בְּסֵדוֹם וְעִמּוּרָה?!

וְלָכֵן לְדַעַתִּי, טְעִיתֶם טְעוֹת חֲמוּרָה, וְאַתֶּם צָרִיכִים לָשׁוּב בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְלַהֲתַחִיל לַעֲיֵן הַיֵּטֵב, מִי הוּא זֶה הַמִּצְיָל, וּמִי הוּא זֶה הַרוֹדֵף, וְאֵת מִי צָרִיכִים לְרַדֵּף עַד חֲרָמָה בְּלִי שׁוּם רַחֲמָנוּת, וְלַהּוֹצִיאֵו מִכָּלֵל יִשְׂרָאֵל.

וּמַחֲמַת כָּאֵב לְבִי — הַהֲכָרַח לְקַצֵּר.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְכֶם וְטוֹבַתְכֶם כָּל הַיָּמִים...

י"ז נ.

בְּעִזְרוֹת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר וַיְקַהֵל-פְּקוּדֵי, י"ז אָדָר ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת כָּל הַפְּשָׁקוּיִלִים וְהַכְּתָבִי פְּלִסְתֵּר וְכוּ', וְשִׁאֵר הַזֶּבֶל וְכוּ', וְאַמְרָתִי לְהַשִּׁיבָךְ עַל זֶה.

אַתָּה חוֹשֵׁב שְׂאָדָם חַי לְנִצְחָה?! הַחוֹשֵׁב הַנֶּהָ שְׁמִי שְׁמִי בְּזָה וּמִשְׁפִּיל אַנְשִׁים כְּשָׂרִים, הַמִּצְיָלִים בְּנֵי הַנְּעוּרִים מְרַדֵּת שַׁחַת, יֵצֵא נְקִי מֵעֲלָה?! לָמָּה לֹא תַעֲשֶׂה חֲשׁוֹן הַנֶּפֶשׁ, שְׁבוֹא יְבוֹא הַיּוֹם, שְׁתִּשְׁלַם מַחֲזִיר כְּבֹד עַל הַרְשָׁעוֹת שְׂאֵתָה עוֹשֶׂה בְּגִלוּי, וּכְיֹתֵר בְּסִתֵּר — לְאַבְרָךְ שְׁהַקִּים יִשְׁיִבָה לְבַחֲזוּרִים נוֹשָׂרִים, וְהוּא מְשַׁקְמֵם וּמַחֲזִירֵם אֵל חֵיק הַיְהוּדוֹת. אֵינִי יוֹדֵעַ וְאֵינִי מִבִּין מַה נִּכְנָס בְּךָ רוּחַ אוֹ שֵׁר,

שאתה צריך לירד לחיי אברהם העוזר להמון בחורים שנפגעו על-ידי אנשים גרועים ורוצחים בלבוש חסידי, אוי להם ואוי לנפשם! הלואי ה'יה חק כזה לסרס אותם, ואחר-כך להכניסם לבית-סוהר, עד שיתפגרו שם. האם אתה יודע מה עובר על בחור שנפגע באופן מגנה מאד וכו', הלא הרגו אותו נפשית לכל ימי חייו, האם אתה יודע מה הוא סובל עכשו? ! האם אתה מתאר לעצמך מה ההורים שלו עוברים — גיהנום בזה העולם? ! האם אינך יודע כמה כספים עולה להורים לשלם לרופאים ולפסיכולוגים להחזיר את השפיות של אלו הנפגעים? ! האם אין אתה זוכר מה שאמרו חכמינו הקדושים (עין קהלת רבה, פרשה ז', סימן לו): כל המרחם על האכזרים לבסוף מתאכזר על הרחמנים? ! פתאם אתה בעד להציל את הרוצחים האנשים המנוגלים וכו', ולרדף את אלו שנפגעו כבר. מה קורה לך, האם השתבשה דעתך? !

דע לך, פי לא יקח הרבה זמן, אם לא תחזור בתשובה, תהיה נעקר משני העולמות באופן מגנה מאד, פי (קהלת ג, טו): "והאלקים יבקש את נרדף", אל תהיה חכם בעיניך וכו'. תפסיק לרדף את האברהם שהקים ישיבה, שבה מחזיר נפגעים אמללים בתשובה, ומחזיר אותם לשפיותם, פי אז תמות מיתה משנה.

לצערי הרב, אנו עוסקים עם נפגעים כאלו זה חצי יובל שנים, ואני יודע מה זה וכו', כמה אלפים ממש הצלתי במשך השנים האלו — הן בעל-פה, שדברתי עמהם, והן בכתב — על-ידי מליוני קונטרסים שהפצתי בכל קצוי תבל, הלא מי קרב את כל אלו וכו', אל חסידות ברסלב? אדרבה, תעשה סקר, ויתגלה לך איך נתפרסם כל-כך רבנו ז"ל בעולם — אם לא על-ידי הספרים החדשים. והאמת עדה לעצמה, מנהיגים של היום, רבם ככלם קבלו חיות והתחזקות מהספרים האלו, ועכשו אינך מתבייש לצאת נגד אברהם שהקים ישיבה אמתית, על-ידי הנהגת רבנו ז"ל? ! כל הישיבה מתנהגת אף ורק בטהרת הקדש על שם רבנו ז"ל, ואתה מנוגל ונואף, אינך מתבייש להדפיס פשקוילים וכתבי פלסתר, ואתה מסתיר עצמך תחת שם בדוי — ועד לטהר מחנגנו... מי מטנף את

מחננו אם לא אנסים מנולים כמוך, אשר לבסוף יתגלה קלונם
ברבים...

ולכן אני מבקש אותך למען טובתך הנצחית, חזר בתשובה על
כתבי פלסטר ופסקוילים שאתה מפרסם נגד אברהם ירא ושלם, ואתה
רוצה בחורים יקרים, שהם שבורי לב וכו' בחנם, על לא דבר,
וימסית ומדיח את הוריהם נגד הישיבה וכו'.

המצפה שתשוב בתשובה שלמה...

י"ז נא.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויקהל-פקודי, י"ז אדר ה'תשנ"א.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר ויזרח לנצח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

תשתדל להחזיר בך את אמתת מציאותו יתברך, ותתמיד
בלמוד התורה הקדושה, ומה טוב ומה נעים לעיני בספרי שאלות
ותשובות, שזה מחדד את המוח, כי בדרך כלל ספרי הפוסקים
ובפרטיות ספרי שאלות ותשובות מקשרים ענין לענין, נימא בנימא
וכו', ובונים מזה בנין חדש. ודבר זה מקנה לאדם בקיאות בהלכה,
אשר רבנו ז"ל הזהירנו על כף יותר מכל הלמודים, כי בפרוש גלה
לנו (שיחות הר"ן, סימן כט), אשר כל בר ישראל מחייב ללמד בכל יום
פוסקים, אפלו רק דין אחד, ולכן הרגל עצמך ללקט מספרי שאלות
ותשובות ענינים חדשים, כדי לחדד את מוחך, ותושם את זה בכתב
ידך דיקא, כי דבר שכותבים ביד, זה נשאר בזכרון [וכל זה תרשם
לעצמך לא למען הדפיסו, רק כדי לזכור את המחין שלך], וזה יועיל
לך מאד.

הדורש שלומך וטובתך כל ימי חייה...

י"ז נב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וּבִקְהַל-פְּקוּדֵי, י"ז אָדָר ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נִרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַעֲקָר זֶהוּ בִטְחוֹן בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְכָל סֵפֶר תְּהִלִּים מְלֵא פְּסוּקִים, שְׁדוּד הַמְּלֶךְ חִזַּק אֶת עֲצָמוֹ בְּכָל הַמְּצָבִים הַקָּשִׁים שֶׁלּוֹ בְּבִטְחוֹן חִזַּק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ. וְאָמַר הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ זי"ע: אֵיךְ מַעֲנִישִׁים אֶת הָאָדָם? בְּרַגַע שְׁלוֹקָחִים מִמֶּנּוּ אֶת הָאֱמוּנָה וְהַבִּטְחוֹן, הוּא כָּבֵד נַעֲנֵשׁ בְּעֲצָמוֹ, כִּי אֵין לוֹ כָּבֵד תִּקְוָה בְּחַיָּיו. וְלִזְאֵת הַזִּהְיָרְנוּ כָּל-כֶּף רַבְּנוּ ז"ל עַל עֲנִיַן הַשִּׁיחָה בֵּינּוּ לְבֵין קוֹנּוֹ, כִּי כָּל זְמַן שְׂאָדָם חִזַּק בְּזֶה, אֲזִי שׁוֹם דָּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוֹכֵל לְשַׁבֵּר אוֹתוֹ, כִּמּוֹ שְׂאָמַר דָּוִד הַמְּלֶךְ (תְּהִלִּים כג): "גַּם כִּי אֶלֶף בְּגִיָּא צִלְמֹת לֹא אֵירָא רַע, כִּי 'אַתָּה' עֲמַדִּי", יֵשׁ עֲמַדִּי אֶת הָא"ב, הֵינּוּ הָאוֹתִיּוֹת שֶׁזֶה כָּלֵל אוֹתִיּוֹת הַדְּבוּר וְחִמְשׁ מוֹצָאוֹת הַפֶּה, שְׁזוֹ תִּבְּת אֶת"ה מֵאֶלֶף עַד ת"ו, וְכֵן ה' מוֹצָאוֹת הַפֶּה, אֲזִי אֵין לָךְ מַה לְדַאֵג.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ וְטוֹבְתְךָ כָּל הַיָּמִים...

י"ז נג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וּבִקְהַל-פְּקוּדֵי, י"ז אָדָר ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נִרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תְּאֲמִין לִי, שְׂרָאוּי לָנוּ לְרִקְד בְּכָל יוֹם עַל הַחֲסֵד חֲנָם שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁזָכִינוּ לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל, טוֹב לְהוֹדוֹת לוֹ יִתְבָּרֵךְ עַל כֶּף שְׂאָנוּ יוֹדְעִים מִרְבִּי אֱמֶת כְּזֶה, רַבִּי שְׂמַחִיָּה

אוֹתָנוּ כָּל-כֶּף, רַבִּי שְׁמֹזְכָה אוֹתָנוּ עִם כָּל-כֶּף הַרְבֵּה תוֹרָה וּתְפִלָּה
 וּמִצְוֹת מַעֲשִׂיּוֹת. וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל — שִׂיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ, שְׂוָה
 הַמִּדְבָּק אוֹתָנוּ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁרֵנוּ וְאֲשֶׁרֵי חֲלֻקְנוּ, אֲשֶׁר בַּנְחָל שָׁם
 חֲלֻקְנוּ וְגוֹרְלָנוּ, וְאֵל תִּסְתַּכֵּל אֶפְלוֹ עַל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׂאִינָם
 מִתְחַזְּקִים בְּזֶה, לָנוּ אֵין אֶלָּא דְבָרֵי רַבֵּנוּ ז"ל, שְׁבַפְרוּשׁ אָמַר
 (שִׂיחוֹת הַר"ן, סִימָן קעז): אַתָּם צְרִיכִים לְשִׂמְחָה מְאֹד, שְׂיֵשׁ לָכֶם רַבִּי כְּזֶה,
 וְלָכֵן אִם לֹא שְׂמַחִים בְּזֶה, זֶהוּ סִימָן שְׂאִין אֲמוּנַת חֲכָמִים!

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ וְטוֹבְתָךְ כָּל הַיָּמִים...

י"ז נד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וּבִקְהַל-פְּקוּדֵי, י"ז אָדָר ה'תּשנ"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֵינִי יוֹדֵעַ לָמָּה נִבְהַלְתָּ כָּל-כֶּף שְׂרָאִית אֶת הַרְשָׁע עוֹמֵד עִם פִּקְח
 וּמְלָשִׁין עֲלֶיךָ וְכוּ' וְכוּ', הָאֵם אֵינְךָ יוֹדֵעַ, שְׂרַק הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
 בְּעַל-הַבַּיִת שֶׁל הָעוֹלָם, וְכֹל הָעוֹלָם כָּלוּ כְּלֹא קָמִיָּה. וְלָכֵן מָה אַתָּה
 כָּל-כֶּף מִפְּחָד? ! הָאֵם אֵינְךָ יוֹדֵעַ, שְׁבָלֵי רְשׁוֹת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא
 יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת לְךָ שׁוֹם דְּבָר? !

אַתָּה חֲזַר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּתְכַטֵּל עֲצָמְךָ לְגַמְרֵי
 אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְאָז תִּרְאֶה שְׁפִתָּאִם יִהְיֶה עָסוּק עִם עֲצָמוֹ וַיַּעֲזֹב אוֹתְךָ.
 וְאֵנִי בְּטוֹיַח בְּזֶה בְּבִטְחוֹן מְלֹא, אַתָּה הַצְּרִכְתָּ לְרֵאוֹת אֶת זֶה כְּדִי
 שְׁתָּשׁוּב עַל רַבּוּי עוֹנוֹתֶיךָ וְכוּ' וְכוּ', וְלָכֵן עֲשֵׂה זֹאת, וְהַתּוֹדָה עַל
 עוֹנוֹתֶיךָ, וְאָז יִתְפָּרְדוּ מִמֶּךָ כָּל פּוֹעֲלֵי אֶזְרָא.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ וְטוֹבְתָךְ כָּל הַיָּמִים...

י"ז נה.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויקהל-פקודי, י"ז אדר ה'תשנ"א.

שלום וברכה אל היקר לי מאד ... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן) : צריכים להזהר מאד מהרהור רע וכו', כי באמת המחשבה היא גבוהה מאד, כי היא כלי שבו משפן הנשמה. ולכן אם אדם מטמא את מחשבתו בהרהורי נאוף וזנות ובכפירות ואפיקורסות וכו', הוא עוקר את נשמתו משרשה, ונכנס בטמאה, רחמנא לצלן. וכתיב (בראשית ו, ה) : "וכל יצר מחשבות לבו רק רע כל היום", סופי תבות ע'מ'ל'ק', שזו קלפת עמלק — להכניס באדם קרירות, כמו שכתוב (דברים כה, יח) : "אשר קרף בדרך", הוא מקרר את האדם מעבודת השם יתברך ומהאמונה הקדושה, כי הרי הוא מכניס ספקות באדם, כמו שכתוב (שמות יז, ז) : "היש הו'ה בקרבנו אם אין, ויבוא עמלק וילחם עם ישראל וגו', כי על-ידי הרהורים רעים, נותנים משפן לעמלק, וכן עמלק עולה כמספר ספ"ק, ולכן צריכים לבקש רחמים רבים, שיהיה שמור מהרהורי נאוף, הרהורי כפירות ואפיקורסות, ושלא יהיו לו קשיות על צדיקים, ואז נכון לבו יהיה, שיוכל להיות דבוק בחי החיים.

ולכן שמר מאד מאד מהרהורי נאוף, שמטמא את האדם לגמרי, וכשנכנס בזה, נכנס בנו"ן שערי טמאה, רחמנא לצלן, ואז כבר קשה לו לצאת מזה. ולכן אשרי מי ששומר את עצמו מלהסתפל על נשים, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (סנהדרין מה.) : אין יצר הרע שולט אלא במה שענינו רואות; ואשרי מי שזוכה

אֲשֶׁר י"ז נו – י"ז נו בַּנְחַל קכז

לְקַדֵּשׁ אֶת עֵינָיו, וְאֵינוֹ רוֹאֶה מְשׁוּם דְּבַר רַק אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ
יִתְבַּרֵךְ, שְׂבֻזָּה מִתְקַדֵּשׁ מִבֵּית וּמִבְחוּץ, אֲשֶׁרֵי לוֹ!

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ וְטוֹבְתְךָ כָּל הַיָּמִים...

י"ז נו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיְקַהֵל-פְּקוּדֵי, י"ז אָדָר ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנֹכַח קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַבְּנוּ ו"ל הַקְּפִיד מְאֹד מְאֹד לֹא לְעֵשֶׂן, וְלִכְּן אֵין תְּרוּץ "אֲנִי לֹא
יְכוֹל" וְכוּ', וּמִלְבָּד זֹאת כַּמָּה שְׁעוּלָה קִפְסָה סִיגְרִיּוֹת, יְכוֹלִים לְקַנּוֹת
עִם הַכֶּסֶף הַזֶּה לְחֵם שְׁלָם וְחֶלֶב וּגְבִינָה וְכוּ', וַיֵּשׁ לָךְ כְּבָר לְתַת
לְאֲשֶׁתְךָ וְלִילְדֶיךָ לְאָכֹל. וְאִם אַתָּה מְעֵשֶׂן שְׁתֵּי קִפְסָאוֹת, אֲזִי יֵשׁ לָךְ
כְּבָר כְּפוֹל וְכוּ', וְזֶה מִמֶּשׁ בַּל תִּשְׁחִית, רַחֲמֵנָא לְצִלָּן, מַה שְׁקוּרָה
הַיּוֹם, אֲנִישִׁים מְעֵשֶׂנִים קִפְסָה לְיוֹם, וַיֵּשׁ אֶפְלוֹ שְׁתֵּי קִפְסָאוֹת, וּבָא
לְתַן לְאִשָּׁה, אֶפְלוֹ שְׁקָל וְאֵינָם נוֹתְנִים, וְעוֹשִׂים בְּעִיּוֹת, וְצוֹעֲקִים
עֲלֶיהָ: מַה אַתָּה סֹתֵם מִבְּזוּזוֹת בְּחַנָּם... אִף שְׂזָה מְגַחֵךְ, הוּא שׁוֹרֵף כָּל
יוֹם עִם סִיגְרִיּוֹת עֲשׂוֹת שְׁקָלִים, וְלֹאֲשֶׁתוֹ הוּא מְקַמֵּץ בְּאִפְּן הַכִּי
דוֹחָה, הָאֵם אֵין אָדָם כְּזֶה נִקְרָא רְשָׁע?! לְמָה לֹא תִרְחַם עַל
אֲשֶׁתְךָ?! עַל יְלִדֶיךָ?! אֶת זֶה אֲנִי כוֹתֵב לָךְ, וְתִרְאֶה אֶת זֹאת גַּם
לְחִבְרֶיךָ.

הַמְצַפֶּה לְרֵאוֹתְךָ בְּקִרְוֹב...

י"ז נז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיְקַהֵל-פְּקוּדֵי, י"ז אָדָר ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

שְׁמַעְתִּי בְּשֵׁם צְדִיק אֶחָד, שֶׁהִיא מְזַרְזוֹת אֶת הַנְּכַדִּים שְׁלוֹ, שִׁיתְחִילוּ אֶת הַשָּׁבוּעַ עִם דָּף גְּמָרָא, הֵינּוּ בְּמוֹצָאֵי שַׁבַּת הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן זֶהוּ דָּף גְּמָרָא, וְכָף יֵהִיוּ בְּטוּחִים שְׁיִלְמְדוּ כָּל הַשָּׁבוּעַ גְּמָרָא, וְלִכֵּן גַּם אַתָּה עֲשֵׂה כֵן.

וּמָה טוֹב וּמָה נְעִים, אִם תִּלְמַד גַּם פֶּרֶק בְּתַנְּא דְּבִי אֱלִיהוּ, וְזוֹ סִגְלָה גְּדוֹלָה מְאֹד, וְכֵן תַּעֲשֶׂה סְעֻדַת מְלוּוֹה מְלָכָה, שְׁזֶה סִימָן שְׁלָם בְּשִׁלְחֵן עָרוּף, סִימָן ש', וְשְׁמַעְתִּי מֵאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, שֶׁהָרִי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר לֹא לְנִטּוֹת אֶפְלוּ מִסְּעִיף אֶחָד בְּשִׁלְחֵן עָרוּף, וּמִכָּל שְׁכָן לֹא מִסִּימָן שְׁלָם.

וּלְאַשֶׁה מְעַבְרַת זוֹ סִגְלָה לְהוֹלְכָה בְּנִקְלָה, אִם נוֹטְלַת יְדֶיךָ עַל פֶּת דִּיקָא לְסְעֻדַת מְלוּוֹה-מְלָכָה.

הַמְּבָרַךְ אוֹתְךָ בְּהַצְלָחָה רַבָּה...

י"ז נח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וּנְקֵה־לְפָקוּדֵי, י"ז אָדָר ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נִרוּ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵינִי יוֹדֵעַ מָה וְלָמָּה אַתָּה מְתַלַּוֵּן וְכוּ', בְּכָל פַּעַם יֵשׁ לָךְ טְעָנוֹת, כְּבִיכּוֹל, עָלֶיךָ יִתְבָּרַךְ וְכוּ', הֲלֹא רַבְּנוּ ז"ל גָּזְרוּ לָנוּ דֶּרֶךְ (עֵין לְקוּטִי-מוֹתֵר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ב'), שֶׁתּוֹדָה וְהוֹדָאָה זֶה שְׁעָשׂוּעַ עוֹלָם הַבָּא. וְלִכֵּן הִרְגַּל עֲצֻמָּה לְמִצְאָה אֶת הַטּוֹבוֹת שֶׁעָשָׂה עִמָּךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַד הַיּוֹם הַזֶּה, כְּמוֹ שְׁאוּמְרִים בְּתַפְלָה: "הַטּוֹב כִּי לֹא כָּלוּ רַחֲמֶיךָ, וְלֹא תָמוּ חֲסִדֶיךָ, וְעַל גְּסִיף שֶׁבְּכָל יוֹם". וְאָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תַּנְּא דְּבִי אֱלִיהוּ רַבָּה, פֶּרֶק א'): כָּךְ הִיא מִדְּתוֹ שֶׁל אָדָם, יוֹם טוֹבָה מְשַׁכַּח יוֹם רָעָה, יוֹם רָעָה מְשַׁכַּח יוֹם טוֹבָה. וְלִכֵּן תִּתְחִיל לְהַזְכִּיר אֶת

הַחֲסָדִים שְׁעֵשָׂה וְעוֹשֵׂה עִמָּךְ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְכָךְ יִתְרַחֵב לְבָבְךָ לְבַקֵּשׁ עוֹד וְעוֹד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז נט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר וַיְקַהֵל-פְּקוּדֵי, י"ז אָדָר ה'תּשנ"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּעֵנִין בְּשָׂמִים שְׁשֹׂאֵלֶת, לְמָה אָנִי לֹא מְקַפֵּיד בְּמוֹצָאֵי שְׁבֵת עַל הַדְּסִים רַק עַל בְּשָׂמִים? זֶה מְבֹאֵר בְּשִׁלְחַן עֲרוּף אֶרֶח חַיִּים, סִימָן רִצּוֹ, סְעִיף ד' בַּהֲגִ"ה, שְׁכָף נוֹהֲגִים בְּמִדִּינוֹת אֱלֹהִים, וּמִסַּכֵּם דִּישׁ לְהַנִּיחַ גַּם הַדָּס עִם הַבְּשָׂמִים, וְהַטַּעַם פְּשוּט, שְׂאִין לְנוּ הַדְּסִים טְרִיִּים שְׂיִהְיֶה לָהֶם רֵיחַ. וְלִכֵּן אָנִי מְשַׁתְּמֵשׁ יוֹתֵר עִם בְּשָׂמִים (צִפְרָן), אֲבָל בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, שְׁקוּטִפִּים בְּכָל פַּעַם הַדְּסִים חֲדָשִׁים, וַיֵּשׁ לָהֶם רֵיחַ, אָנִי מְקַיֵּם אֶת דְּבַרֵי הַמַּחְבֵּר: נִהְיֶה לְבָרֵךְ עַל הַהַדָּס כֹּל הַיּוֹם דְּאֶפְשָׁר, מֵהַ שְׂאִין בֵּין בְּלִיל שְׁבֵת, שֶׁם כְּתוּב בְּפִרְוֹשׁ שְׂיִהְיוּ הַדְּסִים. וְלִכֵּן כְּדִי שְׂיִרִיחַ מְכַנִּיִּים בְּתוֹךְ הַדְּסִים גַּם (צִפְרָן), כְּדִי שְׂיִהְיֶה לָהֶם רֵיחַ טוֹב. עִם כֹּל זֹאת אֲתָה תַעֲשֶׂה כְּפִי שְׂרָאִיתָ אֲצִל אֲבִיךָ וְכוּ', לֹא צְרִיכִים לְחַקוֹת כֹּל דְּבַר שְׂאֲתָה רוֹאֶה וְכוּ'.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ וְטוֹבְתָךְ כֹּל הַיָּמִים...

י"ז ס.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר וַיְקַהֵל-פְּקוּדֵי, י"ז אָדָר ה'תּשנ"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אל תדאג, הכל יסתדר על הצד הכי טוב, פי הקדוש-ברוך-הוא מנהיג את העולם ולא זה וכו', ולא זה וכו'. זכר מה שאמר הנביא (ישעיה מד, ו): "כה אמר ה' מלך ישראל וגואלו ה' ה' צבאות, אני ראשון ואני אחרון, ומבלעדי אין אלקים", זאת אומרת הקדוש-ברוך-הוא קובע פי הוא ראשון והוא אחרון ומבלעדי אין שום ברירה שיכולה לומר אני, אני ואני וכו'. אני אפיל אותו וכו', אני אקבר אותו וכו', אני אשבר אותו וכו', אין דבר פזזה, רק הקדוש-ברוך-הוא קובע, וברגע שתחזיר את הידיעה הזו, אתה כבר בצד הנכון, ותראה ישועות ונסים נגלים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ז סא.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר וקהל-פקודי, י"ז אדר ה'תנשא"א.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מבקש אותך, שלא תפנס בלחץ, כי הכל ממנו יתברך, רק אל תאמין לבני אדם, כמו שאמר דוד המלך (תהלים קטז, יא): "אני אמרתי בחפזי כל האדם כוזב", ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ז'): בני-אדם שאינם דבוקים בו יתברך, הם גדמים כחיה בדמות אדם. וכמו שאי אפשר להאמין לחיה טורפת, כך אסור להאמין לבן אדם בשום פנים ואופן, מה לעשות? כך החיים וכו', בני-אדם חושבים שיכולים לסדר את זה או את זה, ולבסוף מסדירים את עצמם ... פי הקדוש-ברוך-הוא מנהיג את העולם. ואל כל זה צריכים אמונה ברורה ומזככת, אשרי מי שאינו מטעה עצמו בזה העולם, הנקרא כך — לשון העלם, העלמה וכו', שנעלמת אלקותו יתברך הנסתרת בתוך הבריאה.

הדורש שלומך לטוב כל הימים...

י"ז סב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וּנְקֵה־לִפְקוּדֵי, י"ז אָדָר ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יָאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְחִזָּק אֶת עֲצֻמְךָ מְאֹד, מֵאַחַר שְׁאַתָּה מְלַמֵּד תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, אַתָּה צְרִיף הַרְבֵּה הַתְּחִזָּקוֹת. וְעַקֵּר הַהִתְחִזָּקוֹת צְרִיכִים בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוֹת, כִּי אֵין עוֹד מְקֻצֹעַ שְׁצָרִיכִים בּוֹ כָּל־כֶּף הַרְבֵּה הַתְּחִזָּקוֹת בְּסִבְלָנוֹת כְּמוֹ עִם יְלָדִים, בּוֹדֵאֵי בְּכָל מְקֻצֹעַ וְעִבּוּדָה צְרִיכִים הַתְּחִזָּקוֹת עֲצוּמָה בְּסִבְלָנוֹת, כִּי בְּלִי סְבָלָנוֹת, אֵי אֶפְשָׁר לְהִתְקַיֵּם בְּזֶה הָעוֹלָם, עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה בְּאֵין עֶרֶךְ עִם יְלָדִים צְרִיכִים סְבָלָנוֹת גְּדוֹלָה, וְלִקְחַת אֶת הַכָּל בְּקִלּוֹת. וְעַקֵּר הָעֲצָה הִיא רַק לְהִכְנִיס בַּפֶּתַח אוֹיְרָה שֶׁל שְׂמִחָה, וּלְסַפֵּר לָהֶם סִפּוּרֵי צְדִיקִים, וְלִשְׁיֵר עִמָּהֶם שִׁירִים, וְלִרְקֹד אִתָּם, וְלִנְסֹעַ עִמָּהֶם מִפְּעַם לְפְעַם נִסְיָעוֹת לְקַבְּרֵי צְדִיקִים, וְזֶה מְרַחֵב לָהֶם אֶת הַדַּעַת, וְכֵן יִקְבְּלוּ אֶת הַלְמוּד. אֲשֶׁרֵי הַמְּלַמֵּד שְׂיִוִּדַע אֵיךְ לְקַרֵּב אֶת הַתְּלָמִידִים בְּצוּרָה הַנְּכוֹנָה, וּלְהַחֲדִיר בָּהֶם תּוֹרָה וְיִרְאַת שָׁמַיִם.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם..

י"ז סג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וּנְקֵה־לִפְקוּדֵי, י"ז אָדָר ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יָאִיר וְיִזְרַח לְנִצְחָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַק חִזָּק וְאַמֵץ מְאֹד, כִּי גְדוֹל אֲדוּגְנוֹ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ. תְּאַמֵּן לִי, כִּי אֲשֶׁרֵי אָדָם שְׂיִוִּשֵׁב בַּפְּנֵה וְלוֹמֵד תּוֹרָה, וְשׁוֹם דְּבָר בְּעוֹלָם אֵינוֹ

צָרִיף לְעַנֵּן אוֹתוֹ, וְכֹדֵי לְצִאת מִצְוֹת עֲרֻבוֹת, שְׁכָל יְהוּדֵי עָרֵב לְשָׁנֵי, לְהַחְזִיר אוֹתוֹ בְּתִשְׁבֻּבָה, עֲדִיף לְצִאת קֶצֶת לְהַפְּצָה, וְהַסְפָּרִים כָּבֹד עוֹשִׂים אֶת הַפְּעֻלָּה, כְּמוֹ שְׂרֹאִים, אִיף שְׁבָכֵל פֶּעַם מִסְתּוֹפְפִים מְקַרְבִּים חֲדָשִׁים אֶל רַבְּנֵי ז"ל, וּמִתְחִילִים לְנִסֵּעַ לְאוּמָן לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה [וְתִרְאֶה אִיף שְׁבָכֵל שָׁנָה יִתְרַבּוּ הַנוֹסְעִים, בְּעִזְרָתוֹ יִתְבָּרַךְ].

וְלִכֵּן שָׁב בַּפְּנֵי שְׁלֹף, וְהִתְמַד בְּתוֹרָה שְׁעוּרִים כְּסִדְרָן בְּמִשְׁנָה וּבַגְּמָרָא, בַּזְהַר וּבִתְקוּנִים וְכוּ' וְכוּ', וְתִתְמַד בְּסִפְרֵי רַבְּנֵי ז"ל, עַד שְׂיִהְיוּ שְׂגוּרִים עַל פִּיךָ, הַעֲקֹר זֶה עֲכָשׁוּ, מַה יֵּשׁ לָךְ עִם סְפּוּרִים שֶׁל פֶּעַם וְכוּ', זֶה הָיָה עוֹבֵד וְכוּ', וְזֶה הָיָה צוֹעֵק וְכוּ', וְזֶה הָיָה רֵץ לְשֻׁדָּה וְכוּ', תִּסְתַּכֵּל עַל עֲצָמָךְ עֲכָשׁוּ עֲכָשׁוּ, וְתִשְׁאַל לְעֲצָמָךְ: "אֲכַל מַה יִּהְיֶה מִמֶּנִּי", "מִתִּי אֶעֱשֶׂה גַם אֲנִי לְבֵיתִי הַנִּצְחִי", וְאִז תִּרְאֶה שְׂתִּהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה גְדוֹלָה. כִּי כִּן אָמַר הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ זי"ע: "אִם רוֹצִים יְכוּלִים", "תִּרְצָה וְתוּכַל".

מַה אָמַר לָךְ! אֲנַחְנוּ מְקַרְבִּים אֶל רַבְּנֵי ז"ל, שֶׁהוּא זָכָה לְעֵבֶר אֶת זֶה הָעוֹלָם בְּלִי שׁוּם הַסְתַּכְלוּת, בְּלִי שׁוּם שְׂמִיעָה, בְּלִי שׁוּם דְּבוּר, בְּלִי שׁוּם מְשׁוּשׁ בִּידָיִם, בְּלִי שׁוּם הִלִּיכָה וְכוּ' (עֲנֵן סְפּוּרֵי-מַעֲשִׂוֹת, מַעֲשֶׂה יג), שְׁאָמַר מוֹהֲרַנ"ף ז"ל, שְׁכָל הַשְּׂבָעָה בְּעִטְלָרְס הֵם בְּעִטְלָעַר אַחַד, וּמִסְתַּמָּא אִם רַבְּנֵי ז"ל הָיָה יְכוּל לְסַפֵּר אֶת הַסְּפּוּר הַזֶּה, אַחַז בְּזֶה בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת, שְׁאִין שְׁלֵמוֹת אַחֲרָיו, כִּי רַבְּנֵי ז"ל עָבַר אֶת זֶה הָעוֹלָם בְּלִי שׁוּם הַסְתַּכְלוּת בְּזֶה הָעוֹלָם, אָלָא רוֹחֲנִיּוֹת, לֹא שָׁמַע שׁוּם חֲסְרוֹן מִזֶּה הָעוֹלָם, וְלִכֵּן חֵי חַיִּים טוֹבִים, וְכֵן שׁוּם דְּבוּר לֹא דִבֵּר בְּזֶה הָעוֹלָם, הַכֹּל הָיָה רַק לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְכֵן לֹא הָיָה לוֹ שׁוּם מְשׁוּשׁ וְכוּ', וְלֹא שׁוּם הַלּוּף בְּזֶה הָעוֹלָם וְכוּ', לְצַדִּיק כְּזֶה אֲנַחְנוּ מְקַרְבִּים, אֲשֶׁרְנוּ וְאֲשֶׁרֵי חֲלָקְנוּ, טוֹב לְהוֹדוֹת לְהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ עַל כָּל הַטּוֹבָה שְׁעָשָׂה עִמָּנוּ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוּמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה...

י"ז סד.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וּבִקְהַל-פְּקוּדֵי, י"ז אָדָר ה'תּשנ"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (ח"י-מוֹהַר"ן, סִימָן רמז): חֲדוּשׁ כְּמוֹנֵי עֲדִין בְּעוֹלָם
 לֹא הָיָה; וְאָמְרוּ עַל זֶה אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שֶׁזֶּה סוֹכֵב עַל עֲנִין הַתְּחִדְשׁוֹת,
 שֶׁכָּל דְּבַר רַבְּנוּ ז"ל הוּא לְהַתְּחִדֵּשׁ בְּכָל פֶּעַם מִחֲדָשׁ. וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל
 (שָׁם, סִימָן שפד): לֹא מִבְּעֵינָא דְבוּר לֹא יוֹצֵא מִפִּי בְּלִי הַתְּחִדְשׁוֹת, אֶלֶּא
 אֶפְלוּ דוּף (נְשִׁימָה) לֹא יוֹצֵאת מִבְּלִי הַתְּחִדְשׁוֹת. רוֹאִים מְזָה, אֵיךְ
 צְרִיכִים לְעַבֵּד הַרְבֵּה עַל עֲנִין הַתְּחִדְשׁוֹת, לְחֲדָשׁ עֲצָמוֹ בְּכָל פֶּעַם,
 וּלְהַרְגִיל עֲצָמוֹ מְאֹד לְהֵיוֹת רַק בְּשִׁמְחָה, וּבְדִרְךָ זֹו שֶׁמִּתְחִדְשִׁים בְּכָל
 יוֹם וּבְכָל שָׁעָה וּבְכָל רִגַע, אֲזִי נִתְעוֹרֵר בְּאֲדָם שִׁמְחָה פְּנִימִית וְכוּ',
 כִּי נִפְשׁוּ שֶׁל הָאָדָם לְקוּחָה מְרוּם גְּבֹהֵי מְרוֹמִים, וְעָקֵר עֲבוֹדָתָנוּ
 לְהַדְּבִיקָה בְּאֵין סוּף בְּרוּף הוּא, וּלְהַחְזִירָה מֵהִיכָן שְׁנִמְשָׁכָה, וְלָכֵן
 תַּעֲשֶׂה בְּכָל פֶּעַם הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְתִשְׁפַּח אֶת הָעֶבֶר.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן כח): אֶצֶל הָעוֹלָם מֵדַת הַשְּׂכָחָה
 חִסְרוֹן, אֶבֶל אֶצְלֵי מֵדַת הַשְּׂכָחָה מַעֲלָה גְּדוֹלָה מְאֹד, כִּי תִכְףּ-וּמְיָד
 שְׁעוֹבֵר, אֲנִי שׁוֹכַח הַכֹּל וְכוּ', וְכֵן עַל-יְדֵי-זֶה הָאָדָם יְכוּל בְּכָל פֶּעַם
 לְהַתְּקָדֵם הֶלְאָה וְכוּ', וּלְמַעֲלָה זֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב, אָדָם שְׂאִינוּ
 נִשְׁבֵּר מִכָּל פְּגָעֵי וּמִקְרֵי הַזְּמַן, רַק מִתְּחִיל בְּכָל פֶּעַם מִחֲדָשׁ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ, אֵל תּפֹּל בְּדַעְתָּךְ כָּלֵל, עוֹד יוֹם
 יְבוּא, וְנִשְׁמַח יַחַד עִם הַמְּשִׁיחַ שְׂיָבוֹא וְיִגְאָלֵנוּ גְּאֻלַּת עוֹלָם. רַבְּנוּ ז"ל
 צָעַק (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן עח): אֵין שׁוּם יְאוּשׁ בְּעוֹלָם כָּלֵל,
 גִּיּוּוֹאֵלָד זַיִט אֵיךְ נִישְׁט מִיֵּאֵשׁ קִיִּין יְאוּשׁ אִיז גָּאָר נִישְׁט
 פֶּאָרְהֵאֲנִדִּין, אֵין דְּבַר כְּזֶה לְהַתְּיָאֵשׁ מֵהַחַיִּים. הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אָב
 הַרְחִמֵנוּ, וְאֶפְלוּ שְׁעִשִׁיתָ כְּבָר מֵהַ שְׁעִשִׁיתָ, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְחַל
 לָךְ עַל הַכֹּל, אִם רַק תִּתְּוֹדֶה לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ, וְתִבְכֶּה וְתִתְחַרַּט וְתִשׁוּב

בתשובה שלמה, ותקבל על עצמך לא לחזור על השטיות שעשית וכו', רק חזק ואמץ מאד מאד, ולא לפל בדעתך כלל. הרגל עצמך בשיחה בינך לבין קונך, לדבר עמו ותברך בתמימות ובכפשיטות גמורה, ואל תסתפל על בני-אדם כלל, כי אף אחד אינו רוצה את טובתך וכו', תוציא מהראש שלך, שיש לך איזה חבר טוב וכו', איזה ידיד וכו', כל אחד בלי יוצא מן הכלל טובת עצמו הוא דורש, אל תחיה באשלויות וכו', רק רבנו ז"ל רוצה את טובתך הגשמית והרוחנית, כי עצותיו הן עצות אמת, כלו זרע אמת (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ז'), כלו זרע אמת מעלמא דאתי; ולכן תקשיב רק אל רבנו ז"ל, ותתמיד העקר ב"שיחות-הר"ן" וב"חיי-מוהר"ן", שהם דבורים ששמע מוהר"ן ז"ל מרבנו ז"ל, ורשם למען החיות נפש כל חי.

כשאני הייתי בחור צעיר בגיל שש-עשרה וכו', הייתי מסים כל שבוע את שני הספרים האלו, ונחקקה בי כל שיחה ושיחה מרבנו ז"ל. ודע לך, מה זה מפרסם של שקר? מי שאינו מזכה את הסרים למשמעתו, שיזכו ללמד בכל יום מקרא, משנה, גמרא וכו' וכו', הוא הוא המפרסם של שקר, אפלו אחד שאינו ברסלבר חסיד, אבל מזכה את חסידיו עם למוד התורה הקדושה, ומעורר אותם על תפלה בצבור, ועל קיום מצוות מעשיות, הוא בכלל צדיקי הדור, וזה ברור לכל משפיל. ולכן אסור לדבר על שום מפרסם, שמנהיג את קהלתו על דרך אבותינו ואבות אבותינו, על דרך ישראל סבא, על-פי דרכי התורה, ומפל שכן ששם דגש על למוד התורה הקדושה, הוא בכלל צדיקי הדור. מה שאין בן יש היום מפרסמים של שקר, שעובדים על בני-אדם, ומרמים אותם בכל מיני צביעות ושקרנים וכו', מהם צריכים לברח, ולא לתן להם שום כח, כמובא בדברי רבנו (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן סא): יש מנהיגים שלא יכולים להנהיג עצמם, ואיך יוכלו להנהיג את אחרים?! ולכן אסור לתן להם שום כח וממשלה וכו', ולדעתי, אתה צריך רק להסתפל על עצמך, ואין להתערב מה שקורה עכשו בעולם, שאבא מפרסם נפטר, אזי קמים כמה אחרים ויורשים את המפרסם שלו, ונעשה ריב

ביניהם, ונתפרדה החבילה, וכל אחד מתחלק עם חסידים... ונתרבה המחלקת ביניהם וכו', ולכן מה לך להתערב בכל זה? ! שב ותלמד בכל יום תורה הקדושה בהתמדה רבה, ותטיל ותהיה בכל חלקי התורה הקדושה: מקרא, משנה, גמרא, מדרש, הלכה ואגדה וכו', ספרי הזהר והתקונים וכו', וספרי רבנו ז"ל יהיו שגורים על פיך, ואז טוב לך כל הימים.

רק אל תתערב במריבות ובמחלקת שאינן שיכות כלל אליך, הלואי שתצית אותי, ואז תצליח בימי חיי הבלך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ז סה.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ויקהל-פקודי, י"ח אדר ה'תנשא"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֵל טוֹב סָלָה יִגְיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", תְּלַמִּידֵי "הַיִּכָּל הַקֹּדֶשׁ" הַגָּרִים בְּ"יַבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְוֵ"ה יִשְׂרָאֵל עֲלֵיהֶם שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, וְיִשְׁמַר אוֹתָם מִכָּל רָע, וּמִכָּל צָרָה וְצוּקָה, וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם.

אחי ורעי היקרים! ראו לחזק את עצמכם מאד מאד להרבות במצוות ומעשים טובים, אשר דבר זה מאד יקר אצלו יתברך — כשזוכים לעשות מצוות. וכמאמרם ז"ל (במדבר רבה, פרשה טז, סימן א'), שאין לך חביב לפני הקדוש-ברוך-הוא כשליח שמשלח לעשות מצוה, ונותן נפשו כדי שיצליח בשליחותו. וזוהי המצוה לילך ולגלות ולפרסם את האמונה הקדושה לעם ישראל, אשר אין שום דבורים להסביר כלל את מעלת זה הענין, כי בזה שמתזירים בני-אדם בתשובה, ומחזירים בהם אמונה, זה עולה על הכל, וזה מאד חשוב אצלו יתברך. וצריכים לעשות את המצוה והשליחות הזו בתכלית השמחה, כי באמת אם האדם יזכה לישוב הדעת, וראה

כַּמָּה חָטָא וּפָגַם וְכוּ', וּמָה עָבַר עָלָיו בְּחַיִּים חַיּוּתוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם, אֲשֶׁר אָפְלוּ אִם יִרְצֶה לְהַתְּעַנּוֹת, יִצְטָרֵף לְחַיּוּת לְכָל הַפְּחוֹת אֲלֵפִים שָׁנָה, כְּדִי שְׂיֻכַּל לְמַלְא אֶת כָּל הַתְּעַנּוּיּוֹת וְהַסְּגוּפִים שֶׁהַתְּקִין הָאָרִיז"ל עַל כָּל חָטָא וְעוֹן לְתַקֵּן, וְרַבְּנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ עֲצָה גּוֹרָאָה וְנִפְלְאָה מְאֹד, וְאָמַר: בְּזֶה שֶׁתִּלְכוּ וְתִגְבּוּ חוֹבוֹת אֲצֶל אַחֲרִים, וּמָה גַם שֶׁתִּסְבְּלוּ בְּזִיוּנוֹת וּשְׂפִיכוֹת דָּמִים, עַל-יְדֵי-זֶה יִמְחְלוּ לָכֶם כָּל הַחוֹבוֹת שֶׁלָּכֶם, וְתִצְאוּ נְקִיִּים לְגַמְרֵי (עֵין חַיִּי-מוֹהַר"ן, סִימָן תַּמּוּז), וְעַל-כֵּן הַמְּצָנָה הַזֹּאת לְלַכֵּת לְקָרֵב נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אֲלֵיו יִתְבָּרֵךְ, וְלִגְלוֹת וּלְפָרְסָם אֶת דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, זֶה עוֹלָה עַל הַכֹּל. עַל-כֵּן תַּעֲשׂוּ אֶת זֶה רַק בְּשִׁבִיל תְּקוּן נַפְשׁוֹתֵיכֶם, וְלֹא בְּשִׁבִיל מַחְשָׁבָה אַחֲרֵת, וְאִזּוֹ תִצְלִיחוּ גַם בְּגַשְׁמִיּוֹת, כִּי בְּזֶה שֶׁתִּתְּנוּ רוּחַנִיּוֹת לְעַם יִשְׂרָאֵל, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְשִׁיךְ עֲלֵיכֶם גַּשְׁמִיּוֹת, וְעֲלֵיכֶם לַעֲשׂוֹת אֶת הַמְּצָנָה הַזֹּאת בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, כִּי בְּזֶה שֶׁאַתֶּם מְקַרְבִּים בְּנֵי-אָדָם לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זֶה עוֹלָה עַל הַכֹּל. וְחַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (תַּנְחוּמָא פְּרַשְׁת בְּשַׁלַּח): כָּל הַמְּקַבֵּל עָלָיו מְצָנָה אַחַת בְּאַמוּנָה, כְּדָאֵי הוּא שֶׁתִּשְׁרָה עָלָיו רוּחַ-הַקְּדוֹשׁ; וְעַל-כֵּן עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְקַחַת עַל עַצְמוֹ אֶת הַמְּצָנָה הָאֶחָת הַזֹּאת — לֵילֵךְ וּלְקָרֵב יְהוּדִים אַחֲרִים אֲלֵיו יִתְבָּרֵךְ, וְלְהַחֲדִיר בָּהֶם אֱמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, לְחַזְקָם וּלְשִׁמְחָתָם וּלְעוֹדוּדָם, וּבְזֶה בְּעַצְמוֹ יִזְכֶּה שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְחַל לוֹ עַל כָּל חַטְאוֹתָיו וְעוֹנוֹתָיו וּפְשָׁעָיו הַמְּרַבִּים, וּמָה גַם שֶׁיִּזְכֶּה לְרוּחַ-הַקְּדוֹשׁ בְּרוּר וּמְזַכֵּךְ, וְלְהַיּוֹת דְּבוּק תָּמִיד בְּחַי חַיִּים בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְהַכֹּל בְּזִכּוֹת הַמְּצָנָה הַנִּפְלְאָה הַזֹּאת — לְלַכֵּת לְקָרֵב נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אֲלֵיו יִתְבָּרֵךְ.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! אַל תִּקַּל בְּעֵינֵיכֶם מְצָנָה גְּדוֹלָה זוֹ, כִּי כָּל תַּקּוּנֵנוּ הַנִּצְחִי תְּלוּי בְּזֶה — לְהַפִּיץ אֶת אֹר רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם; אֲשֶׁרִי מִי שֶׁלֹּא יִהְיֶה בְּטָלָן, וְיִמְסֹר אֶת נַפְשׁוֹ בְּכָל יוֹם וְיוֹם לְהַפִּיץ אֶת דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם בְּמִסִּירוֹת נַפְשׁ הַכִּי גְּדוֹלָה, וְלֹא יִתְפַּעַל מִשׁוּם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם. וְחַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (הוֹרִיּוֹת ח.): אִיזוּהִי מְצָנָה שֶׁהִיא שְׂקוּלָה כְּכֹל הַמְּצוּוֹת? הִנֵּי אוֹמֵר זֶה עֲבוּדָה זָרָה; כִּי רַחֲמָנָא לְצַלָּן, עֲכָשׁוּ הַכְּפִירוֹת וְהָאֶפִיקוֹרְסוֹת, שֶׁהִיא עֲבוּדָה זָרָה, מִתְּפַשְׁטָת מְאֹד בְּעוֹלָם, וְזֶה שֶׁהוֹלְכִים מִמָּקוֹם לְמָקוֹם וּמְגַלִּים אֱמוּנָה, עַל-יְדֵי-זֶה

מבטלים את העבודה זרה לגמרי. ועל-פן אשרי מי שיש לו חלק
במצנה הנוראה הזו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

י"ז סו.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ויקהל-פקודי, י"ח אדר ה'תנש"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון תקבל פה כמה מכתבים, וראה לשלח את זה לכל אחד
אל הכתבת שלו, ובזה תעשה לי חסד. פי כך זה ילך יותר מהר,
וכן עלה פה מחיר הדאר, ואני אשלם לך את כל הוצאות הדאר
בארץ ישראל, אם אתם יכולים להדפיס את זה עוד פעם על דף
מכתבים עם הפותרת שלי — מה טוב ומה נעים.

ראה לחזק את עצמך מאוד מאוד בעבודת ההדפסה, כי ממש
כל ספר שאתם מדפיסים זה יפי כזה, שאי אפשר לתאר ולשער
כלל, ואני מאוד מתפלא איך אתם יכולים להראות דברים כאלה.

נא ונא אל תשבר משום דבר, כי סוף כל סוף אחר הרע יבוא
הטוב, ועוד תזכה לראות הרבה נחת מהילדים שלך. ותאמין לי,
שבני-אדם יקנאו אתכם — אילו ילדים טובים יהיו לכם, והכל
בזכות הדפסת ספרי רבנו ז"ל, אשר אתם מוסרים נפשכם, פשוטו
כמשמעו, בעבור זה.

הכפל הדבר, תעשה חשבון כמה עולה הדאר, ואני אשלם לך
הכל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ז סז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וַיְקַהֵל-פְּקוּדֵי, י"ח אָדָר ה'תנש"א.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

הָיָה מְאֹד טוֹב, שֶׁתַּתִּיעֲצִי עִם שְׁנֵי רַבָּנִים הַמְּכִירִים אוֹתְךָ שֵׁם
בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוֹשָׁה.

וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי
שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעַדְךָ, שֶׁתִּזְכְּנִי לְהִתְחַזֵּק וְלַעֲבֹר הַכֹּל בְּשָׁלוֹם.

הַמֵּאַחַל בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז סח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וַיְקַהֵל-פְּקוּדֵי, י"ח אָדָר ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... נֵרוֹ יָאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ, וְגִדְּלֵ שְׂמִיחָתִי לְשִׂמְעֵ הַטוֹב מִמֶּךָ —
אֵינְךָ לְתֹאֵר וְאֵינְךָ לְשַׁעַר כָּלֵל.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִיּוֹנֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וְשׁוֹם דְּבָר לֹא
יִוָּכַל לְשִׁבֵר אוֹתְךָ.

רְאֵה לְהִתְמַיֵּד בְּכָל יוֹם לְלִמּוּד מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מִדְּרָשׁ, וְאֵל
יְחִסֵּר לְךָ יוֹם אֶחָד מִבְּלֵי לְמוּד אַרְבָּעָה לְמוּדִים אֵלּוּ, אֲשֶׁר הֵם כְּנֻגָד
הָאַרְבָּעָה עוֹלָמוֹת: אֲצִילוֹת, בְּרִיאָה, יְצִירָה, עֲשִׂיָה, וּכְשֶׁאֲדָם גְּזָהָר
לְלִמּוּדָם בְּכָל יוֹם, מִמְּשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ אוֹר מֵאַרְבָּעָה עוֹלָמוֹת.

נָא וְנָא רְאֵה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וּתְשִׂיחַ אֶת אַחֲרֵי, וּבִזְכוּת

הַשְּׂמִיחָה שֶׁתִּשְׂמַח אֶת אַחֲרִים, תִּמְשֹׁךְ עָלֶיךָ גַּם-כֵּן שְׂמִיחָה. וְהַעֲקֹר
רְאֵה לְשִׂמְחָה אֶת אַמְךָ וְאֶת הָאֲחִים וְאֶת כָּל מְשֻׁפְחָתְךָ, כִּי עַל-יְדֵי
שְׂמִיחָה זֹכִים לְהַצְלִיחַ בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׂמִיּוֹת.

אֲנִי מְקַבֵּל אֶת מִכְתָּבֶיךָ, וּמְאֹד מְאֹד נִהְנֶה מֵהֶם, וְכֵן רְאֵה
לְהַמְשִׁיךְ לְכַתֵּב, וּמִמֶּשׁ תַּחֲיִינִי.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז סט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וּנְקֵה־לְפָקוּדֵי, י"ח אָדָר ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה נִגְיַעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבֶךָ, וְגִדְל שְׂמִיחָתִי לְשִׂמְעַת הַטּוֹב מִמֶּךָ,
וּבִפְרֹט הַחֲדוּשֵׁי תוֹרָה שְׁלֶךָ — אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל.

רְאֵה לְבִטּוֹל אֶת עֲצָמְךָ לְגַמְרֵי אֶל הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, אֲשֶׁר זֶה
עָקָר עֲבוּדַת הָאָדָם בְּזֵה הָעוֹלָם — לְבִטּוֹל אֶת עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי אֶל
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלֹא יִרְצָה שׁוֹם רְצוֹן אַחֵר מִבְּלַעֲדֵי רְצוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ,
שְׁנֵה עֲנִין יִתְרוֹ, שְׂיִתֵּר פְּרִשָּׁה אַחַת בַּתוֹרָה; כִּי הִנֵּה כְּתִיב פַּעַם אַחַת
אֶצֶּל יִתְרוֹ: כֹּהֵן אוֹן, וּפַעַם אַחַת כְּתִיב: כֹּהֵן מִדְּנָן, וַיֵּשׁ לוֹמֵר, כִּי
כֹהֵן אוֹן, שֶׁהוּא רוֹצֵה לְהִיּוֹת אֵיזָה מְשֻׁמֵּשׁ, וְכֹהֵן מִדְּנָן, שֶׁהוּא רוֹצֵה
לְהִיּוֹת אֵיזָה עֲנִין אֲבָל מְעוֹרֵר מְדַנִּים, וְעַל-כֵּן כְּשֶׁנִּתְקַרַּב אֶל עַם
יִשְׂרָאֵל וּנְתַנְיֵר, בָּא אֶל הַפְּרָה כְּזוֹ, שֶׁצְרִיכִים לְזַרֵּק אֶת הַכֹּהֵן אוֹן,
לֹא לְהִיּוֹת וְלֹא לְרְצוֹת לְהִיּוֹת מְשֻׁמֵּשׁ, וְלֹא לְעוֹרֵר מְדַנִּים, רַק לְהַכְלִיל
בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא. וְעַל-יְדֵי-זֶה הוֹסִיף פְּרִשָּׁה אַחַת בַּתוֹרָה. וּמִזֵּה
רוֹאִים — כָּל מֵה שֶׁאָדָם זוֹכֵה לְבִטּוֹל אֶת עֲצָמוֹ יוֹתֵר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ,
עַל-יְדֵי-זֶה נִשְׁפָּע עָלָיו רַבּוּי חֲדוּשֵׁי תוֹרָה, וְעַל-כֵּן חִילְךָ לְאוֹרֵי-תֵא,

רְאֵה לְחַדֵּשׁ תְּמִיד חֲדוּשֵׁי תוֹרָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ,
שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרָכְךָ, וּתְבַשֵּׂר לִי תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

נָא וְנָא רְאֵה לְעוֹרֵר אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְהַפְיֵץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל,
וּבְפָרֵט עֲכָשׁוּ, שְׁעוֹבְרִים כָּל-כָּף הַרְבֵּה פְּחָדִים עַל עַם יִשְׂרָאֵל, וְכֹלָם
צְרִיכִים חֲזוּק, עַל-בֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוֹכָה לְהַפְיֵץ עֲכָשׁוּ דְבוּרֵי אֲמוֹנָה.

בְּדֶרֶךְ כָּלֵל הַחֲדוּשִׁים שְׁלָךְ הֵם בְּקַצּוֹר נִמְרָץ, וְקָשָׁה לְהַדְפִּיס
אוֹתָם, כִּי בְּגִי-אָדָם לֹא יִבְיֵנוּ אֶת זֶה, כִּי כָּל דְּבָר יְכוּלִים לְהַאֲרִיךְ
בָּזֶה, בְּאִפְּן שְׁיִוְכְלוּ לְהַדְפִּיס אֶת זֶה, עִם כָּל זֹאת רְאֵה לְחַדֵּשׁ חֲדוּשֵׁי
תוֹרָה, כִּי זֶה מְזוּבָּף אֶת הַמַּחֲזִין וְתִקּוֹן גְּמוּר לְפָנָם הַמַּחֲזִין, כַּמּוּבָא
בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן קה).

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז ע.

בְּעִזְרוֹת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר וַיְקַהֵל-פְּקוּדֵי, י"ח אָדָר ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ,
וּבְפָרֵט שְׂאֵתָה מַחֲזִק אֶת עֲצָמְךָ לֹא לְהַתְּפַעֵל מֵאִף אֶחָד בְּעוֹלָם, אֲשֶׁר
זֶה הָעֵקֶר. וְתֵאֱמִין לִי, אִם תִּלְךָ בְּדֶרֶךְ זֶה, תְּצַלִּיחַ כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ, כִּי
בָּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים הָעֵקֶר לֹא לְהַתְּפַעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֵוֹלָם,
וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוֹכָה לְהַגִּיעַ לְמַדְרַגָּה זֶה — לֹא לְהַתְּפַעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה,
רַק לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ לְגִלוֹת אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַמְשִׁיךְ אֶת עֲצָמְךָ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְתִתְּבוֹרֵד עֲצָמְךָ
אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ בְּכָל יוֹם וְיוֹם, וְאָז תְּצַלִּיחַ דְּרָכְךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז עא.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ויקהל-פקודי, י"ח אדר ה'תנשא"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת שְׁנֵי הַסְּפָרִים שֶׁהִדְפַּסְתָּ: "סֵפֶר-הַמִּדּוֹת" וְ"לְקוּטֵי-עֲצוֹת", אֲשֶׁרֶיךָ וְאֲשֶׁרֵי חֵלְקֶךָ, יְהִי חֵלְקִי עִמָּךְ. רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצֻמָּךְ בְּכֹל מִיָּנִי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְאֵל תִּירָא וְאֵל תַּחַת מְשׁוּם בְּרִיָּה כָּלֵל, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ. וְצָרֶיךָ שֶׁתִּדַע, אֲשֶׁר סוּף כָּל סוּף הַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, וַיֵּשׁ עֲנִיָּן אֲשֶׁר הַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה.

רְאֵה לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם תּוֹרָה אַחַת מִ"לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, וְלוֹמַר עֲלֶיךָ הַתְּפִלָּה מִ"לְקוּטֵי-תְּפִלוֹת", אֲזַ תְּרַגִּישׁ טַעַם אַחַר בְּחִיָּיךָ. אֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוֹכָה לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם תּוֹרָה אַחַת מִ"לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, וְלוֹמַר עֲלֶיךָ הַתְּפִלָּה, וּבּוֹדָאֵי יִזְכָּה עַל-יְדֵי-זֶה לְשׁוּב בְּתִשׁוּבָה אֲמַתִּית.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז עב.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ויקהל-פקודי, י"ח אדר ה'תנשא"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ, וְגִדְל שְׂמֵחָתִי לְשִׂמְעַת הַטּוֹב מִמָּךְ — אֵינְךָ לְתֹאֵר וְאֵינְךָ לְשַׁעַר כָּלֵל, וּבִפְרֹט שְׂאֵתָה זוֹכָה וּמְזַכָּה אֶת הַרְּבִים בְּהַפְּצַת מַעֲיִנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה. מָה אֲמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיָּקָר! אֵינְךָ לְמַעֲלָה מְזֵה, וְעַל-כֵּן חִילָךְ לְאוֹרֵיתָא, וְתַמְשִׁיף לְהַפִּיץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם.

נָא וְנָא רְאֵה לְמִסֹּר אֶת נַפְשְׁךָ עַל מַדַּת הַשְּׂמֵחָה, וְתִהְיֶה תָּמִיד

שָׁשׁ וְשִׁמְחַ עַל כָּל נִקְדָּה וְנִקְדָּה שְׁיֵשׁ בָּךְ, וּבִכְפָּרְט בְּזֶה שְׂאֵתָה עוֹסֵק לְגַלוּת וּלְפָרְסָם אֶת דַּעַת רַבְּנֵנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, אֲשֶׁר אֵין עוֹד דָּבָר יִקָּר מִזֶּה, כִּי בְּזֶה שְׂמִכְנִיסִים אֶת רַבְּנֵנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, מוֹרִידִים אֶת הַשְּׂכִינָה בְּעוֹלָם, כִּי כָּל עֲנִינֵנוּ שֶׁל רַבְּנֵנוּ ז"ל הוּא — לְגַלוּת אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְעַל-כֵּן מִי שְׂזוּכָה לְפָרְסָם אֶת רַבְּנֵנוּ ז"ל, בְּזֶה הוּא מוֹרִיד אֶת הַשְּׂכִינָה.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַתְּבוּדָד עֲצָמָךְ בְּכָל יוֹם אֱלִיו יִתְּבַרְךָ, וְכָל מָה שְׂעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּפָרְטֵי פָּרְטִיּוֹת רְאֵה לְסַפֵּר לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כַּאֲשֶׁר יִדְבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוּ, וּבִכְפָּרְט בְּשַׁעַה שְׂאֵתָה הוֹלֵךְ בְּדַרְךָ, רְאֵה לְדַבֵּר אֲזַ עִמּוֹ יִתְּבַרְךָ, וְכַמְבָּאָר בַּזֶּהר הַקְּדוּשׁ: כְּשֶׁאָדָם הוֹלֵךְ עַל הַדַּרְךָ, רְאוּי לוֹ לְמַסֵּר וּלְהַתְּחַבֵּר אֲזַ עִם הַשְּׂכִינָה. אֲשֶׁרִי מִי שְׂזוּכָה לְהַתְּבוּדָד עֲצָמוֹ בְּדַרְךָ.

רְאֵה לְדַבֵּר עִם הָאֲבָרְכִים בְּעִירְךָ מַרְבֵּנוּ ז"ל וּמַדְּבוּרֵי אַמּוּנָה בְּרִישׁ גְּלִי, וְאֵל תִּתְּבַיֵּשׁ מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׂבַעְעוֹלָם, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

אָנִי מְאֹד מְאֹד מִשְׂתוֹקֵק לְרְאוּתְךָ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז עג.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְּבַרְךָ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְר וַיְקַהֵל-פְּקוּדֵי, י"ח אָדָר ה'תנש"א.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְתִּיק מִמְּכָם אֶת כָּל הַדִּינִים, וְתִזְכּוּ לְכַרְכָּה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם, וְתִרְוּוּ רַב נַחַת מִכָּל הַיְלָדִים, וְתַעֲלוּ מַעְלָה מַעְלָה, וְתַצְּלִיחוּ בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחֵי חַיִּיּוֹת, וְיָסִיר מִכֶּם

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כָּל מִינֵי עֵינַי הֶרַע וְלִשׁוֹן-הֶרַע וּמַחְשְׁבוֹת זְרוֹת,
וְתַמְשֵׁךְ עֲלֵיכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז עד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וַיְקַהֵל-פְּקוּדֵי, י"ח אָדָר ה'תנשא"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה נִגְיַעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל ... גֵּרוֹ זְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְשֹׁמֵר אֶת עֲצֻמְךָ מוֹכּוּחִים, וְאֵל תִּפְגַּס בְּטוֹעַן וְנִטְעָן עִם
אִף אָדָם, כִּי עִם וּכְפוּחִים אֵין מִצְּלִיחִים כָּלֵל.

מָאד מָאד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַבְּשׂוּרָה הַמְשַׁמַּחַת, שְׁאֵתָה עוֹסֵק
בְּסִפְרֵי רַבְּנֵי ז"ל. רְאֵה לְהִתְמַיֵּד בְּהֶם, כִּי אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה. וְהַעוֹלָה
עַל הַכֹּל — רְאֵה לְהִתְבוּדֵד עֲצֻמְךָ עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי בְּזֵה תַעֲלֶה מַעְלָה
מַעְלָה.

אוֹדוֹת מֵה שְׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרִכּוֹת לד:): בְּמִקּוֹם
שֶׁבַעֲלֵי תְשׁוּבָה עוֹמְדִים — שָׁם אֵין צַדִּיקִים גְּמוּרִים יְכוּלִים לַעֲמֹד,
הַפְּנֹנָה הִיא, כִּי הֵם מָאד חֲשׁוּבִים אֲצִלּוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי הֵם כָּבֵד הָיוּ
בְּמִקּוֹם שֶׁהָיוּ, וְאִף-עַל-פִּי-כֵן הִחְזִיקוּ מַעֲמֵד, זֶה דְּבָר מָאד יָקָר
אֲצִלּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְעַל-כֵּן הֵם עוֹלִים בְּמִדְרָגוֹת עֲלִיוֹנוֹת. אָבֵל דַּעַת לְנִכּוֹן,
כִּי צַדִּיק שֶׁהִתְיַגַּע מִנְּעוּרָיו בְּמִסִּירוֹת נַפְשׁ הַכִּי גְדוּלָה, אֵין לְתֵאָר וְאֵין
לְשַׁעַר מִדְרָגָתוֹ כָּלֵל וְכוּ' וְכוּ', וְלֹא זֶה כִּהְרִי זֶה וְכוּ', וְלֹא צְרִיכִים
לְהִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם דְּבָר, רַק כָּל אֶחָד צְרִיךְ לְשַׁמַּח עִם הַנִּקְדָּה שְׁלוֹ,
וְאִף אֶחָד אֵינוֹ יוֹדֵעַ מִי גְדוּל יוֹתֵר מִמִּי, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר
לָנוּ, שְׁנִזְכֶּה לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּלִי לְהִרְהֵר אַחַר שׁוּם בֶּן אָדָם.

רְאֵה לְבַדֵּק אֶת הַתְּפִלִּין שְׁלָךְ.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז עה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וּבִקְהַל-פְּקוּדֵי, י"ח אָדָר ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיְרִדְפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ,
שְׂאֵתָה עֲדִין מְחֻזַּק אֶת עֲצָמְךָ לִילְךָ בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ז"ל.

נָא וְנָא רְאֵה לְקַבֵּעַ אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל יוֹם בְּקַבִּיעוֹת עֲצוּמָה
לְהַתְּבוֹדֵד עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ עַל-כָּל-פְּנִים עֲשָׂרִים דְּקוֹת, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר
שְׂמִדְבָרִים עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ — זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כּוֹזוּ, שְׂאִין
לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל.

רְאֵה לְהַפִּיץ אֶת הַקּוֹנִטְרָסִים הַחֲדָשִׁים שְׁנֹדְפָסוּ עִכְשָׁו עַל-יְדֵי ...
וְאִז תִּצְלִיחַ דְּרַכְךָ בֵּין בְּגַשְׁמֵי וּבֵין בְּרוּחָנִי, כִּי זֶה יִכְנִיס בְּךָ שְׁפַע
בְּגַשְׁמֵי, וְגַם תִּזְכֶּה לְכַפֶּרֶת עוֹנוֹת, עַל-יְדֵי הַבְּזִיווֹת שְׁיַעֲבֹרוּ עָלֶיךָ.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַתְּחַזֵּק, שְׁשׁוּם דְּבָר שְׂפַעוּלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר
אוֹתְךָ, וּבְכַפְרֵט שְׂאֵתָה זֹכָה לְהַתְּקַרֵּב אֵל רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר אִין לְמַעְלָה
מִזֶּה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז עו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֹדֵר וּבִקְהַל-פְּקוּדֵי, י"ט אָדָר ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

רְאֵה לְהַכִּין לְשִׁבְתָּ בְּעַרְךָ לְחַמְשֵׁים אָנָשִׁים (עֲדִין אִינִי יוֹדַע אִם
יִצְטָרְכוּ יוֹתֵר), הַעֲקֵר רְאֵה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ, וְאֵל תִּתְּבַלְּבֵל מִשׁוּם
דְּבָר שְׂפַעוּלָם, אֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַהֲיֶה לוֹ מִפְּלָה
גְּדוּלָה עִם כָּל גּוֹנְדָא דְלִיָּה, וְעוֹד תִּרְאֶה אִיךָ שְׂתִרְאֶה יִבְנָאֵל בְּעוֹד

שְׁנָתִים, מִמָּשׁ לֹא תִפְּרֹא אֹתָהּ, בֵּית-מִדְרָשׁ עֲנֻקִי, שְׂאִיר אֵת כָּל
הַמוֹשְׁבָה בְּלִילָה עִם פְּרוֹזֶ'קְטוֹר גָּדוֹל (עַל אִפְסָם וְעַל חֲמַתָּם שֶׁל כָּל
שׁוֹנְאֵינוּ). וְכֵן לְכֹל הַפְּחוֹת עוֹד מֵאָה מִשְׁפָּחוֹת שֶׁל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ,
וְתַלְמוּד-תּוֹרָה לְבָנִים וּבֵית-סֵפֶר לְבָנוֹת, וְצָרְכֵינוּ "עֶזֶר שְׁבֵת", וּמְקוֹה
טְהָרָה, יִרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׂמַח לְבָנוּ וְתִגַּל נַפְשֵׁנוּ בִישׁוּעָתוֹ יִתְבַּרֵךְ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז עז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וּבִקְהַל-פְּקוּדֵי, י"ט אָדָר ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צָמוּד בְּפִנְיָמוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... נִרוֹ יֵאִיר.

רְאֵה לְהַזְדַּרֵּז מְאֹד לְהַדְפִּיס אֵת הַגְּלִיוֹנוֹת תְּכַף-וּמְיָד, כִּי אֲנִי
רוֹצֵה שְׂיוּפֵץ עוֹד לְפָנַי רֵאשׁ-חֲדָשׁ נִסְן.

רְאֵה לְהַכִּיֵּן לִי מֵאָה סְפָרֵי שִׁיחוֹת, חֶלֶק ו', אַרְוִזִים הֵיטֵב, כִּי
מִסְתַּמָּא אֲנִי נוֹסֵעַ פְּתָאִם, וְעַל-כֵּן אֲנִי צָרִיף אֵת זֶה שְׂיִהְיֶה מוֹכֵן.
הַעֲקָר אֶל תִּירָא וְאֶל תְּפַחַד מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוֹלָם, וְתִרְאֵה נְסִים
נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּנוּ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתִהְיֶה לָנוּ "עִיר בְּרֶסֶלֶב"
עַל אִפְסָם וְעַל חֲמַתָּם שֶׁל כָּל שׁוֹנְאֵינוּ.

אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֵת גְּדֹל הַחֶסֶד הַזֶּה שְׂאַתָּם מְתַקְתְּקִים
אֵת הַמְּכַתְּבִים, וְשׁוֹלְחִים אֵת זֶה, כִּי בְּאִפְן כְּזֶה זֶה יִלָּךְ יוֹתֵר מֵהָר.

אֲנִי מְגִיעַ בְּשַׁעַה אַחַת-עֶשְׂרֵה בְּבִקְרָע עִם ... כִּי אֲנִי יוֹצֵא מִפֶּה
בְּשַׁעַה שֵׁשׁ בְּעָרֵב.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז עח.

בעזרת השם ותפלו, יום שלישי לסדר ויקהל-פקודי, י"ט אדר ה'תנשא"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה נגיעו וירדפו אל כלליות אנשי
 שלומנו היקרים "חסידי ברסלב", תלמידי "היכל הקדוש", הגרים
 ב"יבנאל עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכנתו תמיד, וישמרם
 ויצילם מפל צרה וצוקה, ומפל נגע ומחלה, וישלח ברכה והצלחה
 בכל מעשה ידיהם.

אחי ורעי היקרים! ראו לחזק את עצמכם בכל מיני אפנים
 שבועולם, ואל תיראו ואל תחתו משום בריה שבועולם, כי גדול
 אדוננו ורב להושיע. וצריך שתדעו, כי רבים אשר אתנו מאשר
 עמם, ואין מה להתפחד כלל, הסמ"ך-מ"ם הוא רשע מרשע, מסית
 ומדיח, מוסר וכו', ואין לנו להתפחד ממנו כלל. וראיה חותכת,
 שהיא עומד תחת כל המהומות, כי עליו הראיה, אשר כבר קרוב
 לארבע שנים, שאני בא לשם והכל שקט, בלי שום הפגנות, וכלי
 שום רעש, ומה פתאם בחרף הזה התחילה כל המהומה עלינו,
 ובפרט עכשו? אלא הכל הוא הסתת הסמ"ך-מ"ם, ימח שמו.
 וזה ברור, ואל תחשבו כרגע כי יש פה ענין של מרא וחצינא... כי
 הכל הבל ורעות-רוח, או לעינים שפף ראות, או לאזנים שפף
 שומעות, אדם גר במקום הזה שבע-עשרה שנה, ולא עשה שום
 דבר בשביל היזהרות, רק למלא את כיסו בכל מיני תקציבים שונים.
 המקנה לא תקן מאומה, על אף כל ההבטחות, הכל עלה ברוח,
 הכל שקר וכזב, את בית-הספר הוא נטל מאתנו, על-ידי ערמומיות,
 ובעטיו הילדים שלנו צריכים להטלטל עד טבריה בחרף בגשם
 ובקר וכו', ובקיץ בחם המחניק וכו', ועל-כן ראו מה לפניכם,
 שלכל יטעה אתכם יצרכם, כי יש פה איזה מרא וחצינא... או
 לעינים שפף ראות ואוי לאזנים שפף שומעות, כי כל תושבי
 המקום הם אנשים נחמדים מאד, ואם היה פה איזה איש ירא שמים,
 אשר לא היו רק התקציבים למול עיניו וכו', אלא טובת הדת

והיהדות, היו בָּלֵם מִזְמַן חוֹזְרִים בְּתִשׁוּבָה. וְעַל זֶה רָאוּ לָנוּ לֹמַר
בְּכָל לַיְלָה תִּקְוֶן חֲצוֹת, וְלִבְכוֹת עַל גְּלוּת הַשְּׂכִינָה וְעַל בְּזִיוֹן הַצַּדִּיק,
אִיךָ שֶׁהַכֹּל נִמְסַר בְּיַד רְשָׁעִים כְּמוֹהוּ, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, אָשֶׁר
הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְדוֹשׁ בָּא לַעֲקֹר מִהָעוֹלָם אֲנָשִׁים מְשַׁחֲתִים כְּאֵלוֹ,
שֶׁהַכְּשִׁילוֹ אֶת הַמּוֹן-הָעַם, וְלֹא עָשׂוּ שׁוּם דְּבָר בְּשִׁבְלָם.

נָא וְנָא לֹא לְהַתְפַּחַד כָּלֵל, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.
וְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֲתָנוּ, עִמָּנוּ וְאֶצְלָנוּ, עָלֵינוּ רַק לְדַבֵּר וּלְגַלּוֹת
אֲמוּנָה הַקְדוֹשָׁה, וְאֵל תְּהִי בְּטַלְנִים בְּהַתְּלַבְּשׁוֹת הַמְצוּוֹת, שֶׁהִיִּתְכֵן
שֶׁכֶּף מְדַבְּרִים עַל מְרָא וְחֻצִינָא... כִּי אוֹי לְדוֹר שֶׁכֶּף נִרְאִים מִנְהִיגָיו,
וְזֶה בְּרוּר! וְאִם תִּזְכּוּ לְהַתְּבוֹדֵד עֲצַמְכֶם בְּכָל יוֹם וְיוֹם, תִּרְאוּ אָשֶׁר
לֹא הִגְזַמְתִּי כָּלֵל וְכָלֵל.

אֲקוּהָ לְרֵאוֹתְכֶם מִחַר, וּבְיַחַד נִשְׁמַח כְּלָנוּ, עַד שְׁנֹזְכָה לְגֵאֲלָה
הַשְּׁלֵמָה, עַל-יְדֵי מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ, יִרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׁמַח לְבָנוּ, וְתִגַּל
נִפְשָׁנוּ בִישׁוּעָתוֹ יְתַבְּרָךְ.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מָאָד מָאָד אֲבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִי שְׁיֵשׁ לוֹ שְׂיִכוּת אֶל
הַרְשָׁע הַזֶּה, שְׁלֵא יָבוֹא אֵלַי, כִּי יֵשׁ לוֹ דִּין רוֹדֵף וּמוֹסֵר.

נָא וְנָא לֹא לְהַפְגִּס עַמִּי בְּכוֹחִים בְּעֵינֵי הַזֶּה, כִּי כֶּף דַּעֲתִי.

י"ז עט.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יְתַבְּרָךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֵר וַיְקַהֵל-פְּקוּדֵי, כ' אָדָר ה'תּש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאָד ... גֵּרוּ יְאִיר.

הִיּוֹת שְׁאֲנִי מְגִיעַ כְּכֹר בְּשַׁעַה אַחַת-עֶשְׂרֵה, עַל-כֵּן רָאָה לְסֵדֵר
שֶׁתְּהִיָּה אִיזוֹ סַעֲדָה תִּכְרַף אַחַר מִנְחָה בְּשַׁעַה שְׁלֹשׁ לְכָל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמָנוּ,

כי מִחַר יִהְיֶה הַהֲלוּלָא שֶׁל הַרְבֵּי רַבֵּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיץ עֲנֹסֶק זי"ע, בְּעַל מַחְבֵּר סֵפֶר "נַעַם אֱלִימֶלֶךְ", וְרַבְּנֵנוּ ז"ל הַפְּלִיג מְאֹד בְּמַעֲלָתוֹ, וְאָמַר, שֶׁהוּא אֶחָד מֵהַשְּׂמוּנָה זְקֻנִים הַמּוֹבָאִים בְּסִפּוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת (מַעֲשֵׂה י"ג, מִיּוֹם רַאשׁוֹן), עַיִן שָׁם.

רְאוּי לָךְ לַעֲשׂוֹת קִסְטָה עִם הַנְּגוּן שֶׁל ... "לֹא תִנְצַחוּ אוֹתֵי", בְּאִפְּן שִׁישִׁיר כְּשַׁעֲתִים, וּכְדָאֵי אֶפְלוּ לְלוֹוֹת אוֹ לְשַׁכֵּר רְמָקוֹל, וְלִשִׁים אֶת זֶה עַל הַגַּג שֶׁל בֵּיתִי, בְּאִפְּן שִׁישְׁמִיעַ הַרְמָקוֹל אֶת הַשִּׁיר: "לֹא תִנְצַחוּ אוֹתֵי", וְנִרְאֶה דְבַר מִי יָקוּם לְבִסוּף, מִי יִנְצַח...
הַמֵּאֲחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז פ.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, כ"ו אָדָר ה'תנשא"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה יִגִּיעוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... נִרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קְבֻלָּתִי אֶת מַכְתָּבְךָ, וּבְאַמַּת חֲכִיתִי עַל זֶה כָּל הַיּוֹם, כִּי לֹא יִדְעַתִּי מִה קָרָה וְכו', חֲסָדֵי הַשֵּׁם שְׁנֵה עֶבֶר כְּכֹה.

בְּעִנְיַן הַשְּׁחִיטָה וְכו', בְּוִדָּאֵי שִׁיעֲשֵׂה פֶל מִיְנֵי מְאֻמְצִים, שְׁכֵן יוֹכֵל לְשַׁחֵט עַל אַפּוֹ וְעַל חֲמָתוֹ שֶׁל הַסֵּמ"ך-מ"ם, וְאִם הוּא דוֹקָא רוּצָה לְמָסֵר וְכו', הָרִי גַם הוּא מְבִיא שָׁם שׁוֹחֵט מִבְּחוּץ וְכו', וְדִי לְחַכִּימָא.

אוֹדוֹת הַיָּלָד ... טוֹב שִׁינְדְפִיס קוֹנְטֵרְס "רוֹפֵא חוֹלִים" ו"רְפוּאָה שְׁלֵמָה" עַל שְׁמוֹ, מְכַל אֶחָד אֶלְף טְפָסִים, וְלַחֲלֵק אֶת זֶה בְּבִתֵּי חוֹלִים, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שִׁיתְבַּטֵּל לְגַמְרֵי הַגְּדוּל מְרַאשׁוֹ, וְיִהְיֶה בְּרִיא לְגַמְרֵי, וְיִזְכֶּה לְהַאֲרִיךְ יָמִים וְשָׁנִים טוֹבוֹת.

אוֹדוֹת שְׁרוּצִים לְהַרְשֵׁם בְּגֵן — אֲדַרְבָּה, מִה טוֹב וּמִה נְעִים, יִגְדִיל תּוֹרָה וַיִּאֲדִיר, וּמִי יִתֵּן, שְׁכַל תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם יִכְנָסוּ לְגֵן שְׁלָנוּ, כִּי אֲדַרְבָּה, בְּגִיל הַגֵּן יְכוֹלִים עוֹד לְחַנֵּף אוֹתָם.

האם שלחת היום בדאר את "אור יבנאל" גליון 26, כי תדע, אשר רק זו התרופה, ואני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שתהיה לו מפלה גדולה.

נא ונא ראה לעורר את אנשי שלומנו, שיאמרו ביחד מזמור ק"ט בַּתְּהִלִּים עֲשֹׂר פְּעָמִים, וּבְכָל פֶּעַם לְהִזְכִּיר אֶת שְׁמוֹ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲשֶׂה אֶת שְׁלוֹ, כִּי אֲנִי לֹא מַחְזִיק כָּלֵל מְאֲלִימוֹת, כִּי אֲנִי רַק מְסוּר לְגַמְרֵי אֱלֹיו יִתְבָּרֵךְ, וְהוּא יִתְבָּרֵךְ יְכוּל לַעֲשׂוֹת אֶת הָעֲבוּדָה טוֹב טוֹב, וְעַל-כֵּן אֵין לָנוּ רַק תְּפִלָּה וּבִקְשָׁה, לְבַקֵּשׁ וּלְהַתְחַנֵּן אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, שְׂיַחֲסוּ וִירַחֲמוּ עָלֵינוּ, וּבְפָרֵט עָלַי, שְׂאֲנִי סוֹבֵל כָּל-כָּף הַרְבֵּה בְּזִיוֹנוֹת. וְלָכֵן תֹּאמְרוּ בְּצַבּוּר אֶת הַמְּזֻמּוֹר הַזֶּה עֲשֹׂר פְּעָמִים, וּלְהִזְכִּיר אֶת הַשֵּׁם אַחַר אֲמִירַת הַמְּזֻמּוֹר בְּכָל פֶּעַם.

הַרְעִיזוּן עַל דְּרֹשֶׁת שַׁבַּת הַגְּדוֹל וְעַל הַגְּעֵלַת כָּלִים, זֶהוּ רַעִיזוֹן נִפְלָא מְאֹד, וְאוֹמֵר וְעוֹשֶׂה, וּכְבֹר הַכְּנוּ אֶת זֶה. וּרְאֵה לַעֲנוֹת לִי עַל כָּל הַנִּי"ל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ז פא.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ויקרא, כ"ו אדר ה'תנשא"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלת י את מכתבך.

ראה לכתב ספורי הפצה, כי חבל על כל ספור וספור שלא ילך לאבוד, העקר ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, כי אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, אשר בקרוב תוכל להתחיל לבנות את המקנה, ויהיה לשם ולתפארת.

נא ונא ראה לחזק את עצמך, ואז תראה נסים נגלים שיעשה

עמך הקדוש-ברוך-הוא, וראה לחזק את כל אנשי שלומנו, ובפרט את ... שלא יפחד כלל, כי אני רואה שעכשו תהיה לנו ישועה גדולה מאד מאד, כי אחר כל הבזיונות והשפיכות דמים שסבלתי, יעזר לי הקדוש-ברוך-הוא בישועה כזו, שאי אפשר לתאר ולשער כלל, וזה ברור אצלי מאד מאד, כי בזיונות ושפיכות דמים כאלו על לא דבר — רק בשביל רשע מרשע הרוצה להיות מנצח וכו', נראה לבסוף מי המנצח. וכבר אמר רבנו ז"ל: "נצחתי ואנצח", שפדתו נצח; אין אנו מתפעלים ממנו כלל, העקר תהיה מאד חזק, כי רבים אשר עמנו מאשר עמו, ובתוך תוכם כל התושבים מחזיקים מאתנו, העקר צריכים להתחזק בעזות דקדשה, וככל שנחזיק את עצמנו ביחד, ולא נתפעל מאף אחד, על-ידי-זה תהיה לנו הצלחה גדולה וכו'.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ז פב.

בעזרת השם ותפלה, יום רביעי לסדר ויקרא, כ"ז אדר ה'תנש"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי הקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וכבר ספר לי ידידנו ... גרו יאיר, את כל מה ששקרה היום עם ... בעוונותינו הרבים, הכל קנוניא אחת גדולה וכו', אף מה לעשות, כל זמן שלא בא משיח צדקנו — הכל נעלם ונסתר וכו', ופעם אחת בא ר' נחמן טולטשינער אל מוהרנ"ת ז"ל בעלית ביתו, ומצא אותו בוכה, ונבהל מאד — מה זה ועל מה זה? ענה ואמר לו מוהרנ"ת ז"ל בלשון תמיהה: "לך תתאר לעצמך אילו כחות מסרו להסמ"ך-מ"ם"; ועל-כן, לדעתי, צריכים לקיים את הפסוק (שמואל-ב' כג): "ויגזל את החנית מיד המצרי", הינו שהסמ"ך-מ"ם רוצה לדקר אותנו, נגזל ממנו את החנית וכו', תאמין לי, שאיני מתפעל ממנו כלל, אנחנו נדפיס בכל פעם יותר ויותר,

עד שנוכל לבשר לְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ עַל בִּיאָתוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ צְדָקְנוֹ
בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ.

וְאֵל תַּחֲלֵשׁ דַּעְתְּךָ כָּלֵל, כִּי תִהְיֶה לְאֵל, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
עִמָּנוּ, וְסוּף כֹּל סוּף אַחַר הָרַע יָבֹוא הַטּוֹב. וְלִכֵּן רְאֵה לְעוֹרֵר אֶת כָּל
אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׂיֵאמְרוּ בְּכָל יוֹם עֶשֶׂר פְּעָמִים אֶת מְזִמּוֹר ק"ט,
וְתִרְאֶה סוּף כֹּל סוּף מָה שְׂיַעֲשֶׂה הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי אָנוּ אֵין לָנוּ
אֶלָּא אָבִינוּ שְׁבַשְׂמִים, וְחֻכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (מְדַרְשׁ שׁוּחַר טוֹב,
תְּהִלִּים קמח): פִּיָּהֶם שֶׁל יִשְׂרָאֵל חֲרָפָם; כִּי זֶה עֶקֶר הַחֲרָב שֶׁל עַם
יִשְׂרָאֵל — תִּפְלָה, וְעַל-כֵּן אֲסוּר לְהַתְּפַעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם,
יְהִי מָה שְׂיִהְיֶה וְיִהְיֶה אִיךָ שְׂיִהְיֶה.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַדְבִּיק אֶת עֲצָמְךָ בּוֹ יְתַבְּרֶךָ, וְלִדְעָתִי, לֹא כְּדָאֵי
כְּבָר לְהַסְתַּוְּבָב אֶצֶל יְרַע-בָּנִים, כִּי זֶה מְמִילָא לֹא יוֹעִיל שׁוּם דְּבָר,
וְאִנְחָנוּ כְּבָר עֲשִׂינוּ אֶת שְׁלָנוּ, וְעַל-כֵּן אִנְחָנוּ נַעֲשֶׂה אֶת שְׁלָנוּ, וְתִרְאֶה
אִיךָ שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָנוּ, שְׁעוֹד נִזְכָּה לְרֵאוֹת נְסִים נְגִלִים,
נְסִים נִפְלְאִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּנוּ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְאִדְרָבָה, מְעוֹלָם לֹא
הֵייתִי בְּשִׂמְחָה כָּל-כַּף כִּמוֹ עֲכָשׁוּ, שֶׁתִּהְיֶה לְאֵל, זְכִיתִי לְזִכּוֹת כְּזוֹ,
שְׁבִזוּ אוֹתִי בְּרַבִּים, וּבְיַדָּאֵי מַגִּיעַ לִי דְבָר זֶה, כִּי חֻכְמֵנוּ הַקְדוּשִׁים
אָמְרוּ (אָבוֹת ד, ה): כָּל הַמְּחַלֵּל שֵׁם שְׁמַיִם בְּסִתְרָא — נִפְרָעִים מִמָּנוּ
בְּגִלוּי, וּמִי יוֹדֵעַ אִם לֹא בְּאִתִּי, חַס וְשָׁלוֹם, לְמַדָּה זוֹ, כִּי לֹא חָשׂוּד
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לַעֲשׂוֹת דִּין וְכוּ' (בְּרִכּוֹת יב:), אֲנִי שֵׁשׁ וְשִׁמְחָה עַל
כָּל זֶה, וּבְיַדָּאֵי אֲנִי צָרִיךְ רַחֲמִים מְרַבִּים, רַחֲמִים עֲצוּמִים, רַחֲמִים
עֲלִיּוֹנִים וְכוּ', וְאֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ טוֹבָה פְּרָטִית, שֶׁתַּעֲזֹרֵר אֶת כָּל אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ, שְׂיִתְפַּלְלוּ עָלַי בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, שֶׁאֲזַכֶּה לְרוֹת רַב נַחַת מִיְלַדִּי,
וּמָה שֶׁקוֹרָה בַּחוּץ לֹא מַעֲנִין אוֹתִי כָּלֵל, אֲנִי, בְּרוּךְ הַשֵּׁם, דְּבוּק בְּחֵי
הַחַיִּים בּוֹ יְתַבְּרֶךָ, רַק שְׁלֹא יִסְבְּכוּ אוֹתִי בְּדְבָרִים בְּלִתֵּי רְצוּיִים כְּמוֹ
... וְכוּ', וְתִאֲמִין לִי כְּשֶׁמְדַבְּרִים רַק מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֶפְלוּ לְהַכִּי
חִילוּנִי וְהַכִּי רַחוּק, זֶה עֶקֶר הַבֵּית מְנוּס, וְאֵף אֶחָד אֵינוֹ יְכוֹל לַעֲשׂוֹת
לְךָ שׁוּם דְּבָר, וְעַל-כֵּן רַק זֶה עֲנִינִי — לְדַבֵּר רַק מִמָּנוּ יְתַבְּרֶךָ, וְהוּא
יְתַבְּרֶךָ בְּיַדָּאֵי יַעֲשֶׂה אֶת שְׁלוֹ, וּמִכָּל שְׂכָן כְּשֶׂיֵאמְרוּ בְּכָל יוֹם מְזִמּוֹר
ק"ט בְּתִהְיֶים.

נָא וְנָא רְאֵה לְחִזּוּק וּלְאַמִּץ אֶת עֲצָמְךָ, וְלֹא לְהִתְפַּעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, וְאִזּוּ סוּף כָּל סוּף תִּרְאֶה נְסִים נְגָלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר הַבַּיִת יִהְיֶה שְׁלֶךְ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז פג.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וּיְקָרָא, כ"ז אָדָר ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְצֻטְעָר בְּצַעֲרֶךָ הַקָּשָׁה מִמָּה שְׂעוֹבֵר עָלֶיךָ וְכו', אֲבָל כִּף זֶה הוֹלֵךְ, מִי שֵׁישׁ לוֹ יֵצֵק עִם הַרְבִּים, בְּהִכָּרַח שְׂיַעֲבֹרוּ עָלָיו כָּל מִינֵי צָרוֹת וְיִסּוּרִים וְעִגְמַת נַפֶּשׁ וּשְׂפִיכוֹת דָּמִים וְכו', עַד שְׂיַחֲשְׁבוּ עָלָיו שֶׁהוּא גָּנֹב וְגִזְלָן וְכו', וְעַל-כֵּן אֵל תִּתְפַּעֵל כָּלֵל, רַק רְאֵה לְהַמְשִׁיךְ אֶת הַכּוֹלֵל בְּיַד חֲזָקָה, וְלֹא לְהִתְפַּעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, הַכּוֹלֵל שְׁלָנוּ עוֹד יִשְׁגֶּשֶׁג, וְיִהְיֶה שְׂפַע גְּדוֹל לְכָל אֲנָשִׁי הַכּוֹלֵל, וְתֹאמַר לְכֻלָּם בְּשָׁמַי: מִי שְׁלוֹמֵךְ יִקְבֹּל כֶּסֶף, וּמִי שְׂאִינוּ לוֹמֵד מֵהוּא רוֹצֵה... אֲנִי מִקְנֶה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יַעֲבֹר בְּשָׁלוֹם כְּאֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי עִמָּךְ פָּנִים אֵל פָּנִים, הָעֵקֶר אֵל תִּחְלַשׁ דַּעְתָּךְ, כִּי כִּף הֵם אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ, מְרַב הָעֲנִיּוֹת וְהַדְּחָקוֹת הֵם מוֹצִיאִים אֶת הָעֲצָבִים שְׁלָהֶם עַל אַחֲרֵים, וְעַל-כֵּן אֵל תִּדְאָג כָּלֵל, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז פד.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וּיְקָרָא, כ"ז אָדָר ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

רְאֵה לְבָרֵךְ כְּמָה עוֹלָה שֶׁקֵּ תִפּוּחֵי אֲדָמָה, וְכְמָה קִילוּ יֵשׁ בְּכָל

שק, וכן בקבוק שֶׁמֶן זית, ותענה לי מה שיותר מהר, כי צריכים להכין את זה לאנשי שלומנו על חג הפסח.

העקר ראה לעורר את אנשי שלומנו, שיתפללו בעבורי, שהקדוש-ברוך-הוא יעזר לי בזכות הבזיונות והשפיכות דמים, חרופין וגדופין שאני סובל, שיכנס שפע בזה, שישפע גם עליכם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ז פה.

בעזרת השם ותפלו, יום רביעי לסדר ויקרא, כ"ז אדר ה'תנש"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה נגיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים, "חסידי ברסלב", תלמידי "היכל-הקדוש", הגרים ב"יבנאל עיר ברסלב", הו"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד, ויצילים מפל צרה וצוקה ומפל נגע ומחלה, וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם.

אחי ורעי היקרים! ראו לחזק ולהחזיק את עצמכם יחד, ואז תראו נסים נגלים שיעשה עמכם הקדוש-ברוך-הוא. כי עקר ההצלחה הוא רק בפאוזים את עצמם יחד. ותדברו תמיד רק מהקדוש-ברוך-הוא, כי אין לנו רק הבורא ותפלו שמו, וברגע שתהיה לכם אמונה פשוטה בו ותפלו, אז אתם יכולים שלא להתפעל מפל העולם כלו, כי מה יעשה לי אדם?! וזה עקר הסוד להחזיק מעמד בזה העולם — להיות חזק בנקדת האמונה הקדושה, להיות דבוק בחי החיים בו ותפלו. וכל מי שדבוק יותר בו ותפלו, לא יכולים לעשות לו שום דבר; כי המאמין האמתי, שמאמין אשר בכל תנועה ותנועה שם אלוהו של עולם, ואין בלעדיו ותפלו כלל, הוא צוחק מפל העולם כלו, ואפלו שכלם יחרפו ויגדפו ויבזו אותו, הוא מתחבא במקום שמור, וישוב בסתר עליון בצל שדי תלונן, אשרי מי שמגיע למדרגה זו!

נָא וְנָא רָאוּ לְהִתְמִיד בְּלִמּוּד הַכּוֹלָל, וְתָרְאוּ אֶת הַנְּסִים
 שֶׁהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹשֶׂה עִמָּכֶם, שְׂאֲשָׁרוּ לָכֶם אֶת הַכֶּסֶף. הֵן אָמַת,
 שְׁבוּדָאֵי זוּ רַק טַפָּה מִן הַיָּם כְּפִי שְׂאֲתֶם צְרִיכִים, אֲבָל בְּרוּךְ הַשֵּׁם,
 כָּבֵר מִתְחִילִים לְרְאוֹת יְשׁוּעָה. וְלָכֵן עֲלֵיכֶם לְדַעַת, מִי שְׁלוּמֵד תּוֹרָה
 — מַגִּיעַ לוֹ, כִּי הָרִי רַק בְּשִׁבִיל זֶה נִתְּנוּ אֶת הַכֶּסֶף שְׂיֵשֵׁב וְיִלְמַד,
 וְאִם אֶחָד אֵינוֹ לוֹמֵד תּוֹרָה, אֵינוֹ מַגִּיעַ לוֹ, וְאִלּוּ סִתֵּם מְעוֹת גְּזֻלָּה,
 כְּאֲשֶׁר עוֹשֶׂה הַסֵּמ"ך-מ"ם, שְׂיֵשׁ לוֹ כַּמָּה כּוֹלָלִים... וְאֵין לוֹ שׁוּם
 תְּלִמִיד... וְהוּא מְקַבֵּל כֶּסֶפִּים וְתַקְצִיבִים בְּעִבּוּרָם... וּבְאָמַת אֵלוֹ
 מְעוֹת גְּזֻלָּה מִמֶּשׁ, וְאֵין עַל זֶה שׁוּם מְחִילָה.

וְעַל-כֵּן דְּעוּ, אֲנָשֵׁי שְׁלוּמֵנוּ הַיְקָרִים! שְׁכַל הַכֶּסֶף שְׁנוֹתְנִים לָכֶם
 מִהַכּוֹלָל, זֶה רַק בְּשִׁבִיל שְׂתִשְׁבּוּ וְתִלְמְדוּ, וּמִי שֶׁלֹּא בָּא יוֹם אֶחָד,
 הַהֶכְרַח לְהוֹרִיד לוֹ עַל הַיּוֹם הַזֶּה, וְשֶׁלֹּא יִהְיוּ לָכֶם טַעֲנוֹת וְכוּ',
 אֲדַרְבָּה, יֵשׁ הַרְבֵּה מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוּמֵנוּ הַיְקָרִים שְׂאִינֶם מְקַבְּלִים כָּלוּם,
 כִּי לֹא אֲשָׁרוּ לָהֶם, וְאִף-עַל-פִּי-כֵן יוֹשְׁבִים וְלוֹמְדִים, וְעַל-כֵּן אֲבַקֵּשׁ
 אֶתְכֶם מְאֹד מְאֹד, לֹא לַעֲשׂוֹת מְרִיבוֹת וּמְחַלְקֵת בְּעִבּוּר זֶה, רַק לְהִיּוֹת
 בְּצֶדֶק וּבִישׁוּר, אָדָם הַלוֹמֵד תּוֹרָה — מַגִּיעַ לוֹ, וּמִי שְׂאִינוֹ לוֹמֵד
 תּוֹרָה, לֹא מַגִּיעַ לוֹ, וְאִפְלוֹ שְׂאֲשָׁרוּ לוֹ, וְזֶה בְּרוּר עַל-פִּי הַלְכָה, וְאֵין
 לָנוּ לְלַמַּד אֶת דְּרָכֵי הָעֲרֻמוּמִיּוֹת שֶׁל הַסֵּמ"ך-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ, וְלָכֵן
 נָא וְנָא אֵל תִּתְקוּטְטוּ וְאֵל תְּרִיבוּ, וּבִזְכוּת זֶה הִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
 יִשְׁפִיעַ לָכֶם שְׁפַע בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה.

נָא וְנָא רָאוּ כָּלְכֶם לְהִתְפַּלֵּל בְּעִבּוּרֵי תְּמִיד, שְׂאֲזַכֶּה לְכָל טוֹב
 אָמַתִּי וְנִצְחִי, וְאֲזִי יְבוֹא לָכֶם שְׁפַע כְּזֶה, שֶׁלֹּא תִצְטָרְכוּ שׁוּם דָּבָר, רַק
 תִּבְקָשׁוּ עָלַי תְּמִיד, שְׂאֲצְלִיחַ בְּדַרְכֵי, וְתָרְאוּ אֵיזָה שְׁפַע יְבוֹא עֲלֵיכֶם,
 שְׁפַע גְּשָׁמִי וְשְׁפַע רוּחֵנִי.

הַעוֹלָה עַל הַכֵּל — תָּרְאוּ לוֹמַר בְּכָל יוֹם עֶשֶׂר פְּעָמִים אֶת
 מִזְמוֹר ק"ט בְּתֵהִלִּים, וְתִזְכְּרוּ אֶת שֵׁם הַסֵּמ"ך-מ"ם, וְהוּא יִתְבָּרַךְ
 כָּבֵר יַעֲשֶׂה אֶת שְׁלוֹ. אֲנַחְנוּ לֹא צְרִיכִים לְלַכֵּת בְּאֵלִימוֹת, חֵס וְשְׁלוֹם,
 כִּי אֵין לָנוּ אֵלָּא אֲבִינוֹ שְׂבִשְׂמִים, וְהוּא יַעֲשֶׂה אֶת שְׁלוֹ.

הַמְּאֵחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז פו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, כ"ח אָדָר ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ, אֵיךְ שְׂאֵתָה מְחֻזַּק אֶת עֲצָמְךָ עִם הַנְּקֻדּוֹת טוֹבוֹת לְלַמֵּד וְלִהְיוֹת תְּפִלָּה בְּכָל יוֹם, אֵף שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ מֵה שְׁעוֹבֵר, עִם כָּל זֹאת אֲשֶׁרֶיךָ וְאֲשֶׁרֶי חֲלָקְךָ, שְׂאֵתָה זוֹכָה לְחֻטֶּיךָ בְּכָל יוֹם נְקֻדּוֹת טוֹבוֹת, וְאֲנִי מְקַנָּא בְּךָ מְאֹד מְאֹד, וְתִדְעַ שֶׁכָּל אֱלוֹ הַנְּקֻדּוֹת טוֹבוֹת יִשְׁאָרוּ מִמֶּךָ. אֲשֶׁרֶי מִי שְׁזוֹכָה לְחֻטֶּיךָ בְּכָל יוֹם נְקֻדּוֹת טוֹבוֹת, וְאֵינוֹ מִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם דְּבָר שְׁבַעוּלָם, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

נָא וְנָא רְאֵה לְהֵיוֹת עֲסוּק בְּאֵיזָה עֲנִינָא אֶפְלוֹ בְּתַפְיָרָה, הָעֵקֶר שְׂתִהְיֶה עֲסוּק כִּי כָּל הַתְּאֻוֹת וְהַמְדוּת רְעוֹת הַבָּאוֹת עַל הָאָדָם, הֵן רַק מִחֲמַת הַבְּטָלָה, כִּי הַבְּטָלָה מְבִיאָה לִידֵי זְמָה וְלִידֵי שְׁעֵמוּם, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וְעַל-כֵּן תִּהְיֶה עֲסוּק בְּאֵיזָה דְּבָר.

נָא וְנָא רְאֵה לְדְבָר עֲמוֹ יִתְבָּרֵךְ אֶפְלוֹ כְּמָה דְּבוּרִים, וְאֵז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׂמִדְבָּרִים עֲמוֹ יִתְבָּרֵךְ — הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל.

הַמְּאֵחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז פז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, כ"ח אָדָר ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ, אֵיךְ שְׂאֵתָה זוֹכָה לְחֻזַּק אֶת עֲצָמְךָ מִכָּל מֵה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ.

רְאֵה לְהִיּוֹת סִבְלָן גָּדוֹל, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם צָרִיכִים סִבְלָנוֹת עַל כָּל פֶּרֶט וּפְרֶט, וּבַפֶּרֶט לְהֵאשָׁפֵה וְהִילָדִים, רְאֵה לְכַבֵּד מְאֹד אֶת אֲשֶׁתְּךָ, כִּי סוּף כָּל סוּף הִיא מִצְלַת אוֹתְךָ מִן הַחֲטָא, וּמָה הֵייתָ עוֹשֶׂה בְלִעְדֶּיךָ, וְעַל-כֵּן רְאֵה לְכַבְּדָהּ מְאֹד, וּבִזְכוּתָהּ תִּזְכֶּה לְכָל טוֹב אֲמִתִּי וְנִצְחִי. לְדַעֲתִי, אִם תִּלְךָ עִמָּה בְּסִבְלָנוֹת, תִּרְאֶה אִיךָ שֶׁהַכֹּל יִשְׁתַּנֶּה לְטוֹבָה, כִּי גַם אֲשֶׁתְּךָ רוֹצֶה טוֹבָתְךָ, אַךְ עָלֶיךָ לְדוֹן אוֹתָהּ לְכַף זְכוּת, כִּי לֹא קִבְּלָה חֲנוּן דָּתִי.

נָא וְנָא רְאֵה לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וּלְשִׂמַח אֶת אֲשֶׁתְּךָ וְיִלְדֶיךָ, וְתִרְאֶה שְׂפִיכֶתְךָ יִשְׁרָה תָּמִיד רוּחַ שֶׁל שִׂמְחָה, רוּחַ שֶׁל אֲהָבָה.

רְאֵה לְהִתְבוֹדֵד בְּכָל יוֹם עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ, וְתִבְקַשׁ וְתִתְחַנֵּן מִמְּנוּ יִתְבַּרְךָ, שְׂיַחֲסִים וִירַחֲסִים עָלֶיךָ, שֶׁתִּזְכֶּה כְּבָר לְהִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמְךָ עֲרֻבוֹת נְעִימוֹת יְדִידוֹת זֵיו חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַּרְךָ, אֲשֶׁר אִי אֶפְשָׁר לְזַכּוֹת לָזֶה, כִּי אִם עַל-יְדֵי תִפְלָה וְהִתְבוֹדְדוּת.

גַּם רְאֵה לְהִמְשִׁיךְ לְלִמּוּד שְׁעוּרִים כְּסִדְרָן בְּכָל יוֹם בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, אֲשֶׁר אֵין טוֹב מִתּוֹרָה.

וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל — רְאֵה לְהִפְיֵץ אֶת אוֹר הָאֱמוּנָה, וּבִזְכוּת זֶה שֶׁתִּגְלֶה וְתִפְרָסֵם אֶת הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה לְעַם יִשְׂרָאֵל, עַל-יְדֵי-זֶה גַּם עָלֶיךָ תִּמְשֹׁךְ אֱמוּנָה.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז פח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסִדְר וַיִּקְרָא, כ"ח אָדָר ה'תּשנ"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סִלָּה נִגְיַעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל ... גֵּרוֹ נְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלִיתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שִׂמְחָתִי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ.

רְאֵה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֶפְנָיִם שְׁבַע-עוֹלָם, וְתִהְיֶה סִבְלָן

גָּדוֹל עַל כָּל מָה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, וְתִרְאֶה נְסִים וּנְגִלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

נָא וְנָא רְאֵה לְהִתְמַיֵּד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, כִּי אֵין לְךָ טוֹב מִתּוֹרָה, וּמִי שֶׁמְרַגֵּיל אֶת עַצְמוֹ לְלַמֵּד תּוֹרָה, אֲזִי מְרַגֵּישׁ כָּל מִינֵי טְעָמִים בְּחַיָּיו, אֲשָׁרֵיו וְאֲשָׁרֵי חֲלָקוֹ!

רְאֵה לְהִתְבּוֹדֵד עִצְמָךְ בְּכָל יוֹם עִמּוֹ יְתַבְרֵךְ, וְיִתְפָּרֵשׁ אֶת כָּל שִׂיחָתְךָ וְאֶת כָּל מָה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, וְתִרְאֶה נְסִים וּנְגִלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז פט.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יְתַבְרֵךְ, מוֹצְאֵי-שְׁבֵת-קִדְשׁ לְסִדְרֵי וַיִּקְרָא, רֵאשׁ חֲדָשׁ נִסָּן ה'תּש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ אֵל ... נְרוֹ וְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

הָעֵקֶר רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עִצְמָךְ בְּכָל מִינֵי אַפְגִּים שֶׁבְּעוֹלָם, וְאֵל תִּירָא וְאֵל תַּחַת מִשּׁוֹם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי הַפֶּל רוּחַ... וְלֹא יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת לָנוּ שׁוֹם דָּבָר, וְאֲנִי מְקַנְוֶה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁלֵא יִצְטָרְכוּ כָּלֵל לְהִתְעַסֵּק בְּזֶה, כִּי עֵקֶר עֲסָקְנוּ הוּא רַק תּוֹרָה וְתַפְלָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים.

נָא וְנָא אֵל תִּתְּנֵנוּ שׁוֹם רְאִיוֹן לְשׁוֹם עֵתוֹן, כִּי הֵם סִתְּמוּ מְלַכְלָכִים, מִסְפִּיק כְּבָר לְהִתְעַסֵּק עִם רִיקִים וּפּוֹחֲזִים כְּאֵלֶּה, וְאֵין צְרִיכִים אֶפְלוּ לְדַבֵּר אִתְּם, רַק לְהַגִּיד לָהֶם חֵד וְחֲלָק: יְהוּדִים חֲבִיבִים! יֵשׁ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעוֹלָם, וְצְרִיכִים לְחִזּוֹר בְּתִשׁוּבָה, וְלִשְׁמֹר שְׁבֵת, וְלְהַנִּיחַ תְּפִלִּין וְכוּ' וְכוּ', וּבְזֶה נִגְמַר הַסְּפּוּר, וְכֵן נִרְאֶה לָהֶם, שְׂאִין אָנוּ מִתְּפַעְעִלִים מֵהֶם כָּלֵל, הָעֵקֶר רַק לְדַבֵּר דְּבוּרֵי אֱמוּנָה.

אוֹדוֹת הַמְשַׁפְּחָה חֲדָשָׁה שֶׁנִּכְנְסָתָ, אֲשָׁרֵנוּ מֵה טוֹב חֲלָקְנוּ, כָּל

משפחה שונקנסת — זוהי קרן נפלאה מאד, ורק זה ינצח את המלחמה. ובודאי כל אחד מי שמתפלל אצלנו בקביעות, והוא מאחד עם אנשי שלומנו, הוא זכאי לעזר שבת — בין בחלות ובבשר ובדגים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ז צ.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר ויקרא, ראש חודש ניסן ה'תנש"א.

שלום וברכה גייעו ויךדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך. ראה לצרף לכבוד חג הפסח לכל משפחה מאנשי שלומנו בקבוק שמן זית וחמשה קילו תפוחי אדמה, ושני קילו בצלים ושתי תבניות ביצים, וזה נוסף על מה שאתה שולח לכל שבת, ותכתב לי את החשבון, ונשתדל להשיג את הכסף. רק ראה לעורר את אנשי שלומנו שיתפללו עלי, שאזכה לצאת מהחובות, ושיבוא שפע, וממילא גם אתם תהנו מזה. מצות תקבלו, אם ירצה השם, כפי הרשימה שנתת לי, והקדוש-ברוך-הוא יעזר בזכות זה, שאזכה לראות נחת מילדי.

הכפל הדבר — לבקש מכל אנשי שלומנו שיתפללו עלי, כי אני צריך להרבה ישועות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ז צא.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר ויקרא, ראש-חודש ניסן ה'תנש"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה גייעו ויךדפו אל פלליות אנשי שלומנו היקרים, "חסיד ברסלב", תלמידי "היכל-הקדוש", הגרים ב"יבנאל עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד, וישמרם

וַיִּצְלִימוּ מִכָּל צָרָה וְצוּקָה, וּמִכָּל נִגְעָה וּמַחֲלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהִצְלִיחָה
בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם.

אחי ורעי היקרים! ראו לחזק את עצמכם בכל מיני אפנים
שבעולם, וראוי לכם ללמד עכשו כל המכתבים בעלים לתרופה
משנת תקצ"ה צ"ו צ"ז צ"ח, ששם מדבר הרבה מוהרנ"ת ז"ל בענין
המחלקת שעברה על כלליות אנשי שלומנו. ומביא שם "אשר רב
אנשי שלומנו נתעוררו מחדש, על ידי התעוררות המחלקת, וכלם
אומרים, שהקיצו ועוררו אותם משנתם על ידי המחלקת". ובאמת
אם תעינו במכתבים, ההם יהיה לכם חזוק איך לעבר על כל מה
שעובר עליכם, כי הפל הוא נסיונות לנסות אותנו איך נזכה לחזק
את עצמנו, ולא נשבר משום דבר שבעולם. והעקר רק תורה ותפלה.

ותאמינו לי, שהכל יעבר, כי עכשו הוא רוח סערה, אבל זה
גדול בשעתו, ולבסוף כלה ונאבד, לאט לאט תכנס עוד משפחה
ועוד משפחה, עד שנוכה להיות קבוץ גדול, ונזכה לבנות בית-
מדרש גדול ותלמוד-תורה לבנים ובית-ספר לבנות, ומוסדות צדקה
וחסד, ועוד תראו איך שהכל יתהפך לטובה. רק להתחזק להיות
בשמחה ובאהבה, אחוה ורעות, והקדוש-ברוך-הוא ימשיך עליכם
שפע ברכה והצלחה בכל מעשה ידיכם, ובפרט עכשו, שנוכנס חדש
הגאולה, חדש אשר ישועות בו מקיפות. ומובא בספרים הקדושים,
שהיא בחינת הקפה, הינו הלואה, שבחדש הזה הקדוש-ברוך-הוא
מלווה ישועות אפלו למי שאינו ראוי להן. ועל-כן עלינו לשמח מאד
מאד עכשו בחדש ניסן, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לנו, שנוזכה לאכל
מצה, שהיא מיכלא דמהימנותא, מאכל האמונה הקדושה, כי בזה
שאוכלים את המצה הקדושה, בזה אנו אוכלים אלקות, כי המצה
היא רצונו יתברך, וזה נותן לנו פח על כל השנה, שנתעורר שכל
מה שאנחנו אוכלים — אוכלים אלקות; כי באמת אין שום
מציאות בלעדיו יתברך כלל, והוא יתברך מחיה וממהוה ומקיים את
כל הבריאה כלה, ודומם, צומח, חי, מדבר, הם עצם עצמיות חיות
אלקותו יתברך, איזו שמחה צריכה להיות לנו, שאנו זוכים להיות
יהודים מאמינים בו יתברך, ומכינים את עצמנו לחג הפסח, פה-סח,

לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וְלִהְלֵלוּ וּלְשַׁבְּחוּ וּלְפָאֲרוּ עַל כָּל הַחֲסִדִים וְהַנְּסִים
 גְּמוּרִים שֶׁעָשׂוּ עִמָּנוּ, וּבּוֹדָאֵי נִזְכָּה לְצִאת מִכָּל הַמְּצָרִים שֶׁגָּרַם פְּרַעָה,
 שֶׁהוּא פֶּה־רַע, עַל־יְדֵי שֶׁהִסִּית אֶת הַתּוֹשָׁבִים נִגְדָנוּ, אֲבָל תִּאֲמִינוּ לִי,
 שֶׁהַכֹּל רוּחַ וַיַּעֲבֹר, וְאִין מָה לְדָאג כָּלָל, כִּי סוּף כָּל סוּף הַקְּדוּשָׁה־
 בְּרוּךְ־הוּא אֶתְנוּ עִמָּנוּ וְאַצְּלָנוּ, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְחַזֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּאַמוּנָה
 פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

מָאד מָאד אֲבַקֵּשׁ אֶת כָּל־לִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁמֵּהִיּוֹם וְהַלָּאָה
 לֹא לְהִתְרַאֲוֶן עִם שׁוֹם כְּתָב כָּלָל, כִּי הֵם סִתָּם נוֹכְלִים, וּמְחַפְּשִׁים
 לְלַכְלֵךְ אוֹתָנוּ, וְעַל־כֵּן צְרִיכִים לְהִתְחַמֵּק מֵהֶם בְּכָל מִיּוֹנֵי אֲפָנִים
 שֶׁבְּעוֹלָם, וְרַק לְדַבֵּר דְּבוּרֵי אֱמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וְלִהְשָׁתְדֵּל
 לְהַחֲזִירָם לְמוֹטָב, הֵינּוּ לֹא לְהַפְּנֵס בְּפִרְטִים שֶׁל יַבְנָאֵל, אֲלָא לְגִלוֹת
 לָהֶם, שֶׁיֵּשׁ הַקְּדוּשָׁה־בְּרוּךְ־הוּא בְּעוֹלָם, וּצְרִיכִים לְשָׁמֵר שַׁבַּת־קֹדֶשׁ
 וְלִהְנִיחַ תְּפִלִּין בְּכָל יוֹם, וְרַק זֶה מָה שֶׁיֵּשׁ לָנוּ לְהַגִּיד, עִם כָּל אֶחָד
 לְדַבֵּר רַק מִהַקְּדוּשָׁה־בְּרוּךְ־הוּא וְלֹא מִדְּבוּרִים אֲחֵרִים, וְעַל־יְדֵי־זֶה
 נִצְלִיחַ דְּרַכְּנוּ תָּמִיד.

מֵאַחַר שֶׁ... מְמַמְנֵת לָנוּ אֶת הַגֵּן וְכֵן הֵם מוֹכֵנִים לְפִתּוּחַ לָנוּ
 תְּלִמוּד־תּוֹרָה, רְאוּי לָנוּ לְהִיּוֹת לָהֶם אֲסִירֵי תּוֹרָה, וְלִילֵךְ וְלִהְשַׁתְּפָהּ
 בְּכַנְּס הַיּוֹדֵיָה שֶׁהֵם עוֹשִׂים הַיּוֹם בְּ...
 הַמֵּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז צב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְר צו, ב' נִסָּן ה'תּשנ"א.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאִי לְהִתְחַזֵּק מָאד מָאד לְהִיּוֹת שְׂמֵחָה וְעֲלִיזָה עַל נַעַם חֲלֻקָּךְ,
 שֶׁתְּהִלָּה לְאֵל, בְּעֲלֵךְ מִקְרָב אֵל רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר בּוֹדָאֵי כָּל הַחַיִּים
 שֶׁלָּכֶם יִשְׁתַּנּוּ עַל־יְדֵי־זֶה.

לְדַעְתִּי, אֵל תִּפְסִיקֵי לְעַבֵּד, כִּי טוֹב לְאִשָּׁה לְעַבֵּד, אֲפֹלוּ לֹא
בְּשִׁבִיל פְּרֻנְסָה, אֲלָא מִפְּנֵי הַשְּׁעִמוּם, שְׁלֹא תִהְיֶה מְשַׁעֲמָמֶת,
וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁתִּהְיֶי שְׁלִיחָה רַק לְדַבְּרִים טוֹבִים
וּלְמַצּוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים.

רְאֵי לְדוֹן אֶת בְּעֵלְךָ לְכַף זְכוּת תְּמִיד, וּלְהִתְחַזֵּק בְּאַהֲבָה יוֹתֵר
וְיוֹתֵר, וְאֲנִי אֶרְאֶה וְאֶשְׁתַּדֵּל לְכַתֵּב לוֹ, וּבְעֵזְרְתוֹ יִתְבַּרְךָ, יִהְיֶה
שְׁלוֹם-בֵּית אִמְתִּי בֵּינֵיכֶם.

אוֹדוֹת לְגוֹר בְּיִבְנָאֵל, לְדַעְתִּי, אִם יִהְיֶה לָכֶם רֶכֶב, אֲזַי אֵין שׁוּם
בְּעֵינָי מַצַּד רְחוּק הַמְשַׁפָּחָה, כִּי עִם רֶכֶב יְכוּלִים לְהִגִּיעַ מִמְּקוֹם
לְמְקוֹם. וּבְאֵמֶת הַמְּקוֹם בְּיִבְנָאֵל הוּא נִפְלֵא בְיוֹתֵר, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁזוּכָה
לְגוֹר שָׁם, אֲשֶׁר מִשָּׁם תְּבוֹא הַגְּאֻלָּה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלְתִּי שְׁאֲנִי
מְבַקֵּשׁ וּמְתַפְּלֵל בְּעַדְכֶם, שְׁתַּצְּלִיחוּ בְּכֹל דְּרַפְּכֶם, וְתִמִּיד תְּבַשְׂרֵי לִי
בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַכֹּפֵל הַדְּבָר, אֲנִי אֶכְתֵּב בְּאַרְיִכוֹת לְבַעֲלְךָ, וְאֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא שְׂיִצִּית, וְהַכֹּל יִסְתַּדֵּר בֵּינֵיכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז צג.

בְּעֵזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרָ צו, ב' גִּיסָן ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה גִּיעֵנוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלְתִּי אֶת מְכַתְּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב
מִמְּךָ.

רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבָעוּלָם, וְהַעֲקֵר רְאֵה
לְחִטֵּף בְּכֹל יוֹם טוֹב אִמְתִּי וְנִצְחִי, שֶׁהוּא תוֹרָה וְתַפְּלָה, כִּי רַק זֶה

ישאר מהאדם; כי באמת מינו כצל עובר (עין תהלים קמד, ד), הנה אנחנו פאן, ועוד מעט נצא מפאן, ועל-פן צריכים לחטף בכל יום תורה ותפלה, ובנדאי מי שזוכה לעסק בהדפסת ותפצת ספרי רבנו ז"ל — אין למעלה מזה. ועל-פן ראה לקחת מדי שבוע בשבוע עלון ברסלב, ולחלקו בבתי פגסיות ובבתי מדרשות, פי מוהרנ"ת ז"ל אמר קדם הסתלקותו: אפלו עליה אחד מספרי רבנו ז"ל יהיה תקון לכל; הינו שיוצאים בכל יום כל מיני טרייף פסול, שהם כלל העתונים רעים, ועליה אחד מספרי רבנו ז"ל יהיה תקון כנגד זה. ויש לומר, שזהו העלון ברסלב, שצריכים להפיצו, והוא תקון גדול מאד מאד להנשמה, אשרי מי שזוכה לחלקו בכל שבוע בבתי פגסיות ובבתי מדרשות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ז צד.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר צו, ב' ניסן ה'תנש"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה נגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל שמחתי לשמע הטוב מך, איך שאתה זוכה ומזכה את הרבים בהפצת מעינות החכמה חוצה — אין לתאר ואין לשער כלל. ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ותהיה בשמחה, כי עקר תקון הברית הוא שמחה. ורבנו ז"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קסט): כשאדם בשמחה, הקדוש-ברוך-הוא בעצמו שומר אותו מפגם-הברית; ועל-פן ראה למסר את נפשו להיות בשמחה תמיד, כי השמחה היא היסוד והעקר בדעת רבנו ז"ל, וצריכים להיות כל-כף בשמחה, עד שתשפע השמחה גם על אחרים.

נא ונא ראה להמשיך להפיץ את אור רבנו ז"ל, וזהו תקון

הַבְּרִית גָּמוּר, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוּכָה לְהַפְיֵן אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים, שֶׁהֵם תְּמֻצִית דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל.

רְאֵה לְהַכְנִס לְגוּר לִיבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז צה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרֵי צוּר, ב' גִּיסָן ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ, וְגִדְלֵ שְׂמִיחָתִי לְשִׁמְעַ הַטּוֹב מִמֶּךָ, אֵיךְ שְׂאֵתָה מַחְזֵק אֶת עֲצָמְךָ בְּסִפְרֵי "אֲשֶׁר בְּנַחַל" — אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל. וּבְאַמַּת כָּל אֱלֹהֵי הַמַּכְתָּבִים נִכְתְּבוּ בִישׁוּעַת ה', וּבְיַדֵּי אֵיךְ מִי שִׁיעֵינָן בָּהֶם בְּכֹל יוֹם, יִזְכֶּה לְהִתְחַזֵּק כָּל יְמֵי חַיָּיו; אֲשֶׁרֵי מִי שְׁלוֹמֵךְ בְּכֹל יוֹם בְּסִפְרֵי "אֲשֶׁר בְּנַחַל", וְשֵׁם יִמְצֵא מְרַגְעֵ לְנַפְשׁוֹ, כִּי יֵשׁ בָּהֶם הִתְחַזְּקוֹת לְדָרֵי מַעַלָּה וּלְדָרֵי מַטָּה, וְגִלּוֹי אֱלֻקוֹת בְּמִדְרָגָה גְדוֹלָה מְאֹד.

נָא וְנָא רְאֵה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמִיחָה מְרַחֶבֶת אֶת הַדַּעַת, וּמִי שְׁזוּכָה לְשִׂמְחָה — זוֹכֵה לְכֻטְחוֹן עֲצָמֵי, וְעַל-פִּירֵיב מֵה שְׁעוֹבֵר עַל הָאֲדָם, הוּא רַק מַחֲמַת שְׂאֵין לוֹ בְּטַחְחוֹן עֲצָמֵי, וְזֶה בָּא מִקְטָנוּת אֲמוּנָה, כִּי מִי שִׁחְזַק בְּאֲמוּנָה, יֵשׁ לוֹ בְּטַחְחוֹן עֲצָמֵי, וְאֵינוֹ מְפַחֵד מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, וְעַל-כֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתִרְאֶה אֵיךְ שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ עַל כָּל פְּרִט וּפְרִט בְּחַיֶּיךָ. הַעֲקֵר רְאֵה לְמַסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאֵל תִּרְיֵב אֶף פַּעַם עִם אֲשֶׁתְּךָ, וְאֵפְלוֹ שְׁלִפְעָמִים הֵיא מְצַעֶרֶת אוֹתְךָ, אֵתָה רְאֵה לְהִדְבִיק אֶת עֲצָמְךָ לְגַמְרֵי אֱלֹיִי יִתְבָּרַךְ. וְתִרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ בְּלִשׁוֹן שְׂאֵתָה רְגִיל בָּהּ, וְתִדַּע שְׁכָל דְּבּוּר וְדְבּוּר שְׁמִדְבָּרִים עִמוֹ יִתְבָּרַךְ — הוּא הַצְלָחָה נְצַחִית, הַצְלָחָה כְּזוֹ, שְׂאֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל. אֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁסוּף כָּל

סוף תראה ברכה בעמלך, העקר הוא תפלה והתבודדות, לדבר ולספר את כל לבבו עמו ותברך, וכן לשפוך שיח ותפלה על כל פרט ופרט שצריכים.

ועל כלם — להיות תמיד בשמחה, אשרי מי שזוכה להיות בשמחה, ולהיות דבוק בחי החיים, אשרי לו בזה ואשרי לו בבא!
המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ז צו.

בעזרת השם ותברך, יום ראשון לסדר צו, ב' ניסן ה'תנש"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל היקר, יניק וחפים
... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה לחזק את עצמך להיות בשמחה, פי אצל רבנו ז"ל היה העקר שמחה, פי בזה שהאדם שמח, בזה מגלה את טהר לבבו, שהוא מאמין בו ותברך, פי אמונה ושמחה הולכות זו בזו, ועל-כן ראה למסור את נפשך על נקדת השמחה, וכל התפלות צריכות להיות רק על נקדה אחת: "רבנו של עולם, זכני להיות בשמחה", ועל-די-זה באמת תזכה להיות בשמחה; פי התפלה היא הפלי לקבל בו כל האורות, ובפרט אור השמחה.

ראה לדקדק מאד ללמד בכל יום חמש ורש"י עם התרגום, באפן שעד שבת-קדש תזכה לסיים שנים מקרא ואחד תרגום ופרוש רש"י, והוא תקון גמור להנשמה.

וכן ראה להרגיל את עצמך לומר בכל יום כמה פרקים משניות, אשר מטהר את הנשמה.

ועל כלם — ראה להתבודד עצמך עמו ותברך, ותבקש ממנו ותברך כל מה שאתה צריך בתמימות ובפשיטות גמורה, ותדבר עמו

יִתְבַּרַךְ כְּאֲשֶׁר יִדְבַר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו, אֲשֶׁר־מִי שְׁזוּכָה לְהִגִּיעַ לָזֶה!

אודות חצות, ידוע אצל אנשי שלומנו, מי שרוצה לזכות לחצות, הוא צריך ללכת לישן מקדם, ועל-ידי-זה יוכל לקום בחצות, ואם זה לא הולך בשום פנים ואפן, אזי יכולים להיות ער עד חצות, והעקר לא להתבלבל עצמו משום דבר, כי הבלבול הורס את האדם ואת המחשבה. צריכים להחזיק רק בדבר אחד — לחשב ממנו יתברך ולהיות בן חורין, ואם תתנהג כן, אזי תצליח דרכך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ז צז.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר צו, ב' ניסן ה'תנשא.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... נְרוּ יְאִיר.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, כי בזה העולם צריכים התחזקות חדשה, ובפרט בחור, שעובר עליו מה שעובר וכו' וכו', העקר הוא התחזקות, לעשות בכל פעם התחלה חדשה, ובכל פעם יהיה רגיל לומר לפניו יתברך: "רבנו של עולם, מעכשיו אני רוצה להיות איש כשר", וזה היסוד בדת רבנו ז"ל. וכבר אמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ער), שמתחלה היו כל ההתחלות מפסח, ועכשיו וכו' ולא סים. ויש לומר: ועכשיו כל ההתחלות מפורים; כי ענין הפורים הוא שמחה, וכשאדם תמיד שש ושמת, על-ידי-זה הוא יכול לומר: "ועכשיו" — לעשות התחלה חדשה מעכשיו, כי מי שהולך במרירות ובעצבות, נדמה לו כאלו התישן כבר בתאוותיו ובמדותיו הרעות וכו' וכו', רחמנא לצלן, והוא כבר אף פעם לא יצא מהבץ והלכלוך שנפל לשם וכו' וכו', אבל מי

שְׁמַחֲזֵק אֶת עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, עַד שְׁמַגִּיעַ לְשִׂמְחָה כְּזוֹ, שְׁמֵבִטֵּל אֶת עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, עַד דִּלֹּא יָדַע בֵּין אַרוּר הָמֵן לְבְרוּךְ מְרַדְּכֵי וְכוּ' וְכוּ', הוּא יְכוּל לֹאמֹר: "וְעַכְשָׁיו" — לַעֲשׂוֹת הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה מַעֲכָשׁוֹ. רְאֵה לְקַבֵּל אֶת הַרְמוֹז הַזֶּה לַעֲצָמָךְ, בְּאִפְסָן שְׁתִּזְכֶּה לְחַדֵּשׁ עֲצָמָךְ בְּכָל יוֹם מִחֲדָשׁ.

עַכְשָׁיו קִבְּלָתִּי אֶת הַ"עֲלִים לְתַרוּפָּה" מִכְּתָבֵי מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל, שֶׁהִדְפִּיסוּ בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל עִם אוֹתִיּוֹת מְנַקְדוֹת, וּמֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מֵתְאַוֶּה וּמִשְׁתַּוְּקֵק, שְׁגַם כָּל סִפְרֵי "אָשֶׁר בְּנַחֲל" יֵהִיוּ מְדַפְסִים בְּאִפְסָן כְּזֶה מְנַקְדִים, כִּי זֶה יֵצֵא מֵאֵד מֵאֵד יָפֵה, וְעַל-כֵּן רְאֵה לַעֲזֹר לִידִידְנֹו ... גֵּרוֹ יֵאִיר, וְלֹאֲשֵׁתוֹ לְהַגִּיחַ אֶת כָּל סִפְרֵי "אָשֶׁר בְּנַחֲל", מִשְׁבֹּעַ הַבֹּא אֲנִי שׁוֹלַח אֶת כָּל חֲלָק א', וּכְשֶׁהֵם יִדְפִּיסוּ אֶת זֶה בְּנִקּוּד, רְאֵה לְהַגִּיחֵם, וְיִהְיֶה שְׂכָרְךָ כְּפוּל מִן הַשָּׁמַיִם, כִּי סִפְרֵי "אָשֶׁר בְּנַחֲל" יַעֲשׂוּ הַתְּעוֹרְרוֹת גְּדוֹלָה בְּעוֹלָם, וּבִפְרָט אֲצַל בְּנֵי הַנְּעוּרִים. וְאֲנִי בְטוֹחַ, מִי שְׁיִקְבַע לַעֲצָמוֹ בְּכָל יוֹם שְׁעוֹר בְּסִפְרֵי "אָשֶׁר בְּנַחֲל", תִּהְיֶה לוֹ הַתְּחִזְקוֹת עַל כָּל הַיּוֹם הַזֶּה, וְאִף פַּעַם לֹא יִפֹּל, וְיִמְשֹׁךְ לְכַבּוֹ אֱלֹוֵי יִתְבָּרַךְ, כִּי הַסֵּפֶר הַזֶּה נִכְתָּב בִּישׁוּעַת ה', וְעַל-כֵּן רְאֵה לַעֲזֹר לְהַגִּיחַ אֶת הַסֵּפֶר "אָשֶׁר בְּנַחֲל" מְנַקְד, בְּאִפְסָן שְׁיֵצֵא בְּתַכְלִית הַהַדְיוֹר וְהַיָּפִי, כְּדַגְמַת הַ"עֲלִים לְתַרוּפָּה" מִכְּתָבֵי מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל, שְׁנִדְפְּסוּ עַכְשָׁיו.

רְאֵה לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, אָשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמִדְבָרִים עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׁאֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל. וְכֵן רְאֵה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם כַּמָּה פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, אָשֶׁר הָאֲמִירָה מְזַכֶּכֶת אֶת הַנְּשִׂמָה, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוֹכָה לֹאמֹר בְּכָל יוֹם כַּמָּה פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת.

אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ מֵאֵד מֵאֵד, שְׁתַּכְנִיס אֶת עֲצָמָךְ בְּסִפְרֵי "אָשֶׁר בְּנַחֲל", וְשֵׁם תִּמְצָא מְרַגּוֹעַ לְנַפְשֶׁךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז צח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר צו, ב' נִיסָן ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

עֲכָשׁוּ קִבְלָתִי "עֲלִים לְתֵרוּפָה" מִכְתָּבֵי מוֹהֲרַנְ"ת ו"ל, שֶׁהִדְפִּיסוּ בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל בְּתַכְלִית הַהֲדוּר וְהִיפִי בְּנִקּוּד, וּמֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מִשְׁתוֹקֵק שֶׁכָּל סִפְרֵי "אֲשֶׁר בַּנְחַל" יִדְפְּסוּ כְּמוֹ זֶה, וְאֲנִי רוֹאֶה, שֶׁעֲבוֹדַת הַהֲגָהָה אֲצַלְנוּ תִקַּח עוֹד כְּמָה שָׁנִים, וְעַל-כֵּן אֲנִי שׁוֹלַח אֶת זֶה כְּמוֹ שֶׁהוּא, וְאַתֶּם תִּגִּיחוּ כְּכֹר, וְאֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁמִי שֶׁיַּעֲיֵן בְּכֹל יוֹם בְּסִפְרֵי "אֲשֶׁר בַּנְחַל", יִהְיֶה לוֹ חֲזוּק עַל כָּל הַיּוֹם הַזֶּה וְעַל כָּל יְמֵי חַיָּו, כִּי יֵשׁ בְּזֶה הַתְּעוֹרוּרוֹת וְהַתְּחַזְקוֹת עֲצוּמָה מְאֹד, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁיִּתְמַד בְּלְמוּד זֶה!

אֲנִי שׁוֹלַח אֶת זֶה בְּשָׁבוּעַ הַבָּא, וְאוֹדִיעַ לְךָ בְּדִיוֹק עִם מִי. וְכֵן רְאֵה לְשַׁלַּח אֶת כָּל הַמְּכַתְּבִים הָאֵלֶּה, וְגַם בְּשָׁבוּעַ הַבָּא אֲשַׁלַּח לְךָ חֲבִילָה שֶׁל מַעֲטָפוֹת, בְּאֶפֶן שֶׁלֹּא יִרְגִישׁוּ שְׁנֵיהֶם בָּא מִמֶּךָ, וּבְזֶה אֶתָּה עוֹזֵר לִי מְאֹד מְאֹד, כִּי יֵשׁ אֲצִלִּי כְּמָה אֶלְפֵי מְכַתְּבִים, שְׂאֵף פֶּעַם אִי אֶפְשָׁר לִי לְשַׁלַּחם, וּבְאֶפֶן הַזֶּה אֲזַכֶּה לַעֲנוֹת לְחֻצֵי אוֹ לְשִׁלֵּשׁ וְכוּ', וְאֲנִי אֲשַׁלֵּם לְךָ אֶת כָּל הַדָּאָר, אֶתָּה רְאֵה לְהַחֲזִיק חֲשָׁבוֹן.

הַעֲקֵר רְאֵה לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי אֵין דְּבָר גְּדוֹל מִהִדְפָּסַת סִפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל, וּבִפְרֻט "אֲשֶׁר בַּנְחַל", אֲשֶׁר מְסַרְתִּי אֶת נַפְשִׁי בְּעִבּוּר זֶה יוֹתֵר מִעֲשָׂרִים וְחֲמֵשׁ שָׁנִים, שֶׁכְּכֹר נִדְפְּסוּ אֶלְפֵי אֶלְפִים וְרֹב רַבּוֹת מְכַתְּבִים, בְּלִי שׁוּם גְּזֻמָּא כָּלֵל, וְהַחֲיּוֹ לְמֵאוֹת וְאֶלְפִים בַּחוּרִים וְאֶבְרָכִים, וְעַל-כֵּן רְאוּי לְךָ לְשַׁמַּח מְאֹד מְאֹד בְּזַכּוֹת הַזֶּה, שֶׁאֲנִי מְזַכֶּה אוֹתָךְ בְּהִדְפָּסַת "אֲשֶׁר בַּנְחַל", וְשִׁיְהִיָּה בְּדַגְמַת הַ"עֲלִים לְתֵרוּפָה" שֶׁהִדְפִּיסוּ, וְיוֹתֵר יָפֵה.

הַמֵּאֲחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז צט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר צו, ב' גִּיסָן ה'תַּשְׁנ"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מָאד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם דְּמֵי הַפְּדִיּוֹן, יַעֲזֹר לְךָ הַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִמְתְּקוּ מִמֶּךָ כָּל הַדֵּינִים, וְתִמְשֵׁךְ עֲלֶיךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה
בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדִיד, וְתִרְוֶה רַב נַחַת מִכָּל יְלָדֶיךָ.

הָעֵקֶר רְאֵה לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמִיחָה מְרַחֶבֶת אֶת
הַדַּעַת, וּבְזִכּוֹת הַשְּׂמִיחָה תִּזְכֶּה לְצֵאת מִכָּל הַדְּמִיוֹנוֹת, וְלִהְיוֹת דְּבוּק
בְּחֵי הַחַיִּים בּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁהוּא תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמִיחָה
הִיא הַיְסוּד וְהָעֵקֶר בְּדַעַת רַבְּנוּ ז"ל.

גַּא וְנָא רְאֵה לְקַבֵּעַ לְעֲצָמְךָ שְׁעוּרִים פְּסֻדִים בְּכָל יוֹם בְּמִקְרָא,
מִשָּׁנָה, גְּמִרָא, מִדְּרָשׁ, וְכֵן תְּדַבֵּר עִם הַיְלָדִים דְּבוּרֵי אֲמוּנָה וְהַשְּׂגָחָה
פְּרָטִית, וְתִלְמַד עִמָּהֶם "סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת" בְּכָל יוֹם כַּמָּה סְעִיפִים, פֶּעַם
עִם בֵּן זֶה, וּפֶעַם עִם בֵּן שֵׁנִי, שְׂיִהְיוּ לְךָ שְׁעוּרִים קִטְנִים עִמָּהֶם, וְאֲנִי
מְקַנְהָ לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁעוּד תִּרְאֶה נְסִים נְגִלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי, וּמִמֶּשׁ תַּחֲיִינִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז ק.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר צו, ב' גִּיסָן ה'תַּשְׁנ"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְל שְׂמִיחָתִי לְשִׂמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ —

אין לתאר ואין לשער כלל. ועקר שמחתי — שאַתָּה מחזיק אַתְּ עֲצָמָךְ בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר אין עֲרֵף אֲלֵיהֶם.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיָּקָר! רְאוּי לָךְ לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד, שְׂזֻכִית לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל, וְעֲלִיךָ לְדַעַת, פִּי הַבַּעַל-דָּבָר יַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׂבָעוּלָם, הָעֵקֶר לְנִתְקַן אוֹתָךְ מֵרַבְּנוּ ז"ל, וְעַל-כֵּן רְאֵה לְהַמְשִׁיךְ אֶת עֲצָמָךְ תָּמִיד רַק אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְתִתְמַיד בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

עֲשֵׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׂבָעוּלָם לְהִתְחַתֵּן בְּמַהֲרֵי הָאֶפְשָׁרִית, וְאֵל תִּהְיֶה בְּרִרְזָן, אֲלֵא הַשְׂדוּף הָרֵאשׁוֹן שֶׁיַּצִּיעוּ לָךְ — תִּתְחַתֵּן לְשֵׁם שָׁמַיִם, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּנְצַל מִפְּגַם-הַבְּרִית.

רְאֵה לְהִיּוֹת קְבוּעַ בְּכָל יוֹם בְּלִמּוּד מְקַרְא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מְדֻרָשׁ, וְאֶפְלוּ בְּגִירְסָא, וּמַעַט גַּם-כֵּן טוֹב, כַּאֲשֶׁר אָמַר רַבְּנוּ ז"ל לְמוֹהֲרַנ"ת ז"ל — אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמְצִיֵּת אֶת רַבְּנוּ ז"ל!

וְעַל כָּל־ם — רְאֵה לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שֶׁאֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר כָּל־ל, וְאֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לְרֵאוֹת אוֹתָךְ בְּקִרְוּב, וְאִזְכָּה לְשִׂמְחָה בְּשִׂמְחָתָךְ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז קא.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרָה צו, ב' גִּיסָן ה'תּשנ"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעַ אֵל ... גִּירוּ יְאִיר.

שְׁמַעְתִּי בְּשׁוּרָה מְשֻׁמַּחַת שְׁ... נִשְׁתַּחֲרַר, אֲבָל אֲנִי מְאֹד מְצֻטָּעַר עַל ... נָא לְהוֹדִיעַנִי מַה שְּׁיִוָּתֵר מֵהַר מַה קוֹרָה אֵתוֹ, פִּי אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְצֻטָּעַר בְּצַעְרֵי הַקֶּשֶׁה, וּמִי יִתֵּן, שֶׁאִזְכָּה כְּכֹר לְשִׁמְעַע נְסִים וּנְפִלְאוֹת, שֶׁעֲשֵׂה עִמּוֹ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

אודות וכו', אַזי "שלח לחמך על פני המים כי ברב הימים תמצאנו" (קהלת יא, א), וצריכים להיות חכם בענינים אלו, כי אני רואה איך שהסמ"ך-מ"ם עושה את שלו, על-כן עלינו לעשות את שלנו.

ראה לכתב לי תכף-ומיד את שם בן דודך ושם אשתו, כדי לשלח לו ברכת "ישוב טוב".

ראה למסר את המכתב כללי לכל אנשי שלומנו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ז קב.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר צו, ב' ניסן ה'תנשא"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ... גרו זאיר.

מאד מאד שמחתי לשמע את הבשורה משמחת, שנפטר מעל ... וכו', יעזר לך הקדוש-ברוך-הוא, שבאמת תפטר מעל היצר הרע לגמרי, ותזכה להיות דבוק בו יתברך ותרבה להתמיד בתפלה והתבודדות, ולהיות משעבד רק אליו יתברך.

ראה לספק לכל אנשי שלומנו על צרכי שבת ועל צרכי החג ... גרו זאיר יביא לך את המצות, ותחלקם כפי הרשימה לאנשי שלומנו, ותראה לדוח לי הכל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ז קג.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר צו, ב' ניסן ה'תנשא"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים, "חסידי ברסלב", תלמידי "היכל-הקדוש", הגרים

ב"יבנאל עיר ברסלב", הני"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד, וישמרם ויצילים מפל צרה וצוקה, ומפל נגע ומחלה, וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם.

אחי ורעי היקרים! ראו לחזק את עצמכם להיות בשמחה עצומה, ויתחזקו איש את רעהו, כי בזה תלויה כל הצלחתנו, שנחזיק את עצמנו ביחד, ולשמח מאד, ועוד תראו את הנסים נגלים שיעשה עמכם הקדוש-ברוך-הוא ברוחניות ובגשמיות גם יחד.

נא ונא ראו להתמיד בלמוד התורה הקדושה, אשר אין למעלה מזה, כי פשאדם קובע לעצמו שעורים פסדן בלמוד התורה הקדושה, על-ידי-זה מדבק את עצמו בו יתברך, ואשרי מי שאינו מטעה את עצמו, ומרבה בלמוד התורה מדי יום ביומו, כי רק זה מה שישאר מהאדם. והבעל-דבר יודע זאת, ועל-כן הוא מבליבל אותנו בכל פעם עם שטיות. ולכן ראו להתגבר ללמד בכל יום מקרא, משנה, גמרא, מדרש, הלכות ואגדות, אשר אין למעלה מזה, כי אין מלויין לו לאדם לא פסח ולא זהב ולא אבנים טובות ומרגליות, אלא מצוות ומעשים טובים בלבד (אבות ו, י). אשרי מי שאינו מטעה את עצמו כלל בזה העולם, כי באמת יכולים להטעות את עצמו מאד מאד, ולעבר את הימים בהבל וריק, וחבל מאד על כל יום שעובר עם שטיות.

נא ונא ראו לקיים בתמימות ובפשיטות 'הנעור בלילה', פאשר גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן נב), לצאת בלילה בין ההרים, ולהתבודד עצמו עמו יתברך, ולבקש ולהתחנן על כל מה שצריכים, ובפרט על מפלת הסמ"ך-מ"ם המצער ומזיק לנו. וראוי לכם לומר בכל יום כמה וכמה פעמים את מזמור ק"ט שבתהלים, ותדעו שלנו אין שום עצה אחרת — רק תפלה, כי אין לנו על מי להשען, אלא על אבינו שבשמים, כי כך גלה לנו רבנו ז"ל, שזה עקר כלי זינו של משיח, שבו יכבש את העולם, והוא — תפלה ובקשה. ועל-כן ראו לעשות כל מיני פעולות שבעולם רק לעסק בתפלה ובקשה, ומה שתפלה עושה, שום דבר שבעולם לא יעשה.

הַעֲקֵר אֶל תְּהִיּוֹ בְטָלָנִים, וְאֵל תְּהִיּוֹ שְׁלִימֵזְלִנִיקִים, רַק רְאוּ
 לְהַפְיֵץ אֶת אֹר רִבְנוּ וְ"ל בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ, וּתְדַבְּרוּ עִם כָּל אֶחָד וְאֶחָד
 דְּבוּרֵי אָמוּנָה, וּבִפְרָט עִם תּוֹשְׁבֵי הַמָּקוֹם, תִּקְדִּימוּ בְּשָׁלוֹם וּתְחִיכוּ
 לְכֻלָּם, וְאֵז תִּרְאוּ אֶת גְּדֹל הַנְּסִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
 כִּי לָנוּ אֵינן רַק הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֶצְמוֹ, וְרַק אֵלָיו צְרִיכִים
 לְהִסְתַּפֵּל, וְרַק מִמֶּנּוּ צְרִיכִים לְדַבֵּר, וּמִי שֶׁחֲזַק בְּזֶה, הוּא מַצְלִיחַ כָּל
 יְמֵי חַיָּו.

וְעַל כָּלֵם — רְאוּ לְחֲזֹק אִישׁ אֶת רַעְהוּ, וּלְשִׂמְחַ וּלְבִדּוֹחַ אֶחָד
 אֶת הַשָּׁנִי, וְתִרְאוּ אֶת הַנְּסִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּנוּ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז קד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרֵ צוּ, ב' נִיסָן ה'תנש"א.

שָׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיֵּקָר לִי
 מְאֹד, צָמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... נְרוּ יְאִיר.

מָה אֵמֵר לָךְ, יְדִידֵי הַיֵּקָר! אֵינן אֲתָהּ יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל
 הַצָּעֵר וְהַעֲגֻמַת נֶפֶשׁ שְׂיֵשׁ לִי מִכָּל מָה שְׁעוֹבֵר עֲלֵיכֶם בְּרוּחַנִיּוֹת
 וּבְגִשְׁמִיּוֹת, וְתֵאֱמִין לִי, שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְחַנֵּן מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, שְׂיִחֹס
 וּיִרְחַם עָלַי, וְיִוְצִיאֵךְ מִכָּל הַמְּלַכּוֹת וְהַמְּפֻלֹת שֶׁהַכִּנִּיס אוֹתָךְ
 הַסְּמִ"ךְ-מ"ם, וּבְבוֹדֵאֵי זֶה הַנְּסִיּוֹן הָאֲחֵרוֹן שְׁלָךְ, כִּי אַחַר זֶה כָּבֵר
 תִּזְכֶּה לְעֹלוֹת מַעֲלָה מַעֲלָה, וְתַצְלִיחַ בְּדַרְכֶּךָ.

רְאֵה לְדַבֵּק אֶת עֲצֻמָּךְ בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְתַדַּע שֶׁהוּא יִתְבָּרֵךְ מְחִיָּה
 וּמְהִיָּה וּמְקִיָּים אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוּמָם, צוּמַח, חֵי, מְדַבֵּר, הֵם
 עֲצָם עֲצָמִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתָיו יִתְבָּרֵךְ, וְאֵינן בְּלֻעְדֵיּוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלָל, וְהוּא
 יִתְבָּרֵךְ מְנַהֵיג אֶת כָּל אֶחָד בְּהַשְׁגָּחָה נוֹרָאָה וְנִפְלְאָה מְאֹד וּבְחֻשְׁבוֹן
 צָדֵק, וְיֵשׁ הַרְבֵּה דְבָרִים שְׂאֵינן אָדָם יְכוּל לְהַבִּין מָה וּלְמָה מַגִּיעַ לוֹ
 דְּבַר זֶה, אֲבָל בְּאֵמֶת צְדִיק וְיֵשׁר הַיְוִי"ה (דְּבָרִים לֵב, ד): "הַצּוֹר תְּמִים

פֿעלן, כּי כּל דִּרְכּוֹ מִשְׁפּוּט, אַל אַמוּנָה וְאִין עוֹל, צִדִּיק וְיֵשׁר הוּא",
וְיֵשׁ הַרְבֵּה דְבָרִים, שְׂאִין אָדָם מִסְגָּל לְהִבִּין בְּחַיִּים חַיּוּתוֹ, וְלִכְּנֵן הָעֵקֶר
לְהַכְנִיס אֶת עֲצָמוֹ בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְלִידַע שְׁהַכּל
בְּהַשְׁגָּחָה פְּרֻטֵי פְּרֻטֵי, וְהַכּל לְכַפֵּרַת עוֹנוֹת.

תְּאַמִּין לִי, שְׁעוֹד יִשְׁגֶּשֶׁג הַמְּקוֹם בְּיַבְנָאֵל, וְתִהְיֶה "עִיר בְּרִסְלָב"
בְּמֵלֵא מוֹבֵן הַמֶּלֶךְ, וְתִהְיֶה לָךְ פִּרְנֶסֶה בְּשַׁפֵּע, וְתִזְכֶּה לְחַתֵּן אֶת כּל
יְלָדֶיךָ בְּכַבּוֹד, וְכֻלָּם יְגוּרוּ בְּיַבְנָאֵל. הָעֵקֶר רְאֵה לְחִזָּק אֶת עֲצָמְךָ, וְאִז
תִּרְאֶה אֶת הַנְּסִים נְגָלִים שִׁיעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁדוּד
הַטִּבַּע מִמֶּשׁ.

הָעֵקֶר רְאֵה שְׁלֵא תִפּל רּוּחֶךָ כָּלֵל, רַק תִּהְיֶה שְׂמֵחַ, וְתִשְׁמַח אֶת
אַחֵרִים, וְאִף שְׂאֵנִי יוֹדַע שְׁכּוֹאֵב לָךְ מְאֹד מְאֹד מֵה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, עִם
כָּל זֹאת זֶה רַק תּוֹפְעָה עוֹבְרַת, וְסוּף כָּל סוּף אַחַר הָרַע יְבוֹא הַטּוֹב,
וְתִזְכֶּה לְטַעַם מְטַעַם אוֹר הַגְּנוּז.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׂאֵנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתַּצְלִיחַ בְּדַרְכְּךָ כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ, וְתִזְכֶּה לְהַפְטֹר
מִכָּל הַצָּרוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז קה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר צו, ג' נִיסָן ה'תּשנ"א.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... נֵרוֹ יֵאִיר.

שְׁמוֹעַ שְׂמֵעֵתִי וְתִרְגַּז בְּטִנִּי, שְׁהִתְחַלַּת לְדַבֵּר עָלַי וְכוּ', אֲבָל אֲנִי
לֹא מְאַמִּין שְׁזֵוֹ אֲמַת, מְרַב אֶהְבֵּתִי אֵלֶיךָ, וּמְרַב מְסִירוֹת נִפְשִׁי
שְׁמִסְרֵתִי בְּעִבּוּרְךָ וְכוּ', וְכֵן אֶת גְּדֵל הַמְּסִירוֹת נִפְשִׁי שְׁמִסְרֵת אֶתָּה
בְּעִבּוּרֵי וְכוּ', וְאִפְלוֹ שְׁתִּהְיֶה אֲמַת הַשְּׂמוּעָה, חַס וְשְׁלוֹם, אֲנִי יוֹדַע

שְׁזָה בָּא רַק מִהִסְתַּת הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, כִּי הָאָדָם הִזָּה אֵינוֹ בּוֹחַל בְּשׁוּם דְּבָר, וְהוּא פֶּשׁוּט 'מוֹסֵר', תִּרְאֶה מָה עָשָׂה עִכְשָׁו לְ... שֶׁהוּא בְּאֵמַת חַף מִפֶּשַׁע, וּכְלָל אֵינוֹ מְעַרֵב בַּפְּרָשָׁה, וְהוּא רַק גִּבְאֵי בְּבֵית-הַמִּדְרָשׁ שְׁלָנוּ וְתוֹ לֹא, עִם כָּל זֹאת לְקַחוּ אוֹתוֹ עִכְשָׁו לְ... אֲשֶׁר אִף פַּעַם לֹא לְקַחוּ אוֹתוֹ בַּעֲתוּי בְּזָה, וּבְדִיוֹק עִכְשָׁו, שְׂבוּעִים הֵכִי חֲשׁוּבִים שְׁלוֹ בַּשָּׁנָה, שְׂאָז עִקַּר הַהִכְנָסוֹת שְׁלוֹ, הִלֵּךְ וּמָסַר אוֹתוֹ הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, אֲשֶׁר זֶה רִשְׁעוֹת שְׂאִין כְּמוֹתָהּ, וּמָה יִהְיֶה הַתּוֹצְאוֹת מִזֶּה? רַב רַבִּם שֶׁל הַתּוֹשְׁבִים יֹאכְלוּ טְרַפּוֹת וּנְבִלוֹת, כִּי אֶפְלוּ לוֹ יִצְיֵר שְׂיָבִיא שׁוֹחֵט, הַכְּבָשִׁים וְהַעֲגָלִים צְרִיכִים בְּדִיקוֹת פָּנִים וְנִקּוּר וְ... הוּא מִמַּחָה גְדוֹל בְּדָבָר זֶה, אֲבָל שׁוֹחֵט אַחַר אֵינוֹ בְּקִי בְּזָה, וְעַל-כֵּן בְּרוּר שְׂיֹאכְלוּ טְרַפּוֹת וּנְבִלוֹת, רַחֲמָנָא לִישְׁזַבֵּן, זֶה הִגְמָא אַחַת מֵעוֹד עֲשָׂרוֹת הִגְמָאוֹת, שְׂאֵנִי יָכוֹל לְהִבִּיא, אִיךְ הָאָדָם הִזָּה הוּא מְכָשִׁיל אֶת הַרְבִּים.

וְעַל-כֵּן רְאֵה לְשֹׁמֵר מְאֹד מְאֹד לֹא לְקַבֵּל מִמֶּנּוּ לְשׁוֹן-הָרַע וּרְכִילוֹת וְלִיצְנוּת עָלֵי וְכוּ', כְּמִדְבָּר שֶׁקִּבַּלְתָּ אֶצְלִי בְּמִשְׁךְ הַשָּׁנִים פִּי מִלִּיּוֹן וְכוּ' אוֹ יוֹתֵר, עַד אֵין מִסְפָּר כָּלֵל וְכוּ', מִמָּה שֶׁקִּבַּלְתָּ וְעוֹד תִּקְבֵּל מִמֶּנּוּ, וְעַל-כֵּן רְאֵה לִישֵׁב אֶת עֲצָמָךְ מְאֹד מְאֹד לְפָנַי שְׂאֵתָה מִדְּבָר עָלֵי, כִּי סוּף כָּל סוּף עָשָׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא חֲסִדִים וְרַחֲמִים גְּמוּרִים וְנִסִּים גְּדוֹלִים, שְׂתַּהֲלֶה לְאֵל, יֵשׁ לָךְ אִשָּׁה וְיִלְדִים בְּרִיאִים, וְיִזְכֹּר כְּמָה פְּעָמִים עָשִׂיתִי שְׁלוֹם-בֵּית אֶצְלָךְ וְכוּ', וְעוֹד טוֹבוֹת רַבּוֹת, וְעַל-כֵּן רְאֵה לִישֵׁב אֶת עֲצָמָךְ הַיֵּטֵב הַיֵּטֵב לְפָנַי שְׂאֵתָה מִדְּבָר עָלֵי, וְתִדַּע וְתִאֲמִין, כִּי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹמֵד עַל יְמִינִי, וּמִי שְׂרַק הַתְּחִיל אֶתִּי, הִזָּה לוֹ סוּף מֵר מְאֹד מְאֹד וְזֶה בְּרוּר. וְעַל-כֵּן לְדַעֲתִי, אֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁהַכֹּל הֵבֵל וּרְעוֹת-רוּחַ, וְזֶה סֵתֵם לְשׁוֹן-הָרַע שֶׁהִבִּיאֵנִי לִי, עָלֶיךָ וְאֵינִי מְקַבֵּלִם כָּלֵל, כִּי אֲנִי מִחֲזִיק אוֹתָךְ לְאוֹהֵב אֲמַתִּי, עַל-כֵּן אֲבַקֵּשׁ אוֹתָךְ מְאֹד מְאֹד, שְׂתַכַּף-וּמִיָּד תִּרְאֶה לְכַתֵּב לִי מִכְתָּב, וְתִפְרָשׁ הַכֹּל בְּאֵר הַיֵּטֵב, מָה קוֹרֶה כָּאֵן, וְאִם יֵשׁ לָךְ אִיזוֹ טִינָה וְשִׁנְאָה וְכוּ', הַכֹּפֵל הַדְּבָר, אֵינִי מֵאֲמִין כָּלֵל לְכֹל הַלְשׁוֹן-הָרַע

שִׁדְּבָרוּ, וְאֲנִי דָן אוֹתָךְ לְכַף זְכוּת, עִם כָּל זֹאת אֲמַרְתִּי לְרוּץ שׁוּרוֹתַיִם
אֵלֶּה לְפָנֶיךָ, וְתִזְכֹּר — כָּל זְמַן שֶׁתִּלָּךְ בְּעִבּוֹר "אוֹר הַמַּאִיר", תִּהְיֶה
לְךָ הַצְּלָחָה לְמַעַלָּה מִהַמְשַׁעַר וְכוּ', וּבְלִי זֶה אֵינִי יוֹדֵעַ...

רְאֵה לְכַתֵּב לִי תִכְף-וּמְיָד מִכְתָּב, וּמִמֶּשׁ תַּחֲיִינִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז קו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר צוּ, ג' נִיסָן ה'תּשנ"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי
לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שֶׁמַּחֲתִי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב
מִמֶּךָ, אֵיךְ שְׁאַתָּה מְחַזֵּק אֶת עֲצָמֶךָ.

מָה אֲמַר לְךָ, יְדִידֵי הַיְקָר! צְרִיכִים הַתְּחַזְּקוֹת חֲדָשָׁה בְּכָל יוֹם,
וּבְפָרֵט מִי שֶׁעוֹסֵק בְּהַדְּפַסַּת סִפְרֵי רַבָּנוּ ז"ל, הוּא צָרִיךְ הַתְּחַזְּקוֹת
יּוֹתֵר מִכָּלֵם, וּבְפָרֵט עָלַי, שֶׁהַסֵּמ"ך-מ"ם עֵינָיו לְטַשׁ וְשִׁנּוּ חֶרֶק וְכוּ',
וּמָה אֲעֲשֶׂה, אֵינִן לִי שׁוֹם עֲצָה — רַק לְבָרַח אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְאֲנִי מְקַנְוֶה
לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁכָּל זְמַן שֶׁתַּחֲיֶה, תִּדְפִּיס אֶת הַסִּפְרִים וְלֹא
תִּתְחַרֵּט.

סֵפֶר הַשִּׁיחוֹת, חֵלֶק ו', יֵצֵא בְּהַדְוֹר רַב מְאֹד, וְעַכְשָׁו כָּכָר
מִסִּדְרִים חֵלֶק ז', תִּכְתֹּב לִי אִם קִבְלָתְךָ "עֲלוֹן בְּרִסְלָב פֶּרֶשֶׁת צו", וְכֵן
שִׁלַּחַת לִי רְשִׁימָה שֶׁל סִפְרִים שְׁיֵשׁ לְךָ, אֲבָל יֵצֵא מִהַפְּקָס רַק חֲצִי
עֲמוּד, וְעַל-כֵּן אֵינִן לִי אֶת כָּל הַרְשִׁימָה, כִּי אֲנִי רוֹצֵה עַכְשָׁו לְהַזְמִין
אֶצְלֶךָ עוֹד מְשֻׁלּוּחַ גְּדוּל, כִּי, תִּהְיֶה לְאֵל, הַבְּחוּרִים אֶצְלִי מְפִיצִים
אֶת זֶה, וְזֶה הוּלֵךְ בְּכָל חֵלְקֵי הָעוֹלָם מִמֶּשׁ.

אוֹדוֹת סִפְרֵי שְׁאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בְּנַחַל", הֶעֱנִנְךָ הוּא כָּךְ,
סִדְרָנוּ אֶת רַב רַבִּים שֶׁל "אֲשֶׁר בְּנַחַל" כְּפִי סֵדֶר הַשָּׁנִים שֶׁנִּכְתְּבוּ, וּמָה

גם שִׁמְצָאתִי אֶצְלֵי הַרְבֵּה כְּתַב־יָד שְׁלֹא נִדְפַס אַף פֶּעַם, וְתָמִיד הָיָה בְּדַעְתִּי לַעֲשׂוֹת מִפְתַּח, וּבִשְׁבִיל זֶה נִתְעַכֵּב, וְעַכְשָׁו כְּשֶׁרְאִיתִי שֶׁיֵּצֵא לְאוֹר הַ"עֲלִים לְתֵרוּפָה" בְּתַכְלִית הַהַדְוָר וְהִיפִי, אָזִי אָנִי מִשְׁתּוֹקֵק מְאֹד מְאֹד שֶׁיֵּצֵא כִּף הַ"אַשֶׁר בְּנַחַל", כִּי אָנִי מִבְּטִיחַ, מִי שֶׁיֵּצֵא בְּכָל יוֹם בַּ"אַשֶׁר בְּנַחַל", וּבִכְפָּרֵט כְּשִׁיהֵיָה בְּאוֹתִיּוֹת מְאִירוֹת עֵינַיִם עִם נִקְדוּת, תִּהְיֶה לוֹ הַתְּחַזְקוֹת וְהַרְהוּר תְּשׁוּבָה, וְיֻכַּל לְהַחְזִיק מִצְמַד עַל כָּל מַה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו וְזֶה בְּרוּר! וְאַשְׁרֵי מִי שִׁיהֵיָה לוֹ חֵלֶק בְּזֶה.

וְלִכֵּן נִתְיַשְׁבְּתִי, שֶׁהִנֵּה הַיּוֹת וְאַשְׁתָּף מְסִימָת כָּבֵד לְנִקֵּד אֶת חֵלֶק א' שֶׁל סֵפֶר הַשִּׁיחוֹת, וְעַל-כֵּן אֶשְׁלַח לָךְ אֶת כָּל מַה שֶׁיֵּשׁ בְּיָדִי — קֹדֶם חֵלֶק א' וּב' "אַשֶׁר בְּנַחַל", וְטוֹב שֶׁאַתָּם תִּגִּיחוּ אֶת זֶה. וְאָנִי מִבְּקֵשׁ עוֹד פֶּעַם אֶת ... שֶׁהוּא יִגִּיחַ אֶת זֶה הַיֵּטֵב הַיֵּטֵב, וְאוֹלֵי גַם ... יַעֲזֹר לָזֶה, כִּי צְרִיכִים הִנֵּה. וְאַתָּה יְכוּל לַעֲשׂוֹת מִדָּה אַחַת יוֹתֵר קִטְנָה אֶת הָאוֹתִיּוֹת, וְנִדְפַס הַפֶּעַם בְּלִי מִפְתַּח, וְאָנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בַּפֶּעַם הַבָּאָה לַעֲשׂוֹת עִם מִפְתַּח, וְתִדְפִּיס כָּל כְּרֹךְ אַרְבַּע-מֵאוֹת עֲמוּנִים לְעֶרְךָ, וּבְכָל חֵלֶק שִׁיהֵיָה הַשַּׁעַר שֶׁל הַסֵּפֶר, וְאָנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַסֵּפֶר הַזֶּה יַעֲשֶׂה הַתְּעוֹרְרוֹת גְּדוֹלָה בְּעוֹלָם, כִּי הַסֵּפֶר הַזֶּה נִכְתָּב בִּישׁוּעַת הַשֵּׁם וּבְכִרְצוֹנוֹת וּבְכִסּוּפִים שֶׁל בְּנֵי הַנְּעוּרִים, וְאִם אַתָּם לוֹקְחִים עַל עֲצָמְכֶם דְּבַר זֶה, אָנִי מְקַנְא אֶתְכֶם עַל הַזְכוּת הַנּוֹרָאָה וְהַנִּפְלְאָה הַזֹּאת, כִּי זֶה יִקְרַב אֶת בְּנֵי הַנְּעוּרִים שֶׁבְּדוֹר הַזֶּה אֶל רַבְּנוּ ז"ל, כְּאַשֶׁר תִּבִּין בְּעֲצָמְךָ.

עוֹד אֶכְתֹּב לָךְ בְּפִרְטִיּוֹת, עַל-יְדֵי מִי שֶׁלַּחְתִּי אֶת זֶה וְגַם הַמַּעֲטוֹת. וּבִיוֹם שֶׁשִּׁי שֶׁעֲבַר שֶׁלַּחְתִּי לָךְ הַגְּלִיוֹנוֹת, בְּרַגַע שֶׁתִּקְבְּלֶם — תִּבְשֹׁר לִי, וְכֵן רְאֵה לְהַדְפִּיסוֹ, וְתִמְסֹר לִי ... כִּי אָנִי רוֹאֶה שֶׁרַק זֶהוּ הַמַּקָּל, וַיְמָה לַעֲשׂוֹת? אֵין לָנוּ שׁוּם יַעֲזָה, רַק לְמִסֵּר אֶת עֲצָמֵנוּ אֶל אֲבִינוּ שֶׁבְּשָׁמַיִם.

הַמֵּאֲחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז קז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר צוֹ, ד' גִּיסָן ה'תשנ"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", תְּלֻמִּידֵי "הַיְכָל-הַקֹּדֶשׁ", הַגָּרִים בְּ"יְבִנְאֵל עִיר בְּרִסְלָב", הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, וְיִשְׁמְרֵם וְיִצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה, וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם.

אֲחֵי וְרַעֵי הַיְקָרִים! רְאוּ לְחִזְק אֶת עֲצָמְכֶם בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּו יִתְבָּרֵךְ, וְתִדְעוּ שְׁמֻנְסִים אוֹתָנוּ עֲכָשׁוּ בְּכֹל מִיָּגֵי נְסִיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, לְרֵאוֹת אֶל מִי נִפְנָה בְּעַת צָרָה כְּזֹאת, שֶׁהַסֵּמ"ך-מ"ם בְּעֲצָמוֹ עֵינָיו לְטַשׁ וְשָׁנִיו חָרַק, וְאִז אִם נִזְכָּה לְהַחֲזִיק מִמְּעֻד, וְשׁוּם דָּבָר שֶׁבְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָנוּ, אֲדַרְבָּה בְּכֹל מָה שְׁיַעֲבֹר עָלֵינוּ, נִבְרַח אֲלֵיו יִתְבָּרֵךְ, עַל-יְדֵי-זֶה דִּיקָא נִזְכָּה לְהַפְּךָ אֶת הָרַע וְהַחֲשִׁיף לְאוֹר וּלְטוֹב גָּמוּר; כִּי בְּאַמַּת קִדְּם שְׂזוּכִים לְהִיּוֹת אִישׁ פֶּשֶׁר, מְנַסִּים אֶת הָאָדָם מִהַשְׂמִים לְרֵאוֹת אֶל מִי יִבְרַח בְּעַת צָרָה וְקִטְנוֹת וִירִידוֹת וְכוּ', וְעַל-פֶּן עוֹבְרִים עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד קִטְנוֹת וִירִידוֹת וְחִלְשׁוֹת הַדַּעַת, בְּזִיוֹנוֹת וּשְׂפִיכוֹת דָּמִים, וְהַכֹּל מִמְּנוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּעֲצָמוֹ, לְרֵאוֹת אִיף יִחֲזֵק אֶת עֲצָמוֹ וְיִחֲזִיק מִמְּעֻד בְּכֹל מָה שְׁעוֹבֵר עָלָיו. וְכִשְׂאָדָם זוֹכָה לְעֵבֶר עַל הַכֹּל, וְאִינוּ נִשְׁבָּר מִשׁוּם דָּבָר, וְאֲדַרְבָּה דִּיקָא בְּעַת יְרִידָה וּנְפִילָה הוּא מְחַזֵּק אֶת עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וּמִשְׂמַח אֶת אַחֲרִים, עַל-יְדֵי-זֶה דִּיקָא זוֹכָה לְהַמְשִׁיף עַל עֲצָמוֹ מַחֲזִין גְּקִיִּים, מַחֲזִין הַדְּבוּקִים בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁרֵי מִי שְׂזוּכָה לְהַחֲזִיק מִמְּעֻד, וְשׁוּם דָּבָר שֶׁבְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתוֹ.

נָא וְנָא, אֲחֵי וְרַעֵי הַיְקָרִים! רְאוּ לְהַתְּבוּדָד עֲצָמְכֶם בְּכֹל יוֹם עֲמוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְתִדְעוּ שֶׁכָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, הוּא הַצְלָחָה נְצַחִית, הַצְלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתֵאָר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְכֵן תְּהִיּוּ רְגִילִים לוֹמַר בְּכֹל יוֹם תְּהִלִּים, וְאִם אֶפְשָׁר לְחַלֵּק אֶת סֵפֶר הַתְּהִלִּים בֵּין כָּל הַמְתַּפְּלִלִים אַחַר תְּפִלַּת מְנַחָה, בְּאֶפְסֵן שְׂפִיחַד תְּסִימוּ אֶת סֵפֶר

התהלים בכל יום בבית-המדרש, ולומר אחר-כך קדיש, אין לתאר ואין לשער מעלת זה הענין, כי מובא בשם הבעל-שם-טוב זי"ע על פסוק (תהלים קו, ב): "מי ימלל גבורות ה' ישמיע כל תהלתו", מי שרוצה למלל את הגבורות והדינים שעוברים עליו, העצה לזה — יאמר בבת אחת את כל ספר התהלים. ועל-כן בזה שתחלקו ביניכם את כל ספר תהלים, ולומר את זה ביחד, יהיה חשוב כאלו סימתם בפעם אחת ספר תהלים, הינו אם יש חמשה-עשר אנשים, שכל אחד ואחד יאמר עשרה מזמורים, וכן אם יש יותר, אזי פחות, ובאופן כזה ברבע שעה אתם יכולים לסיים את כל ספר תהלים, ואחר-כך לעשות "מי שברך" לכל אנשי שלומנו בכלליות ובפרטיות ובפרטי פרטיות, ותזכו על-ידי-זה לפעל ישועות וחסדים גמורים. ואל יהיה נקל בעיניכם דבר זה, כי אמירת תהלים בצבור שוברת את כל המנעולים וכל המחצות של ברזל.

ומה טוב ומה נעים, אם תזכו לומר גם ביחד ערב ובקר וצהריים מזמור ק"ט שבתהלים, באופן שתהיה כבר מפלה לסמ"ך-מ"ם, אשר מצר לנו, והקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתנו, שנוזקה באמת לשוב בתשובה שלמה אליו יתברך, ולהכליל לגמרי באין סוף ברוך הוא.

ראו לדקדק מאד להתפלל השלש תפלות במנין דיקא, כי מעלת תפלה בצבור — אין לתאר ואין לשער כלל. אשרי מי שזוכה להתפלל בכל יום השלש תפלות בצבור, ואז ימשיך על עצמו ברכה והצלחה בכל מעשה ידיו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

י"ז קח.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר צו, ד' ניסן ה'תשס"א.

שלום וברכה וכל טוב אל ידידי היקר ... גרו יאיר.

לקראת חג הפסח הבא עלינו לטובה, הנני מברך אותך ואת אשתך וילדיך ונכדיך בחג פֿשר ושמח, ותרוה רב נחת מילדיך, ותהיה הברכה והשמחה מצויים תמיד בתוך ביתך, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתזכה לעלות תמיד מעלה מעלה בהצלחת פתוח מושבתנו יבנאל לרוחת כל התושבים, ותאמין לי, שכל התושבים מחזיקים לך טובה על פעולותיך הברוכות, ואני אישית מעריך מאד את כל אשר אתה עושה למען יבנאל, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתלך מחיל אל חיל, ותמיד תצליח דרכך, ותהיה אהוב על כל התושבים.

המאחל לך ולכל משפחתך ברבת חג פֿשר ושמח...

י"ז קט.

בעזרת השם ותברך, יום שלישי לסדר צו, ד' ניסן ה'תנשא.

שלום וברכה וכל טוב סלה אל ... נרו יאיר.

לקראת חג הפסח הבא עלינו לטובה, הנני מברך אותך וכל בני ביתך בבריאות השלמה, ותזכו לרוות רב נחת מהילדים, ויהיה בביתכם תמיד החיים והשלום, השמחה והששון, ותבשר לי תמיד בשורות משמחות בשמחת משפחתכם.

והנני מברך אותך בחג פֿשר ושמח, ותזכו לשמח כל משפחתך המכבדת בחג החרות.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לך להצליח בעבודתך — לשמור על החק והסדר, ותמיד תסתכל להוציא מהפח אל הפעל את הצדק והישר בעבור כל האזרחים בלי יוצא מן הכלל, ותסתכל בעין באמת ובישר על כל אחד בישראל, כאלו הם קרובי משפחתך, ובאפן כזה תוכל לנהל את הסדר בצדק רב, שתמיד תסתכל בעין האמת על כל הצדדים, ואני מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שהצדק

וְהַיֵּשֶׁר יְהִי נֹר לְרַגְלֶיךָ תָּמִיד, וְהַשְּׁלוֹם וְהַסֵּדֶר וְהַשְּׁקֵט הָאֵמֶתִי יִחְזְרוּ
לְמוֹשְׁבֵתֵנוּ, וְלֵךְ תִּהְיֶה הַזְכוּת הַגְּדוּלָה לְעֲשׂוֹת זֹאת.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ וּבְעֵד אֲשַׁתְּךָ וּבְעֵד יְלָדֶיךָ, שֶׁתִּהְיֶה בְּרִיאִים
תָּמִיד, וְיִהְיוּ שְׂמֵחוֹת בְּבֵיתְכֶם, וּתְבַשְׂרוּ לִי תָּמִיד בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת.

הַמְּאֵחַל לְךָ חַג כָּשֶׁר וְשִׂמְחָה...

י"ז קי.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר צו, ד' גִּיסָן ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבָרָךְ הַיְקָר ... גִּירוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אִמַּר לְךָ! הַחַיִּים מְלֵאִים גְּסִיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים מְאֹד,
וְצָרִיכִים בְּזֶה הָעוֹלָם הַרְבֵּה הַתְּחִזְקוֹת, וְעַקֵּר הַהִתְחַזְקוֹת הוּא שְׂמִיחָה,
וְעַקֵּר הַשְּׂמִיחָה לְהַחֲיוֹת עֲצָמוֹ עִם כָּל נִקְדָּה טוֹבָה שֵׁישׁ בּוֹ, כְּמוֹ
שֶׁלְמֹד אוֹתָנוּ רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוֹטִי-מוֹהֵר ז"ן, חֶלֶק א', סִימָן רפב), שֶׁצָּרִיךְ לְחַפֵּשׁ
וּלְבַקֵּשׁ וּלְמַצֵּא אֲצִלוֹ נִקְדָּה טוֹבָה, שֶׁשָּׁם אֵינּוּ רָשָׁע, שֶׁזֶּה מַה שְׂאֵמַר
דָּוִד הַמֶּלֶךְ (תְּהִלִּים לו, י): "וְעוֹד מֵעַט וְאֵין רָשָׁע וְהַתְּבוֹנְנֵת עַל מְקוֹמוֹ
וְאֵינְנוּ", הֵינּוּ שְׂמִיחָה שֶׁמְזַהֵר שֶׁיִּמְצָא בְּעֲצָמוֹ עוֹד מֵעַט טוֹב שֶׁשָּׁם אֵינּוּ
רָשָׁע, וְעַל-יְדֵי-זֶה "וְהַתְּבוֹנְנֵת עַל מְקוֹמוֹ וְאֵינְנוּ", זֶה כְּבָר לֹא אוֹתוֹ
אָדָם; כִּי בְּאֵמֶת לְמָה בֵּר יִשְׂרָאֵל אֵינּוּ בְּשְׂמִיחָה? הֲלֹא נִשְׁמַתוֹ הִיא
חֶלֶק אֱלוֹהִים מִמַּעַל מִמַּשׁ, אֲלֵא הַסֵּמ"ך-מ"ם אוֹרֵב עַל כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל
לְהַפִּילוֹ וּלְהַכְשִׁילוֹ וְכוּ', כִּי בֵּר יִשְׂרָאֵל הוּא עֲצָם הַטוֹב, עֲצָם
הַקְּדוֹשָׁה, כִּי נִשְׁמַתוֹ נֶאֱצְלָה מֵעוֹלָם הָאֲצִילוֹת דִּיקָא, וְלִכְּן כְּמוֹ בַחֲשָׁךְ
כְּשֶׁנִּדְלַק אוֹר בַּחוּץ, אֲזַי כָּל הַשְּׂרָצִים וְהַזְּבוּבִים מְסוּבְּכִים אֶת הָאוֹר,
כְּמוֹ-כֵן כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל נִשְׁמַתוֹ הִיא אוֹר בְּתוֹךְ חֲשָׁךְ הַגְּלוּת וְכוּ', וְלִכְּן
כָּל הַקְּלָפוֹת וְהַסֵּטְרָא אֲחֻרָא אוֹרְכִים לוֹ לְהַפִּילוֹ וּלְהַכְשִׁילוֹ וְכוּ', וְאִם
הִיָּה בֵּר יִשְׂרָאֵל יוֹדֵעַ גְּדֻלַּת נִשְׁמַתוֹ, הִיָּה רוֹקֵד כָּל הַיּוֹם מְרַב שְׂמִיחָה

— "שְׁלֵא עֲשֵׂנִי גוֹי" כְּגוֹיֵי הָאָרְצוֹת, וְאֶפְלוּ שְׁלֵא הָיָה בּוֹ שׁוּם טוֹב וְכוּ', עֲצָם זֶה שֶׁנִּשְׁמָתוֹ הֵיחָד חֵלֶק אֱלֹהִים מִמַּעַל מִמַּשׁ, רָאוּי לוֹ לְשִׁמְחָת עִם שִׁמְחַת יְהוּדוֹתוֹ.

וְעַל זֶה יְדוּוּ כָּל הַדְּוִיִּים, שֶׁהִסְמֵךְ מִ"מ"ם וְנוֹקְבָא דְלֵיהּ אוֹרְכִים עַל כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל לְהַשְׁפִּיחַ אֶת שְׁרָשׁוֹ הָאֲמִתִּי, שֶׁהוּא חֵלֶק אֱלֹהִים מִמַּעַל מִמַּשׁ, וְתַכְף-וּמִיד שְׁאָדָם שׁוֹכַח מְקוּרֹו, אֲזִי נּוֹפֵל בְּדַכְּאוֹן וּבְעֲצָבוֹת וּבְמִרְרוֹת וְכוּ', שֶׁזֶה כָּבֵר מִכִּיָּא אֶת הָאָדָם לְכָל הַעֲבֻרוֹת שֶׁבְעוֹלָם, כִּי נִחְשָׁכֶת נִשְׁמָתוֹ וְכוּ', וְרַעִים וּמְרִים לוֹ הַחַיִּים עַד מְאֹד, וְשְׂרׁוּי בְּדַכְּאוֹן פְּנִימִי וְכוּ', וְשׁוֹכַח לְגַמְרֵי מִקְדָּשֶׁת יְהוּדוֹתוֹ, וְלִכְּן הִזְהִירָנוּ רַבְּנֵנוּ ז"ל לְחַפְּשׁ וּלְבַקֵּשׁ אֶת הַטוֹב בְּעֲצָמוֹ, וְכֵן אֶת הַטוֹב בְּאַחֲרִים, לְדוֹן עֲצָמוֹ לְכַף זְכוּת, וְכֵן לְדוֹן אֶת אַחֲרִים לְכַף זְכוּת, וּלְחַפְּשׁ וּלְבַקֵּשׁ בְּעֲצָמוֹ וּבְאַחֲרִים אֶת נִקְדַּת הַטוֹב שֶׁיֵּשׁ בּוֹ, כִּי טוֹב יֵשׁ אֲצִלוֹ וְאֲצֵל אַחֲרִים.

וְעַקֵּר הַטוֹב זֶה אֵלְקוּתוֹ יְתַבְּרֵךְ, שֶׁעָלָיו נֶאֱמַר (תְּהִלִּים קמ"ה, ט) "טוֹב הַיּוֹנִי" לְכָל וְרַחֲמָיו וְעַל כָּל מַעֲשָׂיו", וְזוֹ מַעֲלַת הַשְּׁלוֹם, שֶׁהוּא שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא (עֵינֵן שִׁבְתֵּי י'); כִּי בְּכָל אֶחָד וְאֶחָד נִמְצָא הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִכְּן אָמַר רַבְּנֵנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן לג), שֶׁצְּרִיכִים לְחַפְּשׁ וּלְבַקֵּשׁ אַחֵר הַשְּׁלוֹם, שֶׁיְהִיָּה שְׁלוֹם בְּעֲצָמָיו, הֵינּוּ שֶׁיְהִיָּה אָדָם שְׁלָם עִם עֲצָמוֹ, כִּי עַל-פִּי-רֵב הָאָדָם אֵינּוּ שְׁלָם עִם עֲצָמוֹ, אֲשֶׁר מִשָּׁם נּוֹבְעוֹת כָּל הַצָּרוֹת שְׁלוֹ, כִּי רַב הַבְּעִיּוֹת מִתְחִילוֹת, מִחֲמַת שְׁאָדָם אֵינּוּ שְׁלָם עִם עֲצָמוֹ, אֲזִי הוּא אִישׁ מְמַרְמֵר, אִךְ אִם הָיָה הָאָדָם יוֹדֵעַ גְּדֻלַּת נִשְׁמָתוֹ מִצַּד הָאֵלְקוּת שֶׁבְּתוֹכוֹ, הָיָה שֶׁשׁ וְשִׁמְחָת תְּמִיד, וְהָיָה הַכִּי מְאֲשֶׁר, וְזֶה בְּלֹא כְּלוּם, רַק מִצַּד עֲצָם נִשְׁמָתוֹ, מִכָּל שֶׁכֵּן כְּשֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל מְקַיֵּם אֶת מִצְוֹתָיו יְתַבְּרֵךְ, אֲשֶׁר רָאוּי לוֹ לְשִׁמְחָת עִם כָּל מִצְוָה וּמִצְוָה שֶׁהִיא רְצוֹנוֹ יְתַבְּרֵךְ.

וְאָמַר רַבְּנֵנוּ ז"ל (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת שְׁמִיחָה, סִימָן א'): כְּשֶׁאָדָם עוֹשֶׂה מִצְוָה בְּשִׁמְחָה, בְּיָדוּעַ שֶׁלְּבוֹ שְׁלָם עִם אֱלֹקָיו, כִּי הֵלֵא כָּל מִצְוָה הִיא רְצוֹנוֹ יְתַבְּרֵךְ, וְלִכְּן עַל-יְדֵי שְׁמִיחָה כָּל מִצְוָה, הוּא מְקַיֵּם אֶת רְצוֹנוֹ יְתַבְּרֵךְ, וּבִזְהָ רָאוּי לָנוּ לְשִׁמְחָת מְאֹד מְאֹד עִם כָּל מִצְוָה וּמִצְוָה שֶׁאֵנּוּ

מְקִימִים: צִיצִית — זֶה נֶגֶד בְּגַד הַמְּלֶכֶךְ, וְכִיּוֹן שְׂאֲדָם מְסַבֵּב עִם צִיצִית, הוּא מְסַבֵּב עִם אֹרֹז יִתְבַּרְךָ, "עוֹטָה אֹרֹז כְּשֶׁלְמָה" (תְּהִלִּים קד, ב); וְכִמּוֹ-כֵן תְּפִלִּין, זֶה כְּתֹר הַמְּלֶכֶךְ, הָאָדָם צָרִיךְ לְרַקֵּד כָּל הַיּוֹם מֵרֵב שְׂמֻחָה, רַק בְּזֶה שֶׁהַנִּיחַ הַיּוֹם תְּפִלִּין. וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן לח): סִימָן הַדְּבָקוֹת הוּא תְּפִלִּין, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (שְׁבַת יב.): מֵה צִיץ שְׂאִין בּוֹ אֵלָא אֲזַכְרָה אַחַת, גְּאָמַר בּוֹ (שְׁמוֹת כח, לח): "וְהִזְהָר עַל מִצְחוֹ תְּמִיד", שְׂאֲסוּר לְהִסִּיחַ דַּעַת מִמֶּנּוּ, [שֶׁהַכֹּהֵן גָּדוֹל אֲסוּר הִזְהָר לּוֹ לְהִסִּיחַ דַּעַת כְּרַגַע, כִּי יֵשׁ עַל מִצְחוֹ צִיץ, וְכוּ כְּתוּב: "קִדְשׁ לַהֲוֵי"ה", שֶׁהִזְהָר צָרִיךְ לְזַכֵּר אֶת שֵׁם הַהֲוֵי"ה בְּרוּךְ הוּא], תְּפִלִּין — שְׂיֵשׁ בָּהֶם אֲזַכְרוֹת הַרְבֵּה — עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה, שְׂאֲסוּר לְהִסִּיחַ דַּעַת מִמֶּנּוּ, הִינּוּ כְּשֶׂאֲדָם מְעַטֵּר עִם הַתְּפִלִּין הַקְּדוּשִׁים, אֲסוּר לּוֹ לְהִסִּיחַ דַּעַת מֵהֶם כָּלָל, וְכֵן כָּל הַיּוֹם צָרִיךְ לְשֻׂמַח עִם הַתְּפִלִּין שֶׁזֹּכֶה לְהַנִּיחַ הַיּוֹם, כְּמוֹ שֶׁעָשָׂה הָאֱמוּנָה, שֶׁהִזְהָר שְׂמַח כָּל הַיּוֹם, וְלֹא פָּסִיק פּוּמִיָּה מִחוּבָא כָּל הַיּוֹם: אֲנֵא תְּפִלִּין מִנְחָנָא (אֲנִי הַנְּחָתִי תְּפִלִּין הַיּוֹם) (עֵין בְּרִכּוֹת ל:); וְהִזְהָר שְׂמַח עִם זֶה כָּל הַיּוֹם כְּלוֹ. וְכֵן אִם אָדָם יִתְחִיל לְחַפֵּשׁ וְלִמְצֹא בְּעַצְמוֹ מִצְוֹת שֶׁזֹּכֶה לְקַיֵּם בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, אִז הִיִּתָּה גְּדֻלָּה הַשְּׂמֻחָה אֲצִלוֹ עַד מְאֹד.

וּמְכַל שְׂכָן וְכָל שְׂכָן כְּשֶׂאֲדָם זוֹכֶה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מְקַרְא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא (בְּבַלִּי, יְרוּשְׁלָמִי, תּוֹסֵפְתָא), וְכָל הַמְּדַרְשִׁים רַבֵּה וְתַנְחוּמָא וְכוּ', וְסִפְרֵי הַזֵּהָר וְהַתְּקוּנִים, וְכֵן סִפְרֵי הַפּוֹסְקִים: רַמְבַּ"ם, טוֹר וְשִׁלְחַן עֲרוּף וְכוּ', בְּזֶה רְאוּי לְרַקֵּד בְּכָל יוֹם וַיּוֹם וּבְכָל שְׂעָה וְשְׂעָה, כִּי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה הִיא חֻקְמָתוֹ יִתְבַּרְךָ, וְכִשְׁזוֹכֶה לְלַמֵּד תּוֹרָה, הוּא נִכְנָס בְּתוֹךְ חֻקְמָתוֹ יִתְבַּרְךָ, אֲשֶׁר אֵין עוֹד מְדַרְגָּה יוֹתֵר גְּבוּהָה מִזֹּו. וְלִכֵּן הָעֵקֶר הוּא שְׂמֻחָה, וְתַהֲלָה לְאֵל, יֵשׁ לְכָל בֵּר יִשְׂרָאֵל לְהִיּוֹת בְּשְׂמֻחָה עֲצוּמָה, אֲפִלּוֹ אֵין בְּיָדוֹ אֵלָא מִצְוָה אַחַת, מְכַל שְׂכָן שְׂכָל בֵּר יִשְׂרָאֵל מְלֵא מִצְוֹת כְּרַמוֹן.

וְאִמְרָתִי הַטַּעַם, כִּי אָמְרוּ הַמְּקַבְּלִים, אֲשֶׁר יֵשׁ בְּרַמוֹן תְּרִי"ג גְּרַעֲיָנִים, וְהִגִּיהַ חֻקְמִינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ: הַכּוֹפֵר בְּעִבּוּדָה זָרָה כְּאֵלוֹ קַיִם אֶת כָּל הַתְּרִי"ג מִצְוֹת; גְּמֵצָא, שְׂכָל בֵּר יִשְׂרָאֵל אֲפִלּוֹ הֵכִי רְחוּק

וכו', יש בו נקדה אחת שלא ימיר דתו, והוא מוכן להשרף על קדוש השם, העקר שלא להמיר דתו, כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן פ'), שראוי בכל הדורות שאפלו הכי רחוקים וכו' לא היו מוכנים להמיר דתם, אלא נשרפו על קדוש השם, נמצא, כשאין באדם פלוג, הוא ריק מפל המצוות, עם כל זאת הוא כופר בעבודה זרה, כבר חשב כאלו קיים את כל המצוות, וזה שאמרו חכמינו הקדושים (סנהדרין לו.) על הפסוק (שיר השירים ד, ג): "כפלה הרמון רתתך", אפלו הריקנין שבה מלאים מצוות פרמון, כי פרמון יש תרני"ג גרענים פנגד תרני"ג מצוות, ולכן אשרי מי שזוכה להתחזק להיות רק בשמחה, וזה יכניס בו אהבת ישראל להיות בשלום עם כל בר ישראל, ולהעריך את כל בר ישראל מצד עצם אלקותו תברך ששורה בו.

ולכן ראוי לקרב את כל בר ישראל אליו תברך, ולזכות אותו עם קיום המצוות כמו הנחת תפלין וכו' וכו', ולהאיר בו את האמונה הקדושה, ולהדליק את הנצוץ האלקי שיש בו. ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן צא), שמחמת שאורו תברך הוא כל-כך גדול, וקשה וכבד להכניס את אמתת מציאותו תברך ברחוקים, לכן צריכים להלביש להם את האור בשיחות חלין, שזה שיחות חלין של תלמיד חכם צריכים למוד, הינו בשביל הלמוד האלקי גלוי אמתת מציאותו תברך צריכים למוד, ולכן כשפוגשים אדם שרחוק לגמרי מהאור האלקי ומקיום המצוות, ראוי לספר עמו אפלו שיחות חלין, אבל בתוך הדבורים לשלב בהם דבורי אמונה, וכך לאט לאט תכנסנה בהם גם-כן טפות אור, עד שתאיר נשמתם באור האין סוף ברוך הוא. ודבר זה רואים בחוש, נשמות ישראל הן כל-כך גבוהות, אפלו שהם רחוקים בתכלית הרחוק, על-ידי הערב-רב שעקרו אותם משרשם וכו', עם כל זאת כשמדברים עמם ומקורבים אותם ומדברים עמם על דא ועל הא, לבסוף נתהפכין וכו' וחוזרים בתשובה, ולכן אשרי אלו האנשים היקרים העוסקים בקרוב רחוקים, להשיב לבם של ישראל אל אביהם שבשמים, ומזכים אותם עם מצות תפלין וכו', שזכותם גדולה מאד

בְּעֵינָיו יִתְבָּרַךְ, כַּמּוּבָא בַזְהַר (נְשֵׂא קַחַח): זַכָּאָה מֵאֵן דְּאֶחִיד בְּיְדוּהִי
דְּחִיבָא וְכוּ', עֵינֵן שָׁם.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז קיא.

בְּעֵזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֻדְרֵי צוּ, ד' גִּיסָן ה'תנש"א.

שָׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... גִּירוּ יְאִיר וַיִּזְרַח לְנִצָּח.

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם הַכֶּסֶף לְהַדְפֹּסֶת כְּרֶךְ אֶחָד
מִשְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אָשֶׁר בְּנַחַל".

מָה אָמַר לָךְ! אֵינִן מְלִים לְהַסְבִּיר לָךְ אֶת גְּדֹל הַזְכוּת הַזֹּאת, כִּי
אֵלוֹ הַמִּכְתָּבִים נִכְתְּבוּ לְבַחֲוֵרִים וְאֶבְרַכִּים וְכוּ', שְׁפַתְכוּ לִי וְכוּ', וְהֵם
שְׂבוּרִים וּרְצוּצִים מִכָּל מַה שְּׁעוֹבֵר עֲלֵיהֶם, וְהַמִּכְתָּבִים וְהַתְשׁוּבוֹת
הָאֵלוֹ הֵם כַּמִּים קָרִים עַל נַפְשׁ עֵינֵיךָ, וְאֵלֶּפִים מַחִיִּים עֲצָמָם עִם אֵלוֹ
הַמִּכְתָּבִים, וְלִכֵּן זֹהֵי זְכוּתְךָ הַגְּדוֹלָה בְּזְכוּת הַרְבִּים, כִּי תְהִלָּה לְאֵל,
הַמִּכְתָּבִים הָאֵלוֹ כָּבֹד הֵצִילוּ אֵלֶּפִים וְגַם רַבּוֹת בַּחֲוֵרִים וְאֶבְרַכִּים
בְּמִשְׁךָ הַשָּׁנִים. וְלִכֵּן אֲשַׁרִּי מִי שְׁעוֹזֵר לְהַדְפִּיסָם, וַיֵּשׁ עוֹד הַמּוֹן
כְּרַכִּים שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אָשֶׁר בְּנַחַל", וּמַחְפְּשִׁים גּוֹאֲלִים
לְהַדְפִּיסָם, וְאֲשַׁרִּי מִי שְׁשָׂם יָד לְהַדְפִּיסָם, וְאֵנִי מוֹדִיעַ דְּעַתִּי לְרַבִּים,
שְׁעַל סַפְרֵי "אָשֶׁר בְּנַחַל" אֵינִן דְּבַר כְּזֶה "כָּל הַזְכוּיֹת שְׁמוֹרוֹת" לְאֶף
אֶחָד, אֶפְלוֹ לְבִנֵי וְכוּ', רַק כָּל מִי שְׁיַדְפִּיסֵם זְכוּתוֹ גְּדוֹלָה מְאֹד,
וּבְלִבְדֵי שְׁלֵא יִשְׁנֶה שׁוֹם דְּבַר, כִּי הַכֹּל נִכְתָּב בְּסִיעֵתָא דְשְׁמִיא גְּדוֹלָה
מְאֹד, כִּי מְרַב טְרֻדוֹתֵי חֲטָפְתִּי כְּתִיבַת הַמִּכְתָּבִים הָאֵלוֹ שְׁנִכְתְּבוּ
בְּמִסִּירוֹת נַפְשׁ גְּדוֹלָה. וְלִכֵּן אֲשַׁרִּי מִי שְׁיֵשׁ לוֹ חֵלֶק לְהַדְפִּיסֵם שְׂאֵלוֹת
וּתְשׁוּבוֹת "אָשֶׁר בְּנַחַל", וַיִּרְאֶה יְשׁוּעָה גְּדוֹלָה, כִּי רַב טוֹב גְּנוּזֵי בְּהֶם.

וּמִי יִתֵּן, שְׂאֲזַכֶּה לְהַדְפִּיסֵם אֶת יְתֵר הַסַּפְרִים שְׁהֵם תַּחַת יָדֵי:
"שְׁפַת הַנַּחַל" — פְּרוּשׁ עַל "הַלְקוּטֵי-מוֹהַר־רַן", "נְהַרֵי אֶפְרַסְמוֹן"
— עַל ה"סַפְרֵי-מַעֲשִׂיֹת", "בְּאוּרֵי-הַמִּדּוֹת" — עַל "סַפְרֵי הַמִּדּוֹת",

וְעוֹד סִפְרִים עַל הַתּוֹרָה וְעַל הַמוֹעֲדִים וְעַל אַגְדוֹת חַז"ל, עַל אַבוֹת
וְעַל תְּהֵלִים וְעַל חֲמֵשׁ מַגְלוֹת, וְעוֹד הַמוֹן קוֹנְטְרַסִים, שְׂזַכְנֵי
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֲנִי מִבְּטִיחַ לַהֲיוֹת לוֹ לְמַלְיָן יִשְׂרָאֵל בְּשָׁמַיִם.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז קיב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר צו, ד' נִסָּן ה'תּשׁ"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַיֵּטֵב חָרָה לִי, שְׂאֵתָה מִתְּנַהֵג עִם אֲשֶׁתְךָ כַּחַיָּה פְּרוּעָה וְטוֹרְפֵת
וְכוֹי, מְקַלְלָה וְכוֹי, וּמְשִׁפִּילָה לְפָנָי הַיְלָדִים וְכוֹי, בְּעֵינַי אֵתָה רָשָׁע
גָּמוּר, וְאֵינְךָ עַל זֶה שׁוֹם הַצְדָּקָה וְכוֹי, וְאֵתָה צָרִיף לְדַעַת, כִּי הִיא עֲצָם
מֵעֲצָמוֹתֶיךָ, וְלִכֵּן כְּשֶׁאָדָם חוֹטֵא, אֲזִי אֲשֶׁתוֹ תֵצֵא כְּנִגְדּוֹ, וּכְמֵאֲמָרָם
ז"ל (יְבָמוֹת סג): זָכָה עוֹזְרֵתוֹ, לֹא זָכָה כְּנִגְדּוֹ; וְלִכֵּן מֵהַיֵּשׁ לְךָ טְעֻנוֹת
נִגְדַת אֲשֶׁתְךָ, שְׁפָל-כֶּף יוֹצֵאת נִגְדֶיךָ וְכוֹי, אֵלֶיךָ הֵם עוֹנוֹתֶיךָ. וּבִאֲמַת
כָּל מִי שֵׁיֵשׁ לוֹ אִשָּׁה רָעָה, אֵינּוּ רוֹאֶה פָּנָי גִּיהֵנוּם, זֶה רַק אִם מְקַבֵּל
אֵת כָּל הַבָּא עֲלָיו מִמֶּנָּה בְּאֵהָבָה, מֵהַ שְׂאִין בֵּן כְּשֶׁמִּתְּנַהֵג כְּמוֹ פְּרָא
אָדָם, וְצוֹעֵק וְצוֹרֵחַ עֲלֶיהָ, וְאִף מַגְבִּיחַ יָד עֲלֶיהָ, שְׂנֵה מִנְהֵג גּוֹי עָרֵל
טָמֵא וְכוֹי (עֵין רַמ"א אָבֵן הַעֲזָר), וְלֹא שֶׁל יְהוּדֵי וְכוֹי, וְלִכֵּן כָּלֶיךָ
מִהַרְשָׁעוֹת הַזֶּה, שְׁפָל דְבָר שְׂמַעְצֵבֵן אוֹתְךָ, וְאֵתָה מוֹצִיא אֶת כַּעֲסֶיךָ
עַל אֲשֶׁתְךָ, אֲשֶׁר הִיא אֵינָה אֲשֶׁמָּה כָּלֵל בְּצָרוֹת שְׁלֶיךָ.

וּבִאֲמַת פִּקּוּחַ אֵינּוּ מְסַפֵּר לְאֲשֶׁתוֹ אֵת הַכְּשָׁלוֹנוֹת וְהַאֲכֻזּבוֹת שֵׁיֵשׁ
לוֹ וְכוֹי וְכוֹי, כִּי אֲזִי נִעֲשֶׂה זוֹל בְּעֵינֶיךָ, כִּי מַעֲט דְמַעֲט נְשִׁים מְבִינּוֹת
אֵת בְּעֵלֵיהֶן וְכוֹי, וְלִכֵּן אֵל תְּסַפֵּר לָהּ מֵהַ שְׂעוֹבֵר עֲלֶיךָ, וְאֲזִי לֹא
תִצְטָרֵף לְהַתְעַצֵּבֵן עֲלֶיהָ וְכוֹי.

וְלִכֵּן רְאֵה לְשׁוֹב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה עַל כָּל הַעֲבֵר, וְתִבְקֵשׁ אֵת
סְלִיחָתָהּ, וּמֵהַיּוֹם וְהִלָּאָה שְׁמֹר מְאֹד לֹא לְסַפֵּר לָהּ מֵהַ שְׂעוֹבֵר עֲלֶיךָ

קפו אָשָׁר י״ז קיג — י״ז קיד בַּנְחָל

וְכוּי, כִּי רַב רַבָּם שֶׁל נָשִׁים אֵינָן יוֹדְעוֹת אֵיךְ לְהַעֲרִיף אֶת בְּעָלֵיהֶן,
וּלְחַזֵּק אוֹתָם בְּעַת צָרָתָם.

אָנֹהוּ שִׁתְּקִים אֶת כָּל זֶה, כִּי אַחֲרַת יְהִיָּה גִט.

הַמְצָפָה לְרֵאוֹתָךְ בְּקָרוֹב...

י״ז קיג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֻדְר צו, ד' גִּיסָן ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבֵרָךְ הַיְקָר לִי מְאֹד ... גִּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

שָׁמַר מְאֹד מִהֲרַהוּרִים רָעִים, שֶׁדָּבַר זֶה מִנְתַּק אֶת הַנְּשֻׁמָּה
מִשְׁרָשָׁה. וְאָמַר רַבְּנֵנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן קיד): סֵעַ אַ פְּנִים
אִז מְעַן דְּאֵרְךָ זִיף פּוֹן אַ הֲרַהוּר זִייעֵר הֵיטֵן; בְּנִרְאָה שְׁצָרִיכִים לְהַזְהֵר
מְאֹד מִהֲרַהוּר, כִּי הָרִי הַנְּשֻׁמָּה הִיא חֶלֶק אֱלוֹהִים מִמַּעַל, וְצָרִיךְ לְהִדְבִּיק
אֶת מַח מַחֲשַׁבְתּוֹ תָּמִיד רַק בּוֹ יִתְבָּרַךְ, שְׁזֵה יַחוּד עֲלִיוֹן, שְׁמַח
מַחֲשַׁבְתּוֹ רַק חוֹשֵׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְלִהְיוֹף כְּשֶׁאָדָם מִהֲרַהֵר הֲרַהוּרִים
רָעִים, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, לֹא רַק שְׁמַטְמֵא אֶת נִשְׁמָתוֹ וְכוּי, אֲלֹא מוֹלִיכָה
לְמָקוֹם הַטְּנֻפֹת וְכוּי. וְאָמַר רַבְּנֵנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן כא):
בְּמָקוֹם שֶׁהָאָדָם חוֹשֵׁב — שֵׁם כָּל הָאָדָם; וְלִכֵּן שָׁמַר מְאֹד לֹא
לְהֲרַהֵר הֲרַהוּרִים רָעִים וּמְגַנְיִים.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ תָּמִיד...

י״ז קיד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֻדְר צו, ד' גִּיסָן ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גִּרוּ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לָךְ! אָדָם צָרִיךְ לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּכָל יוֹם וּבְכָל שָׁעָה, וְאֶפְלוּ בְּכָל רִגְעַ, שְׁלֹא יִנְתַּק עֲצָמוֹ מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ, כִּי הַנְּסִינּוֹת קָשִׁים וּמְרִים מְאֹד, וְהַרְבֵּי רַבֵּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיעֵזֶר נִסְקוּ זֵי"ע פֶּרֶשׁ בְּסֵפֶר הַקְדוּשׁ "נַעַם אֱלִימֶלֶךְ" (וַיֵּרָא) אֶת הַפְּסוּק (בְּרֵאשִׁית יח, ג): "אֵל נָא תַעֲבֹר מֵעַל עַבְדְּךָ", אֶפְלוּ צַדִּיק גְּדוֹל, שְׁכָבֵר זָכָה לְמַדְרָגוֹת עֲלִיוֹנוֹת, עִם כָּל זֹאת רָאוּי לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ, שְׁלֹא יַעֲבֹר מִמֶּנּוּ, אֲלֵא תַמִּיד יִהְיֶה עִמּוֹ, כִּי הָאָדָם אֶפְלוּ צַדִּיק גְּדוֹל, נִמְצָא בְּזֶה הָעוֹלָם בְּסַפְּנָה גְדוֹלָה עַד מְאֹד, כִּי הַסֵּמ"ךְ-מ"ם מְעוֹרֵר מִחֻלְקַת עַל הַצַּדִּיקִים, וּמִחֻלְקַת מְאֹד מִסַּכְּנַת שֶׁל נְפִילוֹת בְּשָׂאוֹל תַּחֲתִית, כַּמּוּבָא בְּדַבְּרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קפא), שְׁזֶה מָה שְׁבַקְשׁ יַעֲקֹב (שָׁם מ"ט, ו): "בִּקְהָלָם אֵל תִּתְחַד כְּבוֹדֵי", כְּשִׁיתְחַבְּרוּ יַחַד קִרְח וְעַדְתּוֹ עַל מֹשֶׁה, שְׁלֹא יִזִּיק לוֹ, וְלִכֵּן צַדִּיק קְדוֹשׁ וְנוֹרָא, אֲשֶׁר מוֹכֵן וּמְזַמֵּן לְמִסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ בְּכָל עֵת וְרִגְעַ אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, עָלָיו אוֹרֵב הַסֵּמ"ךְ-מ"ם הַרְשָׁע לְהַפִּילוֹ וְכוּ', וְלִכֵּן צָרִיךְ הַצַּדִּיק לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ (שָׁם יח, ג): "אֵל נָא תַעֲבֹר מֵעַל עַבְדְּךָ", שְׁלֹא יִשְׁכַּח מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ כְּרִגְעַ, כִּי בְשָׁעָה שְׂאָדָם דְּבוּק בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, אֲזִי אֵין הַסֵּמ"ךְ-מ"ם יְכוֹל לַעֲשׂוֹת לוֹ שׁוּם דְּבָר, אֲלֵא כְּשֶׁנוֹפֵל מִהַדְּבִקוֹת, אֲזִי הַצַּדִּיק בְּסַפְּנָה גְדוֹלָה, שְׁלֹא יִפִּילוּ הַסֵּמ"ךְ-מ"ם בְּנִקְבָא דְתַהוּמָא רַבָּה.

מָה אַתָּה חוֹשֵׁב, מִיְהוּ הַסֵּמ"ךְ-מ"ם יִמַּח שְׁמוֹ? כַּח וְרוּחַ הַטְּמָאָה, שְׁנִתְלַבֵּשׁ בְּרִשְׁעַ מְרִשָּׁע, שְׁרוּדֵךְ אֶת הַצַּדִּיקִים, וְעַל זֶה צָרִיכִים לְהַתְּפִיל לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּהֲיֶה לוֹ מִפְּלֵה גְדוֹלָה, וְיִפִּל נְפִילָה אַחַר נְפִילָה, עַד שְׁיִתְבַּטֵּל לְגַמְרֵי.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצִּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז קטו.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֻדְרַ צוּ, ד' נִיסָן ה'תשנ"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... נִרוֹ יֵאִיר וְיִזְרַח לְנִצְחָ.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּעֵנִין שְׁשֹׂאֵלֶת מָה עִם בְּרִכּוֹת הַתּוֹרָה כְּשֶׁנוֹסְעִים בְּאֹוִירוֹן וְכוּ',
הִנֵּה מוֹבָא בַּפּוֹסְקִים, שְׁבִרְכַת הַתּוֹרָה מוֹעִילָה עַל יוֹם שְׁלָם, הִינּוּ כֹּל
בְּקָר אוֹמְרִים בְּרִכּוֹת הַתּוֹרָה כְּשֶׁקָּמִים, וְזֶה מִסְפִּיק לְמִשָּׁךְ הַיּוֹם, וְלִכֵּן
יֵשׁ מִהַפּוֹסְקִים שְׁאוֹמְרִים גַּם בְּלֵיל שְׁבוּעוֹת כְּשֶׁאָדָם עָר כֹּל הַלַּיְלָה,
וְעַל-כֵּן קָדָם שֶׁהוֹלֵךְ לְהַתְפַּלֵּל אַחַר טְבִילַת מְקוּהָ, שְׁיִבְרַךְ בְּרִכּוֹת
הַתּוֹרָה, וְלֹא כְּמוֹ שְׁנוֹהֲגִים לְצִאת מֵאֲחַר שְׁיִשּׁוּן, וְלִכֵּן אִף שְׁנֹסֵע
בְּאֹוִירוֹן וְיִשּׁוּן, כְּשֶׁקָּמִים יְבָרַךְ בְּרִכּוֹת הַתּוֹרָה.

וְהַרְבּ הַקְּדוֹשׁ רַבִּי יִשְׁכָּר דָּב מְבַעֲלוֹ זי"ע, אָמַר: קִבְּלָה בְּיַדֵּנוּ,
שְׁמִי שְׁשׂוֹאֵל עַל אֵיזָה דְבָר שְׁבִקְדָשָׁה וּמְנַהֵג יִשְׂרָאֵל — הִיכֵן זֶה
נִמְצָא בַּתּוֹרָה, הֲרִי זֶה אֶפִּיקוֹרְסוֹת. וְלִכֵּן שְׁמַר בְּעֵנִינִים כְּאֵלוֹ, וְלֹא
לְכַתֵּב שְׁטִיּוֹת וְקִשְׁיּוֹת שֶׁל הַבַּל, אֲלֵא הַנַּח לְיִשְׂרָאֵל, אִף שְׁאִינָם
נְבִיאִים, בְּנֵי נְבִיאִים הֵם.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ וְטוֹבֶתְךָ כֹּל הַיָּמִים...

י"ז קטז.

בְּעֵזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדְרֵ צוּ, ד' גִּיסָן ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֵל ... גִּירוּ יְאִיר וְיִזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְּלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

עֲלִיךָ לְדַעַת, שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵג אֶת עוֹלָמוֹ, וְאֵין שׁוּם
טָבַע וּמְקָרָה וּמְזָל כְּלָל, וְהַכֹּל דְּמִיּוֹן גְּדוֹל, אֲלֵא כֹּל זְמַן שֶׁהַנְּשִׁמָּה
מְלַבֶּשֶׁת עִם גּוֹף גְּשָׁמִי, לֹא יְכוּלִים לְהַבִּין אֶת זֶה כְּלָל, כִּי הַגּוֹף
מוֹשֵׁךְ אֵל גְּשָׁמִיּוֹת, עַד שְׁטוּעִים שְׁיֵשׁ דְּבָר בְּזֶה טָבַע, מְקָרָה וּמְזָל,
אֲבָל מִי שְׁזוֹכֶה לְלַמֵּד תּוֹרָה, וּמְדַבֵּיק עֲצָמוֹ בַּתּוֹךְ אוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה,
הוּא יִזְכֶּה לְגִלּוֹי הַזֶּה, אֲשֶׁר אֵין בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרַךְ כְּלָל, וּמֵה שְׁרוּאִים,
שְׁבִין כֶּף אֵלוֹ הַרְשָׁעִים הַשִּׁיגוּ חֵיל וּמְצַלִּיחִים, הַכֹּל דְּמִיּוֹן אֶחָד

גָּדוֹל, כִּי מִי הַמְצַלִּיחַ בְּזֶה הָעוֹלָם? מִי שֶׁלּוֹמֵד בְּכָל יוֹם הַרְבֵּה פְּרָקִים מִשְׁנֵינֹת, הַרְבֵּה דְּפִים גְּמָרָא, וְדַפִּים זֶהר וְתַקּוּנִים, טוֹר בֵּית יוֹסֵף וְשִׁלְחַן עֲרוּף וְכוּ', וְעוֹד לַמּוֹדִים, וְעוֹסֵק בְּצַדִּיקָה וְחֶסֶד, וּמְרַבֵּה בְּתַחֲנוּנִים, זֶה מֵה שֶׁמְלַגֵּה אוֹתוֹ. מֵה שֶׁאֵין כֵּן שֶׁאֵר הַדְּבָרִים הַבָּל הַבָּלִים. תַּחֲשֹׁב הֵיטֵב הֵיטֵב בְּמָה שֶׁפִּתְכַתִּי, וְתוֹכַח אֲשֶׁר זֶה הִיא הָאֱמֶת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז קיז.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר צו, ד' נִסָּן ה'תּשנ"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיָּקָר וְהַנְּעֻלָּה ... גֵּרוֹ יָאִיר וְיִזְרַח לְנִצְחָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְחִזָּק עֲצֻמְךָ לֹמֵר בְּכָל יוֹם "יוֹם תְּהִלִּים", וְזֶה סוּד הַהַצְּלָחָה בְּחַיֵּי הָאָדָם, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹתֵר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן עג): מַעֲלַת אֲמִירַת תְּהִלִּים, שְׁפּוֹתַחַת אֶת כָּל הַפְּתַחִים הַסְּגוּרִים, וּמְקַשְׁרֶת אֶת הַנְּשֻׁמָּה לְשִׁרְשָׁה, אֲשֶׁר אֵין עֲרוּף אֵלֶיהָ. וְלִכְּן אֵל תְּהִיָּה בְּטָלָן! תֹּאמֵר בְּכָל יוֹם אֶת "יוֹם תְּהִלִּים", אֲשֶׁר לוֹקַח כַּחֲצִי שָׁעָה, וְכֵן תִּזְכֶּה לְסַיֵּם בְּכָל שְׁבוּעָה אֶת כָּל סֵפֶר תְּהִלִּים. וּמִי שֶׁזוֹכֶה לַעֲשׂוֹת סִיּוּם עַל סֵפֶר תְּהִלִּים בְּכָל שְׁבוּעָה, מוֹחֲלִים לוֹ עַל כָּל עוֹנוֹתָיו. וְאִם הָיוּ בְּנֵי-אָדָם יוֹדְעִים מַעֲלַת אֲמִירַת תְּהִלִּים, וְאֵל מֵה יְכוּלִים לְזַכּוֹת לְהַגִּיעַ, עַל-יְדֵי אֲמִירַת תְּהִלִּים, אֲזִי תִמְיֵד הָיוּ עוֹסְקִים בְּזֶה בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז קיח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְפָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר צו, ד' גִּיסָן ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גִּירוּ יְאִיר וַיִּזְרַח לְנֶצַח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

דַּע לָךְ, אֲשֶׁר לְצַעֲרֵנוּ הֵרַב, אֲסוּר לְהֶאֱמִין לְשׁוּם אָדָם כָּלֵל, כְּמוֹ שֶׁאָמַר דָּוִד הַמֶּלֶךְ (תהלים קטז, יא): "אֲנִי אָמַרְתִּי בְּחַפְזִי כָּל הָאָדָם כּוֹזֵב", פַּחַד נוֹרָא אֵיךְ שְׂבִנֵי-אָדָם עוֹבְדִים זֶה עַל זֶה, וּמִשְׁקָרִים בְּמִצַּח נְחוּשָׁה וְכוּ', וְעַל-כֵּן צְרִיכִים לְהִזְהַר מְאֹד מְאֹד מִבְּנֵי-אָדָם, וּכְמוֹ שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (שיחות-הַר"ן, סִימָן פ'), שְׂבִנֵי-אָדָם הֵם יוֹתֵר גְּרוּעִים מִהַיֵּצֵר הָרָע, כִּי הֵם כְּלוּלִים מִכָּלֵם, וְלִכֵּן הֵם מְסַכְּנִים מְאֹד, כִּי יְכוּלִים לְהִטְעוֹת אֶת אֲחֵרִים, וּכְמוֹ שֶׁאָנוּ רוֹאִים, שֶׁהַסֵּמ"ך-מ"ם שֵׁם אֶת הַשְּׁלוּחִים שָׁלוּ בְּכָל עִיר וְעִיר 'רַע-בָּנִים', רַבָּנִים מְטַעֵם, אֲשֶׁר כָּל מְגַמְתָּם לְעַקֵּר אֶת הַיְהוּדוּת, כְּמוֹ שֶׁאָנִי רוֹאֶה בְּיַבְנָאֵל, יוֹשֵׁב לוֹ אָדָם מְשַׁחַת שְׂגוּב וְכוּ', וְלֹא אֲכַפֵּת לוֹ כָּלֵל מִהַיְהוּדוּת וְכוּ', אֵינּוּ דוֹאֵג לְמִקְוֵה בְּשִׁבִיל טְהָרַת הַמְשַׁפְּחָה, אֵינּוּ דוֹאֵג בְּשִׁבִיל הַחֲנוּף שֶׁל הַיְלָדִים, אֵינּוּ דוֹאֵג בְּשִׁבִיל הַפְּשָׁרוֹת וְכוּ' וְכוּ', כָּל זֶה אָנוּ עוֹשִׂים בְּעֶצְמָנוּ — בְּנִינוּ מִקְוֵה טְהָרָה מְשַׁכְּלֵלֶת, הַקְּמָנוּ גְּנִים, תִּלְמוּד תוֹרָה לְבָנִים וּבֵית-סֵפֶר לְבָנוֹת, כּוֹלֵל אֲבָרְכִים וַיִּשִׁיבָה לְבַחֲוָרִים, וְהַבְּאֵנוּ שׁוֹחֵט יְרֵא שְׂמִים, וְהַרְשָׁע הַמוֹסֵר הַזֶּה רַק מוֹסֵר אוֹתָנוּ, וְרוֹצֵה לְעַקְּרֵנוּ מִפֶּה וְכוּ', וְהַכֵּל מְלִבִּישׁ בְּלָבוֹשׁ צְדָקוֹת... וְקַדְשָׁה... אוֹי לוֹ וְאוֹי לְנַפְשׁוֹ, יִשְׁלַם לוֹ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כְּגִמּוּלוֹ, וְאֵנִי רוֹאֶה כָּאֵן מֵהַשְּׁקוּרָה בְּעִנְיֵי הַיְהוּדוּת וְכוּ', אֲזִי כְּבָר מִבֵּין אֵיךְ הַצְּלִיחוּ לְהַעֲבִיר עַל הַדַּת מְלִיוֹנִים מֵאַחֲיָנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְכוּ', כִּי הִקִּימוּ רַע-בָּנִים כְּאֵלוֹ מְשַׁחֲתִים וְכוּ', וְהֵם הַשְּׁלִיחִים שֶׁל הָעַרְב־רַב, אוֹי לָנוּ, שֶׁכָּף עָלְתָה בְּיָמֵינוּ. לִכֵּן אֲסוּר לְהֶאֱמִין לְאַף אֶחָד, כָּל אֶחָד דוֹרֵשׁ רַק לְטוֹבַת עֶצְמוֹ. אֲשֶׁרִי מִי שְׂזוּכָה לְהִיוֹת מְקַרֵּב אֵל הַצְּדִיק הָאֲמֵת, שֶׁהוּא פּוֹתַח אֶת הָעֵינַיִם לְאָדָם (עֵיִן לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן סז), וְהַעֲקֵר לְהַסְתַּפֵּל עַל עֶצְמוֹ. וְהַצְּדִיק מְכַנֵּס בְּאָדָם שְׁפִלוּת (עֵיִן לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן

אָשֶׁר י"ז קיט בְּנַחַל קצא

עב), וְעַל-יְדֵי-זֶה נִתְנוּצָצוּ הַמַּחֲזִין שְׁלוֹ, שְׁזָה בְּחִינַת בְּנֵן בֵּית-
הַמִּקְדָּשׁ, וּמְאִירֵין לוֹ הַמַּחֲזִין בְּאוֹר גָּדוֹל מְאֹד. וְלִהְיוֹף עַל-יְדֵי אֱלוֹ
הָרַע-בְּנִים מְפָרְסָמִים שֶׁל שְׁקָר, מַחְבִּיאִים אֶת הָאוֹר, וְגוֹרְמִים רַק
פְּרוּדִים וְכוּ', אֲבָל לְבִסּוֹף תִּהְיֶה לָהֶם מַפְלָה. וְלִכֵּן רָאָה לְגִלּוֹת אֶת
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְכֻלָּם, וּכְשֶׁתִּדְבַר וְכוּ', תִּתְבּוֹדֵד אָז, וְאֵל תִּתְבַּיֵּשׁ
מִפְּנֵי הַמְּלַעֲיָגִים, וְאֵז תִּרְאֶה נְסִים נְגִלִים.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמֶךָ וְטוֹבְתֶךָ כָּל הַיָּמִים...

י"ז קיט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר צוֹ, ד' נִסָּן ה'תשנ"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוֹ יְאִיר וְיִזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

לְדַעְתִּי, רְאוּי לָךְ לְהִתְמִיד בְּלִמּוּד גְּמָרָא, כִּי מֵאַחַר שְׁעוֹלֵינִי לָךְ
כָּל-כֶּף הַרְבֵּה קִשְׁיוֹת וְסִפְקוֹת בְּאַמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, אֲזִי כְּדַאי לְגַרֵס
הַרְבֵּה גְּמָרָא בְּתַמִּימוֹת וּבְפְּשִׁיטוֹת. וְכֵן לְהַרְבוֹת בְּלִמּוּד שְׁלַחֲן עָרוּף,
וְכַמוּבָא בְּדַבְּרֵי רַבְּנֵי ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן סב), שְׁפָרַשׁ אֶת
הַפְּסוּק (תְּהִלִּים קיט, ז): "אוֹדֶךָ בְּיֶשֶׁר לִבִּי", אִם אֵתָה רוֹצֵה לְזַכּוֹת
לְיִשְׁרוֹת לֵב, הֲעֵצָה עַל זֶה — "בְּלִמְדֵי מְשֻׁפְּטֵי צְדָקָךְ", דִּינִי מְשֻׁפֵּט
הַלְכוֹת בְּשִׁלְחֲן עָרוּף. וְלִכֵּן רוֹאִים בְּחוּשׁ, שְׁמִשּׁוּם לִמּוּד אֵין
הַסְּמִ"ךְ-מ"ם מִפְּחַד כְּמוֹ לִמּוּד גְּמָרָא, שֶׁהוּא תִלְמוּד, שֶׁהוֹרֵג אֶת
הַקְּלָפָה לִילִי"ת, הָעוֹלָה כְּמִסְפֵּר תִלְמוּד, וְעוֹלָה גַם מִסְפֵּר ת"פ,
שֶׁהִיא הַקְּלָפָה הַמַּחְטִטֶּה אֶת הָאָדָם בְּפִגְם-הַבְּרִית, וְשִׁלְחֲן עָרוּף
מְטַהֵר אֶת הָאָדָם מִכָּל מִינֵי סִפְקוֹת וְקִשְׁיוֹת וְכוּ'.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמֶךָ וְטוֹבְתֶךָ כָּל הַיָּמִים...

י"ז קב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעִי לְסֵדֶר צוֹ, ה' נִיסָן ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכוּן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מִכְתְּלִי מִכְתָּבְךָ נִרְאָה, שֶׁהִגְאָוָה הַסְּרוּיָחָה שְׂבִיבָה וְכוּ', מְשַׁגְעַת אוֹתָךְ לְגַמְרֵי וְכוּ', אִם אֵת יְכוּלָה לְכַתֵּב שְׁחִזְרָת בְּתִשׁוּבָה, אֲבָל... אֵת לֹא מִסְתַּדְרֶת עִם בְּעֵלְךָ... אֵת רוּצָה לְשִׁמְעַ רַק מֵה שְׂאֵת רוּצָה לְשִׁמְעַ.... וְכִדוּמָה כָּל מִינֵי דְבוּרִים כְּאֵלוֹ, לְדַעְתִּי אֵת לֹא שְׁפוּיָה בְּדַעְתְּךָ כָּלֵל, וְאֵת צְרִיכָה לְקַחַת כְּדוּרֵי אֲרָגָעָה.

עֲלִיךָ לְדַעַת, אֲשֶׁר חִזְרָה בְּתִשׁוּבָה הַכּוֹנֶה הִיא לְחִזּוֹר רַק אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִקְיָם אֵת מְצוּוֹתָיו יִתְבָּרַךְ, וְלֹא עוֹשִׁים תְּנָאִים עִם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲנַחְנוּ מִזְהָמִים וּפְגוּמִים וְכוּ', וַיֵּשׁ לָנוּ עוֹד חֲצָפָה לְעִשׂוֹת תְּנָאִים עִם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא? מֵהֵיכֵן לְקַחַת הַנְּהֻגוֹת כְּאֵלוֹ?! הַיּוֹם צְרִיכִים לְשִׁמּוֹר מְאֹד מְאֹד מִי הֵם ה'רַע-בְּנִים', שְׁנוֹתֵנִים דְּרָכִים וְתִקּוּנִים, בְּשַׁעָה שֶׁהֵם בְּעֶצְמָם עֲדִין לֹא חִזְרוּ בְּשִׁלְמוֹת בְּתִשׁוּבָה, וְהֵם בְּעֶצְמָם צְרִיכִים תְּקוּן, כִּי לֹא כָּל הַרוּצָה לְטַל אֵת הַשָּׁם נוֹטֵל, יֵשׁ הַיּוֹם בְּעֵלֵי תִשׁוּבָה, שְׁנַעֲשׂוּ מְנַהִיגִים... בְּשַׁעָה שְׁעֲדִין הַנְּאוּף חוֹגֵג אֶצְלָם וְכוּ', וְסִרְחוֹן הָעֶבֶר עֲדִין לֹא עָבַר וְכוּ', וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֵלֵק א', סִימָן סא): יֵשׁ אֵלֹ שְׁקוּרִין עֶצְמָם מְנַהִיגִים, שְׂאִינָם יְכוּלִים לְהַנְּהִיג עֶצְמָם, וְאִיךָ יְנַהִיגוּ אֵת אַחֲרֵים! ?

וְלִכֵּן כְּפִי הַמִּכְתָּב שְׂלָךְ וְכוּ', וְכִפִּי הַדְּרִישׁוֹת שְׂלָךְ בְּחִזְרָה בְּתִשׁוּבָה, לְדַעְתִּי, אֵת צְרִיכָה לְהִתְאַשְׁפּוֹז וְלְקַחַת כְּדוּרִים. הַבְּעַל-שָׁם-טוֹב הַקְּדוּשׁ זי"ע אוֹמֵר: כָּל הַמְּשַׁגְעִים אֵינָם מְשַׁתְּגָעִים רַק מִחֲמַת הַגְּאוֹת שְׂבָהֵם. וְלִכֵּן אוֹ שְׁתַּקְּחֵי כְּדוּרִים נֶגֶד דְּעַפְרָסְיָה, וְכֵן פְּאֲרָנוּיָה וְכוּ', אוֹ שְׁתוּרִידֵי אֵת הַגְּאָוָה סְרוּיָחָה, וְתַתְּחַרְטֵי עַל הָעֶבֶר הַלֹּא

אֲשֶׁר י"ז קכא — י"ז קכב בַּנְחַל קצג

כָּל-כֶּן מְבַרֵּךְ שֶׁהִיא לָךְ (שָׂזוּ בּוֹשָׁה לְרָשָׁם עַל הַכֶּתֶב), וְאִזּוּ וְשָׁב
הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְיִמְחַל לָךְ. וְתִדְעִי, שְׂאִין שׁוּם יְאוּשׁ בְּעוֹלָם כָּלֵל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז קכא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר צו, ה' נִסָּן ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר וְיִזְרַח לְנִצְחָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

חֲזַק וְאַמֵץ לַעֲשׂוֹת הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה בְּכָל יוֹם וּבְכָל שָׁעָה וּבְכָל
רְגַע מְשֻׁשׁ, וְזֶה הַלְמוּד הָעֵמֶק שֶׁמְלַמְּדֵנוּ רַבֵּנוּ ז"ל. וְלִכֵּן אָמַר
(חַיִּי-מוֹהֲר"ן, סִימָן רמז): "חֲדוּשׁ כְּמוֹנֵי עֲדִין בְּעוֹלָם לֹא הִיָּה", כִּי כָּל
הַלְמוּד הָעֵמֶק שָׁלוּ זֶה הַתְּחִדָּשׁוֹת, לַעֲשׂוֹת בְּכָל פְּעַם הַתְּחִדָּשׁוֹת
חֲדָשָׁה. וְדַע לָךְ, שֶׁהַקְדוּשָׁ-בְּרוּךְ-הוּא אָב הַרְחֵמֵן, וְרוּצָה בַתְּשׁוּבָתָן
שֶׁל רְשָׁעִים, וְהַצְדִּיק הוּא הַמְּלַמֵּד זְכוּת עַל נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְהוֹלֵךְ
לוֹ בַחַיִּים לְדוֹן אֶת כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל לְכַף זְכוּת, וְלִכֵּן חֲזַק וְאַמֵץ בְּכַח
רַבֵּנוּ ז"ל, וְיִזְכֵּר שְׁגָם לָךְ יֵשׁ תִּקְוָה.

נָא וְנָא אֵל תִּתְיַאֵשׁ, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

הַדוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ לְטוֹבָה כָּל הַיָּמִים...

י"ז קכב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר צו, ה' נִסָּן ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר וְיִזְרַח לְנִצְחָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הנה ביום יש עשרים וארבע שעות, כל שעה יש בה ששים דקות (שקורין מינוט), נמצא, אשר במשך העשרים וארבע שעות יש אלה ארבע-מאות וארבעים דקות, והלואי שבמשך עשרים וארבע שעות שאדם יכניס דקה אחת במחו, אשר אין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור, ואין טבע ומקרה ומזל כלל, כי הכל משגח בהשגחה גפלאה רק ממנו יתברך בעצמו. ואף שיש דברים שאי אפשר להבין למה זה ככה וכו', מה בכך? כבר אמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן נב), שפך ראוי שיהיה דברים שאין אנו מבינים בשכל אנושי, כי אי ואבוי אם היינו יכולים להבין, שאז היה דעתו פדעתנו וכו', עין שם; ולכן אסור לשאל שום קשיות וספקות עליו יתברך, רק להתחזק באמונה, שכל מה דעבד רחמנא לטב עבד. וכמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ד'): כשאדם יודע שכל מאורעותיו הם לטובתו, זאת הבחינה היא מעין עולם העולם הבא; אין תענוג יותר גדול מהשגת אלקות, להכניס בדעתו אמתת מציאותו יתברך, שאין בלעדיו יתברך כלל, שזה התענוג העולה על כל התענוגים.

מה אמר לה! אסור להפגס בחקירות — למה יש לרשעים הצלחה, וליראים והשלמים הצדיקים וכו', הולך הכל הפוך וברע! למה לרשעים לא חסר שום דבר, יש להם מבנים יפים לילדיהם, שלומדים שם כפירות ואפיקורסות וכו', וילדי ישראל תינוקות של בית רבן הכל פה שלא חטאו, שלומדים תורה בקרשה ובטהרה ובנעימות, הם צריכים ללמד בקרואנים סרוחים וכו' במרתפים וכו' בחניות וכו', אין לילדים משחקים וכו', וכדומה קשיות כאלו וכו', אסור להקשות ולשאל כלל, כי זה בכלל חקירות, העקר להתחזק באמונה פשוטה, שפך רוצה הקדוש-ברוך-הוא, ומנסה אותנו אל מי נפנה בעת צרה וכו'.

הדורש שלומך באהבה רבה מאד...

י"ז קכג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר צו, ה' נִסָּן ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מְכַתְּבֶךָ.

רק חֲזוּק וְאַמֵץ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה הִיא רְפוּאָה
בֵּין בְּגַשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחָנִי, וְלִכְּנֹן כָּל יוֹם צְרִיכִים לְרַקֵּד, כְּדֵי לְהַכְנִיעַ
מִמֶּנּוּ אֶת הָעֲצָבוֹת וְהַמְרִירוֹת וְהַמְרָה שְׁחוּרָה, שֶׁהַסֵּמ"ך-מ"ם זוֹרֵק
עַל הָאָדָם, וְאִם הִנֵּה הָאָדָם יוֹדֵעַ כַּמָּה קְלָפוֹת וּמְשַׁחֲיִתִּים הוּא מְבַטֵּל
עַל-יְדֵי הַמְחִיאוֹת כַּף וְרַקוּדִים, הִנֵּה רוֹקֵד כָּל יוֹם וַיּוֹם, וְהִנֵּה
בְּשִׂמְחָה רַבָּה, וְאִזּוֹ הִיְתָה מִתְרַחֶכֶת בְּעֵתוֹ, וְלוֹמֵד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה,
אֲשֶׁר הִיא חֲכָמָתוֹ וְשִׂמְחָתוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי אֵין עוֹד שִׂמְחָה אֲצִלּוֹ יִתְבָּרַךְ
כְּמִי שֶׁלוֹמֵד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְלִכְּנֹן רְאָה רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְזֶה
בְּכַנִּיס בְּךָ גְּדֻלוֹת הַמַּחִיץ, וְתִזְכֶּה לְהִיּוֹת דְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי הַתּוֹרָה
הִיא כְּלָה שְׂמוֹתָיו יִתְבָּרַךְ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמֶךָ וְטוֹבְתֶךָ כָּל הַיָּמִים...

י"ז קכד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר צו, ה' נִסָּן ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר וַיִּזְרַח לְנֶצַח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מְכַתְּבֶךָ.

נָא וְנָא תּוֹצִיא אֶת הַדְּכָאוֹן מִלְּבָבְךָ, וְתִמְשִׁיף לְהַתְּפַלֵּל וּלְהַתְּבוֹדֵד
עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, עַד שֶׁתִּרְאֶה יְשׁוּעָה שְׁלָמָה, כִּי כְּשֶׁפָּר יִשְׂרָאֵל בּוֹכָה

וְשׁוֹפֵךְ דְּמַעוֹת כַּמִּים אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, עַל-יְדֵי-זֶה הוּא בּוֹקֵעַ רְקִיעִים, וְגוֹרֵם רַעַשׁ גָּדוֹל בְּשָׁמַיִם. וְלָכֵן תִּמְשִׁיךְ לִבְכוֹת וּלְבִקְשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ כָּל מֵה שְׁאַתָּה צָרִיךְ, וְתִרְאֶה יְשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת. הָעֵקֶר לֹא לֵהִיּוֹת בְּעֶצְבוֹת וּבְמַרְרֵיּוֹת וּבְדַפְאוֹן, אֲדַרְבֵּה דַע לָךְ, כִּי אַתָּה מְאֹד חָשׁוּב בְּשָׁמַיִם, וְתִפְלֹתֶךָ וְדַמְעוֹתֶיךָ עוֹשׂוֹת רָשָׁם וּפְעֵלָה גְּדוּלָה בְּשָׁמַי מְרוֹמִים. וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן ק'), שְׁפָל הַצְּדִיקִים הַגְּדוּלִים בְּמַעֲלָה מִפְּלֶגֶת מְאֹד לֹא הִגִּיעוּ אֶל מְדַרְגָּתָם, כִּי אִם עַל-יְדֵי תִפְלָה.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ וְטוֹבְתְךָ כָּל הַיָּמִים...

י"ז קכה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֻדֵּר צו, ה' נִיסָן ה'תנשא"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנֻכּוֹן קִבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הָעֵקֶר מֵה שְׁאַתָּה צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת — לְהַרְגִיל עֲצֻמָּךְ לְשִׁתְּק, כִּי כָּךְ אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת מְרִיבָה, סִימָן לה): מִי שֶׁהוּא עֹצוּר בְּמַלְיָן לֹא יוּכַל אוֹתוֹ שׁוּם אָדָם; וְלָכֵן הַרְגֵּל עֲצֻמָּךְ לֹא לְדַבֵּר הַרְבֵּה וְכוּ', וְאָמַר הַחֶכֶם: 'בְּרָא הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְאָדָם שְׁתִּי אֲזוּנִים וּפֶה אֶחָד, שִׁישְׁמַע יוֹתֵר מֵאֲשֶׁר יְדַבֵּר', וְלָכֵן אִם אַתָּה רוֹצֵה לְמוֹנֵעַ עֲצֻמָּךְ מִמַּחְלֶקֶת, רְאֵה לְשִׁתְּק יוֹתֵר מֵאֲשֶׁר תְּדַבֵּר, וְעַל-יְדֵי-זֶה אֵף אֶחָד לֹא יוּכַל לָךְ.

הָעֵקֶר הַדְּבִק עֲצֻמָּךְ בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְתִהְיֶה רְגִיל לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְתִתְחַבֵּא בְּסֻתֵּר צֶל כְּנַפְיוֹ יִתְבַּרֵךְ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ וְטוֹבְתְךָ כָּל הַיָּמִים...

י"ז קכו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר צו, ה' נִסָּן ה'תנש"א.

שָׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר וַיִּזְרַח לְנֶצַח.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רְאֵה לְבָרַח רַק אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, כִּי רַק הוּא בְּעַל-הַבַּיִת שֶׁל הָעוֹלָם. הָעֶקֶר תִּשְׁמַר עֲצֻמְךָ מְאֹד לֹא לְהִסְתַּכְּסֵךְ עִם הַחֶק, כִּי מְאֹד צָרִיכִים לְשֹׁמֵר וְכוּ'. אֲנַחְנוּ נִמְצָאִים בְּגִלּוֹת גְּדוֹלָה, וְהַמְּלָכוֹת נִפְלָה וְכוּ', וְעֶקֶר עֲבוֹדַת הַצְּדִיקִים — לְהַעֲלוֹת אֶת הַמְּלָכוֹת מִבֵּין שְׁנֵי הַסְּמָךְ"מ"ם שֶׁמִּשְׁתּוֹלֵל וְכוּ', וְדָם יִשְׂרָאֵל נִשְׁפָּךְ פְּמִים בְּכָל פַּעַם בְּמָקוֹם אַחֵר וְכוּ', וְעַל זֶה אָנוּ אוֹמְרִים תִּקּוֹן חֲצוֹת בְּכָל לַיְלָה, וּבוֹכִים עַל צַעַר הַשְּׂכִינָה וְעַל עֲלֻבוֹן הַצְּדִיקִים, שְׁנִעָרִים הַמְּנַעְרִים מִן הַמְּצוּוֹת מְדַבְּרִים עֲלֵיהֶם כָּל דְּבַר אָסוּר וּמִתְלוֹצְצִים מִזֶּה וְכוּ', וְנִתְקַיֵּם (מְשָׁלִי ל, כב): "עֲבַד כִּי יִמְלֹךְ", וְלִכֵּן בְּעֵת הַזֹּאת צָרִיכִים רַק לְהִתְחַזֵּק, וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוֹם דְּבַר שֶׁבְּעוֹלָם, רַק לְבָרַח אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וּלְדַבֵּר אֶת כָּל מַה שֶׁמַּעִיק לוֹ לְפָנָיו יִתְבַּרֵךְ, כִּי רַק הוּא הַבְּעַל-הַבַּיִת שֶׁל הָעוֹלָם.

מָה אָמַר לָךְ! אַתָּה צָרִיךְ לְהִיּוֹת חֲזָק בְּתַפְלָה וּבִקְשָׁה, כִּי אֵין עֲצָה אַחֲרַת לְתַת לָךְ, וְזֶה הַשַּׁעַר וְהַפֶּתַח לְהַכְּנִס אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, כַּמּוּבָא בְּדַבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן פד), אֲשֶׁר הַשַּׁעַר לְהַכְּנִס אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ זֶהוּ הַתַּפְּלָה, בְּסוּד (תְּהִלִּים קט, ד): "וְאֵנִי תַפְּלָה", וְדַרְךְ שֵׁם נִכְנָס דְּוֹד הַמְּלֹךְ אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ. וּבִקְשָׁת הַפֶּה שְׁנֵיהֶם הַדְּבוּר, נִמְצָא אֶצֶל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, וְלִכֵּן כָּל אֶחָד יְכוֹל לְהַכְּנִס אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, אִךְ מִחֲמַת שֶׁאֵין לְאָדָם אֲמוּנָה בְּרוּחָהּ וּמְזַכְּכָתָהּ, שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּחָהּ-הוּא נִמְצָא, וְאֵין בְּלִעְדֵּיו נִמְצָא, מִחֲמַת זֶה קִשָּׁה וְכַבֵּד לוֹ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבַּרֵךְ. כַּמּוּבָא בְּדַבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן סב); וּבִקְשָׁת אִם הִיא הָאָדָם מֵאֲמִין, שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּחָהּ-הוּא עוֹמֵד עַל יָדוֹ, וְשׁוֹמֵעַ דְּבָרָיו, בְּוַדָּאִי הִיא גִזְהָר וְהִיא מְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבַּרֵךְ. וְהִנֵּה רוֹאִים

בְּחוּשׁ, שְׁנֵתְקִימִים אֶצֶל כָּל אֶחָד (פְּרָאשִׁית יט, יא): "וְהֶאֱנָשִׁים אֲשֶׁר פָּתַח הַבַּיִת הַכּוֹ בְּסִנּוּרִים, וַיִּלְאוּ לְמִצָּא הַפֶּתַח", מִפְּנֵי שְׂאָדָם אֵינוֹ רוֹאֶה אֱלֻקוֹת, עַל-יְדֵי-זֶה אֵינוֹ מוֹצֵא אֶת הַפֶּתַח וְכוּ', שֶׁהוּא הַדְּבֹר. וְכֹךְ אָמַר רַבֵּנוּ ו"ל (לְקוּטִי-מוֹהֵר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קיב), שְׂאָדָם מְסַבֵּב בְּקִלְפוֹת, עַל-יְדֵי-זֶה אֵינוֹ רוֹאֶה אֶת הַפֶּתַחִים לְצֵאת מִהַחֲשֵׁךְ שֶׁמְסַבֵּב אוֹתָנוּ. וְעַל-יְדֵי דְבֹר אֵמֶת שְׂאָדָם מְדַבֵּר אֶת דְּבֹרָיו עִם אֵמֶת, עַל-יְדֵי-זֶה מֵאִיר לוֹ אוֹר הַשֶּׁם יִתְבָּרֵךְ, וַיְכוּל לְצֵאת מִהַחֲשֵׁךְ שֶׁנִּלְכַּד בּוֹ, הַכָּלֵל, שְׂאָדָם צָרִיךְ לְהִרְבּוֹת בְּדְבֹרִים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, בְּשִׂיחָה זוֹ תְּפִלָּה, וַיְהִי עֲקֻשָׁן גָּדוֹל עַל דְּבַר זֶה, וּלְבִסּוֹף יִתְגַּלֶּה אֵלָיו מֶלֶךְ הַכְּבוֹד בְּעֻצְמוֹ. וְאִסּוּר לְהִתְיַאֵשׁ בְּשׁוּם פְּנִים נְאֻפָן, אֶפְלוּ שְׁלוֹקַח לוֹ יָמִים וְשָׁנִים וְאֵינוֹ רוֹאֶה, אֲדַרְבֵּה הַכָּל הוֹלֵךְ הַפּוֹךְ וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אִם הוּא עֲקֻשָׁן גָּדוֹל, וְאֵינוֹ עוֹזֵב עֻצְמוֹ בְּשׁוּם פְּנִים נְאֻפָן, אִזְּ דִּיקָא לְבִסּוֹף יִזְכֶּה לְדְרָכִים נְפִלְאִים, עֵינַי לֹא רָאִתָּה. וְצָרִיךְ שֶׁתִּדַע, שֶׁבְּזֶה הָעוֹלָם מְנַסִּים אֶת הָאָדָם עִם נְסִיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים וְכוּ', וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְחִזִּיק מֵעַמֵּד בְּזֶה הָעוֹלָם, וְאֵינוֹ נִשְׁבֵּר כָּלֵל.

וְדַע לָךְ, שְׁלֹא הִיָּה צְדִיק בְּזֶה הָעוֹלָם, מִי שֶׁהוּא צְדִיק אֵמֶת, שְׁלֹא עָבְרוּ עָלָיו כָּל מִינֵי מְשָׁפְרִים וְגַלִּים וְכוּ', כָּל הַשְּׂבַע מִימוֹת עָבְרוּ עָלָיו דֵּי זִיבְעֵן וּוְאִסְעָרִין זְעָנִין אוֹיֵף אֵיהֶם דּוֹרָךְ גִּיגְנָנְעֵן (עֵין סְפוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת, מַעֲשֵׂה י' מִהַבְּעָרְגִיר וְהַעֲנִי). וְרַבֵּנוּ ו"ל אָמַר: הַעֲקָר שְׁקוּרִין דְּעַר הַאֲלֻטִּין זִיךְ, הִיָּנוּ לְהַחֲזִיק מֵעַמֵּד בְּכָל מָה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו, וּמִי שְׂרַק מִתְבּוֹגֵן מָה שֶׁעוֹבֵר עַל מוֹהֲרֵי"ת ו"ל, יְכוּל לְשַׁעַר קִצְת טָפָה מִן הַיָּם מָה שֶׁעוֹבֵר עַל נִשְׁמָה קְדוֹשָׁה, שְׂבָה תְּלוּיִים אֲלֵפִים וְרִבְבוֹת רִבְבוֹת וְכוּ', נִשְׁמוֹת וְכוּ', כִּי כָּל נִשְׁמָה שְׂבָה תְּלוּיִים עוֹד נִשְׁמוֹת וְכוּ', כְּמוֹ-כֵן הִיא צְרִיכָה לְסִבֵּל סִבֵּל רַב מְאֹד מְאֹד וְכוּ', כִּי הִיא צְרִיכָה לְסִבֵּל אֶת סִבְלֵיהֶם, וְלָכֵן אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁתְּמִיד עוֹסֵק בְּתְפִלָּה וּבְקִשָּׁה, וְשׁוֹפֵךְ נַפְשׁוֹ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִצַּל מִכָּל רַע, וְאִף אֶחָד אֵינוֹ יְכוּל לְהִזִּיק לוֹ כָּלֵל.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ וְטוֹבְתָךְ כָּל הַיָּמִים...

י"ז קכז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעֵי לְסֹדֵר צוּ, ה' נִסָּן ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיְקָר לִי מְאֹד ... נִרוּ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵל תִּפְחַד מְשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַע עוֹלָם, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ,
וְאִם אָדָם בּוֹטֵחַ רַק בּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲזִי אֵין לוֹ מָה לְפַחַד, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב
(יִשְׁעִיָּה יב): "אֲבַטַח וְלֹא אֶפְחַד", כִּי מִי שֵׁיִשׁ לוֹ בְּטַחֲוֹן, אֵין לוֹ שׁוֹם
פַּחַד, וְזֶה יִסוּד גְּדוֹל בְּחַיֵּי הָאָדָם, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר, שֶׁהָאָדָם צָרִיף
לְעֵבֵר בְּזֶה הָעוֹלָם בְּגֶשֶׁר צַר מְאֹד. וְהַכֹּלֵל וְהַעֲקָר שֶׁלֹּא יִתְפַּחַד כָּלֵל,
כִּי הָעוֹלָם הַזֶּה נִדְמָה כְּגֹן, אֲשֶׁר מִי שֶׁרַק נִכְנָס בּוֹ רוֹדְפִים אוֹתוֹ,
וְהוּא בּוֹרַח וְכוּ', וְאֵינוּ יוֹדֵעַ מִי רוֹדֵף אוֹתוֹ וְכוּ' (עֵינן סְפוּרֵי-מַעֲשִׂיֹת
מַעֲשֵׂה יֵא, מִהֶבֶן-מֶלֶךְ וּבֶן שְׁפָחָה שְׁנַחֲלָפוּ); וְכִשְׁאָדָם נֶעְמַד עַל יַד הָאָדָם
שֶׁזָּהוּ הַצַּדִּיק, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (שְׁבַת ל:): מָה "כִּי זֶה כָּל הָאָדָם?" שֶׁכָּל
הָעוֹלָם לֹא נִבְרָא אֶלָּא לְצוּוֹת לָזֶה; כִּי הָאָדָם הַזֶּה, שֶׁהוּא הַצַּדִּיק, בּוֹ
כְּלוּלִים כָּל הַנְּשֻׁמוֹת. וְלָכֵן כְּשֶׁאָדָם זוֹכֵה לְהִיּוֹת סְמוּךְ אֶל הָאָדָם
מִבְּחַר הַבְּרִיאָה, שֶׁהוּא הַצַּדִּיק, אֵין לוֹ מָה לְפַחַד וְלְהִתְיַרָא מְשׁוּם
בְּרִיָּה שְׁבַע עוֹלָם.

מָה אָמַר לָךְ! רְאוּי לָנוּ לְשִׂמְחָה מְאֹד עַל נַעַם חֻלְקָנוּ, עַל "אֲשֶׁר
בְּנַחַל" שֶׁם גּוֹרְלָנוּ. וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן קעז): רְאוּי לָכֵם
לְשִׂמְחָה, שֵׁיִשׁ לָכֵם רַבִּי כְּזֶה, וְכִבְּר יְדוּעַ שְׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל לְאֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ: 'מָה לָכֵם לְדַאֲג, כְּשֶׁאֲנִי הוֹלֵךְ לְפָנֵיכֶם, וְאַתֶּם צָרִיכִים רַק
לְהִבִּיא אֵלַי לְבָנִים וְכוּ', וְאֲנִי בּוֹנֵה מְזֵה בְּנֵינִים', הֵינּוּ שְׁאֲנַחְנוּ רַק
נַעֲסֵק בְּתוֹרָה וּבִתְפִלָּה וּבְהִתְקַשְׁרוֹת אֵלָיו, וְהוּא כְּבָר יְבַנֶּה לָנוּ מְזֵה
בְּנֵינִים נְפִלְאִים בְּעוֹלָם הַבָּא.

וְלָכֵן אֵל נָא לְהִיּוֹת בְּטִלְנִים, רַק לַעֲסֵק הַרְבֵּה בְּכֹל שְׁבוּעַ
בְּפִרְשַׁת הַשְּׁבוּעַ — חֲמֵשׁ וְרִשׁוּי וְהִתְרַגּוּם, וּמִי יִתֵּן, גַּם קִצֵּת 'אוֹר

החיים' הקדוש, שְׁזָה מְרַפָּא לְנַפְשׁ, וְרַמְבַּ"ן הַקְדוּשׁ — שְׁזָה מְרַפָּא לְנַשְׁמָה, וְלַגְרַס הַמּוֹן פְּרָקִים מְשָׁנִיּוֹת כְּסֻדְרָן, כִּי אֲשֶׁרִי מִי שְׁמֵרָגִיל עֲצָמוֹ לַגְרַס שְׁעוֹת עַל גְּבִי שְׁעוֹת מְשָׁנִיּוֹת, וְזוֹכָה לְסִיּוֹם שְׁשָׁה סְדְרֵי מְשָׁנָה פְּעָמִים אֵין מְסַפֵּר, אֲשֶׁר זֶה שְׁמִירָה לְאָדָם בְּעוֹלָם הַזֶּה, וּמְזַכֶּה אֶת הָאָדָם לְפִרְנֶסָה, כִּי מְשָׁנָה עוֹלָה כְּמְסַפֵּר פְּרָנְסָה, וּמְכַל שְׁכָן שְׁזֹו שְׁמִירָה לְאָדָם אַחַר הַמִּיתָה וְכוּ' [אֵף אֶחָד אֵינוֹ מְתָאָר וְאֵינוֹ מְשַׁעֵר מַה שְׁקוֹרָה עִם הַגּוֹף אַחַר הַמִּיתָה וְהַקְבוּרָה וְכוּ', כִּינֵן שְׁמִכְנִיסִים אֶת הַגּוֹפֵה בְּתוֹךְ הָאֲדָמָה וּמְכַסִּים אוֹתָהּ עִם עֶפֶר, וְכֹלָם הוֹלְכִים הַבֵּיתָה וְכוּ', אֵף אֶחָד אֵינוֹ חוֹשֵׁב וְאֵינוֹ רוֹצֵה לְחַשֵּׁב מַה קוֹרָה עֲכָשׁוֹ עִם הַגּוֹף וְכוּ', וְהֵנָּה מִתְחִילִים לְבוֹא בְּהַמּוֹנִיָּהם עַכְבְּרֵי שְׁדָה, וּמִתְחִילִים לְאָכַל בּוֹ, וְכֵן נִחְשִׁים וְעַקְרָבִים וּשְׂאָר מִיְנֵי שְׂרָצִים וְתוֹלְעִים, וְלֹא מוֹעִיל שׁוֹם דְּבָר, וְהוּא מְרַגֵּישׁ צַעַר וְכָאֵב גְּדוֹל וְצוֹעַק, אֲבָל קוֹלוֹ לֹא יִשְׁמַע].

וְאָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרֻכּוֹת יח:): 'קָשָׁה רַמָּה לְמַת כְּמַחַט לַחִי, וְאֵין אֵף אֶחָד שְׁיַרְחֵם עָלָיו, וְיִחַשֵּׁב מַה קוֹרָה עֲכָשׁוֹ עִם הַנְּפֻטָר וְכוּ', אֲבָל כְּשֶׁאָדָם זוֹכָה וּמִתְמַיֵד בְּלַמּוּד מְשָׁנִיּוֹת, וְגוֹרֵס בְּכָל יוֹם הַרְבֵּה פְּרָקִים מְשָׁנִיּוֹת, וּמְסִיִּים פְּעַם אַחַר פְּעַם, עַל-יְדֵי-זֶה נִפְשׁוֹ נִשְׁמָרֵת וְכֵן גּוֹפּוֹ נִשְׁמָר, כִּי בַּגּוֹף שְׁיִישׁ שָׁם מְשָׁנִיּוֹת, כָּל הַשְּׂרָצִים וְעַכְבְּרֵי שְׁדָה בּוֹרְחִים, כִּי מ'שְׁנָה' רְאִישֵׁי תְבוֹת: מ'בְּרִיחַ שְׂרָצִים נִחְשִׁים ה'תוֹלְעִים, וְלִכֵּן אֵל תְּהִיָּה בְּטָלָן! אִם אֵתָה לֹא תַעֲשֶׂה מְשָׁהוּ לְנַפְשֶׁךָ וְלַגּוֹפֶךָ וְכוּ', אֵף אֶחָד לֹא יַעֲשֶׂה. וְכִמוֹ שְׂאָף אֶחָד לֹא יְכוֹל לְאָכַל בְּמִקוּמָךְ, כְּמוֹ-כֵן אֵף אֶחָד אֵינוֹ יְכוֹל לְלַמֵּד בְּשִׁבְלֶךָ, וְלִכֵּן רְאֵה לַגְרַס בְּכָל יוֹם הַרְבֵּה פְּרָקִים מְשָׁנִיּוֹת, וְתַמִּיד שְׁיִהְיֶה מְצוּי מְשָׁנִיּוֹת בְּיָדְךָ, וְכֵן תִּלְמַד בְּכָל יוֹם דֶּךָ גְּמָרָא רַש"י וְתוֹסְפוֹת, וּמִי יִתֵּן, שְׁתִּהְיֶה לְךָ חֲבֵרוֹתָא, כְּדֵי שְׁתִּזְכֶּה לְהַבִּין אֶת כָּל מַה שְׂאֵתָה לּוֹמֵד.

וְעַל כָּלֵם — תְּרָאָה לְלַמֵּד הַרְבֵּה שְׁעוּרִים בְּשִׁלְחָן עֲרוּךְ, שְׁעַל לַמּוּד זֶה הַזְּהִיר רַבְּנֵינוּ ז"ל יוֹתֵר מִכָּל הַלְמוּדִים, שְׁעוּר אֶחָד כְּסֻדְרָן מְחַבֵּר רַמ"א, שְׁעוּר אֶחָד מְחַבֵּר רַמ"א עִם הַמְשָׁנָה בְּרוּרָה לְפָנָי חַג אֶת כָּל הַלְכוֹת הַחַג, כְּדֵי שְׁתַּדַּע אִיךָ לְהַתְנַהֵג, וְעוֹד כְּמַה שְׁעוּרִים

בְּכָל פַּעַם בְּהִלְכוֹת אַחֲרוֹת, וּתְבַרֵּר לְעֶצְמְךָ הַלְכָה בְּרוּרָה, שְׁנֵה מְכַנִּים בְּאָדָם אָמוּנָה, כִּי עַל-יְדֵי לְמוּד פּוֹסְקִים זוֹכִים לְשִׁבֵּר אֶת הַכְּפִירוֹת שְׁנוֹכְנֶסָה בְּאָדָם, כַּמּוּבָא בְּדִבְרֵי רַבְּנּוּ ו"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן חֵלֶק א', סִימָן סב) עַל הַפְּסוּק (תְּהִלִּים קיט, ז): "אוֹדֶךָ בְּיִשְׂרָאֵל לִכְבֹּב בְּלִמְדֵי מִשְׁפָּטִי צִדְקָךָ", אֵיךְ זוֹכִים לְיִשְׁרוֹת לֵב, שְׁלֹא יִהְיֶה לְבוֹ מְלֵא קִשְׁיוֹת וּסְפָקוֹת וְעִקְמוּמִיּוֹת וְכוּ' עַל הַנְּהַגוֹתֶיךָ יִתְבָּרַךְ? עַל-יְדֵי לְמוּד פּוֹסְקִים. וְאָמַר רַבְּנּוּ ו"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן רפו), שְׁעַל-יְדֵי לְמוּד פּוֹסְקִים נַעֲשִׂים בְּעַל-הַבַּיִת בְּעוֹלָם; הֵינּוּ שְׂזוּכָה לְמַצָּא אֶת הַשְּׁעָרִים שְׁעָרֵי גִן-עֶדֶן הַטְּבוּעִים בְּאַרְצֶךָ, כִּי בְּאַמֶּת אֵין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלִעְדֵיךָ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, וְדוּמָם, צוּמַח, חֵי, מְדַבֵּר, זֶה לְבוֹשׁ לְגִבֵי אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, אֵךְ דְּבַר זֶה נַעֲלָם אֵיךְ אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ נִמְצָאת אֶפְלוּ בְּדִבְרֵים גְּשָׁמִים וְחִמְרִים, וְעַל זֶה בָּאִים הַפּוֹסְקִים וּמְבַרְרִים כָּל דְּבַר בְּהִלְכָה, שְׁנֵה כָּלֵל סְפָרֵי הַשְּׁאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת לְהִלְכָה וּלְמַעֲשֶׂה. וְאָמַר רַבְּנּוּ ו"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן מא), אֲשֶׁר אֵלוּ הַבְּעָלִי פּוֹסְקִים יֵשׁ לָהֶם כַּח לְפַעַל גַּם מוֹפְתִים בְּעוֹלָם, כִּי כְּמוֹ שְׁפּוֹסְקִים הַלְכָה מִפִּיָּהֶם כָּאֵן בְּעוֹלָם הַזֶּה, כָּךְ מְקַבְּלִים אֶת דְּעוֹתֵיהֶם בְּשָׂמִים, פּוֹסְקִים שְׁנֵה יִהְיֶה בְּרִיא וְכוּ', זֶה יִהְיֶה לוֹ יְלָדִים וְכוּ', זֶה יֵצֵא מִהַחֹבוֹת וְכוּ', כָּל אֶחָד מֵהַ שְׁהוּא צָרִיךְ.

מָה אָמַר לָךְ! אִם תִּתְמַיד הַרְבֵּה בְּסְפָרֵי רַבְּנּוּ ו"ל: "לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן", "סְפוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת", "סְפָר-הַמִּדּוֹת", וּבְשִׁיחוֹת הַקְּדוּשׁוֹת שֶׁבְּ"שִׁיחוֹת-הַר"ן" וּבְ"חֵי-מוֹהַר"ן", עַד שֶׁתִּהְיֶה שְׁגוּר בָּהֶם בְּעַל-פֶּה, חֵיִים אַחֲרֵים תִּרְגִּישׁ בְּחֵי יוֹם יוֹם. וְעַל כָּלֵם — צָרִיכִים לְשַׁקֵּד הַרְבֵּה עַל דְּלִתוֹת סְפָרֵי מוֹהַר"ן ו"ל, שֶׁהֵם הַ"לְקוּטֵי-הַלְכוֹת" הַקְּדוּשִׁים, שְׁאָמַר עֲלֵיהֶם מוֹהַר"ן ו"ל: זֶהוּ הַגִּן-עֶדֶן שֶׁל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְאִז תִּהְיֶה לָךְ הַתְּחִזְקוֹת עַל כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ, כִּי בְּזֶה הַעוֹלָם צָרִיכִים הַרְבֵּה הַתְּחִזְקוֹת, כִּי בְּלֹא זֶה אֵי אֶפְשָׁר בְּשׁוּם פְּנִים וְאֶפֶן.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׂמִים...

י"ז קכח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר צו, ו' נִסָּן ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיֵעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כֹּל הַיָּמִים, שׁוֹתָה מִיָּמֵי הַנַּחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְאִין לְתֵאָר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִיחָה שֶׁהִכְנַסְתָּ בְּלִבִּי, כִּי בְּאַמֶּת נִפְשִׁי קְשׁוּרָה בְּנִפְשֶׁךָ, כְּאֲשֶׁר הִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֶצְמוֹ יוֹדֵעַ זֹאת, וְאִנִּי יוֹדֵעַ שֵׁישׁ רָשָׁע אֶחָד הִמְתַּנַּכַּל עָלַיךָ וְכוּ', לַעֲשׂוֹת פְּרוּדִים בֵּינָנוּ וְכוּ', וְאִנִּי מְאֲמִין בְּאַמוּנָה שְׁלָמָה, שֶׁהוּא אֵינוֹ יְכוֹל לַעֲשׂוֹת זֹאת, כִּי סוֹפוֹ יִהְיֶה מֵר וְכוּ', וְאִנִּי יוֹדֵעַ בְּדִיוֹק מִי זֶה וְכוּ', וְתוֹדַע שְׂאִינִי מְקַבֵּל שׁוֹם לְשׁוֹן-הָרַע שֶׁבְּעוֹלָם עָלַיךָ, אֲנִי מִבִּין הֵיטֵב הֵיטֵב לָמָּה עָשִׂיתָ כֹּל זֹאת, וְטוֹב וְנִכּוֹן הַדְּבָר, כִּכָּה אֵינְךָ צָרִיךְ טוֹבוֹת מֵאַף אֶחָד, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּצְלַיֵּחַ בְּכֹל מַעֲשֵׂיךָ וּפְעֻלוֹתֶיךָ. וְתִהְיֶה לְאֵל, הַקְּמָתִי "עֶזֶר שִׁבְת" בְּיִבְנָאֵל, שְׂאִנִּי תוֹמֵךְ בְּכֹל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוֹ הַגָּרִים שָׁם, וְכֵן תוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם הַנִּצְרָכִים, שִׁיְהִיָּה לָהֶם עַל שִׁבְת חִלּוֹת וַיִּיז, בְּשָׂר וּדְגִים, וְעַל-כֵּן כֹּל הַכֶּסֶף שֶׁאַתָּה נוֹתֵן לִי הוֹלֵךְ לְצַדִּיקָה לְעֶזֶר לְעֲנִיִּים תוֹשְׁבֵי יִבְנָאֵל.

נָא וְנָא אֵל תִּפַּל בְּדַעְתְּךָ כָּלֵל מִכָּל מָה שֶׁעוֹבֵר עָלַיךָ, כִּי אִם מִדְּבָרִים עַל מִיִּשְׁהוּ לְשׁוֹן-הָרַע, סִימָן שֵׁישׁ לוֹ כַּחוֹת עֲצוּמִים, וְעַל-כֵּן לֹא בַחֲנָם שֶׁהִסְמֵךְ-מִ"ם אֹרֵב עָלָיו, וְהִנְרָאָה שֶׁאַתָּה עוֹשֶׂה דְּבָרִים טוֹבִים, וּבִשְׁבִיל זֶה רוֹצִים לְהַפְרִיד אוֹתְךָ מִמֶּנִּי, חֵס וְשְׁלוֹם.

רְאֵה לְחִטֵּף בְּכֹל יוֹם שְׁעוֹר קְבוּעַ בְּלִמּוּד "עֵין יַעֲקֹב", אֲשֶׁר הִלְמוּד זֶה מְאֹד מְסֻגָּל לִירְאָת שָׁמַיִם. וְכֵן תִּלְמַד בְּכֹל יוֹם פְּרָשָׁה חֲמֵשׁ וְהַתְּרַגּוּם (אִם תּוּכַל עִם רִשְׁ"י — מָה טוֹב וּמָה נְעִים, וְאִם לֹא — גַּם-כֵּן טוֹב), בְּאַפָּן שֶׁתִּזְכָּה לְסִיִּם בְּכֹל שָׁבוּעַ שְׁנַיִם מְקַרָּא וְאַחַד תְּרַגּוּם, וְזֶה מְאֹד מְסֻגָּל לְכֹל הָעֲנִיָּנִים. וְעַל כָּלֵם — רְאֵה לְהִיּוֹת תְּמִיד שְׂמֵחַ, וְכֵן תִּפְרָשׁ אֶת כָּל שִׂיחָתְךָ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר כֹּל

דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמֵדְבָרִים עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ — הוּא הַצְלָחָה נְצַחִית, הַצְלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְשַׁעַר וְאִין לְתֵאֵר כָּלֵל.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלְתֵי שְׂאִנִּי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָךְ, שְׁתִּזְכֶּה לְחוּג אֶת חַג הַמִּצּוֹת בְּשִׁמְחָה וּבְחֻדוּהָ — אֶתָּה וְאֶשְׁתָּךְ וְיִלְדֶיךָ, וַיְהִי לָכֵם רַק שְׂמֵחוֹת תָּמִיד בְּבִיתְכֶם, וּתְבַשְּׂרוּ לִי תָמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשִׁמְחוֹת אֶתָּה וְאֶשְׁתָּךְ.

הַכֹּפֵל הַדָּבָר, מִמָּשׁ הַחַיִּיתָנִי עִם מַכְתָּבְךָ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חַג פֶּשֶׁר וְשִׂמְחָה...

י"ז קכט.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר צוֹ, ו' נִסָּן ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", תְּלִמִּידֵי "הַיְכָל-הַקֹּדֶשׁ", הַגָּרִים בְּ"יַבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵם וַיְצַיֵּלֵם תָּמִיד מִכָּל צָרָה וְצוּקָה, וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! רְאוּ לְחֻזַק אֶת עֲצָמְכֶם לְהִיּוֹת שְׂמֵחִים וְעֲלִיזִים, שְׂזַכִּיתֶם לְהַתְּנֹדַע מִרְבֵּנוּ ז"ל, וְאָף שְׂאִנִּי יוֹדַע, שְׁהַסְמֵ"ךְ-מ"ם עֵינָיו לְטַשׁ וְשִׁנּוּי חָרַק עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד הַרוֹצֵה לְהַתְּקַרֵּב אֵלָינוּ, כְּאֲשֶׁר גָּלָה לָנוּ רַבֵּנוּ ז"ל בְּעֲצָמוֹ, אֲשֶׁר הַסְמֵ"ךְ-מ"ם יַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׂבָעוּלָם לְהַנִּיחַ אֶת עֲצָמוֹ לְאֶרְפוֹ וּלְרַחֲבוֹ לְבָלִי לְהִיּוֹת מְקַרְבִּים אֵלָיו, עִם כָּל זֹאת מֵאַחַר שְׂזַכִּינוּ לְהַתְּנֹדַע מְאוּר נוֹרָא וְנִפְלָא כְּזֶה, אוֹר הַמְּגָלָה אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, כְּכֹר יוֹכֵל הַסְמֵ"ךְ-מ"ם לְקַפֵּץ... וְלֹא יוֹעִיל לוֹ שׁוֹם דְּבָר, וְהוּא לֹא יוֹכֵל לְהַפְרִידֵנוּ מִשְׁרַשׁ חַיּוּתֵנוּ, וְנִזְכֶּה לְהִיּוֹת תָּמִיד דְּבָקִים בְּרַבֵּנוּ ז"ל וּבְלַמּוּדָיו הַקְּדוּשִׁים.

נָא וְנָא, אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! רְאוּ לְהַשְׁתַּדֵּל לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד

וּלְשִׁמַח אֶחָד אֶת הַשְּׂנִי, וּלְשִׁמַח אֶת כָּל הַתּוֹשָׁבִים, וּלְקַבֵּל אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּסֹבֵר פָּנִים יְפוֹת, וּלְדַבֵּר עִמּוֹ דְבוּרִים שֶׁל אֲהָבָה, דְבוּרֵי אֲמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וְזֶה עֵקֶר הַשְּׁלֵמוֹת — לְהַפְּיָא אֶת הַשּׁוֹנֵא לְאוֹהֵב, כְּמֵאמָרָם ז"ל (אָבוֹת דְּרַבִּי גֵּתָן פֶּרֶק כ"ג): אֵיזְהוּ גְבוּר? הַעוֹשֶׂה שׁוֹנֵאוֹ אוֹהֵבוֹ; וְעַל-כֵּן אֵף שֶׁהִסְמִ"ךְ-מ"ם מְסִית וּמְדִיחַ נִגְדָנוּ כָּל הַיּוֹם כְּלוֹ, וְעַל-יְדֵי-זֶה הוּא מְצַלִּיחַ לְתַפְסֵי בְרִשְׁתּוֹ אֲנָשִׁים תְּמִימִים, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת אֶת שְׁלָנוּ — לְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם לְכֻלָּם אֶת אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּלְהַקְדִּים שְׁלוֹם לְכָל אָדָם בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכֶּלֶל בְּחִיּוֹף וּבְסֹבֵר פָּנִים יְפוֹת, וּלְבָרְכוֹ בְּכָל מִינֵי בְרָכוֹת, וְלֹא לְהִסְתַּפֵּל כָּלֵל מֵה שֶׁהוּא מְגִיב, אֲפֵלוּ, חֵס וְשְׁלוֹם, שְׂיַחְזִיר קִלְלָה, צְרִיכִים לְבָרֵךְ אוֹתוֹ בְּכָל מִינֵי בְרָכוֹת, וְרַק דֶּרֶךְ זֶה נִכְבֵּשׂ אֶת לְבָבוֹת תּוֹשְׁבֵי הַמָּקוֹם; כִּי אֲחִינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הֵם כְּלָיִם לְגִלוּי הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, אֵף הַמְּסִית וְהַמְּדִיחַ שֶׁהוּא הִסְמִ"ךְ-מ"ם, הוּא אֲשֶׁר אוֹרֵג קְנֵאוֹת וְשׁוֹנֵאוֹת וְשִׁקְרִים בְּלֵב כָּל אֶחָד וְאֶחָד, וְהַכֵּל בְּשִׁבִיל הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיּוֹן, וְעַל-כֵּן כָּל הַלְמוּד שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל הוּא לְמוּד שֶׁל אֲהָבָה וְחֶסֶד, וְלְדוּן לְכַף זְכוּת, וּבְאִפְּן הַזֶּה נִזְכָּה לְכַבֵּשׂ אֶת הִסְמִ"ךְ-מ"ם לְגַמְרֵי, וּלְבִטְלוֹ וּלְסַלְקוֹ מֵאֲתָנוּ.

רְאוּ לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּכָל יוֹם, וְתִדְעוּ אֲשֶׁר כָּל דְבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי עַל-יְדֵי כָּל דְבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, מִמְּשִׁיכִים אֶת רוּחַנִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּתוֹךְ הָעוֹלָם, וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְרַבֵּה בְּזֶה, שְׂאֵז יִמְשִׁיף עַל עֲצָמוֹ חֲסָדִים וְרַחֲמִים גְּמוּרִים, כִּי הַתְּפִלָּה הִיא הַכֵּלִי לְהַמְשִׁכַת הָאוֹר אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, אֲשֶׁר אֲצֵלוֹ יִתְבָּרֵךְ כְּלוֹ רַחֲמִים וְחֲסָדִים גְּמוּרִים.

נָא וְנָא רְאוּ לְהַתְּפַלֵּל עֲרַב וּבִקֵּר וְצַהֲרִים בְּמִנְיָן, כִּי אֵין לָךְ עוֹד הַצְּלָחָה לְבַר יִשְׂרָאֵל, כְּמוֹ מִי שֶׁזּוֹכֶה לְהַתְּפַלֵּל בְּצַבוּר, כִּי כָּל הַמְּתַפַּלֵּל בְּצַבוּר — תְּפִלָּתוֹ נִשְׁמַעַת וּמִתְקַבֵּלַת בְּרַחֲמִים וּבְרַצוֹן, וְהַשְׁכִּינָה נִמְצָאת אִתּוֹ תְּמִיד. וּמַעֲלַת תְּפִלָּה בְּצַבוּר — אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וּבְפֶרֶט מִי שֶׁזּוֹכֶה לַעֲנוֹת 'אֲמֵן יְהֵא שְׁמָה רַבָּא', שְׂאֵז אֲפֵלוּ נִגְזֵר עָלָיו גְּזֵר-דִּין שֶׁל שְׁבַעִים שָׁנָה, חֵס וְשְׁלוֹם, נִקְרַע

אֲשֶׁר
י"ז קל
בַּנְחַל
רה
וּמִתְבַּטֵּל, וְכֵן בְּאִמִּירַת קִדְשָׁה וּבְרָכוֹ מוֹסִיפִים קִדְשָׁה לְהַנְשִׂמָּה,
אֲשֶׁרֵי מִי שְׂיִתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם בְּמִנְיָן.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז קל.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר צוֹ, ו' נִיסָן ה'תּשׁ"א.

שְׁלוֹם רַב אֶל נָשׁוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים
בְּיַבְנָאֵל, הַיְוֵ"ה יִשְׂרָאֵל עֲלֵיהֶם שְׂכִינְתּוֹ תָּמִיד, וְיִשְׁמְרֵם וְיַצִּילֵם מִכָּל
צָרָה וְצוּקָה, וּמִכָּל נֶגַע וּמַחְלָה, וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה
יְדֵיהֶם, וְיִרְוּ רַב נַחַת מִיְלֻדֵיהֶם.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶן לְהַחְזִיק אֶת עֲצָמְכֶן בְּיַחַד בְּאַהֲבָה,
אַחֻוּה וְרַעוּת, וְאֲשֶׁה תְּדוּן אֶת רְעוּתָה לְכַף זְכוּת; כִּי בְּאַמֶּת עַל כָּל
אַחַת וְאַחַת עוֹבֵר מֵה שְׁעוֹבֵר, וְעַלִּיכֶן לְעֶזֶר אַחַת לְשֹׁנֵיה, הֵן בְּמִתְּנָן
עֲצוֹת טוֹבוֹת, וְהֵן בְּדַבְּרֵי חֲזוּק וְעִדוּד, אֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, שְׂתַפְּנֵס לְגוֹר עוֹד מְשַׁפְּחָה וְעוֹד מְשַׁפְּחָה, עַד שְׂיִתְרַבֶּה הַקְּבוּץ
שְׁלָנוּ, וְתִהְיֶה עִיר שְׁל תוֹרָה, עִיר שְׁל צְדָקָה, עִיר שְׁל חֶסֶד, עִיר שְׁל
אַהֲבָה, עִיר שְׁל שְׁלוֹם.

נָא וְנָא רְאִינָה לְהִיּוֹת תָּמִיד רַק שְׂמֵחוֹת וְעֲלִיזוֹת, וְתִקְבְּלֶנָה אֶת
פְּנֵי הַתּוֹשָׁבִים בְּחִיּוּךְ וּבְאַהֲבָה, וְתִקְדַּמְנָה שְׁלוֹם לְכָל בְּרִיָּה, כִּי זוֹ
צְרִיכָה לְהִיּוֹת עֲבוֹדַתְנוּ — לְקַבֵּל אֶת כָּל אֶחָד בְּסִבָּר פְּנִים יְפוֹת,
וְאֶפְלוּ שְׂהַסְמֵ"ךְ-מ"ם כְּבָר זֶרַע שְׁנֵאָה וְכוּ', לֹא יוֹעִיל לוֹ שׁוֹם דְּבָר,
מִפְּנֵי שְׂאֲנַחְנוּ רַק נְבַקֵּשׁ אֶת הַשְּׁלוֹם, וְנַחֲפֵשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
תָּמִיד. וְחֲכַמְנוּ הַקְּדוּשִׁים אֲמָרוּ: אֲשֶׁרֵי מִי שְׁעוֹשֶׂה אֶת שׁוֹנְאוֹ
אוֹהֵבוֹ, וְזֶה אֵי אֶפְשֵׁר — כִּי אִם עַל-יְדֵי שְׂמֵחָה, לְהַקְדִּים פְּנֵי כָּל
אֶחָד וְאֶחָד בְּחִיּוּךְ וּבְשְׂמֵחָה, שְׂדִיקָא עַל-יְדֵי-זֶה נִצְלִיחַ בֵּין בְּגִשְׂמִיּוֹת
וּבֵין בְּרוּחֵי-גִיּוֹת.

אֵל תְּפַנְסוּ בְּשׁוֹם וּכְפוּחִים עִם אֶף אֶחָד מֵהַתּוֹשָׁבִים, אֲלֵא תְּבָרְכוּ

אותן בכל מיני ברכות ותקבלנה פניהם באהבה, ואפלו אם, חס ושלום, יקללו המה, אתם רק תברכו אותם, ועל ברכה וחיוף, אף פעם לא מתחרטים, ובאמת מי שזוכה להיות דבוק בחי החיים בו יתברך, הוא נעשה צנור לברך את כל בר ישראל, וסימן שנפשו דבוקה בשכינה, לא-כן מי שמשית ומדיח וזורע שנאה בין עם ישראל, זה סימן שהוא שרש הטמאה, והוא יוגן מהסמ"ד-מ"ם, ועל-כן תבחרו בדרך הקל והנפלא של ברכות — לברך את כל אחת ואחת מהתושבות בברכת "חג פשר ושמח", ומכל שכן וכל שכן תשתדלו שיהיה ביניכן אהבה, אחנה ורעות, ותקבלנה אשה את רעותה בסבר פנים יפות, ותדונו אחת את השנייה לכף זכות, ותתענגו במצבן הרוחני והגשמי במה יכולים לעזור להן, ובזכות זה תתברכנה אתן בכל מיני ברכות הפתובות בתורה.

מאד מאד אבקש אתכן להתפלל בעבורי, והקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתכן וישמע בתפלתי, שאני מבקש ומתפלל בעדכן תמיד, שתהיה לכן הרחבה בין בגשמיות ובין ברוחניות, ויהיה לכן רב נחת מהילדים, ונזכה כבר לבנות כאן ביבנאל תלמוד תורה לבנים ובית-ספר לבנות.

המאחל לכן ברכה והצלחה מן השמים...

י"ז קלא.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר צו, ו' ניסן ה'תנשא.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ... גרו ואיר.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתי, שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתזכה לצאת מכל החובות והעניות והדחקות שעוברים עליך, ויתרחב לך, עד שתזכה לקבל את הבית על שמך בשלמות, ולא תצטרך עוד להיות בפחדים ובצער ובבעגמת גפש, ויתרחב לך בין בגשמי ובין ברוחני.

הַעֲקֹר רָאָה לְחִזְקָךְ אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִיַּנִּי אֶפְנִים שְׁבַע עוֹלָם לְהִיּוֹת
 בְּשִׁמְחָה, וְתִכְנִיס אֶת עֲצָמְךָ בְּאִמּוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר אֵין
 בְּלִעְדֵּיּוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְאֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַעֲתוּן "אוֹר
 יִבְנֶאֱל" יְהִיָּה בְּאֵמֶת אוֹר נִפְלֵא לְכֹל אֲרֻצָּנוּ הַקְדוּשָׁה וּלְכֹל הָעוֹלָם
 כְּלוּ, כִּי לֹא נִצְטַרְךָ עוֹד לְעֶסֶק וּלְהַתְעַסֵּק עִם נִגְעַת הַצָּרַעַת הַזֶּה, שֶׁהוּא
 הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, רַק יְהִיָּה גְלִיוֹן שֶׁל תּוֹרָה הַלְכָה וְאֲגָדָה וְסִפּוּרֵי צַדִּיקִים,
 מִדְּבוּרֵי אִמּוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז קלב.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר צוּ, ו' נִסָּן ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה נִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
 מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

רָאָה לְחִזְקָךְ אֶת עֲצָמְךָ אֶתָּה וְאֶשְׁתֶּךָ לְהַמְשִׁיךְ לְהַדְפִּיס, כִּי, תִּהְיֶה
 לְאֵל, יֵשׁ לָנוּ בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, וְעַל-כֵּן נוּכַל לְפָרְסֵם אֶת דַּעַת רַבְּנוּ
 ז"ל יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וּלְדַעֲתִי, אִם ... אֵינּוּ רוֹצֵה לְקַחַת, תִּדְפִּיס רַק
 חֲמֵשׁ-מֵאוֹת וְחֲמִשִּׁים לְיִבְנֶאֱל, וְאֲנִי אֲשַׁלֵּם אֶת זֶה, אֶפְלוּ שְׁנֵה עוֹלָה
 יוֹתֵר, וְגַם יִשְׁנּוּ צִק בְּעִבּוּר אֲבִיךָ, וְכֵן בְּיוֹם שְׁנֵי תִגְיַע לְךָ חֲבִילָה
 שֶׁל "אֲשֶׁר בַּנְחַל", וּמִהַחֲמֹר שִׁשְׁלֹחֲתִי לְךָ, אֶתָּה יְכוּל לַעֲשׂוֹת לְכֹל
 הַפְּחוֹת שְׁלִשָּׁה אוֹ אַרְבָּעָה פְּרָכִים, אֶךְ צְרִיכִים לְהַגִּיחַ אֶת זֶה הַיֵּטֵב
 הַיֵּטֵב, וְכֵן לְהַכְנִיס מְרָאֵי מְקוֹמוֹת, כִּי דָּבָר זֶה יְהִיָּה כְּלִיל הַיִּפִּי, וְאֲנִי
 מְקַנֶּה שְׁ... יַעֲזֹר לְךָ בְּזֶה, וְכֵן ... וְכֵן שְׁלֵא יִחְסְרוּ לְךָ מְגִיחִים, כִּי
 לָהֶם יֵשׁ מְשִׁיכָה חֲזָקָה לְ"אֲשֶׁר בַּנְחַל", וְעַל-כֵּן מִצַּד הַגָּהָה יֵצֵא מְאֹד
 יָפֵה.

רָאָה לְחִזְקָךְ אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִיַּנִּי אֶפְנִים שְׁבַע עוֹלָם, וְאֵל תִּירָא וְאֵל
 תַּחַת מְשׁוֹם בְּרָךְ כָּלֵל, כִּי גְדוֹל אֲדוּגְנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְעוֹד תִּזְכָּה
 לְבִשֵׁר לָנוּ תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת. הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ

תפלות ישראל, ישמע בתפלתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שתרוו רב נחת דקדושה מהילדים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ז קלג.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר צו, ו' ניסן ה'תנשא"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אלו ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד שמחתי לשמע הטוב ממך, איך שאתה מחזק את עצמך וכו', עכשו מתחילים להדפיס בהתמדה את כל חלקי "אשר בנחל" עם נקודות, וראה שיהיה לך חלק בהגהתם, וכדאי שהזכות הזו תגן בעדך.

ראה לומר בכל יום את התפלות מהקונטרס "מציאת-הזיווג". וצריך שתדע, אשר את זיווגך אף אחד לא יקח, ולא יוכלו לבטלו, חס ושלום, ומה שעושים תנאים עמך תכף-ומיד, זה סימן שזה לא השדוף שלך, ולמה לך להכנס בגיהנום בזה העולם?! הקדוש-ברוך-הוא זמין לך זיווג כזה, שתהיה לך לעזר ולהועיל בדבר רבנו ז"ל, ולא תצטרך להתחבא, רק קצת סבלנות, ואף שאני יודע, שעובר עליך מה שעובר בפרטי פרטיות וכו', עם כל זאת הלא כל ספרי "אשר בנחל" בידיך, ולכן ראה להחזיק מעמד, אשר שום דבר שבעולם לא יוכל לשבר אותך, ועוד תראה נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא במציאת-הזיווג. הכפל הדבר, ראה לקבל על עצמך להגיה את כל ספרי "אשר בנחל", שיצאו בתכלית ההדור והיפי, כי הספר יחיה עוד אלפים ורכבות רבות נשמות ישראל, ובפרט בני הנעורים עד סוף כל הדורות, כי לא היה עוד ספר שווה כזה, ממש שווה מן השמים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ז קלד.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר צו, ו' ניסן ה'תנש"א.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

עכשו קבלתי את הפקס, ומאד שמחתי לשמע בשורה משמחת, שנוכל להמשיך בהפצת "אור ובנאל".

אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שעוד נזכה לפתח פה חדר, רק צריכים סבלנות ושוב סבלנות.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעד ילדיך, שתהיה להם רפואה שלמה ובריאות נכונה, ותזכה לרוות מהם רב נחת אתה ואשתך.

אודות ההלכות של בנו של הגאון ר' ... עם התמונה שלו, זה יהיה דבר טוב מאד, כי כך האבא ירצה לראות תמיד מה פתב הבן... וברא מזכה אבא... כי הרי העקר רק דבורי תורה ויראת שמים וספורי צדיקים, אשר זה ממש להפליא, ובפרט באפן שיתפרסם בכל ארץ ישראל ובכל העולם כלו — אמת ואמונה והשגחת הבורא יתברך.

ראה למסר לכל אנשי שלומנו את המכתב כללי, כי זה מאחד אותם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ז קלה.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר צו, ו' ניסן ה'תנש"א.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

רָאָה לְחַלֵּק תְּפוּחֵי אֲדָמָה וּבְצֹלִים וְשִׁמְן זַיִת וּמִצּוֹת וְיַיִן וּבִיּוֹצִים
לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְתִכְתֹּב לִי אֶת הַחֲשׁוּבוֹן, וְכֵן מָה עִם הַבֶּשֶׂר, מִי
מִחַלֵּק אֶת זֶה, כִּי חָבַל שְׁלֹא יִקְבְּלוּ בְּשֶׁר בְּגִלְל הַסֵּמ"ךְ-מ"ם.

הֶעֱקַר רָאָה לְעוֹרֵר אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׁיֵאמְרוּ בְּכָל יוֹם אֶת
מִזְמוֹר ק"ט בַּתְּהִלִּים, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׂר
בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת, בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז קלו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר צו, ו' נִסָּן ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

לְקַרְאֵת חַג הַפֶּסַח בְּאֵתִי לְבָרֶךְ אוֹתָךְ וְאֶת בְּנֵי בֵיתְךָ, שְׂתִזְכּוּ לְחַג
כָּשֶׁר וְשִׂמְחָה, וְיִהְיוּ תְּמִיד שְׂמֵחוֹת בְּבֵיתְכֶם, וְתִבְשְׂרוּ לִי תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת
מְשֻׁמְחוֹת, וְתִרְווּ רַב נַחַת מִהִלָּדִים, וְתִהְיֶה לְכֶם פְּרִנְסָה בְּנִגְלָה,
וּבְרִיאוֹת הַשְּׁלֵמָה.

הַאוֹהֵבְךָ מְאֹד וּמֵאֲחֵל לָךְ חַג כָּשֶׁר וְשִׂמְחָה...

י"ז קלוז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁמִינִי, כ"ג נִסָּן ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד רְצִיתִי לְדַעַת מָה קוֹרָה בְּעֵנְנֵי הַשׁוּחַט ... כְּפִי הַנִּרְאָה
מִצַּד אֶחָד יֵשׁ ל... וּל... אֵיזָה פֶּחַד מִהַמְּכַתֵּב שְׁלָךְ, אֵךְ עוֹשִׂים מִמֶּנּוּ
צָחוּק, הַזְמִינוּ אוֹתוֹ לְפָגִישָׁה אִתָּם, כְּדֵי לְסַדֵּר אֶת הָעֵנְנֵן, אֵךְ כְּשֶׁ...
הוֹפִיעַ, לֹא הוֹפִיעַ אֶחָד מֵהֶם, וְכֵן הֵם דוֹחִים אוֹתוֹ בְּלֶךְ וְשׁוֹב בְּכָל
פַּעַם מִחֲדָשׁ, הָאֵם אֵין דְּרָךְ כְּדֵי לְלַחֵץ עֲלֵיהֶם שְׁיִסְדְּרוּ אֶת הָעֵנְנֵן

אֲשֶׁר י"ז קלח בַּנְחַל רִיא

מִיד, וְלֹא יַעֲשׂוּ מִמֶּנּוּ צְחוּק? ! הָאָדָם הַזֶּה מִסְכֵּן, כְּבָר שְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים
שָׁאִין לוֹ פְּרִנְסָה, וְ... מְנַצֵּל אֶת זֶה, וְעַל-כֵּן מְאֹד רְצִיתִי לְדַעַת מַה
יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת.

מִדּוּעַ לֹא כְּדַאי לָךְ לְדַקְדֵּק בְּעֵינַיִן הַגְּבוּלוֹת וְהַשְּׁחִיתוֹת שֶׁלוֹ? !
מַה הוּא יְכוּל לַעֲשׂוֹת לִי? מִקְּסִימוֹם לְהַכְנִיס אוֹתִי בְּחָרָם... נו... מַה
יְכוּל כְּבָר לְהִיּוֹת... אֲנִי יְכוּל לְחַבֵּר סֵפֶר עַב פָּרָס עַל הַשְּׁחִיתוֹת שֶׁיֵּשׁ
בֵּין אֲנָשִׁים כְּאֵלוֹ, לֹא הָאֲמִנְתִּי מַה שְּׁרָאִיתִי וְשִׁמְעָתִי וְכוּ' בְּשָׁבוּעוֹת
הָאֵלֶּה.

עַל-כֵּל-פָּנִים רְאָה ... לַעֲנוֹת לִי מַה יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת, שְׁלֹא יֵלֶךְ
לוֹ כֵּל-כְּךָ בְּקִלּוֹת לְהִתְחַמֵּק מִהַנִּ"ל, וְכֵן לָשִׁים לָנוּ רְגָלִים עַל כָּל
פְּסִיעָה וּפְסִיעָה.

וְכֵן מַה אוֹדוֹת הָ... הָאֵם עָנּוּ לָךְ תְּשׁוּבָה אוֹ לֹא?

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז קלח.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יְתַבְּרָךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁמִינִי, כ"ג נִסָּן ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אוֹדוֹת הַמִּשְׁפָּט, כְּדַאי לְדַחוֹת אֶת זֶה, וּבֵינַי כְּךָ כְּדַאי לָךְ לְנִסֵּעַ
נְסִיעָה עִם ... וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַצְלִיחַ אֶת דְּרָכְכֶם, וְעַל הַדְּרָךְ
תַּחֲטְפוּ גַם אֶת הַצִּיּוֹן, מִקְּסִימוֹם מַה שְּׁיְכוּל לְהִיּוֹת, שְׁתַּהֲיוּ בְּחַג
הַשָּׁבוּעוֹת אֲצֵל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁהוּא אֶחָד מֵהַזְּמַנִּים שְׁאֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ
בָּאִים אֵלָיו.

אוֹדוֹת לְנִסֵּעַ דְּרָךְ רוֹמְנִיָּה וְשֵׁם לְקַבֵּל וִיזָה וְכוּ', זֶה שְׁטוּת וְהַכֵּל,
כִּי בְּרוֹמְנִיָּה יֵשׁ עֲכָשׁוּ מִהַפְּכָה, וְסַכָּנָה לְהִיּוֹת שָׁם, יוֹתֵר טוֹב דְּרָךְ
אִירוּפָּה.

אוֹדוֹת סֵפֶר תּוֹרָה, אִם אֶפְשָׁר לְקַנּוֹת סֵפֶר חֲדָשׁ מִגָּה בְּעֶשְׂרִים

תּשְׁלוּמִים, אָנִי אֶקְפֹּץ לְעֶסֶק הַזֶּה, לְמַעַן יִהְיֶה לָכֶם סֵפֶר תּוֹרָה פָּשׁוּר וּמְהֻדָּר.

טוב מאד שֶׁתְּצַלְצֵל עוֹד הַיּוֹם לְעוֹרֵף-דֵּין וּתְסַפֵּר לוֹ בְּדִיוק מַה שֶּׁקָּרָה עִם ... וּמָה עוֹשִׂים, כִּי בְּאַמַּת אֵין הָעוֹלָם הַפְּקָר, וְצָרִיכִים לְהַעֲמִיד אֶת הַסֵּמ"ף-מ"ם עַל מְקוֹמוֹ פֶּעַם וּלְתַמִּיד, וְעַל-כֵּן הָעוֹרֵף-דֵּין צָרִיף לְדַעַת מַה קָּרָה.

בְּעֵנִין שְׁלֵף אֶל תְּדַאג, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְתִּיק מִמֶּךָ אֶת כָּל הַדֵּינִים, וְיַפֵּל עַל רֹאשׁ הַסֵּמ"ף-מ"ם, יַמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז קלט.

בְּעֵזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁמִינִי, כ"ג נִסָּן ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי הָאֵם קִבְּלָתְ אֶת הַכֶּסֶף בְּשָׁבִיל הַיִּין וְהַדְּגִים וּשְׂאָר הַצָּרִכִים, כִּי שְׁלַחְתִּי אֶת זֶה דְּרָךְ הַדִּיאַר, וּפְשׁוּט לְוִיתִי אֶת כָּל הַכֶּסֶף, וּמֵאֵד אָנִי דוֹאג הָאֵם הַגִּיעַ אֵלַיךְ. אֶקְנֶה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּבְּשׁוּר לִי בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת. הָעֵקֶר רְאֵה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֶפְנִים שְׁבַע-עוֹלָם, וְתַחֲטֹף בְּכָל יוֹם תּוֹרָה וְתַפְּלָה, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים, כִּי לֹא נִשְׂאָר מִהָאָדָם רַק מַה שְּׁחוֹטְפִים בְּכָל יוֹם תּוֹרָה וְתַפְּלָה, אֲשֶׁרִי מִי שְׁאִינוֹ מְטַעָה אֶת עֲצָמוֹ כָּלֵל!

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז קמ.

בְּעֵזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁמִינִי, כ"ג נִסָּן ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר.

מָאֵד מָאֵד אָנִי חָפֵץ לְדַעַת, הָאֵם קִבַּלְתָּ אֶת הַכֶּסֶף שֶׁשָּׁלַחְתִּי לָךְ
בְּעִבּוּר הַבָּשָׂר. רְאֵה לְעִנּוֹת לִי תַכְף-וּמְזִד, כִּי שָׁלַחְתִּי אֶת זֶה דְרָךְ
הַדָּאָר, וְזֶה כֶּסֶף שְׁלוֹיִתִי עַל סִמּוֹן שֶׁאֶקְבֵּל אֶת זֶה, וְעַל-כֵּן אָנִי צָרִיךְ
לְדַעַת אִם קִבַּלְתָּ אֶת הַכֶּסֶף.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִיָּנִי אֶפְנִים שְׁבַעֲוֹלָם, וְאֵל תִּתְפַּעֵל
מִשׁוּם בְּרִיָּה כָּלֵל, וְאֶף שְׁאֲנִי יוֹדֵעַ, שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ עֲכָשׁוּ מֵה שְׁעוֹבֵר
— צָרוֹת וְיִסּוּרִים, מְרִירוֹת וְקִטְנוֹת וְחִלְשׁוֹת הַדַּעַת, עִם כָּל זֹאת
תִּרְאֶה, שְׁסוּף כָּל סוּף הַסֵּמ"ף-מ"ם יִפֵּל בְּנִפְיָה אַחַר נִפְיָה.

הִיָּה טוֹב מָאֵד, שֶׁתִּתְקַשֵּׁר אֶל ... וְתִסְפֹּר לוֹ מֵה שֶׁקָּרָה, וְאֶיךָ
הוּא מְשִׁף אוֹתָךְ בְּלֶךְ וְשׁוֹב, וְאָנִי מְקוּהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁיְהִיָּה
לוֹ סוּף כְּמוֹ שֶׁמְגִיעַ לוֹ.

הַעֲקֵר אֶתָּה רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִיָּנִי אֶפְנִים שְׁבַעֲוֹלָם.
וּבְאֵמֶת מְנִיתִי אוֹתָךְ לְגַבְאֵי בְּבֵית-הַמְדַרְשׁ, שֶׁתִּשְׁמַר שְׁלֵא יְהִיָּה
הַפְּקָר, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִשְׁרָה הַשְּׁלוֹם בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ. אָנִי אֲשַׁתְּדֵּל
לְשַׁלַּח מִכְתָּב לְכֹל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ, אֲבָל אֶתָּה עֲשֵׂה אֶת שְׁלֶךְ
בְּחֻכְמָה, כִּי לְהִיֹּת גַּבְאֵי צָרִיכִים חֻכְמָה עֲצוּמָה — שְׁמַאל דּוּחָה
וְיָמִין מְקַרְרֶת, וְהִבֵּן לְמַעֲשֵׂהָ. וְתוֹדָה רַבָּה עֲבוּר ... כִּי בְּלִי זֶה מִי
יֹדֵעַ לְאִיזָה מְקוּם הִיָּה מוֹלֶיךָ אוֹתְנוֹ, וְעַל-כֵּן אֵל תִּתְפַּעֵל מֵהַבְּזִיוּנוֹת
וְהַשְּׁפִיכוֹת דְּמִים שֶׁתְּלוּי בָּזָה, כִּי כְּדָאֵי הַכֹּל בְּשָׁבִיל רַבְּנוּ ז"ל, וְסוּף
הַכְּבוֹד שֶׁיָּבֹא אֵלֶיךָ.

לְדַעַתִּי, אִם תִּצָּא עִם הָרֵב ... לְחוּ"ל — תִּצְלִיחוּ, וְכֵן עַל הַדְּרָךְ
תִּקְפְּצוּ אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְלֹא כְּדָאֵי כָּלֵל לְנִסְעַ דְרָךְ רּוֹמְנִיָּה, כִּי
שָׁמָּה יֵשׁ עֲכָשׁוּ מֵהַפְּכָה וְכוּ' מִצַּד הַמְּמִשְׁלָה וְכוּ', וּפְשׁוּט סַפְנַת
נִפְשׁוֹת לְנִסְעַ, וְעַל-כֵּן יוֹתֵר טוֹב לְסַדֵּר אֶת הַנְּסִיעָה דְרָךְ אִירוּפָּה,
וְזֶה לֹא עוֹלָה יוֹתֵר.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלֵתִי שְׁאֲנִי
מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ תְּמִיד, שֶׁתִּצְלִיחַ דְרָכְךָ, וְתִמְשִׁיךְ לְהַשְּׁפִיעַ בְּשָׂר
לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ כָּל שַׁבָּת, וְתִהְיֶה הַשְּׁלִיחַ מְצוּהָ, אֵל תִּפְחַד מֵהַסֵּמ"ף-

מ"ם כָּלֵל, רַק רְאָה לְשַׁחֵט בְּצוּרָה כְּזוֹ, שְׁלֹא יתְפַס אוֹתָךְ, כִּי הוּא מוֹסֵר רָשָׁע, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, אֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּהַיְהֶה לוֹ מַפְלָה גְדוֹלָה.

רְאָה לְכַתֵּב לִי תַכְף-וּמַיִד אִם כָּבֵר קִבְלָתְךָ אֶת הַכֶּסֶף שֶׁשָּׁלַחְתִּי בְדָאָר אֶקְסֹפֶרס.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז קמא

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר שְׁמִינִי, כ"ו נִסָּן ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הוֹד מְעֻלַת כְּבוֹד אָדָם מוֹרֵם מְעַם ...

שְׁמוֹעַ שְׁמַעְתִּי כָּבֵר מִזְמַן אֶת שְׁמוֹ שֶׁל ... וּבְאַמַּת עוֹד הַפְּרִתִּי אֶת כְּבוֹד אָבִיו, הַגָּאוֹן הַמְּפָרֵס בְּתוֹרָתוֹ וּבְצַדִּיקְתּוֹ וְכוּ', וּבְקִרְתִּי אֶצְלוֹ כַּמָּה פְּעָמִים בַּהִיוֹתִי יֶלֶד קֶטָן, כְּשֶׁהֲצַטְרַפְתִּי אֶל אָדוֹנִי אָבִי מוֹרֵי וְרַבִּי, הָרַב מְעִיר טָאקֵאִי שְׁלִיט"א [זצ"ל], שְׁתִּיחָה כְּכֹן-בֵּית אֶצְלוֹ, וְדַבְּרוּ וְהִשְׁתַּעֲשְׂעוּ הַרְבֵּה בְּפִלְפוּלֵי אוֹרֵיתָא, וּמֵאָז עַד עַתָּה לֹא נִשְׁפָּחָה צוּרַת פְּנֵי הַזְּכָיִם מִלְּפָנַי עֵינִי, וְעַד הַיּוֹם אֲנִי עוֹמֵד תַּחַת רִשָּׁם הַמְּרָאָה אִיף נִרְאָה פֶּעַם גָּאוֹן גְּדוֹל.

הִנֵּה בּוֹדָאֵי יְדוּעַ לְכַבוֹד מְעֻלָּתוֹ, שְׁבִנִיתִי בֵּיתִי בְּמוֹשְׁבַת יְבִנְאֵל, וְאֲנִי מִתְפַּוֵּן לְבָנוֹת שָׁם בֵּית-הַמְּדַרְשׁ גְּדוֹל, וּכְבָר נִכְנָסוּ לְגוֹר שָׁם כְּאַרְבָּעִים מִשְׁפָּחוֹת מַחְסִידֵי בְּרִסְלָב, וְאֲנִי מְקַנְהָ לְעֲשׂוֹת עֲלֵיָה לְשָׁם בְּמִשְׁךָ הַזְּמַן עִם עוֹד הַרְבֵּה חֲסִידִים מֵאַרְצוֹת-הַבְּרִית.

וְהִנֵּה שְׁמַעְתִּי, שֶׁכְּבוֹד מְעֻלָּתוֹ יָבֹא לְבִקּוּר בְּמוֹשְׁבַת יְבִנְאֵל בְּעוֹד כְּשִׁבּוּעִים, וּבְדִיּוּק אֲזִ אֶהְיֶה בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, כִּי אֲנִי בָּא לְבִקּוּר אֶל תְּלִמִּידֵי, וּלְכַבוֹד רַב יִחַשֵׁב לִי, אִם כְּבוֹד מְעֻלָּתוֹ בְּעַת בְּקוּרוֹ בְּיְבִנְאֵל, יוֹאִיל בְּטוּבוֹ לְהִתְאַרַח בְּמִשְׁפָּנִי, וְזוֹ תַהְיֶה לִי חֲזוּיָה מִיַּחַדָּת בְּמִינָה.

אַקוּהָ, שֶׁהוּד מַעֲלָתוֹ יִקְבַּל אֶת הַזְּמַנְתִּי, וְכַבּוּד גָּדוֹל יִהְיֶה לִי
וּלְתַלְמִידֵי לְאַרְחָא אֶת כְּבוֹד מַעֲלָתוֹ, אֲפֹלוּ לְבַקּוֹר קֶצֶר.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדוֹ וּבְעֵד כָּל מְשַׁפְּחָתוֹ, שִׁיִּצְלִיחַ בְּמַשִּׁימָתוֹ
הַפְּבִירָה, וַיֵּאָרִיף יָמִים עַל מַמְלַכְתּוֹ בְּאַרְיֵכוֹת יָמִים וְשָׁנִים טוֹבוֹת, עַד
בִּיאַת גּוֹאֵל צֶדֶק בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם מִכָּל לְבִי...

י"ז קמב.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר שְׁמִינִי, כ"ו נִסָּן ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב" הַגֵּרִים בְּאַשְׁדּוֹד, הַוּי"ה עֲלֵיהֶם
יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵם וַיִּצְיֵלֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל נֶגַע
וּמַחֲלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֵיהֶם.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! רְאוּ לְחִזּוֹק אֶת עֲצַמְכֶם בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים
שְׁבַעֲוֹלָם, וְתַחֲזִיקוּ אֶת עֲצַמְכֶם בְּיַחַד, וְאִישׁ אֶת רֵעֵהוּ יֹאמֶר חִזּוֹק.
וְתִדְעוּ, אֲשֶׁר אֵי אֲפֹשֶׁר לְקַבֵּל אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל, כִּי אִם כְּשֶׁמְחִזְזִיקִים
אֶת עֲצָמָם בְּאַהֲבָה, אַחְוָה וְרַעוּת בְּיַחַד.

עֲלֵיכֶם לְדַעַת, כִּי אַחַת הַסְּבוֹת, שְׂאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ מְשַׁתּוֹקְקִים
לְהַפְּנֵס לְגוֹר בְּיַבְנָאֵל, הִיא רַק כְּדֵי שְׁנַגּוֹר בְּיַחַד וּנְתַחֲזֵק בְּיַחַד,
וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לִי לְהִתְחַיֵּל בְּקָרוֹב לְבָנוֹת אֶת בֵּית-הַמְּדֻרָשׁ
הַגָּדוֹל, וְכַפִּי הַנֶּרְאָה עוֹד מְעַט אֲנַחְנוּ מְקַבְּלִים אֲשׁוֹר בְּנֵיָהּ, וּבְוַדָּאֵי
צְרִיכִים עוֹד אֶת הַתְּפִלוֹת שְׁלָכֶם, אֲבָל עָלֵי לְבָשׂוֹר לָכֶם, כִּי קְרוּבָה
הִישׁוּעָה לְבוֹא.

לְזַאת אוֹדִיעַ לָכֶם, כִּי נִתְּנָדַע לִי, אֲשֶׁר הָעֲשָׂרִים וְאַרְבַּע דִּירוֹת
הַחֲדָשׁוֹת, שְׁבוּנִים עֲכָשׁוּ בְּיַבְנָאֵל, אֵף אַחַד מִתּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם אֵינוֹ
רוֹצֵה לְקַנּוֹתָן, כִּי זֶה מְאֹד יָקָר לָהֶם, וְהִנֵּה הִתְחַיְלוּ אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ

לְקִנּוּת אֶת הַדִּירוֹת, כִּי יֵשׁ אֶפְשָׁרִיּוֹת לְבָנוֹת עוֹד קוֹמָה אַחֲר־כֶּף וְכוּ',
וְעַל-כֵּן, לְדַעַתִּי, זֶה כְּדָאִי. וּמִי יִתֵּן, שְׁכַל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ יִקְנוּ אֶת זֶה,
כִּי בְּאֵמֶת הַכֶּסֶף הוּא אֶצֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כְּמוֹ שְׁכַתוֹב (חגי, ב,
ח): "לִי הַכֶּסֶף וְלִי הַזָּהָב נְאֻם ה' וְגו'", וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּוַדָּאִי
לֹא יַעֲזֹב אֶת כָּל הַחֹסִים בּוֹ.

אֲנִי מְקַוֶּה, שְׁכַל אֶחָד מֵאֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הִיקָרִים יִרְכַּשׁ לוֹ דִּירָה
בְּיַבְנָאֵל, וְנִזְכֶּה לְבָנוֹת עֵיר עַל שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל לְשֵׁם וּלְתַפְאֶרֶת, וְיִהְיֶה
"יַבְנָאֵל עֵיר בְּרִסְלָב" — עַל אִפְסֵי וְחֻמָּתָם שֶׁל כָּל שׁוֹנְאֵינוּ, וְנִזְכֶּה
לְבָנוֹת שֵׁם תְּלֻמוּד-תּוֹרָה לְבָנִים וּבֵית-סֵפֶר לְבָנוֹת, וְעוֹד הִרְבֵּה
מוֹסְדוֹת שֶׁל צְדָקָה וְחֶסֶד. וְתִהְיֶה לְאֵל, כָּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַגֵּרִים שֵׁם,
לֹא חָסַר לָהֶם מִכָּל טוֹב, כִּי מְקַבְּלִים הַשְּׁפָעָה מִרַבֵּה מִרַבְּנוּ ז"ל עַל
כָּל שְׁבֵת וְשְׁבֵת. אֲשֶׁרִי מִי שְׁנַכְנַס לְגוֹר בְּיַבְנָאֵל, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל
הַיָּמִים!

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז קמג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר שְׁמִינִי, כ"ו נִיסָן ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיִּקָּרִים, "חֻסְיָדִי בְּרִסְלָב", תְּלֻמִּידֵי "הַיִּכְל־הַקְּדוֹשׁ", הַגֵּרִים
בְּ"יַבְנָאֵל עֵיר בְּרִסְלָב", הַגּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרֶה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיִּקָּרִים! רְאוּ לְחִזּוֹק אֶת עַצְמְכֶם יַחַד, וְאִישׁ אֶת רַעְהוּ
יֵאמֶר חִזּוֹק, כִּי רַק בְּזֶה תְּלוּיָהּ הַצְּלָחָתְנוּ. וְרְאוּ לְדוֹן אִישׁ אֶת רַעְהוּ
תָּמִיד לְכַף זְכוּת, כַּאֲשֶׁר גָּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר צְרִיכִים לְדוֹן אֶת
כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל לְכַף זְכוּת, וּמִכָּל שְׁפָן אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ צְרִיכִים לְהַחֲזִיק
אֶת עַצְמָם בְּיַחַד, וְלְדוֹן אִישׁ אֶת רַעְהוּ לְכַף זְכוּת, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִצְלִיחַ
תָּמִיד.

הַעֲקָר רְאוּ לְהַתְּמִיד בַּתְּפִלָּה וְהַתְּבוֹדָדוֹת בְּכָל יוֹם, וְתַדְעוּ, כִּי

על כל דבור ודבור ממשיכים את השכינה למטה, וכפי רבוי הדבורים, כן ממשיכים את השכינה אצלו, וכשהשכינה אצל האדם, אז כל השפעות נמצאות. אשרי מי שיתבודד עצמו בכל יום עמו יתברך, ובפרט בלילה בין ההרים, ובפרטי פרטיות עכשו, שבא הקיץ, שרבנו ז"ל גלה לנו, אשר האדם היוצא לשוח בינו לבין קונו בין האילנות והעשבים, אזי כל העשבים נותנים כחם בתוך התפלה, ומשתוקקים להפלל בתוך תפלתו. ועל-כן אשרי מי שהולך להתבודד בשדה ובהר, וראוי לכם להתפלל הרבה להצלחת "עיר ברסלב", כי קרובה ישועתנו לבוא. ואני מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שגזקה להקים תלמוד-תורה לבנים ובית-ספר לבנות, ועוד מוסדות של צדקה וחסד.

נא ונא ראו להתמיד בלמוד התורה הקדושה בכל יום: מקרא, משנה, גמרא, מדרש, רמב"ם, טור ושלחן ערוך, זהר ותקונים, ומכל למוד שעור אחד, ואז במשך הזמן תזכו לסיים את כל התורה כלה, ולהתחיל עוד פעם. אשרנו מה טוב חלקנו, ומה נעים גורלנו, שזכינו לידע מרבנו ז"ל, ויש לנו סדר דרך הלמוד. טוב להודות להקדוש-ברוך-הוא על כל החסד חנם שעשה עמנו, שאנו מקרבים אליו.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע את תפלתך, שאני מבקש ומתפלל על כל אחד ואחד, שיצליח דרכו, ובכל אשר יפנה — ישפיל ויצליח.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

י"ז קמד.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר אחרי-קדושים, ח' איר ה'תנש"א.

שלוש וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל פלילות אנשי שלומנו היקרים, "חסיד ברסלב", תלמידי "היכל-הקדש", הגרים ב"יבנאל עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד, וישמרם

וַיִּצְלִים מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל נִגְעַת וּמַחֲלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהִצְלִיחַהּ
בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם.

אחי ורעי הנקרים! ראו להתחונק להיות ביחד באהבה, אחנה
ורעות, כי כפי שאני רואה, הסמ"ך-מ"ם חותר שתהיה מחלקת גם
מבפנים, כי אינו נח כרגע, ועל-כן תשתדלו שיהיה תמיד שלום
ואהבה, אחנה ורעות ביניכם.

ועקר השלום זוכים רק על-ידי למוד התורה הקדושה. ולכן
ראו להתמיד בתורה הקדושה בבית-המדרש ובפרט בפולל, הן
בכולל בקר, והן בכולל קדם הצהרנים, והן בכולל ערב, כי העקר
הוא תורה, ובפרט תורה דרבנים, זה עולה על הכל. וחכמינו
הקדושים אמרו (תנא דבי אליהו זוטא, פרק יד): אין ישראל נגאלין —
לא מתוך הצער, ולא מתוך השעבוד, ולא מתוך הטלטול, ולא
מתוך הטרור, ולא מתוך הדחק, ולא מתוך שאין להם מזונות, אלא
מתוך עשרה בני-אדם שהן יושבין זה אצל זה, ויהיה כל אחד מהם
קורא ושונה עם חברו, וקולם נשמע, שנאמר (עובדיה א, יז): ובהר
ציון תהיה פלטה, והיה קדש, עין שם; ועל-כן ראו ללמד בצותא
דיקא, ותשתדלו שבבית-המדרש ישמע תמיד קול תורה, ותשמרו
את עצמכם מאד מליצנות, ובזכות למוד התורה הקדושה, נזכה
לבטל את הסמ"ך-מ"ם לגמרי, החותר תחתנו תמיד בנכלי
ערמומיות.

נא ונא מי שמקבל כסף בעבור למוד הפולל, שישתדל לבוא
לפולל, כי אחרת הוא ממון גולה, ואין על זה החר פלל. ואף שמי
שרשום כבר מקבל מלגה על שמו, אין זה אומר שישכיל להתחמק
מלמוד התורה הקדושה, כי את המלגה הזו קבלו רק בשביל
שילמדו תורה, ולא צריכים להדמות להסמ"ך-מ"ם, שגוזל כספים
על שמות פיקטיביים, ולא דבנים ולא יער — אין כולל ואין אנשים,
ועל-כן אבקש את כל אלו שמקבלים כסף בעבור הפולל, שישתדלו
לשבת בפולל וללמד, ואם אינם יכולים, אזי כדאי להוציא את שמם
מהרשימה, כי אוי ואבוי למי שנהנה ממון גול, ואין על זה שום

מחילה. וצריכים לדעת את זה היטב מאד, כי ימינו כצ'ל עובר, הנה אנחנו פֶּאן, ועוד מעט כְּכר גֵצא מִפֶּאן, ובאילו פֶּנים נבוא אֶל בית-דין שֶׁל מעלה, כְּשֵׁיש בְּדִינו מִמון גִּזְלָה?! ואין לנו ללמד מדרכי הסמ"ך-מ"ם הרשע, שֶׁפֶל כלו הוא גִּנְבָה וגִּזְלָה, רחמנא לצלן.

נא ונא ראו, שבית-המדרש יהיה תמיד נקי, ותעוררו גם את הילדים, שיחזיקו את בית-המדרש בנקיות, ובפרט עכשו בקיץ, צריכים להשתדל מאד מאד, שלא יהיו זבובים ויתושים, ובמקום נקי — שם שורה השכינה.

ראו להתבודד בכל לילה בשדה ובהר, ותזכו באמת להכלל בו תברך, אשר אז הוא הזמן הכי טוב לזה, כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן נב).

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

י"ז קמה.

בעזרת השם תברך, יום שני לסדר אחר-קדושים, ח' איר ה'תנשא.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

פה תקבל את הפקס שקבלתי מ... ואקנה שפן הוא, שבטל את התלונה וכו', כפי שאני רואה בגלוי דעת של ... זה תקתק הסמ"ך-מ"ם בעצמו, ואני מאד מספק אם הוא באמת חתם על זה, כי החתימה והכתב-יד יותר מדאי גפה לאדם הזה... ואין לי שום ספק, שהוא סתם זיף, אף-על-פי-כן הנה טוב, שתגשו אליו לחזקו, כי הוא בודאי שבור תחת האיום של השקץ ... שם רשעים ירקב.

אם תוכל להזמין את הקב'לן ... שיבוא, מה טוב ומה נעים, כי אני רוצה כְּכר עכשו לעשות בל"ג בעומר הנחת אבן הפנה, וכבר להתחיל בשבוע זו לחפור, אבל צריכים לגמור ענינים, וכן לטרטר

אָת ... כִּי כְּשֶׁאֲנִי אָבוֹא, אֲדַבֵּר אִתּוֹ קְשׁוֹת, שְׁאֵקַח אֲדְרִיכָל אַחֵר
לְגַמְרִי, אִם הוּא אֵינוֹ גּוֹמֵר אֶת זֶה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי,
שְׂכַבְר אֲזִכָּה לְבָנוֹת אֶת בֵּית-הַמְדְרָשׁ, וְלָבוֹא לְגוֹר בֵּיבְנָאֵל, וְלִהְפֹטֵר
מִהַצָּרָה הַצְרוּרָה הַזֶּה, שֶׁהִיא הַסֵּמ"ך-מ"ם, הַמוֹצִיאֵנוּ מִדַּעְתָּנוּ. רְאֵה
לְבָשָׂר תָּמִיד בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז קמו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר אַחֲרֵי-קְדוּשִׁים, ח' אִיִּר ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גְרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וּמֵאֲד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַת אֶת הַפְּעֻלוֹת
טוֹבוֹת שְׁאֵתָה עוֹשֶׂה בֵּין אֲנָשִׁי שְׁלוֹמָנוּ בְּעֵנִין תּוֹרָה דְרָבִים.

מָה אֲמַר לְךָ! אֵין לְךָ עוֹד דְּבָר יוֹתֵר גְּדוֹל מִזֶּה, וְאֲנִי מְקַנְהָה
לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּפְּנֶס לְהַבְחִין, כְּדִי לְקַבֵּל הַתֵּר הוֹרָאָה, כִּי מָה
טוֹב וּמָה נָעִים, שְׁתִּלְמַד דִּינּוֹת, כִּי אֲנִי רוֹאָה לְפָנַי עֵינַי, שְׁדִיקָא כָּאֵן
בֵּיבְנָאֵל, יִהְיֶה "עִיר בְּרֶסֶלֶב" בְּמֵלָא מוּבָן הַמְלָה. וְאֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְכָל
הַפְּחוֹת שְׁלֵשָׁה דִּינִים, וְאֵתָה תִּהְיֶה עַל גַּבִּיָּהֶם, בְּאִפְּן שְׁיִהְיֶה לָנוּ
בֵּית-דִין מְשֻׁלָּנוּ.

הַעֲקָר אֵל תְּדַאֵג כָּלָל, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וּבּוֹדָאִי
כְּאֲשֶׁר עָזַר לְךָ עַד עַכְשָׁו, תִּרְאָה נְסִים נִגְלִים מִמֶּשׁ שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּךְ
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְזָכֹר הֵיטֵב, כִּי הוּא יִתְבָּרֵךְ בּוֹדָאִי לֹא יַעֲזֹב
אוֹתְךָ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתְפִלָּתִי,
שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפִּלָּל בְּעַדְךָ, שְׁכָל יְלִדֶיךָ יִהְיוּ בְּרִיאִים, וְתִרְוָה מֵהֶם
רַב נַחַת דִּקְדוּשָׁה, וְתִזְכָּה לְהִרְבוֹת בְּלִמּוּד תּוֹרָה דְרָבִים, אֲשֶׁר אֵין עֲרִף

אָליוּ. וְאִם הָיִיתָ יוֹדֵעַ מַעֲלֶתְךָ בְּשָׁמַיִם, הָיִיתָ רוֹקֵד מְרַב שְׂמֵחָה, כִּי אֵין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אִיזוֹ מִהֶפְכָּה גְרַמְתָּ כָּבֵר בֵּין הַנְּשִׁימִים, שְׂתֵהֲלֶה לְאֵל, הֵן לוֹמְדוֹת הַלְכוֹת שֶׁל חַיֵּי יוֹם יוֹם, אֲשֶׁר מִבְּלַעֲדֵי לְמוֹדֶךָ לֹא הָיוּ יוֹדְעוֹת כָּלֵל. וּכְמוֹ-כֵן בֵּין הָאֲנָשִׁים שְׂאֵתָה לּוֹמֵד דִּינֵי שַׁבָּת, וְכֵן עִם הַיְלָדִים, זֶה מַשְׁהוּ מִיַּחַד מְאֹד, כִּי בְזִכּוֹת תּוֹרַת תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן — נִזְכָּה לְהַגָּאֵל. וּבִפְרָט כָּאֵן בִּבְנֵינָאֵל, שְׁהַנְעִיר כָּל-כָּף מְזֻנָּח, אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר מַעֲלֶתְךָ בְּשָׁמַיִם, וְעַל-כֵּן רְאוּי לָךְ לְשַׁמַּח מְאֹד מְאֹד וּלְהַחֲזִיק מִמְעַמְד, וְהַקְדוּשָׁה-בְרוּחָה-הוּא יִבְשֵׁר לִי תַמִּיד בְּשׂוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, עַד שְׂתַצֵּא לְגַמְרֵי מִהַחֻבוֹת שֶׁלָּךְ — בֵּין בְּגִשְׂמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחַנִיּוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז קמז.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר אַחֲרֵי-קְדוּשֵׁים, ח' אִיר ה'תּשנ"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

מָה אָמַר לָךְ! אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת וּלְפַאֵר אוֹתְךָ עַל גְּדֻלַּת זְכוּתְךָ, שְׂאֵתָה זֹכָה וּמְזֻכָּה אֶת הַרְבִּים בְּהַדְפָּסַת הַסְּפָרִים הַקְדוּשִׁים. הֵן אָמַת שְׂאֵנִי יוֹדֵעַ מַה שְּׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּרוּחַנִיּוֹת וּבְגִשְׂמִיּוֹת, וְכֵן הַחֻבוֹת וְכוּ', אֲבָל תֵּאֱמִין לִי, כִּי הַכֹּל כְּדָאִי — כְּפִי גְדֻלַּת הַעֲנִיָּן הַזֶּה, כְּמָה בְּנֵי-אָדָם נִשְׁקָעוּ בְּחֻבוֹת שֶׁל הֶבֶל — זֶה בְּכַתִּימִים וּבְכַנְיָנִים, זֶה בְּפִרְדָּסִים וּבְשָׂדוֹת וּבְמַגְרָשִׁים, וְזֶה בְּעֶסְקִים וּבְכַתִּי חֲרָשֶׁת, שְׂאָבֵד לָהֶם כָּל כֶּסֶפָם בֶּן לֵילָה לְיוֹם, וְתֵהֲלֶה לְאֵל, שְׁכָל עַמְלֵינוּ הוּא בְּדָבָר רוּחַנִי, אֲשֶׁר רַק לְעֹזֵר לִיהוּדֵי אֶחָד, כְּבָר עוֹזְרִים לְעוֹלָם מְלֵא, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּבֵא בְתָרָא יֵא): 'כָּל הַמְקַיִם נִפְשׁ אַחַת מִיִּשְׂרָאֵל, כְּאֵלוֹ קַיִם עוֹלָם מְלֵא'; וּבִפְרָט כְּפִי שְׁהַמְצִיאוֹת מְרָאָה, מְחִיִּים אֶת עֲצָמָם מִהַסְּפָרִים אֲלָפִים וְרַבְּבוֹת אֲנָשִׁים בְּלִי שׁוּם גְּזֻמָּא כָּלֵל. וְלִכֵּן בְּזֶה

רְאוּי לָךְ וּלְאֶשְׁתְּךָ לְשֹׂמֵחַ מְאֹד מְאֹד, וּבְנֵדָאֵי עוֹד גְּדִפִּים הַמוֹן סִפְרִים, וְיָבוֹאוּ הַמוֹן מְפִיצִים, וְאֵין מָה לְהִיּוֹת בְּחִלְיִשׁוֹת הַדַּעַת כָּלֵל.

אם עדין לא הדפסת את שני הקונטרסים של רוסיית — אל תדפיסם, כי תהלה לאל, זכני הקדוש-ברוך-הוא פה עם בחור רוסי באפן פלא, אשר הוא מתרגם לי את הספרים בתכלית ההדור והיפי, ועכשיו יצא ברוסיית ספר אחר ספר. ולכן לא כדאי כבר להדפיס את הנ"ל, כי יש לנו תקנה של אותיות חדשות ברוסיית, והוא מדפיס את זה במקונה שלנו, והנה זה יצא ראשונה קונטרס: "ברוך הבא", וזה שיה רק ברוסיית לכל העולים החדשים, ומדבר שם נפלאות, ואני מביא את זה עמי כדי שתדפיסו. ולכן אם אתה יכול להכין לי עשר אלף עטיפות מדפסות ברוסיית, כדגמת קונטרס: "אל תדאג" שהדפסת, כי יש בדעתי להדפיס בפעם אחת עשר אלף קונטרסים, והקונטרס הזה הוא חדוש שבחדושים, ויציל מאות אלפי אחינו בני ישראל העולים מרוסיה, בלי שום גזמא. ראה לענות לי תשובה תכף-וימיד, אם אתה צריך גם את הכותרת — שם הקונטרס ברוסיית מבחון, או יש זמן כשאני אבוא, כי אם אתה צריך את זה כבר אז, אשלח לך את זה דרך הפקס, ובכל זאת רציתי שתכין לי עשר אלף כריכות עם התמונה וכו', כי ברוסיית צריכים את התמונה, כי בעוונותינו הרבים, עכשו מסתובבים המסיון, ימח שמם וזכרם, למאות בין הרוסים, כפי שמודיעים נד לאחים, ועל-פן ההכרח להדפיס את התמונה, שיראו מאין זה בא, אבל בשאר הקונטרסים, שתשאר רק התמונה של יבנאל, כי כך זה כבר ראוי, בעזרתו יתברך, עד שנוקה לבנות את בית-המדרש הגדול. וכשאבוא אשלם לך את כל החובות שחייבים לך בענין הדפסה, ואל תדאג כלל, רק תהיה מוכן להדפיס את העשר אלף קונטרסים ברוסיית.

הכפל הדבר, אם אתה צריך את הכותרת מבחון — תכתב לי, ואשלח לך דרך הפקס, על הכריכה בסוף מבחון, שישאר אותו הדבר — מענין מעלת אמירת "תקון הפללי" ברוסיית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ז קמח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְפָּרוּ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּהַר־בְּחֻקָּתִי, כִּי אֵיךְ ה'תַּנְשׂא.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל נְשׂוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", הַגָּרִים בְּיַבְנָאֵל, הַיּוֹנִיָּה עֲלֵיהֶן יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵם וַיַּצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהִצְלַחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶן.

מָאד מָאד אַבְקֵשׁ אֶתְכֶן לְהַחְזִיק אֶת עֲצָמְכֶן בְּיַחַד, וְאִשָּׁה תַחְזֹק אֶת רְעוּתָהּ, וּבְקָרוֹב תִּרְאִינָה גְּסִים נְגִלִים שְׁיַעֲשֶׂה עִמְכֶן הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְרִאִינָה לְשֹׁמֵר אֶת עֲצָמְכֶן מִהֶסְתֵּת שְׁלִיחֵי הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, כִּי כָּפִי שְׁנַתְּוֹדַע לִי, אִשָּׁה אַחַת יִלִּידַת יַבְנָאֵל, מְסִיתָהּ וּמְדִיחָה נְגִדֵי כָּל מִינֵי שְׁמוּעוֹת רְעוּת וּלְשׁוֹן-הַרְעָה וּרְכִילוֹת, וְעַל-כֵּן רִאִינָה מַה לְּפַגְיֶכֶן, וְתִדְעָנָה כִּי הַכֹּל תַּחַת הַשְּׁפָעַת הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, וְלָכֵן תִּשְׁמַרְנָה עֲצָמְכֶן מָאד מָאד מִמָּוָה כָּפִי שְׁשׁוּמְרִים מִנְחָשׁ שְׁאַרְס בְּפִיו.

מָה אָמַר לָכֵן! בְּוַדַּאי אֲנִי צָרִיךְ לָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, כִּי אִם מְפִיצִים עָלַי שְׁמוּעוֹת רְעוּת וְכו', וּמְסִיתִים וּמְדִיחִים כְּנַגְדִי, עָלַי לָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, כִּי אַחֲרַת לֹא הָיוּ מְפִיצִים עָלַי כָּל מִינֵי שְׁמוּעוֹת וּלְשׁוֹן-הַרְעָה וּרְכִילוֹת וְכו', אֲבָל אֶתֶּן תִּדְעָנָה מַה לְּפַגְיֶכֶן, כִּי זֶה עֵקֶר הַנִּסְיוֹן שְׁעוֹמֵד עָכָשׁוּ לְפַגְיֵנוּ, שְׁיִסִּיתוּ וַיִּדְיָחוּ נְגִדְנוּ בְּכֹל מִינֵי תַחְבּוּלוֹת. לָכֵן מָאד מָאד אַבְקֵשׁ אֶתְכֶן לְשֹׁמֵר מָאד מָאד מִמָּוָה, וְלֹא תִפְגַּס בְּאַזְגִיכֶן הֶסְתֵּת הָאִשָּׁה הַנִּי"ל.

נָא וְנָא רִאִינָה לְהַתְחַזֵּק בְּיַחַד, וּלְהַתְפַּלֵּל בְּכֹל יוֹם עָלַי, כִּי כָּפִי שְׁאַנִּי רוּאָה, הַסֵּמ"ךְ-מ"ם עֲדִין אֵינִי עוֹזֵב אוֹתִי, וְרִאִי לָכֵן לֹאמַר בְּכֹל יוֹם מִזְמוֹר ק"ט בְּתֵהִלִּים, וּלְבַקֵּשׁ מִמָּוָה יִתְפָּרוּ רַחֲמִים וְתַחֲנוּנִים, שְׁכַבֵּר גְּזָפָה לְצֵאת מִהַצְרוֹת וְהַיִּסּוּרִים וּמִהֶסְתֵּת הַיִּצָּר הַרְעָה, וּבְכַרְט מִהַשְּׁלִיחָה הַחֲדָשָׁה שֶׁל הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, שְׁבֹאָה מִבְּפִנִּים לְהִסִּית וּלְהִדְיָח.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶן, שֶׁתְּצַלְחָנָה בְּכָל דְּרַכְכֶן, וּבְקָרוֹב יִכְנסוּ לְגוֹר שָׁם עוֹד עֲשָׂרוֹת מִשְׁפָּחוֹת, וְנִהְיֶה קְהֵלָה עֲצָמָאִית, וְנִצְלִיחַ בְּכָל דְּרַכְיָנוּ.

הַמַּאחַל לָכֵן בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז קמט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּהַר-בְּחֻקְתִּי, כ"ג אִיִּר ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כְּלָלִיּוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמָנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", תְּלַמִּידֵי "הַיְכָל-הַקְּדוֹשׁ", הַגָּרִים בְּ"יַבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב", הַיּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, וְיִשְׁמְרֵם וְיִצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה, וּמִכָּל נֶגַע וּמַחְלָה, וְיִשְׁלַח בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! רְאוּ לְחֻזַּק אֶת עֲצָמְכֶם בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעֲעוֹלָם, וְאֵל תִּירָאוּ וְאֵל תִּפְחָדוּ מִשׁוֹם דְּבַר כָּלֵל, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ. הָעֶקֶר רְאוּ לְחֻזַּק אֶת עֲצָמְכֶם מְאֹד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂמַתְמִיד בָּהּ בְּכָל יוֹם, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

זָכְרוּ אֶת כָּל הַדְּבוּרִים שֶׁדִּבְרָנוּ יַחַד בְּמִשְׁפָּךְ שֶׁהוּא אֲצִלְכֶם בְּשַׁבָּתוֹת וּבִימֵי הַחֹל, כִּי תִהְיֶה לְאֵל, דִּבְרָנוּ הַרְבֵּה מִדְּבָרֵי רַבְנוּ ז"ל, וְרְאוּ לְכֶם לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמְכֶם בְּיוֹתֵר עִם הַדְּבוּרִים הָאֵלֶּה, וְתִכְנִיסוּ אֶת כָּל רֵאשֻׁכֶם וּמַחְכֶם בְּעִבוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, כִּי אֵין לָנוּ שׁוֹם עֶסֶק אַחֵר — רַק תּוֹרָה וְתַפְלָה וְעִבוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְיוֹתֵר מִזֶּה אֵין לָנוּ כְּלוֹם עִם אֶף אֶחָד.

נָא וְנָא אֵל תִּירָאוּ וְאֵל תִּפְחָדוּ מִשׁוֹם בְּרָיָה שְׁבַעֲעוֹלָם, כִּי כָּל הַפְּחָדִים וְהַיִּרָאוֹת חִיצוֹנִיּוֹת הַכֹּל הֵבֵל וְרַעוּת-רוּחַ, וְאִם תִּהְיֶה לְכֶם אִיזוֹ צָרָה מִבְּפָנִים וְכוּ', תִּירָאוּ לְשַׁלְּחוֹ לְנַפְשׁוֹ בְּשְׁלוֹם, שְׁיִלַּךְ לְמִקּוֹם

שִׁירָצָה וְלֹא אֶצְלָנוּ, כִּי צָרִיכִים לְרֵאוֹת שְׂבַמְחַנְנוּ יִהְיֶה רַק שְׁלוֹם וְאַהֲבָה, אַחֲנָה וְרַעוּת, וְנִדְבַר תְּמִיד רַק מִתּוֹרָה וּתְפִלָּה וְעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ.

אֲנִי מִקְנֵה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂבַקְרוּב תְּכַנְסֶנָּה לְגוּר שָׁם עוֹד עֲשׂוֹת מְשֻׁפָּחוֹת, וְיִתְרַבֶּה הַקְּבוּץ שְׁלָנוּ כָּפֶל כָּפֶלִים, וְתִהְיֶה עִיר שֶׁל תּוֹרָה וּתְפִלָּה, עִיר שֶׁל צְדָקָה וַחֲסֵד.

וְעַל כָּל־כֵּן — רָאוּ לְהִיּוֹת תְּמִיד שְׂמִחִים וְעֵלִיזִים עַל נַעַם חֶלְקֵנוּ, עַל אֲשֶׁר בְּנַחַל שָׁם חֶלְקֵנוּ וְגוֹרְלָנוּ. וְרֵאוּ לָכֵם לְשִׂמְחָה בְּכֹל יוֹם וַיּוֹם וְלִרְקוֹד אַחַר כָּל תְּפִלָּה: שְׁחֲרִית, מְנַחָה, מַעֲרִיב — כְּמִנְהַג אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב, שְׂרוּקָדִים אַחַר כָּל תְּפִלָּה וּתְפִלָּה, כִּי תִהְיֶה לָּאֵל, יֵשׁ לָנוּ עַל מֵה לְשִׂמְחָה וְעַל מֵה לִרְקוֹד, שְׂאִין אָנוּ חוֹלְקִים עַל אוֹרוֹת צִחְצֻחוֹת כְּאֵלוֹ, אוֹרוֹת קְדוּשִׁים כְּאֵלוֹ, עַל עֲצוֹת נְפִלְאוֹת וְנוֹרְאוֹת כְּאֵלוֹ, עַל רַבֵּי נְפִלְאָה כְּזֶה, טוֹב לְהוֹדוֹת לְהַשֵּׁם עַל כָּל הַחֲסֵד חֲנָם שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ, חֲבָלִים נָפְלוּ לָנוּ בְּנַעֲמִים, אֲשֶׁרֵנוּ!

הַמֵּאחַל לָכֵם בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז קנ.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּהַר-בְּחֻקֵּי, כ"ה אִיר ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדַּל שְׂמִחָתִי לְשִׂמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ, אִיךָ שְׂאֵתָה מִמְשִׁיךְ לְהַדְפִּים אֶת כָּל חֶלְקֵי שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בְּנַחַל" — אִין לְתֵאָר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי זֶה חֶלְקֵי מִכָּל עַמְלִי. וְתֵאָמִין לִי, שֶׁהַכְּנֶסֶתִי אֶת כָּל חַיּוֹתֵי בְּסִפְרֵי זֶה "אֲשֶׁר בְּנַחַל", וְנִכְתַּב בְּסִיעֵתָא דְשִׂמְיָא עַל-יְדֵי גִדַּל הַכְּסוּפִים שֶׁל הַבְּחוּרִים וְהַאֲבִרְכִים שֶׁהֵיוּ נוֹגְעִים בְּדָבָר, וּבְעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, עוֹבֵר בְּזֶה הָעוֹלָם עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵה שְׁעוֹבֵר — צְרוֹת וַיְסוּרִים, קִטְנוֹת וְחִלְשׁוֹת הַדַּעַת,

ויצריכים להתחזק בכל יום ויום, והספר הזה מחזק את כל אחד מקטן ועד גדול.

מה אמר לך, ידידי היקר! ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ואל תניח את עצמך לפל בשום פנים ואפן, יהיה איך שיהיה ויהיה מה שיהיה. העקר ראה לדבק את עצמך בו יתברך, ואז תראה נפלאות שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

אודות מפתח הענינים, מה טוב ומה נעים, אם הבחור היקר ... גרו יאיר, יכול לעשות את זאת, וכן בענין "פתח הנחל", אני שולח לך דגמא, ותראה אם הוא יכול לעשות את זה — מה טוב ומה נעים, ואם לא — גם-כן טוב, כי חבל לחכות, כי הספר הזה יאיר את כל העולם כלו עם אור ודעת רבנו ז"ל. על-כן ראה להבין בעצמך מה לעשות.

מאד מאד אבקש אותך, שתשלח את החשבון אודות מה שאני חייב לך, ואשלם לך את הכל, כי אני רוצה להיות חייב לך שום דבר.

מה אמר לך! בעתים הללו עוברות עלי צרות מבית ומבחוץ, ויש לי עגמת נפש גדולה מאד מאד וחלישות הדעת מכל מה שקורה ביבנאל, אבל אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שנזכה לעבר את זה בשלום.

נא ונא אתה ראה להחזיק מעמד, ולא להיות בחלישות הדעת, ואז תראה את גדל הנסים והנפלאות שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא; כי באמת אין לנו על מי להשען, אלא על אבינו שבשמים, ואין לי מלים לפרש לך את גדל זכותך בזה שאתה מדפיס את הספר "אשר בנחל", ועכשו אני מתחיל לסדר את כל הספרים שלי, כי אני רואה שבאמת לא ישאר ממני רק אלו הספרים, כי בעוונותינו הרבים, עובר עלי מה שעובר — צרות ויסורים, מרירות והרפתקאות וכו' וכו', בכל פעם מוציאים עלי שם רע חדש, מה אעשה? אין לי אלא אבינו שבשמים.

רְאֵה לְשִׁלַח לִי סִפְרִים אֵלַי — אֶלֶף מִכָּל אֵלֵי הַסִּפְרִים: "צא מִהַלְחָץ", "צַעַר גְּדוּל בָּנִים", "הַשְּׁגָחָה גְלוּיָהּ", "זוּהֵי הַמְּצִיאוֹת", "בּוֹרָא רְפוּאוֹת", "יְשׁוּעָתְךָ קְרוּבָה", "הַשְּׁגָחָה בְּרִיאָה", "מִסְפִּיק צְרוֹת", "מְצִיאַת הַזּוּוּג", "צא מִהַדְּכָאוֹן", "בְּטָחוֹן עֲצָמִי", "תֹּאכַל בְּתֹאבוֹן", "הַנְּהַגוֹת יִשְׁרוֹת", "רוּחַ טוֹבָה", "עֵינַי טוֹבָה".

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתִּזְכּוּ לְהַצְלִיחַ בְּדַרְכְּכֶם.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז קנא.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּהַר-בְּחֻקְתִּי, כ"ה אִיִּר ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צָמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... נְרוּ יְאִיר.

עֲכָשׁוּ בְּאֵתִי לְבֵיתִי מִהַנְּסִיעָה בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, שֶׁהֵייתִי שָׁם שְׁתִּי שְׁבֻתוֹת, וּבְכַרְט בל"ג בְּעֶמֶר בְּמֵרוֹן.

מָה אֵמַר לְךָ, יְדֵי הַיָּקָר! כָּל-כֶּף נִכְסֶיךָ נִכְסֶיךָ לְרֵאוֹתֶיךָ, אֲשֶׁר אֵין אֵתָּה יָכוֹל לְתַאֵר אֵת גְּדֹל הָעֲגֻמַּת נֶפֶשׁ וְהַצַּעַר שֶׁנִּגְרַם לִי שְׁלֹא רְאִיתֶיךָ, כִּי נֶפֶשִׁי קָשׁוּרָה בְּנִפְשֶׁךָ, כָּל מִשְׁפַּחְתְּךָ הָיוּ אֶצְלִי בַשְּׁבֻת הָרֵאוּשׁוּנָה וְגַם בַּשְּׁבֻת הַשְּׁנֵינִי הָיוּ שְׁנֵי גִיסִים שְׁלֶךְ, וְקוּיִתִּי וְצִפִּיתִי שְׁגַם אֵתָּה תִּהְיֶה, וּלְבִסוּף הַתְּאֻכּוּבְתִי שְׁלֹא הֵייתְּ וְכו' וְכו'.

אֲשַׁמַּח מְאֹד מִהַיּוֹם וְהַלָּא, אִם תִּרְאֶה לָבוֹא אֶצְלִי וְלִהְתְּאֻכְסֵן בְּבֵיתִי בַשְּׁבֻת, וּמִמָּשׁ תִּחְיִינִי, כִּי צִפִּיתִי דְבָרִים גְּדוּלִים עַל יָדְךָ, וְאֵין שׁוּם סֶפֶק אֲשֶׁר הַסֵּמ"ך-מ"ם הִרְשָׁע, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, רוּצָה לַעֲשׂוֹת פְּרוּד בִּינְנוּ, וְעַל-כֵּן רְאֵה לְהִתְיַשֵּׁב מִהַיּוֹם וְהַלָּא לָבוֹא אֶצְלִי. וּמָה שְׁאֵתָּה כּוֹתֵב, שְׁמַצָּאת פְּמָה מֵאֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׁלֹא אָמְרוּ לְךָ אֶפְלוּ שְׁלוֹם, וַיֵּשׁ לְךָ מְזֵה חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת גְּדוּלָה וְכו', עָלֶיךָ לְדוֹן אוֹתָם לְכַף זְכוּת, כִּי בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, רַבִּים מִשְׁעֲרוֹת רֵאשֵׁי שׁוֹנְאֵי חֲנָם

על לא דבר, ולבסוף מדברים עלי כל דבר אסור, ועל-כן תלמידי
 "היכל-הקדש" כשלא רואים אחד שבא וכו', אזי מסתייגים ממנו,
 אבל לא, חס ושלום, שיש להם עליה, אדרבה, ההפך הוא הנכון.

ראה לדבק את עצמך בו יתברך, ותדע שהוא יתברך מחיה
 ומנהיג ומקיים את כל הבריאה כלה: דומם, צומח, חי, מדבר, ובזה
 שתדבק את עצמך בו יתברך, יהיה לך טוב כל הימים.

נא ונא ראה להיות מקשר אלינו כל הימים, ותדע, שאיני מקבל
 שום לשון-הרע עליה, ובפרט שאיני שומע בכלל לשון-הרע, על-כן
 בוא תבוא ברנה, והקדוש-ברוך-הוא בודאי לא יעזב אותך.

הכפל הדבר, ראה להיות מקשר אלי, והקדוש-ברוך-הוא יעזר,
 שנהיה מקשרים בעולם הזה ובעולם הבא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ז קנב.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר בהר-בנקתי, כ"ה איר ה'תנש"א.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראי לבדק את מזוזות ביתך אם הן כשרות, ואם לא חסרה על
 איזו דלת מזוזה.

תשתדלי לתת בכל יום כמה פרוטות לצדקה.

ואף פעם אל תשלחו מכם עני הבא לדפק על הדלת, אלא
 לקרבו בסבר פנים יפות, ולתן לו אפלו משהו קטן, אבל לא לשלח
 עני בלא כלום.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלְתִּי שְׁאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתַּהַיְהֶיּה לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה.

הַמְּאַחֵל בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז קנג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּהַר-בְּחֻקְתִּי, כ"ה אִיר ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... תַּחֲיֶיהָ.

לְנִכּוֹן קִבְּלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם הַפְּדִיוֹן.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלְתִּי שְׁאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׂיִמְתְּקוּ מִכֶּם כָּל הַדֵּינִים, וְתַעֲבְרוּ אֶת הַכּוֹל
בְּשָׁלוֹם.

רְאֵי לְדוֹן אֶת בְּעֵלְךָ לְכַף זְכוּת, וְתַדְעֵי שֶׁהוּא סוֹבֵל מְאֹד מְאֹד,
הַשְּׁפִלוֹת וְכוּ', טְרָדוֹת וְהַפְרָעוֹת בְּעֵבוּדָה, וְעַד שְׁמִינִיעַ לְעֵבוּדָה וְעַד
שְׁחִזוֹר מְהַעֲבֹדָה וְכוּ' וְכוּ', עוֹבֵר עָלָיו מִה שְׁעוֹבֵר — צָרוֹת
וְיִסּוּרִים, קִטְנוֹת וְחִלְשׁוֹת הַדַּעַת וְכוּ' וְכוּ', וְעַל-כֵּן עָלֶיךָ לְחַזֵּק
וּלְאַמֵּץ מְאֹד אֶת בְּעֵלְךָ, וְלֹא לְשַׁבְּרוּ יוֹתֵר.

רְאֵי לְהַתְחַזֵּק בְּשִׂמְחָה, שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עֶזְר לְךָ עִם בְּעַל
נִפְלָא כְּזֶה, וְכֵן יֵשׁ לְךָ יְלָדִים, וְאֵל תְּדַחֲקֵי אֶת הַשָּׁעָה, מִה שְׁאַתְּ רוּצָה
דְּוָקָא בֵּן, מָה אִמַר לְךָ, הֲרֵי דְבִרְנִי בְּפַעַם הָרֵאשׁוֹנָה, אִם תִּתְּנֵי לְבֵן
שֵׁם ... אֲזַ תִּרְאִי נְסִים נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שְׂיַהֲיֶה לְכֶם בֵּן, וְלְבִסוּף לֹא הִחֲזַקְתֶּם מֵעַמֵּד, וּנְתַתֶּם לוֹ שֵׁם אַחֵר,
אֲזַ נוֹלְדוּ לְכֶם מֵעַכְשָׁו רַק בְּנוֹת, וְתֹאמִינִי לִי שְׂזֶה גַם-כֵּן טוֹב, הַעֲקֵר
שְׁלֹא תִשְׁבְּרִי מִשׁוּם דְּבָר. וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת
יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלְתִּי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׂתַצְלִיחוּ
בְּחַיֵּיכֶם.

נָא וְנָא רְאִי לְהַתְחַזֵּק, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְעוֹד תִּרְאִי נִסִּים נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז קנר.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּהַר-בְּחֻקְתִּי, כ"ה אִיר ה'תנשא"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

לְדַעֲתִי, לֹא כָדַאי שְׁתִּשְׁנֶה מְקוֹם, כִּי סֵתֶם תִּכְנְסוּ בְּחוֹבוֹת. וְתִזְכְּרוּ (מִשְׁלֵי יט, כא): "רַבּוֹת מִחֻשְׁבוֹת בְּלֵב אִישׁ", הָאָדָם יֵשׁ לוֹ כָּל מִיּוֹנֵי מִחֻשְׁבוֹת מַה לַּעֲשׂוֹת, וְעֵצַת ה' הִיא תִקּוּם, הֵינּוּ עֲצָתוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְשִׁבֵּת בְּמְקוֹם אֶחָד. עַל-כֵּן תִּשְׁבוּ שָׁם בְּמְקוֹם שְׂאֵתֶם יוֹשְׁבִים, וְתִדְבְּקוּ אֶת עֲצֻמְכֶם בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִלְמְדוּ תוֹרָה בְּהַתְמַדָּה רַבָּה, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאי יַעֲזֹר לָכֶם, שְׁתָּרוּ וְרַב נַחַת מִיְלֻדֵיכֶם.

נָא וְנָא רְאִי לְקַבֵּעַ לְעֲצֻמְכֶם שַׁעוֹר בְּאַמִּירַת מִשְׁנֵיּוֹת בְּכָל יוֹם, וְאִם אֲפֹשֶׁר לֹדְמֵר בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת — אִין לְמַעְלָה מְזָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז קנה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּהַר-בְּחֻקְתִּי, כ"ה אִיר ה'תנשא"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְשֹׁמֵר שְׁבֵת-קִדְשׁ כְּהִלְכָתוֹ, וְתִשְׁתַּדֵּל לְלַכֵּת בְּכָל שְׁבֵת-

קִדְשׁ לְבֵית הַמִּדְרָשׁ, וְתִהְיֶה שְׂמֵחַ כָּל הַשָּׁבֶת. וּבְכֻלָּל טוֹב שֶׁתִּרְאֶה לְשִׂמְחָתְךָ אֶת אֲשֶׁתְּךָ תָּמִיד, כִּי דָבָר זֶה יָבִיא לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ.

רְאֵה לְבָדֵק אֶת הַתְּפִלִּין שֶׁלְּךָ אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְאִם לֹא חֲסָרָה אִיזוֹ אוֹת, חֵס וְשָׁלוֹם, וְכֵן אֶת הַמְּזוּזוֹת תְּבַדֵּק, וְתִשְׁתַּדֵּל שְׂיִהְיוּ לְךָ מְזוּזוֹת כְּשֵׁרוֹת עַל דְּלָתוֹת בֵּיתְךָ, וְכֵן תִּנְיַח בְּכָל יוֹם תְּפִלִּין כְּשֵׁרוֹת.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתִּזְכּוּ לְזֶרַע שֶׁל קִיָּמָא, וְתִבְשְׂרוּ בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

נָא וְנָא אֵל תִּפְחַד פְּחָדִים יִתְרִים, כִּי בְּזָה שֶׁתִּזְכֶּה לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, יִמְחַל לְךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל הַכֹּל, כִּי אֶצְלוּ יִתְבַּרְךָ חֲשׁוּבָה מְאֹד תִּשׁוּבָה, וְאֲשֶׁרִי מִי שִׁזְזוּכָה לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז קנו.

בְּעִזְרוֹת הַשָּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּהַר-בְּחֻקָּתִי, כ"ה אִיר ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתִדַּע כִּי הַשְּׂמִיחָה הַיָּא הַרְפוּאָה לְכֹל, וְאֵל תִּמְשִׁיךְ אֶת עֲצָמְךָ אֶל הַעֲצָבוֹת, וְאִז תִּרְאֶה גִסִּים נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. הַעֲקֵר רְאֵה לְהַחְזִיק מִעֲמֹד, שְׂשׁוֹם דָּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשִׁבֵּר אוֹתְךָ. אַתָּה צָרִיךְ לְדַעַת, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, סוּף כָּל סוּף אַחַר הַרְעָ יָבוֹא הַטוֹב, הַעֲקֵר שְׁלֹא תִפֵּל בְּיָאוֹשׁ, כִּי הַיָּאוֹשׁ הוֹרֵס אֶת הָאָדָם לְגַמְרִי, אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמְחַזֵּק מִעֲמֹד, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

רלב אָשׁוּר י"ז קנז — י"ז קנח בַּנְחַל

רְאֵה לְהַקְפִּיד לְשֹׁמֵר שַׁבַּת-קִדְשׁ, וְאִזּוּ הַשַּׁבָּת תִּשְׁמֹר עֲלֵיכֶם. וְכֵן
רְאֵה לְהַנִּיחַ בְּכָל יוֹם תְּפִלִּין כְּשֵׁרוֹת, כִּי הַתְּפִלִּין מִמְּשִׁיכִים חַיִּים
וְאֲרִיכוֹת יָמִים לְאָדָם (מְנַחוֹת מֵד.).

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז קנז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּהַר-בְּחֻקְתִּי, כ"ה אִיר ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רְאֵה לְשֹׁמֵר שַׁבַּת-קִדְשׁ, וְאִזּוּ הַשַּׁבָּת תִּשְׁמֹר עָלֶיךָ. וְתִדַּע, כִּי
בְזָכוֹת שְׁמִירַת שַׁבַּת זוֹכִים לְכָל הַבְּרָכוֹת הַכְּתוּבוֹת בַּתּוֹרָה.

רְאֵה לְהַנִּיחַ תְּפִלִּין כְּשֵׁרוֹת בְּכָל יוֹם, כִּי הַתְּפִלִּין מִמְּשִׁיכִים חַיִּים
וְאֲרִיכוֹת יָמִים לְאָדָם.

רְאֵה לְבַדֵּק אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְאִם לֹא חִסְרָה עַל
אִיזוֹ דָּלֶת מְזוּזָה, כִּי הַמְזוּזָה מְבִיאָה לְיַדֵּי חַיִּים וּבְרִיאוֹת.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בַּתְּפִלַּתִּי שְׁאֲנִי
מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת.

הַמֵּאַחַח לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז קנח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּהַר-בְּחֻקְתִּי, כ"ה אִיר ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיֶּקֶר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְכַבִּי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב

ממך, איך שאַתָּה זוכה ומזכה אַתְּ הרבים בהפצת מעינות החכמה חוצה, אַשׁוּר אין למעלה מזה, ובפרט לאַחינו בני ישראל היוצאים מאחורי מסך הברזל מברית המועצות.

מה אמר לך, ידידי היקר! אין דבר גדול מזה — לקרב יהודים אֶל הקדוש-ברוך-הוא, כי סוף כל סוף זה מה שישאר מאתנו, הגה אַנחנו פה, ועוד מעט נצא מפה וכו', ועל-כן עלינו למסר אַתְּ נפשונו להאיר בהם אַתְּ אור ודעת רבנו ז"ל.

ראה לחזק אַתְּ עצמך להיות תמיד בשמחה, כי השמחה היא היסוד והעקר בדרך רבנו ז"ל, ותשתדל לעשות כל מיני פעולות שבעולם להיות רק בשמחה, ואז תראה נסים נגלים שייעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

אל תתבלבל משום אַחד מאנשי שלומנו, רק אַתָּה תלך על דרכך, ואז תראה אַתְּ הנסים נגלים שייעשה לך הקדוש-ברוך-הוא.

ראה אַתָּה ואשתך להתפלל בכל יום עלי, ובזכות זה יעזר לְכֶם הקדוש-ברוך-הוא, כי כל המתפלל על חבירו — נענה תחלה (בבא קמא צב.).

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ז קנט.

בעזרת השם ותפריך, יום חמישי לסדר בהר-ביתקתי, כ"ה איר ה'תנשא"א.

שלום רב אֶל ... תחיה.

לנכון קבלתי אַתְּ מכתבך.

ראי לחזק אַתְּ עצמך בכל מיני אַפְנים שבעולם להיות בשמחה, ותחזקי ותשמחי אַתְּ נשות אנשי שלומנו, ותדעי, אַשׁוּר בזכות השמחה שאַתְּ תהיי שמחה ועליזה, ותחזקי ותשמחי אַתְּ נשות אנשי

שְׁלוֹמֵנוּ, עַל-יְדֵי-זֶה יִמְשָׁךְ עֲלֵיכֶם תָּמִיד בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם.

נָא וְנָא אֶל תִּתְּבַלְּבוּ מִשּׁוֹם בְּרָיָה שְׂבָעוּלָם, וְאִז תִּרְאִי אֶת גְּדֹל הַנְּסִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז קס.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְּבַרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּהַר-בְּחֻקְתִּי, כ"ה אִיר ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה נִגְיָעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְכֵן שְׂמַחְתִּי מְאֹד מְאֹד לְרֵאוֹתְךָ אֶצְלָנוּ בְּשַׁבַּת-קֹדֶשׁ בִּיבְנָאֵל.

מָה אָמַר לְךָ, יְדִידִי הַיְקָר! רְאוּי לְךָ לְשַׂמַּח עַל נַעֲם חֶלְקְךָ, עַל אֲשֶׁר בִּנְחַל שָׁם חֶלְקְךָ וְגוֹרְלְךָ, וּמָה הָיִיתָ עוֹשֶׂה, אִם לֹא הָיִיתָ מְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל, וּמִכָּל שְׂכָן אִם, חֵס וְשְׁלוֹם, הָיִיתָ מִתְּנַגֵּד, וְעַל-כֵּן בָּזָה בְּעַצְמוֹ רְאוּי לְךָ לְשַׂמַּח מְאֹד מְאֹד.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְּלוֹתֵי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעַדְךָ, שֶׁתִּזְכֶּה לְמִצָּא אֶת בֵּית זוּגָךָ, וְלִהְתַּחַתֵּן מֵה שְׁיֹוֹתֵר מֵהָר, וְתִהְיֶה חֲכִי מְאֹשֶׁר בְּחַיֶּיךָ.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַתְּמִיד בְּלַמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְסוּף כָּל סוּף תִּרְאֵה נְסִים נִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַעֲקָר רְאֵה לְדַבֵּק אֶת עֲצָמְךָ בּוֹ יִתְּבַרֵךְ, וְתִדַּע אֲשֶׁר אֵין בְּלַעֲדָיו יִתְּבַרֵךְ כָּלֵל, וְהוּא יִתְּבַרֵךְ מְחִיָּה וּמְהִיָּה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, דּוּמָם, צוּמָח, חֵי, מְדַבֵּר, הֵם עֲצָם עֲצָמִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתָו יִתְּבַרֵךְ, וְהוּא יִתְּבַרֵךְ מְנַהִיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, הַשְׁגָּחָה נוֹרְאָה וְנִפְלְאָה מְאֹד, וְעַל-כֵּן מָה וְלָמָּה לְךָ לְהַשְׁבֵּר מִכָּל מָה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, יוֹתֵר

אֲשֶׁר י"ז קסא בנחל רלה

טוב לך לברח אליו יתברך, וכודאי תראה נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש ברוך הוא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ז קסא.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר בהר-בחקתי, כ"ה איר ה'תנש"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה להזהר ולהשמר להניח בכל יום תפלין, כי כל המניח תפלין — זוכה לחיים ולאריכות ימים (מנחות מד.).

נא ונא ראה להוציא את עצמך מן המדמה, הינו מכל מיני דמיונות שנדבקים בך, על-ידי חטאיך המרבים, כי הדמיון הורס את האדם לגמרי, וכל הצרות והיסורים שאדם סובל בחייו, הם רק על-ידי פח המדמה, ואי אפשר להנצל מהדמיון, אלא על-ידי גדלת הבורא יתברך שמו (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן כה), שיכניס בדתו תמיד אמתת מציאותו יתברך, אשר אין בלעדיו יתברך כלל.

אודות עין הרע, ראה לשפך מלח לפני דלתות ביתך, וזה יועיל לך מאד.

ראה להרגיל את עצמך לדבר עמו יתברך בתמימות ובפשיטות, אשר כל דבור ודבור שמדברים עמו יתברך, הוא הצלחה נצחית, הצלחה כזו, שאי אפשר לתאר ולשער כלל, ואשרי מי שרגיל לדבר עמו יתברך, ואז טוב לו כל הימים; כי כל דבור ודבור הוא כלי להמשכת השכינה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ז קסב.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר בהר-בחקתי, כ"ה איר ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צָמוּד בַּפְּנִימִיּוֹת לְכֹבֵי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, גַּר לְהַצְדִּיק נַחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגֵּן עָלֵינוּ ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ, וְגִדְל שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ — אֵינְךָ לְתֹאֵר וְאֵינְךָ לְשַׁעַר כָּלָל, וּבַפֶּרֶט שְׁאַתָּה זֹכָה וּמְזֻכָּה אֶת הַרְבִּים בְּהַפְצַת מַעֲיָנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה, אֲשֶׁר אֵינְךָ לְמַעַלָּה מְזָה, כִּי עָלֶיךָ לְדַעַת, אֲשֶׁר אָדָם מְלֵא חֲטָאִים וְעוֹנוֹת וּפְשָׁעִים, וְאֵי אֶפְשֶׁר לְזָכוֹת לְמַחִילָה, סְלִיחָה וּכְפָרָה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, רַק עַל-יְדֵי שְׁמַחְזִירִים אַחֲרֵים בְּתִשׁוּבָה, כַּמוֹכָא בְּזִהַר הַקְּדוֹשׁ (נִשְׂא קַחַח): זְכָאָה מָאֵן דְּאֶחִיד בְּיָדוֹהֵי דְחִיבָא; וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׁזוֹכָה לְהַחְזִיר אַחֲרֵים בְּתִשׁוּבָה.

מָה אִמְר לָךְ, יְדֵי הַיָּקָר! רְאֵה לְהַתְּבוֹדֵד עֲצָמְךָ בְּכָל יוֹם עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְתִדַּע אֲשֶׁר הוּא יִתְבָּרֵךְ מַחֲיָה וּמְהִיָּה וּמְקַיָּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה וְדוּמָם, צוּמַח, חֵי, מְדַבֵּר, הֵם עֲצָם עֲצָמִיּוֹת חֵיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְעַל-כֵּן מַה וְלָמָּה לָךְ לְפַחַד מִמִּישָׁהוּ, אֲדַרְבָּה, עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי הַסֵּמ"ךְ-מ"ם אֹרֵב עַל כָּל בְּרִיָּה וּבְרִיָּה לְהַכְשִׁילוֹ וּלְנַתְּקוֹ מִהַצְדִּיק הָאֱמֶת הַדְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּדַבְּקוֹת אֱמֶת, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׁזוֹכָה לְהַנְּצֵל מִמֶּנּוּ.

רְאֵה לְהַפִּיץ אֶת "אוֹר יְבִנְאֵל", כִּי הוּא אוֹר נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד, אֲשֶׁרִי מִי שְׁמִפִּיצוּ בֵּין תְּפוּצוֹת יִשְׂרָאֵל, וְאֵינְךָ לוֹ מַה לְהַתְּפַחַד כָּלָל, כִּי, תוֹדָה לָאֵל, הַדְּבוּרִים הַמוֹכְבָּאִים שֶׁם הֵם דְּבוּרִים נוֹרָאִים וְנִפְלָאִים מְאֹד.

רְאֵה לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשִׂמְחָה, וּתְשַׂמַּח אֶת אֲשֶׁתְךָ וְיִלְדֶיךָ, וְאֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ, וְאֶת כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, כִּי הַשְּׂמִיחָה הִיא הַגְּאֻלָּה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז קסג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר חֻקַּת, ד' סִינּוֹן ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", תְּלִמִידֵי "הַיִּכְל-הַקֶּדֶשׁ" דֵּי בְּכָל
אֲתֵר וְאֲתֵר, הַיְוִי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, וְיִשְׁמְרֵם וְיִצִילֵם מִכָּל
צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה
יְדֵיהֶם.

אֲחֵי וְרַעֵי הַיְקָרִים! רְאוּ לְחֻזֵק אֶת עֲצָמְכֶם מְאֹד מְאֹד, וְתִבְקָשׁוּ
וְתִתְפַּלְלוּ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, שְׂפָכֵךְ אֲזֻכָּה לְצֵאת מֵהַגְּלוּת הַמְּרָה הַזֹּאת,
וְלָבוֹא לְגוֹר עֲמָכֶם בְּיַחַד, וְאֶהְיֶה לָכֶם אֲסִיר תּוֹדָה עַל זֶה, כִּי כָּל
תְּפִלָּה וְתַפְּלָה שְׂמֵת־פְּלִלִים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ — נִשְׁמַעַת וְנִתְקַבְּלַת מְאֹד,
וּבְאֵמַת אֲנִי צָרִיךְ לְתַפְלוֹת רְבוּת. וּמְאֹד אֲבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד
מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׂיִמְחֵלוּ לִי שְׂאִינִי כּוֹתֵב לוֹ בַּפְּרָטִיּוֹת, כִּי פֶשׁוּט אֵין
הַזְּמַן בְּיָדִי, וּבַפְּרָט שְׂאִינִי עֲסוּק עֲכָשׁוּ לְסֵדֵר אֶת סִפְרֵי הַגְּדוֹל "שְׁפֵת
הַנְּחָל" עַל כָּל הַ"לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן" וְכֵן עַל הַזִּהָר וְעַל הַתְּקוּוּנִים, וְעוֹד
סִפְרִים רַבִּים, וְעַל-כֵּן אֵין הַזְּמַן בְּיָדִי כָּלֵל, וְלָכֵן יִהְיֶה מִכְּתָב כָּלֵלִי
זֶה חָשׁוּב בְּעֵינֵיכֶם כְּאִלוֹ פְּתַבְתִּי לְכָל אֶחָד וְאֶחָד מִכֶּם בַּפְּרָטִי
פְּרָטִיּוֹת, וְתִדּוּנּוֹ אוֹתִי לְכַף זְכוּת.

נָא וְנָא רְאוּ לְהַחֲזִיק אֶת עֲצָמְכֶם בְּיַחַד, וְתַעֲשׂוּ כָּל מִינֵי
מְאֲמָצִים, שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם וְאַחֲוָה וְרַעוּת בֵּינֵיכֶם, כִּי הַסֵּמ"ך-מ"ם אֲוֹרֵב
עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֲתָנוּ לְשִׁבְרֵי אוֹתָנוּ וְלַעֲקוֹר אוֹתָנוּ, וְלַעֲשׂוֹת
פְּרוּדִים בֵּינֵנוּ, וְעַל זֶה צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשִׁמְרָה, כִּי אֲצִלוּ יִתְבָּרֵךְ
מְאֹד יִקָּר הָאֶהְבָּה, אֲחֲוָה וְרַעוּת, וּכְשִׂמְחֻזִיקִים אֶת עֲצָמֵם בְּיַחַד,
עַל-יְדֵי-זֶה לֹא יוּכַל לָכֶם שׁוּם נֶגַע וּמַחֲלָה, שׁוּם צָרָה וּפְגַע רַע.
וְתִשְׁתַּדְּלוּ לְדוֹן אֶחָד אֶת הַשְּׁנֵי לְכַף זְכוּת, וְתָמִיד תִּשְׁתַּדְּלוּ לְהַקְדִּים
שְׁלוֹם, וְלֹא לְחִכּוֹת שְׂהֵהוּא יְקָדִים שְׁלוֹם, וּכְשִׂאִינוּ מִקְדִּים שְׁלוֹם,
אֲזִי מִמִּילָא כְּבָר נַעֲשִׂים בְּכַעַס וּבְרָגִז עָלָיו וּמִדְּמִים דְּמִיּוֹנוֹת כְּאִלוֹ

הוא כָּבֵד בְּכַעַס עָלַי, וַיֵּשׁ בְּלִבּוֹ עָלַי מִשְׁהוּ, וְהִרְאָהָ שְׁלֵא הַקָּדִים לִי שְׁלוֹם וְכוּ', פֶּאֶשֶׁר נִהוּג דָּבָר זֶה בְּעוֹלָם, שֶׁהַמַּחְלָקֶת בֵּין אָדָם לַחֲבֵרוֹ מִתְחַלֶּטת בְּשִׁטּוּת, שֶׁהוּא לֹא הַקָּדִים לֹא שְׁלוֹם, אֶפְלוּ שְׁאֵנִי אִמְרָתִי לֹא שְׁלוֹם, וְלֹא הֵשִׁיב לֹא וְכוּ', מִסְתַּמָּא הוּא כָּבֵד הַשּׁוֹנֵא שְׁלִי, וְעַל-כֵּן עָלַי לְצִאת וְלָרִיב עִמּוֹ וְכוּ', וּבְאַמַּת הַכָּל הַכָּל וְרַעוּת-רוּחַ, וְצָרִיכִים לְדוֹן אֶת כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל לְכַף זְכוּת, כִּי מֵה אִתָּם יוֹדְעִים מֵה שֶׁעוֹבֵר בְּזֶה הָעוֹלָם עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, כִּי אֵין לָךְ אָדָם, שְׁלֵא יַעֲבֹר עָלֶיךָ אֵיזָה מִשְׁבֵּר בַּחַיִּים, וְעַל-פִּי-רֹב הוּא כָּל-כָּף שְׁבוּר, עַד שְׁאֵין לֹא מַח וְדַעַת וְכוּ' לְהֵשִׁיב שְׁלוֹם, מֵרַב שְׁבִירַת לִבּוֹ, וְהוֹלֵךְ מֵלֵא קִשְׁיוֹת וּסְפָקוֹת, מֵלֵא מְרִירוֹת וְעַקְמִמִּיּוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְעַל-כֵּן אֲשַׁרִּי מִי שֶׁמְרַגֵּיל אֶת עֲצָמוֹ לְדוֹן אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְכַף זְכוּת, וּמְקַדִּים שְׁלוֹם לְכָל אָדָם, וְאֶפְלוּ שְׁאֵינוֹ מֵשִׁיב לֹא שְׁלוֹם וְכוּ', הוּא מְשִׁמְחוֹ וּמְחַזְקוֹ וּמְעוֹדְדוֹ, וְזוֹ הַמַּצָּה הַכִּי גְדוֹלָה שְׁיִכּוּלִים לַעֲשׂוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם — לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם בֵּין אִישׁ לְרֵעֵהוּ, כִּי הַמַּחְלָקֶת הִיא הַסְטֵרָא אֲחֵרָא, וְהַשְׁלוֹם הוּא הַקְּדוּשָׁה, וְעַל-כֵּן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בַּמִּדְבָּר רַבָּה, פְּרָשָׁה יב, סִימָן א'): לֹא בָרָא הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת הָעוֹלָם, אֶלָּא עַל מִנַּת שְׁיִהְיֶה שְׁלוֹם בֵּין הַבְּרִיּוֹת, כִּי לֹא מֵצָא הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כָּלִי מִחֲזִיק בְּרִכָּה לְיִשְׂרָאֵל אֶלָּא הַשְׁלוֹם, שְׁנֹאָמַר: "הַגּוֹי"ה עַד לַעֲמוֹ יִתֵּן, הַגּוֹי"ה יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם" (עַקְצִין פָּרָק ג'); כִּי הַשְׁלוֹם הוּא שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא (שְׁבַת י'); וְאָמְרוּ (וַיִּקְרָא רַבָּה, פְּרָשָׁה ט', סִימָן ט'): גְּדוֹל שְׁלוֹם, שֶׁשְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִקְרָא שְׁלוֹם; וְעַל-כֵּן אֲשַׁרִּי מִי שֶׁמְחַזֵּיק תְּמִיד בְּמִדַּת הַשְׁלוֹם, וּבַפְּרָט בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׁמָאֵד מֵאֵד הַזְּהִירָנוּ רַבְּנוּ ז"ל עַל זֶה, שְׁנַחֲזִיק אֶת עֲצָמֵנוּ בַּיַּחַד, וְאֵז נִזְכָּה לְהִמְשִׁיכוֹ אֶצְלָנוּ.

וְלָכֵן רְאוּ אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים! לְהַחֲזִיק אֶת עֲצָמְכֶם בַּיַּחַד בְּאַהֲבָה וְאַחֲוָה, רַעוּת וְשְׁלוֹם, וְלְדוֹן אִישׁ אֶת רַעֵהוּ לְכַף זְכוּת, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנִזְכָּה בְּאַמַּת לְבָנוֹת עִיר עַל שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל, וְכִלְנוּ נַפְגָּס לְגוּר שָׁם, וְתִהְיֶה עִיר שֶׁל תּוֹרָה וְתַפְלָה, עִיר שֶׁל צְדָקָה וְחֶסֶד, עִיר שְׁבָה הַשְׁכִּינָה תְּשָׁרָה, שְׁיִרְגִישׁוּ אֶת רַבְּנוּ ז"ל בְּכָל רְחוֹב וּבְכָל בַּיִת, וְצָרִיכִים עֲדִין הַרְבֵּה תְּפִלוֹת עַל זֶה, שְׁנִזְכָּה לְהוֹצִיא

מֵהַכַּח אֶל הַפֶּעַל חֲשַׁקְנוּ וּרְצוֹנָנוּ עַל אֵף גְּדֹל הַמְּנִיעוֹת וְהַצָּרוֹת
וְהַיִּסּוּרִים וְהַעֲפוּבִים שֵׁישׁ לָנוּ מֵהַסֵּמ"ךְ-מ"ם, עִם כָּל זֹאת גְּדוֹל
אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְסוּף כָּל סוּף אַחַר הֶרַע יָבוא הַטּוֹב.

גַּא וְנָא רְאוּ לְהַחְזִיק בְּמַדַּת הַשְּׁלוֹם גַּם בְּבֵיתְכֶם, כִּי חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (אֲבוֹת דְּרַבִּי נֶתָן פָּרַק כח): כָּל הַמְּשִׁים שְׁלוֹם בְּתוֹךְ
בֵּיתוֹ, מַעֲלָה עָלָיו הַכְּתוּב כְּאֵלוּ מְשִׁים שְׁלוֹם בְּיִשְׂרָאֵל עַל כָּל אֶחָד
וְאֶחָד, לְפִי שֶׁכָּל אֶחָד וְאֶחָד מִלֶּךְ בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ; וְעַל-כֵּן צָרִיכִים לְשֹׁמֵר
מְאֹד מְאֹד בְּשְׁלוֹם בֵּיתוֹ, וְרַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירָנוּ עַל זֶה בְּיוֹתֵר וְאָמַר, שֶׁכָּל
הַעֲשִׂיּוֹת שֶׁל הָאָדָם בָּאָה בְּזִכּוֹת אֲשֶׁתוֹ (עֵינֵי לְקוּטִי-מֹהֲרָן, חֶלֶק א', סִמֵּן
ט); וּמְאֹד מְאֹד הִזְהִירָנוּ רַבְּנוּ ז"ל לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת אֲשֶׁתוֹ
(שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִמֵּן רסג, רסד); וְאָמַר, שֶׁהַבְּעַל-דְּבָר אֹרֵב עַל זֶה מְאֹד
מְאֹד לְקַלְקֵל אֶת הַשְּׁלוֹם-בֵּית בֵּין בְּנֵי הַנְּעוּרִים, כְּדִי לְהַפִּילֵם
בְּעוֹנוֹת, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן. וְחֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּכָא מְצִיעָא נט):
אוֹקִירוּ לְנִשְׁיֵיכוּ כִּי הֵיכִי דְתַתְּעִתְרוּ [תְּכַבְּדוּ וְתִיקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם, כְּדִי
שְׁתַּתְּעִשְׂרוּ], וְעַל-כֵּן רְאוּ לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַע עוֹלָם, שְׁיִהְיֶה
לְכֶם שְׁלוֹם בְּבֵית, וְכִשְׁיִהְיֶה לְכֶם שְׁלוֹם-בֵּית, יִהְיֶה לְכֶם כְּבוֹד הַכֹּל,
כִּי בְּזֶה תְלוּיָהּ כָּל הַצְּלַחַת הָאָדָם, וְצָרִיכִים לְהִזְהַר מְאֹד מְאֹד בְּדְבָרִים
אֵלוּ, וְאֲסוּר לְהַקְלִי בָהֶם כָּלֵל, וְתַמִּיד צָרִיכִים לְדוֹן אֶת הָאִשָּׁה לְכַף
זְכוּת, וּלְכַבֵּד אֶת הוֹרֵיהָ, כִּי סוּף כָּל סוּף הֵם הַהוֹרִים שְׁלָה, וְהִיא
מְאֹד רְגִישָׁה בְּזֶה. וְכִשְׁמְכַבְּדִים וּמִיקְרִים אֶת הוֹרֵיהָ, אֲזִי מִתְרַחֶבֶת
דַּעְתָּהּ יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וּמִתְחַבֵּר וּמִתְיַחַד הַקָּשֶׁר בֵּינֵיהֶם, וּמִתְרַבֶּה
הָאֲהָבָה וְהָאֲחֻזָּה בֵּינֵיהֶם וְכוּ', וְדָבָר זֶה הוּא עֶקֶר וְיִסוּד גְּדוֹל בְּקִיּוּם
הַבֵּית, וְאֵל יִהְיֶה נֶקֶל בְּעֵינֵיכֶם דְּבָרִים אֵלוּ, כִּי רַבִּים חָלְלִים הַפִּילָה,
וְכָל אֵלוּ שֶׁנַּעֲשׂוּ חֲכָמִים בְּעֵינֵיהֶם, לְבִסוּף נִתְהוּוּ מְרִיבוֹת וְשִׁנְאוֹת
וְקִנְאוֹת בֵּין הַבְּעַל וְאֲשֶׁתוֹ, וְהַכֹּל הַתְּבַלְבֵּל לְגַמְרֵי וְכוּ' וְכוּ', וְעַל-כֵּן
צָרִיכִים לְשֹׁמֵר מְאֹד מְאֹד עַל שְׁלוֹם-בֵּית בְּכָל הַבְּחִינּוֹת, כִּי שְׁלוֹם
הוּא הַכֹּלִי הַמְּחַזֵּיק בּוֹ כָּל הַבְּרָכוֹת שְׁבַע עוֹלָם.

רְאוּ לְהַתְמִיד מְאֹד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְאֵל יַחֲסֵר לְכֶם יוֹם
אֶחָד מִבְּלֵי לְלִמּוּד מִקְרָא, מְשֻׁנָּה, גְּמָרָא, מְדֻרָשׁ, רַמְבַּ"ם, טוֹר וְשִׁלְחָן
עֲרוּךְ, זֶהֱרַ וְתִקְוִינִים וְסִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְאֵל יַחֲסֵר לְכֶם יוֹם אֶחָד

משעורים אלו, אפלו מעט דמעט, כי לא נשאר מהאדם רק מה שזוכה לחטף בכל יום טוב אמת ונצח, והוא — התורה הקדושה, שהיא חכמתו ותבונה, ואין לה פרישה בזהר הקדוש, שלא יפליג במעלת הזוכה ללמד התורה הקדושה, שאז הקדוש-ברוך-הוא שומע בקולו, ומשלים את קול בקשתו, ותפלתו נשמעת למעלה. ועל-כן ראו לא להיות בטלנים! רק תגבשו ותחטפו עתים לתורה, כי חבל על כל יום שעובר בלי למוד התורה הקדושה, וזה חלקנו ומזוננו הנצח. אשרי מי שאינו מטעה את עצמו כלל, והוא חכם הרואה את הנולד, שרק זה ישאר ממנו.

למען תקוון נפשותיכם, ראו להפיץ את אור רבנו ז"ל בעולם, ואל תתפעלו משום בריה שבעולם, כי זה תקונו היחיד לפני היודע תעלומות, כי בזה שמקרבים יהודים אליו ותבונה, הקדוש-ברוך-הוא מוחל על כל העוונות. ועל-כן אשרי מי שעוסק בעבודה הקדושה הזו — לקרב את עם ישראל אליו ותבונה, ובזכות זה נזפה שימחל לנו הקדוש-ברוך-הוא על כל עוונותינו, וימשיך עלינו ברכה והצלחה בכל מעשה ידיו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

י"ז קסד.

בעזרת השם ותבונה, מוצאי חג השבועות ה'תנשא.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך עם החמשים ושנים דולר לפדיון נפש, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שימתיקו ממך כל הדינים, ותזכה למצא את בת זוגך מה שיותר מהר.

נא ונא ראה לבדק את התפלין שלך אם הן פשרות, ותדקדק להניח בכל יום תפלין פשרות, כי כל המניח תפלין — זוכה לחיים, ואשרי מי שזוכה להניח בכל יום תפלין פשרות.

הַעֲקֹר רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצֻמְךָ, וְשׁוּם דְּבַר שְׁבַעוּלָם לֹא יוּכַל לְשֹׁבֵר אוֹתְךָ. אַתָּה רְאֵה לְדַבֵּק אֶת עֲצֻמְךָ בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, כִּי יֵשׁ לְךָ נִשְׁמָה גְדוּלָה מְאֹד, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּחַיֶּיךָ.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז קסה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי חַג הַשְּׁבוּעוֹת ה'תנש"א.

שָׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוֹ יָאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וְגִדְלֵ שְׂמִיחָתִי לְשִׁמְעַ הַטּוֹב מִמֶּךָ — אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, יַעֲזֹר לְךָ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּמְדֵּי תִבְשֹׂר לִי בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, שֶׁאֲזַכֶּה לְשִׁמַּח בְּךָ כָּל יְמֵי חַיֵּי.

רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּכֹל מִינֵי אָפְנִים שְׁבַעוּלָם לְהַמְשִׁיךְ לְלִמּוֹד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, כִּי הַתּוֹרָה הִיא חַיֵּינוּ וְכֹלֵי הַתּוֹרָה אֵין לָנוּ שׁוּם דְּבַר, עַל-כֵּן רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצֻמְךָ מְאֹד לְלִמּוֹד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שֶׁבְּזָכוֹת הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה יִהְיֶה לְךָ שֶׁפַע, כִּי הַתּוֹרָה מַעֲשֶׂרֶת גַּם בְּגִשְׁמִיּוֹת.

נָא וְנָא רְאֵה לְהִתְבּוֹדֵד עֲצֻמְךָ בְּכֹל יוֹם אֱלִיו יִתְבָּרֵךְ, כִּי אֲצִלוּ יִתְבָּרֵךְ מְאֹד חָשׁוּב כָּל דְּבִיּוֹר וְדְבִיּוֹר שְׁבִיר יִשְׂרָאֵל מְדַבֵּר אֱלִיו יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְתַמְדֵּי בְּשִׂיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנֵנוּ, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלֹתֵי שְׁאֲנֵי מְבַקֵּשׁ וּמְתַפְּלֵל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּזַכֶּה לְקִנּוּת דִּירָה בְּיִבְנָאֵל "עִיר בְּרִסְלָב", וְתְצַלִּיחַ לְגִדְלֵ אֶת הַיְלָדִים בְּאִוִּירָה שֶׁל תּוֹרָה וְיִרְאֵת שָׁמַיִם.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז קסו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְפָּרֵךְ, מוֹצְאֵי חַג הַשְּׁבוּעוֹת ה'תנש"א.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רְאֵי לְבָדֵק אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְאִם לֹא חֲסָרָה עַל
אִיזוֹ דָּלֶת מְזוּזָה.

רְאֵי לְשֹׁמֵר שַׁבַּת-קֹדֶשׁ, וְאִז שַׁבַּת תְּשֹׁמֵר עָלֶיךָ, וְהַשַּׁבָּת הַיְאֵן
בֵּית זוּגָן שֶׁל יִשְׂרָאֵל, עַל-כֵּן כְּשֹׁאֲדָם זוֹכָה לְשֹׁמֵר שַׁבַּת-קֹדֶשׁ,
עַל-יְדֵי-זֶה יֵשׁ לוֹ שְׁלוֹם-בַּיִת, וְעַל-כֵּן בְּשִׁמִּירַת שַׁבַּת-קֹדֶשׁ תִּזְכִּי
לְשְׁלוֹם-בַּיִת.

נָא וְנָא רְאֵי לְשֹׁמֵר עַל טְהָרַת הַמְּשַׁפְּחָה.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלִיתִי שְׂאֵנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחֵי בְּחַיֵּיךָ, וְיִהְיֶה שְׁלוֹם בְּבֵיתְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחִיל לְכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז קסז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְפָּרֵךְ, מוֹצְאֵי חַג הַשְּׁבוּעוֹת ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... נֵרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ, וּמְאֹד מְאֹד שֶׁמְחַתִּי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב
מִמֶּךָ, אִיךָ שְׂאֵתָה זוֹכָה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמֶךָ וּלְחַזֵּק אֶת אַחֲרִים, וְהַעֲקָר
— לְהַפְיִץ אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים, שֶׁהֵם תְּמַצִּית דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל,
וְהֵם גְּלוּי אֱלֻקוֹת, שֶׁמְגַלֶּה אֶת אֲמִתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ לְדָרֵי מַעֲלָה
וּלְדָרֵי מַטָּה, אֲשֶׁרֵי מִי שִׁיזְכָּה לְהַגִּיחַ בָּהֶם, וְאֲשֶׁרֵי מִי שִׁיזְכָּה

לְהַפִּיצֵם, כְּדֵי שְׁיַעֲשֶׂה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא דִּירָה בַּתְּחִינִים; כִּי בְּאֵמֶת נִבְרָאנוּ רַק לְשִׁמְשׁ אֶת קוֹנֵנוּ, כְּמוֹ שְׁאִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (קְדוּשֵׁין פּב): "וַאֲנִי נִבְרָאתִי לְשִׁמְשׁ אֶת קוֹנֵי", וְעַקֵּר הַשְּׂמוּשׁ הַיָּא לְהַשְׁרוֹת אֶת שְׂכִינַת עֵזוֹ יְתַבְּרוּ בְּזֶה הָעוֹלָם, עַל-כֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂזוּכָה לְהוֹצִיא מֵהַכַּח אֶל הַפְּעַל לְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יְתַבְּרוּ לְכֹל בְּאֵי עוֹלָם.

רְאֵה לְהַתְמִיד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה בְּכֹל יוֹם: מְקַרְא, מְשַׁנָּה, גְּמָרָא, מְדַרְשׁ, שְׁהֵם כְּנִגְדֵי אַרְבָּעָה עוֹלָמוֹת: אֲצִילוֹת, בְּרִיאָה, יְצִירָה, עֲשִׂיָּה, וְעוֹד תּוֹסִיף שְׁעוּרִים בְּפוּסְקִים: רַמְבַּ"ם, טוֹר וְשִׁלְחָן עָרוּךְ וְכוּ' וְכוּ', אֲשֶׁר רַבְּנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ, אֲשֶׁר זֶה מְבַרֵר אֶת הַטּוֹב מֵהַרְע.

אֲשֶׁרֵנוּ מַה טוֹב חֲלָקֵנוּ, וּמַה נְעִים גּוֹרְלָנוּ, שְׁיֵשׁ לָנוּ רַבֵּי אֲמֶת כְּזֶה, רַבֵּי נוֹרָא וְנִפְלָא כְּזֶה, טוֹב לְהוֹדוֹת לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל הַחֲסֵד חֲנֻם שְׁעֲשֶׂה עִמָּנוּ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז קסח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יְתַבְּרוּ, מוֹצְאֵי חַג הַשְּׁבוּעוֹת ה'תּשׁנ"א.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

תְּשׂוּאוֹת חַן וְתוֹדָה רַבָּה עַל הָאֲרוּחַ שְׁעֲשִׂית לְכֹל אֲנָשֵׁי שְׁלוּמֵנוּ בְּבִיתְכֶם, יַעֲזוֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁיִהְיֶה תְּמִיד שְׂמֵחוֹת בְּבִיתְכֶם, וְתִרְוֵו רַב נַחַת מֵהִילָדִים, וְתִגְדְּלוּ אוֹתָם בְּנִקְל וְהַפֵּל יַעֲבֹר בְּשָׁלוֹם, וְנִזְכָּה בְּאֵמֶת לְרֵאוֹת פְּנֵי מְשִׁיחַ צְדִקָּנוּ, שְׁבוּא יָבוֹא וְיִתְגַּלֶּה בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלַתִּי שְׁאֲנִי

מְבַקֵּשׁ וּמְתַפְּלֵל בְּעַדְכֶם תָּמִיד שְׁתַּצְּלִיחוּ, וְיִהְיֶה שְׁלוֹם-בַּיִת בֵּינֵיכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז קסט.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְפָּרֵד, מוֹצְאֵי חַג הַשְּׁבוּעוֹת ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ, שְׂאֵתָה הוֹלֵךְ לִיבְנֵאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב" לְחַג הַשְּׁבוּעוֹת.

מָה אִמַּר לָךְ, יְדִידֵי הַיְקָר! מִי יִתֵּן, שְׂפָכֶר תִּזְכֶּה לְהַפְּגִס לְשָׁם, כִּי אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, אֲשֶׁרִי מִי שְׁגָר בִּיבְנֵאֵל, שְׂשָׁם בּוֹא יבּוֹא וְיִתְגַּלֶּה מְשִׁיחַ צְדָקְנוֹ בְּקָרוֹב.

רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ לְהַפְּיֵץ אֶת הַקּוֹנְטְרַסִים הַחֲדָשִׁים, וּבְזָכוֹת זֶה תִּזְכֶּה לְהַתְעַלּוֹת מַעְלָה מַעְלָה.

אֵל תִּהְיֶה בְּרָרָן, אֲלֵא אֶת הַשְּׂדוּף הָרֵאשׁוֹן שְׂתִמְצָא — תִּקַּח מִה שְׂיֹתֵר מִהָר.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז קע.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְפָּרֵד, מוֹצְאֵי חַג הַשְּׁבוּעוֹת ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ אֵל ... גְּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ, וְגִדְּל שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ — אֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל. וְעַקֵּר שְׂמַחְתִּי, שְׂאֵתָה זֹכֶה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ לִילֵךְ בְּדַרְכֵי רַבְּנוֹ ז"ל, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה.

נָא וְנָא אֵל תְּבַלְבֵּל אֶת עֲצָמְךָ מִשּׁוּם דְּבַר שְׁבַעֲוֹלָם, רַק תִּהְיֶה בְּאַהֲבָה, אַחְוָה וְרַעוּת עִם אֲשֶׁתְּךָ, כִּי הָאֲהָבָה וְהַשְּׁלוֹם-בֵּית עִם אֲשֶׁתְּךָ תְּבִיא לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדִידְךָ, וְאַתָּה צָרִיךְ לְמַסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ, שִׁיְהִי שְׁלוֹם בֵּינְךָ לְבֵין אֲשֶׁתְּךָ, כִּי זֶה יְסוּד גָּדוֹל בְּדַרְכֵי רַבְּנֵי ז"ל, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּזְכֶּה לְלַמֵּד תּוֹרָה בְּנֶקֶל.

נָא וְנָא רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת תְּמִיד שֶׁשׁ וְשִׂמְחָה, וּתְשַׂמַּח אֶת אֲשֶׁתְּךָ, וּתְשַׂמַּח אֶת כָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵינוּ, וּתְשַׂמַּח אֶת כָּל עַם יִשְׂרָאֵל, וְכָל מִי שֶׁתִּמְצָא רְאֵה לְשַׂמַּח אוֹתוֹ, כִּי אֵין לְמַעַלָּה מִמְצָוָה זו — לְשַׂמַּח בֵּר יִשְׂרָאֵל, וְאַשְׁרֵי מִי שֶׁזֹּכֵה לְשַׂמַּח אֶת עַצְמוֹ וּלְשַׂמַּח אֶת אַחֵרִים.

רְאֵה לְהִמְשִׁיךְ בְּלִמּוּד גְּמָרָא, אֲשֶׁר הִלְמוּד הַזֶּה מְבַטֵּל אֶת הַקְּלָפָה הָעוֹלָה ת"פ, כִּי תִלְמוּד בְּגִימְטְרִיָּה לִילִי"ת, שֶׁהִיא הַקְּלָפָה הַמְּחַטָּאת אֶת הָאָדָם, וְעַל-כֵּן מִי שֶׁרוֹצֵה לְהַנְצִיל מִהַקְּלָפָה הַזוֹ, עָלָיו לְהִתְמַיֵּד בְּלִמּוּד תִּלְמוּד (עֵינֵי לְקוּיטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן רִיד).

נָא וְנָא רְאֵה לְהִתְבוּדֵד עֲצָמְךָ עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ, וּתְסַפֵּר לְפָנָיו יִתְבַּרְךָ אֶת כָּל לְבָבְךָ וְכָל מַה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּפִרְטֵי פִרְטֵיּוֹת, וְאֵל תִּירָא וְאֵל תַּחַת מִשּׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם. וְצָרִיךְ שֶׁתִּדַּע, כִּי מִי שֶׁמְרַגֵּיל אֶת עַצְמוֹ לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ, עַל-יְדֵי-זֶה נִכְנָס בּוֹ בְּטָחוֹן עֲצָמִי, שֶׁאֵינּוּ מְפַחַד מֵאַף אֶחָד בְּעוֹלָם רַק מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ בְּעַצְמוֹ. וְזוֹ הַמַּעַלָּה שֶׁל תְּפִלָּה וְהִתְבוּדוּת, שֶׁאָדָם עוֹשֶׂה חֲשָׁבוֹן רַק עִם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְלֹא עִם אַחֵר. אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁזֹּכֵה לְהִתְבוּדֵד עַצְמוֹ בְּכָל יוֹם עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ, וְעוֹשֶׂה דֵיין וְחֲשָׁבוֹן רַק עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתִּזְכּוּ לְהַכְנִס לְגוּר בֵּיבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלַב", וְתוֹלִידוֹ בָּנִים וּבָנוֹת, וְתִזְכּוּ לְשְׁלוֹם-בֵּית אִמְתִּי.

נָא וְנָא רְאֵה לְדוֹן אֶת אֲשֶׁתְּךָ לְכַף זְכוּת, וְאֵל תִּדְחַק עָלֶיךָ וְכוּ'.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז קעא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי חַג הַשְּׁבוּעוֹת ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.
לְנִכּוֹן קִבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאֵד מָאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב
מִמֶּךָ.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ מָאֵד מָאֵד לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְתִרְגְּלִי
אֶת עֲצָמְךָ לְדוֹן אֶת כָּלֶם לְכַף זְכוּת, וּבְזְכוּת זֶה תִּזְכֶּה לְמַחִין נְקִיִּים;
כִּי מִי שְׂזוֹכָה לְדוֹן אֶת כָּל אֶחָד לְכַף זְכוּת, עַל-יְדֵי-זֶה זוֹכָה לְשִׂמְחָה
וּלְמַחִין נְקִיִּים. אֲשֶׁרִי מִי שְׂמִרְגְּלִי אֶת עֲצָמוֹ לְדוֹן אֶת כָּלֶם לְכַף זְכוּת.

רְאֵה לְקַחַת קוּנְטֵרְסִים אֲצֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר וְלְהַפִּיצֵם, כִּי אֵין
לְמַעַלָּה מִהַעֲבוּדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֶּה שֶׁל הַפְּצַת מַעֲיִנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה,
אֲשֶׁר בּוֹדָאֵי מִי שְׂיַפְיִן אֶת הַקּוּנְטֵרְסִים הַחֲדָשִׁים, יִמְחְלוּ לוֹ עַל כָּל
עוֹנוֹתָיו, כִּי בְּזֶה שְׂמִקְרָבִים אַחֲרִים לְעַבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, עַל-יְדֵי-זֶה
הַקְּדוּשָׁ-בְרוּךְ-הוּא מִמְּשִׁיךְ עָלָיו גַּם-כֵּן יִשׁוּעוֹת וְחֲסֻדִים.

הַקְּדוּשָׁ-בְרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׂתַצְלִיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז קעב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי חַג הַשְּׁבוּעוֹת ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.
לְנִכּוֹן קִבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאֵד מָאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב
מִמֶּךָ, אִיךְ שְׂאֲתָה מְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ לִילֵךְ בְּדְרָכֵי רַבְּנוֹ ו'ל.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיָּקָר, אֵינְךָ לְמַעַלְהָ מְזֵה! כִּי כָּל זְמַן שֶׁאָדָם מְלַבֵּשׁ בְּלִבוֹשׁ הַגִּשְׁמִי, אֵינּוּ יְכוּלִים לְתַאֵר כָּלֵל מִי רַבְּנוּ ז"ל וּמָה רַבְּנוּ ז"ל, וּמָה רוֹצֵה לְלַמֵּד עִמָּנוּ, הָעֵקֶר שֶׁאֲנַחְנוּ צְרִיכִים הוּא אֲמוּנַת חֻקִּים. וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר: כְּדַאי לְבַלּוֹת הַרְבֵּה שְׁעוֹת בְּשִׁבִיל שְׂעָה אַחַת הַתְּקַרְבוֹת אֶל הַצַּדִּיק. וְעַל-כֵּן רָאָה לְחַזֵּק אֶת עֲצֻמָּהּ מְאֹד מְאֹד בְּלִמּוּד סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וּבִיּוֹתֵר רָאָה לְהַתְמִיד בְּלִמּוּד "סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת", וְרָאָה לְבַקֵּשׁ מִמָּנוּ יִתְבַּרֵּךְ עַל כָּל מַדָּה וּמַדָּה, כִּי "סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת" הוּא שְׁלַחַן עֲרוּף שֶׁל מִדּוֹת, וּמִי שֶׁזוֹכֵה לָזֶה — זוֹכֵה לְהַכֵּל.

הָעֵקֶר אַתָּה רָאָה לְקַשֵּׁר אֶת עֲצֻמָּהּ אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ, וְהַזְוִיג מִמִּילָא מָה שֶׁשִּׁיף אֵלָיךְ, אִף אֶחָד לֹא יוּכַל לְקַחַת אוֹתוֹ. הָעֵקֶר רַק לְחַזֵּק אֶת עֲצֻמָּהּ בְּתַפְלָה וְהַתְּבוּדָה, לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מִמָּנוּ יִתְבַּרֵּךְ עַל הָעֵבֶר וְעַל הַהוֹנָה וְעַל הָעֲתִיד, וְלִהְיוֹת רְגִיל לַתּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְעַל-יְדֵי-זֶה בְּאַמֶּת תּוּכַל תְּמִיד לְהַתְּפַלֵּל לְפָנָיו יִתְבַּרֵּךְ.

רָאָה לְהַתְמִיד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, כִּי לֹא יִשְׁאַר מֵאֲתָנוּ רַק מָה שֶׁאֲנוּ זוֹכִים לְחַטֵּף בְּכָל יוֹם, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁאֵינּוּ מְטַעֵה אֶת עֲצֻמוֹ כָּלֵל!

רָאָה לְחַזֵּק אֶת עֲצֻמָּהּ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתַהֲיֶיהָ תְּמִיד שֶׁשׁ וְשִׂמְחָה, וְאֵז טוֹב לָךְ לְנַצַּח.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רָאָה לְכַתֵּב לִי מִכְּתָב בְּכָל פַּעַם, וּמִמֶּשׁ תַּחֲיִינִי.

י"ז קעג.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵּךְ, מוֹצְאֵי חַג הַשְּׁבוּעוֹת ה'תנש"א.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיֶיהָ.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְּתָבְךָ.

עליך לבדק מאד מאד את הענין, קדם שאת הולכת לעשות צעד של חתונה.

מה טוב ומה נעים, אם תתייעצי עם רב השכונה.

ראי לשמר שבת-קדש, ואז השבת תשמר עליך, ותדעי שהשבת היא בת זוגן של ישראל (פסיקתא רבתי כג). על-כן מי שזוכה לשמר שבת-קדש, בנקל לו למצא את זוגו.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליחי בחייך.

המאחל ברכה והצלחה מן השמים...

י"ז קעד.

בעזרת השם יתברך, מוצאי חג השבועות ה'תנש"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע איך שאתה מחזק את עצמך עם הנקודות טובות.

ובאמת עליך לדעת, כי אין לנו רק הנקודות הטובות שאנו זוכים לחטף בכל יום, אפלו בתקף הקטנות והירידות והנפילות, כשזוכים לחטף נקודות טובות, זה מאד מאד יקר אצלו יתברך. ועל-כן ראה להחזיק מעמד, ותשתדל בכל מיני אפנים שבעולם להמשיך בכל יום בלמוד ח"י פרקים משניות, שדבר זה הצלת נפשות ממש, ובפרט מי שנכשל בפגם-הברית — הוצאת זרע לבטלה. ויש מלאך שנקרא עזריאל, שהוא מלמד זכות על כל אלו שמוציאים זרע לבטלה.

ראה לשמר מאד לא להכות את ילדיך, כי זה אסור חמור מאד מאד, וזה בא רק מעצבים, שבא מחמת פגם-הברית הוצאת זרע

לְבַטְּלָהּ, שְׁמַקְלֵקְלֵק אֶת הַמַּח לְגַמְרִי, עַל־כֵּן מֵהַיּוֹם וְהַלְאָה רְאֵה לְשׁוֹמֵר מְאֹד לֹא לְהַכּוֹת אֶת יְלָדֶיךָ בְּשׁוֹם פָּנִים וְאָפֶן.

מָה טוֹב וּמָה נָעִים, אִם תַּעֲסֵק בְּאִיזוֹ מְלֹאכָה, כִּי הַבְּטָלָה מְבִיאָה לְיָדֶי שְׁעָמוּם וְלִידֵי זְמָה (כְּתוּבוֹת נט:). וְהִיָּה טוֹב מְאֹד, שְׁתַּעֲשֶׂה אִיזוֹ מְלֹאכָה בְּבֵית, וְטוֹב תּוֹרָה עִם דְּרָךְ אֶרֶץ, שְׁיִגִיעַת שְׁגִיָּהם מִשְׁכַּחַת עֵוֶן.

הַקְדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרָכְךָ. וְרֵאָה לְכַבֵּד מְאֹד מְאֹד אֶת אֲשֶׁתְּךָ, וְתַעֲזֹר לָהּ בְּכָל הָעֲנִיָּנִים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז קעה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יְתַבְרַךְ, מוֹצְאֵי חַג הַשְּׁבוּעוֹת ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְל שְׁמִחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ — אֵין לְשַׁעַר וְאֵין לְתַאֵר כָּלֵל, וּבִפְרִט שְׁאַתָּה זוֹכָה וּמְזַכֶּה אֶת הַרְבִּים בְּהַפְּצַת מַעֲיָנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה.

מָה אִמַּר לְךָ, יְדִידֵי הַיְקָר! רְאוּי לָנוּ לְשִׁמַּח מְאֹד עַל נַעַם חֻלְקָנוּ, עַל אֲשֶׁר בְּנַחַל שָׁם חֻלְקָנוּ וְגוֹרְלָנוּ, וְאָנוּ יוֹדְעִים מִרְבִּי אֶמֶת כְּזֶה, רַבִּי נִפְלָא כְּזֶה, טוֹב לְהוֹדוֹת לְהַקְדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא עַל כָּל הַחֲסָד חֲנָם שְׁעָשָׂה עִמָּנוּ, וְרְאוּי לָנוּ לְשִׁמַּח מְאֹד מְאֹד בְּכָל יוֹם עַל הַחֲסָד חֲנָם הַזֶּה, שְׁאֵין אָנוּ מִתְנַגְּדִים עַל רַבְּנוּ ז"ל.

רְאֵה לְמִסַּר אֶת נַפְשְׁךָ בְּהַפְּצַת מַעֲיָנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה, וְאֵל תִּסְתַּכַּל עַל שׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, כִּי הַזְּכוּת הַזֹּאת שְׁאֲדָם הוֹלֵךְ לְהַפִּיץ אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים — אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה מַפְשׁ, כִּי אֲנַחְנוּ לֹא נִבְרָאנוּ אֶלָּא לְשִׁמַּשׁ אֶת קוֹנָנוּ (קְדוּשֵׁין פכ:), וְזֶה עֲקָר הַתְּכִלִּית בְּזֶה

העולם — לְשִׁמְשׁ אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִיךָ זֹכִים לְשִׁמְשׁ אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא? עַל-יְדֵי שְׂמֵחַדִּירִים בְּעַם יִשְׂרָאֵל אֶת הָאֱמוּנָה פְּשׁוּטָה, לִידַע וּלְהַנְדִיעַ, אֲשֶׁר אֵין בְּלִעְדֵּי תִּבְרָךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, וּבְזֶה שְׂמֵשֶׁרִים אֶת הַשְּׂכִינָה בְּזֶה הָעוֹלָם, עַל-יְדֵי-זֶה עוֹשִׂים דִּירָה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּזֶה הָעוֹלָם, אֲשֶׁר זֶה עֵקֶר תְּכֵלִית כָּל הַבְּרִיאָה — לְהַכְנִיֵס אֶת הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׂמוֹ בְּתוֹךְ הָעוֹלָם. וּבְכַאֲמַת אֵין שׁוֹם מְצִיאוֹת בְּלִעְדֵּי תִּבְרָךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, אִם כֵּן רוֹצִים וְאִם לֹא רוֹצִים וְכוּ' וְכוּ', אִךָ זֶה הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיּוֹן, שְׁיִשׁ חָלָל הַפְּנוּי, וְיִשׁ כַּח בְּאֲדָם לְחֹשֶׁב כְּאֵלוֹ הָעוֹלָם הוּא גָּשֶׁם וְעַב גַּס וְכוּ' וְכוּ', וְהוּא מְנַתֵּק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ וְכוּ' וְכוּ', וְזֶה כָּל הַכְּפִירוֹת וְהָאֶפִיקוֹרְסוֹת וְכוּ' וְכוּ', אִךָ עֵקֶר הַשְּׂלֵמוֹת — לְהַחְדִיר בְּעַם יִשְׂרָאֵל אֶת הָאֱמוּנָה הַפְּשׁוּטָה, לִידַע שֶׁהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, וְהַכֵּל דְּמִיּוֹן גְּדוֹל, מֵה שְׂאֲדָם חוֹשֶׁב שְׁיִשׁ מְצִיאוֹת בְּלִעְדֵּי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְעַל-כֵּן בְּזֶה שְׂמֵפִיצִים אֶת הַקּוֹנְטְרַסִים, יִשׁ לָהֶם חֵלֶק לְהַחְדִיר אֶת הָאֱמוּנָה הַפְּשׁוּטָה הַזֶּה, אֲשֶׁרִי מִי שְׂזוֹכָה לְהַגִּיעַ לָזֶה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

רְאֵה לְהַתְמִיד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה מִדֵּי יוֹם בְּיוֹמוֹ: מְקַרָּא, מְשֻׁנָּה, גְּמַרָּא, מְדַרְשׁ, וְאֵל יַחְסֹר לָךְ יוֹם אֶחָד מִבְּלֵי לְמוֹדִים אֱלֹהִים, כִּי הַלְמוֹדִים הָאֵלֶּה הֵם כְּנִגְדֵי הָאֲרַבְעָה עוֹלְמוֹת: אֲצִילוֹת, בְּרִיאָה, יְצִירָה, עֲשִׂיָּה; וְכֵן לְהַתְמִיד בְּלִמּוּד הַפּוֹסְקִים: רַמְבַּ"ם, טוֹר וְשִׁלְחָן עֲרוּךְ, אֲשֶׁר רַבְּנוּ וְ"ל הִזְהִירָנוּ עַל זֶה מְאֹד מְאֹד.

וְעַל כָּלֵם — רְאֵה לְהַתְבּוֹדָד עֲצֻמָּךְ עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׂמֵדְבָרִים עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, הוּא הַצְּלָחָה נְצִיחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל. אֲשֶׁרִי מִי שְׂמֵתְבוֹדָד עִמּוֹ בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז קעו.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי חַג הַשְּׁבוּעוֹת ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְל שְׁמִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ, אֵיךְ
שְׁאַתָּה מְחַזֵּק אֶת עֲצָמֶיךָ בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ז"ל — אֵינְךָ לְתֹאֵר וְאֵינְךָ לְשַׁעַר
כָּלֵל. וּבְקִאֻמַּת רְאוּי לָנוּ לְשִׁמְחַ מְאֹד מְאֹד עַל נַעַם חֻלְקֵנוּ, עַל אֲשֶׁר
בַּנְחַל שָׁם חֻלְקֵנוּ וְגוֹרְלֵנוּ, וְאָנוּ יוֹדְעִים מְרַבֵּי אֲמַת כְּזָה, רַבֵּי נוֹרָא
וְנִפְלָא כְּזָה, רַבֵּי הַמְּחִיָּה אוֹתָנוּ, רַבֵּי הַמְּאַמֵּץ אוֹתָנוּ, רַבֵּי הַמְּחַדְדִיר
בְּנוּ אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּמָה הֵיִינוּ עוֹשִׂים בְּלִי רַבְּנוּ ז"ל?!
וּבְזָה רְאוּי לָנוּ לְשִׁמְחַ כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ.

רְאֵה לְהִתְמִיד בְּהַפְצַת מַעֲיָנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה, כִּי זֶה תִּקְוִין
הַבְּרִית גְּמוּר מְאֹד, כִּי מִי שֶׁחָטָא בְּפִגְם־הַבְּרִית, קָשָׁה לוֹ לְתַקֵּן, אִם
לֹא שִׁיקְרַב אֲחֵרִים, וּבְזָה שֶׁמְקַרֵּב אֶת אֲחֵרִים, עַל־יְדֵי־זֶה הַקְּדוּשָׁה־
בְּרוּךְ־הוּא גַם־כֵּן מוֹחֵל לוֹ (חַיִּי־מוֹתֵר"ן, סִימָן תַּמז). עַל־כֵּן רְאֵה
לְהִתְמִיד בַּעֲבוּדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֹּאת — לְהַפְיֵץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל, וְאִז
טוֹב לָךְ לְנַצַּח.

רְאֵה לְדוֹן אֶת אֲשֶׁתְּךָ לְכַף זְכוּת, וְתִשְׁתַּדֵּל שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם בֵּינְךָ
לְבֵין אֲשֶׁתְּךָ, וְתַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מְאַמְצִים לְלָכַת לְגוּר בְּיַבְנָאֵל, וְתִרְאוּ
אֵיךְ שֶׁתִּזְכּוּ לְהוֹלִיד שֵׁם בָּנִים וּבָנוֹת חַיִּים וְקַיָּמִים.

רְאֵה לְהִתְמִיד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, כִּי אֵינְךָ לָךְ טוֹב מְלַמּוּד
הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.

הַעֲקָר רְאֵה לְשַׁמֵּר אֶת עֲצָמֶיךָ מִכַּעֵס, כִּי הַכַּעֵס הוֹרֵג וְהוֹרֵס אֶת
הָאָדָם לְגַמְרֵי.

הַכֹּפֵל הַדְּבָר, רְאֵה לְהִתְמִיד בְּהַפְצַת מַעֲיָנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה,
וְתִמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ עַל נִקְדָּה זוֹ — לְהַפְיֵץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל בְּמִסִּירוֹת

נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוּלָה, וְאִז תִּרְאֶה נִסִּים נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא. הָעֵקֶר אֵל תִּפְחַד מֵאֵף אֶחָד, כִּי גְדוּל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאִם
תִּהְיֶה רְגִיל בְּהַפְצַת מַעֲיֵנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה, אִז תִּרְאֶה נִסִּים נִגְלִים
שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא; אֲשֶׁרֵי מִי שְׂמַפְיֵן אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל
בְּכָל יוֹם, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים!

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלֵתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׂתִזְכּוּ לְזֶרַע שֶׁל קִימָא.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז קעז.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי חַג הַשְּׂבוּעוֹת ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... נֵרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּגְדֵל שְׂמִחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמָּךְ, אִיךְ
שְׂאֲתָה זוֹכָה וּמְזוֹכָה אֶת הַרְבִּים בְּהַפְצַת מַעֲיֵנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה —
אִיךְ לְתֵאָר וְאִיךְ לְשַׁעַר כָּלֵל.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיָּקָר! רְאוּי לָנוּ לְרַקֵּד וְלִשְׂמַח בְּכָל יוֹם עַל
נַעַם חֶלְקֵנוּ, עַל אֲשֶׁר בִּנְחַל שָׁם חֶלְקֵנוּ, וְאָנוּ יוֹדְעִים מִרַבְּנוּ ז"ל,
אֲשֶׁר מִחִיָּה וּמִפִּיחַ בָּנוּ רוּחַ חַיִּים חֲדָשָׁה, וּבִפְרִטֵי פְרָטִיּוֹת שְׂאֲנוּ
זוֹכִים גַּם לְהַמְשִׁיךְ אֶת אוֹרוֹ בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוֹ, אֲשֶׁר בְּזֶה רְאוּי לָנוּ
לְשִׂמְחָה מֵאֵד מֵאֵד, כִּי לֹא דֵי שְׂאֲנוּ יוֹדְעִים מִרַבְּנוּ ז"ל, אֲלֵא גַם אָנוּ
עוֹסְקִים לְהַפְיֵן אֶת אוֹרוֹ בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוֹ.

נָא וְנָא רְאֵה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, וְאֵל תִּפְחַד מִשׁוּם בְּרִיָּה
שְׂבַעֲוֹלָם, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׂתִשְׁיֵג אֶת הַכֶּסֶף הַנִּצְרָךְ לָךְ,
וְתִזְכֶּה לְהַכְנִס לְדִירָה הַחֲדָשָׁה, וְיִהְיֶה לָךְ מִכָּל טוֹב, הָעֵקֶר רְאֵה לְדוֹן
אֶת אֲשֶׁתְּךָ לְכַף זְכוּת, וְתִחַזְקָה וְתִשְׂמַחָה בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׂבַעֲוֹלָם,

ומפעם לפעם תסע אל הוריה, כי דרכה של אשה תמיד ללכת אל אמה, וראוי לעזר לה בדבר זה.

העקר שבכל העקרים, ראה לדבק את עצמך בו יתברך, ותדע שהוא יתברך מחיה ומנהיה ומקים את כל הבריאה כלה, ודומם, צומח, חי, מדבר — הם עצם עצמיות חיות אלקותו יתברך, ועל-כן אשרי מי שמכניס את עצמו באמונה פשוטה בו יתברך, ואז טוב לו כל הימים. וראוי לך לחזק את עצמך ולחזק אחרים, ואל תתפעל משום בריה שבעולם, כי סוף כל סוף אחר הרע יבוא הטוב, ואז תראה הטוב הנגלה שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ז קעה.

בעזרת השם יתברך, מוצאי חג השבועות ה'תנשא"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידידי הנקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל שמחתי לשמע הטוב מך, איך שאתה מחזק את עצמך לילך בדרכי רבנו ז"ל — אין לתאר ואין לשער כלל.

ראה להיות תמיד בשמחה, כי השמחה מרחבת את הדעת, וממשיכה לאדם ישוב הדעת, וזוכה להיות דבוק בחי החיים, כי השמחה היא פלי לקבל בו אור רוחני. אשרי מי שהוא שמח תמיד, ואז יצליח דרכו, כמו שגלה לנו רבנו ז"ל בפרוש (ספר-המדות, שמחה, חלק ב', א'): מי שהוא שמח תמיד, הרי הוא מצליח תמיד.

בכל מקום שתבוא, ראה להפיץ שם את הקונטרסים, כי תדע, אשר כל קונטרס וקונטרס הוא הצלחה נצחית כשזוכים להפיצו.

רָאָה לְהַמְשִׁיךְ בְּתַפְלָה, כִּי אֵין לָנוּ רַק תַּפְלָה, אֲשֶׁרִי מִי שְׂזוּכָה
לְהַתְּפִיל תְּמִיד אֵלָיו יְתַבְּרֶךְ, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלֵחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז קעט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתַבְּרֶךְ, מוֹצְאֵי חַג הַשְּׁבוּעוֹת ה'תנש"א.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלֵתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטוֹב
מִכֶּם, אִיךְ שְׂאַתֶּם מְתַחַזְּקִים יַחַד עִם נְשׁוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ. וְרְאוּי לְכֶם
לְשַׂמַּח מְאֹד עַל נֵעַם חֲלֻקְכֶם שְׂזוּכִיתֶם לְגוֹר בִּיבְנָאֵל, אֲשֶׁר בְּאַמַּת
תַּתְּהַפֵּךְ לְעִיר וְאֵם בְּיִשְׂרָאֵל. וְאִךְ שְׂעַדִּין לֹא רוֹאִים אֶת זֶה, עִם כָּל
זֹאת סוּף כָּל סוּף תִּרְאִי נְסִים נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

אוֹדוֹת שְׂאַתְּ שׂוֹאֵלֶת אֶת מִי לְשִׂאֵל שְׂאַלָּה בְּעַנְיֵי נְדָה וְכוּ', טוֹב
לְשִׂאֵל אֶת מַחְתָּנִי, הָרַב ... שֶׁהוּא רַב יָרָא שְׂמִים, וְיִכּוּלִים לְסַמֵּךְ
עָלָיו, וְאִנִּי מְקַנְהָ לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂבִקְרוּב יִהְיֶה לָנוּ פּוֹסֵק
הַלְכוֹת מְשַׁלְּנוּ בִּיבְנָאֵל, וְלֹא נִצְטָרֶךְ לְנִסְעַע לְמַרְחָקִים.

הַעֲקָר רְאִי לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וּתְשַׂמְחִי אֶת נְשׁוֹת
אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלֵחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז קפּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתַבְּרֶךְ, מוֹצְאֵי חַג הַשְּׁבוּעוֹת ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל פְּלִיּוֹת אַנְשֵׁי
שְׁלוֹמֵינוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוּ,

וְיִשְׁמְרֶם וְיַצִּילֶם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה, וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וְיִשְׁלַח בְּרָכָה
וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, אָמֵן.

אחי ורעי היקרים! ראו לחזק את עצמכם להיות תמיד
בשמחה, כי השמחה היא כלי להמשכת השכינה, וכל מי ששמח
יותר, ממשיך אצלו יותר את השכינה, וכשהשכינה אצלו, נשפעות
עליו כל מיני השפעות וברכות, רפואות וישועות, אשרי מי שזוכה
להיות תמיד בשמחה!

נא ונא ראו לחזק את עצמכם בכל מיני אפנים שבעולם, ותראו
לחזק את אחרים, ובזכות שתחזקו את עצמכם, תוכלו לחזק את
אחרים, ובזכות שתחזקו את אחרים, תהיה גם לכם התחזקות.
ועליכם לדעת, כי לחזק יהודים אחרים, אין מצה יותר גדולה מזו,
כי בעוונותינו הרבים, עובר על כל אחד ואחד בזה העולם מה
שעובר — ירידות ונפילות, קטנות וחלישות הדעת, וכשזוכים
לחזקם — זו הצדקה הכי גדולה שיש בעולם. ובפרט עכשו,
שהגיעו אחינו בני ישראל יוצאי ברית המועצות, צריכים לחזקם
ולאמצם, ולדבר עמם דבורי התחזקות, ולחזק אליהם, ולקבל
אותם בסבר פנים יפות, ואשרי מי שזוכה להפיץ את הקונטרסים
ברוסית, ואז טוב לו כל הימים.

נא ונא ראו לדבק את עצמכם בו תברך, ותדעו, אשר הוא
תברך מחיה ומנהיה ומקיים את כל הבריאה כלה, ודומם, צומח,
חי, מדבר, הם עצם עצמיות חיות אלקותו תברך, והוא מחיה
ומנהיה ומקיים את הכל, כי בלעדו תברך אין שום מציאות.
וכשתכניסו בעצמכם ידיעות אלו, אז תצליחו כל ימי חייכם.

נא ונא ראו לדבר עמו תברך, וכל מה שמעיק לכם וכל מה
שעובר עליכם, ראו לדבר רק עמו תברך, כי אין לנו בזה העולם
רק תפלה ובקשה; אשרי מי שמחזק את עצמו בעבודה הקדושה
הזו!

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

י"ז קפא.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְפָּרֵךְ, מוֹצְאֵי חַג הַשְּׁבוּעוֹת ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְמָסֹר אֶת נַפְשֶׁךָ עַל נִקְדַּת הַשְּׂמֻחָה, וְתִדַּע אֲשֶׁר מִדַּת
הַשְּׂמֻחָה הִיא רְפוּאָה לְכֹל, וְכֹל מִי שְׂסוּבֵל מְעַצְבִּים, הַעֲקָר הוּא
מַחֲמַת הַעֲצָבוֹת וְהַדְּפֹאוֹן וְכו' וְכו'. הֵן אֵמַת שְׂכָבָר עָבַר עָלֶיךָ בְּחַיֶּיךָ
מֵה שְׂעָבֵר — יְרִידוֹת וּנְפִילוֹת, קִטְנוֹת וְהַשְּׁלָכוֹת וְכו' וְכו', פֶּאֶשֶׁר
אֶתָּה יוֹדֵעַ בְּעֵצְמֶךָ, אֲשֶׁר זֶה הוֹרֵס אוֹתְךָ לְגַמְרִי, עִם כָּל זֹאת עֲשֵׂה
זֹאת וְהַנְּצֵל, וְתִמָּסֹר נַפְשֶׁךָ עַל נִקְדַּת הַשְּׂמֻחָה, וְתִשְׁמַע בְּכֹל יוֹם כְּלִי
זָמֵר. וְכִשְׁתִּהְיֶה חֶזֶק בְּעֵבוֹדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֹּאת — לְשִׁמְעַת בְּכֹל יוֹם כְּלִי
זָמֵר, אֲזַ תִּרְאֶה אֵיךְ שֶׁהַכֹּל יִשְׁתַּנֵּה לְטוֹבָה.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלַתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתִּהְיֶה לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׂמִים, רְפוּאָת
הַנְּפֶשׁ וּרְפוּאָת הַגּוּף גַּם יַחַד.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׂמִים...

י"ז קפב.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְפָּרֵךְ, מוֹצְאֵי חַג הַשְּׁבוּעוֹת ה'תנש"א.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תִּחְיֶה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמֵחַתִּי לְשִׁמְעַת בְּשׁוּרָה
מִשְׂמַחַת. יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁיִהְיֶה סִימָן טוֹב וּמְזֵל טוֹב.

הַעֲקָר תִּשְׁתַּדְּלוּ לְשִׁמּוֹר שַׁבַּת-קִדְשׁ, וְאֲזַ הַשַּׁבָּת תִּשְׁמֹר עֲלֵיכֶם,

וטוב ונעים להדליק ארבעה גרות לכבוד שבת-קדש, ולהוסיף שני גרות של שמן זית, שזה מביא ברכה והצלחה בבית.

ראו לדון אחד את השני לכף זכות, ותמיד להסתכל על צד האור של החיים, ועל-ידי-זה תצליחו בחייכם.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל עליכם, שתצליחו בחייכם תמיד.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

י"ז קפג.

בעזרת השם ותפלה, מוצאי חג השבועות ה'תנשא"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד אני מצטער בצערך הקשה.

עליך לדעת, ידידי היקר! שהחיים של האדם מלאים נסיונות קשים ומרים, ואין לה אדם שלא יעבר עליו בביתו איזו צרה או איזה משבר וכו' וכו', ועקר ההצלחה בבית היא — כשדנים אחד את השני לכף זכות; כי באמת אתה לא חייב במצבך, וכן אשתך לא חייבת במצבך, אלא מרב שעמום ומרב צרות ודאגות אתם רבים ביניכם, אשר זה גורם לכם מה שגורם, ירידות ונפילות וכו' וכו', וצרות, ומי סובל? רק הילדים, רחמנא לישיבן. ועל-כן עצתי נכונה, שתתחילו התחלה חדשה מעכשו, לדון אחד את השני לכף זכות, אל תתפרע על אשתך, ואז ממילא אשתך לא תתפרע עליך, כי זה תלוי בזה — כפי שהבעל מכבד את אשתו, כן האשה מכבדת את בעלה. ועליכם לדון אחד את השני לכף זכות, ותעשו לעצמכם חשבון, כי שניכם אינכם חייבים כלל, ואז תראו הצלחה וברכה בחייכם; כי כל הצרות והיסורים והמריבות שנגרמות לאדם הן רק כשאין שלום-בבית, ואז אין פרנסה ואין ברכה ואין הצלחה, על-כן

ראו למסר את נפשכם להשלים ביניכם, ושיהיה שלום-בית אִמתי, ואז תראו את הנסים נגלים שיעשה עִמְכֶם הקדוש־ברוך־הוא.

מה טוב ומה נעים, אם תבדקו את המזווזות בביתכם אם הן פְּשֻׁרוֹת, ואם לא חסרה על איזו דלת מזוזה, וכן להשתדל מאד להניח בכל יום תפלין פְּשֻׁרוֹת, כי 'כל המניח תפלין — זוכה לחיים' (מנחות מד). ועל כלם — לשמר שבת־קדש, כי השבת מעשורת, ובזכות השבת זוכים לפרנסה. אתם צריכים להזהר היטב היטב בשמירת שבת, ואז תראו שתבוא ברכה והצלחה במעשה ידיכם.

הכפל הדבר, תעשו כל מיני פעלות שבעולם, שיהיה רק ששון ושמחה בתוך ביתכם, ותדונו אחד את השני לכף זכות.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

י"ז קפד.

בעזרת השם יתברך, מוצאי חג השבועות ה'תנש"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל היקר ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע איך שאתה מחזק את עצמך לילך בדרכי רבנו ו"ל.

ראה לדון את עצמך לכף זכות, ואין זו עצה לרצות יותר מפחד, בודאי הרצון הוא טוב מאד, שאדם ירצה להכליל מה שיותר בו יתברך, וללמד מה שיותר, אבל צריך לדעת, שלא כל מה שרוצים — יכולים, וצריכים לצמצם את ההתלהבות מאד, כמובא (לקוטי־מוהר"ן, חלק א', סימן מט); ובאמת רבנו ו"ל גלה לנו (לקוטי־מוהר"ן, חלק א', סימן עב), שלפעמים גם בענין ההתקרבות להקדוש־ברוך־הוא, יש יצר הרע גדול, והוא הענין של 'פן יהרסו', ועל־כן ראה לצמצם את ההתלהבות שלך, ותחיה את עצמך עם כל נקדה ונקדה טובה שיש בך. ובפרט שאתה זוכה לומר בכל יום ח"י

פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת — אֵינן לְמַעַלְהָ מִזֶּה, כִּי זֶה עוֹלָה עַל הַכֹּל, וְעַל-כֵּן רְאֵה לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמָךְ מְאֹד מְאֹד עִם הָעִנְיָן הַנִּשְׁגָּב וְהַנּוֹרָא הַזֶּה שֶׁל אֲמִירַת ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת בְּכָל יוֹם, וְתַהֲיֶה חֲזָק בְּזֶה כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ.

נָא וְנָא רְאֵה לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ אֲפֹלוּ כַּמָּה דְבוּרִים, כִּי כָּל דְבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ, הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְשַׁעַר וְאִין לְתֹאֵר כָּלֵל.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רְאֵה לְכַתֵּב אֵלַי מִכָּתֵב אֶחָד בְּכָל שָׁבוּעַ, וּמִמֶּשׁ תַּחֲיִינִי.

י"ז קפה.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, מוֹצְאֵי חַג הַשָּׁבוּעוֹת ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם, וּמְאֹד שֶׁמַּחֲתִי שְׂהֵייתֶם בְּיַבְנָאֵל לְחַג הַשָּׁבוּעוֹת, יַעֲזֹר לָכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא סוּף כָּל סוּף לְגוֹר שָׁם.

אוֹדוֹת הַדִּירָה, אֵל תִּצְטַעְרוּ כָּלֵל, עוֹד תַּהֲיֶה לָכֶם וִילָה גְדוּלָה, הָעֶקֶר סְבֻלָּנוֹת וְתַפְּלָה.

בְּמָה שֶׁשְּׂאֲלֹתֶם — מָה הָרְאֵשִׁי תְבוֹת שֶׁל שִׂי"נ? שְׂיַחֲיוּ נִצְחִי (וְהַכּוֹנֵה הִיא לְנִשְׁמָה שֶׁהִיא נְצַחִית, וְכָל מִכְתָּב נְכָתֵב יוֹתֵר לְהַנְשָׁמָה מְלִגוּף).

וְכֵן אוֹדוֹת שְׂאֲלֹתְכֶם וְכוּ', רְאוּ לְכַתֵּב רַק חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוֹשִׁים ז"ל, וְכֵן רַבְּנוּ ז"ל וּמוֹהֲרַנְ"ת ז"ל וְכֵן ר' אַבְרָהָם בֶּר' נַחֲמָן ז"ל וְכוּ'.

אֲקוּנָה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂיַצֵּא לְתַפְאֲרַת כָּל חֲלָקֵי "אֲשֶׁר בְּנַחֵל", יֵשׁ לָנוּ תְּכֵנִית לְהַמְשִׁיךְ עִם "אוֹר יַבְנָאֵל", וְהָעֶקֶר לְכַתֵּב

מאמונה ועבודת השם ותפורה, ודבר זה שיקד לכל העולם כלו, ועל-ידי-זה ירד הלחץ של ההוצאות.

העקר ראוי לחזק עצמכם בכל מיני אפנים שבעולם, ותראה להמשיך להדפיס את הקונטרסים החדשים, אשר זוהי הגאולה, כי רק הדבורים האלו יביאו את משיח צדקנו, כי עם ישראל הם בבחינת עלפון וכו', וצריכים להחיותם, ואין עוד דבורים המחיים ומחזקים כמו אלו הדבורים. אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא להוציא לאור בכל שבוע קונטרס חדש ברוסית, תהלה לאל, פה הדפסתי עכשו עשר אלף קונטרסים ברוסית: "בטחון עצמי", ובשבוע זה אכניס לדפוס עשר אלף קונטרסים ברוסית "הכל לטובה", ועכשו באמצע לתרגם את הקונטרס: "שמר על הבריאות", ואשלח לך בשבוע זה את הקונטרסים ברוסית, שאתה תדפיסם שם, וזו זכות הרבים גדולה מאד. ראה לשלח לי אלף קונטרסים מכל הקונטרסים שהדפסתי, ואני אשלם לך את מחירם.

ראה לכתב איך עבר חג השבועות ביבנאל.

הדורש שלומך...

י"ז קפו.

בעזרת השם ותפורה, יום שלישי לסדר נשא, ח' סיון ה'תנשא.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל שמחתי לשמע הטוב מך, אין שאתה מחזק את עצמך לילך בדרכי רבנו ו"ל — אין לשער ואין לתאר כלל.

מה אמר לך, ידידי היקר! תשואות חן לך על הגר תמיד שעשית לעלוי נשמת אמי מורתי, יעזר לך הקדוש-ברוך-הוא, שהזכות הזו תגן עליך כל ימי חייך.

ראה לשמח מאד, שאתה זוכה ומזכה את הרבים בהפצת מעינות החכמה חוצה, אשר אין למעלה מהזכות הזו; כי באמת לעזר לאחרים — זו המצנה העולה על כל המצוות, ועל-כן אשרי מי שיש לו חלק בעסק הנורא והקדוש הזה.

נא ונא ראה להתבודד עצמך בכל יום עמו יתברך, ותדע אשר כל דבור ודבור שמדברים עמו יתברך — הוא הצלחה נצחית, הצלחה כזו, שאין לתאר ואין לשער כלל, ועל-כן אשרי מי שמתבודד בכל יום אליו יתברך, אשר זה היה רצון רבנו ז"ל.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח דרכך כל ימי חייך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ז קפז.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר נשא, ח' סיון ה'הנשא"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיענו וירדפו אל הבחור ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה להרגיל את עצמך לומר בכל יום "יום תהלים", באפן שתזכה לסיים בכל שבוע את ספר התהלים, והוא מאד מסגל לתשובה, ולפתח את הלב לכל דבר.

עליך לדעת, כי כסף הוא לשון כסופים, האדם צריך לכסף רק אל הקדוש-ברוך-הוא, ולא לדברים בטלים, כל מעינו וכל מחשבתו וכסופיו צריכים להיות איך להתעלות בדבקות הנורא, וזה זוכים כמובן על-ידי למוד התורה הקדושה, שאדם צריך להתמיד בלמוד התורה הקדושה, וכל מה שלומד יותר תורה, הרי זה מדבק עצמו יותר אליו יתברך, ועל-כן צריכים להיות כל הכסופים והרצונות של

הָאָדָם אֱלֹיו יתְבַרֵךְ, וּכְשֶׁאָדָם זֹכֶה לְכֶסֶף אֱלֹיו יתְבַרֵךְ, עַל-יְדֵי-זֶה מִתְגַּשְּׁמִים לוֹ הַכְּסוּפִים גַּם לְכֶסֶף בְּפַעַל מִמֶּשׁ, וְעַל-כֵּן כָּל מִי שֶׁלּוֹמֵד תּוֹרָה בְּדַבְּקוֹת הַבוֹרָא יתְבַרֵךְ שְׁמוֹ, נַעֲשֶׂה בֵּן חוֹרִין, וְאִינוּ נִצְרָךְ אֶל הַבְּרִיּוֹת, אֶלָּא הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בַּעֲצָמוֹ מְפָרְנֵסוֹ. וְעַל-כֵּן רָאָה מֵהַיּוֹם וְהִלָּאָה שִׁיְהִיּוּ הַכְּסוּפִים שְׁלֶךְ רַק אֱלֹיו יתְבַרֵךְ, וְכֵן רָאָה לְהִתְעַלּוֹת בַּתּוֹרָה, וְאִזּוֹ תִרְאֶה שִׁיְהִיּוּ לָךְ גַּם כֶּסֶף, הָעֵקֶר אֶל תַּעֲשֶׂה מִהַטָּפֵל עֵקֶר וּמִהָעֵקֶר טָפֵל, רַק תִּבְקֶשׁ מִמֶּנּוּ יתְבַרֵךְ עַל כָּל פְּרִט וּפְרִט שְׂאֵתָה צְרִיךְ.

אֹדוֹת שְׂאֵתָה רוּצָה סְפוּרִים, פְּשׁוּט אָנִי לְחוּץ בְּזִמָּן, וְאִי אֶפְשֶׁר לְהֶאָרִיךְ בְּדַבְּרִים אֱלֹו, וְעֲלִיךְ לְדַעַת, כִּי כָּל מִי שֶׁעֶסֶק בַּתּוֹרָה וּבַתְּפִלָּה, רָאָה נִסִּים נִגְלִים שֶׁעָשָׂה עִמּוֹ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְעַל-כֵּן גַּם אֵתָה רָאָה לְהִתְמַיֵּד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְאִם אֶפְשֶׁר לוֹמַר בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנּוֹת, וְאִזּוֹ תִצְלִיחַ דְּרַכְךָ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז קפח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יתְבַרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר נִשְׂא, ח' סִינּוֹן ה'תנשא"א.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רְאִי לְבָדִיק אֶת הַמְּזוּזוֹת בְּבֵיתְךָ אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְאִם לֹא חֲסָרָה עַל אִיזוֹ דְּלַת מְזוּזָה.

רְאוּ לְדַקְדָּק מְאֹד בְּטַהֲרַת הַמִּשְׁפָּחָה, אֲשֶׁר זֶה יְסוּד הַיְהוּדוּת.

רְאוּ לְשָׁמֵר מְאֹד עַל כְּשֵׁרוֹת הַמֵּאֲכָלִים, וּבְפָרֵט אֲכִילַת בָּשָׂר, לְקַנּוּת רַק עִם הַכֶּשֶׁר הַכִּי מְעֻלָּה.

וְאִם תִּקְרָא אֶת כָּל זֹאת, יִלְכוּ מִכֶּם כָּל הַפְּחָדִים וְהַחֲרָדוֹת, וְתַהֲיֶה לָךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאָת הַגּוּף.

את צריכה להודות להקדוש-ברוך-הוא על החסד הנם שעשה
עמך, שיצאת, ברוך השם, בשלום מהתאנה, ולא קרה לך אסון, חס
ושלום, ותהלה לאל, יש לך ילדים בריאים, נחמדים ויפים.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני
מבקש ומתפלל בעדך, שתהיה לך רפואה שלמה, רפואת הנפש
ורפואת הגוף, ופרנסה בנקל, ורב נחת מהילדים.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

י"ז קפט.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר נשא, ח' סיון ה'תנשא"א.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך עם החמשים שקל לפדיון.

יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שימתקו מכם כל הדינים, ותרוו רב
נחת מכל הילדים, ותהיי שמחה ועליזה כל ימי חייך.

עליך לדעת, כי כלל גדול הוא, כפשוטים לשבר איזו מדה רעה,
אזי נעשות שתי מדות רעות... כדגמת מקל, כפשוברים מקל, אזי
נעשים שני מקלות... לא-כן קבלנו מרבנו ז"ל ומהבעל-שם-טוב
זיע, אלא האדם צריך להמשיך את עצמו אל המדות טובות,
וממילא מרב אור יתבטל החשך. וכשאדם יגזיל את עצמו במדות
טובות, על-ידי-זה ממילא יפל ויתבטל הרע לגמרי.

בענין ענוה, אין עצה אחרת, רק להמשיך על עצמו ערכות
ידידות זיו שכינת עזו יתברך, ולהכניס בדעתו תמיד אמתת
מציאותו יתברך, לידע אשר אין בלעדו יתברך כלל, והוא יתברך
מחיה ומנהיה ומקיים את כל הבריאה כלה, ודומם, צומח, חי, מדבר,
הם עצם עצמיות חיות אלקותו יתברך, ובכל תנועה ותנועה שם
אלופו של עולם, ודבר גדול דבר קטן — הכל נעשה ממנו יתברך.

וּכְשֶׁנִּתְבָּרְרוּת לְאָדָם יְדִיעוֹת אֱלוֹהִים, אִז מִמִּילָא יִתְבַטֵּל הָרַע, שֶׁהִיא הַגָּאוּת וְהַיִּשּׁוּת וְכוּ', וְתִמְשָׁךְ עָלָיו עֲנוּה — לְהִיּוֹת בְּטֵל וּמִבְטָל אֶל הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוֹכָה לְהַכְנִיס יְדִיעוֹת אֱלֹהִים בְּתוֹךְ לְבוֹ, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הָיָה טוֹב מְאֹד, שֶׁתְּדַלִּיקֵי גֵרוּת לְכַבּוֹד שַׁבַּת-קִדְשׁ כְּמִסְפָּר הַנְּפִשׁוֹת בְּבֵית, וְלִהְיוֹסִיף שְׁנֵי גֵרוּת שֶׁל שְׁמֹן זַיִת, וְזֶה מְבִיא בְּרָכָה וְהַצְלָחָה וְאוֹר וְיִשׁוּעָה וְחֻסְדִּים בְּבֵית, וּבְבֵית שְׁמֹרֶבִים בְּגֵרוּת, יוֹצְאִים בָּנִים תְּלֵמִידֵי חֻכְמַיִם, וְזוֹכִים לְחֻתְנִים תְּלֵמִידֵי חֻכְמַיִם (עֵין שַׁבַּת כג:).

הַמֵּאֲחֵל בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז קצ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֻדְרֵי נִשְׂאָה, ח' סִינּוֹן ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיִחִיו.

לְנִכּוֹן קְבֻלָּתִי אֶת מְכַתְּבְּכֶם, וּמְאֹד מְאֹד שֶׁמְחַתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמְּכֶם.

רְאוּ לְהִרְבּוֹת גֵּרוּת לְכַבּוֹד שַׁבַּת-קִדְשׁ, וּבְעֵת הַדְּלָקַת הַגֵּרוּת לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ עַל יְלָדִים, כִּי הַתְּפִלָּה שֶׁהָאִשָּׁה מְבַקֶּשֶׁת עַל יְלָדִים בְּעֵת הַדְּלָקַת הַגֵּרוּת, מְאֹד מְקַבֵּלַת וּמְרַצָּה בַּשָּׁמַיִם, וְכֵן תִּשְׁתַּדְּלוּ לַעֲשׂוֹת בְּכָל פְּעַם בְּבֵיתְכֶם סְעֻדַת רֵאש־חֲדָשׁ, אֲשֶׁר מוֹהֲרֵנִי ת' ז"ל גָּלָה פְּעַם לְאִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁסְעֻדַת רֵאש־חֲדָשׁ מְסַגֵּלַת לְהַלְדֵת בָּנִים.

גַּם טוֹב שֶׁתִּשְׂאִי אֶצְלָךְ תְּמִיד עֵץ מְקַבְּרֵי רַב אֲמִי וְרַב אֲסִי מִטְּבָרְיָה (הֵינּוּ עַל קְבָרֵיהֶם צוּמַח עֵץ, וְתַחְתֵּכִי חֲתִיכַת עֵץ, חֲתִיכָה אַחַת שֶׁתְּהִיָּה תְּמִיד בְּתֵיק שְׁלֵף, וְחֲתִיכָה תְּהִיָּה תַּחַת הַמְּזוֹרָן), כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת הַרִּיזוֹן, סִימָן ב'): עֵץ שֶׁעַל קְבֹר הַצַּדִּיק מְסַגֵּל לְהוֹלְדָה, וְגַם מְגַנֵּט, וְעַל-כֵּן תּוֹלִיכֵי עֵמֶךָ גַּם-כֵּן חֲתִיכַת מְגַנֵּט בְּתֵיק

שְׁלֶךְ, וְחִתִּיכַת מְגִנֵּט תַּחַת הַמְּזֻרָן. וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁתִּפְקְדֵי בְּזֶרַע שְׁל קַיִמָּא, וְתִבְשְׂרֵי לִי בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

וְכֵן לְרֵשֶׁם תָּמִיד סְפוּרִים שֶׁל הַפְּצָה, אֲשֶׁר "סְפוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת" מְסַגֵּל לְהוֹלִדָּה, וְאֵין לָךְ עוֹד מַעֲשִׂיּוֹת יוֹתֵר יְפוֹת מְסְפוּרֵי הַהַפְּצָה, מֵה שֶׁקוֹרָה לְמַפְיָצִים — זֹז זְכוּת הַרְבִּים וּבְגֵי-אָדָם נִתְעוֹרְרִים מִזֶּה.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי, שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל עֲלֵיכֶם, שֶׁתִּפְקְדוּ בְּזֶרַע שְׁל קַיִמָּא, וְתִבְשְׂרוּ לִי תָּמִיד בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז קצא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר נְשָׂא, ח' סִינּוֹן ה'הַנְּשִׂ"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שֶׁמִּחֲתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ, אֵיךְ שֶׁאַתָּה מְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ לִילֶךְ בְּדַרְכֵי רַבְּנוֹ ז"ל.

רְאֵה לְדַבֵּק אֶת עֲצָמְךָ בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִדַּע אֲשֶׁר כָּל דְּבִקּוֹת וּדְבִקּוֹת שֶׁמְדַבְּקִים עֲצָמוֹ בּוֹ יִתְבָּרַךְ, הִיא הַצְּלָחָה נְצָחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאֵין לְשַׁעַר וְאֵין לְתֵאָר כָּלֵל, וְתִדַּע אֲשֶׁר הָאֲמוּנָה הִיא הַדְּבִקּוֹת, וְהַדְּבִקּוֹת הִיא הָאֲמוּנָה, כָּל מֵה שֶׁאָדָם מְמַשִּׁיךְ אֶת עֲצָמוֹ יוֹתֵר בְּאֲמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּמֵאֲמִין שְׂאֵין בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֹּל לְכֹל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, הֵרִי זֶה מְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בּוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי בְּמִקּוֹם שֶׁאָדָם חוֹשֵׁב, שֶׁם כָּל הָאָדָם. וְכֹכֵל שֶׁאָדָם מֵאֲמִין בּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר אֵין בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֹּל לְכֹל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, עַל-יְדֵי-זֶה הוּא מְדַבֵּק עֲצָמוֹ בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁזוֹכֵה לְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בּוֹ יִתְבָּרַךְ תָּמִיד, שְׂאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

רְאֵה לֹא לְהִיּוֹת עֶקְשָׁן כָּלֵל בְּבֵיתְךָ, בְּבַחֲיִנַת (בְּרֵאשִׁית כֵּא, יב):

"כָּל אֲשֶׁר תֹּאמַר אֵלַיךָ שָׂרָה אֲשֶׁתְּךָ — שָׁמַע בְּקוֹלָהּ", וְסוּף כָּל סוּף תִּרְאֶה בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ. הָעֵקֶר תִּשְׁתַּדֵּל לְכַבֵּד אֶת אֲשֶׁתְּךָ, אֲשֶׁר כָּבֵד דְּבַרְנֵנוּ מִזֶּה הֵרַבָּה. וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּבֹא מְצִיעָא גַט): אוֹקִירוּ לְנִשְׁיְכֵנוּ כִּי הֵיכִי דִתְתַעְתְּרוּ — רְאוּ לְכַבֵּד אֶת נְשׂוֹתֵיכֶם כְּדֵי שֶׁתִּתְעַשְׂרוּ; וְעֵקֶר הָעֲשִׁירוֹת הֵיא בֵּין בְּגַשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְקַיֵּם אֶת זֶה תְּמִיד!

הָעֵקֶר שֶׁלֹּא תִהְיֶה לְךָ חִלְשׁוֹת הַדַּעַת מִשׁוֹם דְּבַר, וְאַף שֵׁישׁ לְךָ בֵּין כֶּף וּבֵין כֶּף יְרִידוֹת וּנְפִילוֹת בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגַשְׁמִיּוֹת וְכוּ', עִם כָּל זֶה הִרְגַּל אֶת עֲצֻמְךָ לַעֲשׂוֹת בְּכָל פַּעַם הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְאַז תִּרְאֶה אֶת הַנְּסִים הַגְּדֹלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. כִּי הָעֵקֶר הוּא הַהֲתַחֲלָה. וְלָכֵן כְּדֹאֵי לַעֲשׂוֹת בְּכָל פַּעַם הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְאַז תִּצְלִיחַ כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ.

נָא וְנָא רְאֵה לְעוֹרֶר אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְהַפְיִץ אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים בְּשִׁפְהַ הַרוֹסִית בֵּין אַחֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַיּוֹצְאִים מִבְּרִית הַמוֹעֲצוֹת, אֲשֶׁר הֵיא מְצוּהָ רַבָּה מְאֹד מְאֹד לְעוֹר לָהֶם.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלְתֵי שְׁאֲנֵי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתִּצְלִיחַ בְּכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה — בֵּין בְּרוּחָנֵי וּבֵין בְּגַשְׁמֵי, וְתִרְוֶה רַב גַּחַת מִיְלֻדֶיךָ, וְתִהְיֶה לְךָ פְּרָגְסָה בְּשִׁפְעָה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז קצב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֻדְרַ גִּישָׁא, ח' סִינּוֹן ה'תּשנ"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וְגִדְלֵ שְׁמִחָתִי לְשִׁמְעַ הַטּוֹב מִמָּךְ, אֵיךְ שְׂאֵתָה מְחֻזַּק אֶת עֲצֻמְךָ לִילְךָ בְּדַרְכֵי רַבְנוּ ז"ל — אֵינְ לְתֹאֵר וְאֵינְ לְשַׁעַר כָּלֵל.

הַעֲקָר רָאָה לְהַמְשִׁיךְ אֶת עֲצָמָךְ תָּמִיד רַק אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְאֵל תִּסְתַּכַּל עַל שׁוּם מוֹנֵעַ וּמְעַכֵּב, כִּי צָרִיךְ שְׂתַדַּע, שֶׁהוּא יִתְבָּרֵךְ מִחֵיה וּמֵהוּיָה וּמִקִּיָּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוּמָם, צוּמָח, חֵי, מְדַבֵּר — הֵם עֲצָם עֲצָמֵי חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּלְבוּשׁ הַזֶּה שֶׁלְמֵרָאָה עֵינֵינוּ, וְכָל מָה שֶׁתִּכְנִים בְּעֲצָמָךְ יִדְעוֹת אֱלוֹ, עַל-יְדֵי-זֶה תִּצְלִיחַ. וְעַל-כֵּן רָאָה לְהַחֲדִיר בְּעֲצָמָךְ תָּמִיד אֱמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְזוֹ הַמְדַרְגָּה הַכִּי גְדוֹלָה שְׁבַע עוֹלָם. וְיִדוּעַ, אֲשֶׁר הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ קָדָם הִסְתַּלְקוֹתוֹ אָמַר בְּזוֹ הַלְשׁוֹן: "אֲחֵר כָּל הַהִשְׁגוֹת וְהַמְדַרְגוֹת שֶׁזִּכְיָתִי בַחַיִּים חַיּוֹתִי, אֲנִי זוֹרֵק אֶת הַכֹּל, וְאֲנִי בַעַר וְלֹא יוֹדַע שׁוּם דְּבָר, רַק מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת כְּלָל, כְּמוֹ יְהוּדֵי פְּשׁוּטִי". עֲמַד וּרְאָה וְהִשְׁתוּמָם, מָה נִקְרָאת אֱמוּנָה, שֶׁאֲחֵר כָּל הַהִשְׁגוֹת צְרִיכִים לְהַשְׁלִיךְ מִמֶּנּוּ הַכֹּל, וְלְבוֹא לְאֱמוּנָה פְּשׁוּטָה כְּמוֹ אֲנָשִׁים פְּשׁוּטִים. וּרְבֵנוּ ו'ל הַפְּלִיג מְאֹד בְּמַעֲלַת הָאֱמוּנָה הַפְּשׁוּטָה, שֶׁהַנְּשִׂים וְקִטְנֵי הַשָּׂכָל זוֹכִים אֵלֶיהָ, בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת כְּלָל, רַק לִידַע, שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא וְאִין בְּלַעֲדָיו נִמְצָא, וְכָל מָה שֶׁצְּרִיכִים בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ. וְלָכֵן רָאָה לְהַמְשִׁיךְ אֶת עֲצָמָךְ גַּם-כֵּן לְהַגִּיעַ אֶל זֶה, וְאֵז תִּרְגִּישׁ חַיִּים עֲרֻבִים וּמִתְקִים בַּחַיִּיךָ.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידִי הַיְקָר! אִף שֶׁהַנְּסִיווֹת מְאֹד קָשִׁים, כִּי הַסְּמִיךְ-מִ"ם אֲוֹרֵב עֲלֵינוּ מְאֹד מְאֹד, וּבַפְּרָט עָלֵי, עִם כָּל זֶה אִין שׁוּם עֲצָה אַחֲרָת, רַק לְבָרַח אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְסוּף כָּל סוּף אַחֵר הִרַע יְבוֹא הַטוֹב. וּמָה גַם, שֶׁהִרַע הוּא כִּסָּא לְהַטוֹב, שֶׁלְבַסּוֹף יִתְבָּרֵר שְׂדִיקָא עַל-יְדֵי הַמְּנִיעוֹת נִבְנָה הַכְּלִי, מִי יוֹדַע אִם הֵינּוּ זוֹכִים פְּעַם לְהַגִּיעַ לְמָה שֶׁהַגִּיעוּ, לְוִלָּא הַצְּרוֹת וְהַיְסוּרִים וְהַמְּרִירוֹת, הַדְּחִקוֹת וְהַבְּזִיווֹת, הַחֲרוּפִין וְהַגְּדוּפִין שֶׁל הַסְּמִיךְ-מִ"ם הַרְּשַׁע, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ. וְעַל-כֵּן צְרִיכִים לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמוֹ עִם כָּל נִקְדָּה וְנִקְדָּה טוֹבָה, וְלְבַסּוֹף הַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה.

רָאָה לְהִיּוֹת שָׂשׂוֹן וְשִׂמְחָה עַל נַעַם חֻלְקָךְ, וְאֵז תִּרְאֶה נְסִים נִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז קצג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר נָשָׂא, ח' סִינּוֹן ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ וַיָּאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אודות הספורים, גם אני ראיתי שם כמה דברים של כפירה וליצנות וכו', ועל-פן בודאי צריכים לבדק היטב בעתים הללו איזה ספר מכניסים לבית, כי אפלו ספר של ספורי צדיקים, גם-כן צריך בדיקה — מי הוא הפותב, ולא בחנם שגם על ספרי ספורי מעשיות צריכים הסכמה, כי בעוונותינו הרבים, יש היום קלים וריקים ופוחזים, המדפיסים כל מיני ספורי מעשיות של צדיקים, ומכניסים בזה כל מיני שקרים ודברי שחץ, רחמנא לישזבן, וצריכים להזהר בדברים אלו מאד מאד.

ראה לחזק את עצמך מאד מאד בשמחה, ואף שאני יודע שמרב צרותיך קשה לך להיות בשמחה, אף בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל, שהוא הרופא האמת, שעקר רפואת האדם היא שמחה (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימנים כג, כד).

מה טוב ומה נעים, אם תזכה לכתב ולרשם את כל הספורים שקורים בהפצה, כי הם הם מעשיות של צדיקים, ויבוא היום, שבני-אדם יחיו את עצמם עם הספורים האלו. ואל יהיה נקל בעיניך הספורים, אתה ראה לכתב אפלו ראשי פרקים והעורך כבר יפגנח את כל הספור, כי כל ספור וספור שמציל בני-אדם מכליון ומהתאבדות — כדאי לרשם, כי אצלו יתברך מאד יקר כשעוזרים לבני-אדם, ובפרט אנשים שבורים ונדכאים. ומספרים מהאיש האלקי הגאון הקדוש מצאנו זי"ע (בעל "דברי חיים"), שהיה רגיל לומר: "איני מתפחד ממלאכים ומשרפים, כי הם לא יכולים לעשות לי שום דבר, אבל אני מתפחד מאנחה של איזו אלמנה או

יתומה, או איש שבויר, אם אני אגוע בהם לרעה, חס ושלום". ועל-פן אשרי ואשרי מי שזוכה לעזר לכל השבורים והנדבאים. ועל קטב זה סובבים פל הקונטרסים החדשים שאנו מדפיסים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ז קצד.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר נשא, ח' סיון ה'תנשא"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידידי הנקר לי מאד ... גרו יאיר.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם להיות שש ושמח אתה ואשתך על גדל הזכות והחסד חנם, שזכה אתכם הקדוש-ברוך-הוא להדפיס את הספרים הקדושים, אשר הזכות הזו עולה על כל הזכיות, כי מי שזוכה ומזכה את הרבים — אין למעלה מזה. ועל-פן ראוי לך לשמח מאד על נעם חלקך, על אשר בנחל שם חלקך וגורלך, ואף שאני יודע, שעכשו עובר עליך מה שעובר — קטנות וחלישות הדעת, ירידות ונפילות וספקות וכו' וכו', עם כל זאת יבוא היום, שכבר תצחק מהכל. ורואים בגשמיות — בגי-אדם משקיעים כל-כף הרבה עבודה, עמל וגיעה, ומזיעים בעבודת פרוך בעסקי העולם הזה, ומשקיעים השקעות רציניות, מליוני דולרים, ולבסוף הכל נאבד, רחמנא לישזבן, לא-כן דבר רוחני, כל גיעה וגיעה וכל זיע וזיע, שאדם מתיגע ומזיע בשביל הדבר שבקדשה, אפלו שלא יצליח, הגיעה והזעה בעצמה טוב מאד מאד לנשמת האדם, והוא תקון גדול לכל עוונותיו, ומכל שכן וכל שכן שאנו יודעים ומאמינים, שבנדאי כל גיעה ורצון וכסופים שעושים בשביל הקדוש-ברוך-הוא, אינו הולך לאבוד. וכמוכא בזהר הקדוש הלשון הזו (תרומה קנ): "לית רעותא דאתאביד", שום רצון טוב אינו נאבד, ומכל שכן מעשה טוב, זה בנדאי אינו נאבד, ומכל שכן וכל שכן אני יודעים, שמאות ואלפים ורכבות נשמות

ישראל מתעוררים ומתחזקים ומקבלים את כל חיותם, על-ידי הקונטרסים האלו, וזו כל חיותם ממש, וזה להם כמו אויר לנשימה, חמצן ממש, שמציל אותם מפל צרותיהם ובעיותיהם.

ועל-פני ראוי לה לשמח מאד מאד על נעם חלקך, וראוי לה אתה ואשתך לרקד בכל יום על הזכות הגדולה שנפלה לכם, ואסור לכם לפל בדעתכם פרגע, סוף כל סוף תראו ישועות נוראות ונפלאות שיעשה עמכם הקדוש-ברוך-הוא, אשר אין לתאר ואין לשער כלל.

זכר והתבונן מה שפבר עבר על הודך, כמה עגמת נפש וחלישות הדעת, צרות ויסורים, מחלקת ובלבולים, קנאות ושנאות עברו עליך בענין הבניה ב... כמה הפסדים נגרמו לו וכו' וכו', וזכר והתבונן היטב מה עבר על אביך, כמה השקעות השקיע במפעל שלו, וכמה הפסדים וכמה עליות וירידות כבר היו לו בעסקיו, וכמה הפסדים ועגמת נפש ושפיכות דמים סבל וכו' וכו', וכל זה בדברים של מה בכך, כי היום אנחנו פאן, ולמחר נהיה בקבר, אבל עבודתך היא עבודת הקדש, עבודה המגלה את אמתת מציאותו יתברך, אשר בודאי ראוי לה לשמח מאד מאד על כל רגע ורגע שאתה ואשתך עוסקים בזה, וסוף כל סוף תראה מה יהיה מפל הספרים האלו.

אקנה שקבלת את מכתבי ששלחתי להך אתמול וחזקתי אותך, שלבל תדאג כלל, ואני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שעוד תהיה לה וילה ביבנאל, רק סבלנות ותפלה.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

תשלח את המכתב הרצוף פה לאנשי שלומנו באשדוד.

י"ז קצה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר נָשָׂא, ח' סִינּוֹן ה'תנשא"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה נִגְיָעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לֵלוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", תְּלַמִּידֵי "הַיְכָל־הַקֹּדֶשׁ" הַגָּרִים בְּאֶשְׁדּוֹד, הַנְּיָ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תְּמִיד, וַיִּזְכּוּ לַעֲלוֹת בְּמַעֲלוֹת רַמּוֹת בְּרוּחַנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, וַיָּרוּ רַב נַחַת מִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיהֶם, אַמֵּן.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! רְאוּ לְחִזָּק אֶת עֲצָמְכֶם מְאֹד מְאֹד לֹא לִפְלִי בְּדַעַתְכֶם מִשׁוֹם דְּבַר שְׁבַעוֹלָם, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ. וְתִדְעוּ, כִּי הוּא יִתְבָּרַךְ אֲב הַרְחֵמֶן הַמְּרַחֵם עַל בְּרִיּוֹתָיו, וְכֹל מִי שְׂזוֹכָה לְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בּוֹ יִתְבָּרַךְ, כְּמוֹ־כֵן נִמְשָׁכַת עֲלָיו יוֹתֵר הַהִשְׁגָּחָה כַּמִּים הַפְּנִים אֶל הַפְּנִים (מִשְׁלֵי כו, יט), הִנְנוּ כְּפִי הַפְּנִים שְׂאָדָם מִרְאָה לְזוֹלָתוֹ, כְּמוֹ־כֵן יִרְאֶה חֲזָרָה, וְכִמוֹ שֶׁהוּא בְּרָאִי, אֵינָה פְּרָצוּף שִׁיעֵשָׂה — כְּמוֹ־כֵן יִרְאֶה, כְּמוֹ־כֵן בְּאִין עֲרָךְ כָּל־ל וּבְאִין דְּגִמָּא כָּל־ל, כְּפִי הַפְּנִים וְהַהִסְתַּכְלוֹת שְׂאָדָם מִסְתַּכֵּל, כְּכִיכּוֹל, אֱלֹיו יִתְבָּרַךְ, כֵּן נִמְשָׁךְ עֲלָיו חֲזָרָה, וְעַל־כֵּן כָּל אֱלוֹ שְׂזוֹכִים לְבַטֵּל אֶת עֲצָמָם לְגַמְרֵי בְּאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְזוֹכִים לְהַכְּלִיל לְגַמְרֵי בְּאִין סוּף יִתְבָּרַךְ, וְאִין לְפָנֵי מִרְאָה עֵינֵיהֶם רַק אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, כְּמוֹ־כֵן הֵם זוֹכִים לְהִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמָם עֲרֻבוֹת יְדִידוֹת זֵיו חֵיוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, שֶׁהוּא יִתְבָּרַךְ מַחֲיָה אוֹתָם, וּמְמַשִּׁיךְ עֲלֵיהֶם נְעִימוֹת יְדִידוֹת זֵיו אוֹרוֹ יִתְבָּרַךְ. וְעַל־כֵּן רְאוּ לְבַטֵּל אֶת עֲצָמְכֶם רַק אֱלֹיו יִתְבָּרַךְ, וְתִדְעוּ אֲשֶׁר הוּא יִתְבָּרַךְ מַחֲיָה וּמְהִיָּה אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְאִין לְכֶם לִירָא וּלְהַתְּפַחַד מִשׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעוֹלָם, רַק תִּמְשִׁיכוּ אֶת עֲצָמְכֶם אֱלֹיו יִתְבָּרַךְ, וְאִז תִּרְאוּ גִסִּים נִגְלִים שִׁיעֵשָׂה עִמְכֶם הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא; כִּי בְּאֲמַת הוּא יִתְבָּרַךְ אֲב הַרְחֵמֶן, וְרוּצָה לַעֲזוֹר לְכָל בֵּר יִשְׂרָאֵל, וְעַל־כֵּן זֹאת עָשׂוּ וַחֲיֵו, שִׁתְּמַשִּׁיכוּ אֶת עֲצָמְכֶם רַק אֱלֹיו יִתְבָּרַךְ, וְזֶה יְכַנִּים לְכֶם אַמֵּץ לֹא לְפַחַד מֵאָף אֲחָד, וְתִצְלִיחוּ בֵּין בְּגִשְׁמֵי וּבֵין בְּרוּחַנֵי, כִּי הָעֵקֶר תְּלוּי בְּנִקְדָּה זו, אִיךְ שֶׁהָאָדָם זוֹכָה לְבַטֵּל אֶת עֲצָמוֹ אֱלֹיו יִתְבָּרַךְ, וְאִז מְאִיר בּוֹ גַם־כֵּן אוֹרוֹ יִתְבָּרַךְ.

אשרנו מה טוב חֶלְקֵנוּ, ומה נְעִים גּוֹרְלֵנוּ, ומה יָפָה יְרוּשָׁתֵנוּ, שאָנוּ זֹכִים לִידַע מֵרַבִּי אֲמֶת כְּזֶה, רַבִּי נוֹרָא וְנִפְלָא כְּזֶה, רַבִּי הַמְחִיָּה וּמְחִזֵּק אוֹתֵנוּ, טוֹב לְהוֹדוֹת לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל הַחֶסֶד חָנָם שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ. וְרַאוי לָנוּ לְמַסֵּר אֶת נַפְשֵׁנוּ לְגִלוֹת וּלְפָרְסָם אֶת הַלְמוּד הַזֶּה לְכָל עַם יִשְׂרָאֵל. וְעַל-כֵּן רָאוּ לְמַסֵּר אֶת נַפְשָׁכֶם לְהַפִּיץ אֶת הַקּוּנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים, וְאֵל תַּתְּפַעֲלוּ מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, כִּי בְּזֶה תְלוּיָהּ הַגְּאֻלָּה — לְגִלוֹת וּלְפָרְסָם לְעַמּוֹ אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ. ומה טוב ומה נְעִים, אִם תִּזְכּוּ לְהַפִּיץ אֶת הַקּוּנְטְרָסִים בְּשִׁפְהַ הַרוּסִית לְאַחִינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַיוֹצְאִים מִבְּרִית הַמוֹעֲצוֹת, אֲשֶׁר הִיא מְצֹנָה רַבָּה מְאֹד מְאֹד לְעֹזֵר לָהֶם, וּלְדַבֵּר עַל לִבָּם, כִּי הֵם שְׁבוּרִים וּמְאֻכְזָבִים, כִּי חוֹשְׁבִים מִי יוֹדַע מַה מַּחְכָּה לָהֶם פֶּה בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׁזוֹכָה לְעֹזֵר לָהֶם.

נָא וְנָא רָאוּ לְהִתְאַסֵּף יַחַד עַל-כָּל-פָּנִים פַּעַם בְּשָׁבוּעַ, וּלְדַבֵּר מִדְּבָרֵי רַבָּנוּ ז"ל, וְאֵז טוֹב לָכֶם פֶּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז קצו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חַמִּישִׁי לְסֵדֶר נִשְׂא, י' סִינּוֹן ה'תַּשְׁס"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... נִרוּ יְאִיר.

הַעֲקָר רָאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ, כִּי אֵין אַתָּה יָכֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת מַעֲלַת זְכוּתְךָ בְּזְכוּת הַרְבִּים, שְׁאַתָּה לּוֹמֵד עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ — הֵן עִם הַגְּבָרִים וְהֵן עִם הַנְּשִׁים, וְזוּ מִמֶּשׁ מְצֹנָה רַבָּה מְאֹד, וְכָל הַמְלַמֵּד אֶת בֶּן חֲבֵרוֹ תוֹרָה — מַעֲלָה עָלָיו כְּאֵלוֹ עֲשָׂאוּ (סְנֵהֲדִין צ"ט), וּבְכַרְט שְׁתַּהֲלֶה לְאֵל, כָּל מִשְׁפָּחוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ מְאֹד מְעַרְכִּים אֶת הַשְּׁעוּרִים שְׁלָךְ, שְׁאַתָּה לּוֹמֵד בְּעֵנִינִי טְהַרַת הַמִּשְׁפָּחָה וּבְהִלְכוֹת שְׁבַת וְכו' וְכו', וְכֵן עִם הַיְלָדִים צְרִיכִים לְלַמֵּד הַרְבֵּה בְּעֵנֵן הַרְבֵּה אֶרֶץ, אִיךָ לְהַתְנַהֵג, כְּדֵי שְׁלֹא יִתְפָּרְעוּ וְכו'.

רְאֵה לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי מַאֲמָצִים לְחֹזֵר הַרְבֵּה בַּהֲלָכוֹת וְכוּ', כְּדֵי שְׁתּוּכַל לְהוֹצִיא הֶתֶר הוֹרְאָה, כִּי, תִּהְיֶה לְאֵל, אַתָּה מְכַשֵּׁר לְזֶה, וְאֲנֹשִׁי שְׁלוֹמְנוּ צְרִיכִים לְהֶתֶר הוֹרְאָה, וְאֲנִי מְקַוֶּה שְׁגַם ר' ... יַעֲשֶׂה זֹאת, וְיָבוֹא לְגוֹר בְּיַבְנָאֵל, וְעוֹד אַבְרָךְ תְּלַמִּיד-חֶכֶם, כִּכָּה שְׂיֵשׁ לָנוּ בֵּית-דֵין מְשֻׁלָּנוּ, וְזוֹ תִּהְיֶה טוֹבָה לְכָלֵנוּ.

רְאֵה לְחֻזֵק בְּכָלֵלִיּוֹת אֶת אֲנֹשִׁי שְׁלוֹמְנוּ, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים, כִּי בְּזֶה שְׁאַתָּה מְחַזֵּק אֶת אַחֲרִים, יִהְיֶה גַם לָךְ חֲזוּק, כִּי זוֹ דְרָכָם שֶׁל בְּנֵי-אָדָם, כְּשֶׁמְחַזְּקִים אֶת אַחֲרִים גַּם לָהֶם יֵשׁ חֲזוּק, וְכָךְ צְרִיף לְהִיּוֹת, צְרִיכִים לְחֻזֵק אֶת אַחֲרִים בְּאִפְּן וּבְצוּרָה כְּזוֹ, שְׁתִּשָּׂאֵר גַּם לוֹ הַתְּחַזְּקוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז קצז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר נָשָׂא, י' סִינן ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלֵלִיּוֹת אֲנֹשִׁי שְׁלוֹמְנוּ "חֲסִידֵי בְּרֶסֶל"ב, תְּלַמִּידֵי "הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ", הַגָּרִים בְּ"יַבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶל"ב, הַיּוֹנִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד, וְיִשְׁמְרֵם וְיַצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה, וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֵיהֶם.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! רְאוּ לְחֻזֵק אֶת עֲצַמְכֶם בְּכָל מִינֵי אַפְּנִים שְׁבַעֲוֹלָם, וְלְהַחֲזִיק אֶת עֲצַמְכֶם בְּיַחַד, כִּי בְּשַׁעַה שְׁמַחֲזִיקִים אֶת עֲצַמְּם בְּיַחַד, מְצַלִּיחִים בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת, כִּי קִנְיָה אַחַד יְכוּלִים לְשַׁבֵּר, וְהַרְבֵּה קָנִים אֵי אֶפְשָׁר לְשַׁבֵּר (תַּנְחוּמָא נִצְבִּים א'). וְעַל-כֵּן אִם תְּחַזְּקוּ אֶת עֲצַמְכֶם בְּיַחַד, שׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם לֹא תוּכַל לָכֶם.

מָה אָמַר לָכֶם! יֵשׁ לִי צַעַר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, לֹא מְסַפִּיק שְׂיֵשׁ לָנוּ צְרוֹת וְיִסוּרִים מִבְּחוּץ מִהַסְּמ"ך-מ"ם, שְׁמִסִּית וּמְדִיחַ נְגַדְנוּ בְּכָל

עת מצוא וכו', עוד זאת באה עלינו צרה, שגם מבפנים קמו אנשים מטרפים ממשי, לדעתי, אשר כל אנשי שלומנו סובלים מהם, ואין עליהם שום למוד זכות, רק שהם חסרי דעת, בעוונותינו הרבים, כי אני נסיתי כבר כמה פעמים לעשות שלום, ולא הועיל שום דבר, ועל-כן ראו לפנות אל ... אחת ולתמיד, כי לא יכולים לחיות תחת הטורדות בקביעות, וילדים יפחדו לצאת על הרחוב וכו', וכן הקלות שמקללים וכו', הכל הבל ורעות-רוח, כי קללת חנם לא תבוא וכו', ובאמת יש לי צער גדול מפל זה, כי אני רואה, שהסמ"ד-מ"ם עובד עלינו מבחוץ ומבפנים רק לשבר אותנו. ועל-כן ראו להחזיק מעמד, ולא להתפעל משום בריה שבעולם, כי סוף כל סוף אחר הרע יבוא הטוב, ותצליחו בין בגשמיות ובין ברוחניות.

נא ונא ראו לעסק בתורה ובתפלה בכל יום, כי לא ישאר מאתנו רק התורה והתפלה שאנו מתפללים ולומדים בכל יום, וכמאמר התנא הקדוש, שאין מליין לו לאדם לא כסף ולא זהב ולא אבנים טובות ומרגליות, אלא תורה ומצוות ומעשים טובים בלבד' (אבות ו, י), ועל-כן ראו להתמיד בלמוד התורה הקדושה, ואז טוב לכם בזה ובבא לנצח.

תשתדלו להראות את המכתב הזה גם לנשותיכם, ותראו שיהיה שלום-בית בביתכם תמיד, כי על דבר זה הזהירנו רבנו ז"ל יותר מהכל. וחקמינו הקדושים אמרו (בבא מציעא נט): אוקירו לנשייכו, כי היכי דתתעתרו [תכבדו ותיקרו את נשותיכם כדי שתתעשרו], כי עקר העשירות בגשמיות באה לאדם רק בזכות אשתו, כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן, חלק א', סימן ט).

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

י"ז קצח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר נְשֵׂא, י' סִינּוֹן ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... נֵרוֹ יֵאִיר.

רְאֵה לְדַוְחַ לִי מָה אֹדוֹת הַמְקֻנָּה, וּמְאֹד מְאֹד רְצִיתִי, שְׁתִּקְפֹּץ לְעִנְיָן בְּאִפְסָן רְצִינִי, וְתִתְחִיל לְעֵבֵד, כִּי אֵי אֶפְשֶׁר בְּשׁוֹם פְּנִים וְאִפְסָן בְּלִי מְקֻנָּה. וְאֵנִי אֶשְׁתַּדֵּל בְּכָל מִינֵי אֶפְנִים שְׁבַעוּלָם לְדַאֵג לְכֶסֶף.

רְאֵה לְחִזֵּק אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּכָל מִינֵי אֶפְנִים שְׁבַעוּלָם, וְאֵנִי צְוִיתִי אוֹתָם שְׂיִפְנוּ בְּעִנְיָן מְשֻׁפַּחַת ... כִּי אֵי אֶפְשֶׁר לְחִיּוֹת תַּחַת שְׁלִטוֹן קוֹמוֹנִיסְטִי וְדִיקְטָטוֹרִי, כִּי הֵם סֵתָם רִיקִים וּפּוֹחֲזִים וְכוּ'.

רְאֵה לְחִטֹּף בְּכָל יוֹם טוֹב אֲמַתִּי וְנִצְחִי לְנִשְׁמָתָךְ, וְתִקְבַּע עֵתִים לְתוֹרָה. וּמָה טוֹב וּמָה נְעִים, שְׁתַּהֲיֶה בְּכוֹלֵל בְּקָר לְחִזֵּק אֶת הַלְמוּד קֹדֶם הַתְּפִלָּה, שְׁעָה אַחַת בְּכוֹלֵל "שׁוֹמְרִים לְבַקָּר", וְכֵן רְאֵה לְהַתְּבוֹדֵד עֲצֻמָּךְ בְּלִילָה, אֶפְלוּ עֲשָׂרִים דְּקוֹת, זֶה מְאֹד מְאֹד יָקָר אֲצִלוּ יִתְבָּרֵךְ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז קצט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר נְשֵׂא, י' סִינּוֹן ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... וְ... שְׂיִחִיו.

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְהַמְשִׁיךְ בְּאֲמִירַת תְּהִלִּים כְּמִנְהַגְךָ, לְסִיִּם בְּכָל יוֹם סִפֵּר תְּהִלִּים, וְתִבְקֶשׁ וְתִתְפַּלֵּל גַּם עָלַי, שְׂגַם אֲנִי צָרִיךְ יְשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, וְכֵן תְּעוֹרֵר אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׂיִתְפַּלְלוּ

בעבורי, ואם יִהְיֶה לי טוב בין בְּגִשְׁמִי ובין בְּרוּחֹנִי, אִזּוּ יִהְיֶה לְכֶם טוב כַּפֵּל כַּפֵּלִים.

הַמֵּאחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז ר.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר נִשְׂא, י"א סיון ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַמְּקוֹם יִנַּחַם אוֹתְךָ בְּתוֹךְ שְׂאֵר אַבְּלֵי צִיּוֹן וִירוּשָׁלַיִם וְכוּ', וְלֹא תִדַּע כְּכֹר מִשׁוּם צַעַר.

רְאֵה לְהוֹצִיא מִמֶּךָ אֶת הַשְּׁטוֹת הַזֹּז, שֶׁנִּדְבָּקָה בְּךָ כְּאֵלוֹ אֶתָּה אֲשֶׁם בְּדָבָר, מִי יוֹדֵעַ דְּרָכֵי הַמְּקוֹם בְּרוּךְ הוּא, בְּוִדְאֵי צְדִיק וְיִשְׂרָאֵל הוּא (דְּבָרִים לב, ב), וְאֵי אֲפֹשֶׁר לְהִבִּין דְּרָכֵי הַמְּקוֹם בְּרוּךְ הוּא, "וְצְדִיק הַיּוֹנֵה בְּכֹל דְּרָכָיו" (תְּהִלִּים קמה, יז), אַבְּל אִם יֵשׁ אֲשַׁמָּה בְּדָבָר, זֹז אֲשַׁמַּת ... וְלֹא אַחֵר, וְשֵׁלָא יִבְלָבֵל אוֹתְךָ ... כְּאֵלוֹ זֶה בָּא בְּעִטְיָךְ, כְּאֲשֶׁר מִדְּמָה לְעִצְמוֹ, וּכְמוֹ שֶׁכָּתַב לִי, הַכֹּל הֶבֶל וְרַעוּת־רוּחַ. הָרַב הַקְּדוֹשׁ מִצְאֵנִי זִי"ע (בַּעַל מַחְבֵּר סֵפֶר "דְּבָרֵי חַיִּים"), הַתְּבַטָּא פְּעַם: אֵינִי מִתְיָרָא לֹא מִמְּלֶאךְ וְלֹא מִשְׂרָף, רַק מֵאַנְחַת עֲנִי, כִּי אֲנִקַּת עֲנִי נִשְׁמַעַת לְמַעְלָה.

עֲדִין מְצַלְצְלִים בְּאַזְנֵי הַבְּזִיווּנוֹת, הַחֲרוּפִין וְהַגְּדוּפִין שֶׁל ... שֶׁצֶעַק וְהִכְרִיז בְּרַבִּים בְּחֲתָנָה שֶׁל ... וְכוּ', עַל לֹא דְבָר, מָה עֲשִׂיתִי לוֹ, כְּכֹר אִזּוּ בְּמְקוֹם נִסְפָּם בְּדַעְתִּי, כִּי הָאָדָם הַזֶּה הוּא גִבְרָא קְטִילָא, וְכֵן נִאָרַע, שֶׁקִּבֵּל הַתְּקַפַּת לֵב קָשָׁה, וְעִכְשָׁו אֲבַד אֶת אֲשֶׁתּוֹ וְכוּ'. וְעַל־כֵּן רְאֵה לְהוֹצִיא מִהֲרָאשׁ שְׁלָךְ אֶת הַשְּׁטִיּוֹת וְהַדְּמִיוֹנוֹת, שֶׁזֶּה בָּא בְּשִׁבְלֶךְ, אֲנִי יְכוֹל לֹמַר לְךָ בְּפֶה מְלֵא, שֶׁאַתָּה כָּלֵל לֹא חֵיב בְּדָבָר, וְאֵין לְךָ מָה לְהַתְּבַלְבֵּל. בְּוִדְאֵי עֲלִיךָ לְקַיֵּם דִּינֵי אַבְלוֹת, וְלוֹמַר

קדיש וכו', פי זה מחיבים על-פי צווי הקדוש-ברוך-הוא, אָבֵל לא לחיות עם מצפון.

אף לטובת אמה תקבל על עצמך לשלם כל החובות שלך, כי זו מחלה אצל אלפים ורכבות בני-אדם, שלווים כסף, ומבזבזים את זה, ואין להם לשלם. ועל דברים כאלו אין שום מחילה, כי אם אין כסף לא קונים רכב או שאר דברים וכו'. ועל-כן לטובת אמה, עליה השלום, ראה לשלם את כל חובותיה, אפלו לאט לאט, כי סתם לקחת מבני-אדם כספים ולא לשלם — זו עברה גדולה עד מאד, ואין על זה מחילה וסליחה וכפרה כלל, ונקראים גנב. ובתורה כתיב: "לא תגנב".

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שיהיה לך כפר שכל, ולא תבזבז את הזמן היקר שלך על שטיות, ותתחיל לצית אותי. והדבר הראשון — שתלמד השפה הרוסית, כמו שדברתי ובקשתי אותך, ובאפן הזה תהיה ממוזפי הרבים, אשר זכות הרבים גדולה וחסובה מאד אצלו יתברך.

והקדוש-ברוך-הוא יעזר לך לשלם את כל חובותיה.

תחזיק אצלך תמיד את המכתב הזה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ז רא.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר בהעלותך, י"ג סיון ה'תנשא"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אֵל ... ו... שיחיו.

ראו לחזק את עצמכם בכל מיני אפנים שבעולם, להמשיך בהדפסת כל חלקי "אשר בנחל", ואל תהיה לכם שום חלישות

הדעת כָּלֵל, כי אין אתם יכולים לתאר ולשער את גדל העסק הקדוש והנורא הזה, שידפס במהדורה גדולה ובמהדורה קטנה, ומאות ואלפים ורבבות מאחינו בני ישראל יחיו ויחזקו ויאמצו את עצמם בספרים אלו, כי עליכם לדעת, אשר כל חלקי "אשר בנחל", נכתבו בהשגחה פרטי פרטית ובסיעתא דשמיא גדולה מאד, על-ידי גדל הפסופים והרצונות של הפחורים והאברכים, אשר אליהם נכתבו המכתבים האלו, ונכתבו בצורה כזו, אשר שיכים לכל בר ישראל. ועל-כן עליכם לשמח מאד מאד על נעם חלקכם, על אשר בנחל שם גורלכם. וראוי לכם לרקד מרב שמחה, ואל תבלבלו את עצמכם משום דבר שבעולם, יהיה מה שיהיה ויהיה איך שיהיה, כי גדול אדוננו ורב להושיע, ועוד תראו נסים נגלים שיעשה עמכם הקדוש-ברוך-הוא.

נא ונא תוציאו מראשכם כל מיני חלישות הדעת, שהבעל-דבר רוצה להחליש את דעתכם, ולשבר אתכם עם כל מיני תקלות שרק קורות בעת ההדפסה וכו', זה בעצמו סימן שהוא דבר גדול מאד, כי כך מקבל אצל אנשי שלומנו עוד ממוהרנ"ת ז"ל, שכל דבר ודבר השיך לדבר רבנו ז"ל, אם לא היו על זה מניעות, היו יודעים שזה לא מהקדשה וכו'. ועל-כן אין לכם מה להשבר כָּלֵל, כי גדול אדוננו ורב להושיע, וסוף כל סוף תראו בעיניכם את הישועות שיעשה עמכם הקדוש-ברוך-הוא.

אודות ההגהה וכו', אם הוא מתרשל, תתנו את זה לאחר וכו'. אקנה ש... גרו יאיר, עושה את מפתח הענינים, וראוי לנקד גם את זה, כדי שיהיה דבר יפה.

פה תקבלו רצוף פתח דבר, ואם צריך לשנות משהו או להוסיף — ראו לעשות כן, כי זה כתב האברך ...

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

י"ז רב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר נְשֵׂא, י"ד סִינן ה'תנשא"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל רַבִּי ... וְרַבִּי ...
שְׂיַחֲיוּ נֹצֵחַ, יִשְׁמְרֵם וְיִצְיִלֵם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִכָּל צָרָה וְצוּקָה,
וּמִכָּל נֹגַע וּמַחֲלָה, וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהִצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, וְיִשְׂאוּ
חֵן בְּעֵינָי כָּל רוֹאֵיהֶם.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי עִכְשָׁו אֶת מַכְתְּבְּכֶם. וּמָה אִמַּר לָכֶם! לְבִי נִשְׁבַּר
בְּקִרְבִּי לְגַמְרֵי מִכָּל מָה שֶׁעוֹבֵר עָלֵיכֶם, כִּי מָה שֶׁאַתֶּם יוֹדְעִים —
אֲנִי יוֹדֵעַ יוֹתֵר וְכוּ' וְכוּ', וְאֲנִי שְׂבוּר כְּחָרֵס הַנִּשְׁבָּר, כְּאֲשֶׁר
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֶצְמוֹ יוֹדֵעַ, אִיךָ שֶׁהַסֵּמ"ך-מ"ם עוֹבֵד עָלֵינוּ
מְאֹד מְאֹד, וְרוֹצֵה לְעַקֵּר אוֹתָנוּ מִשָּׁם (הֵיחָה לֹא תִהְיֶה), וְהוּא מְנַסֶּה
עִם כָּל מִינֵי נִסְיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים. וּבּוֹדָאי הַנְּסִיוֹן שֶׁל שְׁנֵיכֶם הוּא
נְסִיוֹן רְצִינִי, שֶׁלְשֵׁנֵיכֶם אֵין דִּיכָּה הֵיכֵן לְהַכְנִס וְכוּ'.

וּבְאַמַּת עָלֵיכֶם לְדַעַת, כִּי הוּא יִתְבָּרֵךְ מִחַיָּה וּמִהֵיחָה וּמִקְיָם אֶת
כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוּמָם, צוּמָח, חַי, מְדַבֵּר, הֵם עֹצֵם עֲצָמִיּוֹת חַיּוֹת
אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲנִי רֵאשׁוֹן וְאֲנִי אַחֲרוֹן, וּמִבְּלַעֲדֵי אֵין אֱלֻקִּים (יִשְׁעִיָּה
מד), שֶׁכָּל זֶה הוּא סוּד הַהִשְׁגָּחָה פְּרֻטֵי פְּרֻטֵי, אֹרֶךְ יִשְׂרָאֵל וְאֹרֶךְ חוּזְרֵי,
אֲתָה הוּא קֹדֶם שְׁנִבְרָא הָעוֹלָם, וְאַתָּה הוּא מְשֻׁנְבָרָא הָעוֹלָם, אֲשֶׁר
הַכָּל אַחֲדֵי, כִּי הוּא יִתְבָּרֵךְ צוֹפֵה וּמַבִּיט מְרִישׁ כָּל דְּרָגִין עַד סוּף כָּל
דְּרָגִין, שְׂזוֹ הַשְׁגָּחַת אֹרֶךְ יִשְׂרָאֵל מְעִילָא לְתַתָּא. וּכְשֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל יוֹדֵעַ
בִּידִיעָה בְּרוּרָה וּמַחֲלֻטָּת, אֲשֶׁר אֵין בְּלַעֲדֵי יִתְבָּרֵךְ כְּלָל, וְאֵין לוֹ אֵל
מִי לְצַפּוֹת וּלְקוּוֹת רַק אֵל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי אֵין מִי שְׂיַעֲזֹר לוֹ
רַק הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֶצְמוֹ, עַל-יְדֵי-זֶה נַעֲשֶׂה אֹרֶךְ חוּזְרֵי מִתַּתָּא
לְעִילָא. וְזֶה דִּיקָא נִקְרָא הַשְׁגָּחָה שְׁלֵמָה, שְׂאֵז נִשְׁפַּע עָלָיו שְׁפַע גְּדוּל,
שְׁפַע רוּחָנִי וְשְׁפַע גְּשָׁמִי.

על-פּן מאַחר שְׁבאַתֶּם כָּבַר עֲכָשׁוּ לְמַצֵּב כְּזֶה, אֲשֶׁר אֵין לָכֶם
 לַפְּנוֹת לֹא יָמִין וְלֹא לְשִׂמְאַל וְכוּ', עֲלֵיכֶם לְבָרַח רַק אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ,
 וְאַל תִּפְּלוּ בְּדַעְתְּכֶם כָּלֵל. וּבּוֹדְאֵי מַה טוֹב וּמַה נְעִים, אִם תִּסְעוּ אֶל
 חָכֶם ... שְׁלִיט"א, וּתְדַבְּרוּ עִמּוֹ דְּבוּרֵי אַמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית,
 כְּאֲשֶׁר קִבְּלֶתֶם אֶצְלָנוּ, וְתֵאָרִיכוּ וּתְדַבְּרוּ מִשְׁבַּח הַצְּדִיקִים — לְשִׁבְחָה
 וּלְפָאָר אֶת הַצְּדִיק וְכוּ', כִּי כִּנְגֵד זֶה שְׁהַסְמ"ך-מ"ם מִכְּפִישׁ אֶת שְׁמוֹ
 וְכוּ', אַתֶּם רְאוּ לְדַבֵּר רַק מִשְׁבַּח הַצְּדִיק, אֲשֶׁר רַבְּנוּ ז"ל אָמַר:
 כְּשֶׁמְדַבְּרִים מִשְׁבַּח הַצְּדִיקִים, עַל-יְדֵי-זֶה זוֹכִים לְדַבּוֹר הַנְּשַׁמֵּעַ
 וְנִתְקַבֵּל (עֵינִי לְקוּטִי-מִזְהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן כט); וְכֵן הָיָה סִפּוּר אֶצְל רַבְּנוּ
 ז"ל, שְׁאַחַד הָיָה צָרִיף יְשׁוּעָה גְּדוֹלָה, וּבָא אֶצְל רַבְּנוּ ז"ל, וְשָׁמַע אֶת
 הַתּוֹרָה הַנ"ל, לְכֵן הִתְחִיל לְדַבֵּר מִשְׁבַּח רַבְּנוּ ז"ל, וּבְכָל מְקוֹם בּוֹאוֹ
 דִּבֵּר רַק מִשְׁבַּחוֹ, וְעַל-יְדֵי-זֶה רָאָה גְּסִים נִגְלִים שֶׁעָשָׂה עִמּוֹ
 הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי הָלָה הָיָה צָרִיף הַרְבֵּה כֶּסֶף, וּבָא לְהַתִּיעֵץ עִם
 רַבְּנוּ ז"ל, אֲךָ מִחֲמַת שֶׁשָּׁמַע אֶז אֶת הַתּוֹרָה הַנ"ל, שָׁעַל-יְדֵי שְׁבַח
 הַצְּדִיקִים זוֹכִים לְדַבּוֹר הַנְּשַׁמֵּעַ וְנִתְקַבֵּל, עַל-פּן כָּבַר לֹא נִכְנַס אֶל
 רַבְּנוּ ז"ל לְהַתִּיעֵץ, אֶלָּא תִּכְף-וּמִיד חֲזַר לְדַרְכוֹ, וְהִתְחִיל לְדַבֵּר
 מִשְׁבַּח רַבְּנוּ ז"ל. וּבְכָל מְקוֹם בּוֹאוֹ דִּבֵּר רַק מִשְׁבַּחוֹ. וְעַל-יְדֵי-זֶה
 הִיָּתָה לוֹ יְשׁוּעָה גְּדוֹלָה.

לְכֵן רְאוּ, אַתֶּם צְרִיכִים עֲכָשׁוּ יְשׁוּעָה גְּדוֹלָה מְאֹד מְאֹד, תִּתְחִילוּ
 לְדַבֵּר מִשְׁבַּח הַצְּדִיק וְכוּ', וְאַל תִּתְפַּעְלוּ וְאַל תִּתְבַּיְשׁוּ כָּלֵל, רַק
 תְּדַבְּרוּ כָּל הַיּוֹם מִשְׁבַּחוֹ, וְאִז תִּרְאוּ אֶת גְּדֹל הַגְּסִים וְהַנְּפִלְאוֹת
 שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמְכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְרְאוּ לָכֶם לְדַבֵּר לְפָנֵי חָכֶם ...
 שְׁלִיט"א מִשְׁבַּח הַצְּדִיק וְכוּ', וְכֵן אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר, תְּדַבְּרוּ רַק מִשְׁבַּח
 הַצְּדִיק וְכוּ', וְאַל תִּתְפַּעְלוּ כָּלֵל, וּתְדַבְּרוּ דְּבוּרֵי אַמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה
 פְּרָטִית, וְאִז תִּרְאוּ גְּסִים נִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמְכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל
 כָּל שֶׁעַל וְשָׁעַל, וְעַל כָּל פְּסִיעָה וּפְסִיעָה.

נָא וְנָא אַל תִּפְּלוּ בְּדַעְתְּכֶם כָּלֵל, כִּי קְרוּבָה יְשׁוּעַתְכֶם לְבוֹא,
 עַל-כָּל-פָּנִים שֶׁתְּהִיָּה לָכֶם דִּירָה הֵיכָן לְהַפְּגִס. וּבְכַאֲמַת הָאָדָם לֹא

נבְּרָא, אָלֵא לְשִׁמְשׁ אֶת קוֹנּוֹ (קדוּשִׁין פ.ב.), וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רוֹצֵה שְׂיַעֲשֶׂה לוֹ דִּירָה כָּאֵן בַּתְּחִתּוֹנִים (תַּנְחוּמָא גִּשָׁא טז), וְלִכְּן כְּשֶׁאֶחָד מִדְּבַר תְּמִיד מְאַמַּתֵּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרְךָ, וְעוֹשֶׂה לוֹ יִתְבַּרְךָ דִּירָה כָּאֵן בַּתְּחִתּוֹנִים, וּמְשַׁרְהָ שְׂכִינְתוֹ כָּאֵן בְּעוֹלָם הַזֶּה, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נוֹתֵן לוֹ דִּירָה, עַל אִף שֶׁהִסְמִיךְ-מִ"ם אוֹרְבֵי מְאֹד מְאֹד עַל אֲנָשִׁים כְּאֵלוֹ הַמַּגְלִים אֶת אַמַּתֵּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרְךָ, וּמְחַדִּירִים אֶמוּנָה פְּשוּטָה בְּעַם יִשְׂרָאֵל, עִם כָּל זֹאת אִם מִתְחַזְּקִים וְאִין מִתְפַּעְעִלִים כָּלֵל, עַל-יְדֵי-זֶה הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹשֶׂה עִמָּהֶם נְסִים וְנִפְלְאוֹת. לִכְּן רָאוּ לְדַבֵּר רַק מִשְּׂבַח הַצַּדִּיק וְכוּ' פּנ"ל, וְכֵן לְדַבֵּר רַק מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ, וְאִז תִּרְאוּ שֶׁלֹּא יַעֲזֹב אֶתְכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי לְפַעֲמִים כְּשֶׁאֶדְם בָּא לְמַצֵּב כְּזֶה, שְׂאִין לוֹ כְּבָר אֶל מִי לְפָנוֹת, אִז דִּיקָא נִפְתַּחַת לוֹ יְשׁוּעָה מִהַשְּׂמַיִם.

אֶהוּבֵי וְרַעֲי הִיקְרִים! נָא וְנָא אֵל תִּהְיוּ שְׂבוּרִים, עַל אִף שְׂאֵנִי יוֹדֵעַ הֵיטֵב הֵיטֵב אֶת מְכֹאוֹבֵי נַפְשְׁכֶם, שְׂאִין לְכֶם אֵל מִה לְחַזֵּר הַבִּיתָה, אֲבָל אֵנִי מִבְּטִיחַ לְכֶם שְׂיַגִּיעַתְכֶם וְטִרְחַתְכֶם אִינֵן הוֹלְכוֹת לְרִיק, וּכְנֻדָּי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַבוֹחֵן לְבוֹת וְצוּפָה נִסְתָּרוֹת וּמִבֵּיט תַּעֲלוּמוֹת, לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם, וְתִרְאוּ נְסִים נְגִלִים שְׂדוּד הַטְּבַע, אֶתְּם רַק תַּעֲשׂוּ אֶת שְׁלֹכְכֶם לְלֶכֶת בְּכָל מְקוֹם, שְׂשׁוּלְחִים אֶתְכֶם, וּכְמֵאֵמֶר הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְדוּשׁ זי"ע: "אֵ אִיד גִּיִּט גִּישְׁט, אֵ אִיד פִּירְט מְעוֹן" (יְהוּדֵי אֵינּוּ הוֹלְךָ, יְהוּדֵי מוֹלִיכִים אוֹתוֹ), כִּי הוּא יִתְבַּרְךָ מוֹלִיךְ וּמְנַהִיג אֶת כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל בְּהַשְׁגָּחָה נוֹרָאָה וְנִפְלְאָה עַד מְאֹד, וְכָל מִי שְׂיִוְתֵר דְּבוּק בּוֹ יִתְבַּרְךָ, הַהַשְׁגָּחָה עָלָיו מְאִירָה בְּיוֹתֵר, וְעַל-כֵּן מֵאַחַר שְׂאֶתְּם הוֹלְכִים בְּעַנְיָן נוֹרָא וְנִפְלְאָ כְּזֶה לְכַנּוֹת יְשׁוּב לְמַעַן רַבְּנוּ ז"ל בְּיַבְנָאֵל, אִף שְׂמַצַּד אֶחָד הַסְמִיךְ-מִ"ם עֵינָיו לְטַשׁ וְשִׁנּוּ חֶרֶק עָלָי, וּמְחַרְפְּנֵי וּמְבַגְּנֵי וּמְשַׁפְּלֵנִי בְּכָל מִינֵי חֲרוּפִין וְגַדוּפִין וְהַשְּׁפִלוֹת, בְּזִיוּנוֹת וּשְׂפִיכוֹת דְּמִים וְכוּ' וְכוּ', אִף מַצַּד שְׂנֵי בְּנֻדָּי לֹא יַעֲזֹב אוֹתֵנוּ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְסוּף כָּל סוּף אַחַר הַרַע יְבוֹא הַטוֹב, וְעוֹד נִזְכָּה לְרְאוֹת נְסִים נְגִלִים, נְסִים עֲלִיוֹנִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִתִּי שְׂאֵנִי

מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתִּזְכְּרוּ לְהַצְלִיחַ בְּכֹל דְּרִכְכֶם, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנוּ תִשְׁכִּילוּ, וְתִמְצְאוּ חֵן בְּעֵינַי כָּל רוֹאֵיכֶם.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

נָא לְהוֹדִיעֵנִי אִם קִבַּלְתֶּם אֶת מִכְתְּבֵי זֶה, וְכֵן תִּבְשְׂרוּ לִי בְּשׂוֹרוֹת טוֹבוֹת, בְּשׂוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

י"ז רג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר נָשָׂא, י"ד סִינן ה'תנשא"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיִחֵיו

נִצַּח.

רְאוּ לְחִזְק אֶת עֲצָמְכֶם בְּכֹל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה עַל נַעַם חֻלְקְכֶם, אֲשֶׁר בְּנַחַל שָׁם חֻלְקְכֶם וּגְוִרְלְכֶם. הֵן אֲמַת שְׂאֲנֵי יוֹדַע, שְׁעוּבֵר עֲלֵיכֶם מֵה שְׁעוּבֵר בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, עִם כָּל זֹאת רְאוּ לָכֶם לְחִזְק אֶת עֲצָמְכֶם בְּכֹל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וְאֵל תִּסְתַּפְּלוּ כָּלֵל עַל כָּל מֵה שְׁעוּבֵר עֲלֵיכֶם וְכוּ', כִּי כֵן הוֹלֵךְ עַל כָּל מִי שְׁעוּסֵק בְּדַבַּר רַבְּנוּ ז"ל, הַסֵּמ"ף-מ"ם אֹרֵב מְאֹד מְאֹד עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד הַרוּצָה לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל, וּמְכַל שְׂפָן וְכָל שְׂפָן הוּא אֹרֵב עַל מִי שְׁעוּסֵק לְפָרְסֵם אֶת דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל, וְעַל-כֵּן רְאוּ לָכֶם לְהִחְיֹת אֶת עֲצָמְכֶם בְּזֶה מְאֹד מְאֹד, כִּי, תִּהְיֶה לָאֵל, יֵשׁ לָכֶם חֻלְק כָּל-כָּף גְּדוֹל בְּעֶסֶק הַקְּדוּשׁ וְהַנּוֹרָא הַזֶּה.

נָא וְנָא תְדוּנוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנֵי לְכַף זְכוּת, וְתִשְׁתַּדְּלוּ שְׂיִהִי תְמִיד בִּינֵיכֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה, וְאִז הַבְּרָכָה תִּהְיֶה מְצוּיָה בִּינֵיכֶם, וְאֵל תִּירְאוּ וְאֵל תִּפְחָדוּ מִכָּל אֵלֹה הַמְּאֲיָמִים עֲלֵיכֶם, כִּי הַכֹּל הִבֵּל וְרַעוּת-רוּחַ, סוּף כָּל סוּף תִּרְאוּ אִיךְ שְׁלֹכְלֶם תִּהְיֶה מִפְּלֵה גְּדוֹלָה מְאֹד מְאֹד, כְּוַדָּאֵי אֲנִי מִבְּקֶשׁ מִהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂיִחְזְרוּ בְּתִשׁוּבָה, אֲבָל לְבִסוּף תִּרְאוּ אִיךְ שְׁכָל אֵלֹה הַמְּדַבְּרִים עֲכָשׁוּ עָלַי, וּמִשְׁלָמִים חֲזָרָה

רָעָה תַּחַת טוֹבָה, יְהִי גַעְעָרִים לְגַמְרֵי מִן הָעוֹלָם, רַחֲמָנָא לִישְׁזָבֵן, בְּמִיתָה מְשֻׁנָּה, מִיְתָה מְגַנָּה וְכוּ' וְכוּ'. מַה לַּעֲשׂוֹת? זֶה מַעְקָרֵי הַבְּחִירָה, שְׂפָךְ צָרִיךְ לְהִיּוֹת, וְכֹךְ רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ, וְעַלִּינוּ רַק לְבַטֵּל אֶת עֲצָמָנוּ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְלָבוֹא אֵלָיו יִתְבָּרַךְ בְּרַחֲמִים וּבְתַחֲנוּנִים, וּלְבַקֵּשׁ וּלְהִתְחַנֵּן מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, שְׂיַחֲוֶס וַיִּרְחַם עָלֵינוּ, וַיִּמְשִׁיךְ עָלֵינוּ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה גְדִילָנוּ, וְנִזְכָּה לְהִיּוֹת דְּבוּקִים בּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר בְּאֵמֶת אֵין עוֹד טוֹב מִהַדְּבֻקוֹת בּוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי הַדְּבֻקוֹת בּוֹ יִתְבָּרַךְ, הִיא הִיא הַגֶּזֶן-עֵדֶן בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שְׂזוּכָה לְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּמִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ עֲרֻבוֹת, יְדִידוֹת, זִיו, חִיוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ.

אל תעשו שום עסק מפל אלו המדברים עלי, כי גדול אדוננו ורב להושיע, והקדוש-ברוך-הוא בודאי לא יעזב אותי. וכבר עבר עלי בזה העולם מה שעבר "כל משפריה וגליה עלי עברו" (יונה ב, ד), אף-על-פי-כן הקדוש-ברוך-הוא לא עזב חסדו מעמדי, ותמיד בצר הרחיב לי, והוציאני מן המצר וכו', וכן אני מקנה ומצפה, שגם עכשו לא יעזב אותי, וכל הקמים עלי יפלו בשאול תחתית ומתחתיו.

ראו לכתב לי אם קבלתם את מכתבי ואת הפתח דבר, וראו לשלח מכתב זה לכל אנשי שלומנו באשדוד.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

י"ז רד.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר נשא, י"ד סיון ה'תנש"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אֵל כָּל פְּלִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ הַיְקָרִים, "חסידי ברסלב", תלמידי "היכל-הקדש" די בכל אַתָּר וְאַתָּר, הַזֶּה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תְּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה, וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם.

אחי ורעי היקרים! ראו לחזק את עצמכם באמונה פשוטה בו
 יתברך, ותדעו אשר גדול אדוננו ורב להושיע, ואנו תלויים ועומדים
 רק בידו יתברך, וכל מה שתכניסו בעצמכם ידיעות אלו, על-ידי-זה
 תהיו שמורים מכל מיני מזיקים; כי באמת מי שזוכה להיות דבוק
 בו יתברך, ומוסר את עצמו לגמרי אל האין סוף ברוך הוא, ויודע
 ועד, שאתה הוא קדם שפראת העולם, ואתה משפראת העולם, אני
 ראשון ואני אחרון, ומבלעדי אין אלקים (ישעיה מד, ו), שהיא
 השגחה פרטית מעילא לתתא ומתתא לעילא, אור ישר ואור חוזר,
 כמובא (לקוטי-מוה"ר"ן, חלק א', סימן עו), שזה סוד השגחה שלמה,
 שהקדוש-ברוך-הוא מסתכל עלינו, ואנו חוזרים ומסתכלים עליו,
 וכן צריך להיות — לקשר את העולם הזה אל העולם הבא, והעולם
 הבא אל העולם הזה, ואז כשאדם זוכה להגיע אל דבקות כזו, שום
 ברירה שבעולם לא יכולה להרע לו, כי הלא הכל בהשגחתו הפרטי
 פרטית, ומה שמדברים עליו — הכל בכונה עליונה ממנו יתברך,
 כדי למרק אותו, וכדי לנקם בשונאיו; כי באמת הצדיק הוא תמיד
 דבוק בו יתברך בדבקות אמת, עד שגלגל לגמרי באין סוף ברוך
 הוא, ומחו ומחשבתו ועיניו ואזניו וכו', וכל חושיו דבוקים רק בו
 יתברך, אף אין צדיק בארץ אשר יעשה הטוב ולא יחטא (קהלת ז,
 ט), כי סוף כל סוף האדם הוא בזה העולם, והוא תמיד בין אנשי
 העולם, אז יכולה לדבק בו איזו חלדה ולכלוף מאילו בני-אדם וכו',
 ועל-כן מקים עליו הקדוש-ברוך-הוא נחשים ועקרבים וכו',
 הנושכים ועוקצים אותו בארס פיהם, ולבו נשבר בתכלית השבירה,
 והוא בא בלב אמת, לב שבור אליו יתברך, וחוזר ומדבק את עצמו
 יותר ויותר באין סוף ברוך הוא, ואלה הנחשים והעקרבים הם גכרא
 קטילא, כי הם ממילא חייבים ככר מיתה מדברים אחרים, והקדוש-
 ברוך-הוא מגלגל חוב על-ידי חייב (שבת לב.), והם מקבלים אחר-כך
 ממילא את הענש. ולהפך — הקדוש-ברוך-הוא מגלגל זכות
 על-ידי זכאי.

ולכן ראו, אחי ורעי היקרים! אף פעם לא לדבר על צדיקים
 קדושים הדבקים בו יתברך, ואל תהיו בכלל נחשים ועקרבים, אלא

ראו לדבוק את עצמכם בו יתברך, ותראו להפיץ את הקונטרסים החדשים, שהם פלים מפלים שונים, המגלים את אמתת מציאותו יתברך בגלוי נורא ונפלא מאד, ומחדירים אמונה פשוטה בו יתברך, ועושים דירה לו יתברך פאן בזה העולם, ועל-ידי הזכות הזו שתזכו את אחרים, הקדוש-ברוך-הוא ילמד עליכם זכות, ותהיו שמוחים מפל מיני מזיקים ומשחיתים האורבים עליכם; כי באמת מי שרוצה לדבוק את עצמו בו יתברך בדבקות אמת, עליו מתגבר ומתפשט הסמ"ך-מ"ם בכל מיני התגבריות והתפשטיות וכו' וכו', כדי לשברו ולהכניעו, ומי שזוכה להחזיק מעמד, אינו נשבר משום דבר שבעולם. ואל כל זה זוכים על-ידי ההתקרות אל הצדיק האמת שהוא רבנו ז"ל.

אשרנו מה טוב חלקנו ומה נעים גורלנו, שאנו זוכים לידע מרבי אמת כזה, רבי נורא ונפלא כזה, ואנו עוסקים להפיץ את אורו בכל העולם כלו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

י"ז רה.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר נשא, י"ד סיון ה'תנשא.

שלום רב אל נשות אנשי שלומנו "חסיד ברסלב", הגרים ב"יבנאל עיר ברסלב", הוי"ה עליהן ישרה שכנתו תמיד, וישמרן ויצילן מפל צרה וצוקה ומפל נגע ומחלה, וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהן.

מאד מאד אבקש אתכן, שתחזיקו את עצמכן ביחד, ואשה תחזק את רעותה, ותדונו אחת את השניה לכף זכות, כי בזה תלוייה כל הצלחתנו, כי בעזרתנו הרבים, הסמ"ך-מ"ם אורב מאד מאד, שיהיה נעשה מחלקת ופרודים ביניכם, ואשה תקנא ברעותה, אשר הקנאה הזו הורסת את כל הבנין, כי מדת הקנאה היא כמו תולעת הנכנסת בבגד משי, שהורסת את כל הבגד לגמרי וכו', ועל-כן עשו

זאת להתאסף פעמים בשבוע, ולדבר אחת עם השנייה רק באהבה, אחנה ורעות, ולעזר אשה את רעותה בכל מיני עזר, וזו המצנה הכי גדולה לעזר אחת לשנייה, ולשמר מאד מאד מלקבל כל מיני לשון-הרע, כי בעוונותינו הרבים, לאחרונה קמה אשה אחת מבפנים, ומדברת כל דבר אסור, ומסיתה ומדיחה יומם ולילה את מי שהיא רק יכולה, וכל זה נעשה לה על-ידי הסתת אשת הסמ"ך-מ"ם וכו', ואני בטוח שהקדוש-ברוך-הוא לא יעזב אותי, וסוף כל סוף תראו מה שישלם לה חזרה, כי לא יאבה הקדוש-ברוך-הוא סלח לה על דבר זה, ואף שלעת עתה נדמה כאלו הסתת פנים, עם כל זאת גדול אדוננו ורב להושיע, והקדוש-ברוך-הוא בודאי לא יעזב אותנו, ועוד תראו נסים נגלים שיקרה עמכן, ששכל אחת ואחת תהיה דירה משלה ופרנסה בשפע.

העקר ראו להתפלל ולבקש ממנו יתברך עלי, שאזכה לצאת מכל הצרות והיסורים והחובות, החרופין והגדופין, ואז תראו שגם עליכם ישפיעו כל מיני השפעות טובות, כי אם לי יהיה טוב, בודאי גם לכן יהיה טוב יותר.

ראו לעזר לבעליכם, שיוכלו ללמד תורה, ובזה תתחלקו עמם, כי כשהבעל לומד תורה — האשה מתחלקת עמו.

נא ונא אל תהיינה שבורות משום דבר, כי גדול אדוננו ורב להושיע, ובודאי לא יעזב אותנו הקדוש-ברוך-הוא. ואף שעכשו נראה כאלו אבד מנוס ותקוה, כל זה הוא בשביל הבחירה והנסיון, ועוד תראו במו עיניכן איה שגזקה לבנות עיר על שם רבנו ז"ל — "יבנאל עיר ברסלב", על אפם וחקמתם של כל שונאינו ומתנגדינו, יראו עינינו וישמח לבנו, ותגל נפשנו על גדל ישועתו יתברך, שיעשה עמנו.

המאחל לכן ברכה והצלחה מן השמים...

י"ז רו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר נָשָׂא, ט"ו סִינן ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאד ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, אִךְ מִחֲמַת רַב טְרָדוֹתֵי לֹא הֵייתִי יָכֹל
לְהַשִּׁיב לְךָ תַּכְּף-וּמְדָר. וְהִנֵּה לְהַסְבִּיר לְךָ גִּדְל מַעֲלַת הַעֶסֶק הַקְּדוֹשׁ
שְׂאֵתָה עוֹסֵק בְּעִנְיָן עֲשִׂית הַמִּפְתָּחוֹת עַל סִפְרֵי שׁו"ת "אֲשֶׁר בַּנְחַל",
תִּאֲמִין לִי שְׂאִין מְלִים בְּפִי, כִּי הַסֵּפֶר הַזֶּה יִחְיֶה אֲלָפִים וְרַבּוֹת בְּנֵי
הַנְּעוּרִים בְּלִי שׁוּם גְּזֻמָּא כָּלֵל, כִּי בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, עוֹבֵר עַל כָּל
אֶחָד וְאֶחָד מֵה שְׁעוֹבֵר — יְרִידוֹת וּנְפִילוֹת וְהַשְׁלָכוֹת וְכוּ' וְכוּ', כָּל
אֶחָד כְּפִי שְׂיֹדַע בְּעֶצְמוֹ מֵה שְׁעוֹבֵר עָלָיו, וְדָבָר זֶה נַעֲלָם מֵעֵינַי כָּל
חַי, וְרַק הוּא יִתְבָּרֵךְ יוֹדַע אֶת זֹאת, וְהַבְּחוּרִים מִחֲפָשִׁים אַחַר
הַתְּחִזְקוֹת הַמְּדַבְּרִים מֵעִנְיָנֵיהֶם, מִיְרִידוֹתֵיהֶם וּנְפִילוֹתֵיהֶם, וְלֹא
יִמָּצְאוּ אֶת זֶה בְּשׁוּם סֵפֶר שְׁבַעוֹלָם, שְׂיִדְבֵר כָּל-כָּף גְּלוּי וְכָל-כָּף
סְתוּם וְכוּ', הַתְּחִזְקוֹת עַל כָּל פָּרֵט וּפְרֵט וְעַל כָּל יְרִידָה וַיְרִידָה, מִכָּל
בְּעִיָּה וּבְעִיָּה שָׂרָק עוֹבְרֵת בְּחַיִּים, וְאִךְ אִם יִדְמָה כְּאֵלוֹ הֵם סְתָם
מִכְתָּבִים וְכוּ', אֲבָל מִי שְׂיִתְמִיד בָּהֶם, יִמָּצָא בָּהֶם חַיִּים עַרְבִים
וּמְתוּקִים, וְאֶפְלוּ הֵכִי גְרוּעַ וְהֵכִי יְרוּד וְנָפוּל, גַּם-כֵּן יָכוֹל לְהַתְּחַזֵּק
מִהַדְּבוּרִים הַמוּבָאִים שָׁם.

נָא וְנָא רְאֵה לַעֲשׂוֹת בְּכֹל יוֹם הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה לְהַתְּמִיד בְּמִקְרָא
— פְּרָשָׁה חֲמֵשׁ וְרִשׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם, בְּאַפְּן שְׂתַסִּים בְּכֹל שָׁבוּעַ אֶת
פְּרָשַׁת הַשָּׁבוּעַ עִם רִשׁ"י הַקְּדוֹשׁ, בְּמִשְׁנָה — לְהַשְׁתַּדֵּל לְלַמֵּד וְלוֹמַר
ח"י פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, בְּגִמְרָא — שְׂיִהְיֶה לְךָ
שְׁעוֹר כְּסִדְרָן בְּלַמּוּד וּבְחִזְרָה בְּגִמְרָא עַל-פִּי סֵדֶר הַש"ס, וְסִדְרָן זֶה
צְרִיף לְהִיּוֹת לְבִקְיָאוֹת, מְלַבֵּד זֹאת טוֹב וְנִכּוֹן לְקַחַת מִסְכָּתָא אַחַת,
וְלַחְזֹר עָלֶיהָ מֵאַה פְּעָמִים וְאַחַת, וְזֶה לְלַמֵּד כְּבָר עִם רִשׁ"י וְתוֹסְפוֹת
וּמְפָרְשִׁים, וְאֶפְלוּ אִם לֹא תִזְכֶּה לְלַמֵּד בְּעֵינַי מִסְכָּתָא אַחַת, רַק אַרְבַּע

פְּעָמִים — גַּם־כֵּן טוֹב מְאֹד, וְאִז לְקַחַת מִסְכָּתָא חֲדָשָׁה, בְּמִדְרָשׁ —
 לְהַשְׁתַּדֵּל לְלַמֵּד בְּכָל שָׁבוּעַ אֶת מִדְרָשׁ רַבָּה וּמִדְרָשׁ תַּנְחוּמָא מִפְּרֻשְׁתֵּי
 הַשָּׁבוּעַ, אֲשֶׁר מִי שְׁמַרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ בְּדֶרֶךְ זוֹ, אֵינּוּ צָרִיךְ כִּבְר סֵפֶר
 מוֹסֵר אַחֵר. בְּפוֹסְקִים — טוֹב לְקַבֵּעַ לְעֲצָמוֹ שְׁעוֹר בְּשִׁלְחַן עָרוּךְ
 כְּסִדְרָן, וְכֵן בְּרַמְבַּ"ם וּבִטוֹר, וְעוֹד בְּקִצּוֹרֵי שִׁלְחַן עָרוּךְ וּפוֹסְקִים,
 שְׂיֵשׁ הַיּוֹם הַרְבֵּה קִצּוֹרִים עַל הַרְבֵּה נוֹשָׂאִים בְּהִלָּכָה, וְטוֹב לְלַמֵּד
 כָּלֵם, כְּדִי שְׂיִהְיֶה בְּקִי בְּהִלָּכָה. וְרַבְנּוּ ז"ל הִזְהִירוּנוּ מְאֹד עַל לְמוֹד
 פּוֹסְקִים, וּמִכָּל הַשְּׁעוֹרִים הָאֵלוֹ כְּדֵאֵי לְלַמֵּד אֶפְלוּ קִצָּת בְּכָל יוֹם
 וַיּוֹם, וְזוֹ הַנְּהִיגָה אֶפְלוּ לְאַחַר הַחֲתָנָה לְכָל יְמֵי חַיָּיָה, וְאִז בְּאַמַּת תַּזְכָּה
 בְּמִשְׁךְ הַזְּמַן לְסִיִּם פַּעַם אַחֵר פַּעַם אֶת כָּל הַנַּ"ל, וְתַצְלִיחַ — בֵּין
 בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחַנִיּוֹת.

הַעֲקָר לֹא לִפְלִ בְּדַעְתָּךְ כָּלֵל מִכָּל מַה שְּׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, כִּי גְדוֹל
 אֲדוּגְנוֹ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְתַכְנִיִּס בְּדַעְתָּךְ אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, אֵיךְ
 שֶׁהוּא יִתְבָּרַךְ מַחִיָּה וּמַהֲיָה וּמְקַיִם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָהּ. וְכָל מַה
 שְׁתַּכְנִיִּס בְּעֲצָמְךָ יְדִיעוֹת אֵלוֹ, עַל־יְדִי־זֶה תַזְכָּה בְּאַמַּת לְצִאת
 מִהַחֲלִישוֹת הַדַּעַת וְהַפַּח נִשְׁבֵּר שֶׁנִּפְלְתָ לְשֵׁם וְכוּ'. הַעֲקָר לֹא לְהִיּוֹת
 בְּחֲלִישוֹת הַדַּעַת כָּלֵל, רַק לְהַחֲיּוֹת אֶת עֲצָמוֹ עִם כָּל נִקְדָּה וּנְקֻדָּה
 שְׁזוֹכָה לְמִצָּא בְּעֲצָמוֹ. וּבַפְּרָט אִם תִּהְיֶה רְגִיל לְהַתְמִיד בְּסִפְרֵי שׁו"ת
 "אֲשֶׁר בְּנַחַל", שֶׁם תִּמְצָא מְרֻגָּע לְנַפְשְׁךָ, כִּי כָּל הַמְּכַתְּבִים נִכְתְּבוּ
 גַּם בְּשִׁבְלֶיךָ.

עָלֶיךָ לְהַשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשִׁמְחָה, וְלִלְכֹת תְּמִיד עִם פָּנִים
 שְׂמֵחוֹת וְעֲלִיזוֹת, וְתַקְבֵּל אֶת כָּל אָדָם בְּפָנִים שְׂמֵחוֹת, וְתַחֲיֶיךָ לְכָל
 אֶחָד, וּבַפְּרָט לְהוֹרִיךְ הַיְקָרִים, וְאֵל תַּכְנִיִּס בָּהֶם אֵיזָה חֶשֶׁד כְּאֵלוֹ מִי
 יוֹדֵעַ מַה נַּעֲשֶׂה עִמָּךְ וְכוּ', וְכֵן הוּא לְעֵתִיד עִם חַמִּיךָ וְחַמוּתָךְ. וְעַל
 כָּלֵם — כְּשֶׁתַּחַתֵּן עִם אִשְׁתְּךָ, הַכֵּל צָרִיךְ לְהִיּוֹת בְּצוּרָה טְבָעִית,
 בְּאִפְּן שֶׁלֹּא יַחֲשִׁבוּ עָלֶיךָ אֵיזָה דְבַר חֲרִיג, אֲבָל בֵּינְךָ לְבֵין קוֹנֵךְ
 תִּשְׁפֹּךְ שִׂיחַ וְתַפְלֶה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְתַסְפֵּר לוֹ כָּל מַה שְּׁמַעִיק לְךָ וְכָל
 מַה שְּׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בַּפְּרָטִי פְּרֻטִיּוֹת, כִּי רַק אֶת הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יֵשׁ
 לְךָ, וְאַף אֶחָד לֹא מִבֵּין אוֹתָךְ — רַק הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בְּעֲצָמוֹ,
 וַיְדִיעָה זוֹ אֶתָּה צָרִיךְ לְהַחֲדִיר הַיֵּטֵב הַיֵּטֵב בְּדַעְתָּךְ, וְאִז דִּיקָא תַצְלִיחַ

דַּרְכָּךְ. כִּי בְּרַגַע שֶׁתַּחֲשֹׁב שִׁישׁוּעַתְךָ תְּלוּיָהּ בְּאֵיזָה אָדָם, אַז תִּהְיֶה
 שְׁבוּר, כִּי תִמְיֵד תִּרְצֶה שְׁאֶחָד יִחַזַּק אוֹתְךָ וְכוּ', וּכְשֶׁלֹּא תִמְצָא אוֹתוֹ,
 אִזִּי תִשָּׁבֵר, אָבֵל אִם תַּעֲשֶׂה לְעֶצְמְךָ חֵק קְבוּעַ לְלַמֵּד וּלְעֵיץ בְּכָל יוֹם
 בְּסִפְרֵי שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בַּנְּחַל" כְּסִדְרָן, וְכֵן תִּמְשִׁיךְ לַעֲשׂוֹת
 אֶת הַמִּפְתָּחוֹת עַל כָּל הַחֲלָקִים, אִז דִּיקָא תִהְיֶה לְךָ חֵיּוֹת אֶפְלוֹ
 בְּבִיתְךָ, וְלֹא תִצְטָרֵךְ לְשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, וְאַתָּה לֹא צָרִיךְ לְפַחַד
 מֵאַף אֶחָד, רַק לֹא לְדַבֵּר מְזֵה, הִינְנוּ מִבְּרִסְלָב, וְאִז לֹא תִהְיֶה נִרְאָה
 חֲרִיג, אַתָּה תִמְשִׁיךְ לַהֲיִוֹת שְׂמַח, וְלִהְתַּפְּלֵל בְּכוֹנֵה הַשָּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת
 — עָרֵב וְבִקֵּר וְצִהְרִים מִתּוֹךְ הַסְּדוּר דִּיקָא וּבִמְנַן דִּיקָא מְלָה בְּמִלָּה,
 וְתִשְׁתַּדֵּל לְהִבִּין פְּרוּשׁ הַמִּלּוֹת, וְכֵן בְּרַכְת־הַמְזוּן תִּבְרַךְ מִהַסְּדוּר
 דִּיקָא, וְכֵן קְרִיאַת שְׁמַע שְׁעַל הַמַּטֵּה, וְכֵן אֶת הַשְּׁעוּרִים שְׁלֵךְ, וְתִדְבֵר
 עִם כָּלֵם בְּעִרְבוּת וּבִנְעִימוּת וּבְאַהֲבָה וּתְחַזֵּק אֶת אַחֲרִים, וּבְהִצְנַע
 תַּעֲיֵן בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל בְּאַפֵּן שֶׁתִּשְׁשִׂים עַל הַשְּׁלַחַן כַּמָּה סְפָרִים, כְּגוֹן:
 "נַעֲם אֱלִימֶלֶךְ", "מְאוּר עֵינַיִם", "אוֹהֵב יִשְׂרָאֵל", "קִדְשַׁת לִוְי",
 "מְאוּר וְשְׂמִשׁ", וּבִינֵיהֶם גַּם "לְקוּטֵי-מוֹהַר" וְ"אוֹ לְקוּטֵי-הַלְכוֹת",
 בְּאַפֵּן שֶׁאֶפְלוֹ שִׁיבּוּאוֹ פִּתְאֵם לְבִיתְךָ, וְיִמְצָאוּ אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל עַל
 שְׁלַחַנְךָ, יִרְאוּ עוֹד שְׁאֵר סִפְרֵי חֲסִידוֹת, וְאִם יִשְׁאֲלוּ (רַק אִם יִשְׁאֲלוּ),
 אַז תֹּאמֶר בְּתַמִּימוּת שְׁאַתָּה לֹאמַד בְּכָל סִפְרֵי חֲסִידוֹת, כִּי אַתָּה אוֹהֵב
 אֶת כָּלֵם, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִגְמַר כָּל הַסְּפוּר, וְאַף פְּעַם לֹא יִהְיוּ לְךָ בְּעִיּוֹת,
 וְאִם תִּתְנַהֵג בְּצוּרָה זוֹ, תִּרְאֶה אִיךָ שְׁכָל הַמְּנִיעוֹת יִתְהַפְּכוּ לְךָ
 לְנִעִימוֹת. וּבְעֵנֵן דְּאַגְתָּךְ מִה יִהְיֶה, אִיךָ תּוּכַל לַעֲשׂוֹת אֶת הַמִּפְתָּחוֹת,
 וְאִיךָ תּוּכַל לְהַגִּיחַ אֶת סִפְרֵי שׁו"ת "אֲשֶׁר בַּנְּחַל", גַּם זֶה לֹא בְּעִיָּה,
 אַתָּה תִמְשִׁיךְ לְהַגִּיחַ וּלְעֲשׂוֹת מִפְתָּחוֹת, וְאִם יִשְׁאֲלוּ אוֹתְךָ, תֹּאמֶר
 שְׁאַתָּה מַגִּיחַ סִפֵּר לְאֵיזָה אָדָם, וְהוּא מְשַׁלֵּם לְךָ, וְזֶה אַתָּה עוֹשֶׂה עוֹד
 מְאֹד הֵייתָ בְּחוּר בְּחִוּר שִׁיחִיָּה לְךָ דְּמִי כִּיס, וּבְזֶה נִגְמַר כָּל הַסְּפוּר, וּכְבָר
 לֹא יִשְׁאֲלוּ אוֹתְךָ. וְדַבֵּר זֶה אֲנִי כּוֹתֵב לְךָ, שֶׁתִּהְיֶה מוּכָן לְכָל זֶה, וְאִז
 אִף פְּעַם לֹא יִהְיוּ לְךָ בְּעִיּוֹת, וּבְכָלֵל לֹא כְּדַאי לְךָ לְהִתְבַּלְבֵּל מִיּוֹם
 הַמַּחֲרָךְ כָּלֵל, רַק בְּכָל יוֹם וְיוֹם תִּחֲשֹׁב מֵהַיּוֹם הַזֶּה, וְאִז תִּצְלִיחַ דַּרְכְּךָ
 — בֵּין בְּגִשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחָנִי.

הַעֲקֵר עִם אִשָּׁה צָרִיכִים לִילֵךְ בְּדֶרֶךְ אַהֲבָה, וּלְדַבֵּר יָפָה, וּלְדוֹנָה

תמיד לכף זכות, ואז דיקא תצליח כל ימי חייה. ואם תקבל את דברי אלה, תראה לפניך עולם חרות, ולא תצטרך לדאג דאגות, ולא תהיה מבלבל ומבהל משום דבר שבעולם. וזכר דבר זה, כי תצטרך את זה לימים הבאים.

אני מקווה להקדוש-ברוך-הוא עוד לכתב לך הרבה, העקר תכניס את דברים אלה בתוך לבך, ותקימם בתמימות ובפשיטות, ואז תראה איך שתצליח בכל דרכיך.

ראה להמשיך להגיה את הספר, ותעשה מפתח הענינים למען ידפס חלק אחר חלק, וזכותך תהיה גדולה מאד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ז רז.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר נשא, ט"ו סיון ה'תנש"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך, איך שאתה מחזק את עצמך בעבודת השם יתברך. יעזר לך הקדוש-ברוך-הוא, שתזכה תמיד להיות חזק ואמיץ בעבודתך עבודת-הקדש — הן בהפצת מעינות החכמה חוצה, והן בשקיפה רבה בלמוד התורה הקדושה, אשר אין למעלה מזה, והן בתפלה והתבודדות — להתבודד עצמך בכל יום ועל-כל-פנים בכל לילה עמו יתברך, ולדבר ולשיח את כל אשר עם לבבך עמו יתברך, אשר דבר זה הוא הצלחה נצחית, הצלחה כזו, שאין לתאר ואין לשער כלל, והוא המשכת השכינה למטה אל זה העולם.

מאד מאד אני שמח, שבקרוב גם אמך ואחותך יכנסו לגור ביבנאל, ולבסוף זה יתהפך להיות עיר ברסלב, על אף שעובר עלינו מה שעובר מהסמ"ך-מ"ם הרשע, ימח שמו, עם כל זאת גדול אדוננו ורב להושיע, ובנדאי נזכה עוד לראות נסים נגלים שייעשה

עֲמָנוּ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּבִפְרָט שְׁזַכְּנֵי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְמִצְאָה חֲתָן טוֹב לְאַחֻתְךָ ... וְגַם גִּיּוֹסֶךָ הַחֲדָשׁ יִשְׁאָר לְגוֹר בְּיַבְנָאֵל.

הַעֲקָר רְאֵה לְחִזְקֵךְ אֶת עֲצֻמְךָ בְּכָל מִיּוֹנֵי אֶפְנֵי שְׁפָעוּלָם לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וּתְשַׁמַּח אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וּתְדַבֵּר עַל לִבָּם, וְאִישׁ אֶת רְעֵהוּ יֹאמְרוּ חִזְק, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים הִתְחַזְּקוֹת חֲדָשָׁה בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, כִּי הַסֵּמ"ף-מ"ם אֹרֵב עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד הַרוֹצֵה לְהִתְקַרֵּב אֵלֵינוּ, וּמוֹצִיא עֲלֵינוּ שֵׁם רַע וְכוּ', וְרוֹצֵה לְהַכְפִּישׁ אֶת שְׁמֵנוּ בְּכָל מִיּוֹנֵי הַכְּפָשׁוֹת, וְלְהַשְׁפִּילָנוּ בְּכָל מִיּוֹנֵי הַשְּׁפָלוּת וְכוּ', אֲבָל אֲנִי מְקַנְהָ, שְׂיִקְיָם אֲצִלוּ (תהלים ז, טז): "בּוֹר כְּרָה וַיִּתְפָּרְהוּ וַיִּפֹּל בְּשַׁחַת יִפְעַל", שֶׁבְּבוֹר שְׁפוּרָה לִי, בּוֹ יִפֹּל וַיִּקְבֹּר שֵׁם, "יִשׁוּב עֲמָלוֹ בְּרֵאשׁוֹ וְעַל קְדָקְדוֹ חֲמָסוֹ יִרְדּוּ".

אִם אֶפְשָׁר לְהִלּוּת לְ... אֵיזָה סְכוּם כֶּסֶף לְמַסַּר עֲכָשׁוֹ לְ... מָה טוֹב וּמָה נָעִים, עַד שְׁלֹשָׁה שָׁבוּעוֹת, שְׁאֵז יִחְזִיר לְךָ אֶת הַכֶּסֶף, כִּי הוּא פָּשׁוּט בּוֹנָה מִשְׁהוֹ סוּדֵי בְּשִׁבְלֵי וּבְשִׁבְלֵי כְּלָנוּ, כְּאֲשֶׁר יִסְפֹּר לְךָ, וְעַד שְׂיִגִיעַ הַכֶּסֶף מִהֶכָּא לְהֵתָם הוּא כָּבֵד יָכוֹל לְקַנּוֹת אֶת הַחֲמָרִים וּלְגַמֵּר אֶת הַקִּירוֹת, אֲקַנְהָ אִם תּוּכַל לַעֲשׂוֹת זֹאת מִה שְׂיִוִּיתָר מִהָר, בְּאֶפֶן שְׁנֹזֶפֶה לְהִתְחִיל וּלְגַמֵּר אֶת הַבְּנִיָּה וְכוּ', וְהַכֹּל צְרִיף לְהִשְׁאָר בְּגֵדֵר סוּד, כְּדֵי שְׁלֹא יִחְבְּלוּ בְּזֶה, חַס וְשְׁלוֹם.

תִּכְתֹּב לִי בְּפִרְטִיּוֹת כַּמָּה נִתְתָּ לוֹ, כְּדֵי שְׂאוּכַל לְהַחְזִיר לְךָ, הַכֶּסֶף צְרִיף שְׂיִהְיֶה רַק עַל הַחֲמָר וְעַל הַפּוֹעֲלִים, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שְׂתִהְיֶה לְךָ זְכוּת בְּזְכוּת הַרְבִּיּים, וְהִיא מְצֻנָּה כְּזוֹ שְׂאִינִי רוֹצֵה לְמַסְרָה לְאֶף אֶחָד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז רח.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר נְשָׂא, ט"ו סִינן ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה נִגִיעוֹ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם הַדּו"ח מִמָּה שֶׁקוֹרָה מֵהֵילָדִים,
וְהַחֲוֵג שְׁלָהֶם, וְכֵן בְּעֵנֵן הַשְּׁעוּרִים שֶׁאַתָּה לוֹמֵד הֵן עִם הַגְּבָרִים וְהֵן
עִם הַנָּשִׁים, וּמִמֶּשׁ הַחֲיִית אֹתִי.

מָה אָמַר לְךָ! רַק הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁלַח אֹתְךָ שְׁתִּהְיֶה לְמַגְדֵּל
אוֹר בְּעֵבֹר אָנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ, וּמָה טוֹב וּמָה נָעִים, אִם תּוּכַל לְהַחְדִּיר
בְּיַלְדִים מִדַּת הַדְּרָךְ אֲרִץ, שְׁלֵא יִתְפָּרְעוּ. וּמִי יִתֵּן שֶׁאַחַד יִסַּע עִמָּהֶם
עַל הָאוֹטוֹבוֹס, כְּדִי לְשַׁמֵּרם שְׁלֵא יִזְיָקוּ אֶחָד אֶת הַשְּׂנִי, וְכֵן שְׁלֵא
יִרְדְּפוּ אֶת אֶף אֶחָד, כִּי אֵין זֶה דְרָכְנוּ לְהִסִּית יַלְדִים נֶגֶד יַלְדִים
אַחֵרִים, וְכֵן רֵאָה לְהַחְדִּיר אֶהְבָּה וְאַחֲוָה בֵּין אָנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ, הָעֶקֶר
הַתְּחִזְקוֹת, כִּי מוֹהֲרֵנִת ו"ל אָמַר: הַתְּעוֹרְרוֹת הַבָּאָה עַל-יַדִּי
הַתְּחִזְקוֹת, הִיא הַתְּעוֹרְרוֹת אַחֶרֶת לְגַמְרֵי מֵאֲשֶׁר הַתְּעוֹרְרוֹת הַבָּאָה
עַל-יַדִּי הַתְּעוֹרְרוֹת, זֹאת אוֹמֶרֶת בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים הָעֶקֶר לְעַסֵּק
בְּהַתְּחִזְקוֹת, לְחִזֵּק אָנָשִׁים, וְאִז מִמִּילָא תְּבוֹא לָהֶם הַתְּעוֹרְרוֹת, וְיִהְיֶה
קִיּוּם לְהַתְּעוֹרְרוֹת הַזֶּה, מָה שֶׁאֵין כֵּן כְּשֶׁרַק מְעוֹרְרִים בְּנֵי-אָדָם, אִזִּי
הֵם נִשְׁבָּרִים. וְלָכֵן רֵאָה רַק לְחִזֵּק אֶת אָנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ, וּבְכַפֵּרֵט עַל עֵנֵן
אַהֲבָה וְאַחֲוָה וְרַעוּת, שֶׁיִּחְזִיקוּ אֶת עֲצָמָם בְּיַחַד, וְכֵן תִּלְמַד הַלְכוּת,
וּבְכַפֵּרֵט הַלְכוּת שְׁבַת הַחֲמוּרוֹת מְאֹד, וְתִלְוִיִּים כְּהִרְרִים בְּשִׁעְרָה (חֲגִיגָה
י.), וְכֵן רֵאָה לְלַמַּד עִם הַנָּשִׁים כָּל מִינֵי הַלְכוּת, וְתַחְדִּיר גַּם בְּהֵן מִדַּת
הַטוֹב וְהָאַהֲבָה, שֶׁיִּהְיֶה שְׁלוֹם, אֶהְבָּה, אַחֲוָה וְרַעוּת בִּינִיָּהֵן, וְאֶף פְּעַם
לֹא יִהְיוּ אֵילוּ וּפּוּחִים וְחִלּוּקֵי דַעוֹת בִּינִיָּהֵן, כִּי דָּבָר זֶה הוּא יְסוֹד
גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, כִּי אִם יֵשׁ שְׁלוֹם וְאַהֲבָה, אַחֲוָה וְרַעוּת בֵּין הַנָּשִׁים,
מִמִּילָא תִּהְיֶה אֶהְבָּה וְאַחֲוָה וְרַעוּת בֵּין הַגְּבָרִים, כִּי אִשָּׁה יֵשׁ לָהּ כַּחַ
גְּדוֹל לְהַשְׁפִּיעַ עַל בְּעָלָהּ, עַל-כֵּן הַנָּשִׁים צְרִיכוֹת חֲזוּק יוֹתֵר מִכָּלֶם.
לָכֵן בְּתוֹךְ שְׁעוֹרְךָ רֵאָה לְהַחְדִּיר בִּינִיָּהֵן דְּבָר זֶה.

בְּעֵנֵן הַקְּיִטָּנָה, רֵאָה לְעַמַּד עַל ... כִּי אֲנַחְנוּ צְרִיכִים אֶת זֶה מְאֹד
מְאֹד, הֵן לְבָנִים וְהֵן לְבָנוֹת, כִּי זֶה מִמֶּשׁ פְּקוּחַ נִפְשׁ שֶׁסֶתֶם יִשְׁבוּ
בְּבֵית וְיִשְׁתַּעֲמְמוּ, וְיַעֲלוּ עַל הָעֲצָבִים שֶׁל הָאָמָא, טוֹב וְנִכּוֹן שֶׁיִּהְיוּ
עֲסוּקִים כָּל הַקִּיץ, וְאִם יֵשׁ לָהֶם אֶפְשָׁרִיוֹת לְאַרְגֵּן נְסִיעוֹת וְטִיּוּלִים,
מָה טוֹב וּמָה נָעִים. וְכֵן מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ שְׁהֵם נִתְּנוּ פְּרָסִים
לְיַלְדִים, כִּי לְדַעְתִּי, בְּאִפְּן כְּזֶה תּוּכַל לְהַמְשִׁיךְ אֶת כָּל הַיַּלְדִים אֵלַיךְ,

וּלְדַבֵּר עִמָּהֶם. וְכֵן רְאוּי לְעוֹרֵר גַּם אֶת ... שְׁתַּטְּפֵל בְּמַסִּירוֹת עִם
הַבְּנוֹת, וְאֲנִי מְקַנְהָ שָׁגַם לָהּ יְהִיָּה מִהַפְּרָסִים הָאֵלוּ, כִּי גַם לַבְּנוֹת
צְרִיכִים לָתֵת פְּרָסִים. וּבְעֵנִין הַתְּפִלָּה, זֶה עֵנִין נִפְלֵא מְאֹד מְאֹד,
שֶׁהִלְדִּים יֵשְׁבוּ בַּיַּחַד בְּמָקוֹם אֶחָד, וַיִּתְּפְּלוּ בְּקוֹל, וַיַּעֲנוּ "אָמֵן יְהִי
שְׁמִיָּה רַבָּא" וַיְקַדְּשֵׁה וּבְרָכּוּ בַּיַּחַד, וְרְאוּי לְתַן לָהֶם פְּרָס עַל זֶה.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיְקָר! רְאוּי לָךְ לְשַׁמַּח מְאֹד עַל נַעַם חֲלֻקָּךְ,
עַל אֲשֶׁר בַּנְחַל שָׁם חֲלֻקָּךְ וְגוֹרְלָךְ, וַיֵּשׁ לָךְ חֶלֶק בְּעֵבוֹדָה הַקְּדוּשָׁה
הַזֹּאת, וּבְכֹדָאִית זְכוֹת הַרְבִּים שְׁאַתָּה עוֹסֵק בָּזֶה, שְׁתַּגֵּן בְּעֵדָךְ וּבְעֵד
אֲשֶׁתְּךָ וּבְעֵד יְלָדֶיךָ, וְתִזְכֶּה לְצֵאת מִכָּל חוּבוֹתֶיךָ בְּרוּחַנִיּוֹת
וּבְגִשְׁמִיּוֹת, וַיִּמְשֶׁף עָלֶיךָ בְּרָכָה וְהִצְלַחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֶיךָ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהִצְלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז רט.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר נְשָׂא, ט"ו סִינן ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד ... נְרוּ יְאִיר.

רְאֵה לְזֵרוּ אֶת עֲצֻמָּךְ מְאֹד מְאֹד בְּעֵבוֹדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֹּאת —
לַבְּנוֹת אֶת הַמְּקַנְהָ מִה שְׁיִוִּיתָר מִהָר וּבְזִרְיוֹת, וְנִתְתִּי הוֹרָאָה לְ...
שְׁיִלוֹהָ לָךְ תִּכְף-וּמִיד כַּמָּה שְׁאַתָּה צְרִיךְ בְּשִׁבִיל הַחֲמֵר וּבְשִׁבִיל
לְהִתְחִיל עִם הַפּוֹעֲלִים, וְאֲנִי מְקַנְהָ עַד שְׁבוּעִים שְׁלֹשָׁה יִגִּיעַ אֵלָיו
הַכֶּסֶף, הָעֵקֶר אֵל תִּתְעַצֵּל בְּעֵבוֹדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֹּאת, כִּי אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה
מִטְּהָרַת בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר כָּל יְסוֹד הַיְהוּדוֹת תְּלוּי בָּזֶה. מִה
לְעֵשׂוֹת?! כִּי הַסֵּמ"ך-מ"ם הַרְשָׁע, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, יֵשׁ לוֹ מוֹנּוֹפּוֹל,
וְהַיָּד הַטְּמֵאָה שְׁלוֹ עַל הַמְּקַנְהָ שֶׁל הָעֵינָה וְכוּ', וְאֲנִי מְקַנְהָ
לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁאַנְחֵנוּ נִזְכָּה לַבְּנוֹת מְשֻׁהוּ יִפֶּה מְאֹד, בְּאִפְּן
שֶׁלֹא נִצְטָרַךְ אוֹתוֹ כָּלֵל.

הָעֵקֶר רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצֻמָּךְ בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִדַּע

אָשׁר הוּא יתְבַרֵךְ מַחִיָּה וּמְהִיָּה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָהּ, וְדוּמָם, צוּמָח, חַי, מְדַבֵּר, הֵם עֵצִים עֲצֵמִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יתְבַרֵךְ, וְתַכְרֵף-וּמִיד כְּשִׁיתְבַּרְנָהּ לָךְ יְדִיעוֹת אֱלוֹ, אִז תְּצַלִּיחַ — בֵּין בְּגִשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחֵנִי; כִּי עֵקֶר הַצְּלַחַת הָאָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם הוּא כְּפִי מִדַּת הָאֱמוּנָה שְׂמֵחַדִּיר בְּעֵצָמוֹ, כִּי הָאֱמוּנָה הִיא הַדְּבָקוֹת וְהַדְּבָקוֹת הִיא הָאֱמוּנָה, כָּל מַה שְּׂאָדָם מֵאֲמִין בּוֹ יתְבַרֵךְ, וּמְכַנִּים בְּעֵצָמוֹ אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יתְבַרֵךְ, כְּמוֹ-כֵן זוֹכֶה לְהִיּוֹת דְּבוּק בּוֹ יתְבַרֵךְ, וְהַדְּבָקוֹת הַזֹּאת כְּבָר מְבִיאָה לוֹ כָּל מִינֵי הַשְּׁפָעוֹת טוֹבוֹת, וְאֶפְלוֹ שְׁנוּפֵל לְמָקוֹם שְׁנוּפֵל וְכוּ', אִם רַק קָם בְּכָל פַּעַם מִחֻדָּשׁ, וּמִמְשִׁיף אֶת עֵצָמוֹ אֵלָיו יתְבַרֵךְ, עַל-יְדֵי-זֶה נַעֲשֶׂה כְּלִי לְהַמְשִׁכַת הַשְּׁפָע.

נָא וְנָא רְאֵה לְעוֹרֵר וּלְחַזֵּק וּלְאַמֵּץ אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים לְהִיּוֹת תְּמִיד שְׂמֵחִים וְעֹלִיזִים, וְתִשְׁתַּדֵּל שְׂאֲחֵר כָּל תְּפִלָּה וְתַפְלָה יַעֲשֶׂה רְקוּד בְּבֵית-הַמְּדֻרָשׁ, וְתְמִיד תְּעוֹרֵר אֶת כָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׂיִרְקְדוּ עַל נַעַם חֻלְקָנוּ, שְׂאָנוּ זוֹכִים לִידַע מְרַבִּי אֲמַת כְּזֶה, רַבִּי נִפְלָא כְּזֶה רַבִּי, שְׂהַתְּפָאָר שְׂהוּא נְהַר הַמְּטַהֵר מִכָּל הַכְּתָמִים (חֵי-מוֹהַר"ן, סִימָן שֵׁלֵב). וּבְכַרְט שְׂזֻכִּיתֶם כְּבָר כְּלָכֶם לְהִיּוֹת בְּצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, אָשׁר אֵין לְמַעְלָה מְזֶה. וְגַם אֲנַחְנוּ מְקוּיִם לְהִיּוֹת עַל רֹאשׁ הַשְּׁנָה בְּצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל בְּקַבּוּץ הַקְּדוּשׁ וְהַנּוֹרָא, וְכֵן בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ גְּדוּלָה אָנוּ מְשַׁתְּדָלִים לְאֵט לְאֵט בְּשִׁקְט בְּשִׁקְט לְבָנוֹת "עִיר בְּרֶסֶלֶב" בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה, אָשׁר דְּבַר זֶה יִהְיֶה לְחֻדוּשׁ וּלְתַפְאָרַת בְּרָבוֹת הַיָּמִים, כִּי בּוֹ בְּרַגַע שְׁנוֹנְפָה לְבָנוֹת אֶת בֵּית-הַמְּדֻרָשׁ הַגְּדוֹל, יִהְיֶה לָנוּ תְּלֻמוּד-תּוֹרָה לְבָנִים וּבֵית-סֵפֶר לְבָנוֹת, אִז תִּרְאֶה אֵיךְ שְׂיָבוֹאוּ לְגוֹר שֶׁם הַמוֹן מְשַׁפְּחוֹת מְאֲנֵשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב.

רְאֵה לְחַטֵּף בְּכָל יוֹם מְקָרָא, מְשֻׁנָּה, גְּמָרָא, מְדֻרָשׁ וְשְׁלַחַן עָרוּף, זֶהר וְתַקוּנִים, וּמְכָל שְׁעוֹר תְּלֻמָּד אֶפְלוֹ קֶצֶת, הַעֵקֶר שְׂלֵא יַחְסֹר לָךְ יוֹם אֶחָד מִבְּלֵי לְמוֹדִים אֱלוֹ, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז רי.

בַּעֲזַרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֻדְרֵי גִשָּׁא, ט"ו סִינּוֹן ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כְּלָלִיּוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְרִסְלָב", תַּלְמִידֵי "הַיְכָל-הַקֹּדֶשׁ", הַגָּרִים בְּ"יַבְנָאֵל עִיר בְרִסְלָב", הַיְוֵ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵם וַיַּצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה, וּמִכָּל נֹגַע וּמַחֲלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֵיהֶם.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! רְאוּ לְחִזְקֵךְ אֶת עֲצָמְכֶם מְאֹד מְאֹד, וְאִישׁ אֶת רַעְהוּ יֵאמֶר חִזְק. וְעַקֵּר הַהִתְחַזְקוֹת הַיָּא בְּלַמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה. תַּהֲלֵה לְאֵל, יֵשׁ בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת שְׁלָנוּ מִזְגוֹן, וְאַתֶּם יְכוּלִים לְשַׁבֵּת שָׁם שְׁעוֹת עַל גְּבֵי שְׁעוֹת, וְלִלְמַד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה מִזֶּה, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (תְּנָא דְבֵי אֱלֹהֵי, פְּרָק יח): בּוֹא וּרְאֵה כַּמָּה גְּדוּל כַּחַה שְׁל הַתּוֹרָה, שְׁמִטְהֶרֶת אֶת פּוֹשְׁעֵי יִשְׂרָאֵל בְּזִמְן שְׁעוֹשִׁים תְּשׁוּבָה, אֶפְלוּ מִעֲבוּדָה זָרָה שְׂבִינְדָם, כִּי אֵין טְהָרָה אֶלָּא דְבַרֵי תּוֹרָה, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרֵי וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוּכָה לְהַתְּמִיד בְּלַמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְתִשְׁתַּדְּלוּ כְּלַכֶּם לִישֵׁב בְּבֵית-הַמְּדַרְשׁ בְּכוּלָּל שְׁלָנוּ, שֶׁהוּא תַחַת הַשְּׁגָחָתוֹ וּפְקוּחָו שְׁל ... וְלְהַתְּמִיד בְּלַמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, כִּי חֲבָל עַל כָּל יוֹם וַיּוֹם שֶׁהוּלָךְ בְּלִי לַמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה. וְחֲכַמֵּינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (שֵׁם פְּרָק ד'): כָּל תַּלְמִיד חָכֵם שְׁעוֹסֵק בַּתּוֹרָה בְּכָל יוֹם תָּמִיד בְּשָׁבִיל לְהַרְבּוֹת כְּבוֹד שְׁמַיִם, אֵינוֹ צָרִיךְ — לֹא חָרֵב וְלֹא חֲנִית, אֶלָּא הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְשַׁמְרוֹ בְּעֲצָמוֹ. וְעַל-כֵּן בִּזְהָ שְׁתַּתְּמִידוֹ בְּלַמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה כָּל אֶחָד בְּשְׁעוּרִים שְׁלוֹ: מְקַרָּא, מְשַׁנָּה, גְּמָרָא, מְדַרְשׁ, הִלְכוֹת וְאַגְדוֹת, בְּרִיתוֹת וְתוֹסֵפּוֹת, זֶהר וְתַקּוּנִים וְסִפְרֵי רַבָּנוּ ז"ל לְלַמֵּד לְשֵׁם שְׁמַיִם, לְשֵׁם אֵל עוֹלָם, עַל-יְדֵי-זֶה יִשְׁמַר אֶתְכֶם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִכָּל רַע, וְהַסְּמִיךְ-מֵ"ם הַרְשָׁע לֹא יוּכַל לְכַסּוֹ כְּלָל, וְלֹא תִצְטָרְכוּ לֹא חָרֵב וְלֹא חֲנִית וְלֹא שׁוּם דְּבָר, כִּי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמַר אֶתְכֶם מִכָּל רַע, וְתִמְשֹׁךְ עֲלֵיכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֵיכֶם. וְעַקֵּר הַבְּרָכָה שְׂפָאָה לְאָדָם הַיָּא

בזכות התורה, כי כל מקום שהשרה הקדוש-ברוך-הוא תורתו — השרה שכינתו, וכל מקום שלומדים תורה — שם השכינה, ובמקום שהשכינה שם — שם הברכה מצוינה, ועל-כן אם תתמידו בלמוד התורה הקדושה, ותבואו בזמן, ולשמר על הזמן, ובפרט זמני הכולל, אז תראו את הנסים נגלים שיעשה עמכם הקדוש-ברוך-הוא. ואל תחשבו שאני רחוק מכם, אלא בלכם קרובים לנפשי, ובכל יום ויום אני מתפלל על כל אחד ואחד מאנשי שלומנו הגרים ביבנאל, ואתם חקוקים בפנימיות לבבי, ואין אנו רחוקים כלל, כי אם מצד גופנו הגשמי, אבל בנפשנו אחד אנחנו. לכן ראו להתפלל בעדי, שאזכה לצאת מהחובות, וכבר אזכה לקבל אשור בניה לכנות את בית-המדרש הגדול. ואף שאני יודע שעדין הסמ"ך-מ"ם אורב על זה מאד מאד, ועושה כל מה שפכחו למנע ולעכב בניתו, עם כל זאת אני מאמין באמונה שלמה בו ותברך, שהכל תלוי רק בידו ותברך, ובנדאי על-ידי רבוי תפלה ובקשה, נזכה לברך על המגמר, שנתחיל ונגמר את בנין בית-המדרש הגדול, ואזכה לבוא ולגור ביבנאל "עיר ברסלב", אשר תהיה בעזרתו ותברך עיר של תורה ותפלה, עיר של צדקה וחסד, עיר אשר תאיר את אורו ותברך בכל העולם כלו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

י"ז ריא.

בעזרת השם ותברך, יום חמישי לסדר נשא, י"ז סיון ה'תנשא.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך עם השני עמודים של ה"אשר בנחל" מנקד. מה אמר לך! ראוי לכם לשמח מאד מאד על נעם חלקכם, כי זה כל-כף יפה, שאין לי מלים לפרש לכם, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שהספר הזה יעשה התעוררות גדולה בעולם. לכן ראו לחזק את עצמכם בכל מיני אפנים שבעולם להמשיך, עד שתזכו לגמר

אֶת הַכֶּרֶךְ הָרֵאשׁוֹן, וְתַתְּחִילוּ אֶת הַכֶּרֶךְ הַשֵּׁנִי, וְכֵן מִכֶּרֶךְ לְכֶרֶךְ, עַד שֶׁתִּמְלֵא הָאָרֶץ דְּעָה אֶת ה', כִּי רַק לְתַכְלִית זֶה נִדְפְּסוּ חֲלָקֵי "אֲשֶׁר בְּנַחֲל".

אודות שְׁשֶׁלְחַת לִי מִכְתָּב קצ"ג שֵׁישׁ שָׁם טְעוֹת, עֵינַי בְּמִקּוֹר, וְרֵאִיתִי שָׁגַם שָׁם נִפְלָה טְעוֹת, וְצָרִיךְ לְהִיּוֹת כֹּה.

"גַּם אֲבָקֵשׁ אוֹתָךְ מְאֹד, לְמַעַן הַשֵּׁם וּלְמַעַן כְּבוֹד רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁתִּשְׁמַר עֲצֻמְךָ מִמַּחְלָקָת, שֶׁפּוֹגְמֵת מְאֹד מְאֹד, וּבִפְרָט מִחְלָקַת שְׁבִין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הִיקָרִים... שְׂדֵבֵר זֶה הוּא קְלָקוּל גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, כִּי אִי אֶפְשֶׁר לְקַבֵּל מִרַבְּנוּ ז"ל בְּשׁוֹם פְּנִים וְאַפֵּן, רַק עַל-יְדֵי הַתְּאֻדוֹת הַתְּלִמִּידִים, כִּי בְּשִׁמְתֵּאֻחַדִּים בְּיַחַד, אִזּוּ יְכוּלִים לְגַלֵּל אֶת הָאָבֶן וְכוּ', וְלִשְׁאֹב בְּשִׁפְעוֹ, וְזֶה יִשְׁאַר אֶפְלוֹ אַחֲרֵי-כֵן כְּשִׁחֻזְרִים הַבֵּיתָה, כְּמוֹ שֶׁגִּלָּה לְנוּ מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל (לְקוּטִי-הַלְכוּת, מִתְּנָה, הַלְכָה ד') עַל פְּסוּק (בְּרֵאשִׁית כט, ג): "וְגִלְלוּ אֶת הָאָבֶן מֵעַל פִּי הַבְּאֵר" וְכוּ', שֶׁאֵין הַנְּפֻשׁוֹת הַמְּתַקְרְבִין יְכוּלִין לְקַבֵּל שׁוֹם שְׁכָל וְדַעַת, כִּי אִם בְּעַת שֶׁהֵם אֲצֵל הַרוּעִים וּמְנַהֲיָגִים, וְאַחֲרֵי-כֵן כְּשֶׁשָּׁבִים אֶל בֵּיתָם, אֵין לָהֶם שׁוֹם שְׁכָל וְעֵצָה לְהַתְחַזֵּק בְּעִבּוּדַת ה', כִּי כָּבֵר הִשְׁבִּיבוּ אֶת הָאָבֶן עַל-פִּי הַבְּאֵר (עֵינַי שָׁם בְּאַרְיִכוֹת וּנְפִלְאָה), אֲבָל אִם מְקַרְבִּים לְהַצְדִּיק הַאֲמֵת, נִשְׁאַר אֲצֵלוֹ תְּמִיד מֵה שֶׁקַּבֵּל מִמֶּנּוּ, וְכִמוֹ שֶׁכְּתוּב (מִשְׁלֵי לא, יח): "טֹעֲמָה כִּי טוֹב סָחָרָה לֹא יִכְבֶּה בְּלִילָה גְרָה".

וְאוֹדוֹת מֵה שֶׁקָּרָה בְּיִשִּׁיבָה, שֶׁיִּצָּא כָּל-כֶּךָ נִגְדָה כָּל הַבְּחוּרִים, תִּדַּע כִּי יֵשׁ דְּבָרִים בְּגוֹ, וְרֵאשׁ הַיִּשִּׁיבָה צוּעֵק שֵׁישׁ לוֹ צַעַר גְּדוֹל מִכָּל הַעֶסֶק, וְאָמַר שֶׁעָקַר צַעְרוֹ הִקְשָׁה הוּא, שָׁגַם בְּנוֹ נִתְקַרַב אֶל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵינוּ, וְעַל זֶה מְצַטְעַר בְּיוֹתֵר, וְאָמַר: גִּיּוּוֹאֵלֵד מִ'הָאֵט מִיר צוֹ גְּעֻנוֹמְעַן אֵיין זוּהֵן, וְהִשְׁבִּיב לוֹ עַל זֶה אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ: עֵס וְעַט אֵיין אֶתְקוּן אוֹיף יַעֲנֵעַר וְעֵלְט... וּמַחְמַת דְּבוּרִים אֵלוֹ זָרַק מֵהַיִּשִּׁיבָה עֲשָׂרָה בְּחוּרִים, וְהַכְרִיחֵם לְחַתֵּם עַל פֶּתַח, שֶׁלֹּא תִהְיֶה לָהֶם יוֹתֵר שְׁיָכוֹת עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, וְהִיָּה רַעַשׁ גְּדוֹל מְאֹד, כִּי בָּאוּ כָּל הַהוֹרִים, וְאֶת גְּדָל הַבְּזִיוֹנוֹת וְהַשְּׁפִיכוֹת דָּמִים — אֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל, כִּי הִיָּה מֵה שֶׁהִיָּה" וְכוּ'.

כָּל זֶה חֶסֶד מֵהַסֵּפֶר, וְצָרִיכִים לְהַכְנִיסוֹ, וְאַחַר הַנַּ"ל מִתְחִיל בְּקִצּוֹר: אֵלֶּה אֲשֶׁר הָיָה לָבֶם חֲזָק... עַד הַסּוּף, אֶקְוֶה שֶׁתִּבְיֵן לְהַשְׁלִים אֶת הַחֶסֶד, וְכֵן בְּכָל פֶּעַם, אִם תִּהְיֶה לָּךְ אִיזוֹ קִשְׁיָה — תִּשְׂאֵל, כִּי אֲנִי רוֹאֶה שְׂמִי שֶׁתִּקְתַּק, הַחֲסִיר מֵהַמְּכַתֵּב.

הַיּוֹם שֶׁלַּחֲוֹ לָךְ "אוֹר יִבְנֶאֱל", וְזֶה מְאֹד מְאֹד יָפֵה, וְאַתָּה יָכוֹל לְהַדְפִּיסוֹ תִּכְף-וּמְיָד, וְלִמְסֹר אֶת זֶה לְמַפְיָצִים, וְכֵן לְשַׁלַּח בְּיִבְנֶאֱל, וְכֵן שֶׁלַּחְתִּי לָךְ אֲרַבְעָה קוֹנְטֵרְסִים בְּרוֹסִית, מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים, אִם תִּדְפִּיסֵם תִּכְף-וּמְיָד אֶפְלוּ אֶלְפִים מִכָּל סוּג, וְאֵלֶּה הֵם הַקוֹנְטֵרְסִים: "שְׁמֹר עַל הַבְּרִיאוֹת", "הַכֹּל לְטוֹבָה", "בְּטַחֲוֹן עֲצָמִי", "יְהִיָּה טוֹב", וְהִיא זְכוּת הַרְבִּים, שְׂאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי אֲחִינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַיּוֹצֵאִים מִבְּרִית הַמוֹעֲצוֹת, סוֹבְלִים צְרוֹת וְיִסוּרִים וְהַשְׁפָּלוֹת וְעִגְמַת נַפֶּשׁ גְּדוֹלִים, שְׂאִין אֲנִי צָרִיף לְסַפֵּר לָּךְ, רַק פּוֹתְחִים אִיזָה עֵתוֹן בְּאַרְץ אוֹ בְּחוּץ לְאַרְץ, קוֹרְאִים מֵה שֶׁעֵבֵר עֲלֵיהֶם, וְהֵם מְסַכְנִים גְּדוֹלִים, וְעַל-כֵּן אֲשַׁרִּי מִי שִׁיְהִיָּה לוֹ חֶלֶק בְּהַדְפַּסַת הַסְּפָרִים הָאֵלֶּה.

שֶׁלַּחְתִּי לָּךְ אֶת הַסְּפָרִים עַל-יְדֵי אֶחָד שְׂאֵמֵר שִׁיִּצְלָל לָּךְ תִּכְף-וּמְיָד כְּשִׁיגִיעַ, וְתִצְטָרֵף לְנִסְעֵ אֵלָיו, כְּמַדְמָה שֶׁהוּא גֵר בְּנִתְנָה, וְאִם לֹא תִשְׁיָגוּ עַד יוֹם שְׁנֵי הַבָּא — תוֹדִיעַ לִי, וְאִזּוֹ אֲבַרֵר בְּדִיוֹק הַיֶּכֶן הוּא גֵר.

עַל-כָּל-פָּנִים רְאֵה לְחֲזֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי אִין דְּבַר יוֹתֵר גְּדוֹל מֵהַדְפַּסַת הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּף-הוּא בּוֹדָאֵי יַעֲזֹר לָּךְ בְּכָל דְּרָכֶיךָ, וַיִּמְלֵא אֶת מִשְׁאֲלוֹת לְבָבְךָ לְטוֹבָה תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָּךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז רבי.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר נִשְׂא, י"ז סִינן ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה נִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוֹ נְאִיר.

אין מלים בפני להודות לך על החסד שעשית עמדי, שהלויית לי את הכסף לצורך המקנה, ותכף-ומיד כשאגיע לארצנו הקדושה אשלם לך. עכשו ... צריך עוד לאיזה סכום כמדמה שלשת אלפים שקל או יותר, אם אפשר להלוות לו את הסכום הזה שהוא צריך לאינסטטוטור ולבנות את הקיר, תראה להלוות לו, ותכף-ומיד כשאבוא אשלם לך את הכל, פי זכות המקנה היא זכות כזו, שאין מלים בלשוני לפרש לך כלל, ועל-כן אם אתה יכול להזדרז — מה טוב ומה נעים, ויפה שעה אחת קדם.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח דרךך, ותבשר לי תמיד בשורות משמחות, ושום דבר שבעולם לא יוכל לשבר אותך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ז ריג.

בעזרת השם ותברך, יום חמישי לסדר נשא, י"ז סיון ה'תנשא.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי שהתחלתי לבנות את המקנה, יעזר לך הקדוש-ברוך-הוא, שתזכה לראות בבנינו בשלמות. עכשו שלחתי פקס ל... שילוח לך את הכסף שאתה צריך עוד בשביל האינסטטוטור והגדר, ואני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שיצא דבר יפה מאד מאד.

ראה להזדרז בעבודה, פי היא זכות הרבים לדורות, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שזנכה לראות בשלמות בנין המקנה ובנין בית-המדרש ותלמוד-תורה לילדים ובית-ספר לבנות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ז ריד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר נָשָׂא, י"ז סִינן ה'תנש"א.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

דִּבְרַתִּי עֲכָשׁוּ עִם בְּעֵלְךָ, וְאָנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִהְיֶה אֶל נִכּוֹן וְיִצְלִיחַ בְּדַרְכּוֹ, וְאָנִי מְקַנְהָ לְהַפְגִּישׁ אֶתוֹ בְּשָׂבוֹעַ הַבָּא אֶצְלֵךְ צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְשֹׁנְפֶעַל שֵׁם יִשׁוּעָה גְדוּלָה מִהַשְּׂמַיִם, הֶעֱקָר אֶל תַּפְחָדִי מִכְּלוֹם, כִּי גְדוּל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְעוֹד תִּרְאֵי נִסִּים נִגְלִים שְׂעִיעֶשָׁה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְתַהֲיִי בְּרִיאָה, וְתִרְוִי רַב נַחַת מִכָּל הַיְלָדִים, וְתוֹלִיכִי אוֹתָם לַחֲפָה בְּסִימָן טוֹב וּבְמִזְל טוֹב, וְתִרְאֵי עוֹד בָּנִים לְבָנֶיךָ וְלִבְנוֹתֶיךָ.

אֲקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְשִׁמְעַ אֶצְלָכֶם תָּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשְּׂמַיִם...

י"ז רטו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר נָשָׂא, י"ז סִינן ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

אוֹדוֹת לְלַמֵּד בְּרַבִּים בְּבֵית-הַמְדֻרָשׁ "מִשְׁאַת בְּנֵימִין", לְדַעֲתִי, הַסֵּמ"ך-מ"ם רוֹצֶה לַעֲשׂוֹת לָךְ מְלַכְדָּת שֵׁם, וְעַל-כֵּן אֶל תִּלְךָ בְּשׁוֹם פְּנִים וְאֶפֶן, וְאִם הֵם רוֹצִים דְּרִיקָא לְשִׁמְעַ שְׁעוֹר, שְׂיִבֹאוּ בְּאִיזוֹ שְׁעָה שְׂתַתְּאֲמוּ בְּ"הִיכַל-הַקְדָּשׁ", וְאִם הֵם לֹא רוֹצִים, זֶה סִימָן שְׂזוֹ סֶתֶם מְלַכְדָּת, שְׂרוֹצֶה לְהַרְחִיקָךְ מִשֵּׁם, כִּי לֹאט לֹאט הַסֵּמ"ך-מ"ם עוֹבֵד עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בַּפְּרָטִיּוֹת.

רק חזק וְאַמֵץ, פי בקרוב נתחיל לבנות את בית-המדרש הגדול,
ועוד תראה נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ז רטז.

בעזרת השם יתברך, ערב-שבת-קדש לסדר שלח, כ"ה סיון ה'תנש"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב
ממך, איך שאתה מחזק את עצמך לילך בדרכי רבנו ז"ל.

מה אמר לך, ידידי היקר! עכשו חזרתי מהציון, והזכרתי אותך
לטובה, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתזכה למצא בקרוב את בת
זוגך. העקר אל תהיה בררן, ובזכות רבנו ז"ל שהוא השדכן הגדול,
תזכה למצא את בת זוגך, וחס ושלום, שלא יעלה על דעתך דבר
פזה לגזוז את הזקן והפאות בשביל שדוף, פי הקדוש-ברוך-הוא לא
יעזב אותך, ויהיה לך בעזרתו יתברך, בקרוב שדוף הגון מאד,
העקר אל תתיאש, ואל תפל ביאוש, חס ושלום, אשר זה גרוע
מהכל.

נא ונא ראה לשמח, פי השמחה היא רפואה בין בגשמיות ובין
ברוחניות, ותמשיך ליחד יחודים קדושים, אשר היחודים הם דברים
נפלאים מאד מאד, ומי שמרגיל את עצמו בעבודת היחודים,
ממשיך על עצמו ערכות נעימות זיו חיות אלקותו יתברך, ואשרי
מי שמייחד בכל יום יחודים, ובפרט בשעת ההתבודדות. ואל תחשב
שזה דבר קשה, פי מי שמרגיל את עצמו בזה, ירגיש כל מיני ערכות
ונעם, אשרי לו בזה ואשרי לו בבא!

אני מאד שמח, שחזרת לעבד אצל אביך, גרו יאיר, וטוב תורה

עם דָּרֶךְ אֶרֶץ, שְׁיַגִּיעַת שְׁנֵיהֶם מִשְׁפַּחַת עֲוֹן (אָבוֹת ג, א), וְכֹךְ
עַל-כָּל-פָּנִים לֹא תִהְיֶה בְּרִיב וּבְמַחְלָקַת עִם אָבִיךָ, כִּי לֹא כְּדָאִי
לַעֲשׂוֹת מַחְלָקַת.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרָכְךָ כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז ריז.

בְּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, עֲרֹב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֶר שְׁלֵחַ, כ"ה סִינּוֹן ה'תּשנ"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד אֲנִי מְצֻטְעָר לְמָה עֲזַבְתָּ
אֶת הַהֲצָעָה, רְאֵה לְחִזּוֹר לְזֶה תִּכְף-וּמִיד וְתִתְאַרְסוּ, וְתִכְף-וּמִיד אַחַר
זֶה לְהִתְחַתֵּן, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שֶׁבְּאַמַּת יֵצֵא מֵהַכַּח אֵל
הַפְּעֵל, וְתִצִּית אוֹתִי, כִּי 'לֹא טוֹב הָיִיתָ הָאָדָם לְבַדוֹ' (בְּרֵאשִׁית ב, יח),
וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמִּתְחַתֵּן מֵה שְׁיֹתֵר מֵהָר, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִצַּל מֵעַבְרוֹת.

רְאֵה לְבִדּוֹק אֶת הַתְּפִלִּין שְׁלֶךְ, וְתִשְׁתַּדֵּל לְהִתְפַּלֵּל עֲרֹב וּבִקּוֹר
בְּבֵית-הַמְּדֻרָשׁ, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שֶׁבְּאַמַּת כָּבֵר תִּהְיֶה
אִישׁ כָּשֶׁר אֲמַתִּי.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז ריח.

בְּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, עֲרֹב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֶר שְׁלֵחַ, כ"ה סִינּוֹן ה'תּשנ"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיֶּקֶר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאֵד מָאֵד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ, וְהִנְנִי מְבָרֵךְ אוֹתְךָ בְּסִימָן טוֹב וּבְמִזְלָ טוֹב לְרַגְלֵי הַלְדָּת בְּנֶךָ, גֵּרוֹ יְאִיר. הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שְׁתִּזְכֶּה לְגִדְלוֹ בְּנִקְלָה, וּלְחִנּוּכּוֹ עַל-פִּי דַעַת רַבָּנוּ ז"ל, לְהִתְמִיד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה וּבִתְפִלָּה, וְתִרְוָה רַב גַּחַת מִמֶּנּוּ וּמִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיךָ, וְיִהְיֶה לְךָ שְׁלוֹם-בַּיִת, וְתִזְכֶּה לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשִׂמְחָה עַל שְׂזִכְיֹתָ לְגִיּוֹר בְּיַבְנָאֵל, אֲשֶׁר תִּתְּהַפֵּךְ לְ"יַבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב", בְּעִזְרָתוֹ יִתְבָּרֵךְ שָׁמוּ, יִרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׁמַח לְבָנוּ, וְתִגַּל נַפְשָׁנוּ בִּישׁוּעָתוֹ יִתְבָּרֵךְ, עַל אַפְסֵי וְחֻמְתָּם שֶׁל כָּל שׁוֹנְאֵינוּ.

מָאֵד מָאֵד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַע, שְׁלַקְחָתָּ עַל עֲצָמְךָ לְגַמֵּר בְּכָל שַׁבַּת אֶת כָּל סֵפֶר הַתְּהִלִּים.

מָה אָמַר לְךָ, יְדִידֵי הַיְקָר! אֵינִי לְמַעַלָּה מִזֶּה, כִּי תִהְיֶינִי — אוֹתִיּוֹת לִי-תְהִיִּם. וְרַבָּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹתֵר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ט'): תְּהִי הוּא לְשׁוֹן גַּם; וְיֵשׁ לוֹמַר — מִי שְׂרוּצָה לְרְאוֹת נְסִים נְגָלִים, שְׂיַעֲשֶׂה עִמּוֹ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִהְיֶה רְגִיל בְּאַמִּירַת תְּהִלִּים. וְכֵן גַּלְהָ לְנוּ רַבָּנוּ ז"ל נְפִלְאוֹת רַבּוֹת עַל אַמִּירַת תְּהִלִּים הַמְּסֻגָּל לְתִשׁוּבָה, וְנִפְתָּחִים לוֹ שְׁעָרֵי הַרְחָמִים וְהַרְצוֹן, וְזוֹכָה לְמִצָּא אֶת הַנִּקְדָּה הַשְּׂיִכָּת לוֹ (עֵינִי לְקוּטֵי-מוֹתֵר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן עג).

רְאֵה לְשִׂמְחַת תְּמִיד, כִּי הַשְּׂמִיחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל, בֵּין בְּגַשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׂשִׂמְחַת תְּמִיד. וּבִכְפָּרֵט אֶתָּה, שְׂאֶתָּה זוֹכָה לְגִיּוֹר בְּיַבְנָאֵל, בְּזֶה רְאוּי לְךָ לְשִׂמְחַת מָאֵד מָאֵד, כִּי תִהְלֶה לְאֵל, זוֹ תִהְיֶה עִיר עַל שֵׁם רַבָּנוּ ז"ל. וְאֵנִי מְקַנְיָה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְשִׁמְעַע בְּשׁוֹרוֹת מְשִׁמְחוֹת מִמֶּךָ תְּמִיד. וְתִדַּע, שְׂהַזְכֵּרְתִּי אוֹתְךָ עַל צִיּוֹן רַבָּנוּ ז"ל בְּסִימָן טוֹב וּבְמִזְלָ טוֹב, וְתִזְכֶּה לְהַצְלִיחַ דְּרָכְךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז ריט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְפָּרֵד, עֶרְב־שֶׁבֶת-קִדְשׁ לְסֹדֵר שְׁלַח, כ"ה סיון ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה נִגְיָעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צָמוּד בַּפְּנִימִיּוֹת לְכָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... נִרְוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ, וְגִדְל שְׁמִחָתִי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל.

תְּדַע, שֶׁהִזְכַּרְתִּי אוֹתְךָ עַל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וּמְאֹד מְאֹד בְּקִשְׁתִּי
עֲלֶיךָ, שֶׁתִּזְכֶּה לְהַצְלִיחַ דְּרַכְךָ בְּכָל אֲשֶׁר תִּפְּנֶה.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיָּקָר! אָסוּר לִפְלֵ בְּעֶצְבוֹת, וְאֵינִי יוֹדֵעַ לְמָה
אִתָּה כּוֹתֵב שֶׁאִתָּה בְּחִלְשׁוֹת הַדַּעַת. מָה לָּךְ לְהִיּוֹת בְּחִלְשׁוֹת הַדַּעַת,
הֲלֹא אִתָּה זוֹכָה וּמִזְכֶּה אֶת הַרְבִּים בְּהַפְּצַת מַעֲיָנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה.
וְעַל זֶה רְאוּי לָךְ לְשִׁמְחַ מְאֹד מְאֹד, כִּי כָּל זְמַן שֶׁאֲנִי מְלַבְּשִׁים בְּלְבוּשׁ
הַגְּשָׁמִי, אֵין אֲנִי יְכוֹלִים לְתֹאֵר לְעֶצְמָנוּ כָּלָל אֶת גִּדְל הַעֲנִיָּן הַזֶּה שֶׁל
הַפְּצַת מַעֲיָנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה, וְעַל-כֵּן רְאֵה לְשִׁמְחַ בְּכָל יוֹם, וְלִרְקֹד
עִם הַיְלָדִים שְׁלָךְ, וְאֵל תִּתְעַצֵּבֵן עֲלֵיהֶם, וּמִכָּל שְׂכָן אֵל תִּפְּקֵה אוֹתָם,
כִּי אָסוּר לְהַכּוֹת אֶת הַיְלָדִים, כִּי גִילָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל, וְתִקְנֶה מִתְּנוּת
יְפוֹת לְאִשְׁתְּךָ, וְתִרְאֶה לְשִׁמְחָה וּלְחִזְקָה בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שֶׁבְּעוֹלָם,
הַעֲקָר רְאֵה לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה הִיא רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת
וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת. וּרַבְּנוּ ז"ל גִּלָּה לָנוּ, אֲשֶׁר הַשִּׁמְחָה הִיא רְפוּאָה גַּם
בְּגִשְׁמִיּוֹת (עֲנִי לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן כג, כד); וְרְאוּי לָךְ לְלַמֵּד בְּכָל
יוֹם אֶת הַתּוֹרוֹת הָאֵלֶּה, וְלוֹמַר אֶת הַתְּפִלוֹת עֲלֵיהֶן, בְּאִפְּן שֶׁתִּפְּגַס
בָּךְ מִדַּת הַשִּׁמְחָה, כִּי אִתָּה נִמְשָׁךְ מְאֹד אַחַר הַעֲצָבוֹת. הֵן אָמַת,
שְׁעוּבָר עֲלֶיךָ מָה שְׁעוּבָר מְרִירוֹת דְּמְרִירוֹת, יְסוּרִים וְצָרוֹת וְעֲגָמַת
נִפְשׁ, קִטְנוּת וְחִלְשׁוֹת הַדַּעַת וְהִרְפָּתְקָאוֹת וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אֵין זוֹ
עֲצָה לְהִמְשִׁיךְ אֶת עֲצָמוֹ אֶל הַעֲצָבוֹת וְהִמְרִירוֹת, כִּי 'כָּל הַנִּמְשָׁךְ אַחַר
הַצָּעַר — הַצָּעַר נִמְשָׁךְ אַחֲרָיו' (רש"י מוֹעֵד קָטָן כז.), עַל-כֵּן רְאֵה

אֲשֶׁר י"ז רכ — י"ז רכא בנחל שה

לְהַמְשִׁיךְ אֶת עֲצָמָךְ רַק אֶל הַשְּׂמֹחָה, וְאֵז תִּרְאֶה גִסִּים נְגִלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

נָא וְנָא רְאֵה לְשֹׂמַח אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, וְתַעֲוֹרְרֵם וְתַחַזְקֵם עַל דְּרָכֵי רַבְּנוּ י"ל, וְאֵז תַּצְלִיחַ דְּרָכֶךָ.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז רכ.

בְּעֲזַרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, עַרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר שְׁלַח, כ"ה סיון ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלֹתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רְאֵה לְבִדֵּק אֶת הַמְּזוּזוֹת בְּבֵיתְךָ אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְאִם לֹא תִסְרָה עַל אִיזוֹ דְּלֹת מְזוּזָה, וְרְאֵה לְשֹׁמֵר שַׁבַּת-קֹדֶשׁ, וְהַשְּׁבֵת תִּמְשִׁיךְ עֲלֶיךָ שְׁפַע בְּפִרְנָסָה, כִּי 'כָּל הַשּׁוֹמֵר שַׁבַּת, הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְעַשְׂרוֹ' (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פְּרָשָׁה י"א, סִימָן א'), וְעַקֵּר הַעֲשִׂירוֹת שֶׁל הָאָדָם הִיא בְּזָכוֹת שְׁמִירַת הַשַּׁבַּת-קֹדֶשׁ, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁזוֹכֵה לְשֹׁמֵר שַׁבַּת מֵתוֹךְ שְׂמֹחָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּהְיֶה לוֹ פִּרְנָסָה בְּשֹׁפַע.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתִּהְיֶה לָךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה בְּרַמ"ח אֵיבָרֶיךָ וּבְשֵׁס"ה גִּידֶיךָ וּבְכָל טַפֵּי דַמְיָךְ, וְתַצְלִיחַ דְּרָכֶךָ.

הַמֵּאַחַח לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז רכא.

בְּעֲזַרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, עַרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר שְׁלַח, כ"ה סיון ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם הַפְּדִיוֹן, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְתִּיק מִמֶּךָ אֶת הַדִּינִים, וְתִזְכֶּה לְהִתְקַרֵּב אֵל רַבְּנוּ ז"ל בְּשָׁלְמוֹת.

נָא וְנָא רְאֵה לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה תָּמִיד, כִּי הַשִּׁמְחָה הִיא רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת, וְתִשְׁמַר שְׁבֵת כְּהִלְכָתָהּ, וְתִשְׁמַח מִהִתְחַלֵּת הַשְּׁבֵת עַד יְצִיאַת הַשְּׁבֵת, וּבִזְכוּת שְׂמֵחַת שְׁבֵת-קִדְשׁ תִּתְבָּרַךְ בְּכָל מִינֵי בְּרָכוֹת וּישׁוּעוֹת. וְהַעֲקֹר רְאֵה לְהַמְשִׁיךְ אֶת שְׂמֵחַת שְׁבֵת-קִדְשׁ עַל כָּל הַשְּׁבוּעַ (עֵינֵי לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן ב'); וְזוֹ רְפוּאָה לְכָל, וְגַם זֹכִים לְבֵן, עֵינֵי שָׁם; וְרְאֵה לְשִׂמַּח אֶת אֲשֶׁתְּךָ, וּכְמֵאמָרָם ז"ל (בְּכָא בְּתָרָא ו'): מַה יַּעֲשֶׂה אָדָם וְיִהְיֶה לוֹ בָּנִים זְכָרִים? שִׁישְׁמַח אֶת אִשְׁתּוֹ. וּבְכָלֵל אֶתְּךָ צָרִיךְ לְרְאוֹת, שְׁלֹא יִהְיֶה שׁוֹם כְּעַם וְהַקְפָּדָה בְּבִיתְךָ, רַק תִּלְמַד זְכוּת עַל אֲשֶׁתְּךָ תָּמִיד, וְאִז תִּרְאֶה אִיךָ שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה. וְתִשְׁתַּדֵּל לְקִדְשׁ עַל הַיִּין, וְתִסְתַּכֵּל בְּתוֹךְ הַפּוֹס שֶׁל יִינֵן, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּהְיֶה לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה עַל הָעֵינַיִם, וְכֵן תִּשְׁתַּדֵּל לְהַבְדִּיל עַל הַיִּין בְּמוֹצָאֵי שְׁבֵתוֹת, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּזְכֶּה לְבָנִים זְכָרִים, בָּנִים הָרְאוּיִים לְהוֹרָאָה, כְּמוֹ שְׁאֵמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שְׁבוּעוֹת יח'): כָּל הַמְּבַדִּיל עַל הַיִּין בְּמוֹצָאֵי שְׁבֵתוֹת הָיִי לִיָּה בָּנִים זְכָרִים, בָּנִים הָרְאוּיִים לְהוֹרָאָה, עֵינֵי שָׁם.

הַעֲקֹר רְאֵה לְשִׁמְרֵךְ אֶת עֲצֻמְךָ מִכְּעַס וּמִקְפִּידוֹת וּרְצִיחָה, וְתִשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת סֹבֵלֵן עַל כָּל הַבָּא עֲלֶיךָ, וְאִז תִּצְלִיחַ בְּרַכְּךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז רכב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, עֲרֵב-שְׁבֵת-קִדְשׁ לְסֹדֵר שְׁלַח, כ"ה סִינֵן ה'תַּנְשׁ"א.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵי לְבִדְקֵךְ אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְאִם לֹא חֲסָרָה עַל אִיזוֹ דְּלֵת מְזוּזָה, וּבִזְכוּת מְצוֹת מְזוּזָה, תִּצְלִיחַ בְּכָל מַה שְׁאַתְּ רוֹצֶה.

נָא וְנָא רְאוּ לְשֹׁמֵר שַׁבַּת-קֹדֶשׁ, כִּי הַשַּׁבָּת הִיא מְקוֹר הַהֲצִלָּה, וּמִי שְׁזוּכָה לְשֹׁמֵר שַׁבַּת-קֹדֶשׁ בְּשִׁמְחָה, הָרִי זֶה מְצַלִּיחַ כָּל הַשָּׁבוּעַ. וְעַל-כֵּן רְאֵי לְשֹׁמֵר שַׁבַּת-קֹדֶשׁ בְּשִׁמְחָה, וְאִז תֵּרְאִי אֶת הַנְּסִים נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׁלֵא יוּכְלוּ אֲךָ אֶחָד לְהַרְעֵ לְכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהֲצִלָּה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז רכג.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר קִרְחָ, כ"ח סִינן ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כְּלָלִיּוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", תְּלַמִּידֵי "הַיְכָל-הַקֹּדֶשׁ", הַגָּרִים בְּ"יַבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב", הַיְוֵ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, וְיִשְׁמְרֵם וְיַצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה, וּמִכָּל נֹגַע וּמַחֲלָה, וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהֲצִלָּה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! רְאוּ לְחִזּוֹק אֶת עַצְמְכֶם בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׁבַעוּלִים לְהִיּוֹת בְּאַהֲבָה, אַחְוָה וְרַעוּת, כִּי רַק בְּאִפְּן הַזֶּה נִזְכָּה לְהִיּוֹת מְקַרְבִּים אֶל רַבְּנוּ ז"ל, כִּי אִוְרוֹ הַגְּנוּז שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל הוּא אִוֵּר נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד, אֲשֶׁר אֵי אֶפְשָׁר לְהַשִּׁיגוֹ וּלְתַפְסוֹ, כִּי אִם עַל-יְדֵי אַהֲבָה, אַחְוָה וְרַעוּת, כִּי הַהֲכָרַח כְּדֵי לְקַבֵּל אֶת אִוֵּר רַבְּנוּ ז"ל, שְׂיִהְיוּ הַתְּלַמִּידִים מְאַחְדִּים יַחַד, וְהַסְמִ"ךְ-מ"ם יוֹדַע אֶת גְּדֻלַּת רַבְּנוּ ז"ל, וְעַל-כֵּן עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוּלִים, שְׂיִהְיוּ נַעֲשִׂים פְּרוּזִים וּמַחֲלָקִת וּמְרִיבוֹת בֵּין אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, כְּאֲשֶׁר גָּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (עִין סְפוּרֵי-מַעֲשִׂוֹת, מַעֲשֵׂה ז' מִהַזְּבוּב וְהַעֲכָבִישׁ), שְׁקָדִים שְׂיִרְדָּה נִשְׁמָתוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל לְעוֹלָם, צַעַק הַסְמִ"ךְ-מ"ם: אִם הַנְּשִׁמָּה הַזֶּה תִּרְדָּ, אִין לִי כְּבֹר מַה לַעֲשׂוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם, כִּי הַסְמִ"ךְ-מ"ם יוֹדַע הֵיטֵב גְּדֻלַּת רַבְּנוּ ז"ל, שְׂיִישׁ בְּכַחוֹ לְהַחֲזִיר אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ אֱלֹוֵי יִתְבָּרַךְ, וְעַל-כֵּן אִינוּ חֲפָץ כָּלֵל שְׂיִתְגַּלָּה רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם. וְחִזּוֹר וְהִבִּיא עִמּוֹ

אָחַד וְצָחַק, וְאָמַר: כָּבֵד נָתַתִּי לְעֲצָמֵי עֲצָה נִגְדָה רַבְּנוּ ז"ל וְכוּ', וְאָמְרוּ
עַל זֶה אֲנֹשִׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים, שְׂזוּ הִיְתָה הָעֲצָה, שְׂיִהְיֶה דְבַר רַבְּנוּ
ז"ל לְצָחוּק וְלִיצְנוּת וְכוּ'. וְכֵן רוֹאִים, שֶׁהַסֵּמ"ף-מ"ם הוּא לִץ גְּדוֹל,
שְׁמֹתֵלוּצִץ מֵהַכֵּל, וְהוּא טָמֵא מְטָמֵא, קָלִפָּה קָשָׁה, וּבְדָרָךְ כָּלֵל מִי
שְׁמֹסְתֵכֵל בְּסִפְרֵי הַמִּגְלָה אֶת אֲמַתַּת מְצִיאוֹתָיו יִתְבַּרֵךְ, לְבוֹ מִתְלַהֵב
מְאֹד מְאֹד אַחֲרָיו יִתְבַּרֵךְ, לֹא-כֵן מִי שְׁמַחֲו מְלֵא צוֹאָה וְטִנוּף, הוּא
מִלְעִיג עַל סִפְרֵי צִדִּיקִים, אֲשֶׁר גָּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (עֵינִי לְקוּטִי-מוֹהַר"ן,
חֵלֶק א', סִימָן סא), כִּי הַמְלְעִיג עַל דְּבָרֵי חֲכָמִים — נִדְוֵן בְּצוֹאָה
רוֹתַחַת; וְעַל-יְדֵי-זֶה עוֹלִים עֲשָׂנִים סְרוּחִים אֶל הַמַּחַ, וּמְבַלְבְּלִים אֶת
דַּעְתּוֹ, רַחֲמָנָא לִישְׁזַבֵּן. וְעַל-כֵּן צְרִיכִים לְכַרַח מְלָצִים כְּמוֹ שְׁבוֹרְחִים
מֵאֵשׁ בּוֹעֶרֶת, כִּי סַכְּנָה גְדוֹלָה לְעַמֵּד עַל יָדָם, כִּי אָרְס פִּיָּהֶם מִזִּיק
וּמוֹלִיד נְאוּף בְּהַשְׁמַע דְּבָרֵיהֶם (עֵינִי לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן מג);
וְהַזְהִירָנוּ רַבְּנוּ ז"ל מְאֹד מְאֹד לֹא לְהִתְחַבֵּר אֶל לְצִים, כִּי כְּשֶׁאָדָם
מִתְחַבֵּר, חֵס וְשְׁלוֹם, לְכַת לְצִים, וְהֵן הַחֲכָמוֹת הַנְּהוּגוֹת עֲכָשׁוּ,
שְׁעוֹשִׁים לִיצְנוּת מִכַּמְּה דְּבָרִים שְׁבַקְדָּשָׁה, זֹאת הַמְּנִיעָה וְהַבְּלוּל
הִיא גְרוּעָה מֵהַכֵּל, כִּי אֵלֹו הַחֲכָמוֹת מוֹנְעִים בְּיוֹתֵר, כִּי כָל דְּרָכָיו
נִעְשִׂין לוֹ לְמִשׁוֹר, חֵס וְשְׁלוֹם, וְכֵן הַחֲכָמוֹת וְהַלִּיצְנוּת שֶׁל אֲנָשִׁים
הַנִּדְמִין כְּכֹשְׁרִים, הֵן מִזִּיקִים גַּם-כֵּן מְאֹד (עֵינִי שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן פא);
וְאוֹי לְאוֹתָהּ בּוֹשָׁה, אוֹי לְאוֹתָהּ חֲרָפָה, שְׁאָדָם הַקּוֹרֵא אֶת עֲצָמוֹ
"רַב", וְאִינוֹ אֶלָּא עִם הָאֲרָץ גְּדוֹל, לִץ, אִישׁ מְגַשֵּׁם, שְׁבָא מִמְשַׁפַּחַת
מְצַרְעִים, שְׁמָאֵד מְאֹד צְרִיכִים לְשֹׁמֵר אֶת עֲצָמוֹ מִמֶּנּוּ, שְׁלֹא יִזִּיק הַכֵּל
פִּיו, כִּי אֶפְלוֹ הַהִסְתַּכְּלוּת עָלָיו סַכְּנָה גְדוֹלָה מְאֹד, כִּי הַמְּסִתְּכֵל עַל
פְּנֵי אָדָם רָשָׁע, גּוֹרֵם רָעָה לְנַפְשׁוֹ, וְנִתְקַרֵּר מֵעֲבוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ,
וּמְכַל שְׁכָן וְכָל שְׁכָן כְּשֶׁשׁוֹמֵעַ אֶת דְּבוּרוֹ, שְׁאֵז בְּנֹדָאֵי אָרְס פִּיו מְכַנִּים
בוֹ כְּפִירוֹת וְאֶפִיקוֹרְסוֹת וְנְאוּף גְּדוֹל, רַחֲמָנָא לִישְׁזַבֵּן.

וְעַל-כֵּן רְאוּ, אַחֲרֵי הַיְקָרִים! לְהִתְחַזֵּק יַחַד, וְאִישׁ אֶת רַעְיוֹ
יֵאמֶר חֲזוּק, וְתַעֲזְרוּ אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְאֵל תַּעֲשׂוּ שׁוּם דְּבַר בְּלִי לְהִתְנַעֵץ
עִם כָּלִיּוֹת אֲנֹשִׁי שְׁלוֹמְנוּ, כִּי כְּשֶׁאֲחֻזִּים אֶת עֲצָמֵם בְּיַחַד, אֲזִי שׁוּם
בְּרִיָּה שְׁבָעוּלָם לֹא תוּכַל אֲתָכֶם. וְתַכְּף-וּמְיָד כְּשֶׁכָּל אֶחָד יַעֲשֶׂה מֵה
שְׁעוֹלָה עַל רוּחוֹ, עַל-יְדֵי-זֶה, רַחֲמָנָא לִישְׁזַבֵּן, נְבוֹא לְמָה שְׁנָבוֹא,

וְנִטְבַע, חס וְשָׁלוֹם, חס וְשָׁלוֹם, כְּדֶרֶךְ אֲנִיָּה, אֲשֶׁר מִתְחִילִים לְנַהֵג
 אוֹתָהּ כַּמָּה אֲנָשִׁים, זֶה סוֹחֵב לְמִזְרָח וְזֶה סוֹחֵב לְמַעְרָב, וְזֶה סוֹחֵב
 לְדָרוֹם, וְזֶה סוֹחֵב לְצָפוֹן, תְּתַאֲרוּ לְעֶצְמְכֶם לְהִיכֵן תְּגִיעַ הָאֲנִיָּה...
 וְעַל-כֵּן רָאוּ לְהִיּוֹת מְאֻחָדִים, וְאִישׁ אֶת רֵעֵהוּ יֹאמֵר חֲזוּק, וּבִפְרָט
 עֲכָשׁוּ, שְׂרוּצִים לְהִכְנִס לְגוֹר עוֹד הִרְבֵּה מִשְׁפָּחוֹת מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ,
 תִּשְׁתַּדְּלוּ בְּכֹל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׁבַעוּלִים לְמַצֵּא לָהֶם דִּירוֹת לְשִׁכְרוֹת אוֹ
 לְקִנְיָה — עַל אִפְסָם וְעַל חֲמָתָם שֶׁל כָּל מִתְנַגְּדֵנוּ וְשׁוֹנְאֵינוּ, אֲשֶׁר לֹא
 יוֹעִיל לָהֶם שׁוֹם דְּבָר, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ. אַתֶּם רָאוּ רַק
 לְעֹזר אִישׁ אֶת רֵעֵהוּ בְּכֹל מָה שֶׁרַק יְכוּלִים, הֵן בְּנִתְיִנֵּת עֲצָה טוֹבָה,
 וְהֵן בְּמִצִּיאַת דִּיָּרָה לְשִׁכְרוֹת אוֹ לְקִנְיָה, וְהֵן בְּהִסְעָה, וְהֵן בְּכֹל פְּרָט
 וּפְרָט שְׂאֻחַד יְכוּל לְעֹזר אֶת זוּלָתוֹ, וְעַלֵּינוּ לְחִיוֹת בְּיַחַד כְּמוֹ מִשְׁפָּחָה
 אַחַת, וְאֵז נְצִלִיחַ דְּרַכְנֵנוּ, שְׂיִבֹא עָלֵינוּ שְׁפַע גְּדוֹל עַל כָּל שִׁבְתָּ וְשִׁבְתָּ,
 וּמִהֲשַׁפַּע שֶׁל שִׁבְתָּ יִמְשָׁךְ גַּם עַל שִׁשְׁתָּ יְמֵי הַחַל, אֲבָל כָּל זֶה תְּלוּי
 כְּפִי הָאֵהָבָה וְהָאֲחֻדוּת שֶׁתְּהִיָּה בֵּינֵיכֶם. וּבְאַמַּת לְפִי גְּדֻלַּת רַבְּנוּ ז"ל,
 רָאוּי לָנוּ לְשִׁמַּח מְאֹד מְאֹד, שְׂאֵנוּ בְּאַמַּת מִשְׁפָּחָה אַחַת, וְלוּלִי
 הַסֵּמ"ךְ-מ"ם הַרְשָׁע, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, כְּבָר הֵינּוּ מִתְקַדְּמִים הִרְבֵּה
 מְאֹד — הֵן בְּתִלְמוּד-תּוֹרָה לְבָנִים, וְהֵן בְּבֵית-סֵפֶר לְבָנוֹת, וְהֵן בְּבִנְיַן
 בֵּית-הַמְּדִרָשׁ הַגְּדוֹל וְכוּ' וְכוּ', וְעוֹד מוֹסְדוֹת צְדָקָה וְחֻסֵּד, אֲבָל עִם
 כָּל זֹאת בְּכַחוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל כְּבָר לֹא יוֹעִיל לוֹ שׁוֹם דְּבָר, כִּי יִתְקַיֵּם
 אֲצִלוֹ (אֶסְתֵּר ו', יג): "אִם מִזְרַע הִיְהוּדִים מְרַדְּכִי אֲשֶׁר הִחִילוֹת לְנַפֵּל
 לְפָנָיו, לֹא תוּכַל לוֹ, כִּי נְפוּל תִּפֹּל לְפָנָיו"; הֵינּוּ אִם הֵמָּן-עֲמָלֵק
 מִתְחִיל עִם הַצְּדִיק הָאֲמֵת, שֶׁהוּא בְּחִינַת מְרַדְּכִי — מֶרְדְּוֹר, אֲזִי
 נִתְקַיֵּם אֲצִלוֹ: "אֲשֶׁר הִחִילוֹת לְפֹל לְפָנָיו, לֹא תוּכַל לוֹ, כִּי נְפוּל תִּפֹּל
 לְפָנָיו", כֵּן נִזְכָּה לְרֹאוֹת כְּמוֹ עֵינֵינוּ בְּקִרְוֹב בְּנִפְלִיתוֹ עַד הַתְּהוֹם
 מִמֶּשׁ.

נָא וְנָא רָאוּ לְהִתְמִיד בְּתַפְלָה וְהַתְּבוּדוּת, לְקַבֵּעַ לְעֶצְמְכֶם בְּכֹל
 יוֹם אִיזוֹ שְׁעָה לְצֵאת בַּחוּץ לְהַתְּבוּדָד עֲצְמְכֶם עִמּוֹ יִתְבַּרַךְ, וּלְסַפֵּר
 לְפָנָיו יִתְבַּרַךְ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבַבְכֶם, כִּי אֵין לָנוּ שׁוֹם עֲצָה אַחֲרַת
 — רַק תַּפְלָה, וּבְנוֹדָאֵי בְּזוּכוֹת הַתַּפְלָה שֶׁנִּתְפַּלֵּל אֲלָיו יִתְבַּרַךְ, גְּרָאָה
 נְסִים נְגָלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּנוּ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי תַפְלָה עוֹלָה עַל

הכל. וּרְבֵנוּ ו'ל גְּלָה לָנוּ (לקויטי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן יא): כְּשֶׁאָדָם מתפלל בשָׁדָה, אֲזִי כָל הַעֲשָׂבִים כָּלָם בָּאִין בְּתוֹךְ הַתְּפִלָּה, וּמְסִיעִין לוֹ וְנוֹתְנִין לוֹ כַּח בְּתִפְלָתוֹ. וְזֶה שְׁנִקְרָאת הַתְּפִלָּה שֵׁיחַ, שְׁכַל שֵׁיחַ הַשָּׁדָה נוֹתְנִים כַּח וְסִיוֹעַ בְּתִפְלָתוֹ, וְאֶפְלוּ כְּשֶׁאִינוּ מִתְּפַלֵּל בַּשָּׁדָה, בַּשָּׁדָה נוֹתְנִין גַּם-כֵּן יְכוּל הָאֶרֶץ סִיוֹעַ בְּתִפְלָתוֹ, דִּהְיֵנוּ כָּל מָה שְׁסָמוּךְ אֶל הָאָדָם, כְּגוֹן: אֲכִילָתוֹ וְשִׁתְּיָתוֹ, רַק כְּשֶׁהוּא בַּשָּׁדָה, שְׂאֲזִי סָמוּךְ לָהֶם בְּיוֹתֵר, אֲזִי כָּל הַעֲשָׂבִים וְכָל יְכוּל הָאָדָמָה, נוֹתְנִין כַּח בְּתִפְלָתוֹ, עֵין שָׁם; וְתִהְיֶה לְאֵל, זְכִינוּ לְהַפְגִּס לְגוֹר בְּכִבְנָאֵל, אֲשֶׁר הוּא מְקוּם הָרִים וְשָׂדוֹת, שְׁבוֹדָאֵי יְכוּלִים לְקַיֵּם אֶת זֶה בְּשָׁלְמוֹת, לְצֵאת בֵּין הַעֲשָׂבִים, וְלִהְתְּבוֹרֵד עֲצָמוֹ אֵלָיו יִתְבַּרַךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִזְכָּה לְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ כָּל מִינֵי הַשְּׁפָעוֹת טוֹבוֹת בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחֵי-חַיִּים, אֲשֶׁרִי מִי שְׂאִינוּ מְטַעֵה אֶת עֲצָמוֹ כָּלָל, וְזוֹכָה לְקַיֵּם אֶת כָּל זֹאת בְּתִמְיּוֹת וּבְכַפִּישִׁטוֹת, וְאֲזִי טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז רכד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר קִרְחַ, כ"ח סִינֵן ה'תנש"א.

שְׁלוֹם רַב אֶל כָּל נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּ"יְבִנְאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְּהוּדִים הַיְּשָׁרָה עֲלֵיהֶן שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד, וְיִשְׁמֹר אוֹתָן מִכָּל צָרָה וְצוּקָה, וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶן, וְיִזְכּוּ לְרוּחַ רַב נַחַת מִיַּלְדֵיהֶן.

מָאד מָאד אָנִי שָׂמַח לְשָׁמֵעַ בְּשׂוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, שְׂאֵתָן מְחִזְקוֹת אֶת עֲצָמָכֶן בְּיַחַד, וְאִשָּׁה עוֹזֵרֶת לְרַעוּתָהּ.

מָה אִמַּר לָכֵן! אֵין עוֹד דְּבַר יִקָּר מְזֵה, וּבְזִכּוֹת הָאֵהָבָה וְהָאֲחֻדוֹת שְׂיִהְיֶה בִּינֵיכֶן, תִּזְכּוּ שְׁבַע-לֵיכֶן לְלִמְדוֹ תוֹרָה בְּהַתְּמַדָּה, וְתִתְחַלְקוּ עִמָּהֶם שְׂוֵה בְּשׂוֹה, כִּי כְּשֶׁהַבַּעַל לוֹמֵד תוֹרָה בְּעֶזְרַת אִשְׁתּוֹ, אֲזִי הוּא מִתְחַלֵּק עִם זְכוֹת לְמוֹד הַתוֹרָה עִם אִשְׁתּוֹ שְׂוֵה בְּשׂוֹה.

אֲשֶׁר י"ז רכה בְּנַחַל שיא

נָא וְנָא רְאוּ רַק לְעֶזֶר אַחַת אֶת הַשְּׁנִיָּה בְּכָל מָה שְּׁצָרִיכִים, וְרַק בְּאִפְסָן הַזֶּה נִזְכָּה לְבָנוֹת עִיר עַל שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל. וְאִף שְׂאֵנִי יוֹדֵעַ, שֶׁהַסֵּמ"ךְ-מ"ם אֹרֵב עַל זֶה מְאֹד מְאֹד, עִם כָּל זֹאת אִם תַּחֲזִיקוּ אֶת עֲצָמְכֶן בְּיַחַד, וְתִשְׁמְרֶנָּה אֶת עֲצָמְכֶן מִמַּחֲלָקָת וּמִלְשׁוֹן-הָרַע וּרְכִילוֹת וְלִיצְנוּת, תִּזְכְּרוּ שִׁיהִיָּה לְכֶן חֵלֶק בְּבִנְיַת עִיר עַל שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל.

הַעֲקָר מִה שְׂאֵתֶן צְרִיכוֹת — לְהִתְקַבֵּץ עַל-כָּל-פָּנִים פְּעָמִים בְּשָׁבוֹעַ יַחַד, וּלְדַבֵּר אֶפְלוּ דְבָרִים שֶׁל מִה בְּכֹף, הַעֲקָר שֶׁתִּתְקַבְּצֶנָּה בְּיַחַד, וְתִעֲנֶנּוּ בְּמָה יְכוּלִים לְעֶזֶר לְהַזְוִילָת בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, כִּי אֵתֶן צְרִיכוֹת לְחַיּוֹת כְּמוֹ מִשְׁפָּחָה אַחַת — בְּאַהֲבָה, אַחֲוָה וְרַעוּת, וְעַל-יְדִי-זֶה תִזְכְּרוּ לְחַיּוֹת נִעֲשׂוֹת כְּלֵי לְהַמְשִׁכַת הַשְּׂכִינָה, וּבְמִקּוֹם שֶׁהַשְּׂכִינָה נִמְצָאת — שֵׁם כָּל הַבְּרָכוֹת מְצוּיּוֹת.

וְעַל כָּלֵם — רְאוּ לְהִתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם אֵלָיו יְתַבָּרֵךְ עַל הַצְּלַחַתְנוּ וְעַל הַצְּלַחַת בְּנֵינוּ בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, וְתִזְכְּרוּ בְּכָל יוֹם שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים, שֶׁבְּזָכוֹת זֶה נִזְכָּה לְשִׁדּוּד הַטָּבַע מִמֶּשׁ, כְּאֲשֶׁר גָּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, צְדִיק, חֵלֶק ב', סִימָן כ'), שֶׁעַל-יְדֵי הַזְּכָרַת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים, יְכוּלִין לְהַכִּיָּא שְׁנוּי בְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית — הֵינּוּ לְשָׁנוֹת הַטָּבַע.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל עֲלֵיכֶן, שֶׁתִּזְכְּרוּ לְרוּוֹת רַב נַחַת מִהִלָּדִים, וְשִׁפְלָם יִהְיוּ בְּרִיאִים חַיִּים וְקַיָּמִים, וְיִגְדְּלוּ צְדִיקִים וְצַדִּיקָנוּיּוֹת, וְתִגְדְּלֶנָּה אוֹתָם בְּנִקְלָה.

הַמְּאַחַל לְכֶן בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז רכה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יְתַבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרֵי קִרְחָה, כ"ח סִינּוֹן ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה נִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיֵמִיּוֹת לְכִבִּי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גְּרוֹ יֵאִיר.

דְּבַרְתִּי הַיּוֹם עִם יְדִידֵנוּ ... וְהוּא יִבְרַר מִחַר אֲצֹל הַמְדַפְּסִים —
הָאֵם מְסֻבִּים שְׂיִתְפָּרְסוּ, שְׂאֲצֹלוּ מְדַפְּסִים אֶת הַ"אוֹר יִבְנֹאֵל", וְהוּא
יִוְדִיעַ לָךְ מִחַר [חֶסֶר].

אֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂסוּף כָּל סוּף תִּהְיֶה לְרָשָׁע
מְרָשָׁע הִזָּה מִפְּלֵה גְדוּלָּה, וְיִפְּל גְּפִילָה אַחַר גְּפִילָה, וְלֹא תִהְיֶה לוֹ
שׁוּם תְּקוּמָה כָּלֵל.

נָא וְנָא רְאֵה לְחִזּוּק אֶת עֲצֻמָּךְ בְּכֹל מִינֵי אָפְנִים שְׂבַעֲוֹלָם, וְאֵל
תִּהְיֶה שְׂבוּר מְשׁוּם דְּבַר, וְאַף שְׂאֲנִי יוֹדֵעַ שְׂאִתָּה נִמְצָא עֲכָשׁוּ בְּצָרָה
גְּדוּלָּה מְאֹד מְאֹד, וְאִתָּה צָרִיךְ לְרַחֲמִים רַבִּים, רַחֲמִים מְרַבִּים,
לְדַעֲתִי, אִינן לְהִתְיָאֵשׁ כָּלֵל, רַק מִפְּעַם לְפַעַם לְבָרַח אֲצֹל צִיּוֹן הַתְּנָא
רַבִּי מְאִיר בַּעַל הַגֵּס, וְלִבְקָשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ נְסִים. וְצָרִיךְ
שְׂתַדַּע, אֲשֶׁר הִרְבֵּה פְּעָמִים טוֹבָה גְּדוּלָּה לְאָדָם, שְׂבָא לוֹ עֵת שְׂמִיָּאֵשׁ
עֲצָמוֹ בְּאַמֶּת מְהַעֲוֹלָם הִזָּה וּמְהַעֲוֹלָם הַבָּא, כִּי בַּעֲוֹלָם הִזָּה יֵשׁ לוֹ
צָרִים רַבִּים הַמְּחַלְשִׁים דַּעֲתוֹ מְאֹד, וְעַל-יְדֵי-זֶה מְתִיָּאֵשׁ גַּם מְהַעֲוֹלָם
הַבָּא, וְרוֹאֶה שְׂאִין גְּרוּעַ בַּעֲוֹלָם כְּמוֹתוֹ, וְעַם כָּל זֶה הוּא בְּאַמֶּת יְכוּל
לְבוֹא לְיַדֵּי הַתְּפִשְׁטוֹת הַגְּשָׁמִיּוֹת לְהִיּוֹת בְּטֵל בְּמִצִּיאוֹת מַגְדֵּל אוֹר
לְהֵאִיר עֲלָיו אוֹר הַעֲלִיּוֹן, מֵאִי"ן יְבוֹא עֲזָרִי, וּמִמָּשׁ מְתִיחַד עִם
הַשְּׂכִינָה, וְכֹל זֶה כְּשֶׁהוּא בְּאַמוּנָה שְׂלֵמָה, שְׂאִין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלִתֵּי
הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְשׁוֹפֵךְ נַפְשׁוֹ לְהַשֵּׁם, וְכֹל מַעֲשָׂיו לְשֵׁם שְׂמִים יְכוּל
לְבוֹא לְמַדְרָגָה זֹאת, וְלְהִיּוֹת בְּטֵל וּמְבֹטֵל לְגַמְרֵי בּוֹ יִתְבָּרַךְ.

וְעַל-כֵּן עֲשֶׂה זֹאת, יְדִידֵי הַיְקָר! וּבְרַח לָךְ רַק אֲלֵיו יִתְבָּרַךְ,
וְתִאֲמִין לִי, שְׂכָל זֶה כְּבָר חֲקוּק בְּלִבִּי וּבְדַמִּי יָמִים וְשָׁנִים, שְׂאִין לִי
שׁוּם דְּבַר לֹא בַּעֲוֹלָם הִזָּה וְלֹא בַּעֲוֹלָם הַבָּא, כִּי אִם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא בַּעֲצָמוֹ, וְעַל-יְדֵי-זֶה עוֹשֶׂה עִמִּי נְסִים גְּגִלִים, וְאִין אֲנִי יוֹדֵעַ
מַשְׁעָה לְשַׁעָה מַה יִּהְיֶה, וּמִכָּל שְׂכָן מִיּוֹם לְיוֹם, וּמִכָּל שְׂכָן וְכֹל שְׂכָן
מְשַׁבּוּעַ לְשַׁבּוּעַ וְכוּ' וְכוּ', רַק אֲנִי חֵי עִם אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ,
וְזֶה מַה שְׂמְחִזֵּק אוֹתִי.

פּה תִּקְבֵּל רְצוּף מִכְּתָב כָּלְלִי, שֶׁתִּתֵּן לְכֹל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמִנוּ, וְכֵן
כַּמָּה מִכְּתָבִים פְּרָטִיִּים, אֲשֶׁר מְאֹד נְחוּצִים.

רְאֵה לְשִׁלַּח לִי אֶת חֲשָׁבוֹן הַטֵּלֶפוֹן שְׁלִי, וְאֲנִי אֲשַׁלֵּם אֶת זֶה.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז רכו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר קִרְחָה, כ"ח סִינּוֹן ה'תּשנ"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַע בְּשׁוֹרָה מְשֻׁמַּחַת, שֶׁקִּבַּלְתָּ רִשְׁיוֹן בְּנִיָּה
לְבָנוֹת בֵּיתְךָ, וְעַל-כֵּן רְאֵה תִּכְוֶן-וּמִדָּה לְהַתְחִיל לְבָנוֹת עַל-כָּל-פְּנִיִּים
אֶת הַיְסוּדוֹת, וּבּוֹדְאֵי בּוֹרָא עוֹלָם בְּקִנְיָן, יִשְׁלִים אֶת זֶה הַבְּנִיָּן, וְעוֹד
תִּרְוֶה רַב נַחַת מִכָּל יְלָדֶיךָ.

מָה אִמַּר לְךָ, יְדִידֵי הַיָּקָר! בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים הַתְחַזְּקוֹת חֲדָשָׁה
בְּכֹל יוֹם וּבְכֹל שָׁעָה מִמָּשׁ — כְּפִי הַקְטָנוֹת וְהִירִידוֹת וְהַחֲלִישׁוֹת
הַדַּעַת שְׁעוֹבְרִים עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, וְהַעֲקָר הִיא הָאֲמוּנָה —
לְהֵאֱמִין בְּאַמֶּת, שְׂאִין שׁוֹם מְצִיאֹת קִטְנָה וּגְדוּלָה אֶפְלוּ מִבְּעַל
בְּחִירָה, שְׁלֵא יִהְיֶה גְנוּז שֵׁם רְצוּן אֱלוֹפּוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְהוּא שְׁלוּחוֹ שֶׁל
מְקוֹם. וּכְשֶׁמֵּאֱמִין בְּזֶה בְּאַמֶּת, וּמִקְבֵּל בְּאַהֲבָה וּבְשִׂמְחָה, מִיָּד מֵאִיר
עָלְיוֹ הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ אִירוֹ, וְטוֹעֵם עוֹלָם הַבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה זִיו הַשְּׂכִינָה,
עַד שֶׁכָּל אֵלֶּה הַדְּבָרִים אֵינָם עוֹשִׂין בּוֹ רֶשֶׁם כָּלְלִי, וְהוּא מְלֵא אִירוֹ
וְחֲדוּדָה וְשִׂמְחָה וְחִיּוֹת אֱלֻקוֹת, וְכֵן אֶפְלוּ אִישׁ הַמוֹנִי, שְׂאִין נִשְׁמָתוֹ
מִסִּגְלַת כָּל-כּוֹף לְזֶה, כְּשֶׁמֵּאֱמִין שֶׁכָּל אֱלוֹ שְׂמֵצְעֵרִין אוֹתוֹ וּמִקְפָּחִין
פְּרִנְסָתוֹ שֵׁם הוּא אֱלוֹפּוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְהוּא בְּעֶצְמוֹ וּבְכַבּוּדוֹ מֵיִסֵּר אוֹתוֹ
כְּאֵב אֶת בְּנוֹ, מִיָּד יִתְפָּרְדוּ כָּל פּוֹעֲלֵי אֲוֶן (תְּהִלִּים צב, י), וְתִבּוֹא לוֹ
יְשׁוּעָה בְּאַמֶּת, וּבְלִבְדָּה שְׂיֵאֱמִין בְּאַמֶּת, וְלֹא יִדְבֵּר שׁוֹם דְּבָר, וּיִקְבֵּל
בְּאַהֲבָה. אֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁבְּקִרְוֹב תִּרְאֶה נְסִים נִגְלִים
— הֵן אֶתֶּה וְהֵן ... בְּזִכּוֹת הָאֲמוּנָה וְהַלֵּב נִשְׁבֵּר וְהַגְּלוּת וְהַצְּעָר

וְהַטְלִיטוּלִים שֶׁהָיוּ לָכֶם בַּדְרֹךְ, יִרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׁמַח לִבֵּנוּ, וְתִגַּל נַפְשֵׁינוּ
בִּישׁוּעָתוֹ יִתְבַרֵךְ.

רק חֲזַק וְאַמֵץ, וְרֵאֵה לְחֲזַק אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, שְׂיֵאמְרוּ
בְּכֹל יוֹם אֶת מְזֻמּוֹר ק"ט בְּתֵהִלִּים לְמַפְלֵת הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ
וְזָכְרוּ, וּכְשֶׁזֶּה נּוֹפֵל זֶה קָם, כְּשִׁיפֵל הַרְשָׁע הַזֶּה נִזְפָּה לְבָנוֹת אֶת
בֵּית-הַמְדָרֶשׁ הַגָּדוֹל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז רכז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר קָרָח, כ"ח סיון ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה נִגְיָעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מָאד ... גֵּרוּ יְאִיר.

רֵאֵה לְזֵרוּ אֶת עֲצָמֶךָ בְּבִנְיַת הַמְקֻנָּה, וְיִפָּה שְׁעָה אַחַת קָדָם,
וְתִתְמִיד בְּזֶה מָאד מָאד, וְאֵל תִּתְפַּעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, כִּי נִסְפָּם
אֲצִלִּי לְמִסֵּר אֶת נַפְשִׁי הָעֶקֶר שְׂיֵהִיָּה לָנוּ מִקְנֵה טְהָרָה מְשֻׁלָּנוּ, וְלֹא
נִצְטָרֶךְ לְהִגִּיעַ אֶל טוֹבַת הַרְשָׁע מְרֻשָּׁע, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, וְאֲנִי בְּטוֹחַ
שְׁבוּדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָנוּ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וּבְקָרוֹב יִגְמַר בְּשִׁלְמוֹת,
רק אִתָּה רֵאֵה לְהִיּוֹת חֲזַק וְאַמִּיץ מָאד מָאד בְּעִבּוּדָה הַקְדוּשָׁה הַזֹּאת,
וְאִז תִּרְאֶה נִסִּים נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, רֵאֵה לְדוּחַ
לִי בַּפְּרָטִיּוֹת מַה כָּבֵר עֲשִׂיתָ? וּמָה עִם רַב הַמְכָשִׁיר?! וּבּוּדָאֵי
צְרִיכִים לְהַצְנִיעַ אֶת כָּל זֶה, שְׁלֹא יִתּוּדַע לְרֻשָׁע מְרֻשָּׁע, יִמַּח שְׁמוֹ
וְזָכְרוּ, כְּדֵי שְׁלֹא יִמְנַע, וּבּוֹכּוֹת בְּנִיַת הַמְקֻנָּה, יִפְתַּח עֲלֵינוּ שַׁעַר
הַנּוֹרָא, וְנִזְפָּה לְרֵאוֹת בִּישׁוּעַת כָּלֵל יִשְׂרָאֵל בְּכִלְלִיּוֹת וּבִישׁוּעַת אַנְשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ בַּפְּרָטִיּוֹת בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב".

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז רכה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר קִרְחָה, כ"ח סִינּוֹן ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

מָאד מָאד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַע בְּשׁוֹרָה מְשִׁמַּחַת, שְׁקַבְלָתָ רְשִׁיוֹן
נְהִיגָה, וְכֵן קִנִּיתָ רְכָב, יַעֲזֹר לְךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתִּזְכֶּה לַעֲשׂוֹת
הַרְבֵּה מַצְוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים עִם הַרְכָב הַזֶּה, וְתַפִּיץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ
ז"ל לְאַרְכָּה וּלְרַחֲבָה בְּכֹל אֲרָצֵנוּ הַקְּדוֹשָׁה.

אוֹדוֹת הַמִּכְתָּב שְׁאַתָּה רוֹצֵה לְכַתֵּב ל... וּל... וְכוּ' וְכוּ', צָרִיכִים
לְהַתִּיעֵץ עִם כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּיַחַד, כְּדֵי שְׁלֹא יִסְחַב זֶה לְמִזְרַח וְזֶה
לְמַעֲרָב, זֶה לְצַפּוֹן וְזֶה לְדָרוֹם, כִּי חָבַל מָאד שְׁנֹאבֵד אֶת מֵה שְׁאַנְחֵנוּ
מִקְבָּלִים וְכוּ', וַיְכוּלִים לְקַבֵּל מֵהֶם עוֹד — הֵן עַל תְּלִמּוּד-תּוֹרָה וְהֵן
עַל בֵּית-סֵפֶר וְהֵן עַל קִיטְנָה, וְעַל-כֵּן כָּל דְּבָר וְדְבָר כְּדֵי לְהַתִּיעֵץ
עִם ר' ... וְעִם ר' ... וּבְיַחַד תִּטְכָּסוּ עֲצָה כְּדַת מֵה לַעֲשׂוֹת, וְדִיקָא
עַל-יְדֵי-זֶה תִּצְלִיחוּ.

הַעֲקָר תִּדַע, שֶׁהֵיִסוּד בְּדַעַת רַבְּנוּ ז"ל הִיא הָאֲמוּנָה הַקְּדוֹשָׁה,
אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה שְׁמֵאֲמִין שְׁאִין שׁוֹם תְּנוּעָה מְקַרְהָ, וְדְבָר זֶה מְרַפָּא
לְנַפְשׁ וּלְכָל תְּחִלּוּאָיו, כּוֹלֵל כָּל מִדּוֹת טוֹבוֹת — לְאַהֲבָה אֶת חֲבֵרוֹ
אִף שְׁעוֹשֶׂה לוֹ רְעוֹת וּמְבַזֶּה אוֹתוֹ, כִּי אִין שׁוֹם מְקַרְהָ בְּעוֹלָם אִף
מְקַרְהָ קֶטֶן, וְהַכֹּל בְּדִין שְׁמִים נַעֲשֶׂה, זֶה שְׁלוּחֵהוּ שֶׁל מְקוֹם לְבָזוֹת
אוֹתוֹ וּלְחַרְפוֹ, וְתֵאֲמִין, שְׁכָל מֵה שְׁאַנוּ סוּבְלִים מִהַסְמָ"ךְ-מ"ם הַרְשָׁע
מְרַשָּׁע, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוֹ, הוּא גַם-כֵּן מְדִין שְׁמִים, כְּדֵי לְנַסּוֹת אוֹתָנוּ
לְהִיכֵן גִּלְף, אִם נִמְשָׁף אֶת עֲצֵמֵנוּ אֶל הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים, אוֹ
לְהַתְּפֹתוֹת אֵלָיו, וְלְהַתְּפֹס בְּקוּרֵי הַעֲפָבִישׁ שְׁלוֹ, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
יַעֲזֹר לָנוּ, שְׁנִזְכֶּה לְרֵאוֹת בְּקִרְוֹב בְּמַפְלָתוֹ, יִרְאוּ עֵינֵינוּ וַיִּשְׁמַח לְבַנּוּ,
וְתִגַּל נַפְשָׁנוּ בִּישׁוּעָתוֹ יִתְבָּרַךְ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשְּׁמַיִם...

י"ז רכט.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר קרח, כ"ח סיון ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה גִיעֵנוּ וַיְרַדְפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ. רְאֵה לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי מַאֲמָצִים לְקִנּוּת
דִּירָה עִם הַפֶּסֶף שְׁקִבְּלָתִי, וְאִף שְׂאֲנֵי יוֹדֵעַ שְׁעֲדִין רְחוּק הוּא מֵהַסְּכוּם,
עִם כָּל זֹאת גָּדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, אַתָּה עֲשֵׂה הַתְּחִלָּה, וְאִז
תִּרְאֶה אִיךָ שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ. עֲלֶיךָ לְדַעַת, אֲשֶׁר
הַשֵּׁם יִתְּבָרֵךְ מְלֵא כֹל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְאֵלּוּפוֹ שֶׁל עוֹלָם בְּכֹל תְּנוּעָה,
וְכֹל תְּנוּעָה וּמַחְשָׁבָה הַכֹּל הַשֵּׁם יִתְּבָרֵךְ שָׁם, וּבִידְעָה זֹאת בְּאַמַּת
יִתְּפָרְדּוּ כָּל פּוֹעֲלֵי אָוֶן, וַיִּתְּבָטְלוּ מִמֶּנּוּ כָּל מַחְשָׁבוֹת זָרוֹת וְעֲצָבוֹת,
וּבְזָה יְכוּל לַעֲמֹד עַל עֲמָדוֹ, שְׁלֹא יִפֹּל לְמַטָּה לְתוֹךְ הַקְּלָפוֹת וְתַאֲוֹת
הַזְּמַן, וְלֹא יִדְחוּ אוֹתוֹ הַקְּלָפוֹת מִכָּל הַמַּדְרָגוֹת, וַיְהִיֵּה נִשְׁאָר דְּבוּק
בּוֹ יִתְּבָרֵךְ. וְאִף שְׁמִבְּלָבָלִים אוֹתוֹ בְּתַפְּלוֹתָו כַּמָּה מַחְשָׁבוֹת זָרוֹת, זֶהוּ
מַחֲמַת הַיִּשּׁוֹת שְׂיֵשׁ בּוֹ, אֲבָל כְּשֶׁנִּתְּבָטַל לְאִין מִמֶּשׁ, דּוֹמָה בְּפָנָי
עֲצָמוּ כְּבָרְיָה הַפְּחוּתָה שְׁבָכָל הַנְּבָרָאִים, וּמִקְשָׁר עֲצָמוּ עִם כָּלֵם שְׁוֵה
בְּשׁוֹה, בְּהַתְּקַשְׁרוֹת וּבְאַחֲדוֹת, וְאִינוּ רוֹצֵה לְהַשִּׁיג שׁוּם דְּבָר וּמַעֲלָה
יִתְּרָה עַל שׁוּם נְבָרָא שְׁבָקְדָשָׁה, אִין וְאַפְסֵ בְּפָנָי עֲצָמוּ, וַיּוֹדֵעַ שְׁמֵלֵא
כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, מִיָּד יִתְּפָרְדּוּ כָּל פּוֹעֲלֵי אָוֶן, וַיְכּוּא לְהַתְּפַשְׁטוֹת
הַגְּשָׁמִיּוֹת, מִקְשָׁר בְּאוֹר אִין סוּף בְּאַחֲדוֹתוֹ יִתְּבָרֵךְ. תְּכַנִּיס דְּבוּרִים
אַלֶּה תְּמִיד בְּתוֹךְ לְבָבְךָ, וְאִז יִלְךָ לְךָ הַכֹּל בְּסִדְר.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז רל.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר קרח, כ"ח סיון ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה גִיעֵנוּ וַיְרַדְפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... גֵּרוּ יְאִיר.

רָאָה לַחֲזֹק אֶת עֲצָמָךְ בְּכֹל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וְהַעֲקֹר תִּרְאֶה לְצִיַּת אוֹתִי, שֶׁתִּתְמַיֵּד לְלִמּוּד אֶת הַשִּׁפְּהָ הַרוּסִית, אֲשֶׁר מְאֹד מְאֹד תִּהְיֶה נִצְרָף לְזֶה לַיָּמִים הַבָּאִים, וּבִפְרָט פֶּאֶן בִּיבְנָאֵל, וְלֹא יוֹעִיל לְהַסְמֵ"ךְ-מ"ם שׁוּם דְּבָר, שְׂיָבִיא שָׁם עוֹלִים חֲדָשִׁים רוּסִיִּים, אֲדַרְבָּה נִחְזִיר אֶת כָּלֵם בַּתְּשׁוּבָה, וְכָלֵם יִהְיוּ מְקַרְבִּים אֶל רַבְּנֵנוּ ז"ל. וְתִהְיֶה לָאֵל, כְּבָר יֵשׁ לָנוּ עֲשָׂרָה קוֹנְטְרָסִים חֲדָשִׁים מִתְּרַגְּמִים לְשִׁפְּהָ הַרוּסִית, וְגַם אֶת הַקוֹנְטְרָס "יִהְיֶה טוֹב" "אֵל תְּדַאֵג" תִּרְגְּמוּ מִחֲדָשׁ בַּתְּרַגּוּם מְאֹד יָפֵה, וְאֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַקוֹנְטְרָסִים הָאֵלֶּה יַעֲשׂוּ נִפְלְאוֹת; כִּי בְּאַמֶּת עוֹבֵר עַל אַחֲיֵנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יוֹצְאֵי בְּרִית הַמוֹעֲצוֹת מִה שְׁעוֹבֵר — צְרוֹת וְיִסוּרִים, קִטְנוֹת וְחִלְשׁוֹת הַדַּעַת, וְעֲלִינוּ לַעֲזֹר לָהֶם בְּכֹל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם.

נָא וְנָא רָאָה לְמִסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ לְעוֹרֵר אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, שְׂיִמְצְאוּ דִירוֹת לְשִׁכְרוֹת אוֹ לְמַכִּירָה לְשָׂאֵר אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַרוֹצִים לְהַפְּגֵם לְגוֹר שָׁם, כִּי הִרְבֵּה מְאֹד אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ מְצֹלְצָלִים לִי מֵדֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ, שְׂרוֹצִים לְבוֹא לְגוֹר בִּיבְנָאֵל, אֲלֹא אֵין שׁוּם דִירוֹת לְהַשְׁפָּרָה, וְחָבֵל מְאֹד עַל זֶה, כִּי כָל מְשֻׁפָּחָה וּמְשֻׁפָּחָה חֲדָשָׁה הַנִּכְנָסֶת מְאֹד אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, זוֹ קָרָן גְּדוֹלָה, קָרָן נִפְלְאָה, וְרַק עַל-יְדֵי-זֶה יִמְחַק הַסְּמ"ךְ-מ"ם הַרְשָׁע, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, כִּי כְּשֶׁזֶה קָם — זֶה נוֹפֵל, וְאִסוּר לְפַל בְּדַעְתּוֹ מִשׁוּם דְּבָר שְׁבַעוּלָם, וְאִפְלוּ שְׁעוֹבֵר עָלֵינוּ עֲכָשׁוּ עֲנוּיֹת וְדַחְקוֹת, קִטְנוֹת וְשִׁפְלוּת, צְרִיכִים לִידַע שְׁגָם שָׁם בְּכֹל הַהִסְתְּרוֹת וְהַקְטְנוֹת וְהַעֲנוּיֹת וְהִיּוּרִים, הַכֹּל מְשַׁנָּח מְרֻצוֹן הַמְשַׁגִּיחַ, וְאֵין שׁוּם דְּבָר גְּדוֹל וְקָטָן מְקַרֵּה חִלְיָה, כִּי הַכֹּל מְשַׁנָּח בְּהַשְׁגָּחַתוֹ הַפְּרָטִי פְּרָטִית. וְכִשְׂמַכְנִיסִים אֶת עֲצָמָם בְּאַמוּנָה זוֹ, רוֹאִים נִסִּים נִגְלִים. לְכֹן רָאָה לְשַׁמַּח אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, לְחַזְקָם וּלְעוֹרְרָם וּלְבַדְּחָם. וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל — לְעוֹרֵר אֶת שְׂאֵר אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, שְׁכָלֵם יַחֲפְּשׂוּ דִירוֹת רִיקוֹת לְכָל הַזּוּגוֹת צְעִירִים מְאֹד אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַרוֹצִים לְהַפְּגֵם לְגוֹר, כְּגוֹן ... הַהוֹלֵךְ לְהִתְחַתֵּן בְּעוֹד שְׁבוּעִים, וְצֹלְצָל אֵלֵי שְׂרוֹצֵה לְהַפְּגֵם לְגוֹר בִּיבְנָאֵל, וְעוֹד כְּמָה זּוּגוֹת צְעִירִים, וְחָבֵל עַל כָּל מְשֻׁפָּחָה וּמְשֻׁפָּחָה, שְׁלֹא יְכוּלָה לְהַפְּגֵם שָׁם, כִּי לָנוּ זוֹ קָרָן נִפְלְאָה.

שיח אֲשֶׁר י"ז רלא — י"ז רלב בנחל

הקדוש-ברוך-הוא יֵעֹזֵר, שְׁיִתְּהֶפֶף הַמְּקוֹם לְעִיר בְּרִסְלָב בְּמֵלֶא
מוֹבֵן הַמְּלָה — עַל אִפְסֵם וְחֻמָּתָם שֶׁל כָּל שׁוֹנְאֵינוּ וּמִתְנַגְּדֵינוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז רלא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר קִרְחָה, כ"ח סִינן ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

רְאֵה לְחִזְקֵךְ אֶת עֲצָמֶיךָ מְאֹד מְאֹד בְּהִנְהֵלֵת הַכּוֹלָל, וְאֵל תַּחֲלֵשׁ
דַּעֲתֶיךָ כְּרִגְעָה, כִּי סוּף פֶּלַח אַחֵר הִרְעָה יְבוֹא הַטּוֹב, וְעוֹד תִּרְאֶה נְסִיִּים
נְגִלִים שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְיִהְיוּ הַכּוֹלָלִים שְׁלָנוּ לְשֵׁם
וּלְתַפְאֳרָתוֹ. וְרֵאוּי וְנִכּוֹן, שְׁתַּמְשִׁיךָ עִם כּוֹלָל בְּקֹר קֶדֶם הַתְּפִלָּה וְעִם
כּוֹלָל קֶדֶם הַצְּהָרִים, וְתִהְיֶה עֲקֻשָׁן גְּדוֹל עַל דְּבַר זֶה, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא יִשְׁפִיעַ עֲלֶיךָ שְׁפַע גְּדוֹל בְּזִכּוֹת זֶה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז רלב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר קִרְחָה כ"ח סִינן ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׁיִחִיו.

תְּשׁוּאוֹת חַן לָכֶם בְּעֵבוֹר שְׁהַשְׁגָּתְם לִי אֶת הַנְּהַג לְהוֹלִיכֵנִי
לְאוֹמֵן עַל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְלִשְׂאֵר מְקוֹמוֹת הַקְּדוֹשִׁים, וְהַזְכְּרָתִי אֶתְכֶם
לְטוֹבָה בְּכָל הַמְּקוֹמוֹת הַקְּדוֹשִׁים, וּמִי יִתֵּן, שְׁתַּזְכְּרוּ לְהַפִּיץ אֶת אוֹר
רַבְּנוּ ז"ל בְּשִׂפְהַ רּוֹסִית, שְׁתִּהְלֶה לְאֵל, כְּכֹר יִצְאוּ לְאוֹר לְאַחֲרוֹנָה
עֲשֶׂה קוֹנְטְרָסִים חֲדָשִׁים בְּשִׂפְהַ רּוֹסִית, אֲשֶׁר בְּוִדְאֵי הַקּוֹנְטְרָסִים
הָאֵלוּ יַעֲשׂוּ מִהַפְּכָה גְּדוֹלָה לְטוֹבָה אֲצִלָּם.

ראי לכתב לי דו"ח בדיוק מה צריכים בענין הקיטנה לקיץ —
 הן לבנים והן לבנות, כי נסכם אצלי יהיה איך שיהיה ויהיה מה
 שיהיה, שצריכים לעשות קיטנה לכל הקיץ, כי צר ומר לי מאד למה
 הילדים שלנו צריכים לסבל כל-כך מפני רשעות הסמ"ך-מ"ם
 הרשע, ימח שמו וזכרו, שעשה כל מיני פעולות שבעולם להכניס
 שם גורמים אחרים, העקר שלנו לא יהיה שום דבר — לא חדר
 לילדים, ולא בית-ספר לבנות, וכן בענין הקיטנה וכו', ועל-פן על
 אפו ועל חמתו אני רוצה לפתח קיטנה בקיץ הזה — בין לבנים
 ובין לבנות, ועל-פן תכתבי דו"ח בדיוק מה צריכים.

העקר ראו לחזק את עצמכם בכל מיני אפנים שבעולם,
 ותחזיקו את עצמכם ביחד, ושום דבר שבעולם לא יוכל לבטל
 אתכם, יהיה איך שיהיה ויהיה מה שיהיה, ואל יחרה לכם פלל מפל
 הבזיונות, החרופים והגדופים, פי עליכם לדעת, אשר על-ידי
 שמחרפים את הצדיק ומצערים אותו ורודפים אותו — הן הקלפות
 והמקטרגים, והן אנשים רשעים, נשבר לבו בקרבו, ונעשה אין,
 ומתוף הרגילות שנתרגל בדבר זה, שבכל פעם קמים עליו רשעים
 אחרים, ומוציאים דבה עליו בכל מיני שם רע, וחושדים אותו במה
 שחושדים, רחמנא לישזבן, על-ידי-זה דיקא הוא בא למדרגת אין,
 שנעשה בעיני עצמו כאין לגמרי, שהיא מדרגה העולה על כל
 המדרגות, וזוכים על-ידי-זה לבחינת רוח-הקדש, פי אי אפשר
 להשיג מדרגות רוחניות אלקות, השגות רוח-הקדש, פי אם
 כשנעשה בטל ומבטל לגמרי באין סוף ברוך הוא, ואי אפשר להגיע
 אל זה, פי אם על-ידי שנושכים אותו הסמ"ך-מ"ם וכת דיליה,
 ובנדאי הכל לטובה, וסוף כל סוף אחר הרע יבוא הטוב.

מאד מאד אבקש אותך, שתראי שתהיה אהבה, אחוה ורעות
 בין נשות אנשי שלומנו, ותחזקי אותן בכל מיני התחזקיות, ותדברי
 על לבן, שסוף כל סוף נראה נפלאות רבות ב"יבנאל עיר ברסלב",
 שתהיה עיר על שם רבנו ז"ל, ויהיו לנו מוסדות קדושים, תלמוד
 תורה לילדים, בית-ספר לבנות, ובית-המדרש גדול, ושאר מוסדות
 צדקה וחסד.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי, שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתַּפְלִיל בְּעַדְכֶם, שֶׁתִּזְכּוּ לְרוֹת רַב נַחַת מִהַלְלִים, וְתִהְיֶה לְכֶם פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעִי, וְתִזְכּוּ לְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת דַּעַת רַבְּנֵנוּ ז"ל בְּעוֹלָם בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוֹלָה.

הַמֵּאַחַל בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז רלג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְפָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר קִנְח' א' דְּרֹאשׁ חֹדֶשׁ תַּמּוּז ה'תַּנּוּש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה נִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מֵאֵד ... נְרוּ יְאִיר.

בְּרַב מֵאַמְצִים הַשְּׁתַדְלָתִי לְלוֹת כְּסָף וּמְחָר תְּקַבְּלוּ, וְהִיָּה טוֹב מֵאֵד, שֶׁתַּעֲזֹר אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁיִּתְפַּלְלוּ בְּעַבּוּרֵי, כִּי אֲנִי צָרִיךְ לִישׁוּעוֹת גְּדוֹלוֹת. עִם כָּל זֹאת, אַתָּה רֵאָה לְמִסֵּר אֶת נַפְשִׁי לְבָנוֹת אֶת הַמְּקִנָּה בְּכָל מְחִיר, כִּי עָלֵינוּ לְצִאת אַחַת וּלְתַמִּיד מְשָׁלִיטַת הַסֵּמ"ך-מ"ם הַרְשָׁע, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, וְאֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַמְּקִנָּה יִבְנֶה בְּתַכְלִית הַהֲדוּר וְהִיפִי עַל אַפּוֹ וְעַל חֻמָּתוֹ. וּמָה יָכוֹל לְהִיּוֹת? שְׂיָבִיא עָלֵינוּ חֲרָמוֹת וְגִדּוּפִים וְכוּ', וְיֵאָסֵר אֶת הַמְּקִנָּה וְכוּ', וְאֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁיִּהְיֶה הַכַּפָּרָה שְׁלָנוּ וְשֶׁל כָּל יִשְׂרָאֵל מִה שִׁיּוֹתֵר מֵהָר, וְלֹא נִצְטָרֵךְ לְסַבֵּל כָּל-כַּף מִמֶּנּוּ, כִּי כָּל הַהֲלָשְׁנוֹת וְהַהֲסָתוֹת בְּעִירָה, הַכֹּל מִמֶּנּוּ, כִּי הוּא חָכֵם לְהִרְעֵ, וְיִודַע אֵיךְ לְנַצֵּל אֶת הַקְּשָׁרִים שְׁלוֹ, אֲבָל עִם כָּל זֹאת אֵין מָה לְהִתְפַּחַד מִמֶּנּוּ כָּלֵל, כִּי יִהְיֶה לוֹ סוּף כְּזֶה, כְּמוֹ שֶׁל הַמֶּן הַרְשָׁע, אֲנַחְנוּ צָרִיכִים לְמִסֵּר אֶת נַפְשֵׁנוּ לְבָנוֹת מְקִנָּה טְהוֹרָה, שֶׁזֶה הִיְסוּד. וְעַל-כֵּן רֵאָה לְדַקְדָּק מֵאֵד לַעֲשׂוֹת הַכֹּל עִם כָּל הַחֲמָרוֹת, אֲבָל שֶׁיִּהְיֶה בְּסוּד, הֵינּוּ לְקַחַת רַב בְּסוּד, שֶׁהוּא יִפְקַח עַל עֲבוֹדַת הַמְּקִנָּה, וּבְכַרְט אֲצִלָּה, שֶׁיִּכּוֹלִים לְהַמְשִׁיךְ מִי מַעֲזֵן, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה.

ר' ... גרו יאיר, ספר לי בענין שאתה רוצה לבנות כתות לתלמוד-תורה אצל ... זה רעיון טוב מאד, אבל לדעתי, קדם תגמור עם המקנה, כי זה נחוץ לנו מאד מאד, ממש עוד על היום הזה וכו', ועל-כן יפה שעה אחת קדם, ובפרט בענינים אלה צריכים להזדרז מאד מאד, שלא תשלט עין הסמ"ך-מ"ם בזה, ואף שהוא רעיון טוב, אני מקנה להיות בארצנו הקדושה בעוד שבועים, ואז נדבר מזה, אבל עד אז ראה לזרו מאד מאד את בנית המקנה, ואם צריכים ללוות — תלוה עוד, העקר ראה לעורר את אנשי שלומנו, שיתפללו בעבורי, כי אני צריך ישועות בגשמיות וברוחניות, ובפרט שעברתי נתוח קטן ביום ששי, והיום מורידים ממני את הגבס, על-כן ראה לעורר את אנשי שלומנו שיתפללו בעבורי שיהיה שפע וכו', ואז יהיה טוב לכם.

העקר אל תהיה בטלן, רק חזק ואמץ, ותדע שעבודתך היא עבודת-הקדש מאד, וכודאי תצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ז רלד.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר קרח, א' דראש-החדש תמוז ה'תנשא.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ידי הַקָּר לִי מאד ... גרו יאיר.

היה טוב מאד, אם תוכל ללצלל לאדם שהתעסק עמכם בלונדון, כי אתמול בליילה צלצלו אלי, וחפשו את הפקס שלך, אבל אני לא הייתי בביתי, על-כן לא נתנו את זה, כמדמה שהשם שלו הוא ... וכו', זה שהבטחת לו את הישועות, ומי יודע, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שבאמת יקיימו כל הברכות, ויכניס לכם שפע

גָּדוֹל, הֵן לָךְ, שְׁתַּגְמַר עִם הַדִּירָה, וְהֵן לְ... שְׁתִּרְאֶה לְהוֹדִיעַ לִי מַה קוֹרָה עִם ... כִּי עֲכָשׁוּ שְׁמַעְתִּי שְׁשֹׁכֵר דִּירָה, וְזֶה טוֹב בְּכָל הָאָפְנִים, וְהַיּוֹם אֲנִי אֶהְיֶה בְקֶשֶׁר עִם הָרֵב ... שֶׁהִבְטִיחַ שֶׁהוּא יַעֲשֶׂה לּוֹ טוֹבָה, שְׁיִחְזִירוּ לְעִבּוּדָה וְכוּ', אִם כִּי רַחוּק הַדְּבָר לְדַעְתִּי וְכוּ', כִּי הַסְמִ"ף-מ"ם הָרָשָׁע, יִמַח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, מוֹעֵד לְקַלְקֵל וְחָכֵם לְהִרְעוּ, וְיָדוּ בְּכָל יוֹד כָּל בּוֹ וְכוּ', עִם כָּל זֹאת לְהִשָּׁם הַתְּשׁוּעָה, וְסוּף כָּל סוּף נִרְאֶה בְּמַפְלֵתָן שֶׁל רָשָׁעִים, וְאֲנַחְנוּ נִצָּא זַכָּאִים, וְנִזְכָּה לְבָנוֹת עִיר עַל שֵׁם רַבֵּנוּ ז"ל — עַל אָפֶס וְחֻמַּתָּם שֶׁל כָּל שׁוֹנְאֵינוּ וּמִתְנַגְדֵינוּ.

אודות הקיטנה, אָנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְעֲשׂוֹת אֶת זֶה אִפְלוּ בְּמִסְרֵי־נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוֹלָה לְלוֹוֹת כְּסָף, הָעֵקֶר שֶׁתְּהִיָּה קִיטְנָה.

הָעֵקֶר רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמָךְ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ, וְאִף שֶׁעֲכָשׁוּ לֹא רוֹאִים שׁוֹם יְשׁוּעָה, אֲדַרְבֶּה וְכוּ' וְכוּ' הַכָּל נַעֲלָם וְנִסְתָּר, עִם כָּל זֹאת גְּדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְעוֹד נִזְכָּה לְרִאוֹת נְסִים נִגְלִים.

אִם יֵשׁ מִי שְׁיִכּוֹל לְהִתְעַסֵּק בְּעֲנִין חֲפוּשׁ דִּירוֹת, כְּגוֹן ... וְכַדוּמָה, מַה טוֹב וְיָמָה נָעִים, כִּי ... הוֹלֵךְ לְהִתְחַתֵּן, וְהוּא רוֹצֵה גַם-כֵּן לְבּוֹא לְגוּר בְּיַבְנָאֵל, וְהוּא בְּחֹר נַחְמָד מְאֹד, וְעוֹזֵר הַרְבֵּה, וְחָבֵל שֶׁהוּא לֹא יְגוּר שָׁמָּה, וְכֵן עוֹד אֲבָרְכִים רוֹצִים לְהַכְנִס לְגוּר, אִף זֶה הַצַּעַר שֶׁאֵין דִּירוֹת, וְרַק זֶה הַתְּרוּפָה נֶגֶד הַסְמִ"ף-מ"ם — לְהַכְנִיס עוֹד מְשֻׁפָּחָה וְעוֹד מְשֻׁפָּחָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה בְּאֶמֶת סוּף כָּל סוּף נִזְכָּה לְהַפֵּךְ אֶת הַמְּקוֹם לְעִיר חֲרָדִית — עַל אָפֶס וְעַל חֻמַּתָּם שֶׁל הָאָפְרַיִם. וְתִאֲמִין לִי, שֶׁאֵין מַה לְהִתְפַּעֵל מֵהֶם כָּלֵל, מַה הֵם יְכוּלִים לְתַת לָנוּ? ! מַה הֵם נוֹתְנִים לָנוּ? ! וְעַל-כֵּן מַה הֵם יְכוּלִים לְקַחַת מֵאֲתָנוּ... לֹא נוֹתְנִים וְלֹא רוֹצִים לְתַת, אֲזוּ מִמִּילָא מַה יֵּשׁ לָנוּ לְהַפְסִיד, אֲנַחְנוּ נִמְשִׁיךְ לְאֵט לְאֵט לְהַכְנִס עוֹד מְשֻׁפָּחָה וְעוֹד מְשֻׁפָּחָה, וְנִבְנֶה אֶת הַמְּקַנֶּה וְאֶת בֵּית-הַמְּדֻרָשׁ וְתִלְמוּד תּוֹרָה לְבָנִים וּבֵית-סֵפֶר לְבָנוֹת, וְעוֹד מוֹסְדוֹת שֶׁל צְדָקָה וְחֻסֵד, עַד שֶׁכָּל הָעִיר תִּתְהַפֵּךְ לְעִיר בְּרִסְלָב.

רְאֵה לְהִיּוֹת בְּקֶשֶׁר שֵׁם בְּלוֹנְדוֹן, כִּי מִי יוֹדֵעַ אוּלַי יֵשׁ בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת בְּעִבּוּרָךְ, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שֶׁבְּאֶמֶת תִּזְכָּה לְצֵאת

אָשֶׁר י"ז רלה — י"ז רלו בנחל שכג

מהפּח שְׁנַפְלֵת בּוֹ, וְיִהְיֶה לָךְ אֶת הַכֶּסֶף לְשֵׁלֶם אֶת כָּל הַדִּירָה,
שְׁעַל-כָּל-פָּנִים יִהְיֶה לָךְ גַּג עַל רֹאשְׁךָ, וְכֵן שְׂיִהְיֶה לָךְ לְשֵׁלֶם אֶת כָּל
הַחֹבוֹת שְׁלֹךְ, וְכֵן תַּחֲזֹק אֶת ... שְׂיִהְיֶה חֲזֹק מְאֹד, וְתוֹדִיעַ לִי אִם
בְּאֵמֶת שָׁכַר דִּירָה, כִּי דִירָה זֶה יוֹתֵר טוֹב מֵאֲשֶׁר יִגּוֹר שָׁמָּה אֲצִל ...
כִּי שָׁם טוֹב לַעֲשׂוֹת כַּמָּה פְּתוּת, הַמְצַפֶּה לַתְּשׁוּבָה.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז רלה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר קִרְח ב' דְּרֹאשׁ-חֹדֶשׁ תַּמּוּז ה'תַּנּוּש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

רְאֵה לְחֲזֹק אֶת עֲצֻמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלֶם בְּתוֹרָה וּבְתַפְלָה
וְהַתְּבוּדוֹת וּבְהַפְצַת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים. תַּעֲשֶׂה
כָּל מִינֵי מְאֻמְצִים לְקִנּוּת מֵהַדִּירוֹת הַחֲדָשׁוֹת, אַתָּה רְאֵה לְהַתְּחִיל,
וְתִרְאֶה אִיךָ שְׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ, וְאִם יֵשׁ אִיזוֹ דִּירָה
אֲחֵרֶת — גַּם-כֵּן טוֹב, הַעֲקֹר שְׁתַּקְנֶה דִּירָה בִּיבְנָאֵל, כִּי בְּקָרוֹב גִּרְאָה
נְסִים נִגְלִים, שְׂיִכְנֶסוּ לְגוֹר שָׁם מְשֻׁפְּחוֹת חֲדָשׁוֹת מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ. וְכֵן
אֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁבְּקָרוֹב מִמֶּשׁ יִהְיֶה לָנוּ גַם, וְנִקְבַּל
הַתֵּר בְּנִיָּה לְכַנּוּת אֶת בֵּית-הַמִּדְרָשׁ הַגָּדוֹל.

רְאֵה לְדוּחַ מַה חֲדָשׁוֹת אֲצִלְךָ, וְאִיךָ אַתָּה מְתַחַזֵּק, הַעֲקֹר רְאֵה
לְהַפְיֵץ קוֹנְטֵרַסִים בְּשִׁפְהַ רוֹסִית, וְזוֹ מְצִנָּה גְּדוֹלָה מְאֹד מְאֹד.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז רלו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר קִרְח, ב' דְּרֹאשׁ חֹדֶשׁ תַּמּוּז ה'תַּנּוּש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל עֲלֶיךָ, שֶׁתְּהִיָּה לְךָ רַפּוּאָה שְׁלֵמָה בְּרַמ"ח אַבְרָיִךְ וְשִׁס"ה גִּידֶיךָ וּבְכָל טְפֵי דְמִיךָ, וְיִשְׁלַח לְךָ יְשׁוּעָה גְדוּלָה לְצֵאת מִהַפַּח יְקוּשׁ שְׁנֹלְפֶדֶת בְּזֶה, וְתוּכַל לְשַׁלֵּם אֶת הַדִּירָה וְעוֹד הַרְחָבוֹת רַבּוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז רלז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֻדְר קִרְח, ב' דְּרָאשׁ-חֹדֶשׁ תַּמּוּז ה'תַּנּוּש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

שְׁלַחְתִּי מִכְתָּב ל... וְאֲנִי מִקְנִיָּה שֶׁיִּחְלִיף לְךָ אֶת הַצִּיק, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָנוּ, שֶׁכָּבֹד נִזְכָּה לְצֵאת מִהַמְצָר, שְׁלֵא נִצְטָרַךְ לְלוֹת זֶה מִזֶּה, וְיִהְיֶה לָנוּ שְׁפַע רוּחָנִי וְשְׁפַע גְּשָׁמִי גַם יַחַד, אֶתָּה רְאֵה לְהַמְשִׁיךְ בְּעַבּוֹדְתְךָ עַבּוֹדַת-הַקֹּדֶשׁ, כִּי חָבַל עַל כָּל יוֹם וְעַל כָּל שָׁעָה וְכו', אֲקַנֶּה לְהִיּוֹת בְּעוֹד שְׁבוּעִים בְּאַרְצָנוּ הַקְדוּשָׁה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ז רלח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֵׁשִׁי — עֶרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֻדְר קִרְח, ב' תַּמּוּז ה'תַּנּוּש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מֵאֵד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלוֹתַי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְּל שְׁמִחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ — אֵינן לְתֹאֵר וְאֵינן לְשַׁעַר כָּלָל, וּבַפְּרָט שְׁעֵדִין אֶתָּה מַחְזִיק בְּאַהֲבַתְנוּ.

מָה אֲמַר לְךָ, יְדִידֵי הַיְקָר! אֶתָּה חָקוּק בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, כְּאֲשֶׁר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֶצְמוֹ יוֹדֵעַ זֹאת.

הַעֲקָר רָאָה לְהַדְבִּיק אֶת עֲצָמָךְ בּוֹ יִתְבַּרְךָ, וְתַדַּע אֲשֶׁר אֵין בְּלַעֲדָיו יִתְבַּרְךָ כָּלֵל, וְהוּא יִתְבַּרְךָ מְחִיָּה וּמְהִיָּה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כָּלָה, וּכְכֹל שְׂאֵדָם מְכַנִּים בְּדַעְתּוֹ יְדִיעוֹת אֱלֹהִים, הַרְי הוּא מְצַלִּיחַ בְּחַיָּו, כִּי הָאֱמוּנָה שֶׁהָאָדָם מֵאֲמִין בּוֹ יִתְבַּרְךָ הִיא מֵה שְׁשׁוּמֶרֶת אוֹתוֹ, כִּי הָאֱמוּנָה הִיא עֵקֶר הַשְּׂמִירָה. וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמְכַנִּים אֶת עֲצָמוֹ בְּאֱמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרְךָ, וְיודַע אֲשֶׁר אֵין בְּלַעֲדָיו יִתְבַּרְךָ כָּלֵל.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידִי הַיְקָר! רְאוּי לָנוּ לְשַׁמַּח מְאֹד עַל נַעַם חֻלְקָנוּ, עַל אֲשֶׁר בַּנְחַל שָׁם גּוֹרְלָנוּ, וְאָנוּ יוֹדְעִים מֵרַבִּי אֲמֵת כְּזֶה, רַבִּי נוֹרָא וְנִפְלָא כְּזֶה, וּמָה הֵינּוּ עוֹשִׂים בְּלִי רַבִּי כְּזֶה. וְעַל-כֵּן רְאוּי לָךְ לְהִתְחִיל לְלַמֵּד מִחֶדֶשׁ אֶת סִפְרֵי הַקְּדוּשִׁים, וּלְהַכְנִיס אֶת עֲצָמְךָ בְּהֵם מְאֹד מְאֹד, כִּי דַבְּרֵי רַבְּנוּ ז"ל הֵם בְּשִׁבִיל דְּרִי מַעְלָה וְדְרִי מַטָּה, וְאֵל תִּסְתַּכַּל עַל הַחְרוּפִין וְהַגְּדוּפִין שְׂאֲנִי סוּבַל, שְׁנִתְקַיֵּם אֲצִלִּי (תְּהִלִּים מִד, יד-יז): "תְּשִׁימְנוּ חֶרְפָּה לְשִׁכְנֵינוּ, לַעֲג וְקָלֶס לְסַבִּיבוֹתֵינוּ, תְּשִׁימְנוּ מְשָׁל בְּגוֹיִים, מְנוּד רֹאשׁ בְּלְאֲמִים, כָּל הַיּוֹם כְּלִימָתִי נִגְדִי, וּבִשְׁת פְּנֵי כְּסָתְנִי, מְקוּל מְחָרָף וּמְגַדָּף מִפְּנֵי אוֹיֵב וּמִתְנַגֵּם", תֵּאֲמִין לִי, יְדִידִי הַיְקָר! שְׁתִּהְלֶה לְאֵל, כָּל חַיּוֹתֵי רַק בְּזֶה שְׂיִכּוּלִים לְהַחֲבִיא אֶת עֲצָמוֹ בּוֹ יִתְבַּרְךָ, אֲשֶׁר שָׁם אֲצִלוּ יִתְבַּרְךָ הוּא הַמְּקוּם הַכִּי בְּטוֹחַ וְהַכִּי מְבֻטָּח, אֲשֶׁרִי מִי שְׁזוֹכָה לְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בּוֹ יִתְבַּרְךָ בְּדַבְּקוֹת אֲמֵת, שְׂאֵז יִרְגִישׁ טַעַם עוֹלָם הַבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה מִמֶּשׁ, וְעַלֶּיךָ לְדַעַת, אֲשֶׁר אֵי אֶפְשָׁר לְזַכּוֹת לָזֶה, כִּי אִם עַל-יְדֵי שְׁפוּבָלִים חְרוּפִין וְגְדוּפִין וּשְׂפִיכוֹת דְּמִים, כְּאֲשֶׁר גָּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ו'), אֲשֶׁר אֵי אֶפְשָׁר לְנַקְדָּה הַתְּחַתּוּנָה שֶׁהִיא הָאָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם לְקַבֵּל מִהַנְּקָדָה הָעֲלִיּוֹנָה, שֶׁהוּא הַצְּדִיק, כִּי אִם עַל-יְדֵי בְּזִיוּנוֹת וּשְׂפִיכוֹת דְּמִים, וְכֹל מֵה שְׂאֵדָם סוּבַל חְרוּפִין וְגְדוּפִין, בְּזִיוּנוֹת וּשְׂפִיכוֹת דְּמִים, יִהְיֶה נַעֲשֶׂה כְּלִי לְקַבֵּל יוֹתֵר מִהַצְּדִיק הָאֲמֵת, עַל-כֵּן כָּל אֱלוֹ שְׁפָּבְלוּ יוֹתֵר בְּזִיוּנוֹת וּשְׂפִיכוֹת דְּמִים, הֵם קִבְּלוּ הֶרְבֵּה מֵרַבְּנוּ ז"ל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

בְּעֲנִין מֵה שְׁקוּרָה בִּיבְנָאֵל, תֵּאֲמִין לִי, אִם הֵייתִי מְגַלָּה לָךְ אֶפְלוּ

אָחד מיני אָלף מה קוֹרָה שָׁם, לא הֵייתָ מֵאָמִין אֶת גְּדֹל הַשְּׁחִיתוֹת שֵׁישׁ הַיּוֹם בֵּין הַרְבָּנִים, רַחֲמָנָא לִישׁוֹבָן, וְחָבֵל מֵאֵד שְׁאֶפְלוּ גְסִינוּ אֶז לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם, כִּי כִפִּי מֵה שְׁאֵנִי יוֹדֵעַ הַיּוֹם, אֵין שִׁיף כָּלֵל שְׁלוֹם, כִּי אֵין אָרוֹר מִתְדַבֵּק בְּבְרוּךְ, וְדִי לְחִפְיָמָא.

י"ז רלט.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר קָדֵחַ, ב' תמוז ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מֵאֵד, צָמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כֹּל הַיָּמִים, גַּר לְהַצְדִּיק נַחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, זִי"ע ... גְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְל שְׁמִחָתִי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ — אֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וּבִפְרָט שְׁאֵתָה זוֹכָה לְהִתְחַזֵּק בְּדַרְכֵי רַבְנּוּ ז"ל, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, כִּי בַעֲוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, עוֹבֵר בְּזֶה הָעוֹלָם עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵה שְׁעוֹבֵר — צְרוֹת וְיִסּוּרִים, קִטְנוֹת וְחִלְשׁוֹת הַדַּעַת, וְלוּלֵי הַהִקְדָּמוֹת שֶׁל רַבְנּוּ ז"ל הֵינּוּ יְכוֹלִים לְהִתְאַבֵּד לְגַמְרֵי, בֵּין בְּגַשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת, וְעַל־יְדֵי עֲצוֹת רַבְנּוּ ז"ל יְכוֹלִים לַעֲבֹר אֶת זֶה הָעוֹלָם בְּשְׁלוֹם. כִּי בְּאֵמַת הָעוֹלָם הַזֶּה נִדְמָה כִּי־סוֹעֵר וְהֶאָנְיָה הַשְּׁטָה בּוֹ עוֹמְדַת לְהַשְׁבֵּר בְּכֹל רִגַע וְלְטַבֵּעַ וְכוּ', כְּמוֹ־כֵן גּוֹפּוֹ שֶׁל הָאָדָם הוּא בְּעוֹלָם הַזֶּה כְּאֵנְיָה הַזֹּאת בְּתוֹךְ לֵב יָמִים סוֹעֵרִים, אֲשֶׁר הַסִּפְּנָה בְּכֹל עַת וְרִגַע, וְעַל זֶה בָּאוֹת עֲצוֹת רַבְנּוּ ז"ל לְלַמְּדֵנוּ אֵיךְ לְהִתְחַזֵּק וּלְהִתְחַזֵּק מֵעַמֵּד, וְלֹא לִפְלִי בְּדַעַתוֹ מִשּׁוֹם דְּבַר שְׁבַעֲוֹלָם. וְעַל־כֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׁמִתְמִיד בְּלַמּוּד סִפְרֵי רַבְנּוּ ז"ל, וְאֶז טוֹב לוֹ כֹּל הַיָּמִים.

נָא וְנָא רְאֵה לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ בְּעַקְשָׁנוֹת גְּדוּלָה בְּכֹל יוֹם, כִּי כֹל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמִדְבָרִים עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׁאֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁאֵינּוּ מְטַעֵה אֶת עַצְמוֹ, כִּי בְּזֶה תְלוּיָהּ כֹּל הַהִתְקַרְבוֹת אֶל רַבְנּוּ ז"ל, כִּי רַבְנּוּ ז"ל פּוֹתַח לָנוּ אֶת מַחֲנוֹ וְדַעַתָּנוּ לְהַשִּׁיג בְּהַשְּׁגוֹת אֱלֹקוֹת, וְתַכְּף־וּמְיָד

כְּשֶׁאָדָם מְרַגֵּשׁ אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרֵּךְ עָלָיו, עַל-יְדֵי-זֶה נִפְתָּח פִּיו לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ, כִּי זֶה תְּלוּי בְּזֵה, כִּפִּי שֶׁאָדָם מְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבַּרֵּךְ, כֵּן נִפְתָּח לְבוֹ וְדַעַתוֹ בְּהַשְׁגוֹת אֱלֻקוֹת, וְכִפִּי שֶׁנִּפְתָּח לְבוֹ וְדַעַתוֹ בְּהַשְׁגוֹת אֱלֻקוֹת, כְּמוֹ-כֵן נִפְתָּח פִּיו לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבַּרֵּךְ.

רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמֶיךָ לְהַפְיֵץ אֶת אֹר רַבְּנוּ ז"ל בְּמִסְרֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוּלָה, וְאֵל תִּסְתַּכַּל עַל שׁוֹם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי זֶה תְּקוּנָנוּ לְפָנֵי הַיּוֹדֵעַ תְּעֻלוֹמוֹת, כִּי בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, מִי יוֹדֵעַ אִם נוּכַל פְּעַם לְתַקֵּן אֶת רַבּוּי עוֹנוֹתֵינוּ, שֶׁכָּל-כֶּף קִלְקַלְנוּ בְּזֵה הָעוֹלָם, רַחֲמָנָא לִישְׁזָבֵן, כְּאֲשֶׁר רַק הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יוֹדֵעַ, אֲבָל תַּכְּף-וּמְיָד כְּשֶׁזּוֹכִים לְקַרֵּב עוֹד יְהוּדִים אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מוֹחֵל עַל כָּל הָעוֹנוֹת. וְעַל-כֵּן מִי שֶׁיּוֹדֵעַ שֶׁחֲטָא וּפָגַם הַרְבֵּה, עָלָיו לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ בְּיֹתֵר עַל הַפְּצַת מַעֲיָנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִכּוֹן לְבוֹ יִהְיֶה בְּטוֹחַ, שְׂיִתְקַן כָּל מַעֲשָׂיו.

וְעַל כֵּלָם — רְאֵה, יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד! לְהִתְמַיֵּד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה בְּכָל יוֹם: מְקַרָּא, מְשַׁנָּה, גְּמָרָא, מְדַרְשׁ, שְׁלֶחַן עָרוּף, וְסִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, סִפְרֵי הַזֵּהָר וְהַתְּקוּנִים, מְכַל לְמוּד שְׂיִהְיֶה לָּךְ אֵיזָה שְׁעוֹר אֶפְלוֹ שְׁעוֹר קָטָן, אֲבָל אֵל יַחֲסֹר לָּךְ יוֹם בְּלֹא זֶה, וְאִז תִּרְגִּישׁ עֲרָבוֹת נְעִימוֹת יְדִידוֹת זֵיו חֵיּוֹת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי, וּמִמֶּשׁ תַּחֲיִינִי, כִּי נִפְשִׁי קָשׁוּרָה בְּנִפְשֶׁךָ.

הַמְּאַחַל לָּךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

תָּם וְנִשְׁלָם, שָׁבַח לְאֵל בּוֹרֵא עוֹלָם!

בְּרִיךְ רַחֲמָנָא, שֶׁזָּכְנוּ לְסַיֵּם אֶת כָּל הַחֲבוּר הַנִּפְלָא הַזֶּה, וְהוּא בְּרִיךְ ע"ח. יְזַכְּנוּ הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ לְסַדֵּר עֲכָשׁוֹ לְדַפּוּס אֶת בְּרִיךְ ע"ט לְהַגְדִּיל תּוֹרָה וּלְהַאֲדִירָה.

אָנָּא ה' הוֹשִׁיעָה נָּא, אָנָּא ה' הַצְּלִיחָה נָּא.

הספר הקדוש הזה נדפס
לעילוי נשמת
הגאון הצדיק
רבי מנחם זאב זי"ע
בן הגאון הקדוש
רבי אלכסנדר זי שא הי"ד
נפטר די בתשרי ה'תשס"ג
ת.נ.צ.ב.ה.

תְּכֵן הָעֲנִיִּים

חֶלֶק ע"ח

ג פֶּתַח דְּבָר ט"ז תתקמד

ה הַקְדָּמָה ט"ז תתקמה

יא ט"ז תתקמו

יגְלָה, שְׁעַל-יְדֵי אַמוּנָה אָדָם נִצַּל מִכָּל צָרוֹתָיו, וְעָקַר הַנְּסִיּוֹן בְּזֶה הָעוֹלָם
הוּא עַל אַמוּנָה פְּשׁוּטָה, וְיִזְהִיר לְגַלוֹת אֹר רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, שְׁעַל-יְדֵי-
זֶה יִהְיֶה לוֹ שְׁפַע, וּבִפְרֹט הַפְּצַת הַקּוֹנְטְרָסִים, וַיִּדְבֵּר מֵעַנְיָן לְמוֹד "עֵין
יַעֲקֹב", וְלִשְׁיחַ עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּכָל יוֹם.

יב ט"ז תתקמה

יְדַבֵּר מֵעַנְיָן הַגְּלוּי דַעַת שְׂרָצָה לַעֲשׂוֹת רָשָׁע אֶחָד כְּנֶגֶד הַסְּפָרִים
הַקְּדוּשִׁים, הִיָּה לֹא תִהְיֶה.

יג ט"ז תתקמו

יְבִיעַ צָעֲרוֹ מֵהַצָּרוֹת שְׁעוֹבְרוֹת עָלָיו בְּיַבְנָאֵל, וַיּוֹדֶה עַל מְסִירוֹת נַפְשׁוֹ
הַמְּדַפְּיִסִים.

ט ט"ז תתקמו

מִכְתָּב כְּלָלִי לְכָל־לִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים הַגְּרָיִם בְּיַבְנָאֵל "עִיר
בְּרֶסֶלֶב", בּוֹ יִזְרָם לְדַבֵּר מִרַבְּנוּ ז"ל, וְלִבְרַח מְאֹד מִמִּדַּת הַלִּיצְנוּת
הַקְּשָׁה, וַיִּזְרַז אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְלַמֵּד וּלְסַיֵּם עַד פּוּרִים מְסַכֵּת מְגִלָּה,
וַיִּגְלֶה נִפְלְאוֹת מִמְעַלַּת מְסַכֵּתָא זו.

יז ט"ז תתקמה

יְדַבֵּר מֵעַנְיָן הָעֵתוֹן שֶׁל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שִׁיּצָא בְּיַבְנָאֵל בְּיָמֵים הָהֵם, וְאִיךָ
גוֹרְמִים לְשְׁבוּעוֹן כְּזֶה לְהַתְחַבֵּב עַל הַתּוֹשָׁבִים הַמְּקוֹמִיִּים, וַיִּדְבֵּר מִבְּנֵי
בְּיַבְנָאֵל, וַיַּחְזֹר עַל נְסִיִּים.

יח ט"ז תתקמו

מִכְתָּב כְּלָלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּיַבְנָאֵל, בּוֹ יְדַבֵּר נִפְלְאוֹת מִמְעַלַּת מִדַּת

השמחה, ולמה זוכים על ידה, ועל-ידי אמונה זוכים להנצל מפחד, ולהתגבר על הסמ"ף-מ"ם, שנתנו לו כחות בדור האחרון, ויזהיר לשמור על קדשת בית-המדרש, שיהיה רק מקום של תורה ותפלה.

ט"ז תתקנ כ

מכתב פללי לאנשי שלומנו ביבנאל, בו יעוררם על מדת השמחה, ובפרט לפני פורים — זמן של מחית עמלק, ויזהיר לשמור על החנוף שלנו, ולא לעשות נסיונות בו, וידבר מההתמודדות עם הרשעות שנגעשה ביבנאל לעשק את זכותנו לתלמוד תורה וכו', ויארץ לתאר את תקנותו ושאיפתו בפרטיות ממה שרואה בעיני רוחו בהקמת מוסדותינו הקדושים ביבנאל "עיר ברסלב", ויתבע מאנשי שלומנו להיות חזקים באהבת חברים וכו'.

ט"ז תתקנא כג

מכתב פללי לנשות אנשי שלומנו ביבנאל, וידבר אודות החנוף המענק לילדינו, ואיך שצריך להקפיד על הטהר שלו וכו', וידבר מענין יעול ושפור החנוף והחוגים ביבנאל "עיר ברסלב".

ט"ז תתקנב כד

ידבר מענין מכתבים פלליים וכו', ומהעתון שיהיה לתועלת כל תושבי המקום, ויזכיר המצב הדחוק של הקהלה אז.

ט"ז תתקנג כה

יעורר על הפצה וכו', וידבר מסיום מסכת מגלה לכבוד פורים וכו', ולהתבודד עמו ותברך.

ט"ז תתקנד כו

יחזק הנמען על זמנתו ללמד עם אנשי שלומנו הלכות שבת, ויורה לו ללמד הוראה, וידבר מענין בנית בית-המדרש, וזכוי נשמות ישראל.

ט"ז תתקנה כז

יחזק על מדת הסבלנות ושמחה.

ט"ז תתקנו לח

ביע שמחתו על שהנמען מתחזק בדרכי רבנו ו"ל ובלמוד התורה הקדושה, ויעורר להמשיך לעסק בטוב האמתי והנצחי הזה, ולא לירא ולא לפחד משום בריה שבעולם.

- ט"ז תתקנז לא
 יגלה שארץ ישראל הוא מקום בטוח, וידבר מענין יבנאל, ויחזק שלא להפגס ללחצים.
- ט"ז תתקנח לא
 יתן עצה כיצד להחיות את אשתו, ויעורר להדביק עצמו בו יתברך, ויזרו להפיץ הקונטרסים המדברים אודות פחד.
- ט"ז תתקנט לב
 יחזק על למוד התורה והפצת המעניות, ויעורר לכתב ספרי הפצה.
- ט"ז תתקס לג
 יחזק מאד על מדת השמחה, ויגלה מעלתה הנשגבה.
- ט"ז תתקסא לד
 יגלה שפנגד כל הנסיונות הקשים, צריך לידע פי העקר הוא הדבור אליו יתברך, וכן אמירת תהלים, והקדוש-ברוך הוא מסתתר כביכול בתוך הצרות, וידבר מענין סיומי מסכתות בגרסא.
- ט"ז תתקסב לה
 יחזק אחד שלמד אתו על עקרי יהדות, ויזרו על תפלין ותפלות בצבור, ויעוררו מאד.
- ט"ז תתקסג לו
 ידבר מהנסיונות שמנסים את כל אחד בכלליות ישראל בארץ ישראל ובפרטיות, וידבר מהפחדים מצד הטילים, ויעורר לחזק התושבים שיהיו בשמחה.
- ט"ז תתקסד לז
 יחזק אשה מאנשי שלומנו על שמחה, ולבקש על הצלחת משפחתה.
- ט"ז תתקסה לח
 יעורר אשה כשרה לדון את בעלה לכף זכות, ויורה לה דרך נאותה כיצד לחיות עמו חיים מתקנים.
- ט"ז תתקסו לט
 יחזק על הוצאת "אשר בנחל" המנקדת, ויגלה מעלתה.
- ט"ז תתקסז לט
 ידבר על אחד שיש לו כחות להרע.

ט"ז תתקסח מ
 ידבר מענין נחיצות הסדר על כל דבר שעושים.

תתקסט מ
 ידבר נוראות מענין תפלה והתבודדות, ומענין ראש השנה של רבנו ז"ל
 לנסע דיקא לאומן, ואין רשות לאף אחד לומר אחרת.

ט"ז תתקע מב
 ידבר מסבגנות, ומהספר שחבר אודות זה: "ארך אפים", ויפליא את
 הוצאותיו הרבות של ספר זה וכו'.

ט"ז תתקעא מג
 יוכיח אשה שמגלה שנאה עצומה כלפי בעלה, ויזרזנה להשלים עמו,
 כי הוא בעל טוב, וינדיכנה כיצד לחיות עמו בטוב.

ט"ז תתקעב מד
 ידבר מהלכות מזוזות, וכשעוברים דירה אין נוטלין אותה, ואיך
 לקבעה, באיזה סדר וכו', ויחזק בענין הדבקות והנעם העליון.

ט"ז תתקעג מה
 ידבר מענין חק ומשפט שאי אפשר להציק לנו בשמו, כי גם אנו יכולין
 להשתמש בו.

ט"ז תתקעד מו
 ידבר מבחינת בנים למקום, וצריכים לבקש ממנו פבן לאביו, ויזכיר
 שיחת הרבי מלעלוב על זה.

ט"ז תתקעה מז
 ידבר מענין פדיון הבן, וצריך להוציא מכל דבר רמז לעבודת ה', וענין
 'בכור נוטל פי-שנים' השיך לענין תפלה, ויחזק שלא להתיאש.

ט"ז תתקעו מח
 ידבר מענין נסיונות באמונה, וצדיק הוא זה שמוסר את נפשו לגמרי
 אליו יתברך בכל רגע ממש.

ט"ז תתקעז מט
 ידבר מנסיונות החיים, והעקר להחזיק מעמד הוא — אמונה פשוטה
 בו יתברך, וירגיל לדבר ולבכות אליו יתברך.

ט"ז תתקעח נ
 יְדַבֵּר מִחֲסוּכָנוֹת בְּרִיאָה לְעַמַּת קְמַצְנוֹת בְּזוּיָהּ, וְיֹכֵיחַ מְאֹד לְחַדֵּל מִמֶּדָּה
 נִפְסָדֶת זֹה.

ט"ז תתקעט נא
 יַחֲזִק בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְיֹרֶה לְקַחַת הַסֵּפֶר תְּהִלִּים, וְלִשְׁפֹּף
 נִפְשׁוֹ אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ.

ט"ז תתקפ נב
 יְגַלֶּה נִרְאוֹת נִפְלְאוֹת מִמַּעַלֵּת הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, וְשַׁעַל-יְדֵי-זֶה נִפְתָּחִים
 לוֹ שְׁעָרֵי הַשָּׁמַיִם וְכוּ', וְלִבְרַח מִחֲקִירוֹת וְכוּ', וּמִדַּת הָאֲמוּנָה הִיא תִקְוֹן
 הַבְּרִית.

ט"ז תתקפא נג
 יַחֲזִק אַבְרָהָם יְקָר שֶׁהֵתְנַגְדוֹת בְּמִשְׁפַּחְתּוֹ לְבָרְסֻלָּב עֲלֵתָה לְמַעַלָּה רֵאשִׁי,
 וְיֹרֶה לוֹ דְרָךְ נְעִימָה אִיף יֹכֵל לְהַמְשִׁיף בְּהַתְקַרְבוֹת לְרַבְּנוֹ ז"ל,
 וְאִף-עַל-פִּי-כֵן לְחֵיוֹת בְּנֻעִימוֹת עִם כָּל מִשְׁפַּחְתּוֹ.

טז תתקפב נה
 יְגַלֶּה מִמַּעַלֵּת הַשְּׁעֵשׂוּע הַנִּפְלָא, שְׁגוּרָם אָדָם שְׁמִסְבֵּב עִם כָּל מִינֵי
 קְלָפוֹת, וְאִף-עַל-פִּי-כֵן מִחֲזִק עֲצָמוֹ בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ בְּאֲמוּנָה וּבְתַפְלָה.

ט"ז תתקפג נה
 יְדַבֵּר מִשְׁמָחָה וְסִבְלָנוֹת וְהִרְחָקָה מִכַּעַס, וְיַעֲזֹרֵר וְיַחֲזִק בְּיַצֵּד לְזָפוֹת לְזֶה.

ט"ז תתקפד נז
 מִכְּתָב כָּלְלִי לְכָלְלִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ, בּוֹ יַחֲזִקֵם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וּבְפִרְט
 בִּימֵי אֲדָר הַקְּדוּשִׁים, וְעַל-יְדֵי-זֶה מוֹחִים קְלַפְת הַמֶּן-עַמְלָק, וְהַתְּמִדַּת
 הַתּוֹרָה, וְלַעֲרֹף סִיּוֹם עַל מַסְכַּת מְגִלָּה, וְיִגְלֶה מַעַלֵּת הַזּוֹכָה לַעֲשׂוֹת סִיּוֹם
 עַל מַסְכַּתָּא בְּכָלְלִיּוֹת.

ט"ז תתקפה נח
 יַחֲזִק אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ, שַׁעַל-יְדֵי שְׂיַחֲזִיקוּ עֲצָמָם בְּאַחֲדוּת, אֲזִי כָּל
 הַרְדִּיפוֹת כְּנֻגְדָם תִּתְבַּטְּלֶנָּה, וְהַבְּתִים שְׁבוּנִים בִּיבְנָאֵל יִהְיוּ בְּעֵבֹרָם.

ט"ז תתקפו ס
 מִכְּתָב כָּלְלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ תוֹשְׁבֵי יְבֻנָּאֵל, בּוֹ יַעֲזֹרֵם עַל מִדַּת הָאֵהָבָה
 וְהַאֲחֻדוֹת בִּינֵיהֶם, וְאִיף שַׁעַל-יְדֵי-זֶה זֹכֵכִים לְהִיּוֹת נְעֻשִׁים כָּלִים לְהַצְדִּיק.

תכּן הענניּם

- ט"ז תתקפז סא
 יחזק אשה מאנשי שלומנו אודות רום ערכו של בעלה, שיהיה רב
 אצלנו, ויגלה לה מעלתו, וידבר מצערו על מה שעובר ביבנאל.
- ט"ז תתקפח סג
 ידבר מענין עצה בכניה, ויחזק על למויד התורה והפצת אור רבנו ז"ל.
- ט"ז תתקפט סג
 יחזק אשה על טוב לבו של בעלה אליה.
- ט"ז תתקצ סד
 ידבר מנחיצות חזיק אנשי שלומנו במה שעובר עליהם, ומענין
 הסמ"ד-מ"ם שיש לו אחים בכל מקום.
- ט"ז תתקצא סה
 יורה בקצרה לדאג לפרנסת מישהו, וידבר בענין חתימות נגדו.
- ט"ז תתקצב סה
 ידבר מענין צואתו של מוהרנ"ת כשהיו ידיו אזוקות לעיני כל המבזים,
 ויקיש לענינו לגבי מה שעובר עלינו.
- ט"ז תתקצג סו
 יעורר על תפלין וכשרות, ויבטיח נסים.
- ט"ז תתקצד סו
 ידבר מבדיקת תפלין ומזוזות, ולקבע חלק מהיום ללמד באיזה כולל.
- ט"ז תתקצה סז
 יחזק מאד על שעורים קבועים, שמחה והתבודדות.
- ט"ז תתקצו סח
 יחזק בהתמדת שעורים קבועים, ויעורר להפיץ.
- ט"ז תתקצז סח
 יתיחס על הדו"ח מהפעילות שנעשתה ביבנאל לרוחת התושבים, ויחזק
 על זה.
- ט"ז תתקצח סט
 יחזק על פרנסה, ולנוח כשצריכים, וחייד קודמים.
- ט"ז תתקצט סט
 יחזק מי שנמצא במדור הקלפות, ואף-על-פי-כן חושב ממנו יתברך,

ובוכה אליו? תברך, ויורה לו מה ללמד ב"לקוטי-מוהר"ן", ויחזק מאד מאד.

- י"ז אלפים** **עא**
 יחזק מאד אברך שזכה בבחירתו להתקרב לרבנו ז"ל, ועכשו מתקרב לגמרי, ויעורר על שמחה, שהיא אנפין נהורין.
- י"ז א'** **עב**
 דבר מהתחזקות, וממי שזוכה לקים מצוותיו? תברך בשמחה, ולשמח את הזולת, ויגלה דברים נפלאים בזה.
- י"ז ב'** **עג**
 יחזק נוראות נפלאות באמונת הנהגת ה', ושאסור להתיאש, רק להיות חזק בתפלה ובבקשה.
- י"ז ג'** **עג**
 גלה, שעקר השמחה היא שרבנו ז"ל פותח לנו הפה לדבר עמו יתברך.
- י"ז ד'** **עד**
 דבר מענין טעיות בספריו שנדפסו מהר וכו', והעקר הוא התכן.
- י"ז ה'** **עה**
 גלה נפלאות, איך צריך לבלות ימי החיים בהתחזקות נפלאה, לשמר כל יום ולחטף בו טוב אמתי ונצחי.
- י"ז ו'** **עו**
 יוכיח אשה, שבבעבור פחזותה הגיעה להתבוזות פמבית, ויזרזה לבוא ולעשות שלום בית.
- י"ז ז'** **עז**
 יוכיח על דבר נפסד שעושה איזו אשה נגד ההלכה, וימחה נמרצות על זה.
- י"ז ח'** **עז**
 יחזק על אמירת תהלים, ולידע שאין שום טבע.
- י"ז ט'** **עח**
 גלה נפלאות המתנה שקבלנו מרבנו ז"ל על הדבור אליו יתברך, ועקר השמחה היא על הזכות הזו וכו', וטועמים בזה עולם הפא ממש, וגם כשמדברים עם אדם, מדברים אז אליו יתברך.

י"ז ז **עט**
 יָבִיא פְּרוּשׁ נִפְלֵא עַל פְּסוּק רֵאשׁוֹן שְׁבַתְהֵלִים עַל קֹטֵב עֲנִין קִדְשָׁת
 הַמַּחֲשָׁבָה.

י"ז יא **עט**
 יִגְלֶה מַעֲלַת הַזּוֹכָה לְנִסְעַ אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל.

י"ז יב **פ**
 יְדַבֵּר מִהַסְתַּפְלוּת עַל הַשֶּׁקֶל שֶׁבְכָל דָּבָר, וְלִזְכּוֹר בְּעֶלְמָא דְאִתִּי וְהַפֵּל
 לְטוֹבָה, וּמַעֲנִין חֲדוּשֵׁי תוֹרָה וְדָרָךְ בַּחֲדוּשִׁים.

י"ז יג **פא**
 יִפְתַּח הָעֵינַיִם לְהַבִּיט וּלְהַתְּבוּן אֶל מִי מְקַרְבִּים וְכו', וַיַּחֲזֵק וַיֵּאמֶן
 בַּהַתְּקַרְבוֹת אֶל רַבְּנוּ ז"ל הַנוֹרָא, וְלִשְׁמַח שְׂזָכָה לְהִיּוֹת בְּצִיּוֹנוֹ הַקָּדוֹשׁ.

י"ז יד **פב**
 יִבְיַע מְנִיעָיו הָאֲמִתִּיִּים בְּהַדְּפַסַּת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל.

יז טו **פג**
 יְבֵאֵר פְּסוּק בַּתְּהֵלִים "הַיּוֹת תַּחֲשֹׁב לְשׁוֹנֵךְ" וְגו', עַל קֹטֵב הַחֲזוּק לְעַבְדָּה
 וְלַמַּעֲשָׂה.

י"ז טז **פג**
 יִגְלֶה מַעֲלַת הַזּוֹכָה לְהִיּוֹת אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וּבִפְרָט עַל רֵאשׁ הַשָּׁנָה
 וְכו'.

י"ז יז **פד**
 יַחֲזִק וַיֵּאמֶן מְאֹד אֶחָד בַּעַת צְרַתוֹ הַגְּדוּלָּה מְאֹד, וַיּוֹרֶה לוֹ דָּרָךְ אֵיךְ לֹא
 לְאַבֵּד אֶת עֲצָמוֹ בִּיְאוּשׁ וּבְחִסּוֹר תַּקְנָה, כִּי אִם לְהַרְבוֹת בְּהַתְּבוּדוֹת,
 שְׁמֵשֶׁם בָּאָה יְשׁוּעָה וְכו', וַיִּרְגֵּיל לְבָרַח אֵלָיו יַתְּבַרְךָ כְּנֶגֶד קִשְׁיֵי הַחַיִּים,
 וַיִּגְלֶה אֲשֶׁר הָאֲמִת שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, הִיא אֲמִת אַחֲרַת לְגַמְרֵי, וַיַּחֲזֵק עַל-פִּי
 מַעֲשָׂה מֵר' פִּנְחָס מְקוֹרֵיץ זי"ע, וַיַּעֲוֹדֵד מְאֹד.

י"ז יח **פו**
 יָבִיא בְּאוּר נִפְלֵא עַל קַפְדַּת הַזְּהַר, שְׁצוּחִין כְּכֻלָּבִים הַב לֶן הַב לֶן וְכו',
 וַיַּחֲזֵק עַל עֲנִין הָרֵאשׁ הַשָּׁנָה שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, וַיְדַבֵּר מִמְדַּרְגַּת הַסְּבִלְנוֹת
 שֶׁהִיא הַדְּרָגָה הַכִּי גְבוּהָה.

י"ז יט **פז**
 יַחֲזִק וַיֵּאמֶן מְאֹד לְהִיּוֹת חֲזָק בְּמַדַּת הַהַתְּחַזְקוֹת בְּגְבוּרָה גְדוּלָּה, שְׁוֹ

גדלת האדם, וידבר ממדת האמונה הקדושה בהשגחה פרטית וכו',
ויגלה נוראות נפלאות מענין למוד משניות, עד כמה נשגבה וגדלה
מעלתם.

י"ז כ פט

יעורר להקפיד על תפלות מנחה וערבית בזמן, ובר ישראל שמתחזק
בתקף הדחקות שלו ומתפלל, מאד חשוב אצלו לתברך.

י"ז כא צ

ידבר נוראות נפלאות ממעלת הזוכה לחזק אחרים, שזו היא מצוה
רוחנית בצדקה, ויגלה נפלאות ממה שזוכה זה שעוסק לחזק אחרים.

י"ז כב צא

ידבר מענין שמחת הזכות להיות בראש השנה באומן, ויתיחס לזה
שמדבר נגד הנסיעה הזו.

י"ז כג צב

יחזק על אמונה טהורה, וזה שיד לענין השמות הקדושים בשעת
התפלה.

י"ז כד צג

ידבר מענין קדשת יהודי, שהיא צנור לשפע וכו', ומסוד הצדיק, שאי
אפשר להשיגו וכו'.

י"ז כה צד

ידבר מענין פונות על ה'תקון הכללי, ויגלה דעתו בזה.

י"ז כו צד

יגנה המחלקת, וידבר מענין התבודדות.

י"ז כז צה

יחזק שלא לרוץ אחר אחרים, והכל משגח בהשגחה נפלאה.

י"ז כח צו

יוכיח לשבר האכזריות שבלבו.

י"ז כט צו

ידבר מענין ראש השנה של רבנו ז"ל אומן, וממה שעתיד להיות שם,
ויזכיר שפכר נבא על זה מקדם, וירמו עוד כמה רמזים ממה שעוד
יתרחש שם.

- י"ז ל צח
 יְעוֹדֵד אֶת הַמַּמְנֶה לְחִלּוּקַת מִצְרָכֵי שַׁבַּת לְאִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ וַיְבָרְכוּ מְאֹד,
 וַיַּחֲזִקוּ לְבָלוֹת יָמֵינוּ בְּטוֹב רוּחֵנוּ וְנִצָּחֵינוּ.
- י"ז לא צח
 יַחֲזִיק עַל דְּבֹר קְבוּעַ שְׁקָדְנֵי וְתַמִּידֵי אֵלֵינוּ יִתְבָּרַךְ בְּלֵי לְהַפְסִיק כָּלֵל,
 וַיַּעֲזֹר עַל זֶה.
- י"ז לב צט
 יַחֲזִיק אֶת נְשׂוֹת אִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ דֵּיבְנָאֵל עַל פְּעִילוֹתֵן הַמְּבֹרָכֹת.
- י"ז לג ק
 יַחֲזִיק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וּגְדֻלַּת הָאָדָם נְמַדְדַּת כְּפֵי הַתְּחַזְקוֹתָיו, וַיַּעֲזֹר עַל
 לַמּוֹד "סְפָר־הַמְּדוּת", וּלְהַתְּפַלֵּל עַל מָה שְׁלוֹמָהּ.
- י"ז לד ק
 יַחֲזִיק אִשָּׁה עַל עֲזָרְתָהּ לְבַעֲלָהּ, וַיִּאֲחַל וַיְבָרַךְ.
- י"ז לה קא
 יַחֲזִיק מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, שְׁעַל־יְדֵי־זֶה נַעֲשִׂים כְּלֵי לְאוֹר הַגְּדוֹל.
- י"ז לו קא
 יַחֲזִיק אִשָּׁה, שְׁתַּהֲיֶיהָ עֶזֶר לְבַעֲלָהּ בְּעִבּוּדַת הַשֶּׁם וְכוּ', וַיִּאֲחַל דִּירָה
 מִשְׁלָהֶם וּפְרִנָּסָהּ.
- י"ז לז קב
 יְדַבֵּר מִשְׁבַּח הַסְּפוּרִים שֶׁל הַפְּצָה, וַיַּעֲזֹר עַל הַפְּצָה.
- י"ז לח קג
 יְדַבֵּר מִמַּעַלַת סְעֻדַת רֵאש־חֹדֶשׁ וּמִזְכוּת הָאִשָּׁה הַמְּסִיעַת לְתוֹרַת בְּעָלָהּ.
- י"ז לט קג
 מִכְּתָב כְּלָלִי לְאִנְשֵׁי תוֹשְׁבֵי יְבְנָאֵל, בּוֹ יַחֲזִיק לְקִרְאָת פּוּרִים וּמְחִיַּת
 עֲמָלָק, וַיְכַלֵּל בְּדִבְרָיו תְּקִינָה אוֹדוֹת מִפְּלֵת סַאדָאָם מְעִירָק, יִמַּח שְׁמוֹ,
 וְכֵן מִפְּלֵת כְּלָלִיּוֹת הַסְּמ"ך-מ"ם, עַל־יְדֵי שְׂיָסִימוֹ מִסְּכַת, וְעַנְיָן מִבְּצַע
 מִשְׁלוֹחַ מְנוֹת, וַיַּחֲזִיק מְאֹד.
- י"ז מ קה
 מִכְּתָב כְּלָלִי לְכָלִּלִיּוֹת אִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, בּוֹ יַחֲזִיק לְקִרְאָת חַג הַפּוּרִים הַקְּדוּשׁ
 וְהַנּוֹרָא, וַיְבַקֵּשׁ תְּפִלַּת רַבִּים בְּעִבּוּר קְבֻלַּת הָאִשּׁוּרִים לְבָנֵינוּ בֵּית־הַמְּדֻרָשׁ

ביבנאל "עיר ברסלב", שהסמ"ך-מ"ם מפריע לזה מאד, ויחזק מאד על התמדה רבה ועצומה בחשק חדש, וידבר מענין תכנית לפורים עם תושבי המקום וכו'.

י"ז מא קח

יחזק את נשות אנשי שלומנו ביבנאל, שעקר הגס היה על-ידי אסתרה, ויחזקן על פמה מבצעים קדושים לכבוד הימים אשר נזפרים ונעשים.

י"ז מב קט

יוכיח אחד שמסיתים אותו להתגרש, ויאריך לגנות צעד פזיז פזה, ויחזקו ויאמצו שיחשב שוב על דרכו.

י"ז מג קיא

יעורר ויזהיר מאד אודות הקשיות של הכל שיש על השם יתברך ועל משיחו צדיקי האמת וכו', ויחזק לשמר עצמו שלא לומר פרושים והבליים על אבות העולם ועל הנהגת הקדוש-ברוך-הוא.

י"ז מד קיג

יחזק בענין שנה ומנוחה שנוצרכת מאד, ויעודד על-פי פמה שיחות נאות, ויגלה שרק כף אפשר ללמד ולהתפלל פראוי.

י"ז מה קיד

יחזק על ענין רבנו ז"ל בלי לשים לב מה שמדברים עלינו, ויפרט למה זכינו על ידו ז"ל.

י"ז מו קטו

יחזק כנגד המחשבות הרעות והדמיונות, ויגלה נפלאות איך זוכים לקדשת המחשבה ולמח נקי וכו'.

י"ז מז קטז

יעורר על הצרות הנגרמות מחמת שמפקיר את הפה, ומגלה כל הסודות, ואחר-כך סובל.

י"ז מח קיח

יגלה מעלת החושב רק ממנו יתברך, וידבר מעשרה לבושי הנשמה, ומיחוד יחודים קדושים, ושזוכים לזה על-ידי קדשת שבעת הנרות.

י"ז מט קיט

יוכיח בתוכחה מגלה רב אחד, שיצא נגד אברך שהקים ישיבה לנושרים, ולומדים שם בסדר-דרך-הלמוד של רבנו ז"ל, ויגלה לו מה

תִּכְוֵן הָעֲנֻנִים

עוֹבֵר עַל בְּנֵי הַנְּעוּרִים, וְשֶׁהֲרַבְנִים שְׂמַחוּ אֵינָם יוֹדְעִים כָּלֵל עַל זֶה, וְהֵם צְרִיכִים לִהְיוֹת מוֹקְעִים.

י"ז נ קכא

יֹכֵיחַ אַבְרָהָם שֶׁפָּרַסָם כְּתַבִּי פְּלִסְתֵּר נֶגְדַּ אַבְרָהָם מִקִּים הַיְשִׁיבָה הַנ"ל, וַיִּוְרָה לוֹ עֲנִיָּן הַדּוֹר הַשָּׁפֵּל הַזֶּה מֵהַ שְׁעוֹבֵר עַל הַבְּחוּרִים וְכוּ'.

י"ז נא קכג

דִּבֶּר מִמַּעַלְתַּ לְמוֹד סִפְרֵי שׁו"ת וְלִקְוֵטֵי עֲנֻנִים מִשֵּׁם בְּכַתִּיבַת דְּדִיקָא.

י"ז נב קכד

דִּבֶּר מִמַּדַּת הַבְּטָחוֹן כְּמוֹ דְּוֹד הַמְּלָךְ, שֶׁתִּמְיֵד הַתְּחִזָּק בְּזֶה, וְעַל זֶה הַזֶּהִירְנוּ רַבְּנֵינוּ ז"ל לְעֲנִיָּן הַתְּפִלָּה.

י"ז נג קכז

חִזָּק לְרִקְדַּ עַל חֶסֶד חָנּוּם, שֶׁזְּכִינוּ לְהַתְקַרֵּב לְרַבֵּי שֶׁמְלַמֵּד אוֹתָנוּ עֲנִיָּן שִׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ.

י"ז נד קכה

עוֹדֵד אֶחָד שֶׁנִּבְהָל מִמָּה שֶׁהִלְשִׁינוּ עָלָיו, וַיִּחְזְקוּ וַיֵּאמְצוּ שֶׁמְרַמְזִים לוֹ בְּזֶה מִן הַשָּׂמַיִם, וּבְלֵי רְשׁוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ לֹא נִתֵּן לְהַזִּיקוֹ כָּלֵל.

י"ז נה קכו

זֶהִיר מְאֹד עַל שְׂמִירַת הַמַּחְשָׁבָה מֵהַרְהוּרִים רְעִים, וְלִמְסֹר נֶפֶשׁ עַל זֶה, וְלִבְקֵשׁ מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שִׁיִּסְיַע לוֹ לְקַדֵּשׁ מַחְשַׁבְתּוֹ.

י"ז נו קכז

דִּבֶּר מִקְפַּדַּת רַבְּנֵינוּ ז"ל נֶגְדַּ הָעֲשׂוֹן וְכוּ', וּמִבְּזוּז הַכֶּסֶף שֶׁיֵּשׁ בְּזֶה, וְשֶׁאֲחַר-כֵּן עוֹד מְקַמְצִים בְּבֵית.

י"ז נז קכז

חִזָּק לְהַתְחִיל אֶת הַשְּׂבוּעַ עִם דָּף גְּמְרָא, וְכֵן לְמוֹד תִּנְא דְּבֵי אֱלִיהוּ, וְסַעֲדַת מְלֻנָּה מְלֻכָּה.

י"ז נח קכח

זֶהִיר שְׁלֵא לְהַתְלוּגֵן כְּלָפֵי מַעֲלָה, וְרַק לְזַכֵּר הַטּוֹבוֹת שֶׁעָשָׂה עִמּוֹ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

י"ז נט קכט

דִּבֶּר מִעֲנִיָּן כְּמָה מְנַהֲגִים בְּהַרְחַת בְּשָׂמִים בְּמוֹצָאי שְׁבֵת.

- י"ז ס קכט
 ידבר, שָׂרָק הַקְדוּשָׁ-בְרוּךְ-הוא מְנַהֵג הָעוֹלָם, וְלֹא אָף בְּרִיָּה אַחֲרַת כָּלֵל.
- י"ז סא קל
 ידבר מֵעֲנִין לַחַץ, וּבְחִינַת "כָּל הָאָדָם כּוֹזֵב", אֲבָל הַקְדוּשָׁ-בְרוּךְ-הוא מְצִיל מִבְּגֵי אָדָם.
- י"ז סב קלא
 יחזק מְלַמֵּד תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן עַל סִבְלָנוּת, וַיִּתֵּן לוֹ עֲצָה אֵיךְ לְהַצְלִיחַ עִם תַּלְמִידָיו הַצְּעִירִים.
- י"ז סג קלא
 ידבר מֵעֲנִין עֲרֻבוֹת לַיהוּדֵי שְׁנֵי, עַל-יְדֵי שְׁיוּצָאִים קָצֵת לְהַפְיֵץ, וַיַּעֲוֹרֵר הַנִּמְעָן לִישֵׁב בְּפָנָתוֹ וְלַעֲבֹד ה'.
- י"ז סד קלב
 ידבר נִפְלְאוֹת מִסוּד הַהִתְחַדְּשׁוֹת, וְלְהַרְגִיל עֲצֻמוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וַיִּדְבֹּר מִסוּד הַשְּׂכַחָה דְקִדְוָשָׁה, וְשֵׁלֵא לְפַל בְּדַעְתּוֹ כָּלֵל, וּמְחִזְרָה עַל הַשִּׁיחוֹת בְּ"שִׁיחוֹת-הַר"ן" וּבְ"חַי-מוֹהַר"ן", וּמֵעֲנִין מִפְּרָסְמִים שֶׁל שְׂקָר וְכו'.
- י"ז סה קלה
 יחזק וַיֵּאמֶץ מְאֹד לְגַלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת הָאֱמוּנָה הַקְדוּשָׁה לְעַם יִשְׂרָאֵל וְכו', וַיִּדְבֹּר מִמְצָוָה נוֹרְאָה זוֹ וּמִסְגָּלְתָּהּ הַגְּדוּלָּה.
- י"ז סו קלז
 ידבר מִמְשָׁלוֹחַ מִכְתָּבָיו בְּרַחֲבֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וַיִּחֲזַק אֶת עֲבוּדַת הַמִּדְּפִיסִים, וְסוּף כָּל סוּף אַחַר הָרַע יְבוֹא הַטּוֹב.
- י"ז סז קלח
 יתן עֲצָה פְּרָטִית בְּקִצְרָה.
- י"ז סח קלח
 ידבר מִהִתְמַדָּה בְּד' הַשְּׁעוּרִים, וַיִּחֲזַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה.
- י"ז סט קלט
 יִשְׂבַח אֶת חֲדוּשֵׁי הַתּוֹרָה שֶׁל הַנִּמְעָן, וַיִּדְבֹּר מִיִּשְׁרִים בְּחֲדוּשׁ נֶאֱדָה עַל פְּרִשְׁתׁ יִתְרוֹ, וַיִּחֲזַק עַל הַפְּצָה, וַיִּתֵּן דֶּרֶךְ בְּכַתִּיבַת חֲדוּשִׁים, שֶׁיִּהְיוּ רְאוּיִים לְהַדְפָּסָה.
- י"ז ע קמ
 יחזק לְזִכּוֹת לְמִדְרָגָה שֶׁל לֹא לְהִתְפַּעֵל מֵאָף בְּרִיָּה שְׁבַע-עוֹלָם.

- י"ז עא** קמא
 יחזק על הדפסת "ספר-המדות" ו"לקוטי-עצות", ויעורר על תורה
 מ"לקוטי-מוהר"ן", והתפלה עליה מ"לקוטי-תפלות".
- י"ז עב** קמא
 ידבר מזכות הרבים, ולשמח על כל נקדה טובה שבו, ולהתבודד עמו
 יתברך.
- י"ז עג** קמב
 יאחל ויברך ברפת המתקת הדינים, נחת הרחבה והצלחה.
- י"ז עד** קמג
 יזהיר לברח מוכוחים, וישמח על שהנמען עוסק בספרי רבנו ז"ל,
 ויבאר ענין שצדיקים פחות מבעלי תשובה, אף שהצדיק התנגע וכו'.
- י"ז עה** קמד
 ידבר מקביעות בהתבודדות, ומענין הפצת הקונטרסים החדשים.
- י"ז עו** קמד
 ידבר מעתיד יבנאל באפק המתקרב, שיתהפך לגמרי למשהו שלא
 הכירו עד אז.
- י"ז עז** קמה
 ידבר מהדפסה של כמה ענינים, ושאיפתו לנסים בענין "יבנאל עיר
 ברסלב".
- י"ז עח** קמו
 מכתב פללי לכלליות אנשי שלומנו היקרים הגרים ביבנאל, בו יחזקם
 ויאמץם, שלא לפחד כלל, ויספר מגדל המהומה שנעשתה אז מצד
 הסמ"ך-מ"ם, ויתנה המצב שהמנהג על הדת הוא זה שדוקא מפריע,
 ויחזק על-פי זה מאד.
- י"ז עט** קמז
 ידבר מתכנית עריכת סעדה לכבוד היארצייט של הרבי רבי אלימלך
 זי"ע.
- י"ז פ** קמח
 ידבר מענין הסערה בשחיטה של יבנאל, ולילד חולה זמליץ הדפסת
 הקונטרסים המדברים מחלי, וידבר מענין תפלה ובקשה, ולהכניע את
 המסור, ולא לילך באלימות כלל, ודרשה של שבת הגדול.

י"ז פא קמט

יְדַבֵּר מֵעֲנֵן סְפוּרֵי הַפְּצָה, וַיִּחַזַק עַל נְסִים נְגִלִים שִׁיעֲשֶׂה הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וַיְדַבֵּר מִגְּדֹל הַבְּזִיוֹנוֹת וְהַשְּׁפִיכוֹת דְּמַיִם שְׂסוּבֵל, וַיַּעֲנֵן 'נִצְחָתִי וְאֲנִצְחִי'.

י"ז פב קנ

יְדַבֵּר מִהַסְּפוּר שֶׁהָיָה עִם מוֹהַרְנֵי ז"ל וְר' נַחֲמָן טוֹלְטִישְׁינְעֵר ז"ל עַל שְׁפַל-כֶּף הַרְבֵּה כַּחוֹת מְסֻרוֹ לְסִמְ"ך-מ"ם, וַיַּעֲנֵן 'פִּיהֶם שֶׁל יִשְׂרָאֵל חָרְבָם', וַיִּזְהֵר שֶׁלֹּא לְהִסְתּוֹכֵב אֲצֵל רַע-בְּנִים וְכו', וַיִּתְיַחַס לְזֶה שְׂבוּזוֹ אוֹתוֹ בְּרַבִּים, וַיִּצְדִּיק עָלָיו הַדִּין, וַיְדַבֵּר מִכֶּף שְׂרוּצָה לְבַטֵּל אֶת עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי אֱלֹיו יִתְבָּרַךְ.

י"ז פג קנב

יִחַזַק אֶת אֶחָד שֶׁעוֹבֵר עָלָיו צֶעַר גָּדוֹל בְּעֶסֶק הַרְבִּים, שֶׁפֶן צָרִיף לִהְיוֹת, וּמִי שֶׁאִינוֹ לוֹמֵד, מַה לוֹ לְהִתְלוֹנֵן, שֶׁאִינוֹ מְקַבֵּל תְּקָצִיב מִן הַכּוֹלָל.

י"ז פד קנג

יְבַרֵר מַחֲרִי מִצָּרִים בְּעִבּוּר חִלּוּקָה, וַיַּעוֹרֵר אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ שִׁיתְּפַלְלוּ בְּעִבּוּרוֹ.

י"ז פה קנד

מִכְּתָב כְּלָלִי לְכֻלְלִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ הַיְקָרִים, בּוֹ יִחַזְקֶם עַל נִקְדַּת הָאֱמוּנָה וְעַל הַדְּבָקוֹת בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וַיַּעוֹרֵר אֶת תַּלְמִידֵי כּוֹלָל הָאֲבָרְכִים לֵישֵׁב וְלִלְמַד, וְאִם לֹא — אֵלּוּ הֵן מַעוֹת גְּזוּלָה, וְאֲבָרְךָ שֶׁלֹּא מַגִּיעַ לוֹ, שֶׁלֹּא יִדְרֹשׁ אֶת הַכֶּסֶף בַּחֲזָרָה.

י"ז פו קנה

יִחַזַק עַל הַנְּקֻדוֹת הַטּוֹב שֶׁחוּטֵף הַנִּמְעָן, וַיִּזְהֵירוּ לִהְיוֹת עֶסוּק תָּמִיד, וְלִדְבַר עֲמוֹ יִתְבָּרַךְ אֲפֹלוּ כַּמָּה דְבוּרִים.

י"ז פז קנה

יְדַבֵּר מִשְׁלוֹם-בֵּית וּסְבָלְנוֹת, וְכַבּוֹד עִם הָאִשָּׁה, וְשִׂמְחָה וְהַתְּבוּדוֹת, וְשַׁעֲרוֹיִן כְּסֻדְרָן, וְהַפְּצַת הָאֱמוּנָה.

י"ז פח קנז

יְדַבֵּר מִסְבָּלְנוֹת, הַתְּבוּדוֹת וְלִמּוּד הַתּוֹרָה.

י"ז פט קנז

יְגַלֶּה, שֶׁעָקַר עֶסְקָנוֹ הוּא רַק תּוֹרָה וַתְּפִלָּה, וַיִּזְהֵר שֶׁלֹּא לְהִתְרַאֵן כְּלָל, וַיִּשְׁבַּח כָּל מְשֻׁפָּחָה הַמְשֻׁתְּכָנֶת בִּיבְנָאֵל.

י"ז צ קנח
 ידבר מענין מצרכים לפסח ומחירם, בעבור שרוצה להמשיך לאנשי
 שלומנו שפע לכבוד החג.

י"ז צא קנח
 מכתב כללי לכלליות אנשי שלומנו היקרים, להתחזק בכל העובר
 עליהם, וידבר מהרוח סערה שתבטל, ועוד תהיינה ישועות מקיפות,
 ומשמחת ניסן, ומזכות אכילת מצה, שהיא גלוי אלקות, ויזהיר את
 אנשי שלומנו שלא להתראין לעתונים.

י"ז צב קס
 יחזק אשה על עבודתה, ולדון לכף זכות את בעל.

י"ז צג קסא
 יחזק לחטף טוב אמתי ונצחי, ויעורר על הפצת אחד מספרי רבנו ז"ל,
 שהוא תקון על כל הטריף פסול.

י"ז צד קסב
 יחזק על זכות הרבים בהפצה, ושמחה היא תקון הברית.

י"ז צה קסג
 יגלה מעלת "אשר בנחל", ועל-ידי שמחה זוכה לבטחון עצמי, ויגלה
 מעלת מדה זו, ויעורר לשפף שיח צרב אליו תברך.

י"ז צו קסד
 ידבר משמחה, חמש ורש"י, משניות והתבודדות, וזמן אמירת תקון
 חצות.

י"ז צז קסה
 יחזק בחור צעיר לעשות התחלה חדשה — "מעכשו" דיקא, וכל
 ההתחלות מפורים, וידבר מעלים לתרופה המגד, וכף יהיו ספרי "אשר
 בנחל", ויגלה מעלתם, ויעורר לדבר עמו תברך, וישבח כל דבור
 ודבור.

י"ז צח קסז
 ישבח המהדורה החדשה המגדת של "עלים לתרופה", ויעודד זממה
 זו גם בכיוון של "אשר בנחל", וישבח הנמצען על זכותו בהדפסת
 ה"אשר בנחל".

- י"ז צט קסח**
 יְדַבֵּר מִפְּדִיּוֹן וְהַמְתַּקַּת הַדִּינִים, וּמִשְׁמִיחָה, וְשַׁעֲרֵי כְּסָדְרִין עִם הַבְּנִים.
- י"ז ק קסח**
 יַעֲזֹד לְהַחֲזִיק בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְלִשְׁמַחַח עַל הַהִתְקַרְבוּת, וְלְהַנְשֵׂא מִהֵרָה, וְלִקְבֹּעַ שַׁעֲרִים, וְלִדְבַר אֱלֹהֵינוּ יִתְבָּרַךְ.
- י"ז קא קסט**
 יִשְׁתַּתַּף בְּצַעַר פְּלוּנֵי, וַיִּבְהִיר עֵינָיו "שֶׁלַח לְחִמָּךְ עַל פְּנֵי הַמַּיִם".
- י"ז קב קע**
 יַעֲזֹד לְצֵאת מִתַּחַת עַל הַסְטֵרָא אַחְרָא, וַיַּעֲזֹר לְסַפֵּק צְרָכֵי שַׁבַּת לְאִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ.
- י"ז קג קע**
 מִכְּתָב פְּלִי לְכָל־לֵיאוֹת אִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, בּוֹ יִחְזְקֵם עַל שְׂמִיחָה וְהַתְמַדַּת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, שֶׁרַק זֶה מֵה שֵׁי־שָׂאָר מִן הָאָדָם, וְלִקְרִים הַנְּעוֹר בְּלִיָּהוּ בְּפִשְׁטוּת, וַיַּעֲזֹר לְהַפְּיץ אוֹר רַבְּנוּ ז"ל בְּמִסִּירוֹת נְפֶשׁ.
- י"ז קד קעב**
 יְבִיעַ הַשְׁתַּתְּפוּתוֹ בְּמַלְכֻת שְׁנַפְּל בְּהַנְמָעָן, וַיַּעֲזֹר לְדַבֵּק עֲצָמוֹ בּוֹ יִתְבָּרַךְ וּבְהַשְׁגָּחַתוֹ הַפְּרָטִית, וְאִסּוּר שֶׁל הַרְהוּר אַחַר דְּרָכֵי ה', וַיִּדְבַר מִעֲתִיד יְבִנְאֵל.
- י"ז קה קעג**
 יְבַאֵר לְנַמְעָן, שְׂאִינוּ מְקַבֵּל לְשׁוֹן־הַרַע עֲלֵינוּ כָּל־וְכָל־ל, וּמִחֲזִיקוֹ לְאוֹהֵב נְאֻמָּן שְׁלוֹ.
- י"ז קו קעה**
 יִחְזַק אֶת הַמַּדְפִּיס, וַיִּדְרִיכֵנוּ בְּכֹמָה עֵינֵינוּ וּפְרָטֵי הַדְּפֹסָה, וַיִּגְלֶה שְׂמִי שַׁעֲוֹסֵק בְּדָבָר גְּדוֹל כְּזֶה, צְרִיף הַתְּחַזְּקוֹת מִיְחַדָּת, וּמַעֲנִין תְּכֻנִית הוֹצָאָת כָּל סִדְרַת "אֲשֶׁר בְּנַחַל" בְּצוּרָה מְנַקֶּדֶת וּמְסַדְרֶת, וַיִּגְלֶה מַעֲלַת הַסְּפָרִים הָאֵלֶּה.
- י"ז קז קעז**
 מִכְּתָב כָּל־לֵיאוֹת אִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, בּוֹ יִחְזְקֵם עַל בְּרִיחָה לְהַשִּׁים יִתְבָּרַךְ, מִתּוֹף הַצָּרָה וְהַקְּטָנוּת, וְלְהַתְּבוֹדֵד עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, שֶׁכָּל דְּבוּר הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, וַיִּדְבַר מַעֲנִין חֲלָקַת הַתְּהִלִּים בֵּין כָּל אִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּצַבּוּר, וְעֵינָיו אֲמִירַת מְזֻמּוֹר ק"ט וּתְפִלוֹת בְּמִנְיָן.

י"ז קח **קעח**
 מִכְתָּב הַתְּחִיָּקוֹת וְהַכֶּרֶת הַטּוֹב לְמִי שֶׁפָּעֲלוּתוֹ הַבְּרוּכּוֹת סִיעוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת
 תּוֹשָׁבֵי הַמּוֹשְׁבָה יִבְנֶאל.

י"ז קט **קעט**
 יְבָרֵךְ לְקִרְאת פֶּסַח אֶת אֶחָד הַמַּמְנִים עַל הַסֶּדֶר בְּיִבְנֶאל, וַיַּעֲתִיר עָלָיו
 בְּרָכָה וְהִצְלִיחָה בְּשְׁלִיחוֹתוֹ.

י"ז קי **קפ**
 יְדַבֵּר נוֹרְאוֹת נִפְלְאוֹת מֵהַתּוֹרָה "אֲזַמְרָה" — לְמִצַּא בְּעֲצָמוֹ הַנִּקְדוֹת
 טוֹבוֹת וְכוּ', וְלִשְׁמַח עַל עֲצָם יְהוּדוֹתוֹ הָאֲצִילָה, אֲפִלוּ בְּלֹא כְלוּם, וְעוֹד
 שְׂמִיחַת הַתּוֹרָה וְהַתְּפִלָּה וְהַמְצָוֹת וְשְׂמִיחַת קִדְשַׁת יִשְׂרָאֵל, שֶׁלֹּא יִמִּיר דָּתוֹ
 וְכוּ', וְצָרִיף לְקָרֵב כָּל יְהוּדֵי אֱלִיּוֹ יִתְבָּרֵךְ.

י"ז קיא **קפד**
 יְדַבֵּר מִסְפָּרֵי "אֲשֶׁר בִּנְחַל", וְאֵיךְ נּוֹצְרוּ וְנִכְתְּבוּ, וְעַל-יְדֵי מִי וּזְכוּת מֵהַ
 סִיעָה בְּהַדְּפָסָתָם, וַיֵּאחַל עַל הוֹצָאת כָּל סִפְרֵי הַקְּדוּשִׁים.

י"ז קיב **קפה**
 יוֹכִיחַ וַיִּזְהֵר מְאֹד אֶת הַמַּתְנַהֵג בְּגִסּוֹת בְּבֵיתוֹ, וַיִּזְרֹזוּ עַל חַיִּים מִתְקַנִּים,
 עַל-יְדֵי שְׂיֻנָּח וַיִּחַדֵּל מִפְּרָאוֹת.

י"ז קיג **קפו**
 יִזְהֵר לְהַמְנַע מְאֹד מֵעֲנֵן הַרְהוּרִים רָעִים.

י"ז קיד **קפו**
 יְדַבֵּר מִפֶּה, שֶׁאָדָם צָרִיף לְבַקֵּשׁ מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, שֶׁלֹּא יִתְנַתֵּק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ
 מִחֲמַת הַנְּסִיווֹת הַקָּשִׁים וְכוּ', וַיְגַלֶּה פְּרָצוּפוֹ שֶׁל זֶה שֶׁהַתְּלַבֵּשׁ בּוֹ
 הַסֵּמ"ף-מ"ם לְרִדְף אֶת הַצְּדִיקִים.

י"ז קטו **קפז**
 יְבָרֵךְ כְּמָה מֵהַלְכוֹת בְּרֻכּוֹת הַתּוֹרָה, וְשִׂיחָה נְאֻה מִהֶרֶב הַקְּדוּשׁ מִבְּעִלּוֹ
 זי"ע.

י"ז קטז **קפח**
 יְגַלֶּה, שֶׁהַגּוֹף הַמְּסִתִּיר אֶת הַנְּשֻׁמָּה מוּנָע מִלְּהַרְגִישׁ אֶת עֲנֵן כְּטוֹל הַטְּבַע
 וְכוּ', וְעַקֵּר הַהִצְלָחָה הוּא זֶה שֶׁחוֹטֵף לְמוֹד הַתּוֹרָה.

י"ז קיז קפט
 יחזק מאד על אַמירת 'יום תהלים' בכל יום, ויגלה מעלת הענין הנשגב
 הזה.

י"ז קיח קצ
 יגלה, שאסור להאמין לשום אדם כלל, ובפרט לא לרבנים מטעם,
 עוקרי היהדות, רחמנא לצלן, ויתנה רעת הענין הנ"ל אשר ביבנאל,
 ואשרי מי שזוכה להיות מקרב לצדיק האמת.

י"ז קיט קצא
 יתן עצה לקשיות וספקות באמונה — גרסה רבה בלמוד הגמרא.

י"ז קכ קצב
 יוכיח אשה, שמחמת גאותה הסרוחה שוברת את ביתה, ויגלה לה, אשר
 חזרה בתשובה היא ללא תנאים עם הקדוש-ברוך-הוא, ויזהירה מאד
 לחזל מדרכים מכערות.

י"ז קכא קצג
 ידבר מלמוד ההתחדשות שאנו לומדים מרבנו ז"ל.

י"ז קכב קצד
 ידבר נפלאות ממעלת דקה אחת, אשר מכניס האדם במחוז אמתת
 מציאותו תברך, ואסור לשאל שום ספקות על אמונה, וכן לא לחקר
 חקירות — מדוע אלו הרשעים השיגו חיל, וליראי ה' הכל הולך
 להפוך וכו'.

י"ז קכג קצה
 יחזק ויאמץ על שמחה, שעל-ידי-זה זוכים להרחבת הדעת וללמד
 תורה, ולהיות דבוק בו תברך.

י"ז קכד קצו
 יחזק, שלא להיות בדכאון, רק להתפלל ולבכות עד שיראה ישועה.

י"ז קכה קצז
 יגלה מעלת מדת השתיקה, שעל-ידי-זה מונע מעצמו מחלקת רבה.

י"ז קכו קצח
 ידבר מנפילת המלכות דקדשה בזמננו, וצער השכינה, ויחזק להיות חזק
 ואמין בתפלה ובבקשה, והכל על-ידי רבוי אמונה, שהשם תברך

מקשיב לתפלתו, וידבר מעקשנות בתפלה כנגד נסיונות הדור, ויגלה, שׁעל כל צדיק עברו כל מיני נסיונות, וסבל רב ועצום.

י"ז קכז קצט

ידבר מענין 'זה כל האדם' וכו', ושמחתנו ברבנו ז"ל, ויזכיר כמה שעורים בתורה, ויגלה מעלתם הפרטית, ובפרט משניות ושלחן ערוך, וספרי רבנו ז"ל.

י"ז קכח רב

ביע שמחתו מפעילות הצדקה והעזר של הנמען, וירגיעו, שלא יהיו פורדים ביניהם, ויזרוזו על שעורים קבועים, ולפרש שיחתו אליו יתברך.

י"ז קכט רג

מכתב פללי לכלליות אנשי שלומנו הגרים ביבנאל, בו יגלה, שלא יוכל הסמ"ך-מ"ם להפרידנו משרש חיותנו, שהוא רבנו ז"ל, ויעורר להשיב לב התושבים אלינו, והלמוד של רבנו ז"ל הוא למוד של אהבה, וכל דבור שמדברים אליו יתברך, הוא הצלחה נצחית, ויעורר על תפלה במנין.

י"ז קל רה

מכתב פללי לכלליות נשות אנשי שלומנו דיבנאל, ויעוררן על חזוק אשה את רעותה, וקבלת פני התושבים בחינה ובאהבה, על ידי שמחה ללא ופוחים, ויבקש את תפלתן.

י"ז קלא רו

ביע את עתירתו למען צאת הנמען מן החובות, וידבר משמחה ואמונה פשוטה.

י"ז קלב רז

ידבר מענין הדפסה של כמה ענינים פרטיים, ויחזק מאד את המדפסים.

י"ז קלג רח

ידבר מענין הדפסת "אשר בנחל" מנקד, ותפלות מ"מציאת הזיווג", וסבלנות על שדוף ללא תנאים כלל.

י"ז קלד רט

ידבר מסבלנות בענין פתיחת התלמוד תורה ביבנאל, וענין הדפסת הלכות של איזה רב בגליות שלנו.

י"ז קלה רט
 ידבר ממצרכי פסח לאנשי שלומנו, ואמירת קפיטל ק"ט בכל יום.

י"ז קלו רי
 ברכה קצרה לקראת הפסח.

י"ז קלז רי
 ידבר מבמה ענינים שקרו אז, שרודפים את השוחט הפשר שלנו, ויתיחס בקצרה לשחיתות הזו.

י"ז קלח ריא
 ידבר משבועות אצל רבנו ז"ל, ומנסיעה מספנת אז דרך רומניה, וכתבת ספר תורה חדש, ויבקש לפעל עם איזה עורך-דין נגד הסמ"ך-מ"ם.

י"ז קלט רבי
 יברר האם פסח שנשלח בשביל חלקת מצרכים הגיע לתעודתו.

י"ז קמ רבי
 ידבר מאשור קבלת מעות, ויחזק פנגד כל מיני חלישות הדעת, וימנה הנמען לגבאי בית-המדרש, ויברר תפקידו בלי להתפעל מבזיונות, ונסיעה לחוץ לארץ, וענין שחיטתו תוך זהירות מהרשע המוסר.

י"ז קמא ריד
 ידבר נכבדות אל איש מורם מעם, ויספר לו זכרונות מפגישת ילדות שהיתה לו עם אביו הגאון, ויזמינו לביתו נאנה קדש, אשר ביבנאל "עיר ברסלב".

י"ז קמב רטו
 מכתב פללי לאנשי שלומנו תושבי אשדוד, בו יחזקם להחזיק עצמם יחד באחדות נפלאה, וידבר עם מענין הבניה והשתפנות ביבנאל "עיר ברסלב".

י"ז קמג רטז
 מכתב פללי לכלליות אנשי שלומנו, בו יחזק לדון אחד את השני לכף זכות, והתמדה בתפלה והתבודדות בפשיטות בקר ובשדה, והתמדה בלמוד התורה הקדושה בשעורים קבועים.

י"ז קמד ריז
 מכתב פללי לכלליות אנשי שלומנו היקרים, בו יחזקם על האהבה

וְהַשְׁלוֹם, שְׁזָה בָּא עַל-יַדֵּי לַמּוֹד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וַיַּעֲוֹרֵר אֶת לּוֹמְדֵי הַכּוֹלָל מִקְּבֵלֵי הַמְּלִגוֹת, שְׂיָבֹאוּ דִיקָא לַכּוֹלָל שְׁלֵא יְהִיָּה מִמוֹן גְּזֵלָה, חֵס וְשְׁלוֹם, וַיִּדְבֵּר מִנְּקִיּוֹת בֵּית-הַמִּדְרָשׁ.

י"ז קמה **ריט**
 יְדַבֵּר מְאִידָה כְּתֵב פְּלִסְטֵר מְזִיף, וַמְעַנֵּן הַנְּחַת אֲבָן הַפְּנֵה לְבֵית-הַמִּדְרָשׁ, וַתִּקְוֹתוֹ לְהַפְטֵר מֵהַצָּרוֹת.

י"ז קמו **רכ**
 יִשְׁבַּח הַנְּמַעֵן שֶׁהוּא תִלְמִיד חֶכֶם, וְרְאוּי לְהוֹרְאָה וְכוּ', בְּכֹתֵר הוֹרְאָה, וַיֵּאחַל לוֹ בְּרִכּוֹת לְרַב עַל גְּדֵל פְּעִילוֹתוֹ.

י"ז קמז **רכא**
 יְדַבֵּר חֲזוּק גְּדוֹל לַמְּדַפֵּיס עַל גְּדֵל הַזְּכוּת, וְגַם עַל עֲצָם הַזְּכוּת לְהִיּוֹת בְּחֻבוֹת בְּשִׁבִיל דְּבָר גְּדוֹל כְּזֶה כְּמוֹ הַדְּפָסָה, וַמְעַנֵּן הַדְּפָסַת קוֹנְטְרָסִים בְּרוֹסִית.

י"ז קמח **רכג**
 מְכַתֵּב פְּלִלֵי לְנִשּׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנֵו הַיְקָרִים, בּוֹ יַחְזֵקֵן כְּנֶגֶד הַהֶסְתּוֹת, וַיִּגְלֶה הַלֵּךְ רוּחוֹ, שְׁפָל זֶה מִחֻמַּת שְׂצָרִיף לְשׁוֹב בְּתִשׁוּבָה.

י"ז קמט **רכד**
 מְכַתֵּב פְּלִלֵי לְכָלִּלִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנֵו הַיְקָרִים, בּוֹ יַחְזֵקֵם עַל לַמּוֹד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְאֵין לָנוּ שׁוֹם יַעֲסֵק אַחֵר, רַק עֲבוּדַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ, וַיְבִרִיחַ מִכָּל מִיַּגֵּי יְרֵאוֹת חֵיצוֹנִיּוֹת, וַיִּשְׁבַּח עֲנִין וְקוֹדִים אַחֵר כָּל תְּפִלָּה.

י"ז קנ **רכה**
 יְדַבֵּר חֲזוּק לַמְּדַפֵּיס שֶׁל סְדֵרַת הַסְּפָרִים "אֲשֶׁר בִּנְחַל" הַמְּנַקְדִים, וַיִּגְלֶה כְּמָה הַשְּׂקִיעַ בְּכַתִּיבַת אֱלוֹ הַסְּפָרִים, וַיַּעֲוֹרֵר לְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וַמְעַנֵּן מִפְּתַח הַעֲנִינִים, וְשִׁיחְזִיק מִעֲמֵד בְּלֵי שׁוֹם חִלִּישׁוֹת הַדַּעַת, וַיִּגְלֶה, שְׂרוּאָה שְׂרַק אֱלוֹ הַסְּפָרִים יִשְׂאָרוּ מִמְּנֵו וְכוּ', וּמִכְּמָה סְפָרִים שְׂמִזְמִין לְהַפְצָה.

י"ז קנא **רכז**
 יְבִיעַ אֶהְבְּתוֹ הַעֲצוּמָה לְנִמְעֵן, שְׁלֵא פָגְשׁוּ בַּהִיּוֹתוֹ בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, וּמְאֹד מִתְגַּעֵגַע אַחֲרָיו, וַיִּגְלֶה לוֹ, שְׂאִינוּ מִקְּבֵל שׁוֹם לְשׁוֹן-הָרַע עָלָיו, וְהַסְּמִ"ךְ-מ"ם רוֹצֵה לַעֲשׂוֹת פְּרוּדִים.

- י"ז קנב** רכח
 יְדַבֵּר מִבְּדִיקַת מְזוּזוֹת וּנְתִיבַת צְדָקָה.
- י"ז קנג** רכט
 יַעֲזֹר אִשָּׁה לְדוֹן אֶת בְּעֻלָּה לְכַף זְכוּת, וַיּוֹכִיחָהּ שֶׁלֹּא תִדְחַק אֶת הַשָּׁעָה,
 וַיַּחֲזֵק וַיֵּאמֶץ מְאֹד.
- י"ז קנד** רל
 וַיִּזְהַר, שֶׁלֹּא לְשַׁנּוֹת מְקוֹמוֹ סֵתֶם, שֶׁלֹּא יִפְּלֵ לַחֲזוּבוֹת, וַיַּחֲזִקוּ עַל לְמוּד
 הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.
- י"ז קנה** רל
 יַעֲזֹר עַל שֶׁבַת וְעַל שְׂמֻחַת הָאִשָּׁה, וּבְדִיקַת וְהַנְחַת הַתְּפִלִּין וּבְדִיקַת
 הַמְּזוּזוֹת, וַיִּזְהַר מִפְּחָדִים יְתָרִים.
- י"ז קנו** רלא
 יַחֲזִק לִהְיוֹת בְּשֻׂמְחָה, וּלְבָרַח מִמֶּר הַיָּאוּשׁ, וּשְׂמִירַת שֶׁבַת־קֹדֶשׁ וְהַנְחַת
 תְּפִלִּין.
- י"ז קנז** רלב
 יַעֲזֹר בְּקִצְרָה עַל שֶׁבַת, תְּפִלִּין וּמְזוּזָה.
- י"ז קנח** רלב
 יַחֲזִק הַנִּמְצֵן שֶׁמִּקְרַב יְהוּדִים רוֹסְיִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וַיַּגְלֶה מֵעֲלָתוֹ, וַיַּחֲזִקוּ
 לִהְיוֹת בְּשֻׂמְחָה, וַיַּעֲזֹרוּ לְהַתְּפַלֵּל עָלָיו.
- י"ז קנט** רלג
 יַחֲזִק אִשָּׁה כְּשֶׁרָה לִהְיוֹת בְּשֻׂמְחָה.
- י"ז קס** רלד
 יַחֲזִק עַל שְׂמֻחַת נֶעֱם הַתְּקַרְבוּתָנוּ לְרַבְּנֵנוּ ז"ל, וַיַּעֲזֹר עַל הַתְּמַדַּת הַתּוֹרָה
 הַקְּדוּשָׁה, וּלְדַבֵּק עֲצָמוֹ בּוֹ יִתְבָּרַךְ וּבְהַשְׁגָּחָתוֹ הַפְּרָטִית.
- י"ז קסא** רלה
 יְדַבֵּר מִתְּפִלִּין, וַיִּזְהַר לְהוֹצִיא אֶת עֲצָמוֹ מִכַּח הַמְּדַמָּה, וַיִּתֵּן עֲצָה כְּנֶגֶד
 עֵין הָרַע, וַיִּרְגֵּיל לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ כְּמָה דְּבוּרִים.
- י"ז קסב** רלו
 יְדַבֵּר מֵהַתְּבוּדוֹת, וְשֶׁהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא מְחִיָּה הַפֶּל, וְהַפְּצַת אֹר יִבְנֶאֱל
 וְשֻׂמְחָה.

י"ז קסג רלז

מִכְתָּב פְּלִילִי לְכַלְלִיּוֹת אֲנֹשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, בּוֹ יִחְזְקֶם עַל מַדַּת הַשְּׁלוֹם וְכוּ', וְלִלְמַד זְכוּת עַל פֶּל בְּרִיָּה, וְלְהַחְזִיק עֲצָמָם בְּיַחַד, וְכֵן לְשֵׁים שְׁלוֹם בְּבֵית וְכוּ', וְיִחְזַק עַל הַתְּמַדַּת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְעַל הַפְּצַת דַּעַת רַבָּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם.

י"ז קסד רמ

יֵאָחַל הַמִּתְקַת הַדֵּינִים עַל-יְדֵי פְדִיּוֹן הַנֶּפֶשׁ, וְיִדְבֵּר מִתְפַּלֵּין, וְיַעֲוֹרֵר עַל הַתְּחִזְקוֹת בַּדְּבָקוֹת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ.

י"ז קסה רמא

יְדַבֵּר מִבְּשׂוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, וּמַעֲנִין לְמוֹד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְיַעֲוֹרֵר לְהַתְּבַדֵּד עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּמִמְגוּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלַב".

י"ז קסו רמב

יִחְזַק עַל מְזוּזוֹת וּשְׁמִירַת "שֶׁבֶת-קִדְשׁ", וְטְהַרַת הַמְּשַׁפְּחָה.

י"ז קסז רמב

יְגַלֶּה נִפְלְאוֹת מִמַּעַלַּת הַזּוֹכָה לְהַפִּיץ אֶת הַקּוֹנְטְרַסִים הַקְּדוּשִׁים וְהַלּוּמֵד בָּהֶם, שְׁזָהוּ שְׁמוֹשׁ אֶת קוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ, וְיַעֲוֹרֵר לְהַתְּמִיד בְּלְמוֹד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.

י"ז קסח רמג

יֵאָחַל וְיִבְרַךְ אִשָּׁה כְּשֶׁרָה אַחַת, וְיוֹדֶה לָּהּ נִרְגְּשׁוֹת עַל הָאֲרוּחַ הַנִּפְלָא שֶׁעָשְׂתָה לְאֲנֹשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁבְּזְכוּת זֶה תִּתְבָּרַךְ בְּכָל הַבְּרָכוֹת.

י"ז קסט רמד

יְדַבֵּר מִמַּעַלַּת יַבְנָאֵל, וְיַעֲוֹרֵר לְהַפִּיץ אֶת הַקּוֹנְטְרַסִים.

י"ז קע רמד

יְדַבֵּר מִעֲנִין שְׁלוֹם-בֵּית וּשְׁמִחָה, וְלְמוֹד גְּמָרָא וְהַתְּבוּדָדוֹת, וְחִשְׁבוֹן עִם הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שְׁמַכִּיא בְּטַחוֹן עֲצָמֵי.

י"ז קעא רמו

יִחְזַק עַל שְׁמִחָה וְלְמוֹד זְכוּת, וְהַפְּצַת הַקּוֹנְטְרַסִים.

י"ז קעב רמו

יְדַבֵּר מֵאֲמוּנַת חֲכָמִים בְּרַבָּנוּ ז"ל, וְהַתְּקַרְבוֹת אֵלָיו, וְהַתְּמַדָּה בְּסִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, וְיִדְבֵּר מִתְּפִלָּה וְהַתְּבוּדָדוֹת, וְתוֹדָה וְהוֹדָאָה, וְהַתְּמַדָּה בַּתּוֹרָה.

- י"ז קעג** רמז
 יזיהיר מצעדר פזיז בבחירת בן זוג, ויזיהיר על שמירת שבת-קדש.
- י"ז קעד** רמח
 יחזק בענין לחטף נקדות טובות, ולמוד ח"י פרקים משניות, והמלאך המלמד זכות על החוטאים, ויזכיר שלא להפכות את הידיים, ולהיות עסוק, ולברח מן הבטלה.
- י"ז קעה** רמט
 יגלה מעלת הפצת מעינות החכמה חוצה, ומעלת הזוכה לשמש את קונו וכו', וידבר מהתמדת התורה הקדושה והתבודדות.
- י"ז קעו** רנא
 יגלה שמחתנו ברבנו ז"ל, והתמדה בהפצת המעינות, ולדון האשה לכף זכות, ושמירה מפעם.
- י"ז קעז** רנב
 יחזק על הפצה, ועל שמחתנו ברבי בזה, והעקר להיות בשמחה, וחזק האשה, ודבקות באמונה פשוטה בו יתברך.
- י"ז קעח** רנג
 יחזק על שמחה, הרחבת הדעת והצלחה, הפצת הקונטרסים ותפלה.
- י"ז קעט** רנד
 יחזק אשה פשרה על התחזקות, וימליץ על רב בעניני טהרה.
- י"ז קפ** רנד
 מכתב פללי לכלליות אנשי שלומנו, בו יחזקם על שמחה, ולחזק אחרים, ובפרט העולים מרוסיה, וידבר מהדבקות בו יתברך, ולשים בינו לבין קונו.
- י"ז קפא** רנו
 ידבר מנקדת השמחה, ואיך לצאת מחלשת העצבים.
- י"ז קפב** רנו
 יתיחס לבשורה טובה, ויעורר על שבת-קדש, ולדון לכף זכות.
- י"ז קפג** רנז
 יחזק זוג על שלום ביתם, ויגלה להם פיצד יזכו לזה, ויעוררם על שבת, תפלין ומזוזה.

י"ז קפד רנח

יעורר לדון את עצמו לכף זכות, ולא לרצות למעלה מכחו, וידבר מח"י
פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, וְדַבּוּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

י"ז קפה רנט

ידבר כמה הנראות למדפיסים, וישבח מעלת הזוכה לעסק בזה, כי דיקא
אלו הדבורים יביאו את הגאֵלה.

י"ז קפו רס

יחזק לילך בדרךי רבנו ז"ל, ומענין גר תמיד לעלוי נשמת אמו, וזכות
הרבים בעסק ההפצה וההתבודדות.

י"ז קפז רסא

ידבר מאמירת יום תהלים, ומכסופים אליו יתברך, ואז זוכה גם לְכֹסֶף,
ויגלה, שכל מי שעסק בתורה, ראה נסים נגלים.

י"ז קפח רסב

ידבר מענין מזוזות וטהרת המשפחה, פשרות ורפואה שלמה, ויאחל
ויחזק.

י"ז קפט רסג

יגלה איך זוכים לשבר את המדות רעות, וכיצד רוכשים ענוה, ויחזק
על הדלקת גרות שבת-קדש.

י"ז קצ רסד

ידבר מכמה פרטים המסגלים לזרע של קניא, ויעורר לעשות את
הסגלות הללו על-פי דעת רבנו ז"ל.

י"ז קצא רסה

ידבר מִפֶּה, שהאמונה היא הדבקות, ויעורר לזכות לדבקות הנפלאה
הזאת, וידבר מכבוד האשה, ולברח מכל מיני חלישות הדעת, ולעשות
בכל פעם התחלה חדשה, וידבר מהפצת הקונטרסים ברוסית.

י"ז קצב רסו

יעורר להמשיך את עצמו תמיד אליו יתברך, על-ידי אמונה פשוטה,
פאשר הפליג בזה רבנו ז"ל, וימצא נקודות טובות בכל הנסיונות שעברו
עלינו, כי דיקא על-ידי-זה זכינו למה שזכינו.

י"ז קצג רסח

יגלה, שגם על ספורי-מעשיות של צדיקים צריך הסכמה מי הכותב

וכו', ויחזק להיות בשמחה שהיא הרפואה, וידבר מספורי הפצה, ומשיחת ה'דברי-חיים', שירא מאנחת איש שבור.

י"ז קצד רסט

יחזק את המדפיס להיות שמח מאד במפעלו, ויורה לו להפיק לקח מהטרדות של אנשים בעניני העולם הזה, שעובר גם עליהם מה שעובר, ולצמת זאת היגיעה לדבר שבקדשה, כמה נפלאה היא לגנח נצחים.

י"ז קצה רעא

מכתב פללי לאנשי שלומנו היקרים, בו יגלה נפלאות מענין סוד ההשגחה, ויעורר לבטל את עצמו אליו יתברך, ויזרו להפיץ את למודו הטוב של רבנו ז"ל לכל העולם, וידבר מהפצת הקונטרסים ברוסית.

י"ז קצו רבע

ישבח את הנמצע על שעוריו עם אנשי שלומנו, ויעוררו ללמד הרבה הלכה, ולחזק את אנשי שלומנו היקרים.

י"ז קצז רעג

מכתב פללי לאנשי שלומנו ביבנאל, בו ידבר מאיזה ארוע לא נעים מבפנים, ויזהיר למגר תופעות שליליות, ויעורר לעסק בתורה ובתפלה, שזה עקר התכלית.

י"ז קצח ערה

יזוז בנית המקנה, ולחזק אנשי שלומנו לקבץ עתים לתורה, וענין הכולל בקר, והתבודדות בלילה עשרים דקות.

י"ז קצט ערה

ידבר מאמירת כל ספר התהלים בכל יום.

י"ז ר רעו

יורה, שלא לחיות בפורי מצפון על לא דבר, ויזכיר שיחת ה'דברי חיים', ויספר על אחד שבזהו, ויעורר לשלם חובות ולא לחיות כגנב.

י"ז רא רעז

יחזק את המדפיסים של סדרת הספרים "אשר בנחל" וכו', ויגלה מעלת הספרים הללו ועתידם, ויזהיר לברח מפל מיני חלישות הדעת, והתקלות הן הסימן שזה מהקדשה.

י"ז רב רעט

יחזק שנים שעובר עליהם מה שעובר, ואבדו את קורת גגם, ויחזקם

מֵאֵד בְּאֲמוּנַת הַהֲשָׁגָה, וַיִּתֵּן לָהֶם עֲצָה לְעֵסֶק בְּשִׁבְחַת הַצְּדִיקִים וְכוּ',
שָׁזָה מִמְּשִׁיךְ יְשׁוּעָה.

י"ז רג רבפ

יְחִזֵּק אֶת הָעוֹסְקִים בְּדַבַּר רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁלֹּא יִסְתַּכְּלוּ כָּלֵל עַל פֶּל הָעוֹבֵר
עֲלֵיהֶם, כִּי הַכֹּל בָּא מֵהֶסֶם"ךְ-מ"ם שְׁאוֹרֵב עַל זֶה, וַיִּחֲזַק לְדוֹן לְכַף זְכוּת.

י"ז רד רפג

יְחִזֵּק עַל אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה וְעַל הַדְּבָקוֹת בּוֹ יִתְבַּרְךָ, וְלִהְיוֹת לְגִמְרֵי אֵל
הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וַיִּדְבַּר מִסוּד הַשְּׁגָחָה שְׁלֵמָה, אֹרֵךְ יִשָּׁר וְאוֹר חוֹזֵר,
וּמְסוּד הַצְּדִיק, וּמְדוּעַ עֲשָׂה הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁיִנְסוּ אוֹתוֹ, וְלִבּוֹ נִשְׁבַּר
וּמִזְדַּכָּף עַל-יְדֵי-זֶה, וַיַּעֲזֹר לְזָכוֹת אֲחֵרִים, עַל-יְדֵי הַפְּצַת הַקּוֹנְטְרַסִּים.

י"ז רה רפה

מִכְּתָב לְנִשְׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ עַל הָאֲחֵדוֹת וְהַחֲזוּק לְמוֹל הַחֲצִיִּים מִבְּחוּץ
וּמִבְּפָנִים וְכוּ', וְלֹא לְהִשְׁבַּר כָּלֵל.

י"ז רו רפז

יְחִזֵּק הַבְּחוּר הַחֲתָן, שְׁעוֹשֶׂה מִפְּתוּחוֹת עַל "אֲשֶׁר בְּנַחֵל", וַיִּגְלֶה לוֹ מַעֲלַת
הָעֲנִין הַנִּשְׁגָּב הַזֶּה, וַיְגַדֵּל הַסְּפָרִים הַלְלוֹ, וְהַחֲזוּק שֶׁהֵם נוֹתְנִים, וַיִּתֵּן לוֹ
הַדְּרָכָה לְחַיּוֹ הַחֲדָשִׁים הָעֵתִידִיִּים בְּפְרוּט מֵהַיָּמָד, וְאִיךְ יִתְנַהֵג בְּעֲנִין
הַמְּנִיעוֹת בְּהַתְקַרְבוֹת לְדַעַת רַבְּנוּ ז"ל, וְהַכֹּל בְּחֻכְמָה עֲצוּמָה וּבְהַתְחַזְקוֹת
נוֹרָאָה וְנִפְלְאוֹה.

י"ז רז רצ

יְחִזֵּק וַיֵּאֱמַץ בְּעִבּוּדַת הַקֶּדֶשׁ הַפְּצָה, וְהַתְּבוּדוֹת, וַיִּדְבַּר מִעֲנִין מְגוּרֵי
אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ בְּיִבְנָאֵל.

י"ז רח רצא

יְחִזֵּק מְאֹד אֶת הַמוֹסֵר שְׁעוּרִים לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ, וַיִּגְלֶה לוֹ, שֶׁעַקֵּר
הַהַתְעוֹרוֹרוֹת הֵיא שְׂבָאָה מִחֲמַת הַתְּחַזְקוֹת, וַיַּעֲזֹר עַל אֲהָבָה וְאֲחֵדוֹת
בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ, וּמִעֲנִין קִיטָּנָה וְחֲנוּפָה הַיְלָדִים.

י"ז רט רצג

יְזַרְז מְאֹד בְּנֵית הַמְּקוּהָ בְּיִבְנָאֵל, וַיִּחֲזַק בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרְךָ, וַיִּדְבַּר
נוֹרָאוֹת נִפְלְאוֹת מֵהַשְּׁגָחָה פְּרֻטִית, וְשִׁמְחָה אַחַר הַתְּפִלָּה בְּבֵית-הַמְּדַרְשׁ
וּבְפֶרֶט עַל נַעַם חֻלְקָנוֹ, שְׁאֲנוּ יוֹדְעִים מְרַבְּנוּ ז"ל, וַיִּחֲזַק עַל שְׁעוּרִים
קְבוּעִים.

י"ז רי רצה

מִכְתָּב כָּלְלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ תוֹשְׁבֵי יַבְנָאֵל, בּוֹ יַחְזִקֵם עַל עֶסֶק הַתּוֹרָה
הַקְּדוּשָׁה בְּהַתְמַדָּה שְׁעוֹת עַל שְׁעוֹת בְּבֵית-הַמְּדֻרָשׁ שְׁלָנוּ וְכוּ', וַיִּדְבֹר
מֵאֲהָבָתוֹ לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, בּוֹ יִבִיעַ שְׂאִיפוֹתָיו מִיַּבְנָאֵל "עֵיר בְּרֶסֶלֶב" וְכוּ'
וְכוּ'.

י"ז ריא רצו

יַחְזִק אֶת הַמְּדַפְּיִס שֶׁל מַהְדוּרַת "אֲשֶׁר בְּנַחֵל" הַמְּנַקֶּדֶת שֶׁשָּׁלַח לוֹ דְגֻמָּא,
וַיִּשְׂבַּח עֲבוּדָתוֹ מְאֹד, וַיְגַלֶּה מַעֲלַת הַסְּפָרִים הָאֵלוּ, וַיַּעֲתִיק מִדְּבָרֵי
מוֹהַרְנֵ"ת עַל עֲנִיָּן הַמְּקַרְבִּים לְצַדִּיק וְשְׁלוֹם בֵּינֵיהֶם, וְאִיזָה אַרְוַע לֹא נָעִים
שְׁקָרָה בְּאִיזוֹ יִשְׁכַּח, וַיִּדְבֹר מִקּוֹנְטְרָסִים בְּרוֹסִית, וּמִכַּמָּה סֵדוּרִים
טְכְנִיִּים, אֵיךְ לְשַׁלַּח וּלְקַבֵּל הַסְּפָרִים.

י"ז רבי רצח

יִבִיעַ תּוֹדָתוֹ לְזֶה שֶׁהִלְוֶה אֶת הַכֶּסֶף לְבָנוֹת אֶת הַמְּקוּהָ, שֶׁזוֹ מִצְוָה נוֹרָאָה,
וַיֵּאחֵל וַיִּבְרָךְ.

י"ז ריג רצט

יִדְבֹר מִבְּנֵי הַמְּקוּהָ בְּיַבְנָאֵל, שֶׁהוּא תְקוּן לְדוֹרוֹת.

י"ז ריד

יַחְזִק בְּקִצְרָה אִשָּׁה כְּשֶׁרָה, וַיֵּאחֵל וַיִּבְרָךְ.

י"ז רטו ש

יִזְהִיר מִמְּלַכְּדַת הַסֵּמ"ך-מ"ם, וַיַּחְזִק עַל נְסִים נְגָלִים שִׁירָאָה בְּקָרוֹב.

י"ז רטז שא

יִזְהִיר אֶחָד שְׁלֹא יוֹרִיד הַזָּקֵן וְהַפְּאוֹת בְּשִׁבִיל שְׂדוּף, וַיַּחְזִק עַל יַחֲוּדִים
בְּשַׁעַת הַחֲבוּדוֹדוֹת, וְתוֹרָה עִם דְּרָךְ אֶרֶץ.

י"ז ריז שב

יִזְכִּיחַ אֶחָד עַל שְׁעוֹב הַצַּעַת שְׂדוּף, וַיִּדְבֹר מִנְשׂוּאֵינִי מְקַדְּמִים, וּבְדִיקַת
הַתְּפִלִּין.

י"ז ריח שב

יֵאחֵל בְּרַכַּת מִזֵּל-טוֹב עַל הַלְּדַת הַבֶּן, וַיִּשְׂבַּח סִיּוּם תְּהִלִּים כָּל שַׁבָּת,
וַיִּדְבֹר מֵאֲמִירַת תְּהִלִּים וּמִשְׁמָחָה, שֶׁהִיא רְפוּאָה לְכֹל.

י"ז ריט דש

יִחְזַק שְׁלֵא לִפְלֵ לְעֻצְבוֹת, וּבִפְרֹט מִי שְׁמֹזְכָה אֶת הַרְבִּים, שְׁצָרִיף אֲדָרְבָּה
לְרִקֵּד וְכוּ', וַיִּזְהֵר שְׁלֵא לְהַמְשִׁיף אַחַר הַצַּעַר.

י"ז רכ שה

יְדַבֵּר מִמְּזוּזוֹת כְּשֵׁרוֹת, וּמִמָּה שֶׁהַשְּׁבֶת-קִדְשׁ מְעַשְׂרֵת.

י"ז רכא שה

יְדַבֵּר מִרְפוּאָה עַל הַעֲיִנִים, וַיַּעֲזֹר עַל שְׂמֵחַת שְׁבֶת-קִדְשׁ מִבּוֹאָה וְעַד
צֵאתָהּ, וַעֲזוֹד כַּמָּה סְגֻלוֹת יְקָרוֹת.

י"ז רכב שו

יְדַבֵּר מִמְּזוּזָה וְשְׁבֶת-קִדְשׁ, וַיֵּאֱחָל הַצְּלָחָה, וַיִּבְטִיחַ תְּפִלָּתוֹ.

י"ז רכג שז

מִכְּתָב פְּלִלִי לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים תּוֹשְׁבֵי יְבִנְאֵל, בּוֹ יִחְזַקְם עַל הָאֱהָבָה
וְהָאֲחָדוֹת, וְשִׁיחֵיו כְּמוֹ מִשְׁפָּחָה אַחַת, שְׁפָל אֶחָד עוֹזֵר לְשֵׁנִי, וְרַק פָּךְ
יּוֹכְלוּ לְעַמֵּד בְּפָנָי הַרְדִּיפּוֹת, וַיִּחְזַקְם עַל תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת וְהַתְּרַחֲקוֹת
מִרְשָׁעִים.

י"ז רכד שי

מִכְּתָב פְּלִלִי לְנִשּׁוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ דִּיבְנֵאֵל, בּוֹ יִחְזַקְן עַל אֱהָבָה בִּיגִיחָן,
וְעִזְרָה הַדְּדִית, וְהַתְּקַבְּצוֹת שְׁבוּעִית, וְאַמִּירַת תְּפִלוֹת, וְשִׁמוֹת הַצְּדִיקִים.

י"ז רכה שיא

יִחְזַק, שְׁלֵא לְהַשְׁבֵּר מִשּׁוֹם דְּבָר שְׁבָעוּלָם, וַיִּגְלֶה שֵׁישׁ בְּחִינָה שֶׁל צֶר
וּמֵר לְאָדָם, שֶׁהִיא בְּעֵצִים טוֹבָה נִפְלְאָה לוֹ, כִּי עַל-יְדֵי-זֶה זוֹכֵה לְהַתְּבַטֵּל
לְגַמְרֵי אֱלֹיו יִתְבַּרֵּךְ.

י"ז רכו שיג

יְדַבֵּר מִעֲנִין הַתְּחַזְּקוֹת בְּאַמוּנָה, וַיִּגְלֶה, שֶׁדְּבָר זֶה מִמְּשִׁיף יִשׁוּעָה אַף
לְנִשְׁמוֹת פְּשׁוּטוֹת וְכוּ'.

י"ז רכז שיד

יַעֲזֹר עַל זְרוּז בְּנֵית הַמְּקֹנָה לְבַל יִתְרַגְּשׁוּ שׁוֹב הַמְּגִיעוֹת מְאַנְשֵׁי דְלָא
מְעִלִי.

י"ז רכח שטו

יִתֵּן עֲצָה בְּעֲנִין עֲסָקָנוֹת, וַיִּגְלֶה שֶׁהָאֲמוּנָה הִיא מְרַפָּא לְנַפְשׁ, וּמִמְּשַׁכֵּת
מִדּוֹת טוֹבוֹת, וְהַכֵּל בְּשִׁבִיל הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיחָן.

- י"ז רכט** שטז
 יחזק מאד באַמונה פשוטה, ויעורר להכניס בעצמו מחשבות של אמונה ודבקות, ואז יתפרדו כל פועלי און.
- י"ז רל** שטז
 יחזק אחד מאנשי שלומנו ללמד רוסיית, כדי לעסק בקרוב העולים, וידבר מנחיצות הענין, ויבקשו לפעל לרוחת אנשי שלומנו הרוצים לגור ביבנאל, שימצא בעבורם דירות להשפּרה.
- י"ז רלא** שיח
 יחזק על נהול הפוללים אף בשפּעה הקשה.
- י"ז רלב** שיח
 יחזק אשה כשרה, וידבר מעשרה קונטרסים ברוסיית שיצאו אז, ומענין קיטנות לקיץ, וידבר מהבזיונות שסובל הצדיק, ואיך שנעשה בטל ואין, ויעורר על אהבה בין אנשי שלומנו.
- י"ז רלג** שכ
 יעורר על המשפּ בנית המקנה טהרה, ושלא להתפחד מהסמ"ך-מ"ם כּלל.
- י"ז רלד** שכא
 יאחל הצלחה וברכה, ולא להתבלבל כּלל, פי גדול אדוננו ורב להושיע.
- י"ז רלה** שכג
 יחזק בתורה ותפלה והתבודדות והפצת ספרי רבנו ז"ל.
- י"ז רלו** שכג
 יאחל על רפואה שלמה וישועה גדולה.
- י"ז רלז** שכג
 יאחל לצאת מן המצר, ושפּע גשמי ורוחני.
- י"ז רלח** שכד
 יעורר על הדבקות בו יתברך, ויביע אשׂרנו על אשׂר אנו יודעים מרבי אמת ונפלא כּזה.
- י"ז רלט** שכו
 יבאר, שעל ידי ההקדמות של רבנו ז"ל נתן לעבר על כל הנסיונות של זה העולם, ויעורר לשיח בינו לבין קונו, ולפרסם את אור רבנו ז"ל, ולהתמיד מאד בלמוד התורה הקדושה.

הספר הקדוש הזה נדפס
לעילוי נשמת
הגאון הצדיק
רבי מנחם זאב זי"ע
בן הגאון הקדוש
רבי אלכסנדר זי שא הי"ד
נפטר די בתשרי ה'תשס"ג
ת.נ.צ.ב.ה.

סוד ה' ליראיו ובריתו להודיעם
זה שמו נאה לו

תקון הכּללי

תקון נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד מְאֹד לְכָל־לְיוֹת הַחַטָּאִים
וְהוּא פָּגַם הַבְּרִית, רַחֲמָנָא לְצַלָן

*

וּמְסַגַּל מְאֹד גַּם לְפִרְנָסָה וְלְהַצְלָחָה
בְּכָל הָעֲנִינִים בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחֵי־חַיִּים
אֲשֶׁר־י מִי שְׂיֵאמְרֵם בְּכָל יוֹם

*

יִסְדוּ, תִּקְנוּ, גְּלוּ וְצַוּה לְפִרְסָמוּ לְכָל יִשְׂרָאֵל.
רַבְּנֵי הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא אֲוֹר הַגְּנוּז וְהַצָּפוּן
בּוֹצִינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה, אֲדוּנְנוּ, מוֹרְנוּ וְרַבְּנֵי

רַבִּי נַחֲמָן מִבְּרֶסְלַב, זְכוּתוֹ יִגַן עָלֵינוּ

*

הוֹבָא לְדָפוּס עַל־יָדֵי

חֲסִידֵי בְּרֶסְלַב

עִיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹכֵב"א

תקון הפללי

טוב לומר זאת לפני אמירת העשרה מזמורים:

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל הצדיקים האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר, קדושים אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש צדיק יסוד עולם נחל נובע מקור חכמה, רבנו נחמן בן פיגא, זכותו יגן עלינו, שגלה תקון זה.

לכו נרננה ליהוה נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה בזמירות נריע לו: כי אל גדול יהוה ומלך גדול על כל אלהים:

קודם שיתחיל תהלים יאמר זה:

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי לשם יחוד קדשא בריך הוא ושכינתה בדחילו ורחימו על-ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל:

טז * מכתם לָדוֹד שְׁמֵרְנִי אֵל פִּי-חֲסִיתִי בָךְ:
ב אִמְרַת לַיהוָה אֲדַנִּי אַתָּה טוֹבַתִּי בַל-עֲלִיךְ:
ג לְקַדוֹשִׁים אֲשֶׁר-בְּאֶרֶץ הַמָּה וְאֲדִירִי בַל-חֲפָצִי-
בם: ד יִרְבוּ עֲצוֹתֶם אַחַר מָהְרוּ בַל-אֲסִיךְ
נִסְפִיחֶם מִדָּם וּבַל-אֲשֵׁא אֶת-שְׁמוֹתֶם עַל-שִׁפְתֵי:
ה יְהוָה מִנֶּת-חֲלָקִי וְכוֹסִי אַתָּה תוֹמִיךְ גּוֹרְלִי:
ו חֲבָלִים נָפְלוּ-לִי בַנְּעָמִים אֶף-נִחַלַת שִׁפְרָה עָלַי:
ז אֲבָרַךְ אֶת-יְהוָה אֲשֶׁר יַעֲצֵנִי אֶף-לֵילוֹת יִסְרוּנִי
כְּלִיּוֹתַי: ח שְׁוִיתִי יְהוָה לְנִגְדֵי תָמִיד כִּי מִיַּמִּינִי
בַל-אֲמוּט: ט לָכֵן | שָׂמַח לִבִּי וַיִּגַּל כְּבוֹדִי אֶף-
בְּשָׂרִי יִשְׁכַּן לְבַטָּח: י כִּי | לֹא-תַעֲזֹב נַפְשִׁי לְשִׂאוֹל
לֹא-תִתֵּן חֲסִידְךָ לְרְאוֹת שָׁחַת: יא תוֹדִיעֵנִי אֲרַח
חַיִּים שִׁבַע שְׂמֵחוֹת אֶת-פְּנֵיךְ נְעֻמוֹת בְּיַמִּינְךָ
נִצַּח:

תקון הפללי

לב א לְדוֹד מִשְׁכִּיל אֲשֶׁר־י נְשׂוּי־פֶשַׁע כָּסוּי חֲטָאָה:
 ב אֲשֶׁר־י אָדָם לֹא יַחֲשַׁב יְהוָה לוֹ עוֹן וְאִין
 בְּרוּחוֹ רַמְיָה: ג כִּי־הִחַרְשֵׁתִי בָּלוּ עַצְמִי בְּשִׂאֲנֵתִי
 כָּל־הַיּוֹם: ד כִּי אִיוָמָם וְלַיְלָה תִּכְבֵּד עָלַי יְדָךְ נְהַפְךָ
 לְשִׂדֵי בְּחַרְבֵּנִי קִיץ סָלָה: ה חֲטָאֲתִי אֹדִיעֶךָ וְעוֹנֵי
 לֹא־כִסִּיתִי אֲמַרְתִּי אֹדְדָה עָלַי פֶּשַׁעִי לִיהוָה וְאַתָּה
 נִשְׂאֵת עוֹן חֲטָאֲתִי סָלָה: ו עַל־זֹאת יִתְפַּלֵּל
 כָּל־חֹסֵד אֱלֹהִים לְעֵת מְצָא רַק לְשִׁטְףָה מִיָּם רַבִּים
 אֱלֹהֵי לֹא יִגִּיעוּ: ז אַתָּה א סֵתֵר לִי * מַעַר תַּעֲרַנֵּי
 רַנִּי פִלֵּט תִּסּוּבְּבֵנִי סָלָה: ח אֲשַׁכִּילְךָ א וְאוֹרְךָ
 בְּדַרְךְ־זוֹ תִלְךָ אִיעֲצָה עָלֶיךָ עֵינַי: ט אֶל־תִּהְיוּ א
 כָּסוּס כְּפֶרֶד אִין הַבַּיִן בְּמַתְגַּוְרָסָן עֲדִיו לְבָלוּם
 בַּל קָרַב אֱלֹהִים: י רַבִּים מְכַאוּבִים לְרַשָּׁע וְהַבּוֹטָח
 בִּיהוָה חֹסֵד יִסּוּבְּבֵנוּ: יא שִׂמְחוּ בִיהוָה וְגִילוּ
 עַד־יָקִים וְהִרְנִינוּ כָּל־יִשְׂרָאֵל לֵב:

מא א לְמַנְעֵחַ מִזְמוֹר לְדוֹד: ב אֲשֶׁר־י מִשְׁכִּיל אֶל־
 דָּל בַּיּוֹם רָעָה יִמְלֻטְהוּ יְהוָה: ג יְהוָה א יִשְׁמְרֶהוּ
 וְיִחַיְהוּ וְאֲשֶׁר בְּאֶרֶץ וְאֶל־תִּתְּנֶהוּ בְּנַפְשׁ אִיבִיו:
 ד יְהוָה יִסְעֲדֵנוּ עַל־עַרְשׂ דָּוִי כָּל־מִשְׁכָּבוֹ הַפְּכֵת
 בְּחֻלָּיו: ה אֲנִי־אֲמַרְתִּי יְהוָה חֲנֻנִי רַפְּאָה נַפְשִׁי
 כִּי־חֲטָאֲתִי לָךְ: ו אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי מָתִי יָמוּת
 וְאַבְדֵּ שְׁמוֹ: ז וְאִם־בָּא לְרֹאוֹת א שׂוֹא יְדַבֵּר לְבוֹ

(* אחר אתה סתר לי — צריך להפסיק מעט (עיין בלקו"מ ח"א סי' ריג)

תקון הפללי

יִקְבִּץ אֶזְנוֹן לוֹ יֵצֵא לַחוּץ יְדַבֵּר: ^ה יַחַד עָלַי יִתְלַחֲשׁוּ
כָּל-שִׁנְאֵי עָלַי | יַחֲשֹׁבוּ רָעָה לִּי: ^ט דְּבַר-בְּלִיעַל
יַעֲזֹק בּוֹ וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא-יוֹסִיף לְקוֹם: ^י גַּם-אִישׁ
שְׁלוֹמִי | אֲשֶׁר-בָּטַחְתִּי בּוֹ אוֹכַל לַחֲמִי הַגְּדִיל עָלַי
עָקַב: ^{יא} וְאַתָּה יְהוָה חֲנֻנִי וְהַקִּימְנִי וְאַשְׁלֹמָה לָּהֶם:
יב בּוֹזֵאת יַדְעֵתִי כִּי-חֲפַצְתָּ בִּי כִּי לֹא-יִרְעֵ אֹיְבֵי
עָלַי: ^{יג} וְאַנִּי בְּתַמִּי תַמְכַּת בִּי וְתַעֲיִבְנִי לְפָנֶיךָ
לְעוֹלָם: ^{יד} בָּרוּךְ יְהוָה | אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מֵהָעוֹלָם
וְעַד-הָעוֹלָם אָמֵן | וְאָמֵן:

מב ^א לְמַנְעַח מִשְׁכִּיל לְבָנֵי-קָרָח: ^ב כְּאִיל תִּעְרַג
עַל-אֲפִיקֵי-מָיִם כֵּן נַפְשִׁי תִעְרַג אֵלֶיךָ אֱלֹהִים:
ג עֲמָאָה נַפְשִׁי | לְאֱלֹהִים לְאֵל חֵי מָתִי אָבּוֹא
וְאַרְאֶה פָּנֵי אֱלֹהִים: ^ד הִיִּתְהַלֵּךְ לִי דַמְעָתִי לֶחֶם יוֹמָם
וְלַיְלָה בְּאֹמַר אֵלַי כָּל-הַיּוֹם אֵיךָ אֱלֹהֶיךָ: ^ה אֵלֹהֵי
אֲזַכְּרָה | וְאַשְׁפֹּכָה עָלַי | נַפְשִׁי כִּי אֶעֱבֹר | בַּסֶּף
אֲדִידִם עַד-בֵּית אֱלֹהִים בְּקוֹל-רִנָּה וְתוֹדָה הַמּוֹן
חוֹנֵג: ^ו מֵהַתְּשׁוּחָתִי | נַפְשִׁי וְתַהֲמִי עָלַי הוֹחֵלִי
לְאֱלֹהִים כִּי-עוֹד אוֹדְנִי יִשׁוּעוֹת פָּנָיו: ^ז אֱלֹהֵי עָלַי
נַפְשִׁי תִשְׁתַּוַּחַח עַל-כֵּן אֲזַכְּרֶךָ מֵאַרְצֵי יִרְדֵּן
וְחַרְמוֹנִים מֵהַר מְעָעֵר: ^ח תַּהוֹם-אֵל-תַּהוֹם קוֹרָא
לְקוֹל עֲנוּרֶיךָ כָּל-מִשְׁבְּרֶיךָ וְגִלְיָךְ עָלַי עָבְרוּ:
ט יוֹמָם | יַעֲזוּה יְהוָה | חֲסִדּוֹ וּבְלִילָה שִׁירָה עִמִּי
תִּפְלָה לְאֵל חַיִּי: ^י אֲזַכְּרָה | לְאֵל סְלַעֵי לָמָּה

תקון הכללי

שְׂכַחְתָּנִי לְמַחְקָר אֵלֶיךָ בְּלִחְזֵן אוֹיֵב: ^א בְּרַעַח א
בְּעַצְמוֹתַי חֲרַפּוֹנֵי עוֹרְרֵי בְּאִמְרָם אֵלַי כָּל־הַיּוֹם
אֵינִי אֱלֹהֶיךָ: ^ב מַה־תִּשְׁתַּחֲוֶה־י א נַפְשִׁי וּמַה־תִּתְּהַמֵּי
עָלַי הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים כִּי־עוֹד אוֹדְנוּ יְשׁוּעַת פָּנָי
וְאֱלֹהֵי:

נט * לְמַנְעַח אֶל־תִּשְׁחַת לְדוֹד מִכְתָּם בְּשִׁלַּח
שְׂאוּל וַיִּשְׁמְרוּ אֶת־הַבַּיִת לְהַמִּיתוֹ: ^ב הַצִּילֵנִי
מֵאִיֵּבִי א אֱלֹהֵי מִמֵּתִקוּמִי תִשְׁנַבְּנִי: ^ג הַצִּילֵנִי
מִפְּעֻלֵי אֹזֶן וּמֵאֲנָשֵׁי דָמִים הוֹשִׁיעֵנִי: ^ד כִּי הִנֵּה
אָרְבוּ לְנַפְשִׁי יְגוּרוּ עָלַי עֵינִים לֹא־פִשְׁעֵי וְלֹא־
חַטָּאתַי יְהוּדָה: ^ה בְּלִי־עֹז יִרְעוּן וַיִּפְּנְנוּ עוֹרָה
לְקַרְאתִי וּרְאָה: ^ו וְאַתָּה יְהוָה אֱלֹהִים א עֲבֹאוֹת
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִקְיַעַח לְפָקֶד כָּל־הַגּוֹיִם אֶל־תִּחַן
כָּל־בְּגֵדֵי אֹזֶן סֵלָה: ^ז יִשׁוּבוּ לְעָרֵב יִהְמוּ בַּכָּלֵב
וַיִּסּוּבּוּ עִיר: ^ח הִנֵּה א יִבְיַעוּן בְּפִיָּהֶם חֲרָבוֹת
בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם כִּי־מִי שָׁמַע: ^ט וְאַתָּה יְהוָה תִּשְׁחַק
לָמוֹ תִלְעַג לְכָל־גּוֹיִם: ^י עִזוּ אֵלֶיךָ אֲשֶׁמְרָה כִּי־
אֱלֹהִים מִשְׁנַבְּנִי: ^{יא} אֱלֹהֵי חֲסָדֵי יְקַדְּמֵנִי אֱלֹהִים
יִרְאֵנִי בְּשַׂרְרֵי: ^{יב} אֶל־תִּהְרָגִם א פֶּן־יִשְׁכַּחוּ עִמִּי
הַנִּיעְמוֹ בְּחִילְךָ וְהוֹרִידְמוּ מִגִּנְנוּ אֲדָנִי: ^{יג} חַטָּאת־
פִּימוֹ דְּבַר־שִׁפְתֵימוֹ וַיִּלְכְּדוּ בְּגֹאוֹנָם וּמֵאֲלֹהֵי
וּמִכַּחַשׁ יִסְפְּרוּ: ^{יד} כִּלְהַ בְּחִמָּה כִּלְהַ וְאֵינָמוּ וַיִּדְעוּ
כִּי־אֱלֹהִים מוֹשֵׁל בְּיַעֲקֹב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סֵלָה:

תְּהַמּוֹת: יח זָרְמוּ מִים | עָבוֹת קוֹל נָתְנוּ שְׁחָקִים
 אֶרֶץ-חֲצָצִיף יתְהַלְכוּ: יט קוֹל רַעְמֹךְ | בַּגְּלִגְלֵי הָאֵירוּ
 בְּרָקִים תִּבֵּל רָגְזָה וְתִרְעַשׂ הָאָרֶץ: כ בַּיָּם דִּרְכֶּךָ
 וְשִׁבִילְךָ בַּמַּיִם רַבִּים וְעַקְבוֹתֶיךָ לֹא נָדְעוּ:
 כא נְחִית כְּצֹאן עֲמֹךְ בְּיַד-מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן:

צ א תִּפְלָה לְמֹשֶׁה אִישׁ-הָאֱלֹהִים אֲדַנִּי מֵעוֹן אֶתָּה
 הָיִיתָ לָנוּ בְּדַר וּדְר: ב בְּטָרֶם | הָרִים יִלְדוּ
 וְתַחֲוִיל אֶרֶץ וְתִבֵּל וּמֵעוֹלָם עַד-עוֹלָם אֶתָּה אֵל:
 ג תָּשֵׁב אֲנוּשׁ עַד-דָּכָא וְתֹאמַר שׁוּבוּ בְנֵי-אָדָם:
 ד כִּי אֶלֶף שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כְּיוֹם אֶתְמוֹל כִּי יַעֲבֹר
 וְאַשְׁמוּרָה בְּלִילָה: ה זָרְמַתֶּם שָׁנָה יִהְיוּ בַּבֶּקֶר
 כְּחֲצִיר יַחֲלֶף: ו בַּבֶּקֶר יִצִּיץ וְחֲלֶף לָעָרֶב יִמּוֹלֵל
 וַיִּבֶשׁ: ז כִּי-כָלִינוּ בְּאֶפֶךָ וּבַחֲמַתְךָ נִבְהַלְנוּ:
 ח שָׁתָה עֹנֹתֵינוּ לְנִגְדֶּךָ עֲלַמְנוּ לְמֵאוֹר פָּנֶיךָ: ט כִּי
 כָּל-יָמֵינוּ פָּנוּ בְּעִבְרַתְךָ כָּלִינוּ שָׁנֵינוּ כְּמוֹ-הֶגְהָ:
 י יָמֵי-שָׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שִׁבְעִים שָׁנָה וְאִם בְּגִבּוֹרֵת |
 שְׁמוֹנִים שָׁנָה וְרַחֲבָם עָמַל וְאוֹן כִּי-גֹז חִישׁ וְנִעְפָּה:
 יא מִי-יֹדַע עִז אֶפֶךָ וּכְיִרְאֶתְךָ עִבְרַתְךָ: יב לְמַנּוֹת
 יָמֵינוּ כִּן הוֹדַע וְנָבֵא לִבִּב חֲכָמָה: יג שׁוּבָה יְהוָה
 עַד-מָתִי וְהִנָּחֵם עַל-עֲבֹדֶיךָ: יד שִׁבְעֵנוּ בַּבֶּקֶר
 חֲסֹדְךָ וְנִרְנְנָה וְנִשְׁמַחָה בְּכָל-יָמֵינוּ: טו שְׁמַחְנוּ
 כִּימוֹת עֲנִיתָנוּ שָׁנוֹת רָאִינוּ רָעָה: טז יִרְאֵה אֵל-
 עֲבֹדֶיךָ פִּעֲלֶךָ וְחֲדַרְךָ עַל-בְּנֵיהֶם: יז וַיְהִי | נָעַם

תקון הכללי

אֲדַנִּי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ
וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָהוּ:

קה * הוֹדוּ לַיהוָה קְרָאוּ בְשֵׁמוֹ הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים
עָלִילוֹתָיו: ב שִׁירוֹ-לוֹ זַמְרוּ-לוֹ שִׁיחוּ בְּכָל-
נִפְלְאוֹתָיו: ג הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קְדֹשׁ יִשְׁמַח לֵב א
מִבְּקִשֵׁי יְהוָה: ד דְּרֹשׁוּ יְהוָה וְעִזּוּ בִּקְשׁוֹ פָּנָיו
תַּמִּיד: ה זְכְרוּ נִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר-עָשָׂה מִפְּתֵיו
וּמִשְׁפְּטֵי-פִיו: ו זַרַע אֲבָרָהֶם עֲבָדוּ בְּנֵי יַעֲקֹב
בְּחֵירָיו: ז הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל-הָאָרֶץ
מִשְׁפְּטָיו: ח זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דָּבָר צוּה לְאַלְפֵי
דוֹר: ט אֲשֶׁר פָּרַת אֶת-אֲבָרָהֶם וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִשְׁחָק:
י וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב לְחֹק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם:
יא לֵאמֹר לֶךְ אִתָּן אֶת-אֶרֶץ-כְּנָעַן חֶבְל נַחֲלַתְכֶם:
יב בַּהֲיוֹתְכֶם מְתֵי מִסְפָּר כַּמַּעַט וְגָרִים בָּהּ:
יג וַיִּתְּהַלְכוּ מִגּוֹי אֶל-גּוֹי מִמַּמְלַכָּה אֶל-עַם אַחֵר:
יד לֹא-הִנִּיחַ אָדָם לַעֲשֹׂקֶם וַיִּזְכַּח עֲלֵיהֶם מַלְכִים:
טו אֶל-תִּגְעוּ בְּמִשְׁיַחֵי וּלְגַבִּיאי אֶל-תִּרְעוּ:
טז וַיִּקְרָא רַעַב עַל-הָאָרֶץ כָּל-מִטְהַ-לֶּחֶם שָׁבַר:
יז שָׁלַח לְפָנֵיהֶם אִישׁ לְעַבְדֵי נִמְכָר יוֹסֵף: יח עָנוּ
בְּכָבֵד רָגְלוֹ בְּרֹזֶל בָּאָה נִפְשׁוֹ: יט עַד-עַתָּה
בְּאֲדָבָרוֹ אָמְרַת יְהוָה צָרְפַתְהוּ: כ שָׁלַח מֶלֶךְ
וַיִּתִּירָהוּ מִשַׁל עַמִּים וַיִּפְתַּחְהוּ: כא שָׁמוֹ אָדוֹן
לְבֵיתוֹ וּמִשַׁל בְּכָל-קִנְיָנוֹ: כב לְאַסֵּר שָׂרָיו בְּנִפְשׁוֹ

תקון הכללי

וּזְקַנְיוֹ יִחַבֵּם: כג וַיָּבֵא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם וַיַּעֲקֹב גֵּר
בְּאֶרֶץ-חָם: כד וַיִּפֹּר אֶת-עַמּוֹ מֵאֵד וַיַּעֲצֵמָהּ
מִצְרָיו: כה הִפָּךְ לִבָּם לְשֹׂנְאֵי עַמּוֹ לְהַתְנַכֵּל בְּעַבְדֵי
כז שָׁלַח מֹשֶׁה עֲבָדָיו אֶתְרוֹן אֲשֶׁר בָּחַר-בוֹ: כז שְׁמוֹ-
בֶּם דְּבָרֵי אֱתוֹתָיו וּמִפְתִּיּוֹם בְּאֶרֶץ חָם: כח שָׁלַח
חֹשֶׁךְ וַיַּחֲשֹׁךְ וְלֹא-מָרוּ אֶת-דְּבָרוֹ: כט הִפָּךְ אֶת-
מִימֵיהֶם לָדָם וַיָּמַת אֶת-דֹּגְתָם: ל שְׂרָץ אֲרָצָם
צִפְרֹדָעִים בְּחֻדְרֵי מַלְכֵיהֶם: לא אָמַר וַיָּבֵא עָרֹב
כָּנִים בְּכָל-גְּבוּלָם: לב נָתַן גְּשָׁמֵיהֶם בְּרֵד אִישׁ
לְהַבּוֹת בְּאֲרָצָם: לג וַיֵּךְ גַּפְנֹם וּתְאֵנֹתָם וַיִּשְׁבֵּר עֵץ
גְּבוּלָם: לד אָמַר וַיָּבֵא אֲרֵבָה וַיִּלַּק וְאִין מִסְפָּר:
לה וַיֹּאכַל כָּל-עֵשֶׂב בְּאֲרָצָם וַיֹּאכַל פְּרִי אֲדָמָתָם:
לו וַיֵּךְ כָּל-בְּכוֹר בְּאֲרָצָם רֵאשִׁית לְכָל-אוֹנָם:
לז וַיּוֹצִיָאם בְּכֶסֶף וְזָהָב וְאִין בְּשִׁבְטָיו כּוֹשֵׁל:
לח שָׂמַח מִצְרַיִם בְּעֵצָתָם כִּי-נִפְלַ פַּחַדָם עֲלֵיהֶם:
לט פָּרַשׁ עֲנָן לְמִסְךְ וְאִישׁ לְהָאִיר לַיְלָה: מ שָׂאֵל
וַיָּבֵא שָׁלוֹ וְלָחֶם שָׁמַיִם יִשְׁבִּיעֵם: מא פָּתַח צֹר
וַיִּזְוְבוּ מַיִם הָלְכוּ בַעֲצוֹת נָהָר: מב כִּי-זָכַר אֶת-
דְּבַר קִדְשׁוֹ אֶת-אַבְרָהָם עֲבָדָיו: מג וַיּוֹצֵא עַמּוֹ
בְּשִׂשׁוֹן בְּרָגָה אֶת-בְּחִירָיו: מד וַיִּתֵּן לָהֶם אֲרָצוֹת
גּוֹזִים וַעֲמַל לְאֻמִּים יִירָשׁוּ: מה בְּעֵבוֹר | יִשְׁמְרוּ
חֻקָּיו וְתוֹרֹתָיו יִנְעֲרוּ הַלְלוּהָ:

תקון הפללי

קלז * על־נְהָרוֹת | בְּבַל שָׁם יִשְׁבְּנוּ גַם־בְּכִינוּ
בְּזָכְרֵנוּ אֶת־צִיּוֹן: ב על־עַרְבִים בְּתוֹכָהּ תִּלְיֵנוּ
בְּנֵרוֹתֵינוּ: ג כִּי שָׁם שָׁאֲלוּנוּ שׁוֹבֵינוּ דְּבָרֵי־שִׁיר
וְתוֹלְלֵינוּ שְׂמֵחָה שִׁירוּ לָנוּ מִשִּׁיר צִיּוֹן: ד אִיךְ נָשִׁיר
אֶת־שִׁיר־יְהוָה עַל אֲדָמַת נֶכֶר: ה אִם־אֶשְׁפָּחֵךְ
יְרוּשָׁלַם תִּשְׁבַּח יְמִינִי: ו תִּדְבֹק לְשׁוֹנֵי | לְחֹבֵי
אִם־לֹא אֶזְכְּרֵכִי אִם־לֹא אֶעֱלֶה אֶת־יְרוּשָׁלַם עַל
רֹאשׁ שְׂמֹחָתִי: ז זָכַר יְהוָה | לְבָנֵי אֲדוֹם אֵת יוֹם
יְרוּשָׁלַם הָאֲמָרִים עָרוּ | עָרוּ עַד הַיְסוּד בָּהּ:
ח בַּת־בְּבַל הַשְּׂדוּדָה אֲשֶׁר־י שִׁישְׁלֵם־לָךְ אֶת־
גְּמוּלָךְ שְׂגַמְלֵת לָנוּ: ט אֲשֶׁר־י שִׁיאֲחֹז וְנִפֹץ אֶת־
עַלְלִיךְ אֶל־הַסַּלַּע:

קנ * הַלְלוּיָהּ | הַלְלוּ־אֵל בְּקָרְשׁוֹ הַלְלוּהוּ בְּרִקִיעַ
עֲזוֹ: ב הַלְלוּהוּ בְּגִבּוֹרֹתָיו הַלְלוּהוּ כְּרֹב גְּדָלוֹ:
ג הַלְלוּהוּ בְּתַקְעַ שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בְּנִבְל וּבְכִנּוֹר:
ד הַלְלוּהוּ בַתֶּף וּמַחֹל הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעִנָּב:
ה הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי־שָׁמַע הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה:
ו כֹּל הַנְּשָׂמָה תְהַלֵּל יְהוָה הַלְלוּיָהּ:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יהוה שבות עמו וגל יעקב ישמח ישראל:
ותשועת צדיקים מיהוה מעוזם בעת צרה: ויעזרם יהוה ויפלטם ויפלטם
מרשעים ויושיעם כי חסו בו: